ஸத்ஸம்ப்ரதாயவர்த்தனீ ஸபை—த்விதீய ரத்னம்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச் செய்த

ஸ்ரீ சதுச்லோகி

ஸ்தோத்ர ரத்னம்.

ச்லோகங்களுக்குப் பாஷ்யத்திற் கிணங்கப் பதவுரையும்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகனருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்திற்குச் சரியான

தமிழ் மொழி பெயர்ப்புமுள்ளது

இஃது

இச்சபையாரின் முதலாவது ரத்னமாகிய ஸ்ரீபகவத்கீதை

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்ஹாச்சார்ய ஸ்வாமிகளவர்களால்

செய்யப்பட்டு

சிந்தாத்ரிப்பேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தனீ ஸபையாரால்

பிரசுரஞ் செய்யப்பெற்றது

Printed at the Sacchidhanandha Press,
Komaleeswaranpet, Madras.

இதன் விலை ரூபாய் 2] 1916 [தபால் கட்டணம் வேறு

உபோத்காதம்.

இந்த ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்த ஸ்ரீயாமுநாசார்ய ரென்னும் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீ ஆளவந்தார் வீரநாராயணபுர மென்கிற காட்டுமன்னார் ஸந்நிதியில் கலி 4018, தாது ஸ்ரீ ஆடி மீ௳ உத்திராட நக்ஷத்திரத்தில் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கு ப்ரதமாசார்ய னென்று 'நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் குமாரராகிய ஈச்வர முனிகளுக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தார். இவர் விஷ்வக்ஸேனரின் பரிஜனங்களில் ஒருவராகிய ஹரிவக்த்ரரின் அவதாரமென்று திவ்ய ஸூரி ஸ்தோத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டார். இவருக்குத் தாய் தகப்பனாரால் வைக்கப்பட்ட பெயர் யமுனைத் துறைவர். இவருக்கு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் என்கிற பெயர் வந்தபடி யென்னில் —

"அநந்தரம் யமுனைத் துறைவரும் மஹாபாஷ்யபட்டருடனே சாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிற காலத்தில் ராஜாவின் பக்கல் ஆஸ்தான பண்டிதனான ஆக்கியாழ்வானுக்கு வித்வான்களெல்லாரும் கப்பங் கொடுத்துப் போருகையாலே மஹாபாஷ்யபட்டர் பக்கல் கப்பத்திற்கு உத்திரவு வந்தவாறே அவரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் இதென்னவென்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியைச் சொல்ல, அதைக் கேட்டருளி அந்தப் பத்திரத்தைக் கிழித்துவிட்டு 'ந வயம் கவயஸ்து கேவலம் ந வயம் கேவலதந்த்ரபாரகா: । அபிது ப்ரதிவாதிவாரணப்ரகடாடோபவிபாடநக்ஷமா: ॥' என்கிற ச்லோகத்தை எழுதியனுப்பியருளினார்.

"ஆக்கியாழ்வானும் ராஜாவிற்கு அறிவிப்பிக்க ராஜாவும் யமுனைத் துறைவரை வரும்படி ப்ராஸநம் வரவிட்டான். அந்த ராஜப்ராஸநத்தையும் வாங்கி கிழித்துவிட்டார். அத்தை ராஜா கேட்டு கோபித்துக்கொள்ள ராஜபத்னியான திருவரங்கத்தம்மையும் 'யோக்யர்கள் பக்கல் செய்யவேண்டியதைச் செய்தால் அவர்களும் வருவார்கள் இல்லாவிட்டால் வரமாட்டார்கள்' என்ன, ராஜா

வும் தண்டிகை முதலான வரிசைகளை அனுப்பி அழைத்து வரவிட யமுனைத் துறைவரும் அந்தத் தண்டிகையிலேறி ராஜஸ்தலத்தில் ‘ஹிமவத் பர்வதம் முதல் ஸேதுவரையிலும், உதய பர்வதம் முதல் அஸ்தமன பர்வதம் வரையிலுமுள்ள பூமியில் எனக்கு ஸமமாய் இரண்டு மீமாம்ஸா ஶாஸ்த்ரத்திலும் நிபுணர்களைத் தேடவேண்டும்’ என்றர்த்தமுள்ள ஒரு ஶ்லோகத்தை பிருதுகூறி வைக்க, ராஜாவின் பண்டிதனும் தர்க்கம் செய்யவேண்டும் என்ன, மத்யஸ்தர்கள் முன் அப்படியே செய்யலாம் என்றிவரும் பதில் சொல்ல, ராஜாவும் வித்வான்களை யழைத்து ஒரு ஸபை கூட்டினான். ராஜபத்னியும் ராஜாவைப்பார்த்து முன்பு நமக்கு ஶைவ வைஷ்ணவத்தில் விவாதம் வந்தவாறே நான் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞைக்குப் பகவதநுகூலயமிருந்து இப்பொழுது யமுனைத்துறைவர் எழுந்தருளினார் ஆகையினால் இவ்விருவருக்கும் ஜயாபஜயம் பார்த்து ஜயித்தவருக்குப் பாதிராஜ்யமும் கொடுத்து தோற்றவரும் அடிமை செய்யும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டாள்”

ஆக்கியாழ்வானும் இவருடைய ஶாஸ்த்ர ஸாமர்த்தியத்திற்குப் பயந்து சிறுவராகையினால் அநுபவம் போதாது, ஆகையினால் லௌகிக விஷயத்தில் ஸுலபமாய் ஏமாற்றிவிடலாமென்று நினைத்து ‘உம்முடைய ஸத்வாதத்தை அஸத்வாதமாகவும், உம்முடைய அஸத்வாதத்தை ஸத்வாதமாகவும் செய்ப்பக்கடவேன்’ என்று சொல்ல யமுனைத்துறைவரும் ‘ராஜாயம் ஸார்வபௌம:’, ‘ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா’, ‘த்வந்மாதா ந வந்த்யா’ என்று மூன்று வாக்யங்களை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்தான். இவைகளுக்கு ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமாக ஸமாதானம் கூறி, இன்னும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களிலும் ஆஸ்தான பண்டிதனைத் தோற்கடித்துத் தான் ஜயமடைந்தார் ராஜாவும் தன் ப்ரதிஜ்ஞைப்படி பாதிராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான் ராஜபத்னீ ‘என்னை ஆளவந்தீரோ’ என்று விஜ்ஞாபனம் செய்ததால் அதுமுதல் இவருக்கு அந்த நாமமே ப்ரஸித்தமாயிற்று இவரும் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துகொண்டு வந்தார்

இது இப்படி நிற்க, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் தன்னுடைய ஶிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாரிடம் ஸகலார்த்தங்களையும் உபதேசித்து இவைகளை நம்பேரனுக்கு அபேக்ஷை பிறந்தவாறே அவருக்கு உபதேஶம் செய்யும் என்று நியமித்தருளினார் உய்யக்கொண்டாரும் தன்னுடைய ஆசார்யனுடைய நியமனத்தைத் தானே நேரில் நிறைவேற்ற முடியாமல் தன்னுடைய ஶிஷ்யரான மணக்கால் நம்பிக்கு அவ்வர்த்த

தங்களையெல்லாம் அப்படியே உபதேசித்து ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு அவைகளை உபதேசிக்குமாறு நியமித்துத் தான் திருநாட்டை அலங்கரித்தார். மணக்கால் நம்பியும் தான் வயது முதிர்ந்து தேஹம் தளர்ந்திருக்கும் தசையைக் கண்டு ஆசார்ய நியமனத்தை எப்படியும் தலைக்கட்டிவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். ஆனால் ராஜாவாகிய ஆளவந்தாரை நேரில் பார்க்க முடியாமல் ராஜாவின் பரிசாரகர்களிடமிருந்து ராஜாவிற்குத் தூதுவளையில் அதிக ப்ரியமென்று தெரிந்து கொண்டு அதைத் தினந்தோறும் கொண்டுவந்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படி ஆறுமாஸமாகியும் ராஜா கவனிக்காமையினால் ஒருநாள் கொண்டுபோய்க் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட ராஜாவும் தூதுவளை இல்லாமல் போனதற்குக்காரணத்தை அறிந்து அவரை மறு தினம் வந்தால் தன்னிடம் அழைத்து வரும்படி நியமித்தான். மறு தினம் இவர் போனபொழுது ராஜாவின் உத்திரவுப்படி இவரை அழைத்துப்போனார்கள். தன்னிடம் இப்படிக்கார்த்து வந்ததற்கு ராஜா காரணம் கேட்க 'தங்கள் பாட்டனார் விசேஷ த்ரவ்யத்தைத் தங்களிடம் சேர்க்கும்படி என்னிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறார், இது வரையில் பாதுகாத்துவந்தேன். இனி வருத்தனுணப்படியினால் பாதுகாப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. தாங்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு ராஜாவும் நாம் பரிஜனங்களோடும் வரவோ தனியாக வரவோ என்ன, தனியாக என்னுடன் வந்தால் ரஹஸ்யமாய் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டிவிடுகிறேன். அப்புறம் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்யலாம் என்று சொல்லவே ராஜாவும் பின்தொடர்ந்து சென்றார். ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அழைத்துப்போய் ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காண்பித்து ரஹஸ்யார்த்தங்களைச்சுருக்கமாக உபதேசித்து இதுதான் உங்கள் பாட்டனார் ஒப்புக்கொடுத்த தனம் என்றார். அப்பொழுதே இவருக்கு வைராக்யமுண்டாகி அந்த மணக்கால் நம்பியை ஆசார்யனாக வரித்து அவரிடத்தில் ஸகலார்த்தங்களையும் க்ரஹித்துக்கொண்டார். அப்பொழுதே ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டார்.

இவ்விதமாக ஸ்ரீரங்கத்திலேயே வெகுநாள் எழுந்தருளி இருந்து ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட விசேஷமான ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தமக்குப் பின்னால் யார் நிர்வாஹம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று மிகுந்த விசாரத்துடனிருக்கத் தன திருக்குமாரராகிய தெய்வத்துக்கரசு நம்பியின் புத்திரியாகிய ஸ்ரீதேவியினிடத்தில் கேசவஸோமயாஜீ யென்பவருக்கு லக்ஷ்மணாசார்யரென்று ஒரு திருக்குமாரரவதரித்து அவர் மிகவும் தேஜஸ்வி

யாகவும ஜ்ஞானம முதலியவைகளிலை மிகவும சிறநதவராயுமிருககிரு ரெனபதைக கேளவியுறறதிலைும தமமுடைய அனுகரஹ விஶேஷத திலைும அவதார வைபவததிலைும அவரே ஸமபரதாய பரவாததக ராவாரெனறு திருவுளளம பறறி அவருடைய ஜஞானம முதலியவை கள அபிவருததியாவதறகும அவா இநத ஸமபரதாயததிறகு நிாவூஹ கராகவேணடு மெனறும ஸ்ரீரஙகநாதனிடததில ஶரணாகதி செயது பராததித்துககொண்டிருநதாா இபபடி இருகக லக்ஷமணாசாாயரும கரமமான வயதுவநது யாதவ பரகாசனிடததில ஸாமானய ஶாஸத ரஙகள வாசிததுககொணடிருககையில அவரைக கடாக்ஷிகக வேணடு மெனறு தாம பெருமாளகோவிலுககு எழுநதருளி அவா தினநதோ றும யாதவபரகாசன தேவபபெருமாளை ஸேவிககவரும மாாககததில சிஷ்யாகளுடன ஒளிநது நினறுகொணடிருநதாா அபபொழுது யாதவ பரகாசனும அவனுடைய அனேகம ஶிஷ்யாகளும வர, அவாகள நடுவி லிருநதாலும அனேகம நக்ஷததிரஙகளின நடுவில சநதிரனபோல பர காசிததுக்கொணடிருககிற லக்ஷமணாசாாயரை ஶிஷ்யாகள தெரிவிககக கடாக்ஷிததருளி ஸாமான்ய ஶாஸதரததில பரிசயம வருததியடைய வேணடும இபபொழுது நாம நேரில பாாககககூடாதெனறு திருமபி ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளிவிடடாா ஆனாலும அவருககு இபபடிபபடட ஜனஙகளின ஸஹவாஸததிலை புததி கலைபாமலிருபபதறகாகவும, ஸம பரதாயததில ருசி உணடாவதறகாகவும, பாலயமே துடஙகி வாஸனை ஊறுவதறகாகவும் ஸுலபமான நடையில ஒருவாத கரநதமாகச செய யாமல ஒரு ஸ்தோததிரமாக அருளிசசெயது இதைத தமமுடைய ஶிஷ யரொருவரிடததில கொடுதது பாஷ்யகாரா தினம பெருமாளை ஸேவிக கபபோகுமபொழுது அவாகாதில படுமபடி வாசிததுககொண டிருக குமபடி நியமிததருளினா அபபடியே அவா செயய அனேகநாள் கேடடுககொணடுபோன பாஷ்யகாரா அதினுடையவிஶேஷாாததஙகளை யும, பதஙகளின ஸவாரஸ்யஙகளையும,எளிதான நடையையும, இனனும இதின மறறக குணஙகளை யெலலாம கணடறிநதவராய் ஏகாநதததில அதைச சொலலிககொணடிருபபவரிடததிற சென்று இது யாரால அருளிசசெயயபபடடது எனறு கேடடருளினா் அபபொழுது அவா ஆளவநதாா திருநாமததைச சொலல அதுமுதல ஸ்ரீபாஷ்யகாாருககு ஆளவநதாரையே ஆஶரயிகக வேணடுமெனகிற எணணமும அவரி டததில எலலை இலலாத பக்தியும நாளதோறும வருததியடைநது வந தது என்னிலும அவரை அவரிடததிறகுத தனனை அழைத்துககொ ண்டு போகவேண்டுமெனறு ப்ராாததிததறகு ஆளவநதாருககு இப பொழுது நீா இதை விடடு வருவதில இஷ்டமில்லை. ஸாமானய

ஶாஸதர பரிசயமானபிறகு அவரிடததில கரநத காலக்ஷேபம செயய லாம என்று சொனனார பிறகு ஏதோ தைவ வசததினால இருவருககும குருஶிஷ்யபாவம இவாகள திருவுளளததிலிருநததே ஒழிய நிறைவேற விலலை இதைததான ஸ்ரீபாஷ்யகாரா ஸ்ரீகீதாபாஷ்ய மஙகள ஶலோகத தில 'யத்பதாம்போருஹத்யாந வித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷ:' என்றருளிச செயதாா. அதறகு வயாகயாதவான ஸ்ரீமநநிகமாநத மஹாதேஶிகனும துரோணசாாயருககு ஏகலவயனைபபோல நான என்று தாதபாயம என றருளிச செயதாா ஆகையினால இநத ஸதோதரம விசிஷ்டாதவைத ஸிததாநததததில அவஶயம அறியவேண்டிய அாததஙகளெலலாம சுரு ககமாகவும எளிதில தெரியுமபடிககும அருளிச செயயபபடடிருக கிறது அதாவது தததவம, ஹிதம, புருஷாாததம தததவமாவது ஜீவாதமா, பரமாதமா, பரகருதி, இவைகளின ஸ்வரூபம ஹிதமாவது ஸமஸாரததை நிவருததிசெயது மோக்ஷஸாமராஜயததை அடைவதற குபாயஙகள புருஷாாததமாவது மோக்ஷம இவைகளைபபறறி இநத ஸதோததிரததில 'ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶிதருத்வம்' என்றாரம பிதது பரதததுவம ஸ்ரீமநநாராயணனே என்பதை நாலு ஶலோகங களினால காரணஙகளுடன நிருபிததாா இபபடிபபடட பரதேவதையை ஜனஙகள தெரிநதுகொளளாததறகுக காரணம அவாகளின ஆஸுர ஸவபாவம என்பதை 'த்வாம் ஶீலரூப' எனகிற ஶலோகததிலருளிச செயதாா 'உல்லங்கித' எனகிற ஶலோகததில பகவானுடைய அநுக்ர ஹததைபபெறறவாகள ஸுலபமாயறிகிறாாகள எனபதையருளிசசெய தாா 'யதண்டமண்டாந்தரகோசரம் ச' எனகிற ஶலோகததிலபரகருதியைச சோநதததததுவஙகளும, சேதன வஸதுககளும, ஆகசசேதனாசேதன வஸ துககளெலலாம இவனுககு விபூதிகள என்றருளிச செயதாா பகவான நிாகுணன எனறு சொலலுபவாகளின மததததை நிராகரிபபதறகாக 'வஶீவதாந்ய:' என்றாரமபிதது ஸகல கலயாண குணஙகளும நிறைநத வன என்றருளிசசெயதாா அநதக குணஙகள எலலை இலலாதவை கள என்று 'உபர்யுபரி' எனகிற ஶலோகததிலருளிச செய்தாா. இநதக குணஙகள விபூதிகள, எலலாம தனனை ஆஶரிததவாகளுக காக எனபதை 'கஶ்ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:' எனகிற ஶலோகததிலருளிச செய் தாா இபபடிப பரதத்துவமாகிய பகவானைபபறறி நிருபிககவேண டிய எலலா அாததஙகளையும ஸஙகரஹமாக அருளிச செயதாா. பிறகு 'நமோநம:' என்றாரமபிதது 'த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே' எனகிறவரையிலுளள இரண்டு ஶலோகஙகளினால பகவானுடைய திரு வடிகளில அஙக பஞசகஙகளோடு கூடிய பரபததியை ஹிதமாக நிரூ பிததாா 'ந நிந்திதம் கர்ம' எனகிற ஶலோகததில தனனுடைய காாப

பண்யததை அனுஸநதிததார 'நிஜஜதஃ' எனறாரமபிதது இரண்டு ஶ்லோகங்களிலை அபபடித தமமை ரக்ஷிபபதிலுணடாகிய பரயோஜனமும பகவானுடையதே எனறருளிச செய்தார. பிறகு இரண்டு ஶ்லோகஙகளிலை தனககு வேறு ரக்ஷகாகளிலலை, வேறு பரயோஜனம வேணடியதிலலை என்று தனனுடைய அநநயகதிதவததை அருளிச செயதார 'க்ஷுத்ஷ்ணிஜ்ருஷீஶ்' எனறாரமபிதது இரணடு ஶ்லோகங களிலை இபபடிபபடட ஸுலபமான உபாயமாகிய பரபததி அபபடிப படட பெரிய பலததிறகு உபாயமாகுமா? என்று ஸநதேஹமுண டாகாமலிருபபதறகாக இதைவிட இனனும ஸுலபமான பகவான விஷயததில செயயபபடுகிற கைகூபபுவது முதலிய அலபகாமங களும பெரிய பலஙகளுககு ஸாதகமாக இருகக பரபததியைப பறறிக கேழககவேணடியதிலலை என்று மஹாவிஶ்வாஸததை உறுதிப படுததினார 'விஶ்வஸிக்ஷ்யாஞ' எனறாரமபிததுப பதினேழு ஶ்லோகங களிலை புருஷாாததததை விஸ்தாரமாக நிரூபிததார பிறகு ஐநது ஶ்லோகஙகளிலை இபபடி பரவருததிபபதறகுககூட தான அநாஹன என்று நைசயானுஸநதானம செயது இவவளவு நீசனானவனுககு பகவானுடைய குணஙகளை யனுஸநதானம செய்துகொணடு பலததில ஸம ஶயமிலலாமலிருகக வேணடுமெனபதைதத தெரிவிததார அதில 'க்ஷுத்ரயாகெஷுஶூத்ஷஸாக்ஷாத்' எனறதிலை நாம பணணுகிற பரபததி முககிய காரணமலல பகவானுடைய கருணையே நமமை ரக்ஷிபபதறகு முககியமான காரணம எனபதை அருளிச செயதார 'ஸ்வாபாதிஷ' எனகிற ஶ்லோகததிலை ஜீவாதமாவின ஸ்வரூபாதிகளைபபறறி விஶேஷ ஜஞானமிலலாமற போனபோதிலும பகவானுககுச ஶேஷ பூதன எனகிற ஜஞானமாததிரததைக கொணடு பரபததி செயயலா மெனறருளிச செய்தார 'ஹோநாய' எனகிற ஶ்லோகததிலை அபபடிச செயதபோதிலும ராஜாவினுடைய வஸ்து தன கையிலிருகக அதைதத தனனதென்றெணணி உபஹாரமாகக கொடுபபதாக எணணிககொ டுததால ஆதமாபஹார தோஷம நிவருததி செயயபபடடதாகாது, பின்னை எபபடி ஸமாபபிககவேணடுமெனனில உனனுடைய வஸ்து, ஏதோ ஒரு காரணததிலை எனகையிலகபபடடு இவவளவு நாள நான பரமிததுககொண்டிருநதேன. இபபொழுது உமமுடையதென்று தெரிநதுகொண்டு ஸமாபபிககிறேன என்று ஸமாபபிககவேணடும. இபபடியாகில ஆதமாபஹாரதோஷம நிவருததியாகும என்றருளிச செய்தார. 'ஶுவொபாயிதவாந' என்றாரமபிதது நாலு ஶ்லோகஙகளிலை இந்த விபூதியிலிருககும காலததில தனககு வேணடியதாகிய புருஷார்ததத

தை ப்ரார்த்தித்தார் மேலிரண்டு ஶ்லோகங்களினால் இப்படி மனப் பூர்வகமாகச் சொல்லாமலிருந்தபோதிலும் பகவான் அதை அப்படி யாகும்படி செய்து பலத்தைக் கொடுக்குவிடுவன் என்றருளிச் செய்தார் ‘விதாகும்’ என்கிற ஶ்லோகத்தினால் நமக்கும் அவனுக்கு மிருக்கிற ஸம்பந்த விசேஷத்தினால் இவ்வளவையும் அவன் செய்யக் கடமைப்பட்டவன் என்பதை அருளிச் செய்தார். பிறகு இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் தனக்குப் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் பரமபலம் ஸித்தமாக இருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அவனுடைய ஸந்நிதியில் தனக்கு ஆநந்தப்பரம புருஷார்த்தத்தில் ஆசை குறையாமலிருப்பதற்கும் இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் போக்யதாபுத்தி உண்டாகாமலிருப்பதற்கும் தன்னுடைய நைச்யத்தை எப்பொழுதும் அனுஸந்தித்து அதை க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ப்ரார்த்தித்தார் அடுத்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் உம்முடைய பொறுமையாகிற குணத்தை நினைத்தாலும் நானும் ப்ரபன்னன் என்பதை நினைத்தாலும் இதற்குமுன் ப்ரபன்னர்களை ரக்ஷித்ததினாலும் என்னை இப்பொழுது ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்தார் கடைசி ஶ்லோகத்தில் எல்லாவற்றிலும் பகவான் தன்னை ரக்ஷிப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் தமக்கு ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளாகிய ஆசார்யனுடைய திருவடி ஸம்பந்தமும் திருமேனி ஸம்பந்தமும். இதனால் பகவானாலும் என்னை நிராகரிக்க முடியாது என்றருளிச்செய்தார் தாம் முன்பு செய்த ப்ரபத்தியில் ஏதாவது குறைவுகளிருந்தபோதிலும் அது பூர்ணமாக நிறைவேறுவதற்காக ஆசார்யனுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தாராகவுமாம் ஆக இப்படி இந்த ஸ்தோத்ரம் மஹாரத்ந காப்பமான மாணிக்கச் செப்புப்போலே ஆசார்ய ஸ்துதியாகிய ஸம்புடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரத்னமாயிற்று என்று இந்த ஸ்தோத்ர பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார்.

இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் முதலில் தனக்கு இவ்வளவு ஜ்ஞானபரிபாகமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்திற்கும் மூல காரணமும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் ஸம்பந்தம் அவர் தமக்குப் பரமாசார்யனாகையினாலேயே தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கும் அது உபகாரமாயிருக்கும் என்றனுஸந்தித்து அந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை மூன்று ஶ்லோகங்களினாலும், ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணமாகிய க்ரந்தத்தினால் இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு உபகாரம் செய்த பராசரரை ஒரு ஶ்லோகத்தினாலும், இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு அஸாதாரணமான ஆசார்யன், ஸ்தோத்ரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிற ப்ரபத்தி நிஷ்டைக்கு இந்தக் கலி

யுகததில முதலில பரவாததகராய் அதனால பரபனன ஜனஸநதான கூடஸதரென்று பெயாபெறறு, அநத ஸ்ரீமந நாதமுனிகளுககும யோக தசையில பரதயக்ஷமாயத தோனறி ஸாவாததஙகளையும உபதேசிதத நமமாழவாரை ஒரு ஸ்லோகததினாலும ஸ்தோததிரம செயதருளினா அதில ஸ்ரீமதுரகவிகளினால கணணிநுண்சிறுததாமபு எனனும பரபந ததததில 'அனனையாயததனாய எனனை யாணடிடும தனமையான' என றும, 'அணணிககும அமுதூறும எனனாவுககே' எனறும, 'தேவுமறறறி யேன' எனறும, 'கரியகோலத திருவுருக காணபன நான பெரியவண் குருகூர நகா நமபிககாளாரியனாய்' எனறு மருளிச செயயபபடட ஸாவவித பநதுவும போகயஙகளும பராபய பராபகஙகளும அநத ஆழவாருடைய திருவடியே எனகிற அாததததை 'மாதா பிதா யுவதய ஸ்தநயா:' ஸஹஸம்' எனறருளிச செயதார 'ஆத்யஸ்ய' எனபதினால தேவு மறறறியேன எனபதினாததமும வயகதமாயருளிச செயயபபடடது. 'ஸ்ரீமத்' எனபதினால 'இனறு தொடடு மெழுமையுமெமபிரான்' என றும, 'அருளகணடீர இவவுலகினில மிககதே' எனறும, 'பயனனாகி லும' எனறிவை முதலியவைகளின அாததமும ஸஙகரஹிககபபடடது ஆஸ்ரிதாகளை ஒருநாளும கைவிடாதது, பகவானைவிட அதிகமான கல யாண குணஙகளையுடையது எனபதலலவோ 'ஸ்ரீமத்' எனகிற ஸபதத தின அாததம 'ததநுஜாநாம்' எனபதினால 'தககசீா சடகோபனென் னமபிககு ஆடபுககாதல அடிமைப பயனனறே' எனபதின அாததம விவரிககபபடடது இபபடி 'அருமறைகள தமிழ செயதான தாளே கொணடு துனபறற மதுரகவி தோனறககாடடும தொலவழி'களெலலாம இநத 'மாதா பிதா' எனனும ஸ்லோகததினால தெரிவிககபபடுகிறது.

'துயாறுசுடரடி தொழுதெழனமனனே' எனறுநமமாழவாா அனு ஸநதிததததைபபோல இவருமஸதோததிரததின ஆரமபததில 'ததவாநுபூதி விமல...' எனறு திருவடிகளே உதயேயமாய மெனறருளிச செயதார 'ஸர்வாதிகா...' எனறது 'உயாவற வுயாநலமுடையவனெவனவன' எனபதின தாதபாயததை விவரிககிறது 'நாராயண! ...' எனறது 'ஒன்றெனப பலவென அறிவரும வடிவி னுளநினற நனறெழில நாரணனை நான முகனரனெனனுமிவரை ஒனற நும மனததுவைதது உளளினு மிருபசை யறுதது நன றென நலமசெயவது அவனிடை நமமுடை நாளே' எனகிறபாடடி லருளிசசெய்யபபடட அாததததை ஸஙகரஹிககிறது பகவான் பரதே வதை எனபதை நிரூபிபபதில நாராயணன எனகிற திருநாமம ஒனறே

போதுமானது என்றல்லவோ அந்தப்பாட்டின் தீர்ந்தபொருள் நாராய ணு னுவாகம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தம் இந்தத் திருநாமம் என்பது 'நன்றெழில்' என்பதின் தாத்பர்யம் அதுவே இங்கு 'தெவஹீசஃ கஃ' என்றருளிச் செய்ததின் தாத்பர்யம் 'கஃஸ்ரீஃ ஸ்ரியஃ' என்கிற ஸ்லோ கத்தில 'பரமேஸ்வர ஸேரஸ பஃ கஃ' என்பதிலுல 'மயர்வறமதிநலமரு ளின னெவனவன்' என்பதின் ஆர்த்தமும், 'பரமேஷ்டீஃ கஃ' என்பதிலுல 'அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யெவனவன்' என்பதின் ஆர்த்தமும், 'கஸ்ய தாய தி' என்கிற பாதி ஸ்லோகத்திலுல 'நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலில் சிதையாமே மனஞ் செய ஞானத்துன பெருமை' என்பதின் ஆர்த்தமும், 'விஷ்ணு விஷ்வு விக்ஷ ஷஹவிஷ்ட வ்ருத்த' என்பதிலுல 'சுடர்அறிவரு நிலை விண முதல முழுவதும் பரன முதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன்' என்பதினார்த்த மும், 'வேதாந்த ஹார' என்கிற ஸ்லோகத்திலுல 'பேசநின்ற சிவனு க்கும் பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே கபாலநன் மோக்கத் திற கண்டு கொண்மின்' என்பதின ஆர்த்தமும், 'கவேஸ்ராவெ ர ஹர விரஞ் சிவ வ்ருவஞ' என்பதிலுல 'மைநின்ற கருங்கடல்வாய்' என கிற திருமொழியின தாத்பர்யமும், க்ராஹ்வா நிஷ்ய' என்பதிலுல 'உண்டுமுமிழ்ந்தும் கடந்துமிருந்தும் கிடந்துநின்றும் கொண்டகோ லத்தொடு வீற்றிருந்து மண்ணங்கூடியும் கண்டவாற்றால் தனதேஉலகு'என பதினார்த்தமும், 'க்வா ஸ்ரீர வ வரிபெதஃ', 'உஜ்ஜி தத் வியவஸீஃ' என்கிற இரண்டு ஸ்லோகங்களிலுலும்'யாருமோர் நிலைமையனென அறி வரிய எம்பெருமான் யாருமோர் நிலைமையனென அறிவெளிய வெம்பெருமான்'. 'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய வித்தகன்' இத்யாதிகளின ஆர்த்தமும், 'யதுணோணாஞர' என்கிற ஸ்லோகத்திலுல 'இலனது உடையனிது என நினைவரியவன்'என்பதின ஆர்த்தமும், 'வஸீவதா ந்ஃ' என்பதிலுல 'பிணங்கி அமரர்பிதற்றும் குணங்கெழு கொள்கையினனே' என்பதினார்த்தமும், 'பரிவதிலீசன்', 'இடமெடுப்புமிலீசன்' இத்யாதிகளின ஆர்த்தமும், 'உவயப்ரவர ஜஹவொரவீ' என்பதிலுல 'எல்லையிலலங்கலம்', 'எல்லையின சீரென கருமாணிக்கச் சுடர்' இத்யாதிகளின ஆர்த்தமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட் டன 'க்வதாஸ்ரீ தா நா' என்கிற ஸ்லோகத்திலுல 'அமைவுடை அறநெறி முழுவதும் உயர்வற வுயர்ந்து அமைவுடை முதல கெட லொடிவிடை அறநிலமதுவாம அமைவுடை அமரரும் யாவரும் யாவை யும் தானுமமைவுடை நாரணன் மாயை யறிபவர் யாரே' என்பதின ஆர்த்தமும், 'நபரஉநிஷ்டாஸிநவாதவெஹீ' என்பதிலுல 'நோற்ற

நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்' என்பதின் அர்த்தமும், 'ந ஸல்வாஹ கீஞ்சநம் ஸாரணம் ப்ரபத்யே'என்பதினால 'உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந் தேனே' என்பதினர்த்தமும், 'அகிஞ்சந:கதி:' என்பதினால 'நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்' என்பதின் அர்த்தமும், 'ஸ்வ ஜீவேந ஜீவாமி' எனகிற ஸ்லோகத்தினால 'உனக்குப் பணி செய்திருக்கும் தவமுடை யேன் இனிப்போயொருவன் தனக்குப் பணிந்து கடைத்தலை நிறகை நின்சாயை யழிவுகண்டாய்' என்பதினார்த்தமும், 'நிராஸ கஸ்யாபி' என்பதினால 'தருதுயரம் தடாயேல் உன்சரணல்லால் ஸரணில்லை விரை குழுவுமலர்ப்பொழில் சூழ்விததுவக்கோட்டம்மா அரிசினத்தாலீன்ற தாயகற்றிடினும் மறறவள தனருள் நினைநதே அழுமகுழவி அதுவே போனறிருநதேனே' என்பதினார்த்தமும், 'தவாம்ருதஸ்யந்திநி' என்பதி னால 'உன் தேனே மலரும் திருப்பாதம் சேருமாறு வினையேனே' என்ப தின அர்த்தமும், 'அம்மாவடியேன் வேணடுவதீதே' என்பதின அர்த்த மும விவரிக்கப்பட்டது. 'ஸ்வஜுஹ்ரு ஷீஹு' எனகிற ஸ்லோகம இதின் பாஷ்யகாரராகிய ஸ்ரீமந நிகமாநத மஹாதேஸிகனால மணிப்ரவாளரூப மாகவும வயாக்யானம செய்யப்பட்டது அதின பெயர் அஞ்ஜலி வைப வம. இநத ஸ்லோகம 'நாளுநின்றடும நம பழமையங கொடுவினை உட னே மாளுமோர குறையில்லை மனனகமல மறக்கழுவி நாளும நம திரு வுடையடிகள தம நலங்கழல வணங்கில மாளுமோரிடத்திலும வணக் கொடு மாள்வது வலமே' எனகிற பாட்டினார்த்தத்தை விவரிக்கிறது இதில 'ஸ்வஜுஹ்ரு ஷீஹு'எனகிறபதம 'திருவுடையடிகள தம நலங்கழல' என்பதின அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது வகுத்த ஸ்வாமியினுடைய தாயும போக்யமாயுமிருக்கிற திருவடியென றல்லவோ இப்பதங் களுக்குத தாதபர்யம 'கதாசந' என்றாரமபித்து 'ஸக்ருத்க்ருதோ திரம ஐநீ:' எனகிற வரையில 'மாளுமோரிடத்திலும வணககொடுமாளவது வலமே' என்பதினார்த்தமும விவரிக்கப்பட்டது தேஸம, காலம, அங்கங் கள், அதிகாரிகள, இவைகளின நியமம இல்லை எனறல்லவோ 'மாளு மோரிடத்திலும வணககொடு' என்பதின தாதபர்யம 'தஹேஷண த்யஸூநாந்யஸேஷத:' என்பதினால 'நாளுநின்றடும நமபழமையங கொடுவினை உடனே மாளும' என்பதின அர்த்தம விவரிக்கப்பட்டது 'ஸுஹ்ருதிவர்ஷாதிநஜாத ஹீயதே' என்பது 'ஓர குறையில்லை' என்பதின அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது 'ஸ்வஜுஹ்ரு ஷீஹு' எனகிற இடத் தில அநநய ப்ரயோஜனதவமும் அர்த்தமாகையினால 'மனனகமலமறக கழுவி' என்பதின அர்த்தமும ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது 'உதீர்ண ருவம

ஸார' எனபதிலை 'மாலிருஞசோலை தொழுககருதுவதே துணிவது சூதே' எனபதினாததமும், 'விஶாஸவிசூ௱ஞ' எனபதிலை 'காணப தெஞஞானறுகொலோ' இதயாதி 'மாணகுறளகோலபபிரான மலாத தாமரைப பாதஙகளே' எனபதின ஆததமும், 'கூராவ௱ஞ:' எனபதிலை'அடிசசியோம தலைமிசை நீயணியாய ஆழியம கண்ணா உனகோலப பாதம' எனபதின ஆததமும, 'நிவாஸஶய்யாஸந' எனகிற ஶலோகததிலை 'சென்றால்குடையாம இருநதால சிஙகாதனமாம நினறால் மரவடியாம நீளகடலுள எனறும புணையாமணிவிளககாம பூமபடடாம புலகுமணையாம திருமாறககரவு' எனபதினாததமும ஸஙகரஹிககப படடது 'ஶாஸ்வா' எனபதிலை 'கொடியாவடுபுளளுயாதத', 'வெஞ சிறைபபுளளுயாததாககு', 'மேலால பறநது வெயயில காபபான வினதை சிறுவன சிறகெனறும மேலாபபின கீழவருவானை' எனறிவை முதலியவைகளின ஆததமும, 'ஹதாவிஶக்ஷெஶஃஷெ:' எனபதிலை 'மாயபபிரானடியாாகள குழாஙகளை உடன கூடுவது எனறுகொலோ' எனறு அவாகளும பராபயகோடியில சோநதவாகள எனறருளிச செயத ஆததமும தெரிவிககபபடுகிறது. 'ஸஞஜெவாந௱வாநிரஞஶ:' எனபதிலை 'ஒழிவில காலமெலலா முடனாய மனனிவழுவிலாவடிமை செயயவேண்டுநாம' எனபதினாததமும, 'யிமஶ௱விஶவிநீதம்' எனபதிலை 'வளவேழுலகில முதலாய' எனபதினாததமும, 'வியிஶிவஸநகாஶெஷ்ய:' எனபதிலை 'நினைநது நைநதுள கரைநது' எனகிற பாடடினாததமும ஸஙகரஹிககபபடடது. 'ஈவாரயஸஹஸஸாஜநம்' எனபதிலை 'என் பிழையே நினைநதருளி அருளாத திருமாலாாககு எனபிழைததாள திருவடியின தகவினுககு எனனொரு வாயசொல' எனபதினாததமும, 'ஶவ௱ராஷிஷ௱ யொzவீ கொzவீவா' எனபதிலை 'எனதாவியுள கலநத பெருநலமுதவிக கைமமாறு எனதாவிதநதொழிநதேன் இனி மீளவதெனபதுணடே' எனபதினாததமும, மேல் '[illegible]' எனபதிலை 'எனதாவி ஆவியும நீ பொழிலேழு முண்டவெநதாய் யெனதாவியாா யானாா தநத நீ கொண்டாககினையே' என்பதினாததமும், 'தஷாஸ்யஸ௱ஶெவக' எனபதிலை 'வாயககதமியேறகு ஊழிதோறூழி ஊழி மாகாயாம' எனபதின ஆததமும ஸங்கரஹிககபபடடது. 'ஸகஜ்ஞஷாகாஶ விஶாகநாஶயா'எனபதிலை 'ஏராா முயலவிடடுக காககைபபின போவதேன இஙகே திரிநதேறகிழுககுறறேன்', 'விண்ணுளாாிலும சீரியரே','இசசுவை தவிரயானபோய' இதயாதிகளின் ஆத்தமும, 'க்ஷணzவீதெ யவிஶஹொzதிஷ௱ஸஹ:' எனபதிலை 'தாயை நினைநத கன

றையே போக்க என்னையும் தன்னையே நினைக்கச்செய்து தான் எனக்காய் நினைந்தருள் செய்யும்அப்பனை', 'நல்கி என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே', 'மறப்பனோ வினியன்னென்மணியையே' இத்யாதிகளினர்த்தமும், [illegible]' என்பதில் 'கருந்தடமுகில் வண்ணனை கடைக்கொண்டு கைதொழும் பத்தர்கள் இருந்த ஊரிலிருக்கும் மானிடர்கள் எத்தவம் செய்தார்களோ' என்பதின் அர்த்தமும், '[illegible]' என்பதில் 'ஏறாளுமிறையோனும்' என்கிற திருவாய்மொழியின் அர்த்தமும், '[illegible]' என்பதில் 'சீலமில்லாச் சிறியனேலும் செய்வினையோ பெரிதால் ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி நாராயணாவென்றென்று காலந்தோறும் யானிருந்து கைதலை பூசலிட்டால் கோலமேனி காணவாராய் கூவியும் கொள்ளாயே வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்' இத்யாதிகளின் அர்த்தமும், '[illegible]' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'கையார் சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமே என்றென்று பொய்யேகைமை சொல்லிப் புறமே புறமே யாடி மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்', 'விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார் ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோவினிப்போனாலே', 'வேட்கையினால் சொல்லுவார் வினைபோகுமே' இத்யாதிகளின் அர்த்தமும், '[illegible]' என்பதில் 'தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு', 'என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா நீ செய்தன அடியேனறியேனே' இத்யாதிகளின் அர்த்தமும், '[illegible]' '[illegible]' என்பவைகளில் 'உண்ணிலாவிய ஐவரால்', 'திண்ணமழுந்தக் கட்டிப் பல செய்வினை வன் கயிற்றால்', 'கள்வனேனானபடிறு செய்திருப்பேன்', 'மானேய் கண் மடவார் மயக்கில்பட்டும் மாநிலத்து நானே நானாவித நரகம் புகும்பாவம் செய்தேன்', 'கொன்றேன் பல்லுயிரை', 'வாணிலாமுறுவல்' இத்யாதிகளின் அர்த்தமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. '[illegible]' என்பதில் 'மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ', 'உழைக்கோர்புள்ளி மிகையன்று கண்டாய்' இத்யாதிகளின் அர்த்தமும், '[illegible]' என்பதில் 'நல்கித்தான் காத்தளிக்கும்பொழிலேழும் வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ' என்பதின் அர்த்தமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. கடைசி ஶ்லோகத்தில் இவ்வளவு ஜ்ஞானபரிபாகமுண்டானதற்கும் பகவத் கடாக்ஷம் உண்டானதற்கும் காரணம் ஆசார்ய ஸம்பந்தமென்பதில் 'எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான் என் பைந்தாமரைக் கண்ணனே', 'கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழு பிறப்பும் மாசதிரிது பெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா' என்பதினர்த்தமும், கண்ணிநுண்

சிறுத்தாம்பில 'செயல நன்றுகத திருத்திப பணிகொள்வான்', 'மதுர கவி சொன்னசொல நமபுவார பதிவைகுந்தம் காணமினே' இதயாதி களினாததமும ஸங்கரஹிக்கபபட்டது

இபபடி இந்த பரபந்தம அடி துடங்கி முடிவு வரையிலும திவய பரபந்தத்தின ஆத்தானுஸந்தானத்திலுண்டான அனுபவத்தின் பரிவாஹமாயுணடானது எனபது இந்த பாஷ்ய காரரிலேயே 'ஸுவாயத்ரிவிக்ஷேயா வ வைஷ்ணவத தகவஷ்டிவா ஸாதுகூத தக வைபவாநுபவாந ஜநித ஜ்ஞாந பக்தி பரிவாஹாரு வை வைஷ்ணவ' எனறருளிச செயயப்பட்டிருககிறது

இந்த ஸ்தோத்திரத்திறகு ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச செய்த பாஷ்யம ஸாஸ்தர பரிசயமுள்ளவாகளுககு மாத்திரம தெரிநதுகொள்ளககூடியதாக இருககிறபடியினால எலலாருககும அது எளிதில அறியககூடியதாக ஆகவேணடும எனறும, இந்த ஸ்தோத்திரத்தின ஆத்தானு ஸந்தானத்திலேயே எலலாருககும பரபத்தி நிஷ்டையும பூர்த்தியாகிய பரம புருஷார்த்தததை அடையவேணடுமெனறும எணணி சிந்தாதரிப்பேட்டை ஸத ஸமபரதாய வாததனீ ஸபையார கேட்டுக கொணடதினபேரில இதனை ஆசாரயனிடத்தில கேட்டுத தெளிந்த அர்த்தஙகளை அடியேன ஸகதிக்கிணஙகத தமிழில பெயாத்தேன இதறகு எனககு முககிய ஸகாயம ஆசாரய கடாக்ஷமும தேஸிக பக்தியுமாகையினால இதில ஏதாவது விருத்தார்த்தஙகளிருந்தால அவைகளைப பெரியோாகள க்ஷமிககவேணுமாய பிரார்த்திககிறேன

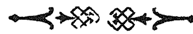
உ ா ஸ நு,

தி. சே. நரஸிம்ஹன்.

ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ ஸ்தோத்ர ரத்ந ஶ்லோகங்களின்

அகராதி.

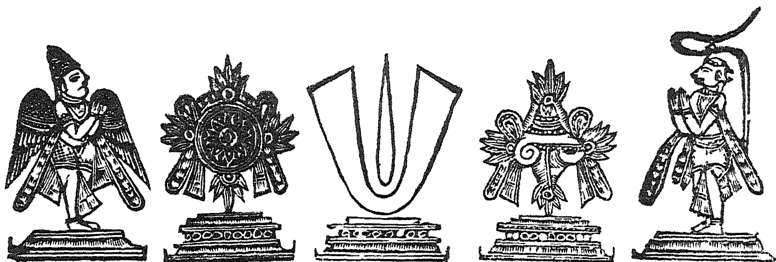
[ஶ = ஶ்லோகம், ப = பக்கம்.]

	ஶ.	ப.
𑌅		
𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰	65	389
[illegible]	45	313
𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂	59	354
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰	48	322
[illegible]	44	311
[illegible]	25	261
𑌅𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃	62	368
[illegible]	54	337
𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧	49	325
𑌈		
𑌈𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾	3	22
𑌉		
[illegible]	34	291
𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰	29	277
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜	19	228
𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧	16	203
𑌕		
𑌕𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖	31	283
𑌕𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	12	141
[illegible]	14	173
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇	1	1
[illegible]	9	121
[illegible]		
[illegible]	37	296
[illegible]	33	285
𑌜		
𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂	61	364
𑌤		
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible]	4	83
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯	7	93
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌤𑍇	51	328
[illegible]	39	301
[illegible]	55	339
[illegible]	27	267
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌜𑌿	2	76
𑌤𑍍𑌵		
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯	28	270
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗	20	231
[illegible]	42	307
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌰𑍂𑌪𑌚𑌰𑌿𑌤	15	190
[illegible]		
[illegible]	41	305
[illegible]	58	352
[illegible]	47	319

	ப்.	ப.
ந		
நஜெஷஹம் நஷ்ராணா	57	349
நயஊஷிஜெஷாஷி	22	242
நதிநிதம் கஊ	23	250
நநாஷ்ரஹ:	64	386
நஜேஷா வாஊயஃ	50	326
நஜொZஷிஜ்ராஹூத	1	63
நஜொநஜொ வாஜ்ந	21	236
நாவெகஷவெ யஜிதஜெதா	10	123
நிஜஜெதாZநஜ	24	258
நிராஸகஸ்ராஷிந	26	265
நிவாஸஶப்ராஸந	40	304
வ		
வஜிதாகும் ஊதா	60	352
வ்ருவாஙஊஹா	35	293
ஹ		
ஹவஜெஊவாநா	46	316
ஹஷிபொநஜொZவ	3	80
ஊ		
ஊஊநாய! யஜஷி	53	334
ஊதா வஜிதா யாவதய:	5	97

	ப்.	ப.
ய		
யஜ்ஜஊஜ்ஜாஜா	17	208
யதா ஶ்ரூஊாவஷி	8	116
யநூஷியிஷெஶ்ரூதி	6	105
யஸ்ராஜெஊஹி	2	20
ர		
ரவாவர! யஜஹஷி	63	380
வ		
வவாராஜிஷா யொZஷி	52	330
வஶீவஜாஜெந்ராஶண	18	217
விராஜஊாஜெநாஜவஷ	32	285
விஶாஸவிகூராஜ	30	280
வெஜாவஹார ஶாவா	13	161
ஶ		
ஶாஜாநஜஊஹா	4	39
ஸ		
ஸக்ருதஜாகார	56	344
ஸாரக்திரீடாஜ	36	294
ஸஜெவெஶரஷிவெ்ண	38	299
ஸாஹாவிகாநவயிக	11	128
ஹ		
ஹதாவிஜெஜூஶ	43	309

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செய்த

ஸ்ரீ சதுச்லோகி.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃
𑌫𑌣𑌿𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌯𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍
𑌸𑌦𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌗𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌮𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌂 ॥ 1

காநதஸதே புருஷோததம பணிபதிஶ ஶயயாஸநம வாஹநம
வேதாதமா விஹகேஸ்வரோ யவநிகா மாயா ஜகநமோஹிநீ
ப்ரம்மேஶாதி ஸுரவராஜஸ ஸதயிதஸ தவததாஸ தாஸீகண
ஸ்ரீரிதயேவ ச நாமதே பகவதி ப்ரூம. கதம தவாம வயம

ப - ரை] புருஷோத்தமஃ - புருஷர்களுக்குள் ஶ்ரேஷ்டனுகிய பகவான், தே - உனக்கு, காந்தஃ - ப்ரியனுன பர்த்தா, ஃணிபதிஃ - ஆதிஶேஷன், ஶய்யா - படுக்கையும், ஆஸநம் - ஆஸநமும், வேதாத்மா - எல்லா வேதங்களின் ஸ்வரூபியாகிய, விஹகேஶ்வரஃ - பக்ஷிகளுக்கு ராஜாவாகிய கருடன், வாஹநம் - வாஹநம், ஜகந்மோஹிநீ - லோகத்தை மயக்குகிற, மாயா - ப்ரக்ருதி, யவநிகா - திரை, ஸதாரஃ - (தங்கள் தங்கள்) பத்னிகளோடுகூடிய, ப்ரஹ்மேஶாதிஸுரவ்ரஜஃ - ப்ரம்மா, ருத்திரன், முதலிய தேவதைகளின் கூட்டம், த்வத்தாஸதாஸீகணஃ - உன்னுடைய வேலைக்காரர்களுடையவும் வேலைக்காரிகளுடையவும் கூட்டம், தே - உனக்கு, நாம - பெயரும், ஶ்ரீ: இத்யேவ - ஸ்ரீ என்றே, ஏவம் - இப்படி ஸகல கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த லக்ஷ்மியே, த்வாம் - உன்னை, வயம் - நாங்கள், கதம் - எப்படி, ப்ரூமஃ - சொல்லுவோம். 1

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகனருளிச்செய்த

ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ பாஷ்யம்.

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேஶிகாய நமஃ ॥

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

சீராதுப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஸ்வஶேஷாஶேஷார்த்தோ நிரவதிகநிர்வ்யாஜமஹிமா
ஸமஸ்தாநாம் தாதா ய: ஸமவிதவ ஶாரீரகவித: ॥
ஶ்ரியம் தத்ஸத்ருக்ஷீம் தத்ஸவஸத்ரூபாஸ ஶதீம்
மஹிஷீணாமிதி ஸ்துத்யா மவிதய மதி யந்மாநமதிஃ ॥

ப - ரை] ய: - எந்தப் பகவான், ஸ்வஶேஷாஶேஷார்த்த: - தனக்குச் சேஷபூதங்களாகிய மற்றெல்லா வஸ்துக்களையுமுடையவனுகவும், நிரவதிகநிர்வ்யாஜமஹிமா - எல்லையில்லாததும் ஒருவித விரோதமுமில்லாததுமான மஹிமையையுமுடையவனுகவும், ஸமஸ்தாநாம் - எல்லாப் பலன்களையும், தாதா - கொடுப்பவனுகவும், ஸமவித - ப்ரயோஜனமாகவும், ஶாரீரகவித: - ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறானே, தத்ஸத்ருக்ஷீம் - அவனுக்கு ஸமானமாகிய, தத்ஸவஸத்ரூ

ஸமுத்தீர்ணம் - அவனை உபாஸிப்பதில் உண்டான பயத்தைப் போக்கடிப்ப வனாயுமிருக்கிற, ஶ்ரியம் - லக்ஷ்மியை, அவிதத²தீ⁴: - பொய்யில்லாத புத்தியையுடைய, யாமுநமுநி: - யாமுனாசார்ய ரென்கிற ஸ்ரீ ஆளவந் தார், ஸ்தோத்ரம் - ஸ்துதியாகிய இந்தக்காந்தத்தில், அபிஷ்டௌதி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்.

இ - து] ஶாரீரகஶாஸ்த்ரம் நாலு அத்யாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில்முதல் அத்யாயத்தில் எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதம் அதாவது அவனுக்கே தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், முதலியவைகளைச் செய்யப்படுகின்றன. இந்த எல்லா வஸ்துக்களும் அவனுக்குச் ஶரீரம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் அத்யாயத்தில் இப்படி எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பகவானே காரணம் என்பதற்கு யுக்திகளினாலாவது, இதர ஸித்தாந்தங்களினாலாவது விரோதம் செய்யமுடியாது என்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாம் அத்யாயத்தில் அவனை த்யானம் செய்து அவனுடைய அனுக்ரஹத்தினாலேயே பலத்தை யடையவேண்டும், ஆகையினால் அவனே எல்லாப் பலங்களையும்கொடுக்கிறவன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காம் அத்யாயத்தில் அப்படிப்பட்ட பரிபூர்ணமான பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதே பலம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லக்ஷ்மியும் இந்தக் கீழ்ச்சொல்லிய ஆகாரங்களினால் பகவானுக்கு ஸமமானவள் என்பது இந்த ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ என்னும்ஸ்தோத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிறது. அதாவது 'காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:' என்கிற ஶ்லோகத்தில் இரண்டு விபூதிகளும் லக்ஷ்மிக்கு விபூதிகளென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'யஸ்யாஸ்தே மஹிமானம்' என்கிற இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் எல்லையில்லாததும் ஒரு ப்ரமாணங்களினாலும் தடுக்கப்படாததுமான மஹிமை யுடையவள் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'ஈஷத்த்வத்கருணா நிரீக்ஷண' என்கிற மூன்றாவது ஶ்லோகத்தில் எல்லாப்பலங்களையும்லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தினாலேயே அடையவேண்டுமென்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'ஶாந்தாநந்த' என்கிற நான்காவது ஶ்லோகத்தில் உபயவிபூதி, திவ்யவிக்ரஹம், திவ்யாவதாரங்கள், இவைகளோடுகூடிய அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய பகவான் லக்ஷ்மியோடு எந்தத் தசையிலும் கூடியிருக்கிறான் என்று நிரூபித்திருப்பதினால் இவளும் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம்தான் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதில் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு முன்பு லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குக் காரணம்சொல்லுகிறார் — 'தவைஷ

உதாரஸ ஶீலம்’ என்று அப்படிப்பட்ட பகவானை ஆஶ்ரயிப்பது, அணுகி ஸ்தோத்திராதிகளைச் செய்வது, முதலியவைகளைச் செய்வதில் நம்முடைய அபராதங்களையும், அபராதங்களைச் செய்திருக்கிறவர்களைச் சிக்ஷை செய்யும் தன்மையுடைய பகவானையும் பார்த்து நமக்கு உண்டாகிற பயத்தைத் தான் புருஷகாரமாக இருந்து 1 ‘கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:’ என்றும், 2 ‘இருத்தலை யன்பு தன்னால் எம்மை இன்னடி சேர்த்தருளும் திரு’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே நம்முடைய அபராதங்களை அவன் திருவுள்ளத்தில் படாமலிருக்கும்படி செய்து நம்மை அவன் திருவடிகளை யடையும்படி செய்கிறவளாகையினால் இப்பொழுது தான் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்பொழுது பகவான் தம்மிடத்தில் கருணை செய்து தம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தை அங்கீகரிப்பதற்குத் தடையான அபராதங்களைப் பொறுப்பித்து அவனை அபிமுகனாகச் செய்வதற்காக முதலில் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார் என்கிற ஸங்கதியும் காட்டப்படுகிறது. இந்த அபிப்ராயத்தை இவர் தாமே 3 ‘மாதஸ்த்வமம்புருஹவாஸிநி கிஞ்சிதேதத் விஜ்ஞாப்யதே மயி குருஷ்வ ததா ப்ரஸாதம் । ஆகர்ணயிஷ்யதி யதா விபுதேஶ்வரஸ்தே ப்ரேயாநஸௌ ப்ருதுகஜல்பிதவந் மதுக்திம் ॥’ என்றருளிச் செய்திருக்கிறார். ‘ஸுவிதய ஶக்தி:’ என்பதினால் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய புத்தியின் வைசத்யமும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் அனுக்ரஹத்தினாலேற்பட்டதாகிய உள்ளபடியே அறியுந்தன்மையும் ஏற்படுகிறது.

---

1 குணரத்னகோசம் ஏதத் - இது, கிம் - என்ன, இஹ - இந்த, ஜகதி - லோகத்தில், நிர்தோஷ: - தோஷமில்லாதவன், க: - யார், இதி – என்று, த்வம் - நீ, உசிதை - யுக்தங்களான, உபாயை - உபாயங்களினால், விஸ்மார்ய - மறக்கும்படி செய்து, ஸ்வஜநயஸி - உன்னைச் சேர்ந்தவனாக்கிக்கொள்ளுகிறாய், தத் - ஆகையினால், ந - எங்களுக்கு, மாதா - தாயாராக, அஸி - ஆகிறாய்.

2 திவ்யச் சுருக்கு

3 தேவநாயகபஞ்சாஶத்-4 மாத - தாயாராகிய, அம்புருஹவாஸிநி - தாமரைப் புஷ்பத்தில் வஸிக்கிற லக்ஷ்மியே, கிஞ்சித் - அல்பமாகிய, ஏதத் - இது, விஜ்ஞாப்யதே - விஜ்ஞாபனம் செய்யப்படுகிறது, த்வம் - நீ, மயி - என்னிடத்தில், ததா - அப்படி, ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹத்தை, குருஷ்வ - செய், யதா - எப்படி, தே - உனக்கு, ப்ரேயான் - ப்ரியமான பர்த்தாவாகிய, அஸௌ - இந்த, விபுதேஶ்வர: - தேவநாதன், ப்ருதுகஜல்பிதவத் - குழந்தையின் வார்த்தையைப்போல், மதுக்திம் - என்னுடைய வார்த்தையை, ஆகர்ணயிஷ்யதி - கேட்கப்போகிறாரோ (அப்படி அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டும்)

பா] இவ்விடத்தில் ஸமந்வயம், அவிரோதம், ஸாதனம், பலம், இவைகளை நிரூபிக்கிற ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தின் நாலு அத்யாயங்களிலும் நிரூபிக்கப்படுகிற பகவானுக்குக் கீழ்ச்சொல்லிய எல்லா ஸ்வபாவங்களினாலும் மிகவும் தகுந்தவளாயும் பஹுமானம் செய்யப்பட்டவளாயும் இருக்கிற பத்னியுடன் சேர்ந்திருப்பதினாலும் மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட மேற்பட்டவன் என்பதை 'கஶ்ஶ்ரீ ஶ்ஶ்ரியஃ' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிற கைமுதிக ந்யாயத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற நாலு ஶ்லோகங்களினால் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் முதலில் லக்ஷ்மிக்குச் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித விபூதிகளுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கை முதலியவைகளை ஸ்தாபிக்கக் கூடிய காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'காந்தஸ்தே' என்றாரம்பித்து. 'காந்தஃ' என்பதற்கு ப்ரியனாயும் அனுரூபனாயுமிருக்கிற பர்த்தா என்றர்த்தம் 'தே' என்பதற்கு எல்லா மங்களங்களுக்கும் காரணமாக ப்ரமாணங்களில் மேற்பட்டிருக்கிற உனக்கு என்றர்த்தம். இந்த இரண்டு பதங்களின் தாத்பர்யம் கத்யத்தில் 1 'தேவதேவ திவ்ய மஹிஷீம்' என்று நிரூபிக்கப்பட்டது 2 'த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினால் தன்னாலேயே அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதும், மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட மேன்மையை ப்ரகாசம் செய்கிறதுமாகிய விஶேஷமான பெயரினால் லக்ஷ்மியின் பர்த்தாவை நிரூபிக்கிறார்—'புருஷோத்தமஃ' என்று இவ்விடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமை முதல் மூன்று வேற்றுமைகளிலும் ஸமாஸம் சொல்லலாமென்பது ஶப்த ஶாஸ்த்ரமறிந்தவர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் ப்ரம்மா முதலியவர்களும் பகவானைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறபடியினால் அவர்களுடைய பத்னிகளைவிடப் புருஷோத்தமனுடைய பத்னி மேற்பட்டவள் என்பதும் காட்டப்பட்டது. அவதாரத்திலும் இவள் 3 'நாரீணாமுத்தமா' என்று சொல்லப்படுகிறாளல்லவா. இப்படி இவளுக்குப் பர்த்தாவின் ஸம்பந்தத்தினால் மேன்மை சொல்லப்பட்டது. பிறகு பர்த்தாவாகிய பகவானுக்குப் போல விபூதிகளின் ஸம்பந்தத்தினாலும் மேன்மையை நிரூபிக்கப் போகிறவராய் நித்ய ஸூரிகளில் தலைவர்களும் இவளுக்குத் தாஸர்கள் என்று நிரூபிக்கிறார்—'ஶேஷவஶ்ச ஶ்யாஃ' என்று

---

1 ஶரணாகதி கத்யம் தேவதேவ - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையான பகவானுக்கு, திவ்யமஹிஷீம் - உத்தமமான பத்னியாகிய

2 பகவத்கீதை-15-16 லோகே-லோகத்தில், இமௌ-இந்த, த்வௌ-இரண்டு வகுப்பினரும், புருஷௌ - ஜீவாத்மாக்கள்

3 ராமாயணம் - ஸ்திரீகளுக்குள் உத்தமமானவள்.

இவ்விடத்தில் 'ஃபணிபதி:' என்னும் பதத்தினால் நல்ல வாஸனை, மருதுவாக இருக்கும் தன்மை, குளிர்ச்சி, விசாலமாக இருக்கும் தன்மை, உயர்ந்திருக்கும் தன்மை, முதலிய படுக்கையின் குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன அவனுடைய ப்ரபாவமும் 1 'கல்பாந்தே யஸ்ய வக்த்ரேப்யோ விஷாநலஶிகோஜ்ஜ்வல: । ஸங்கர்ஷணாத்மகோ ருத்ரோ நிஷ்க்ரம்யாத்தி ஜகத்த்ரயம்॥ ஸ பிப்ரச்சேகரீபூதமஶேஷம் க்ஷிதிமண்டலம்। ஆஸ்தே பாதாளமூலஸ்த: ஶேஷோऽஶேஷஸுரார்சித:॥ தஸ்ய வீர்யம் ப்ரபாவஶ்ச ஸ்வரூபம் ரூபமேவ ச। ந ஹி வர்ணயிதும் ஶக்யம் ஜ்ஞாதும் வா த்ரிதஶைரபி॥' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது ஸ்தோத்ரரத்னத்திலும் 2 'தயா ஸஹாஸீநமநந்தபோகிநி' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது 'ஆஸநம்' என்னும் பதத்தை இவ்விடத்தில் காக்கையின்கண்போல இரண்டிடத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது முதலாவது புராணத்தில் லக்ஷ்மியின் ஸஹஸ்ரநாமத்தில் 3 'போகப்ரியா போகவதீ போகீந்த்ரஶயநாஸநா' என்றும், 'அஜிதாகர்ஷிணீ நீதிர் கருடா கருடாஸநா' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'யஜுஸ்ஸைத் வஹிப்பேன் வேதங்களில் நுழைவேன்' என்றர்த்தமுள்ள கருடனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஶ்ருதி

1 கல்பாந்தே-ப்ரளயகாலத்தில், யஸ்ய-எந்த ஆதிஶேஷனுடைய, வக்த்ரேப்ய - வாயிலிருந்து, விஷாநலஶிகோஜ்ஜ்வல:-விஷாக்னியின் ஜ்வாலையினால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸங்கர்ஷணாத்மக:-ஸங்கர்ஷணரூபியாகிய, ருத்ர:-ருத்திரன், நிஷ்க்ரம்ய-வெளிப்புறப்பட்டு, ஜகத்த்ரயம்-மூன்று லோகத்தையும், அத்தி-ஸாப்பிடுகிறானோ, ஸ -அந்த, ஶேஷ:-ஆதிஶேஷன், அஶேஷம்-எல்லா, க்ஷிதிமண்டலம்-பூமண்டலத்தை, ஶேகரீபூதம் - தலைக்கு அலங்காரமாக, பிப்ரத் - தரித்துக்கொண்டு, அஶேஷஸுரார்சித -எல்லா தேவதைகளினாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராய், பாதாளமூலஸ்த: ஆஸ்தே-பாதாளத்தின் அடியில் இருக்கிறார், தஸ்ய - அவருடைய, வீர்யம் - வீர்யமும், ப்ரபாவஶ்ச - மஹிமையும், ஸ்வரூபம் - ஸ்வரூபமும், ரூபம்-ரூபமும், த்ரிதஶைரபி-தேவதைகளினாலும், ஜ்ஞாதும் - அறிவதற்கும், வர்ணயிதும் - சொல்லுவதற்கும், ந ஶக்யம் - முடியாது 2 ஸ்தோத்ர ரத்னம்-39

3 போகப்ரியா-போகத்தை ப்ரியமாக உடையவள், போகவதீ-போகங்களை யுடையவள், போகீந்த்ரஶயநாஸநா-ஆதிஶேஷனைப் படுக்கையாகவும் ஆஸனமாகவும் உடையவள் அஜிதா - ஜயிக்கப்படாதவள், ஆகர்ஷிணீ-எல்லோரையும் தன் வசத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுபவள், அன்றிக்கே அஜிதாகர்ஷிணீ - ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத பகவானைத் தனக்கு வசமாக்கிக் கொள்ளுபவள் என்றுமாம், நீதி:-ந்யாயம், கருடா - கருடை என்று பெயருடையவள், கருடாஸநா - கருடனை ஆஸனமாக உடையவள்

யில சொலலபபடுகிற வேதஙகளுககு அபிமானிதேவதைகளை அதிஷ்ட டானம செய்கிறதை அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா —'வேதாத்மா விஹகேஶ்வர:' எனறு வேதஙகளுககு அதிஷ்டடாதா வாகையினால வேதஙகளுககு ஆதமா எனறது அனறிககே வேதஙக ளோடு சோநதிருககிறபடியினால அவைகளோடு சோதது வேதஙகளை யே ஸ்வரூபமாகவுடையவன எனறு சொலலபபடுகிறதாகவுமாம 'அழ கான இறகுகளையுடைய கருடனாகிறீா' எனறாததமுளள ஶ்ருதி வாக யம முதலியவைகளில கருடன வேதஙகளைச ஶரீரமாகவுடையவா என பது மறியததககது இபபடி வேதஙகளுககு அபிமானி தேவதையா கையினால இவா ஸாவஜ்ஞன எனபதும சொலலபபடுகிறது பலம முதலிய குணஙகளின கூடடமும அமருததததைக கொணடுவநதது முதலிய இடஙகளில பரஸிததமாயிருககிறது 'விஹகேஶ்வர:' எனனும பதம 1 'ஸத்ய ஸுபர்ண கருட தார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர:' எனறு ஸாதவத ஸமஹிதை முதலியவைகளில் பராணன முதலிய ஐநதுவிதவாயுககளுககும யஜமானனாக இருககிற கருடனுடைய வ்யூ ஹஙகளில் ஒனறைச சொலலுகிறது அபபடி இருநதபோதிலும இவ விடததில விஶேஷிததுச சொலலுவதறகுக காரணமிலலாமையினால பொதுவாகக கருடனைச சொலலுகிறது. இவவிடததில ஆதிஶேஷனை யும கருடனையுமஎடுததுசசொலலியிருபபதால ஒனறுககொனறு விருதத மான ஜாதியில பிறநதவாகளினாலும விரோதமிலலாமல ஒரே ஸம யததில ஸேவிககபபடுகிறாள எனபது காடடப்படுகிறது. கைமுதிக நயா யததினால மறற நிதயஸூரிகளும,முகதாகளும, லக்ஷ்மிககுப பரிஜனங் களாகவும சதரம,சாமரம,முதலியவைகளாகவும்இருககிறாாகள எனபது தெரிவிககபபடுகிறது. அவாகளும இவள உததிரவுபபடி நடககிறாாகள எனபதும ஸ்ரீ வைகுணடகதயததில 2 'ஶேஷஶேஷாஶநாதிஸர்வ பரிஜநம்'எனறாரமபிததுசசொலலபபடடது.இபபடிஎலலாநிதயவிபூதி யுமலக்ஷ்மிககுசஶேஷபூதமெனபதுதாதபாயததினாலேறபடடது பிறகு லீலா விபூதியில அசேதனமாகிய பாகம இவளுககுச ஶேஷபூதம என பதை முதலில சொலலுகிறா—'பவநிகாயாஜகன்மோஹிநீ' எனறு.

1 ஸதயன, ஸுபாணன், கருடன், தாாக்ஷ்யன், விஹகேஶவரன எனறு ஐநதுபேருடைய கருடனுடைய வ்யூஹாவதாரஙகள் ப்ராணன முதலிய ஐந்து வாயுககளுககும் அபிமானிதேவதை

2 ஶேஷ ஶேஷாஶநாதி - ஆதிஶேஷன் விஷவகஸேநா முதலிய, ஸா வம் - எலலா, பரிஜனம - கைஙகாயம பணணுகிற ஜனஙகளை (அநதநத கைங கர்யஙகளில் ஆஜ்ஞாபிககிற என்று சேர்ததுககொள்ளவும்)

இவ்விடத்தில் 'யவநிகா' என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யம் கத்யத்தில் 1 'ஸ்வஸ்வரூப திரோதாநகரீம்' என்று விவரிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு கரந்தங்களின் தாத்பர்யத்தினால் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்களும் தங்களை ஆஸ்ரயிக்காதவர்களுக்குப் ப்ரக்ருதியாகிற திரையினால் மறைக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தேறப்பட்டது. இந்த 'மாயா' என்னும் பதம் 'மாயையை ப்ரக்ருதி என்றறி' என்றாற்போலுள்ள ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத் வாக்யத்தினால் ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் விசித்ரங்களான ஸ்ருஷ்டிக்குக் கருவியாயிருப்பதினால் ப்ரக்ருதி மிகவும் ஆஸ்சர்யமானது என்பதை ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. 'ஜகந்மோஹிநீ' என்பதினால் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவைகளைப்பற்றி விபரீத புத்திக்குக் காரணமென்பதும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் மாறுதல்களினால் விசித்ரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற தன்னைப்பற்றி இதுவே போக்யம் என்கிற புத்தியை உண்டாக்கும் தன்மையும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ப்ரக்ருதியினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய்க் காமங்களுக்கு வசப்பட்ட எல்லோரும் லக்ஷ்மிக்குச் சேஷபூதர்கள் என்பதை உயர்ந்தவர்களை முன்னிட்டு மற்றவர்களுக்குக் கைமுதிக ந்யாயத்தினால் நிரூபிக்கிறார்—'ப்ரஹ்மேசாதி' என்றாரம்பித்து. உயர்ந்தவர்களைச் சொல்லி இருப்பதினால் இவர்களே ஸர்வர்கள் என்று ஸந்தேஹிக்கக்கூடியவர்களாகிய 2 'ஏதௌ த்வௌ விபுதஸ்ரேஷ்டௌ' என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மா ருத்ரன் முதலியவர்களும் அக்னி இந்த்ரன் முதலியவர்களோடு ஸமானமானவர்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'வ்ரஜ', 'கண' என்னும் பதங்கள் 'ஸதயிதஃ' என்று சொல்லி இருந்தபோதிலும் உசிதமாக இருப்பதினால் 'தாஸீ' என்னும் பதம் பத்னிகளிடத்தில் அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டியது. இப்படி கீழ்ச் சொல்லிய அர்த்தத்தில் ஸ்ருதி முதலிய ப்ரமாணங்கள் இருக்கட்டும், அஸாதாரணமாகிய திருநாமமே போதும் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்ரீரித்யேவ நாமதே' என்று 3 'ஸ்ரயந்தீம் ஸ்ரீயமாணாம் ச ஸ்ருண்வதீம் ஸ்ரு

---

1 பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை மறைக்கிற

2 ஏதௌ-இந்த, த்வௌ-இரண்டு, விபுதஸ்ரேஷ்டௌ-தேவ ஸ்ரேஷ்டர்களும் (பகவானிடத்திலிருந்து உண்டானவர்கள்)

3 ஸ்ரயந்தீம் - தானடைந்திருக்கிற, ஸ்ரீயமாணாம் - அயலாரால் அடையப்படுகிற, ஸ்ருண்வதீம் - கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்ருணதீம்—பாபங்களைப் போக்குகிற

ணாதீ3வீ', 1 'ஶ்ருணாதி நிகி2லம் தோ3ஷம் ஶ்ரீணாதி ச கு3ணைர் ஜக3த்॥ ஶ்ரீயதே சாகி2லைர் நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பத3ம்॥' என்றிவை முதலிய நிருக்திகள் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டன. 2 'நிஸ்ஸங்கல்பா நிராஶ்ரயா' என்கிற நாமமோவெனில் 'ஶ்ரயதே ச பரம் பத3ம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் ஆத்மம் சொல்லிக்கொள்ளத்தக்கது, 3 'அகலங்கா அம்ருதாதா4ரா' என்று இதற்கு முன் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் 'அம்ருத:' என்பது பரமாத்மா அவனை ஆதாரமாகவுடையவள் லக்ஷ்மீ என்றாத்தம். ஆகையினால் அந்தப் பகவானும் ஸ்ரீநிவாஸன், ஸ்ரீதரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். ஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலும் 4 'யதோ2ஹம் ஶ்ரயஶ்சாஸ்யா மூர்த்திர் மூர்த்தத3ஶாத்மிகா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பதத்தைச்சேர்ப்பதினால் மற்றெல்லா வஸ்துக்களிடங்களிலும் இது மேலானது என்கிற புத்தி உண்டாகிறதோ அப்படிப்பட்ட பதமே உனக்குப் பெயர் என்பது 'வர்ண' என்பதின் அபிப்ராயம். தோஷங்களொன்றுமில்லாமல் மங்களங்களான குணங்களுக்கிருப்பிடம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸம்வதி' என்று சொல்லி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மேன்மையையுடைய லக்ஷ்மியை உள்ளபடியே ஸ்தோத்திரம் பண்ணமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்—'வய் ஸ்ததி: கத2ம் த்வாம் வயம்' என்று 'த்வாம்' என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லியபடி பகவானுக்குப் பத்னியாகவும் அவனைத் தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாகவும், இவைகளுக்குத் தகுந்த பெயர் முதலியவைகளையுடையவளாகவும் ப்ரஸித்தி அடைந்தவளாய 5 'நதே வர்ணயிதும் ஶக்தா கு3ணாந் ஜிஹ்வாபி வேத4ஸ:'

---

1 நிகிலம் - எல்லா, தோஷம் - தோஷத்தையும், ஶ்ருணாதி-போக்குகிறாள், குணை -குணங்களினால், ஜகத்-லோகத்தை, ஶ்ரீணாதி-வ்யாபிக்கும்படி செய்கிறாள், அகிலை -எல்லோராலும், நித்யம்-எப்பொழுதும், ஶ்ரீயதே-ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாள், பரம்பதம்-முக்கியமாகிய ப்ரயோஜனமான பகவானை, ஶ்ரயதே - அடைந்திருக்கிறாள்

2 நிஸ்ஸங்கல்பா - ஸங்கல்பமில்லாதவள், நிராஶ்ரயா - ஆதாரமில்லாதவள்

3 அகலங்கா - அழுக்கற்றவள், அம்ருதாதாரா - பரமாத்மாவை ஆதாரமாகவுடையவள்

4 யத:-எந்தக் காரணத்தினால், அஹம்-நான், அஸ்யா-இவளுக்கு, ஆஶ்ரய - ஆதாரமோ, (ஆகையினால்) மம-என்னுடைய, மூர்த்தி -ஶரீரம், தத்தமிகா-அவளையே ஸ்வரூபமாகவுடையது

5 விஷ்ணுபுராணம்-1-9-133. வேதஸ:-ப்ரம்மாவினுடைய, ஜிஹ்வாபி -

என்கிறபடியே பரமமாவினாலும ஸ்தோததிரம செயய முடியாதவளென்று சொலலபபடடவளாயுமிருககிற உன்னை என்று தாதபாயம் 'வபம்' என்பதறகு அலபமான ஜஞானம, பௌகதி, இவைகளையுடைய நாஙகள என்றாததம 1 'ப்ரஹ்மாத்யா ஸகலா தேவா ஶ்சைநயஶ்ச தபோதநா:। ஸ்வாம் ஸ்தோதுமபி நேஶாநாஸ்த்வம் பராஶ்ச வயம் கிமு॥' என்கிற வசனததை அனுஸரிதது பரமமா முதலியவாகளும தானும இநத விஷயததில ஸமமானவாகள என்று தெரிவிபபதறகாக பனமையாகச சொலலியிருககிறது 'க்வயம் ஸ்துதே:' என்பதறகு முழுமையும உன்னை வாணிபபது முடியாது, அளவிடடுசசொலலுவது உசிதமலல என்று தாதபாயம.

சிலா லக்ஷமியாவது எலலாவறறையும ஸ்ருஷ்டிபபவனுகிய பகவானுல அதிஷ்டடானம செயயபபடுகிற பாகருதிதான என்கிறாாகள. இன்னும சிலா அநதப பகவானுடைய ஸததை, அஹங்காரம, பாகாசம, சகதி, வித்யை, ஸஙகலபம, ஸுகததை யனுபவிக்கும தனமை' முதலியவைகளே லக்ஷமீ, ஶாஸதாஙகளில அவவிதமாகச சொலலியிருபபதினுல என்று சொலலுகிறாாகள அவாகள அநதநத ஶாஸ்தரஙகளிலேயே ஒரு விரோதமுமிலலாமல சேதனம அதாவது அறியும தனமையுளளவள என்று சொலலியிருபபதினுல நிராகரிககபபடடாாகள

இநத ஸ்தோததிரததிலும இநத அாததம 'தே (உனககு)', 'ஸ்வாம் (உன்னை)' என்று சொலலியிருபபதினுல லக்ஷமீ ஒரு அறியுநதனமையுளள வஸதுவென்று தெரிவிககிறபடியினுல காடடபபடடது ஸததை, முதலிய பதஙகளோவெனில இநத லக்ஷமியினிடததிலேயே பகவானுககு அநதரஙகமான விஶேஷணம இவள என்கிற அபிபராயததினுல சொலலபபடுகின்றன பாகிருதியை விட வேறுபடடவளெனபதோவெனில 'தே யவநிகா (உனககுததிரை)' என்பதினுலும தெரிவிககபபடடது பாகருதி என்கிற பதததினுல சொலலபபடடிருபபது மாததிரததினுலே ஸதவரஜஸதமோ குணஙகளையுடைய பாகருதியே இவள என

நாகஞம, தே-உன்னுடைய, குணன்-குணஙகளை, வாணயிதும-வாணிபபதற்கு, நஶக்தா-ஶகதியுள்ளதலல

1 ப்ரமமாதயா -பரமமாமுதலிய, ஸகலா:-எலலா, தேவா -தேவதைகளும், தபோதனா -தபஸஸையே தனமாகவுடைய, முனயஶ்ச-ருஷிகளும், தவதபரஸாதலவமவிநா-உன அனுகாஹததின்லேசமிலலாமல், தவாம-உன்னை, ஸதோதுமபி-ஸ்தோததிரம செய்வதறகும, நேஶாநா -ஶகதியுளளவாகளலல

பது உசிதமல்ல, 1 'ஸாஸ்யேவ: பரா ப்ரக்ருதி:', 2 'ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்' என்று சொல்லப்படுகிற பகவானிடத்திலும் இப்படிச் சொல்லவேண்டி வருமாகையினால் 3 'ஜகதுத்பாதிகா ஶக்திஸ்தவ ப்ரக்ருதிரிஷ்யதே । ஸைவ நாமஸஹஸ்ரைஸ்து லக்ஷ்மீ ஶ்ரீரிதி கீர்த்யதே॥', 4 'மூலப்ரக்ருதி ரீசாநீ', 5 'ப்ரக்ருதே: புருஷாச்சாந்யஸ் த்ருதீயோ நைவ வித்யதே' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களின் வசனங்களும் லக்ஷ்மீ, நாராயணன் இவ்விருவர்களும் ப்ரக்ருதி ஜீவன் இவைகளாகிய வெவ்வேறான விபூதிகளுக்கு விஶேஷமான அபிமானி தேவதைகள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்பட்டவைகள். ரஹஸ்யாம்னாயத்தில் ப்ரக்ருதியினிடத்திலும் லக்ஷ்மியினிடத்திலும் 'வித்யா' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றிவ்வளவு மாத்திரத்தினால் இவை இரண்டும் ஒன்றென்பது உசிதமல்ல. அவ்விடத்தில் ஸத்வகுணம் வருத்தியடைந்து அதின் வழியாக வித்யைக்குக் காரணமாகையினால் ப்ரக்ருதியில் 'வித்யா' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லக்ஷ்மியினிடத்திலோ வென்னில் வித்யையைக் கொடுக்கிறபடியினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிற வ்யத்யாஸம் இருக்கிறது. சிலர் ஸத்தை முதலியவைகளோடு கூடிய பகவானே லக்ஷ்மியென்னப்படுகிறான் என்றாவது, ஸ்திரீயாகிய நித்யமான வேறு ஶரீரத்தையுடைய அந்தப் பகவானே லக்ஷ்மியென்னப்படுகிறான் என்றாவது, அஸுரர்களை மயக்குவதற்காக ஸ்திரீ ரூபத்தை எடுத்ததுபோலத் தானே போகத்திற்காகச் சில ஸமயங்களில் ஸ்திரீரூபத்தை அங்கீகரிக்கிறான், அப்படிப்பட்ட ரூபத்தோடு கூடின பகவானே லக்ஷ்மீ என்றாவது சொல்லுகிறார்கள்

---

1 பகவானே மேலான ப்ரக்ருதி.

2 ஶாரீரகஸூத்ரம்-1-4-23 ப்ரக்ருதிஶ்ச-உபாதானகாரணமும் ப்ரப்ரம்மம்தான், ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்-ப்ரதிஜ்ஞை, உதாஹரணம், இவைகளுக்கு விரோதம் வாராமலிருப்பதற்காக

3 தவ-உன்னுடைய, ஜகதுத்பாதிகா-லோகத்தை உண்டுபண்ணுகிற, ஶக்தி:-சக்தி, ப்ரக்ருதி:-ப்ரக்ருதியாக, இஷ்யதே-ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது, ஸைவ-அதுவே, நாமஸஹஸ்ரை:-அநேகம் பெயர்களினால், லக்ஷ்மீ:-லக்ஷ்மீயென்றும், ஶ்ரீ: இதி-ஸ்ரீ என்றும், கீர்த்யதே-சொல்லப்படுகிறது.

4 மூலப்ரக்ருதி:-மூலப்ரக்ருதி, ஈசாநீ-எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தா.

5 ப்ரக்ருதே:-ப்ரக்ருதியை விடவும், புருஷாச்ச-புருஷனை விடவும், அந்ய:-வேறாகிய, த்ருதீய:-மூன்றாவது வஸ்து, நைவ வித்யதே-இல்லை.

அவாகளும அநத லக்ஷ்மியைபபறறிய ஒரு விரோதமுமிலலாத எப பொழுதும வெவவேறுன ஜீவாதமாககள் எனறு சொலலுகிற அநதநத ஶாஸதரஙகளிஞலேயே நிராகரிககபபடடாாகள. ‘பூதேவியும லக்ஷ்மி யும உனககுப பதனிகள்’ எனறாததமுளள ஶ்ருதியும பாததாவிறகும பதனிககும ஸ்வரூபம வெவவேறெனபதை ஸவாரஸ்யததுடன காடடு கிறது இவவிடததில வேருெரு வழியும சொலலமுடியாத விரோதஙக ளொனறுமிலலை இதுவும இவவிடததில ‘காஙக்ஷே’ எனறு பிரிததுச சொலலி இருபபதிஞலே காடடபபடடது சிலா பகவானுடைய ஸ்வ ரூபததில ஒருபாகமே ஒருவருககொருவா ஸங்கஙகளை யனுபவிபபதற காக எபபொழுதும ஸ்திரீரூபததை யடைநது தனியாகத தனனைத தெரிநதுகொணடு இருககிறது அதுவே லக்ஷ்மீ எனனும பதததிற காததம இததால ஶாஸதரஙகளில தனி எனறு சொலலி இருபப தறகும ஒனறெனறு சொலலியிருபபதறகும அறியுநதனமையுடையது எனறு சொலலியிருபபதறகும விரோதமிலலை என்று சொலலுகிருா கள அவாகளும பரமமம ஸ்வரூபததில அவயவஙகளிலலாதது எனறு சொலலுகிற பரமாணஙகளிஞலே நிராகரிககபபடடாாகள 1 ‘நாரநாரீ ஶயோஹரிஃ’ எனகிற பரமபுராண வசனததிஞல பகவானே நாரீம யன எனறு சொலலியிருபபதும அவவிடததிலேயே 2 ‘ஜ்யோத்ஸ்நேவ ஹிமதீதிதேஃ’ எனகிற உதாஹரணததை•அனுஸரிதது பரகாசததிறகு ஆதாரமாகிய வஸதுவை பரகாசமயம எனறு சொலலுவதைபபோல ஸ்வரூபஙகளில பேதததிறகு விரோதமிலலாமல சொலலிககொளள வேண்டியது. இததால விரை முதலியவைகளின முளைககககூடிய பாகஙகளைபபோல பரபஞசததிறகு உபாதானகாரணமாகிய பரமமத தின் அநத பரபஞசமாக மாறுவதறகு உபயோகமுளள ஸ்வரூபததின ஒருபாகமே ஸவபாவததிஞலாவது, அபபடி மாறககூடிய ஶக்தியிஞலா வது, வேருெரு காரணததிஞலாவது பிரிககபபடடதாயககொணடு லக்ஷ மீ எனறு சொலலபபடுகிறது எனகிற பக்ஷமும பரமமததின ஸ்வரூபத திறகு மாறுதல முதலியவைகளிலலை எனறு ஶாரீரக ஶாஸ்திரததில நிரூபிககபபடடிருபபதிஞல நிராகரிககபபடடது வேருெரு காரணத் தோடு சோநதிருககிற பாகம வேறுபடுகிறது எனகிற பக்ஷமும் ஶரீரம முதலிய உபாதிகள ஸஞசரிததுககொணடிருககுமபொழுது அவயவ ஙகளிலலாத பரமமததின ஸ்வரூபததில ஆறறுஜலத்தில குடம முதலிய

---

1 ஹரி.-விஷ்ணு, நாநாரீமய-புருஷன், ஸ்திரீ, இவர்களின் ரூபத்தை யுடையவன

2 ஹிமதீதிதே.-சநதாஞுககு, ஜ்யோத்ஸனேவ-நிலாப்போல.

உபாதிகளினால சில பாகததைப பிரிதது வேறிடததிறகுக கொணடு போவதைபபோல பிரிததுககொண்டு போவது முடியாதாகையினால ஆகாசததில குடம முதலியவைகள சோநதிருககும இடததில கடாகாசம எனறு போவருவதைபபோலவே இருகக வேண்டுமாகையினால உபாதியோடு சோநத பாகஙகளைவிடடு மறற வேறு இடங்களில அநத உபாதி சேருமபொழுது முனபு ஸுகஙகளை யனுபவிதத பாகம இலலாத படியினால இபபொழுது உபாதியோடு சோநதிருக்கும பாகஙகள முனபு அனுபவிககபபடட ஸுகததை நினைததுககொளளுவது பொருநதாது ஒரே ஜாதியான அமஶஙகளாகையினால வேறொ அமஶததினால அனுபவிககபபடடதை மறறொமஶம நினைபபது பொருநதும எனனில பௌததாகளின மதம வநது சேருகிறபடியினால நிதயமான ஜீவாதமாவை ஒபபுககொளளாமல போகவேணடி வருமாகையினாலே மிகவும அனுசிதம மேலும பகவானுடைய அவதாரம எனறு சொலலுகிறவாகளும ஸ்வரூபததின மாறுதலகள எனறு சொலலுகிறவாகளும உபாதியினால வேறுபடட அமஶம எனறு சொலலுகிறவாகளும லக்ஷ்மிககு நிதயமான ஶரீரமுணடு எனறு சொலலுகிற பரமாணஙகளினால நிராகரிககபபடடாாகள இவையெலலாம இவவிடததில பிரிததுச சொலலியிருபபதினாலேயே காடடபபடடது 1 'கீதிஃ ஶ்ரீவாக்ச நாரீணாம' எனறிவை முதலிய இடஙகளில சோததுச சொலலி இருபபதும அவவிடததில முனபின சொலலி யிருபபவைகளைப போல ஸவரூபம வெவவேறாக இருநதபோதிலும- ஶேஷன ஶேஷி, எனகிற ஸமபநதததைக காரணமாக வுடையது 2 'விஷ்ணோ ஶ்ரீரநபாயிநீ' எனறிவை முதலிய பரயோகஙகளிலும பேதம ஏறபடடது இபபடியாகில 3 'அகாயபராய நியாயததினால' கூடசசொலலபபடடிருககிற மறற ஸ்திரீகளைபபோலவே இவள காமஙகளுககு வசபபடடவளாக இருககவேண்டிவருமே எனனில அது ஸம்பவிககாது, வசனததிறகு விரோதம் வருகிற இடததில நியாயம பிரவேசிககாதாகையினால இபபடி ஒபபுககொளளாத

---

1 பகவதகீதை-11-34 நாரீணாம - ஸதிரீகளுககுள், கீர்ததி -கீாததியும், ஶ்ரீ.- லக்ஷ்மியும, வாகச-வாககும் (நான).

2 விஷ்ணுபுராணம. ஶ்ரீ -லக்ஷ்மீ, விஷ்ணோ -பகவானுககு, அநபாயிநீ- விட்டுபபிரியாதவள

3 முதலில சொலலியிருபபதைபபோல மறறதும இருககவேணடும என்பது இநத நியாயததின கருதது

பக்ஷத்தில் 1 'ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணு:', 2 'வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஸ்மி', 3 'அநந்தஶ்சாஸ்மி நாகாநாம் வைநதேயஶ்ச பக்ஷிணாம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் அவர்கள் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களாக வேண்டிவரும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு எப்படிப் பரிஹாரம் சொல்லமுடியும் பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் என்கிற ஸமாதானமும் உசிதமல்ல, ஒரே ஜாதியாக இருந்தபோதிலும் அல்ப வ்யத்யாஸத்தினாலும் அப்படிப் பிரித்துச் சொல்லலாமாகையினால் ஆகையினால் ராமவரன் ராமவரனல்ல, காமத்திற்கு வசப்பட்டவர்கள் அப்படிக்கல்ல, என்றிவை முதலியவைகளில் வேறு ப்ரமாணங்களே கதி இந்த லக்ஷ்மீ காமங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களைவிட மேற்பட்டவள் என்பதும் இவ்விடத்தில் ப்ரம்மா முதலியவர்களைவிட மேற்பட்டவளென்று சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது பகவானுக்குப் பாதி லக்ஷ்மீரூபத்தோடு கூடிய ரூபம் ஒன்றுண்டு என்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது லக்ஷ்மிக்கும் பகவானுக்கும் ஸ்வரூபம் ஒன்றென்பதையாவது, ஸ்வரூபம் சில ஸமயங்களில் ஒன்றாயும் மற்ற ஸமயங்களில் வெவ்வேறாயுமிருக்கிறது என்பதையாவது காட்டுகிறதல்லவா அப்படியே விஷ்ணுவைபவாதிகாரத்தில் 4 'த்வம் யாத்ருஶோஸி கமலாமபி தாத்ருஶீம் தே தாராந்வதந்தி யுவயோர்ந து பேதகந்த: । மாயாவிபக்த யுவதீதநுமேகமேவ த்வாமேவ மாதரமிதி பிதரம் யுவாநமாஹு:॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் உசிதமல்ல, இருவர்களுடைய இஷ்டத்தினால் ஶரீரம் மாத்திரத்தை ஒன்று சேர்த்துக

1 பகவத்கீதை-11-21 அஹம்-நான், ஆதித்யாநாம்-ஸூர்யர்களுக்குள், விஷ்ணு-விஷ்ணு என்கிற ஸூர்யன்

2 பகவத்கீதை-11-37 வ்ருஷ்ணீநாம்-யாதவர்களுக்குள், வாஸுதேவ:-வஸுதேவர்பிள்ளையாக, அஸ்மி-ஆகிறேன்

3 பகவத்கீதை-11-29 நாகாநாம்-அநேகம் தலைகளையுடைய பாம்புகளுக்குள், அநந்த:-ஆதிஶேஷனாக, அஸ்மி-ஆகிறேன், பக்ஷிணாம்-பக்ஷிகளுக்குள், வைநதேய:-கருடனாகவும், அஸ்மி-ஆகிறேன்

4 த்வம்-நீ, யாத்ருஶ:-எப்படிப்பட்டவனாக, அஸி-ஆகிறாயோ, கமலாம்அபி-லக்ஷ்மியையும், தாத்ருஶீம்-அப்படிப்பட்டவளாகிய, தே-உன்னுடைய, தாரா:-பத்னியாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், யுவயோ:-உங்களுக்கு, பேதகந்த:-வ்யத்யாஸத்தின் வாஸனையும், ந-இல்லை, மாயாவிபக்த யுவதீ தனு-மாயையினால் பிரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீயின் ஶரீரத்தையுடைய, யுவானம்-யுவாவாயிருக்கிற, ஏகம்-ஒரு, த்வாமேவ-உன்னையே, மாதரம்-தாயாராகவும், பிதரம்ச-தகப்பனாராகவும், ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள்

கொண்டிருப்பதும் ஸம்பவிக்கலாமாகையினால் ஆகையினாலே ஸ்வரூபம் ஒன்றாக இல்லாவிட்டாலும் இது பொருந்துமாகையினால் ஶரீரம் ஒன்றாயிருப்பது ஶ்ருதி முதலியவைகளுக்கு விருத்தமாக ஸ்வரூபமொன்றென்பது முதலியதை ஸாதிக்காது ஆனாலும் ஒரு பரமாத்மாவினாலேயே எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமாக இருக்க வேறு ஆத்மா என்றொப்புக்கொள்ளுவதினால் என்ன ப்ரயோஜனம் என்பது முசிதமல்ல, கல்பனை செய்கிறபக்ஷத்தில் சொல்லவேண்டிய ந்யாயத்தை ஶ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதைக் குறித்துச் சொல்லுவது உசிதமில்லையாகையினால் ஶ்ருதியும் முன்பே சொல்லப்பட்டது அதற்கு அனுகுணமாக விஷ்ணு ஸ்ம்ருதியில் 1 'அஸிதாக்ஷி ஸவார்த்தாயம் யதா த்ரைலோக்யம் ஸ்திதம் வ்யாப்ய தேவ: வரப்ரதாயிநி ததா த்வம் ஸ்திதா ததாபி' என்றிவை முதலிய பூமியின் வார்த்தை இருக்கிறது 2 'நாந்யயோர் வித்யதே பரம்' என்றிவை முதலிய புராணவசனங்களினாலும், 3 'ஏகதத்வமிவோதிதௌ' என்றிவை முதலிய பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ர வசனங்களினாலும் இவர்களுடைய ஸ்வரூபம் ஒன்றென்பது நிராகரிக்கப்பட்டது வசனத்தை மாத்திரம் ஆதாரமாகக்கொள்ளில் எல்லா ஆத்மாக்களும் ஒன்றென்று சொல்லலாம்

4 ஆத்மபேதம் அநிச்சந்தோ பாஷ்யாதிஷு நிராக்ருதா: |
திவ்யயோரிஹ தம்பத்யோ: ஶ்ரியோ தேவ: வ்யவஸாயித: ||
ஸர்வேஷாம் சாத்மநாம் ஐக்யம் ஜ்ஞாநாநந்தவிஶிஷ்யதே |
முக்த்வா நாராயணம் ஐக்யோக்தி: தேஷாம் ஸாத்ருஶ்யாபேக்ஷ்யதே ||
யத்ர க்வசிதபேதோக்தி: யத்ர வா ஏகேந ஸர்வஶ: |
ஶாஸ்த்ரே ஸா ஶ்ரீவயோ: ஐக்யம் ஜாத்யாதிவ விஹாஸ்ய ஸா ||

1 அஸிதாக்ஷி-கருப்புநிறமுள்ள கண்களையுடைய லக்ஷ்மியே, அயம்-இந்த, தேவ:-பகவான், யதா-எப்படி, ஸர்வம் - எல்லா, த்ரிலோகீம் - மூன்றுலோகத்தையும், ஆக்ரம்ய-வ்யாபித்துக்கொண்டு, திஷ்டதி-இருக்கிறாரோ, ததா-அப்படி, வரதே-வரத்தைக்கொடுக்கிற லக்ஷ்மியே, த்வம்-நீ, ஸ்திதா-இருக்கிறாய், ததாபி-அப்படி இருந்தபோதிலும்

2 விஷ்ணுபுராணம் அந்யயோ:-இவ்விருவரைவிட, பரம்-மேலானவஸ்து, ந வித்யதே-இல்லை

3 ஏகதத்வமிவ - ஒரேவஸ்துவைப்போல, உதிதௌ-சொல்லப்பட்டார்கள்

4 ஆத்மபேதம்-ஜீவாத்மாக்கள் வெவ்வேறென்பதை, அநிச்சந்த:-ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள், பாஷ்யாதிஷு - ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில், நிராக்ருதா:-நிராகரிக்கப்பட்டார்கள், இஹ-இவ்விடத்தில், திவ்யயோ:-திவ்யர்களாகிய,

இவவிடததில ஒரு விசேஷஙகளுமிலலாத ஜஞான ஸ்வரூபமாகிற பரமமததின ஸவரூபததை மறைககிற பொயயாகிய மாயை ரூப விசேஷததை யடைநததாய பரமமததின பரதிபிமபததையுடையதாய் லக்ஷமீயென்று சொலலபபடுகிறது என்று சொலலுகிற பக்ஷமும அபபடிபபடட பரமமததையும அதறகு மறைவு முதலியவறறையும நிராகரிததிருபபதிலேயே தளளபபடடது இதுவும இவவிடததில மாயை கீழ பரஸதாவிககபபடட லக்ஷமியையும அவள பாததாவையும தவிர மறற லோகஙகளை மயககுகிறது என்று சொல்லியிருககிறபடியிலை தெரிவிககபபடடது திரை எனபது வெளியிலிருபபவாகளுககும உளளே இருபபவாகளுககும எலலாவஸ்துககளிலும கணபரவுவதைத தடுபபதிலை ஒருவாககொருவா பாாததுககொளளுவதறகுத தடையாக லோகததில காணபபடுகிறது அபபடியே இவவிடததில லக்ஷமிககும மறற வஸதுககளைப பாாபபதறகுத தடஙகலாக இருககவேண்டிவருமே என்னில இது உசிதமலல அநத லக்ஷமிககு வசபபடட எலலா வயாபாரஙகளையுமுடைய பரகருதி எலலா வஸதுககளையும ஸ்வபாவத்திலேயே அறியககூடியதாகிய அவளுடைய கண்ணை மறைககிறதெனபது பொருநதாதாகையிலை. ஜீவாதமாக்களுககுமபரகருதியிலை புததி சுருககததையடைவது பாபததைக காரணமாக வுடையதாகையிலை காமஙகளுககு வசபபடாத நிதயஸூரிகள, முகதாகள, ஈஸ்வரர்கள, இவைகளிடஙகளில அநதக காமததிறகு பரஸ்தாவமே இலலாமையி

தம்பதயோ - தம்பதிகளுககு, மித - ஒருவர்ககொருவர், பேத - பேதமானது, ப்ரஸாதித - ஸதாபிககப்பட்டது, யை: - எவாகளால், ஸாவேஷாம் - எலலா, ஆதமனும - ஜீவாத்மாககளுககு பிநநாபிநநதவம - வெவவேறாக இருக்கையும், ஒன்றாக இருககையுமாகிய இரணடும, இஷ்யதே - ஒபபுககொள்ளப்படுகிறதோ, தேஷாம - அவர்களினுடைய, லக்ஷமீநாராயணைகயோகதி - லக்ஷமீ, நாராயணன, இவாகளஒன்றென்கிறவாாததை, ஸதபி. - பெரியோாகளிலை, உபேக்ஷயதே - உபேக்ஷை செயயப்படுகிறது, ஆப்தவசனே - பெரியோாகளின் வாாததையில, யத்ரகவசித - எஙகேயாவது ஓரிடததில, அபேதோகதி - ஒன்றெனகிறவாாததை, பவேதயதி - இருககுமேயாலை, ஸா - அது, இஹ - இநதவிஷயததில, ராமஸுகரீவயோரைகய மிதயாதிவத் - ராமஸுகரீவயோரைகயம என்றிவைமுதலியவைகளைபபோல, அதாவது ஸ்ரீமத ராமாயணததில நராகளுககும வானராகளுககும எவவிதமாக ஸநேகம் உண்டானது என்று பிராட்டி கேட்க 'ராஜ ஸுக்ரீவயொ ரைக்யம் கதமெவம் ஸமஜாயத' என்று திருவடி பதில சொலலியிருககிறா அவவிடததில எப்படி ராமன் ஸுக்ரீவன, இருவரும ஒன்றாய விட்டாாகள என்று சொலல முடியாததினுல் ஒரே அபிப்ராயததை உடையவாகளா யிருககையாகிற ஸநேகததைச சொலலுகிறதோ அதைப்போல, அஸது - இருககட்டும

ஞுலும். இபபடி இருநதபோதிலும கர்மவஶ்யர்களோடு ஒனறெனறு சொலலியிருபபதினுல காமஙகளின பலம இவளுககும உண்டாகவேண்டும எபபடி எனனில பரமமா முதலியவாகள காமஙகளுககு வசபபட்டவாகளெனபது 1 'யுககோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்மபூ: புநஸ்த்ரைலோக்ய தாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும' எனறிவை முதலிய வசனஙகளினுல பரஸிததமாயிருககிறது அவர்களின பதனிகளைபபறறிக கேழககவேவேண்டியதிலலை லக்ஷ்மீ அவாகளோடு ஒனறென்பது அநதநத இடஙகளில அவாகளோடு சோததுச சொலலியிருபபதினு லேறபடுகிறது. எஙகே யெனனில காயதரீகலபஙகளில மூனறு ஸநதயைகளிலும வெவவேறுன வாணம, வாஹநம், முதலியவைகளோடு கூடிய மூனறு விதமான ரூபஙகள ஒரே தேவதைககுச சொலலபபடுகினறன லக்ஷ்மீ ஸ்தோததிரததிலும 2 'ஸ்ரீ தேவதே இதி கருடத்வஜ வல்லபேதி' எனறுரமபிததுச சொலலபபடுகிறது ஆகையினுல காமஙகளுககு வசபபட்டவாகளோடு ஒனறுக இருபபதினுல திரை எனறு சொலலபபடுகிற மாயையினுல மறைககபபட்டிருககிற ஜஞானததை யுடையவளாயிருககை இவளுககுப பொருநதும எனறு சொலலுகிறுாகள் அதுவும உசிதமலல, ஒனறு சோததுச சொலலியிருபபதெலலாம 3 'யத்யத் விபூதிமத் ஸத்வம்' என்கிற இடததில விபூதியதயாயததிலசொலலப்பட்டிருககிற நியாயததினுல ஆததம சொலலிககொளளவேணடியதாகையினுல தாபநீயோபநிஷததில கருதஸூகததிலும லக்ஷ்மியினிடததில அநதநதப பதஙகள சிறசில ஆததவிஶேஷஙகளினுலும அவைகளை விபூதியாகவுடையவள் எனகிற காரணததினுலும சொலலபபட்டிருககினறன எனறறியவேணடும காயதரீகலபததிலோவெனில லக்ஷ்மிககு விபூதியாகிய காயதரீ எனறு பெயருடைய ஒரு தேவதைககே வெவவேறு ஸநதயைகளில வைஷ்ணவீ முதலிய பேர்களுககுத தகுநத வாஹநம, ரூபம முதலியவைகளை அஙகீகரிககும ஶகதி உணடென்று மாஹாதமயததைசசொலலுவதில தாதபாயம எனறு அநதநத

1 பாரதம பதமபூ -ப்ரமமா, யுககோடி ஸஹஸ்ராணி-அனேகமாயிரம கோடி யுகஙகள், விஷ்ணும-பகவானை, ஆராதய - ஆராதனம் செயது, புந -மறுபடியும, தரைலோகய தாதருதவம - மூன்று லோகஙகளுககும் ப்ரம்மாவாயிருககையை, ப்ராப்தவான் - அடைநதார, இதி - என்று, ஶுஶ்ரும - கேழ்வைப்பட்டோம

2 கீர்தேவதா - ஸரஸவதீ என்றும், கருடதவஜ வலலபா இதி - பகவானுககுபபதனியாகிய லக்ஷ்மீ எனறும, சொலலப்படுகிறுள்

3 பகவதகீதை - 11-41-யத்யத் - எநதெந்த, ஸதவம் - ப்ராணி, விபூதிமத - விபூதிகளையுடையதோ (அது என்னுடைய அமஶத்திலுணடானது).

இடத்திலேயே வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது அந்த வாஹநங்களும் அப்படிப்பட்ட வேறு வஸ்துக்களாக இருக்கவேண்டும் அதைப்போலிருப்பது மாத்திரத்தினாலே அதுவே இது என்று நிஶ்சயம் செய்யமுடியாதல்லவா, அனேகம் போகங்களுக்கு ஒரே ஜாதியானவாஹநம் இருப்பதைக் காண்பதினால்

1 ஊர்த்வம் ஹிரண்யாதிஷு கேஷாஞ்சித் ஈஶ்வர வ்யக்திதா ஶ்ரூயதே।
தத்பத்நீஷ்வபி லக்ஷ்ம்யம்ஶ வாத: ஶ்ருத்யாதி பாதித: ॥

இந்த அபிப்ராயத்தினால் இவ்விடத்தில் 'ஸஹயித்ஸ்வ தாஸ தாஸீ கண:' என்றுசொல்லப்பட்டது இப்படி இருந்தபோதிலும் ஸ்திரீகளாகிய பாகத்தைக் குறித்து மாத்திரம் லக்ஷ்மிக்குச் ஶேஷியாக இருக்கை இருக்கவேண்டும், ப்ராம்மபுராணம், விஷ்ணுபுராணம் முதலியவைகளில் அப்படியே சொல்லி இருப்பதினால் ஆகையினால் நாராயணனே எல்லா விபூதிகளுக்கும் ஶேஷீ என்று சொல்லுகிறார்கள் இதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம் 2'தாஸ ஹ்ருதாஸ்ஸ்வத ஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:' என்றிவைமுதலிய வசனங்களினால் எல்லா ஆத்மாக்களும்பரமாத்மாவிற்கு தாஸர்கள் என்பது ஏற்பட்டிருப்பதினால் 3 'ஜாயாபத்யோர் ந விபாக:' என்கிற நியாயத்தினால் பாத்தாவிற்குத் தாஸர்களெல்லாம் பத்னிக்கும் தாஸர்களென்பது தள்ளமுடியாது இப்படியாகில் பத்னியும் பாத்தாவிற்கு தாஸியாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் ஏற்கனவே பாத்தாவிற்குத் தாஸர்களானவர்கள் மறுபடியும் பத்னிக்குத் தாஸர்களாக இருப்பது யுக்தமல்லவே என்பதும் உசிதமல்ல, லோகத்திலும் வேதத்திலும் ஒரிடத்திலும் பத்னி பாத்தாவுக்குத் தாஸி என்று சொல்லப்படாமையினால் ஆகையினாலல்லவா 4 'யதா யதா ஹி கௌஸல்யா தாஸீவச்ச

1 கேஷாஞ்சித - சிலருக்கு, ஹிரண்யாதிஷு - ப்ரம்மா முதலியவர்களிடங்களில், ஈஶ்வர வ்யக்திதா பரமாத்-இவர்கள் தான ஈஶ்வரர்கள்என்கிற ப்ரமத்தினால், தத்பத்னீஷ்வபி-அவர்கள் பத்னிகளிடங்களிலும், லக்ஷ்ம்யம்ஶவாத:- லக்ஷ்மியின அம்ஶம் என்னும் வார்த்தை, ஶ்ருத்யாதிபாதித -ஶ்ருதி முதலியவைகளினால் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது

2 மந்த்ர ராஜபத ஸ்தோத்ரம் ஸர்வே - எல்லா, ஆத்மான -ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்மன -பரமாத்மாவிற்கு, ஸ்வத -ஸ்வபாவத்தினாலே, தாஸபூதா -தாஸர்கள்

3 தாமஸ்மித்ரம ஜாயாபத்யோ:-பத்னிக்கும் பாத்தாவிற்கும், நவிபாக:- பாகமில்லை

4 ராமாயணம் - அயோத்யாகாண்டம். யதாயதா - எப்பொழுது எப்பொழுது, கௌஸல்யா - கௌஸல்யையானவள் தாஸீவச்ச - வேலைக்காரியைப்போலவும், ஸகீவச - தோழியைப்போலவும் (என்னிடத்திலிருக்கிறாளோ).

ஸவீவ' என்று உதாஹரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது 1 'அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச பக்தா ச தவ மாதவ' என்கிற பூமியின்வசனமும் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லவேண்டும் பத்னிகளெல்லாம் பர்த்தாவிற்கு தாஸிகளா யிருந்தபோதிலும் பர்த்தாவின் மற்றவேலைக்காரர்கள் பத்னிக்கு தாஸர்களாக இருப்பதும் லோகத்தில் காண்பதைப்போல உசிதமாகலாம். எல்லா ஆத்மாக்களும் பகவானுக்கு தாஸபூதர்களாக இருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு காரணங்களினால் ஒருவர்க்கொருவர் தாஸர்களாக இருப்பதும் உண்டல்லவா இவ்விடத்திலோவெனில் ஒரே ஸங்கல்பத்தினால் இரண்டு விபூதிகளும் எப்பொழுதும் இருவர்களுக்கும் ஶேஷமாகவே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இரண்டு தேவதைகளை உத்தேசித்த ஹவிஸ்ஸைப்போலவே பரமமா முதலியவர்களும் இவ்விருவர்களுக்கும் ஶேஷம் என்பது யுக்தந்தான் கத்யம் முதலியவைகளில் விபூதிகளின் நடுவில் லக்ஷ்மியைச் சொல்லியிருப்பதும் பர்த்தாவிற்குப் பாரதீனம் என்கிற விஷயத்தில் எல்லாம் ஸமமாகையினால் உசிதந்தான்.

2 ஸர்வேஷாம் ஆத்மனாம் லக்ஷ்மீ தத்பதி தாஸதாம் ।
மகாரஸ்து தயோர் தாஸ இதி கேசித் அதீயதே ॥

இப்படி யாகையினால் பகவானுடைய மற்றப் பத்னிகளைக்குறித்து பரமமா முதலியவர்கள் தாஸர்கள் என்பது இருந்தாலும் இருக்கட்டும் இல்லாமற் போனாலும் போகட்டும் லக்ஷ்மிக்கு தாஸர்களென்று கீழ்ச்சொல்லியிருப்பது உசிதந்தான் ஆகையினால் 3 'தேவதிர்யங்மனுஷ்யேஷு புந்நாமா பகவான் ஹரி: । ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீ மைத்ரேய நானயா வித்யதே பரம்,' 4 'யோயோ ஜகதி பும்பாவ ஸ ஸ விஷ்ணுரிதி நிஶ்சய: । யோய

---

1 வராஹபுராணம் அஹம் - நான், மாதவ - ஓ! பகவானே, தவ - உமக்கு, ஶிஷ்யாச - ஶிஷ்யை தாஸீ - வேலைக்காரி, பக்தா - பக்தை

2 ஸர்வேஷாம்-எல்லா, ஆத்மநாத்மனும் - மற்ற ஆத்மாக்களுக்கும், லக்ஷ்மீ தத்பதி தாஸதாம் - லக்ஷ்மிக்கும் அவளுடைய பர்த்தாவிற்கும் தாஸனாயிருக்கும் தன்மையை, மகாரஸ்து தயோர் தாஸ -'ம' என்பது அவ்விருவர்களுக்கும் தாஸனைச்சொல்லுகிறது, இதி - என்று, கேசித - சிலர், அதீயதே - ஶ்ருதியில் சொல்லுகிறார்கள்

3 விஷ்ணுபுராணம் புந்நாமா - புருஷன் என்று பெயருடைய வஸ்து, பகவான் - பகவானாகிய, ஹரி - விஷ்ணு (விஷ்ணுவிற்கு ஶேஷபூதம் என்றாதம்) விஷ்ணுபுராணம் மைத்ரேய - ஓ! மைத்ரேயனே, ஸ்த்ரீநாம்நீ - ஸ்த்ரீ என்று பெயருடையது, லக்ஷ்மீ - லக்ஷ்மிக்குச் சேஷபூதம்

4 விஷ்ணுபுராணம் ஜகதி-லோகத்தில், யோயோ-எதெது, பும்பாவ புருஷனாகிய வஸ்துவோ, ஸ - அது, விஷ்ணுரிதி - விஷ்ணுவென்று, நிஶ்சய -நிஶ்சயம், யோயஸ்து-எது, நாரீபாவஸ்யாத் - ஸ்த்ரீயாகிய வஸ்துவாக ஆகுமோ, தத்ர - அவ்விடத்தில், லக்ஷ்மீ -லக்ஷ்மீ, வ்யவஸ்திதா - இருக்கிறாள்.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀 𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட விபூதிகளின் பிரிவும் லோகத்திலிருக்கும் பதிவ்ரதைகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்துக்கொண்டிருப்பதைப்போல இவ்விருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விஶேஷமான அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஆதிஶேஷன் முதலியவர்களையும் இவ்விடத்தில் லக்ஷ்மிக்குச் ஶேஷமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. சிலர் அனேக விதங்களாகியவாதிகளின் ஸந்தேஹங்களினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய் லக்ஷ்மியின் உண்மை ஒருவிதத்தாலும் நிரூபிக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களும் இவ்விடத்தில் இப்படி நிரூபித்திருப்பதனால் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். மேலும் ஸத்தென்றும் அஸத்தென்றும் சொல்லத்தகாததாயிருக்கை முதலியவை அந்நியமதங்களை நிராகரித்ததினாலேயே பரிஹரிக்கப்பட்டன. ஏதாவது ஒரு ஆகாரத்தினால் நிரூபிக்க முடியாதென்பது எல்லா வஸ்துக்களிலும் ஸம்பவிக்கும், உபயோகமுள்ள பாகத்தை நிரூபிப்பதும் மற்ற எல்லா வஸ்துக்களோடு ஸமமாகையினால் இதில் ஒரு விஶேஷமுமில்லை. 1

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌵
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃
𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌯𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌂
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌹 𑌚
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑍋
𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌦𑌯𑌿𑌤𑍇
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍 ॥ 2

யஸ்யாஸ்தே மஹிமாந மாத்மன இவ த்வத் வல்லபோபி ப்ரபு:
நாலம் மாதும் இயத்தயா நிரவதிம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:
தாந் த்வாம் தாஸ இதி ப்ரபந்ந இஹ ச ஸ்தோஷ்யாம் யஹம் நிர்பயோ
லோகைகேஶ்வரீ லோகநாத தயிதே தாந்தே தயாம் தே விதந் ‖ 2

ப - ரை] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 - எந்த, 𑌤𑍇 - உன்னுடைய, 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌂-எல்லை இல்லாததும், 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃-ஸ்வபாவத்தினாலேயே, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 - எப்

பொழுதும் பரியமாயிருக்கிற, ஒஹிமா நம் - மஹிமையை, ஸ்வ நஜவ - தன்னுடைய (மஹிமையைப் போல), ஜய தயா - இவ்வளவென்று, மாத்ம - அளவிட, ஹூஃ - ஸாவஶக்தியான, ஸ்வஜநொ - உன்னுடையபாத்தாவாகிய பகவானும், நாலம்-ஶக்தியுள்ளவ ரல்லவோ, லோகைகேஶ்வரி - லோகங்களுக்கு ஒரே யஜமானியாக இருக்கிற, லோக நாய தயிதெ - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய பகவானுக்குப் பத்னியாகிய லக்ஷ்மியே, ஊஜெ - ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில், தெ - உன்னுடைய, உயாம் - தயையை, விஜ்ஞ - அறிந்துகொண்டிருக்கிற, அஹம் - நான், தாம் - அப்படிப்பட்ட, ஸ்வாம் -உன்னை, உாஸஜதி - தாஸன் என்பதினாலும், ஹூவஜஜதி வ - பரபன்னனென்பதினாலும், நிஸ்வஃ - பயமில்லாமல், ஷொஷ்யாமி - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறேன் 2

பா] பிறகு 'கயம் ஸ்துமஃ' என்று ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பிப்பதைக் குறித்து ஆக்ஷேபிப்பதற்குக் காரணமாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற வஸ்துவினிடத்திலிருக்கிற மேன்மையை மற்றொரு காரணத்தினாலும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு அதுடன் சேர்ந்ததாகிய ஸௌலப்யமாகிற விஶேஷமான குணத்தை யனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்பவனிடத்திலிருக்கிறதயை செய்யக்கூடிய தசையை நிரூபிப்பதினால் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பிக்கலாமே என்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தினால். 'யஸ்யாஃ' என்கிற இவ்வளவே போதுமானதாயிருந்தபோதிலும் 'தெ' என்று அதிகமாகச் சொல்லி இருப்பது தாமியை நிரூபிக்கிற பரமாணங்களிலேற்பட்ட அஸாதாரணங்களான விஶேஷங்களைத் தெரிவிப்பதற்காக 'மஹிமா நம்' என்பதற்கு இரண்டு விபூதிகளுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கையும் எல்லையில்லாத பரியமான குணங்களையுடையவளாக இருக்கையுமாகிற மஹிமையை என்றர்த்தம். 'ஸ்வநஃ' என்பதற்கு தன்னுடைய என்றர்த்தம் 'ஸ்வஜநஃ' என்பதற்கு உனக்கு மிகவும்பரியனுனபாத்தா என்றர்த்தம். 'ஹூஃ' என்பதற்கு எல்லாவஸ்துக்களையும் அறியக்கூடிய ஶக்தி முதலியவைகளையுடையவன என்று தாத்பர்யம். 'ஹூவி (பரபுவாயிருந்தபோதிலும்)' என்றந்வயித்துக்கொள்ள வேண்டியது அன்றிக்கே 'ஸ்வஜநொஸவி' என்றந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம் அப்பொழுது 'ஸவி' என்பது இங்கு சொல்லப்படாததையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது அதாவது நீயும் உன்பாத்தாவும் என்றர்த்தம். 'நாலம் மாதுமியத்தயா' என்பதற்கு அளவிட்டுத்தெரிந்துகொள்ள ஶக்தியற்றவன என்றர்த்தம். ஸாவஶக்திதவமுள்ள பகவானுக்கு ஒரு விஷயத்தில

ஶக்தி இல்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'நிரவதிம்' என்று வஸ்து அளவில்லாததாகையினால் அதைப்பற்றி எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியவனும் எல்லாவித ஶக்தியையுடையவனுமிருக்கிற பகவானுக்கும் இது அளவிடப்பட்டது என்று தெரிந்துகொள்ளாமை தோஷமல்ல என்று தாத்பர்யம் அப்படியே கூரத்தாழ்வானால் 1 'தேவி த்வந்மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே யத்யப்யேவமதாபி நைவ யுவயோ ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே॥' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட மஹிமை வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலும் 2 'அநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது கத்யத்தின் ஆரம்பத்திலும் 'ஸ்வாமிநி நாராயண' என்றாரம்பித்து விவரிக்கப்பட்டது இவளுடைய விபூதிகளைச் சொல்லுகிற ஶாரதாஸூக்தம் மேதாஸூக்தம் முதலியவைகளிலும் விஶேஷமாக ஸ்ரீஸூக்தத்திலும் விசித்ரங்களான இந்த லக்ஷ்மியின் மஹிமைகள் அந்தந்த பாஷ்யகாரர்களினாலநிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் அங்கங்கே அறியத்தக்கவை இவளுடைய மஹிமை அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக எப்பொழுதும் ஸ்வபாவத்திலேயே அனுகூலமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்—'நித்யாநுகூலம் ஸ்வதः' என்று. 'தாம்' என்பதற்கு ஸர்வஜ்ஞனறிந்த இப்படிப்பட்டமஹிமையையுடைய என்றாத்தம் 'த்வாம்' என்பதற்கு மேன்மையோடு கூடின ஸௌலப்யமென்கிற குணமிருப்பதினால் என்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேழ்ப்பதினாலுண்டாகிய ஸந்தோஷத்தினால் எனக்கபிமுகமாயிருக்கிறஉன்னை என்றாத்தம் 'தாஸ இதி வ ப்ரபந்ந இதி வ' என்பதற்கு தாஸனாக இருக்கும் தன்மையைத்தெரிந்து கொண்டபடியினாலும் ப்ரபன்னனாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம் இவை இரண்டும் சேர்ந்து 3 'ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே' என்கிற ந்யாயத்தினால் பயமில்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம்

---

1 ஸ்ரீ ஸ்தவம் தேவி - லக்ஷ்மியே, த்வந்மஹிமாவதி -உன்னுடைய மஹிமையின் எல்லை, ஹரிணா - பகவானாலும், நஜ்ஞாயதே - அறியப்படவில்லை, த்வயாபி - உன்னாலும், ந - அறியப்படவில்லை, யத்யப்யேவமதாபி - இப்படி இருந்தபோதிலும், யுவயோ -உங்களுக்கு, ஸர்வஜ்ஞதா - ஸர்வஜ்ஞர்களாக இருக்கும் தன்மை, நைவஹீயதே - குறைவதில்லை

2 எல்லையில்லாத மஹிமையுடைய பத்னீ

3 ப்ரேஷ்யஸ்ய - தாஸனாகிய, மே - என்னுடைய குற்றம், க்ஷமிதவ்யம் - பொறுக்கத்தக்கது.

1 கத்யத்ரயமுகே ஹ்யஸ்மாபி: ஶ்ரீ ப்ரபத்திரியம் ஸதாம்।
ஶ்ரீபதௌ ஸ்தித ஐகாந்த்யம் ந விஹந்தீதி ஸாதிதம்॥

'ஸ்தோத்ரார்ஹம் நிரூபம:' என்பதினால் அநாதிகாலமாகச் செய்யப்பட்ட அபராதங்களை உடையவனாயும், உன்னுடைய மஹிமையை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குத் தகுந்த ஜ்ஞானம், ஶக்தி, இவைகளில்லாதவனாயும், இருக்கிற நான் நித்யஸூரிகளினாலும் வேதங்களினாலும் முழுமையும் ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாதவளாகிய உன்னை தாஸனாக இருக்கும் தன்மையைத் தெரிந்து கொண்டபடியினாலும் ப்ரபன்னனாயிருக்கிறேன் என்கிற வ்யாஜத்தினாலும் நிர்பயமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இப்படி ஸ்தோத்திரம்செய்வதை ஆக்ஷேபிப்பதும் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுவதுமாகிய வ்யாஜத்தினால் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் இது உபாந்த ஸ்தோத்திரமாகவே இருக்கிறது. உன்னை ஆஶ்ரயித்தவனாகிய எனக்கு ஈஶ்வரனல்லாத மற்றொருவரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'லோகைகேஶ்வரி' என்று. 'லோகைகேஶ்வர:' ஆவது ப்ரமாணங்களினாலேற்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தன்னைப்போல மற்றொருவருமில்லாத ஈஶ்வரன். 'ஏகேஶ்வர:' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஶேஷியாக இருக்கையை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற நியந்தாவாக இருக்கையை அபிப்ராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது. 'பதிம் விஶ்வஸ்ய' என்றாற்போல் உள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ப்ரபஞ்சத்திற்குச் ஶேஷியாகச் சொல்லப்பட்ட பகவானுக்கு மற்றொரு ஶேஷி இல்லை என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யத்தினால் தனக்குத்தானே ஈஶ்வரன் என்றாற்போலுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் 2 'யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்த்யவ்யய ஈஶ்வர:' என்பதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹத்தில்

---

1 கத்யத்ரயமுகே - பெரியகத்யம் முதலிய காந்தத்தில், அன்றிக்கே பெரிய கத்யத்தின் ஆரம்பத்தில் என்றாகவுமாம், அஸ்மாபி:-நம்மால், இயம் - இந்த, ஶ்ரீ ப்ரபத்தி -லக்ஷ்மியிடத்தில் செய்கிற ப்ரபத்தி, ஸதாம் - பெரியோர்களுக்கு, ஶ்ரீபதௌ - பகவானிடத்தில், ஸ்திதம் - இருக்கிற, ஐகாந்த்யம் - பரமைகாந்தியாயிருக்கையை, நவிஹந்தி - கெடுக்கிறதில்லை, இதி - என்று, ஸாதிதம் - ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

2 பகவத்கீதை-15-16. ய -எந்த, ஈஶ்வர -நியமிக்குந் தன்மையுடைய பகவான், லோகத்ரயம் - மூன்றுலோகங்களையும் அதாவது எல்லாவஸ்துக்களையும், ஆவிஶ்ய-உள்ளே நுழைந்து, அவ்யய -ஒருவித மாறுதலில்லாதவனாய்க் கொண்டு, பிபர்த்தி - தாங்குகிறானோ

1 'ஸ்ராவநாக ஶரணாகதாஸ்ய ஶத்ரோ: ஸம்ஸ உபேக்ஷித:' என்று சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் பாஷ்யமும் 2 'ஸ்ராவநஶரண ஸா மர்த்யாநத்ரய தயா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட ராவணனுக்கு பத்னியாகையினால் இவ்விடத்தில் 'லோகேகேஶ்வரி' என்று சொல்லப்பட்டது இதனால் 3 'ஸாம் ப்ரதாநஸ்ய ஶேஶ்வரீ' என்கிற பெயரும் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது உம்முடைய அனுக்ரஹம் இருந்தால் பகவானிடத்திலிருந்தும் எனக்குப்பயமில்லை என்று சொல்லுகிறார்—'லோகநாத உயிதே' என்று 'உயித' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானவள் என்கிற அபிப்ராயத்தையுடையது எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பயம் அபயம் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய பகவானும் உன்னுடைய இஷ்டத்தை மீறி நடக்கிறதில்லை என்று தாத்பர்யம் இந்த இரண்டு ஸம்போதனங்களினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவளாக இருப்பதற்கு அதிக ந்யாயமும் காட்டப்பட்டது இப்படிப்பட்ட உன்னை ஆஶ்ரயித்திருக்கிற எனக்கு உன்னிடத்திலிருந்தும் பயமில்லை என்று சொல்லுகிறார்—'தா ஸே உயாஸே விதோ' என்று உனக்கு தாஸன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டவனும் உனக்கு கருணையை விருத்தி செய்யக்கூடிய தீனமான தசையை அடைந்தவனும் உத்திரவைமீறி நடப்பதில் எண்ணமில்லாதவனும் ப்ரபன்னனுமிருக்கிறவன் இவ்விடத்தில் 'தாஸ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறான் தாயாராக இருப்பதினால் உண்டாகிய அதிக ப்ரீதியையுடைய உனக்கு இப்படி ப்ரபன்னனாகிய புருஷனிடத்தில் பகவானுடைய கருணையைவிட அதிகக் கருணையுண்டென்பதைத்தெரிந்து கொண்டு நானும் இப்படி ப்ரபன்னனாகையினால் நிர்பயனானேன் என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'தாஸ' என்னும் பதம் வணங்கினவனை மாத்திரம் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அவ்வளவு மாத்திரத்திலும் அவளுக்கு விசேஷமான அபிமான முண்டென்பது

1 கீதார்த்தஸங்க்ரஹம்-19 வ்யாப்த - வ்யாபித்திருப்பதினாலும், பா ஞத் - தாங்குவதினாலும், ஸ்வாம்யாத் - ஸ்வாமியாயிருப்பதினாலும், அந்ய:-வேறு பட்டவனை பஞ்சதஶோதித -பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டான்

2 வ்யாபித்திருப்பது, தரிப்பது, ஸ்வாமியாக இருப்பது இவைகளினால் வேறு வஸ்துவாக (சொல்லப்பட்டான)

3 பும - ஜீவாத்மா, ப்ரதான - ப்ரக்ருதி, இவைகளுக்கு, ஈஶ்வர - ஈஶ்வரனாகிய பகவான், ஈஶ்வரீ - இவைகளெல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவள்.

அந்த லக்ஷ்மியினுலேயே 1 'தாமநித்யே மஹாபுத்தௌ ப்ராஹ்மண்யே ஸத்யவாதிநி । ப்ரஶ்ரிதே தாநஶீலே ச ஸதைவ நிவஸாம்யஹம் ॥" என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட மிகுந்த தயை 2 'கருணாநம்ரவக்த்ரீ' என்றிவளுடைய பெயரினுலேயே தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸஹஸ்ர நாமத்திலும் 3 'கருணாம் வேதமாதரம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. கருணை அதிகமாக இருப்பதினுல இவளைக்கருணை யென்றே சொல்லியிருக்கிறது.

4 பாரம்யாபஹ்நவ: பத்யு: பாஹ்யாநாம் மாநபாதித: ।
இதி வ்யாபயிதும் ஸ்ரீஶம் ஸ்ரீத்ருஷ்டாந்தம் இஹாப்ரவீத் ॥

இப்படி இருந்தபோதிலும 'காற்றில்லாத அந்த ஒரு பரமமானது ஸ்வதையினுல ப்ராணனோடு இருந்தது' என்றாத்த முள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில ப்ரளயத்தசையில 'ஸ்வதா' என்னும பதத்தினுல சொல்லப்படுகிற ஒரு தேவதையினுல பரப்ரம்ம ப்ராணனோடிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும 5 'ஸ்வதா த்வம் லோகபாவநீ' என்று புராணத்தில சொல்லியிருக்கிறபடியினுலும், மஹாபாரதத்தில இந்த்ரனுக்கு உபதேசம செய்யும்பொழுது 6 'அஹம் ஸ்வாஹா ஸ்வதா சைவ' என்று இந்த லக்ஷ்மியினுலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதினுலும, உசிதமாக இருக்கிறபடியினுலும, லக்ஷ்மீ தான ஆகையினுல அவனுக்கு வசப்பட்டு

---

1 தாமநித்யே - தாமத்தில நிலை நிற்பவனிடத்திலும, மஹாபுத்தௌ - அதிகப் புத்திமானு யிருப்பவனிடத்திலும, ப்ராஹ்மண்யே - ப்ராஹ்மணர்களையே தேவதைகளாகப் பாவிப்பவனிடத்திலும், ஸத்யவாதிநி - உண்மையைச் சொல்லுகிறவனிடத்திலும, ப்ரஶ்ரிதே - வணக்கமுள்ளவனிடத்திலும, தாநஶீலே ச - கொடுப்பதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனிடத்திலும, அஹம் - நான், ஸதைவ - எப்பொழுதும், நிவஸாமி - வஸிக்கிறேன்

2 தயையினுல முன்பாகத்தில் வணங்கி இருக்கிற முகத்தையுடையவள்

3 கருணாரூபியாயும வேதங்களுக்குத் தாயாயுமிருக்கிற

4 பாஹ்யாநாம - வேதபாஹ்யர்களினுடைய, அதாவது அவர்கள்சொல்லும், பத்யு: - பர்த்தாவாகிய பகவானிடத்தில, பாரம்யாபஹ்நவ: -பரதேவதையாயிருக்கை இல்லை என்பது, மாநபாதித: -ப்ரமாணங்களினுல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதி - என்று, க்யாபயிதும - தெரிவிப்பதற்காக, ஸ்ரீஶம் - ஸ்ரீய:பதியான பகவானை, இஹ - இவ்விடத்தில், ஸ்ரீத்ருஷ்டாந்தம் - லக்ஷ்மிக்கு உதாஹரணமாக, அப்ரவீத் - சொன்னுர்

5 த்வம - நீ, லோகபாவநீ - லோகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிற, ஸ்வதா - ஸ்வதா என்னப்படுகிறவள்

6 அஹம-நான, ஸ்வாஹா-ஸ்வாஹா என்பவளும,ஸ்வதா-ஸ்வதாஎன்பவளும்

ப்ராணனோடு இருக்கிறது ப்ரம்மம் என்று சொல்லவேண்டும் என்கிறார்கள் அது உசிதமல்ல, எல்லா வஸ்துக்களினுடைய ஸ்திதி தனக்கு வசப்பட்டதாக இருக்கிற பரப்ரம்மம் மற்றொன்றுக்கு அடங்கிய ப்ராணனை உடையது என்பது ஸம்பவிக்காததாகையினாலும், 'ஸ்வ' என்னும் பதம் லக்ஷ்மியினிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பது மாத்திரத்தினால் லக்ஷ்மியைச் சொல்லுகிறதென்று கல்பிப்பதைவிட 'ஸ்வஸ்மிந் த்ரியதே (தன்னிடத்திலேயே இருக்கிறது)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் தன்னிடத்திலேயே இருப்பதைச் சொல்லுகிறதென்று கல்பிப்பது உசிதமாகையினாலும் அன்றிக்கே தன்னுடையதாகிய ப்ரபஞ்சத்தைத் தாங்குகிற ஶக்தியே 'ஸ்வ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அப்படியே 'ஶ்ரைஷ்ட்ய' என்னும் அதிகரணத்தில் பாஷ்யத்தில் 'இந்த ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஜீவர்களுடையதாகிய முக்கியமான ப்ராணவாயுவைப் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை பின்னை எதென்னில் பரப்ரம்மம் ஒன்றே இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது இவ்விடத்தில் வேறொன்றுக்கும் வசப்படாத தன்னுடைய ஸ்திதியை உடையது என்பதே அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது 'ஸ்வ' என்னும் பதம் லக்ஷ்மியைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தாலும் இருக்கட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் லக்ஷ்மியோடு கூட என்றர்த்தம் சொல்லுவதே இவ்விடத்தில் உசிதம் அப்படியே மஹாபாரதத்தில் 1 'க்ருத்வா மத்ஸ்தாநி பூதாநி சராணி ஸ்தாவராணி ச। ஏகாகீ வித்யயா ஸார்த்தம் விஹரிஷ்யே த்விஜோத்தம॥' என்று சொல்லப்படுகிறது இவ்விடத்தில் 2 'ததோ பூயோ ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் கரிஷ்யாமீஹ வித்யயா' என்று மேலே வாக்யமிருக்கிறபடியினாலும் உசிதமாக இருப்பதினாலும் அவ்விடத்தில் 'வித்யா' என்னும் பதம் ப்ரக்ருதியைப்பற்றிச் சொல்லுவதாக இருக்கவேண்டும் என்னில் அப்படியே இருக்கட்டும் ஆனாலும் கீழ ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மற்றொரு வஸ்துவுடன்கூட இருக்கிறது என்பது ஸம்பவிக்கும், என்கிற அம்ஶத்தில் மாத்திரம் இது உதாஹரணம் என்பது யுக்தந்தான் அதுவுமன்றி

---

1 த்விஜோத்தம-ஓ ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டனே, சராணி - ஜங்கமங்களாயும், ஸ்தாவராணிச - ஸ்தாவரங்களாயு மிருக்கிற, பூதாநி - ப்ராணிகளை, மத்ஸ்தாநி - என்னிடத்தி லிருப்பவைகளாக, க்ருத்வா - செய்துவிட்டு, ஏகாகீ - ஒருவனாக, வித்யயா ஸார்த்தம் - வித்யையோடுகூட, விஹரிஷ்யே-விளையாடப்போகிறேன்

2 தத -பிறபாடு, பூய -மறுபடியும், வித்யயா - வித்யை (ப்ரக்ருதி)யினால், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம்-லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டியை, கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.

றிக்கே 1 'தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்த்தமபி ஜீவதி' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல 'ஶ்ரியா' என்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினால் ப்ராணனோடிருக்கிறது என்று அவ்வளவு ப்ரீதிக்கு வசப்பட்டிருப்பதைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யமாகவுமாம். இது இப்படி இருந்தாலும் இருக்கட்டும். 2 'மேதா ஶ்ரத்தா ஸரஸ்வதீ', 3 'அஹம் ஶ்ரத்தா ச மேதா ச' என்கிற புராணவசனங்களினால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற 'ஶ்ரத்தையினால் தேவனாகிய பகவான் தேவனாயிருக்கையை அடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தினால் பரதேவதையாகிய பகவான் பத்னியினால் உண்டாகிய மேன்மையை யுடையவன் என்பதேற்படுகிறதே என்னில் இதுவும் ஸரியான ஆக்ஷேபமல்ல. ஏனென்னில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட மேன்மையையுடைய ஸூர்யனுக்குக் காந்தியின் ஸம்பந்தத்தினாலேபோல 4 'ஶ்ரிய ஶ்ரீஶ்ச பவேத்' என்று சொல்லப்பட்ட பகவானுக்குத் தன்னுடைய பத்னியினாலும் மற்றொரு மேன்மை இருப்பதில் தோஷமில்லாமையினால் அழகாயிருப்பவனே ஆபரணத்தினாலும் ப்ரகாசத்தை அடைகிறான் என்று சொல்லுவதைப்போல லக்ஷ்மியினால் மேன்மை உண்டாகாமலிருப்பதில்லை என்கிற தாத்பர்யத்தினால் இது சொல்லப்படுகிறது என்பது பொருந்தி இருக்க அநேக ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தமாக வேறொன்றினால் மேன்மை இல்லை என்கிற அர்த்தத்தைக் கல்பிப்பது யுக்தமல்லவாகையினால் மேலும் 'தைவத்வம் (தேவனாயிருக்கை)' ஆவது விளையாட்டையுடையவனாயிருக்கை. அந்த விளையாட்டு முதலியவைகளும் தன்னுடைய பத்னியோடுகூடிய பகவானுக்கே ஸம்பவிக்கிறது என்றர்த்தம் சொல்லுவது ஸரியான மார்க்கம். அப்படியே பெரியோர்களும் 5 'யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம்', 6 'அங்கீகாரிபி ராலோகை:',

1 ஸ்ரீமத் ராமாயணம்-சுந்தரகாண்டம் (இப்படி ஒருவர்க்கொருவருடைய மனது ஒருவர்க்கொருவரிடத்திலிருப்பதாகிய) தேந-அதினாலே, இயம் - இந்த ஸீதையும் (உயிரோடிருக்கிறாள்), தர்மாத்மா-தர்மாத்மாவாகிய, ஸச-அந்த ராமனும், முஹூர்த்தமபி-ஒரு க்ஷணகாலமும், ஜீவதி-உயிரோடிருக்கிறார்

2 மேதை, ஶ்ரத்தை, ஸரஸ்வதி (இவை லக்ஷ்மியின் பெயர்கள்).

3 நானே ஶ்ரத்தையும் மேதையும்

4 ஶ்ரிய -லக்ஷ்மிக்கும், ஸ்ரீ-லக்ஷ்மியாக, பவேச - ஆவான்

5 ஸ்ரீஸ்தவம் யஸ்யா -எவளுடைய, முகம்-முகத்தை, வீக்ஷ்ய-பார்த்து (லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம் முதலியவைகளைச் செய்கிறானோ).

6 அங்கீகாரிபி -பகவானுடைய வ்யாபாரங்களை அங்கீகரிக்கிற, ஆலோகை - பார்வைகளினால்.

1 'க்ரீடவதி ஸ்ரீஸமக்ஷம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களை அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆப்தர்களினால் செய்யப்பட்ட மற்றும் சில ஸ்தோத்திர வாக்யங்களும் ப்ரமாணங்களுக்கும் தங்களுடைய மற்ற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமில்லாமல் அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வர்த்தக்கவைகள். ப்ராம்ம புராணத்தில் 2 'ஸர்வாதிசாயினீ ஸ்ரீ: ஸர்வோத்க்ருஷ்டா ஸர்வமயீ', 3 'அநௌபம்யா நிர்விகல்பா' என்றிவை முதலிய லக்ஷ்மியின் பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே அவைகளும் 'அந்தப் பரமாத்மாவிற்கு ஸமமானவனும் மேற்பட்டவனும் காணப்படவில்லை' என்றும், 'அந்தப் பகவானைவிட வேறு பரவஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்றும், 'ஈச்வரர்களுக்கெல்லாம்மேலான மஹேச்வரனாகிய அந்தப் பகவானே' என்றும் 'ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவ்விரண்டு வஸ்துக்களையும் அந்த ஒரு தேவனே நியமிக்கிறான்' என்றும், 'இந்த லோகத்திற்கு ஒரே ராஜாவாக ஆனான்', 'ஜங்கமஸ்தாவரங்களை நியமிக்கிறவன் ஒருவனே' என்றும், 'ஒருவனே நியமிக்கிறவன் மற்றொரு நியமிக்கிறவன் இல்லை' என்றும், 'விஷ்ணுவே ஸகலவஸ்துவையும் நியமிக்கிறவன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் முதலிய ப்ரமாணங்களை அனுஸரித்துப் பகவானைத் தவிர மற்றெல்லாவஸ்துக்களையும்விட பகவானுடைய பத்னியாகிய லக்ஷ்மிக்கு மேன்மையைச் சொல்லுகின்றன. இப்படியானால் 4 'சக்திசக்ரஸ்ய நாயிகா' என்றவிடத்தில் சொல்லியிருப்பதும் பொருத்தமுடையதாகிறது. இவ்விடத்தில் சக்தி என்றும் பத்னீ என்றும் விளையாட்டென்று பெயருடைய கார்யத்திற்குபயோகமான விசேஷணமாக இருப்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு பத்னியைச் சொல்லுகிறது.

5 அத்யந்த ஸாம்யமப்யஸ்யாம் த்ருஷ்டாந்த ஸ்வரஸாகதம் |
ஸ்வாம்யம் நியத நிர்பாதம் யத்ர ச்ருத்யவிரோதக: ||

---

1 ஸ்ரீ குணரத்னகோசம் ஸ்ரீஸமக்ஷம்-லக்ஷ்மியின் முன்பாக, க்ரீடவதி-விளையாடுகிறீர்

2 ஸர்வாதிசாயினீ-எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்ட, ப்ரீதி:-ப்ரீதி, ஸர்வோத்க்ருஷ்டா-எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டவள், ஸர்வமயீ - எல்லா வஸ்து ஸ்வரூபியாயுமிருக்கிறவள்

3 அநௌபம்யா-ஸமானமில்லாதவள், நிர்விகல்பா-பேதமில்லாதவள்

4 சக்தி சக்ரஸ்ய-பத்னிகளின் ஸமூஹத்திற்கு, நாயிகா-யஜமானி.

5 அஸ்யாம்-இந்த லக்ஷ்மியினிடத்தில், த்ருஷ்டாந்த ஸ்வரஸாகதம்-உதாஹரணங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலேற்பட்ட, அத்யந்த ஸாம்யமபி-மிகவும் ஸமமாயிருக்கையும், நியத-எப்பொழுதுமிருக்கிற, நிர்பாத-ஒரு விரோதமுமில்லாத,

இவ்விடத்தில் 1 'தஸ்ய ஶக்தித்வயம் தாத்ருஶ் ச பின்னலக்ஷணம்' என்று ஶாத்வத ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மீ அவனைப் போலவே இருக்கிறாள் என்பதும் ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்கள், இவைகளில் ப்ரஸித்தமாகிய பத்னியாயிருப்பதற்கு அனுகுணமாக அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. மேலும் முக்தியை யடைந்தவனுக்குப் பகவானுடன் மேலான ஸாம்யம் உண்டாகிறது என்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளினால் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் 2 'ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்' என்று பரமாத்மாவிற்கு லக்ஷணங்களாகிய ஆகாரங்களினால் வ்யத்யாஸம் உண்டென்று எப்படி ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் ஸம்பவிக்கிறது 'பின்னலக்ஷணம்' என்று அவ்விடத்திலேயே சொல்லப்பட்டது 3 'லக்ஷ்மீதேவ ஸ்வதேயாஸ்' என்றாரம்பித்து 'ஶோதா த்வயா வினா' என்றும் சொன்னார்கள் இப்படி ஒப்புக்கொள்ளாத பக்ஷத்தில் அவளை முன்னிட்டுக் கொண்டு பகவானை அடையவேண்டுமென்று ஆங்காங்கு சொல்லியிருப்பதும் முடியாததாகும்.

4 'காமாஹாஞ் பலதே ஹதேப்ய வத்யாஸ் க்ருத்யத்வயம் ஶ்ரிய: ।
நிக்ரஹாக்ஷ வாரணம் காலே ஸந்துக்ஷணம் ச நித்யஶ: ॥'

ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்தரென்கிற எங்களாழ்வானாலும் தத்ய வ்யாக்யானத்திலாரம்பத்தில் 5 'மாத்ருத்வைகரூபாம் ஶ்ரியம் ப்ரபத்யே ...

பத்னீத்வாத்யவிரோதத -பத்னியாயிருக்கை முதலியவைகளுக்கு விரோதமில்லாமல், ஸ்தாப்யம்-ஸ்தாபிக்கத் தக்கது

1 தஸ்ய - அந்தப் பகவானுக்கு, தாத்ருக-அந்தப் பகவானுக்கு ஸமமாயிருக்கிற, அமிஶ்ரம், ஒன்றோடொன்று கலக்காமலிருக்கிற, பின்னலக்ஷணம் - வெவ்வேறு அடையாளங்களையுடைய, ஶக்தித்வயம் - இரண்டு பத்னிகள் (இருக்கிறார்கள்).

2 ஶாரீரக ஸூத்ரம் - 4 - 4 - 17 லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டிமுதலிய வ்யாபாரங்களை விட்டு (மற்றெல்லா விஷயங்களிலும் ஸாம்யம்)

3 ஸ்ரீகுண ரத்னகோசம்.

4 காமாஹாஞ் பலதே - காமங்களுக்குத் தகுந்தபடி பலத்தைக் கொடுக்கிற, பதயௌ - பாத்தாவாகிய பகவானிடத்தில், ஶ்ரிய:-லக்ஷ்மிக்கு, காலே-அந்தந்த ஸமயத்தில், நிக்ரஹாத-நிக்ரஹம் செய்வதிலிருந்து, வாரணம்-தடுப்பதும், அனுக்ரஹே-அனுக்ரஹம் செய்வதில், ஸந்துக்ஷணம் - தூண்டுதலும், (ஆகிய) க்ருத்யத்வயம்—இரண்டு காரியம், அஸ்தி - இருக்கிறது

5 மாத்ருத்வைகரூபாம் - தாயாராயிருப்பதொன்றையே, ஸ்வபாவமாகவுடைய, ஶ்ரியம் - லக்ஷ்மியை, ப்ரபத்யே - ஆஶ்ரயிக்கிறோம், ஹி - எந்தக் காரணத்

மாதா ஹி ஹிதாதபி ஸுதஸ்ய ப்ரியமேவ பஶ்யதி பிதாது உபயம் பஶ்யதி அஸ்யாம் தண்டதரத்வஹீநதைவ அவலம்பநம் தஶாயாமாஸீத்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வரத குரு என்னும் அம்மாளுடைய உபதேசத்தை யனுஸரித்தவராகிய ஶ்ருத ப்ரகாசிகாசார்யராலும் 1 'ப்ரதாபோஷ்மள பித்ருத்வ துராஸத பகவத்ஸமாஶ்ரயண ஸித்தயே புருஷகாராநுப்ரவிஷ்ட வாத்ஸல்ய நிர்பர லக்ஷ்மீ ஸமாஶ்ரயணம் ஶ்ரீமச்சப்த விவரண பூர்வகமபிதீயதே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. லக்ஷ்மிக்கு சிக்ஷை செய்யும் தன்மை இல்லாவிடில் 2 'தைத்ய தாநவ மர்த்தநீம்' என்றிவை முதலிய பெயர்கள் எப்படிப் பொருந்தும்? என்பதும் உசிதமல்ல. 3 'ஸீதாயா தேஜஸா தக்தாம் ராமகோப ப்ரபீடிதாம்' என்றிவை முதலிய இடங்களிலேபோல கோபம் பர்த்தாவிற்கு இருந்தபோதிலும் இவள் அதற்கு அனுமதி செய்வதின் மஹிமையினாலும் அஸுரர் முதலியவர்களை நிராகரிப்பது ஏற்படுகிறபடியினால் தனக்கு அஸாதாரணமாகிய சில விபூதிகளை முன்னிட்டாவது அவைகள் பொருந்தும்

தினால், மாதா - தாயாரானவள், புத்ரஸ்ய-பிள்ளைக்கு, ஹிதாதபி-நன்மையைவிட, ப்ரியமேவ - ப்ரியத்தையே, பஶ்யதி - பார்க்கிறுளோ, பிதாது-தகப்பனுரோ வெனில், உபயம் - இரண்டையும் பஶ்யதி - பார்க்கிறன், ஆகையினால் அஸ்யாம்- இந்த, தஶாயாம் - தசையில், தண்டதரத்வஹீநதைவ - சிக்ஷிக்கும் தன்மை இல்லாமையே, அவலம்பநம் - பிடிப்பாக, ஆஸீத்-ஆயிற்று

1 ப்ரதாபோஷ்மள - பராக்கிரமத்தினால் சூடுகையுடன் கூடிய, பித்ருத்வ- தகப்பனாயிருக்கும் தன்மையினால், துராஸத - அணுக முடியாத, பகவத்ஸமாஶ்ரயண - பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தி, ஸித்தயே - ஸித்திப்பதற்காக, புருஷகாராநுப்ரவிஷ்ட - புருஷ காரத்தில் சேர்ந்தவளாகிய, வாத்ஸல்ய நிர்பர - ப்ரீதியினால் நிறைந்தவளாகிய, லக்ஷ்மீ ஸமாஶ்ரயணம் லக்ஷ்மியை ஆஶ்ரயிப்பது, ஸ்ரீமச்சப்த விவரணபூர்வகம் - ஸ்ரீமத் என்னும் பதத்தை விவரணம் செய்வதை முன்னிட்டு, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறது

2 தைத்ய - திதியின் பிள்ளைகள், தாநவ - தனுவின் பிள்ளைகள், இவர்களாகிய அஸுரர்களை, மர்த்தநீம் - கொல்லுகிற

3 ராமாயணம் ஸீதாயா -ஸீதையினுடைய, தேஜஸா - தேஜஸ்ஸினால், தக்தாம் - கொளுத்தப்பட்டதும், ராமகோபப்ரபீடிதாம் - ராமனுடைய கோபத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதுமாகிய (லங்காபட்டணம்).

இந்த அபிப்ராயத்தினால் புராணங்களில் 1 'ஸௌம்யாஸௌம்யைர்ஜகத்ரூபைஸ்த்வயைதத்' என்றிவை முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன

2 யத்கிஞ்சிதபி வைஷம்யம் யதி நாத்ர நேஷ்யதே ।
தயோர்தேஹ வ்யவஸ்தாபி ந ஸித்த்யேத் ஸர்வஸம்மதா ॥
ஸ்வரூபஸ்திதி பக்ஷஸ்து ஹேது: பக்ஷோऽயமித்யபி ।
ஸ்வரூபத்வாதிஹாநர்த்தே தூஷணம் வாபி நார்ஹதி ॥
நஹி ஸித்தே விகல்ப: ஸ்யாந் ஸந்தேஹோऽத்ர நிஶ்சயாத் ।
ந காலாத்யைர் விபர்யாஸ: ஸ்வதஸ்ஸித்த்யாதி ஸாதநாத் ॥

ஈஷத்த்வத் கருணா நிரீக்ஷண
ஸுதா ஸந்துக்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபதஸ் த்ரிபுவநம்
ஸம்ப்ரத்யநந்தோதயம் ।
ஶ்ரேயோ நஹ்யரவிந்தலோசந மந:
காந்தா ப்ரஸாதாத்ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாத்வஸு
ந்ருணாம் ஸம்பாவ்யதே கர்ஹிசித் ॥ 3

1 ஸௌம்யா ஸௌம்யை - ஸௌம்யங்களாயும் ஸௌம்யங்களல்லாததாயுமிருக்கிற, ரூபை - ரூபங்களினால் ஜகத் - லோகமானது, (வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது)

2 அத்ர - இந்த விஷயத்தில், யத்கிஞ்சித் - ஏதாவதொரு, வைஷம்யமபி - வ்யத்யாஸமும், நேஷ்யதே யதி - ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லையேயானால், தயோ: - அவர்களுக்கு, ஸர்வஸம்மதா - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, தேஹவ்யவஸ்தாபி - தேஹங்களின் வ்யத்யாஸங்களும், நஸித்த்யேத் - ஸித்திக்காது, ஸ்வரூபஸ்திதி பக்ஷஸ்து - இவர்களின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளுக்கு ஒருவித ஏற்பாடு இல்லை என்னும் பக்ஷமோவெனில், அயம் - இது, ஹேது:—காரணம், பக்ஷ: - பக்ஷம், இத்யபி - என்றும், தூஷணமவாபி - தூஷிப்பதற்கும், நார்ஹதி - தகுதியல்ல, ஸித்தே - ஸித்தமான வஸ்துவில், விகல்ப - இப்படியாவது அப்படியாவது என்கிற விகல்பம், நஹிஸ்யாத் - இருக்கக்கூடாதல்லவா, அத்ர - இந்த விஷயத்தில், நிஶ்சயாத் - நிஶ்சயமுண்டாயிருப்பதினால், ஸந்தேஹ: - ஸந்தேஹமும், ந - இல்லை, காலாத்யை - காலம் முதலியவைகளினால், விபர்யாஸ - மாறுதலும், ஸ்வதஸ்ஸித்த்யாதி ஸாதநாத் - அவர்களுடைய ஸ்வபாவம் நித்யமாக இருக்கிறது என்பது முதலியவைகளைக் கீழே ஸாதித்திருப்பதினால், ந - இல்லை

ஈஷத்த்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுதா ஸந்துக்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபத: த்ரிபுவநம் ஸம்ப்ரத்ய நந்தோதயம்
ஶ்ரேயோ நஹ்யரவிந்த லோசநமந: காந்தா ப்ரஸாதாத்ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாத்வஸு ந்ருணாம் ஸம்பாவ்யதே கர்ஹிசித் || 3

ப - ரை] ஈஷத் - கொஞ்சம் த்வத் - உன்னுடைய, கருணா - கருணையினாலுண்டான, நிரீக்ஷண - பார்வையாகிற, ஸுதா - அம்ருதத்தினால், ஸந்துக்ஷணாத் - வ்ருத்தி செய்வதினால், ப்ராக் - இதற்கு முன்பு, தத் - அந்தக் கடாக்ஷத்தினுடைய, அலாபத: - கிடைக்காமையினால், நஷ்டம் - நாசமடைந்திருக்கிற, த்ரிபுவநம் - மூன்று லோகமும், ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது, அநந்த - அளவில்லாத, உதயம் - வ்ருத்தியை யுடைத்தானதாக, ரக்ஷ்யதே - ரக்ஷிக்கப்படுகிறது, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால் அரவிந்த லோசந - தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற கண்களையுடைய பகவானுடைய, மந: - மனதிற்கு, காந்தா - இஷ்டமான பத்னியாகிய உன்னுடைய, ப்ரஸாதாத்ருதே - அனுக்கிரஹமில்லாமற்போனால், ஸம்ஸ்ருதி - ஐஶ்வர்யங்கள், அக்ஷர - பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பது, வைஷ்ணவாத்வஸு - பகவானையடையும் மார்க்கம் இவைகளில், ந்ருணாம் - மனிதர்களுக்கு, ஶ்ரேய: - உயர்ந்த ஸுகம், கர்ஹிசித் - ஒருபொழுதும், ந ஸம்பாவ்யதே - ஸம்பவிக்காதோ 3

பா] இப்படி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதை ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிற வ்யாஜத்தினால் ஸ்வாமியாக இருக்கையையும், ஸௌலப்யம் முதலியவற்றையும் நிரூபித்துக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தவராய் எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவள் என்பதை நிரூபிப்பதற்காக எல்லா ப்ரயோஜனங்களுக்கும் இவள் காரணமென்பதை சில உதாஹரணத்தைக் கொண்டும், சில காரணங்களைக்கொண்டும் நிரூபிக்கிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தினால் இவளுடைய அநுக்ரஹத்தின் அல்ப பாகங்கூட அளவில்லாத அநிஷ்டம் நிவ்ருத்திப்பதற்கும் அளவில்லாத க்ஷேமம் உண்டாவதற்கும் காரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஈஷத்' என்னும் பதம் 'த்வத்' என்னும் பதத்தினால் 1 'ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நாஹி', 2 'க்ஷிப்ரம் ப்ரஸாதிநீம் தேவீம்'

---

1 ராமாயணம் ப்ரணிபாத - ஸேவிப்பதினாலேயே, ப்ரஸந்நாஹி - ப்ரஸாதத்தை யுடையவளல்லவா (ஸீதை)

2 ஸ்ரீஸ்தோத்ரம் க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாக, ப்ரஸாதிநீம் - அனுக்ரஹத்தைச் செய்கிற, தேவீம் - தேவியாகிய உன்னை

என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிற ஸ்வபாவம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக லக்ஷ்மியின் அனுக்ரஹம் எப்பொழுதும் உண்டாகியது என்பது மங்கண ஸம்ஹிதையில் 1 ‘பத்மே ஸ்திதா பத்மவர்ணா பத்மநாப ப்ரியா ரமா | ஸதாநுக்ரஹ ஸம்பந்நா ஸா மே தேவீ ப்ரஸீதது ||’ என்றும், லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரத்தில் 2 ‘நமாமி கமலாம் க்ஷாந்திம் க்ஷமாம் க்ஷீரோத ஸம்பவாம் | அநுக்ரஹ பராம் அநகாம் நிதிம் ஹரிவல்லபாம் ||’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. அநிஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கும் இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதற்கும் தகுந்ததாகிய கருணையினாலுண்டான பார்வை ‘கருணா நிரீக்ஷண’ என்னப்படுகிறது. அன்றிக்கே கருணையினால் அங்கீகரிப்பது ‘நிரீக்ஷண’ என்னும் பதத்தினால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். இது தத்வஸம்ஹிதையில் 3 ‘ஸாமர்க்யஜுர்மயீம் தேவீம் வேதகர்ப்பாம் மனஸ்விநீம் | லோகேசேசா விபூதீநாம் காரணம் யந்நிரீக்ஷணம் ||’ என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நிரீக்ஷணம் எல்லா வஸ்துக்களையும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் ‘ஸுதயா’ என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. அந்த அம்ருதத்தினால் ஸந்துக்ஷணமாவது நன்றாக வ்ருத்தியடையும்படி செய்கை. இவ்விடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்படுகிற காரணம் என்பது உதயத்தைக் குறித்தும் ரக்ஷிப்பதைக் குறித்தும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். ‘ரக்ஷ்யதே’ என்பதற்கு

---

1 பத்மே - தாமரைப் புஷ்பத்தில், ஸ்திதா - இருக்கிறவளாயும், பத்மவர்ணா - தாமரைப் புஷ்பத்தின் வர்ணத்தையுடையவளாயும், பத்மநாப ப்ரியா - பகவானுக்குப் பத்னியாயும், ரமா - மங்களகரியாயும், ஸதா - எப்பொழுதும், அனுக்ரஹ ஸம்பந்நா - அனுக்ரஹத்தினால் நிறைந்தவளாயுமிருக்கிற, ஸா - அந்த, தேவீ - லக்ஷ்மீ, மே - எனக்கு, ப்ரஸீதது - அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

2 க்ஷாந்திம் - பொறுமையாயும், க்ஷமாம் - பூமியாயும், க்ஷீரோதஸம்பவாம் - க்ஷீர ஸமுத்திரத்தில் உண்டானவளாயும், அநுக்ரஹபராம் - அனுக்ரஹம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக உடையவளாயும், அநகாம் - தோஷமில்லாத நிதிம் - ஸம்பத்தாயும், ஹரிவல்லபாம் - பகவானுக்குப் பத்னியாயுமிருக்கிற, கமலாம் - லக்ஷ்மியை, நமாமி - ஸேவிக்கிறேன்.

3 லோகேசேசா விபூதீநாம் - லோகபாலகர்களினுடைய ஐச்வர்யத்திற்கு, யந்நிரீக்ஷணம் - எந்த லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷம், காரணம் - காரணமோ (அப்படிப்பட்டவளாயும்), ஸாமர்க்யஜுர்மயீம் - ஸாமவேதம், ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், இவைகளின் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற, வேதகர்ப்பாம் - வேதத்தை உள்ளேயுடையவளாயும், மனஸ்விநீம் - விசாலமான மனதையுடையவளுமாயுமிருக்கிற, தேவீம் - லக்ஷ்மியை (ஸேவிக்கிறேன்)

ஒருவித உபத்திரவமில்லாமலும் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்றர்த்தம். த்வயா—நீ உபேக்ஷை செய்தகாலத்தில், ததபாங்கை:—உன்னுடைய கடாக்ஷம் இல்லாததினால், உன்னுடைய கோபத்தினாலல்ல 1 'கஸ்ய குப்யேத் வாநரோத்தம:' என்று சொல்லுகிற உனக்குக் கோபம் ஸம்பவிக்காததாகையினால் 'த்ரிபுவநம்' என்னும் பதத்தினால் மூன்றுலோகங்களிலுமிருக்கிற ஜீவாத்மாக்கள் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகின்றார்கள் ஸாம்ப்ரதம்— 2 'ததோऽவலோகிதா தேவா:' என்று சொல்லப்பட்ட உன் கடாக்ஷம் உண்டாகும்பொழுது, அநந்தாதிகம்—முன்பிருந்ததைவிட அதிகமான வருத்தியையுடையதாக, என்றர்த்தம் இதெல்லாம் இந்திரனால் 3 'த்வயா தேவி பரித்யக்தம் ஸகலம் புவநத்ரயம்। விநஷ்டப்ராயமபவத் த்வயேதாநீம் ஸமேதிதம்॥' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ப்ரளயம் முதலியது சொல்லப்படுகிறதென்று சிலர் வ்யாக்யானம் செய்கிறார்கள் இப்படி இவள் கடாக்ஷம் இருக்கும் பொழுது வருத்தி உண்டாகிறது, கடாக்ஷம் இல்லாவிடில் வருத்தி இல்லை என்பதினால் லக்ஷ்மியினுடைய கடாக்ஷத்திற்கு வசப்பட்டது தேவதை முதலியவர்களினுடைய ஐச்வர்யம் என்று காட்டப்பட்டது. இப்படியே காச்யபர் 4 'ப்ரஹ்மாத்யாச்ச ஸுராஸ்ஸர்வே முநயச்ச தபோதநா:। ஏதந்தே த்வத்பதச்சாயாமாச்ரித்ய கமலேச்வரி॥' என்றும், மங்கணஸம்ஹிதையில் எட்டுதிக்பாலகர்களும் லக்ஷ்மியைப் பூஜையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்பதும் இவளுக்கு வசப்பட்ட ஐச்வர்யத்தை யுடையவர்களென்பதும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில் கண்டறிந்துகொள்க. கீழ்ச்சொல்லியதை ஸ்தாபிக்கிற வ்யாஜத்தினால் எல்லா ப்ரயோஜனங்களும் லக்ஷ்மியின

---

1 ராமாயணம் வாநரோத்தம - வாநரச்ரேஷ்டனான ஹநுமானே, க-யார், குப்யேத - கோபித்துக்கொள்ளக்கடவன்

2 தத:-பிறகு, அவலோகிதா -(லக்ஷ்மியினால்) கடாக்ஷிக்கப்பட்ட, தேவா:- தேவதைகள் (தங்கள் தங்கள் ஐச்வர்யங்களை அடைந்தார்கள்).

3 விஷ்ணுபுராணம் தேவி-ஓ! லக்ஷ்மியே, த்வயா-உன்னால், பரித்யக்தம்-விடப்பட்ட, ஸகலம் - எல்லா, புவநத்ரயம் - மூன்று லோகங்களும், விநஷ்டப்ராயம் - நாசமடைந்ததைப்போல, அபவத்-ஆனது, த்வயா - உன்னால், இதாநீம் - இப்பொழுது, ஸமேதிதம் - வருத்திசெய்யப்பட்டது

4 கமலேச்வரீ - ஓ! லக்ஷ்மியே, ப்ரமமாத்யா - ப்ரம்மா முதலிய, ஸர்வே- எல்லா, ஸுரா -தேவதைகளும், தபோதநா -தபஸ்ஸையே பணமாகவுடைய, முநயச்ச - ருஷிகளும், த்வத்பதச்சாயாம் - உன்னுடைய திருவடியின் நிழலை, ஆச்ரித்ய-அடைந்து, ஏதந்தே - வருத்தி அடைகிறார்கள்

அனுகாஹத்திறகு வசப்பட்டவைகள் என்று சொல்லுகிறா— 'ஶ்ரிய:' என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் உன்னுடைய அனுக்ரஹம் இல்லாவிடில் என்று சொல்லவேண்டியிருக்க 'ஸ்வாமீ தேவ நாத:காந்தா ஹ்ருஸ்வாஹாஸுதே' என்று சொல்லியிருப்பது அப்படிப்பட்ட அதிகமான ப்ரஸித்தியைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'ஸ்வாமீ தேவ நாத:' என்னும் பதத்தினால் 1 'யம் ஸ்ரேய மதுஸூதந:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட லக்ஷ்மீபதியும் அனுக்ரஹம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அவனுடைய மனதிற்கு இஷ்டமான பத்னி என்று சொல்லியிருப்பது எல்லா இஷ்டபலங்களைக் கொடுப்பதில் அவ்விருவர்களும் ஒரே அபிப்ராயத்தை யுடையவர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இவ்விடத்தில் 'நாத:' என்னும் பதம் ஜ்ஞானத்தில் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில் பகவானுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு வசப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையவனாயிருக்கும் தன்மை இல்லாமையினால் 'நாத: காந்தா' என்பதற்கு அந்தப் பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமானவள் என்றர்த்தம் இதற்கு முன் 'காந்தஸ்தே (உனக்கு அவன் ப்ரியனான பர்த்தா)' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்திலோவெனில் பகவானுக்கு இவள் இஷ்டமான பார்யை என்று சொல்லப்படுகிறது இத்தால் ஒருவர்க்கொருவர் அநுகூலமாயிருப்பதினால் எல்லா வ்யாபாரத்திலும் இவ்விருவர்களும் ஸமமான அபிப்ராயத்தை உடையவர்களென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஹ்ருஸ்வாஹாஸுதே' என்பதற்கு விசேஷமான கருணை இல்லாவிடில் என்றர்த்தம் ஏனெனில் இவர்களுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்ரஹம் ஸம்பவிக்காதாகையினால் நிக்ரஹம் நிவ்ருத்திப்பதாகிய ப்ரஸாதம் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது 'ஸம்ஸ்ருதி' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ரயோஜனங்களைச் சொல்லுகிற பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும் மற்ற ப்ரயோஜனங்கள் மற்றப் பதங்களினால் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும் ஐஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் தர்மார்த்தகாமங்களாகிற மூன்று ப்ரயோஜனங்களுக்குள்ளடங்கிய எல்லா இஷ்டபலமும் சொல்லப்பட்டது. 'அக்ஷர' என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவின் அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறது 'வைஷ்ணவாய' என்னும் பதத்தினால் அர்ச்சிராதிகதியின் வழியாகப் பகவானை அடைவது லக்ஷணை

1 மதுஸூதந:-பகவான், யம் - எவனை, பஶ்யேத் - பார்ப்பாரோ (அவன் ஸாத்விகனாவான்)

யாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவைகளில் 'ஶ்ரேய:' (உயர்ந்த ஸுகம்) அந்த ஸுகத்திற்கு உபாயமாகவுமாம். [1] 'புண்யஶ்ரேயஸீ ஸுக்ருதம் வ்ருஷம்' என்றல்லவோ நிகண்டுவில் சொல்லுகிறார்கள். 'ந்ருணாம்' என்பது எல்லா ஜீவாத்மாக்களையும் குறிக்கிறது. ப்ரம்மாவும் அவளாலுண்டாக்கப்பட்ட ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவரென்பது ப்ராம்ம புராணத்தில் [2] 'பத்மயோநி ரிதம் ப்ராப்ய படந் ஸ்தோத்ரமித: க்ரமாத் । திவ்யம் அஷ்டகுணைஶ்வர்யம் தத்ப்ரஸாதாதவாப்தவாந் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது.

3 ப்ரஹ்மாதீநாம் யதாயத்தம் வைபவம் யஸ்ய ஸா ஸ்வயம் ।
தஸ்ய கைமுத்ய நிர்ணேயம் ஈஶ்வரத்வம் ஶ்ரிய:பதே: ॥

இவளுடைய அனுக்ரஹமில்லாவிட்டால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸுகம் ஸம்பவிக்கிறதில்லையல்லவா என்று சொல்லியிருப்பதினால் அக்னி இந்திரன் முதலியவர்களினால் கொடுக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களின் ஸுகமும் இவளுக்கு வசப்பட்டதென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஹி' என்னும் பதத்தினால் ஸ்ரீஸூக்தம், ஸ்ரீஸ்துதி, முதலிய எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறதென்பது ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறது. 'ந ஸம்ஹாவ்யதே' என்பதற்கு ஸித்திக்கிறதில்லை என்றர்த்தம். இப்படிப்பட்ட இந்த லக்ஷ்மியின் அனுக்ரஹம் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளினுடைய அனுக்ரஹத்தைப்போல காலங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மாறுதலை அடையக்கூடியதல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காக 'க்ஷஹிடுவிக்ஷ்' என்று சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை பகவானுக்கே உண்டென்று எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸாத்வதஸம்ஹிதையிலும் தனக்கு மோ

1 நிகண்டு

2 பத்மயோநி - ப்ரம்மா, இதம் - இந்த, ஸ்தோத்ரம் - ஸ்தோத்திரத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, தத:- பிறகு, க்ரமாத் — க்ரமமாக, படந் - படித்துக்கொண்டிருந்து, தத்ப்ரஸாதாத் - அந்த லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தினால், திவ்யம் - உத்தமமான, அஷ்டகுணைஶ்வர்யம் - எட்டுமடங்கதிகமான ஐஶ்வர்யத்தை, ப்ராப்தவாந் - அடைந்தார்

3 ப்ரம்மாதீனும் - ப்ரம்மா முதலியவர்களினுடைய, வைபவம் - ஐஶ்வர்யம், யதாயத்தம் - எவளுக்கு வசப்பட்டதோ, ஸா - அந்த லக்ஷ்மீ, ஸ்வயம் - தானே, யஸ்ய - எவனுடைய (பத்னியோ), தஸ்ய - அந்த, ஶ்ரிய:பதே - லக்ஷ்மீ காந்தனுக்கு, ஈஶ்வரத்வம் - ஈஶ்வரனாயிருக்கும் தன்மை, கைமுத்ய நிர்ணேயம் - கைமுதிக ந்யாயத்தினாலே நிஶ்சயிக்கத் தகுந்தது.

க்ஷத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை உண்டென்றும் தேவதைகளுக்கு ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை உண்டென்றும் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்படி இருக்க இவ்விடத்தில் 'ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாயுஷாம்' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக மாத்திரம் இருக்கலாம் என்னில் அது உசிதமல்ல. ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலேயே 1 'யாமாலம்ப்ய ஸுகேனேமம் துஸ்தரம் ஹி குணோதயிம் । நிஸ்தரந்த்யசிரேணைவ வ்யக்த த்யானபராயணா:॥' என்று ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகிய குணங்களாகிய ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்குக் காரணமாக லக்ஷ்மியை ஆஶ்ரயிப்பது காரணமாய்ச் சொல்லப்படுகிற படியினாலே பரமமாவினாலும் 2 'ஸர்வகாமப்ரதாம் ரம்யாம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம் । க்ஷிப்ர ப்ரஸாதினீம் லக்ஷ்மீம் ஶரண்யாமனுசிந்தயேத் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. பாத்ம புராணத்தில் அவளுடைய பெயர்கள் 3 'ஸக்ருத் விபாதா ஸர்வார்த்த ஸமுத்ர பரிஶோஷிணீ', 'பவ பங்கப ஹாரிணீ', 'பரநிர்வாணதாயினீ', 'ஜ்யோதிஷ்டித்யு த்தாவஹா', என்றிவை முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. விஷ்ணு புராணத்திலும் 4 'ஆத்மவித்யா ச தேவி த்வம் விமுக்தி பலதாயினீ' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'விமுக்தி பலதாயினீ' என்பது ஆத்ம வித்யைக்கு விஶேஷ

---

1 வ்யக்த த்யானபராயணா—வ்யக்தமான ரூபத்தை த்யானம் செய்வதையே தங்களுக்கு உபாயமாக அடைந்திருப்பவர்கள், யாம - எந்த லக்ஷ்மியை, ஆலம்ப்ய-ஆஶ்ரயித்து, துஸ்தரம் - மற்றவர்களினால் தாண்டமுடியாத, இமம் - இந்த, குணோததிம் - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களாகிற ஸமுத்திரத்தை, ஸுகேந-ஸுகமாக, அசிரேணைவ - சீக்கிரத்திலேயே, நிஸ்தரந்தி - தாண்டுகிறார்களோ

2 பாத்மபுராணம் ஸர்வகாம ப்ரதாம் - எல்லா இஷ்டங்களேயும் கொடுக்கிறவளாயும், ரம்யாம் - ஸௌந்தர்யமுள்ளவளாயும், ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம்—ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவிப்பவளாயும், க்ஷிப்ரப்ரஸாதினீம் - சீக்கிரத்தில் அனுக்ரஹத்தைச் செய்பவளாயுமிருக்கிற, லக்ஷ்மீம் - லக்ஷ்மியை, ஶரண்யாம் - ஆஶ்ரயிக்கத்தக்கவளாக, அனுசிந்தயேத் - நினைக்கவேண்டும்

3 ஸக்ருத்விபாதா- ஒருதரம் ப்ரகாசித்தவளாய், ஸர்வார்த்த ஸமுத்ர பரிஶோஷிணீ - எல்லாத் துக்கங்களாகிற ஸமுத்திரத்தை வற்றும்படி செய்பவள், பவ பங்க பஹாரிணீ - ஸம்ஸாரத்தினாலுண்டாகிய அவமானத்தைப் போக்கடிப்பவள், பரநிர்வாணதாயினீ - மேலான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவள், ஜ்யோதிஷ்டித்-ப்ரகாசத்தையுடையவள், அம்ருதாவஹா - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவள்

4 தேவி - ஓ தேவியே, த்வம் - நீ, விமுக்திபலதாயினீ- மோக்ஷமாகிற பலத்தைக் கொடுக்கிற, ஆத்மவித்யா - ஆத்மாவைப்பற்றிய வித்யை.

ணமாக இருந்த போதிலும் அப்படிப்பட்ட ஆத்ம வித்யை லக்ஷ்மிக்கு வசப்பட்டதென்று சொல்லி இருப்பதினால் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கும் அர்த்தம் உண்டாகிறது. மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய ஆத்ம குணங்கள் ஸித்திப்பதும் அந்த லக்ஷ்மிக்கு வசப்பட்டதென்று அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. இப்படி இருக்கக் கத்யத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லி யிருக்கிற ந்யாயத்தினால் மோக்ஷத்தின் உபாயம், அதில் அதிகாரம், இவைகள் இந்த லக்ஷ்மியைக் காரணமாக வுடையவைகள் என்பது இல்லையென்று மறுக்கமுடியாது, மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களுக்குப் புருஷகாரமாக இருந்து சேர்க்கிறவளா யிருக்கிறாள் என்பதும் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. பரிபூர்ணாநுபவத்தைக் கொடுக்கிற ஸங்கல்பமோ வெனில் பகவான் தானே செய்கிறாரோ, பத்னியோடு கூடிச் செய்கிறாரோ என்பது ப்ரமாணத்தை அநுஸரித்து இருக்கட்டும். எவ்விதத்திலும் மோக்ஷத்தை அடைவதில் ஸுகத்தை லக்ஷ்மீ கொடுக்கிறாள் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது விருத்தமல்ல 3

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌂
𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌂
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑍋
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌰𑍂𑌪
𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍋𑌪𑌗𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 ॥ 4

சாந்தாநந்த மஹா விபூதி பரமம் யத் ப்ரம்ம ரூபம் ஹரே மூர்த்தம்
ப்ரம்ம ததோபி தத் ப்ரியதரம் ரூபம் யதத்யத்புதம் |
யாந்யந்யாநி யதா ஸுகம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணிதா
ந்யாஹு ஸ்வைரநுரூப ரூப விபவைர் காடோப கூடாநி தே.

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச்செய்த ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப - ரை] 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 - விகாரங்கள் ஒன்றுமில்லாத, 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 - அளவில்லாத, 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 - பெரிய விபூதிகளையுடைய, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - எல்லா வஸ்

துக்களையும் விடமேலான, ப்ருஹ-ப்ரம்மமென்று சொல்லபபடுகிற, யத் - எந்த, ஹரே:-விஷ்ணுவினுடைய, ரூபம்-ஸ்வரூபமோ, தஸ்மாதபி அந்த ஸ்வரூபத்தைவிட, தத் ப்ரியதரம் - அந்தப பகவானுககு மிகவும் பரியமாகிய, அத்யூர்ஜிதம் - மிகவும் ஆஶ்சர்யமான, ஸாங்கம்-அவ யவங்களோடு கூடிய, ப்ருஹ - பரமமமென்று சொல்லப்படுகிற, யத் - எந்த, ரூபம் - விக்ரஹமோ, அதாவது பரவாஸுதேவ விக்ரஹமோ, யதாஸுகம் - ஸுகமாக, விஹரத: - விளையாடுகிற அந்தப் பகவானு டைய, அந்யாநி - வேறு, யாநி - எந்த, ரூபாணி - அவதார விக்ர ஹஙகளோ, ஸர்வாணி - எல்லா, தாநி - அவைகளும், தே - உன னுடைய, ஸ்வை: - அஸாதாரணங்களாகிய, அநுரூபை: - அனு குணஙகளாகிய, ரூப - ஸ்வரூபம் முதலியவைகளாகிற விபவை:- ஸம்பத்துககளினால், காடம் ரூபாநி - நெருக்கமாகச சோந்திருக் கின்றன, அதாவது ஸம்பந்தபபட்டிருக்கின்றன 4

பா] இபபடி மூன்று ஶ்லோகஙகளில் சொலலபபட்ட பத்னிககுப பகவானுடைய ஸவரூபம, விக்ரஹம, அவதாரஙகள, இவைகளில ஒரு பொழுதும பிரிவிலலாத சோததியைச சொலலிககொண்டு இவளும பர தானமாக அடையவேண்டிய பரயோஜனம எனபதைத தெரிவிக்கி றா—இந்த ஶ்லோகத்தினால 'ஶாந்த' எனபதறகு பசி, தாகம, முத லிய ஷடூர்மிகளோடும, குறைதலமுதலிய மாறுதலகளோடும எப்பொழு தும ஸமபந்தபபடாதது எனறு தாதபர்யம 'அநந்த' என்பதற்கு 1 மூனறுவிதமான அளவுகளும இலலாதது எனறாததம 'த்ரிவி ஹூதி (த்ரேதா விபூதி யஸ்ய தத்)' எனபதறகு சுததமாயும அசுததமாயுமிருககிற இரண்டுவிதமான பெரியதாகிய விபூதிகளையுடை யது எனறாததம 'ஸாரம்' எலலாவறறையும விட மேலானது 'யத்' எனனும பதம எலலா உபநிஷததுககளிலும பரஸிததமென்பதைத தெரிவிககிறது. 'ப்ருஹ' எனபதறகு எலலையிலலாத பெருமையையும அயலாருககுபபெருமையைஉணடாககூந தனமையையுமஉடையது 'ரூ பம்'எனபதறகு ஸ்வரூபம எனறாத்தம ஆகையினாலே பிரிததுசசொலலி இருபபதும இவவிடத்தில பொருதத முடையதாகிறது 'ஹரே:' என்ப தறகுத தன்னை ஆஶ்ரயிததவாகளினுடைய தோஷஙகளைப போக்குகிற பகவானுடைய எனறாததம அன்றிககே எலலாவற்றையும ஸமஹாரம் செய்கிற பகவானுடைய எனறாததமாகவுமாம் இபபடியே புராணத்

1 மூன்றுவித அளவு எனபது - காலததினாலும், தேசத்தினாலும், வஸது வினாலும

தில 1 'ப்ரஹ்மாணம் இந்த்ரம் ருத்ரம் ச யமம் வருணமேவ ச । நிக்ருஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத் ஹரிரிதீர்யதே ॥' எனறு சொலலபபடடது இது 2 நான்கு விதமான பரளயஙகளையும செயகிறவன எனபதைக குறிககிறது இபபடிபபடட ஸவரூபததிறகுத தகுநததாயும 3 'உதிதம் ப்ரஹ்ம தேஹா ஸாமு' எனறிவை முதலிய பரமாணஙகளில பரஸிததமாயும ஸாலமபன தயானததிறகு விஷயமாயு மிருககிற திவய விகரஹததைச சொலலுகிறார— 'உதிதம்' எனறு 'உதிதம்' எனபதறகு ஸ்பாஸம், ரூபம், முதலியவைகளோடு கூடினதாயும பரமபததகி லிருககிற ஸிமமாஸனமாகிய இடததிறகுள அடஙகியதாயு மிருககிற எனறாததம இவவிடததில 'ப்ரஹ்' எனனும பதததினால திவயவிகரஹம மிகவும பெரிது எனபதும தனனை ஆஸரயிததவாகளுககுப புததி விகாஸததை யடைவதறகுக காரண மெனபதும சொலலபபடுகிறது 'தமோத்வஷி' எனபதறகு 'ஆநநதமே பரமமம்' எனறாதத முளள ஸருதி வாகயததில சொலலபபடுகிற பரபரமமததின ஸவரூபததை விட எனறாததம 'தத்யதாம' எனபதறகு எலலை யிலலாத ஆநநதமாகிய அநத பகவானுககுத தனனுடைய ஸவரூபததை விட ஸௌநதாயம முதலிய குணஙகள பொருநதி இருபபதினால மிகவும பரீதிககுப பாததிரமாகியது எனறு தாதபாயம 'தச' என்று பதததைத தனியாகப பிரிததுக கொளளவுமாம அப்பொழுது மிகவும பரஸிததமான தெனறு தெரிவிபபதறகாக 'யச தச' எனறு சேர்தது எபபடிப படட அநத ரூபமோ எனறாததம் சொலலிககொளள வேணடியது 'பாவ' எனனும பதம இவ்விடததில திவய விக்ரஹததைச சொலலுகிறது 'பச' என்னும பதததினால ஸருதிகளிலும பகவத ஸாஸ்தரம முதலியவைகளிலும நிதயமாக இருககை முதலிய குணஙகளை யுடையதாக பரஸிததமா யிருககிறது எனபது தெரிவிககப படுகிறது. 'ஸத்ருஷ்டம்' எனபதறகு அமைபபு, குணஙகள, வயாபா

---

1 ப்ரமமாணம - ப்ரமமாவையும, இநதரம் - இநதிரனையும, ருதரம்-ருததிரனையும, யமம - யமனையும, வருணமேவ ச - வருணனையும, யஸமாத - எநதக காரணததினால, நிகருஹய - பலாதகாரம செயது, ஹரதே - ஸமஹாரம செயகிறானோ, தஸ்மாத - ஆகையினால, ஹரிரிதி - ஹரி எனறு, ஈாயதே - சொல்லபபடுகிறான்

2 நான்குவிதப பிரளயமாவது - ப்ராகருதம, நைமிததிகம, நைமிததிகம, நிதயம், ஆகிய இவை.

3 மஹாபாக - அதிக பாககியசாலியாகிய ருஷியே' மூாததம - மூர்ததியோடுகூடிய, ப்ரமம - ப்ரம்மானது (எதுவோ)

ரஙகள், பரபாவம முதலியவைகளினால மிகவும ஆஶ்சாயததைக கொடு ககக கூடியது என்று தாதபாயம இபபடி முதலாவதாகிய திவய ரூபம சொலலபபடடது பிறகு அதிலிருநது உணடாகியவைகளான வயூஹம, வயூஹாநதரம, விபவம,விபவாநதரம, முதலியவைகளைசசொலலுகிறார— 'பாநாநாநி' என்றாரமபிதது இவவிடததில 'யாநி' எனனும பதம அவதார ரஹஸயஙகளைச சொலலும ஸநதாபபம முதலியவைகளில பரஸிததம எனபதைச சொலலுகிறது பன்மையாகச சொலலி இருபப தினால 1 'பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந' என்றிவை முதலிய இடஙகளில சொலலபபடட அனேகமா யிருககை சொலலபபடுகிறது 'நாநாநி' எனபதறகு முனபுசொனன பரரூபததை விட அதின அமஶங்களாகையினாலும, அமைபபுககளினாலும, வாணம முதலிய வைகளினாலும அதைவிட வேறு படடவைகள என்றாததம் 'பயாஸ்வம்' எனபதறகு மனுஷ்யன முதலியவாகளோடு அவதாரம செயயும தசையிலும இநதப பகவானுககு ஸவபாவததிலேறபடட ஸுகம முதலியவைகளுககு நாசமாவது துககமாவது இலலை என்று தாதபாயம 'விஹாரதஃ' எனபதினால அவதாரரூபஙகள தனனுடைய ஸஙகலபமாததிரததினால உணடானவைகள எனபதும, விளையாட்டிற காக ஏறபடடவைகள எனபதும ஏறபடுகிறது இததால காமஙகளினால உண்டானது எனபது முதலிய ஆக்ஷேபம நிராகரிககபபடடது இநத ஸ்வரூபம முதலியவைகளில ஒனறும லக்ஷ்மியோடு ஸமபநதப படாத திலலை என்று தெரிவிபபதறகாக 'ஸஹாநி தாநி' என்று சொலலப படடது 'ஶ்ருஷ:' எனபதுடன ஶ்ருதி, ஸம்ருதி, முதலிய பரமா ணஙகள என்றாவது, அவைகளைத தெரிநது கொண்டவாகளாகிய பரம மா, வஸிஷ்டா, பராஶா, வயாஸா, அதரி, காஶ்யபர், சௌனகா, மஙகணா, இநதிரன், குபேரன, முதலிய அநதநத ஸமஹிதைகளைச செய்தவாகள என்றாவது சோததுககொளளவும 'தேஷஃ' என்பதறகு உனககு அஸாதாரணஙகளாகிய என்றாததம 'அநுரூப ரூப விபவை:' எனபதறகு அநுகுணஙகளாகிய ரூபஙகளுடைய ஸமபததுக களினால என்றாவது ரூபஙகளாகிய ஸமபததுககளினால என்றாவது அாததம அதாவது மிகவும பரியஙகளாயும, அநுகுணஙகளாயுமிருக கிற ரூபஙகளினால என்று தாதபாயம இவவிடததில 'ரூப' என னும பதம முனபு சொலலியிருபபதைபபோல ஸவரூபம, பரவிகரஹம,

1 பகவதகீதை - 11-5 பாாதத - அர்ஜுந, ஶதச:-நூறுவிதஙகளாகவும, ஸஹஸ்ரஶ:-ஆயிரம விதஙகளாகவுமிருககிற, மே-எனனுடைய, ரூபாணி - ரூபங களை, பஶ்ய - பாா

அவதாரவிக்ரஹம், இவை மூன்றையும் சொல்லுகிறது பகவானுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளுக்கு லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகள் முறையே அனுரூபங்கள் அனுரூபமாக இருக்கையாவது சேர்ந்திருப்பதும் அதற்கு மிகவும் ஸமமாயிருப்பதும் அன்றிக்கே தங்கம், இரத்தினம், முதலியவைகளைப்போலத் தன்னுடன்சேர்ந்த வஸ்துவிற்கு அதிகசோபை உண்டாவதற்குக் காரணமாயிருக்குந் தன்மையாகவுமாம் இவை மூன்றும் அனுரூபமாயிருக்கையும் 1 'நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா', 'தேவத்வே தேவ தேஹேயம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் சொல்லப்பட்டது பகவத் ஶாஸ்த்ரங்களில் இதின் விஸ்தாரத்தை அறிந்துகொள்ளுக. 'ஶாஶ்வதமநபாயிநி' என்பதற்கு உறுதியாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன, அதாவது பிரிக்க முடியாதவைகள் என்றாத்தம் இததால் 3 'ஸந்நியோகஶிஷ்ட நயாயமும்' தெரிவிக்கப்பட்டது அபராதத்தினால் பயந்தவர்களுக்குப் பகவான் எப்பொழுதும் ஶரணாகதி செய்யத் தகுந்தவனாகிறதற்கும் அனுபவிக்கும் தசையில் சர்க்கரையோடு சேர்ந்த பால்போல எல்லையில்லாத போக்யமானதற்கும் எல்லாவிதத்தினாலும் லக்ஷ்மியோடு உறுதியாகச் சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது எல்லையில்லாத போக்ய வஸ்துவிற்கும் அப்படிப்பட்ட மற்றொரு போக்ய வஸ்துவின் ஸம்பந்தத்தினாலும் போக்யமாயிருக்கை விருத்தமல்ல அதாவது அவளுடைய ரூபம், ஸ்வரூபம் முதலியவைகளின் ஸம்பந்தம் பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமானது என்று தாத்பர்யம் இப்படிப் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ரூபம் முதலியவைகளில் அவைகளுக்குத் தகுந்த ஆகாரங்களினால் இந்த லக்ஷ்மிக்கு ஸம்பந்தமிருக்கட்டும் ஆனாலும் சில இடங்களில் 4 'ஸர்வபூதஸ்திதா

1 விஷ்ணுபுராணம் நித்யம் - எப்பொழுதும், மத்தாமத்தாமிணீ - என்னுடைய ஸ்வபாவங்களையே ஸ்வபாவமாகவுடையவள்

2 ஏஷா - இந்த, ஜகந்மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய லக்ஷ்மீ, நித்யைவ - எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கிறவள், இயம் - இந்த லக்ஷ்மீ, தேவத்வே - பகவான் தேவதையா யிருக்கும் பொழுது, தேவ தேஹா-தேவதையின் தேஹத்தைப் போல தேஹத்தை யுடையவள்

3 கூடவே சேர்ந்து விதிக்கப்படுகிறவைகள் வந்தால் சேர்ந்தே வரும், விலக்கப்பட்டால் சேர்ந்தே விலக்கப்படும் என்பது இந்த நியாயத்தின் கருத்து.

4 விஷ்ணு புராணம் த்விஜ - ஓ மைத்ரேயரே, ஸர்வபூதஸ்திதா - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலு மிருப்பவள்.

ஜிஜ', 1 'யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு:' எனறிவை முதலிய வசனங்களும வேறு இடததில உயாநத வஸதுககளில மாததிரம இவள வஸிககிருள எனறு சொலலியிருபபதும எபபடிப பொருநதும எனனில இதறகு ஸமாதானம சொலலுகிருேம.

2 மங்களைகவாஸ வசஸாம் ஸார்வகத்வகிராமபி |
அபிமாந விஶேஷாத்யைர் விஷயஸ் ஸ்யாத் வ்யவஸ்தித: ||
வ்யாபிநீ ஸர்வகேத்யாத்யாஸ் ஸுஸூக்ஷ்மேத்யாதயஸ்ததா |
ஶ்ரீஸம்ஜ்ஞாஸ்து மிதோ வைரம் ஜஹ்யுஸ் தாத்பர்யபேதத: ||
ஶக்திகாலவஶாதஸ்யா விபுத்வாத்யுபபாதகா: |
ப்ரச்சந்நஸ்பஷ்டஜைநாத்யா நிராஸாதகதீக்ருதா: ||

அவாகள சொலலுவதாவது, எபபடி எஙகும வயாபிததது இருபபதையே ஸவபாவமாகவுடைய ஈஶவரனுககு அகடிதகடனாஶகதியினலை

1 விஷ்ணு - பகவானனவா, யதா - எபபடி, ஸாவகத - எலலா இடஙகளிலுமிருககிருரோ (அப்படியே லக்ஷ்மியும)

2 மஙகைகவாஸ வசஸாம - மஙகளஙகளாகிற வஸதுககளிலே வஸிககிருள் எனறு சொல்லுகிற வசனஙகளுககும, ஸாவகதவகிராமபி - எலலா இடஙகளிலும வயாபிததிருககிருள என்று சொலலுகிற வசனஙகளுககும, அபிமான விஶேஷாதயை: - விஶேஷமான அபிமானம முதலியவைகளினலை, விஷய: - விஷயமானது, வயவஸதித - தனிததனியே எறபடுததபபட்டதாக, ஸயாத - ஆகலாம, அதாவது மஙகளஙகளான வஸதுககளில வஸிககிருளெனபது அநத வஸதுககளில விஶேஷமான அபிமானஙகளுடன வஸிககிருள் என்றாததம், எலலா இடததிலும வயாபிததிருக்கிருளெனபதறகு எலலா இடததிலும ஸமமாக வயாபிததிருககிருள் என்றாததமாகையினலை விரோதமிலலை எனறு கருதது வயாபிநீ - வயாபிததிருககிருள, ஸாவகா - எலலா வஸ்துககளிலு மிருககிருள, இதயாதயா - எனறிவை முதலிய, ததா - அபபடியே, ஸுஸூக்ஷ்மா - மிகவும ஸூக்ஷ்மமானவள, இதயாதயா - எனறிவை முதலிய, ஸ்ரீஸமாக்யா - லக்ஷ்மியின பெயாகள, தாதபாய பேதத - வெவவேறு தாதபாயஙகளினலை, மித - ஒன்றுககொனறு, வைரம - விரோததகதை, ஜஹயு - விடடுவிடும, அதாவது ஸூக்ஷ்மமானவள எனபவைகளுககு ஓரிடததிலும தடஙகலிலலாமல ஆகாசம முதலியவைகளைப்போல வயாபிககககூடிய ஶகதியுள்ளவள் என்று அாததமாகையினலை ஒன்றுககொனறு விருததமல்ல எனறு கருதது அஸயா: - இநத லக்ஷ்மிககு, ஶகதிகாலவஶாத - ஶகதியினலாவது வெவவேறு காலஙகளினலாவது, விபுதவாதயுபபாதகா - எலலா இடததிலுமவயாபிததிருககை முதலியவைகளைச சொலலுகிறவாகள, பரசசனன ஸபஷ்ட ஜைனுதய விரோதாத - மறைநதவாகளாயும வெளிபபடையாயும இருககிற ஜைனாகள் சொல்லுகிற வழிகளை நிராகரிததபடியினலை, அகதீகருதா - கதியிலலாதவாகளாகச செயயப்பட்டாாகள

அணுவாக இருக்கையும் உண்டோ அப்படியே, அணுவாயிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடைய லக்ஷ்மிக்கு எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும் தன்மையும் உண்டு என்று இதில் உதாஹரணமே முதலில் யுக்தமல்ல ஒரு உபாதிக்குள்ளடங்கிய பாகம் மாத்திரத்தில் பகவானிடத்தில் அணுவாக இருக்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதே ஒழிய ஸ்வரூபத்தில் அணுவாகிய பரமாணம் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை அகடிதகடனாசக்தியினால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாகிய இவை இரண்டும் ஸம்பவிக்கும் என்னில் அப்பொழுது அத்வைதிகளின் பக்ஷம், பேதாபேதம் சொல்லும் பக்ஷம், இவைகளினால் என்ன அபராதம் செய்யப்பட்டது அதுவுமல்லாமல் அணுவாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவளாயிருந்தபோதிலும் லக்ஷ்மீ பரவுகிற சக்தியையுடையவளாகையினால் ஒரு ஸமயத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லப்படுகிறதேயானால் அப்பொழுது இந்த ந்யாயத்தினாலேயே எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபம் பரவுகிறது என்றொப்புக்கொள்ளுவதில் ஒரு விரோதமுமில்லாமற் போக வேண்டிவரும் அப்பொழுது 1 'ந ச பர்யாயாதப்யவிரோதோ விகாராதிப்ய:' என்கிற ஜைனர்களின் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிற ஸூத்ரமும் வ்யர்த்தமாய் விடும். மேலும் 2 'காந்யா த்வாம்ருதே தேவி' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லி யிருக்கும் ந்யாயத்தினால் பகவானுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தில் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்பது ஆதிசேஷன், கருடன் முதலியவர்களைப் போல நித்யமான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருவித அதிகாரத்தினால் ஏற்பட்டதாகையினால் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்ரம் செய்யக்காரணமாகலாம் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தில் எப்பொழுதும் உறுதியாய்ச் சேர்ந்திருக்கிறாளென்று சொல்லப்படுகிறது எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகையினால் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்குக் காரணமாகாது அவ்விடத்தில் அனுரூபமானது என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸ்தோத்ரம் ஏற்பட்டது என்றபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதேயானால் அந்த அனுரூபமாயிருக்கையாவது எப்படிப்பட்டது அணுவாக இருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைவிட வ்யத்யாஸமிருந்தபோதிலும் ஸ்வதந்த்ரனாய சேஷியான பகவானைக் குறித்துப் பாரதீனனாய்ச்

---

1 ஶாரீரக ஸூத்ரம் நசபர்யாயாதபி-வெவ்வேறு காலங்களிலும், அவிரோத—விரோதமில்லாமை, ந-இல்லை, விகாராதிப்ய-விகாரம் முதலியவைகள் வருகிறபடியினால்

2 தேவி—ஓ தேவியே, த்வாம்ருதே-நீயல்லாமல், அந்யா-வேறு, கா-எவள் (பகவானுடைய திருமேனியை அடைந்திருக்கிறாள்).

ஶேஷனாயிருப்பதினாலும் அவனுக்கு விபூதியாகையினாலே பகவானுக்கு மேன்மையை யுண்டாக்கக் கூடியவளாக இருக்கையும்தான் என்னில் இதுவும் எல்லாச் சேதனவஸ்துக்களுக்கும் ஸமம். அனாதியாக எல்லாவற்றையும் அறிந்தவளாயிருக்கை முதலிய குணங்களினால் ஸமமாக இருப்பது இவ்விடத்தில் அனுரூபம் என்னப்படுகிறது என்னில் இதுவும் உசிதமில்லை, அதுவும் நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஸாதாரணமாகையினால் அந்த நித்ய ஸூரிகளுக்குச் ஶேஷியாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மியை இதைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்வது உசிதமில்லையாகையினால் அப்படிக்கில்லாவிட்டால் த்ரவ்யம், சேதனம், என்பவை முதலியவைகளினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டி வரும். இப்படிக்கல்லாமல் 1 'த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தினால் அறியப்படுகிற எல்லா இடத்திலும் வ்யாபிக்கும் தன்மையையுடையவளாயிருப்பதினால் அனுரூபமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்னில் அதுவும் உசிதமல்ல. ஏனென்னில் இவள் ஜீவனைச் சேர்ந்தவளா, ஈஶ்வரனைச் சேர்ந்தவளா என்று விகல்பம் செய்தால் இரண்டும் பொருந்தவில்லையாகையினால். எப்படி என்னில் ஜீவனாக இருக்கை அணுவாக இருக்கையோடு சேர்ந்திருக்கிறது, ஒரு ஜீவனிடத்தில் அணுவாக இருக்கை இல்லை என்னில் வ்யபிசார தோஷம் வருகிறது. 2 'யதாஸர்வகதோ விஷ்ணு:' என்றிவை முதலிய எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்கிற வசனம் 3 'ஸௌம்யா ஸௌம்யை ஜகத்ரூபைஸ்த்வயைதத்தேவி பூரிதம்' என்று சொல்லப்பட்ட கணக்கில்லாத விக்ரஹங்களையுடையவள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கலாம். ஈஶ்வரன் என்னில் பகவானைவிட வேறுபட்டவளாக இருந்தால் அவனுக்கு ஸமமானவனும் மேற்பட்டவனும் இல்லையென்று சொல்லுகிற ஶ்ருதி வாக்யத்திற்கு விரோதம் வருகிறது. வேறுபட்டவளல்லவென்னில் பதி பத்னீ என்பது முதலியவை பொருந்தாது. அனுரூபம் என்று சொல்லியிருப்பதும் வ்யர்த்தமாய்விடும். 'இந்த மிகவும் ஸமமானவர்கள்' என்றும், 'ஸ்வரூபம் ஒன்று' என்றும் சொல்லுகிற

1 அம்ப - ஓ! லக்ஷ்மியே, த்வயா-உன்னாலும், விஷ்ணுனாச - விஷ்ணுவினாலும், சராசரம்-ஜங்கமஸ்தாவரங்களாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத்-லோகமானது, வ்யாப்தம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

2 44—ம் பக்கம், 1-ம் புட்நோட்டைப்பார்க்க

3 ஓ! லக்ஷ்மியே, உன்னால் ஸௌம்யங்களாயும் க்ரூரங்களாயும் இருக்கிற ரூபங்களினால் இந்த லோகம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பக்ஷங்கள் முன்னமேயே நிராகரிக்கப்பட்டன. இவ்விடத்தில் பேதமுமுண்டு, அபேதமுமுண்டு என்னும் பக்ஷமும் பேதம் அபேதம் இரண்டும் கலப்பையாகச் சொல்லப்பட்டது என்னும் பக்ஷமும், ப்ராமாணிகர்களினால் தள்ளப்பட்டன என்னில்? இந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம். மற்றவர்களுக்கும் பொதுவாகிய ஆகாரங்களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வது உசிதமல்ல என்று சொல்லப்பட்டதே அது ஸரியல்ல. சில வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டதென்று காட்டுவதற்காகவும் சில விசேஷமான ப்ரயோஜனங்கள் இருந்தபோதிலும் அநேகம் வஸ்துக்களுக்குப் பொதுவாகிய சில ஆகாரங்களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வது உசிதமாகும். பகவானும் நித்ய ஸூரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பொதுவாகிய ஸர்வஜ்ஞனாக இருக்கை முதலிய ஆகாரங்களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறானல்லவா. எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருந்தால் ஜீவனைச் சேர்ந்தவளா ஈஶ்வரனைச் சேர்ந்தவளா என்று விகல்பம் செய்தால் ஒன்றும் பொருந்தவில்லை என்று சொல்லப்பட்டதே அந்த விஷயத்தில் சிலர் இவ்விதமாகப் பரிஹாரம் சொல்லுகிறார்கள். இவள் ஜீவாத்மாவாக இருந்தபோதிலும் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்தவளாயிருக்கை விருத்தமல்ல. ஜீவாத்மாக்களைப்பற்றி அணு என்று சொல்லியிருக்கிற ஶ்ருதியானது எல்லா ஜீவாக்களையும் பற்றியதல்ல, அந்தந்த ஸந்தாபங்களில் ஸமீபத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பத்தர்களிடங்களில் மாத்திரம் அந்த ஶாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்திக்கிறதாகையினால் 'வாலாக்ர' என்றாரம்பிக்கும் ஶ்ருதிவாக்யத்தில் 'அவன் அளவில்லாதவனாவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள முக்தனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற மேலே இருக்கும் ஶ்ருதி வாக்யம் ஜீவாத்மாக்கள் விகாரமற்றது என்று ஸ்தாபித்திருப்பதினால் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் வழியாக வ்யாபித்திருப்பதைச் சொல்லுகிறது. இப்படியே 'எல்லா வஸ்துக்களிலும் நுழைகிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள மற்ற ஶ்ருதி வாக்யங்களும் சொல்லுகின்றன. இதுவும் 1 'ப்ரதீபவதாவேஶ:' என்றாரம்பிக்கும் ஸூத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது. நித்ய ஸூரிகளிடத்திலோவெனில் எல்லா ஜீவாத்மாக்களையும் போன்ற ஜாதியையுடையவன் என்பதினால் வந்திருக்கிற அணுவாக இருப்பதற்கு விரோதமாகச் சொல்லுகிற ஶ்ருதி இல்லாமையினாலும் ஓத்தாசை செய்கிற

---

1 ஶாரீரக ஸூத்ரம். ப்ரதீபவத் - விளக்கைப்போல, ஆவேஶ -எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கை, அதாவது எப்படி விளக்குப் பெரிய இடத்தையும் தன்னுடைய குணமாகிய ப்ரகாசத்தினால் வ்யாபித்திருக்கிறதோ அப்படியே தன்னுடைய குணமாகிற தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களிலும் ஜீவாத்மா வ்யாபித்திருக்கிறானென்று தாத்பர்யம்.

ஶ்ருதிகள் இருக்கிறபடியினாலும் அணுபரிமாணம் என்றொப்புக்கொள்ளப்பட்டது லக்ஷ்மிக்கோவெனில் அப்படியே வந்திருக்கிற அணுவாயிருப்பதற்கு வேறொருவித ஆத்தமும் சொல்லமுடியாத எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்கிற வசனம் பாதகம் 'ஸர்வகத'என்பவை முதலிய பதங்கள் எல்லா இடங்களிலும் அவதாரம் செய்திருப்பது, எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாக இருப்பது முதலியவைகளைச் சொல்லுகின்றன என்று கல்பிப்பதும் உசிதமல்ல, ஸரியான ஆத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளில் விரோதம் ஒன்றும் இல்லாமையினால் முக்தர்களைப்போலத் தாமபூத ஜ்ஞானத்தின் வழியாக எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று கல்பிப்பது முசிதமல்ல அதைப்போல பாதகமான ஶ்ருதிகளில்லாமையினால் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கும் வஸ்துக்கள் இரண்டு ஸம்பவிக்காது என்பதுதான் இவ்விடத்தில் பாதகம் என்னில் அதுவும் உசிதமல்ல, காலத்திலும், நித்ய ஸூரிகள், முக்தர்கள், ஈஶ்வரன் இவர்களுடைய தாமபூத ஜ்ஞானத்திலும் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறபடியினால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு லக்ஷணமும் பராதீனங்களான சேதனங்களாக இருக்கை மாத்திரந்தான் அணுவான சேதனமாக இருக்கையோவெனில் இந்த லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்ற ஜீவர்களைப் பற்றியது அதுவுமன்றிக்கே ஜீவாத்மாக்களின் லக்ஷணத்திலிருக்கிற அணு என்னும் பதம் அளவிடப்பட்டது என்பதைமாத்திரம் சொல்லுகிறதாய்க் கொண்டு பகவானுக்கு வசப்பட்டவளாகிய இந்த லக்ஷ்மியினிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ரியம் என்னும் குணம் அளவிடப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவளைச் சொல்லலாம் இப்படியே ஜன்மாத்யதிகரணத்தில் பாஷ்யத்தில் 1 "அநந்த பதம் தேஶ கால வஸ்து பரிச்சேத ரஹிதம் ஸ்வரூபமாஹ ஸகுணத்வாத் ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வரூபேண குணைஶ்சாநந்த்யம் தேந பூர்வபதத்வய வ்யாவ்ருத்த கோடித்வய விலக்ஷணா ஸாதிஶய ஸ்வரூப ஸ்வகுணா நித்யா வ்யாவ்ருத்தா:" என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் மற்ற நித்யஸூரிகள் ஸ்வரூபத்தினாலும் குணத்தினாலும் தனக்கு மேலான வஸ்துவை யுடையவர்களாகையினால் விலக்கப்

1 அனந்த என்னும் பதம் இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துக்களினாலும் அளவில்லாத ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது பகவானுடைய ஸ்வரூபம் குணங்களோடு கூடியதாகையினால் ஸ்வரூபத்தினாலும் குணங்களினாலும் அளவில்லாமை சொல்லப்படுகிறது இதனால் முன்பு சொல்லப்பட்ட இரண்டு பதங்களினாலும் விலக்கப்பட்ட இரண்டுவிதமான ஜீவராசிகளைவிட வேறுபட்டவர்களாயும் தனக்கு மேற்பட்ட வஸ்துவை யுடைய ஸ்வரூபம் குணம் இவைகளை யுடையவர்களாயுமிருக்கிற நித்ய ஸூரிகள் விலக்கப்பட்டார்கள்.

பட்டாகள் லக்ஷ்மியோவெனில் ஸ்வரூபத்திலை எல்லையில்லாதவளாக இருந்தபோதிலும் பராதீனமாக இருக்கை முதலிய குணங்களிருப பதினுல குணங்களினுல தனககு மேறபட்ட வஸ்துககளை யுடையவ ளாகையினுல விலககபபட்டாளெனபது உசிதம அப்படியே லோகங களுககுக காரணமாக இருக்கையாகிற லக்ஷணத்திலும வயாபாரததி னுல் தனககு மேறபட்ட வஸ்துககளை யுடையவளாகையினுல விலககப பட்டாள எனபதும உசிதம ஆகையினுல இநத லக்ஷ்மீ ஜீவாதமாவாக இருந்தபோதிலும ஸ்வரூபம எல்லா இடங்களிலும வயாபிததிருப பதினுல பகவானுடைய ஸ்வரூபததிறகு அனுரூபமாக இருக்கிறது என்னபபடுகிறது எனறு சொல்லுகிறாகள மறறவாகளோவெனில இநத லக்ஷ்மீ சேதனமாகையினுல அசேதனங்களைவிட வேறுபட்டவள். எல்லா இடங்களிலும வயாபிததவளாகையினுல ஜீவாதமாவைவிட வேறுபட்டவள பராதீனமாகையினுல ஈஶ்வரனைவிட வேறுபட்டவள இவவிடத்தில ஸதஸதவிலக்ஷணம அதாவது ஸததைவிட வேறுபட டது அஸததைவிட வேறுபட்டது எனறு சொல்லுவது முதலியவை களிலேபோல விரோதம ஒனறுமில்லை ஜீவாதமாவெனறும ஈஶ்வர னெனறும் அனேகவிதமாக ஆதமாககளைப பிரிததுச சொல்லுகிற இடங களில இநத லக்ஷ்மியைச சொல்லாமலிருநதது இவளைபபறறி நிரூபிபப தில தாதபாயமில்லாமையினுல. வாஸதவததில பாததா, பிள்ளை, இவ விருவாகளைவிட வேறுபட்ட பதனியைபபோலவே லக்ஷ்மீ வேறொரு ஜாதியுள்ளவள அவவிடததில லக்ஷ்மியின ஸ்வரூபம பகவானுககு வசபபட்டது பகவானுக்கு மஹிமை ரததினங்களின காநதி, புஷ் பங்களின் வாஸனை முதலியவைகளைபபோல லக்ஷ்மிககு வசபபட்டது ஆகையினுல இவவிடததிலும பாததாவின் ஸ்வரூபததிறகுப பதனியின ஸ்வரூபம அனுரூபமானது எனபது ஸ்வலபமாயறியததககது எனறு சொல்லுகிறாகள இனனும சிலா ஸ்வரூபததின நிலைமை இபபடி இருககட்டும அப்படி இருந்தபோதிலுமிவள ஈஶ்வரன எனகிற வஸ்துவில சோநதவள இரண்டுவித விபூதிகளுககும ஶேஷியாக இருபபது முதலியவைகளினுல ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷணம ஸிததிதது விடுகிறபடியினுல இதில எல்லா வஸ்துககளுககும ஶேஷியாயிருககை முதலியவை பகவானுககு இநத லக்ஷ்மிககோவெனில அநதப பகவா னைத தவிர மறற வஸ்துககளைப்பறறி ஶேஷியாயிருககை முதலியது உண்டு என்று வயதயாஸம அனுரூபமா யிருக்கையோவெனில முன போலவே சொல்லிக கொள்ளததககது லோகங்களுககுக காரணமாக இருக்கை முதலிய பரமத்தின லக்ஷணமோவெனில பாததாவை மாததிரம் பறறியது ஆகையினுலேயே அவன ஸாவேஶ்வரன எனப

தும், ஸமமானவர்களும் மேற்பட்டவர்களும் இல்லை என்பதும் இந்த மூன்று பக்ஷங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக வ்யத்யாஸமில்லாதவை ஜீவன் என்பது முதலிய பேர்வைப்பதில் மாத்திரம் ஒன்றுக்கொன்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது

1 ப்ராகுக்தேந ஸஹைதேஷு பக்ஷேஷ்வத்ர சதுர்ஷ்வபி।
ஸ்வதந்த்ரபதிநித்யேச்சாஸித்தம் ஸர்வமிதம் ஶ்ரிய: ॥
அபிசைவம் ந தஸ்யேஶ: கஶ்சநேத்யாதி ஶ்ருதாநஜ।
அதஶ்சதுர்ஷ்வபி பக்ஷேஷ்வபி பத்யாவைஶ்வர்யவிஶ்ராம: ॥

ஆகையினாலேயே 'நரஸம்பந்திநோ நாரா: (பகவானைச் சேர்ந்த வஸ்துக்கள் நாரங்கள் என்னப்படுகின்றன)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் இந்த லக்ஷ்மிக்கு 'நார' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக இருந்தபோதிலும் பர்த்தாவைப்போலவே அவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டான முக்கியமான ப்ரயோஜனமாயிருக்கும் தன்மை முதலியதும் விருத்தமல்ல ஆகாரங்கள் ஸமமாக இருந்தபோதிலும் சிற்சில இடங்களில் வ்யாபாரம் வ்யத்யாஸப்படுகிறது எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்க

1 ப்ராகுக்தேந ஸஹ - முன்பு சொல்லப்பட்ட பக்ஷத்துடன், சதுர்ஷ்வபி - நாலுகளாயிருக்கிற, ஏதேஷு - இந்த, பக்ஷேஷு - பக்ஷங்களிலும், ஶ்ரிய - லக்ஷ்மிக்கு, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ஸ்வதந்த்ரபதி நித்யேச்சா ஸித்தம் - ஸ்வதந்த்ரனான பர்த்தாவினுடைய நித்யமான ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டது, அபிச - மேலும், தஸ்ய - அவனுக்கு, கஶ்சன - ஒருவரும், நேஶ: - ஈஶ்வரனாக இருக்கவில்லை, இத்யாதி ஶ்ருத: - என்றாற்போன்றுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்கள் இருக்கிறபடியினால், அத: - ஆகையினால், சதுர்ஷ்வபி - நாலாயிருக்கிற, பக்ஷேஷ்வபி - இந்தப் பக்ஷங்களிலும், பத்யௌ - பர்த்தாவினிடத்தில், ஐஶ்வர்ய விஶ்ராம: - ஈஶ்வரனாயிருக்கும் தன்மை முடிவு பெறுகிறது நான்கு பக்ஷங்களாவன - 1 லக்ஷ்மீ அணுவானவள், ஜீவகோடியிற் சேர்ந்தவள், பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாயிருக்கை முதலிய பெருமைகளையுடையவள் இவள் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்கு முக்தர்களையும் நித்யர்களையும்போல் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினாலாவது தன்னுடைய அவதார ரூபங்களினாலாவது லோகத்தை வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று தாத்பர்யம் சொல்லவேண்டும் 2 இவள் ஜீவகோடியைச் சேர்ந்தவளாயிருந்தபோதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவள் ஜீவாத்மாவை அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்கள் லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்ற ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகின்றன மற்றவைகள் முன்போலவே 3 இவள் ஜீவகோடியிலும் ஈஶ்வரகோடியிலும் சேராத தனித்தத்துவம். 4 இவள் ஈஶ்வரகோடியிற் சேர்ந்தவள். பகவான் தன்னை யொழிந்த மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் ஶேஷி இவளோவெனில் பகவானையும் தன்னையுந் தவிர மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் ஶேஷி லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாத்திரம்தான் உண்டு இவளுக்குப் பெருமைகளெல்லாம் முன் சொல்லியதைப்போல பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் உண்டானது இந்தப் பக்ஷங்களின் ஸமாதானங்கள் மேலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

தவராகிய பகவானும தனனுடைய பதனியின பரீதியை உத்தேசிதது அநதநத லீலைகளில பரவருததிககிறபடியினால இநத லக்ஷ்மிககும அநதநத லீலைகளில ஸமபநதமுணடெனறு சொலலியிருபபதும விரு ததமலல இருவாகளும சோநது ஆரமபிதத காாயததிலும லோகததி லுண்டாகிய பாததாககளைபபோலவே பாததாவையே முககியமாகச சொலலி இருபபதும, பாததாவையே காரணமாக உடையவைகள இவைகள எனறு சொலலியிருபபதும பொருநதும பாததாவின புத திககு வசப்பட்டிருநதபோதிலும பதனீ பராதீனமாக இருபபது இரு வாகளினுடைய இசசைககும பொருநதினதானபடியினால இருவர்களி னுடைய ஸஙகலபததினு லுண்டானதெனறு சொலலி யிருபபதும பொருததமுடையது என்று மாாககம கண்டுகொளளுவது இவ்விடத தில எலலா பராணிகளுககும ஈஸவரனெனகிற வசனம இருவாக்கும ஸமமாக இருபபதினால இவள பாததாவிறகுப பராதீனமாக இருபப தும இருவாகளினுடைய ஸஙகலபததினு லேறபட்டதென்று சிலா சொலலுகிறாாகள

1 அந்யோந்யேச்சா விகாதாதி நிவ்ருத்தௌ தத்பரத்வத: |
ஐககண்ட்யம் ஹ்யசேஷாணாம் ஆகமாநாம் பவிஷ்யதி ||
பஞ்சஸ்வேதேஷு பக்ஷேஷு கச்சிதேக: ப்ரமாணவாந் |
ஸ லக்ஷ்மீகஸ்ய ஸாம்ராஜ்யம் ஸர்வதா ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம் ||
இஹைவம் க்வசிதம்சே து ஸம்சயேऽபி விபச்சிதாம் |
உபயுக்தாம்ச வைசத்யாத் உபாய பல ஸம்பவ: ||

---

1 அநயோநயேசசாவிகாதாதி நிவருததெள - ஒருவாககொருவா ஸஙகல் பததிறகு விரோதம முதலியவைகள ஒன்றுமிலலை எனறு சொலலுவதில, தத பரதவத -தாதபாயயமாகையினால, அஸேஷாணும் - எலலாம, ஆகமாணும் - ஸாஸத ரஙகளுககு, ஐககண்ட்யம் - ஒரே அபிப்ராயததை உடையவைகளாக இருககை உணடாகிறது எனறு தாதபாயம, ஏதேஷு - இநத, பஞசஸு - ஐநது, பக்ஷேஷு - பக்ஷஙகளில், கஸசித - எதாவது, ஏக -ஒனறே, ப்ரமாணவான் - ப்ரமாண ஙகளையுடையது, ஸாவதா - எவவிதததிலும, லக்ஷ்மீகஸய - லக்ஷ்மியோடுகூடிய பகவானுககு, ஸாமராஜயம - ராஜாவாக இருககை, ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம - ஸதாபிக கபபட்டது ஏவம - இபபடி, இஹ - இநத விஷயததில, கவசிதம்ஸே - ஏதா வது ஒரு அம்ஸததில, ஸமஸயேபி ஸமஸயமிருநதபோதிலும, விபஸசிதாம - விதவானகளுககு,உபயுகதாம்சவைசதயாத- உபயோகமுள்ள பாகத்தை விசதமாகத் தெரிநது கொளளுவதினால, உபாய பல ஸமபவ:-உபாயமும பலமும ஸம்பவிக கும், அதர - இவவிடததில, ஸ்வாமிதவ - ஸவாமியாக இருககை, பலததவ - பலத் தைதக கொடுபபவளாயிருககை, பலதவத -பலமாக இருககை இவைகளினால், ஆனுரூப்யேண - அனுகுணமாயிருபபதினால, ஸ்ரீபதெள - பகவானிடததில், ஸ்ரிய:-லக்ஷ்மிககு, ஸமபநத -ஸமபநதமானது, தாசித:-காட்டபபட்டது

ஈத்ருக்ஸ்வாத்மைக்ய ஸௌஹ்ருத்ய ஸம்ருத்த்ய ஸமுதித: |
அநந்தாஸ்யைவ ஸம்பந்த: ஶ்ரீவத்ஸ உபஸித்தஶ்ரிய: ||

மேலும இவவிடததில தவயததின அாததஙகளை அநுஸநதானம செய்யவேண்டுமென்று ஆசையுடைய ஆசாாயனால ஆஙகாஙகு ஶ்ரீ. என னும பதததின அாததஙகள தெரிவிககபபடடன 'ஈஶ' எனனும விகுதி யின அாததமாகிய விடடுபபிரியாத ஸமபநதம ஸ்வரூபம ரூபம முத லிய எலலாவறறையும பறறியது எனறு நானகாவது ஶலோகததில பரகாசம செய்யபபடடது 'நாராயண' எனனும பதததின அாததமும 'காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:', 'ஶேஷாநந்த ஶேஷ ஶயநம்' எனபவை முதலிய ஶலோகஙகளினால ஸங்கரஹமாகச சொலலபபட டது 'ஶரண' எனனும பதததினால குறிககபபடட திவயவிகரஹத தின ஸமபநதமும 'ஶேஷத்வம் வ்யூஹ' எனறுாமபிததுச சொலலப படடது

1 ஏவம் ஸம்க்ஷிப்த ஸித்தாம்ஶ விஶதீகார பூர்வகம் |
ஸாத்யம் ப்ராப்யம் உபாயம் ச ஸ்தோத்ரே ஸந்தர்ஶயிஷ்யதி ||
கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ ஜுஷ்டம் த்ரய்யந்தாசார்ய ஜல்பிதம் (?) |
வ்யவ்ருணோத் யாமுநோக்திம் ரமாஸ்துதிம் வேங்கடேஶ கவி: ||

ஸாவததநதர ஸவதநதரரான
ஶ்ரீமந நிகமாநத மஹா தேஶிக னருளிசசெயத
ஶ்ரீ சதுஶலோகீ பாஷயம முற்றிறறு
ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:
சிராதுபபில திருவேஙகிடமுடையான திருவடிகளே ஶரணம

1 ஏவம - இபபடி ஸமக்ஷிப்த - சுருககமாகச சொலலபபடட, ஸிததாமச - ஸிததமான உபாயம, பலம, இவைகளை, விசதீகாரபூாவகம - விசதமாகத தெரி விததுககொணடு, ஸாதயம - நமமால அநுஷடிககபபடுகிற, பராபயம - அடைய வேணடிய ப்ரயோஜனததையும், உபாயம ச - உபாயததையும, ஸதோதரே - மேல ஸதோதர ரதனததில, ஸந்தாஶயிஷயதி - நிரூபிககப்போகிறாா - அதாவது ஸிததமான உபாயம, பலம, இரணடுமாகிய ஶ்ரீ, ஶ்ரிய:பதி, இவவிருவரையும சதுஶலோகியில விவரமாக நிரூபிதது ஸதோததிரததில் நமமால அநுஷ்டிககப படுகிற பரபததி உபாயததையும அதின ப்ரயோஜனமான கைஙகாயததையும விவ ரமாக நிரூபிககப்போகிறாா தாயயநதாசாாய —வேதாநதாசாாயனெனறு, அபி கயாத.—பரஸிததிபெறற, கவிகதாகஸிமஹ:—கவிகள், வாதம் செய்கிறவர்கள, இவாகளுககு ஸிமமமாகிய, வெங்கடேச கவி:-வெஙகடேசன எனகிற கவியான வா, யாமுன ஸூகதாம - ஶ்ரீ ஆளவநதாரினால அருளிசசெய்யபபட்ட, ரமாஸது திம - லக்ஷமீ ஸதோததிரததை, இததம - இவவிதமாக, வயவ்ருணத - வயாக யாணம்செயதருளினாா

ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ க்ரந்தத்தில்

சில ஆக்ஷேப ஸமாதானங்கள்.

'கஸ்த்ரீஷுகஃ ஶ்ரீரீணவாநு' என்பதினால் ஐந்தாவது பக்ஷமாகச் சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மீ ஈஶ்வரகோடியில் சேர்ந்தவள் என்றும், எங்கும் வ்யாபித்த ஸ்வரூபத்தை யுடையவள் என்றும், இருவர்களினுடைய இச்சையினால் சிற்சில ஸ்வபாவங்களைத் தாங்களே பிரித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ஆகையினால் லக்ஷ்மிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குணம், பெருமை, முதலியவைகள் இருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டானவைகள் என்றும் சொல்லுகிற பக்ஷம் இந்த க்ரந்தகர்த்தாவாகிய ஆசார்யனால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்சனம், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், முதலிய க்ரந்தங்களினால் அப்படியே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் சேதனாசேதனத்தத்துவங்களை நிரூபித்த பிறகு ஈஶ்வரதத்துவத்தை நிரூபித்துப் பிறகு லக்ஷ்மியை நிரூபித்திருப்பதினால் அவ்விடத்திலும் 'இவ்விடத்தில் தண்டதரத்வமும் புருஷகாரத்வாதிகளும் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் கூறுக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள்' என்றருளிச்செய்து இதற்கு 'யாவக்ஷாஜ்ஞ தந்மே ப்ரஶ்ரய ஸம்தா ஶத்ரூ ஶமந ஸ்ம்ருதிகார்த்து க்ருபா ஸமஸ்தி ஶரணாநு வாத்ஸல்ய ஸாது ஹாநு க்ஷயி ஸ்ரீமேக காருணாநு ஶுத்திஶேதீ வாராய க்ருபாணா க்ஷ ஶாந்து வா ஹோக்தம் ஸஹதி யாவயோ ராதந்நிஹிதா ।' என்கிற பட்டருளிச்செய்த ஶ்லோகத்தை மேற்கோளாக எடுத்து உதாஹரித்தருளியிருக்கிறார். ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்சனத்திலும் ஈஶ்வர பரிச்சேதத்தில் பகவானை நிரூபித்த பிறகு லக்ஷ்மியை நிரூபித்தருளினார். அவ்விடத்திலும் 'ஆஜ்ஞாநந்தாத்யை ஸாம்யா ஜகஜ்ஜநகஸ்ய ஶேஷிக்ஷ ஶரண்யஸ்ய ஶ்ராவ்யக்ஷாதி ஸாம்யாச்ச ஸாம்யமிஶ்ரம் நிவ்ருத்தோ வ்யக்த: ।' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்தப் பக்ஷம்தான் 'யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந இவ த்வத்வல்லபோऽபி ப்ரபு: நாலம் மாதுமியத்தயா நிரவதிம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:' என்று வ்யக்தமா யருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஶ்லோகத்தில் பகவானுடைய மஹிமையைப்போல ஒரு வித அளவுகளும் இல்லாதது லக்ஷ்மியின் மஹிமை. ஆகையினால்

ஸர்வஜ்ஞனான பகவானும் அவளுடைய மஹிமையின் எல்லையை அறிய வில்லை என்றல்லவோ அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அர்த்தம் இந்த ஐந்தாவது பக்ஷம் தவிர மற்ற எல்லாப் பக்ஷங்களிலும் ஸம்பவிக்கிறதில்லை. எப்படி என்னில்; ஸ்வரூபத்தினால் லக்ஷ்மீ அணு என்னும் பக்ஷத்தில் ஸ்வரூபம், குணம், இவைகள் மேற்பட்ட எல்லையுடையவைகளாகின்றன. விபு என்னும் பக்ஷத்திலும் குணங்கள் மேற்பட்ட எல்லையுடையவைகளாகின்றன. ஏனெனில் இவளுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வசேஷித்வம், முதலிய குணங்கள் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினா லுண்டானவைக ளாகையினால் பகவானுடைய குணம், முதலியவற்றிற்குத் தாழ்ந்தவைகள் ஆகையினால் அளவிடப்பட்டவைகளாகின்றன. ஐந்தாவது பக்ஷத்தில் இருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்தினாலும் குணங்கள் உண்டாகிறபடியினால் இவ்விருவர்களினுடைய குணங்களும் இருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டவைகளாகி இரண்டும் ஸமமாகின்றனபடியினால் அளவிடப்படாதது என்பது உசிதமாகிறது. இப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜன்மாத்யதிகரணத்தில் 'அநந்தம்' என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானமாகிற 'தேந வஸ்துத்ரய வ்யாவ்ருத்த கோடித்ரய விலக்ஷணா: ஸாதிஶய ஸ்வரூப ஸ்வகுணா: நித்யா வ்யாவ்ருத்தா:' என்னும் வாக்யத்திற்கு ஸ்ரீஶ்ருத ப்ரகாசிகையில் 'ஸ்வரூபேண குணைஶ்ச ஸாதிஶயம்। ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகா: ஸௌஶீல்யாதி குணாஶ்ச ஜகத்வ்யாபாராநுகுணதயா ஸாதிஶயா:। ஜ்ஞாநம் ச நித்யம் ஸர்வகதாவஸ்தயாச்சாஸ்ய ஸர்வோத்த நித்யத்வாயிநச்சாஸ்ய ஸாதிஶயம்। ஈஶ்வராயிநச்ச ப்ரவ்ருத்த்யாதிஶயஸ்ய ப்ரஸித்தி விஶ்வாதிநச்ச ஸாஹாவிகத்வே வர்ணாநாம் ஸாதிஶயத்வமிதி ஜ்ஞாதவ்யம் ந்யாயஜ்ஞை: ஸம்ப்ய:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ந்யாயத்தினால் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், இவைகளிரண்டும் லக்ஷ்மீ அணு என்னும் பக்ஷத்தில் எல்லை இல்லாதவைகள் என்று சொல்லமுடியாது. விபு என்னும் பக்ஷத்திலும் ஸ்வபாவங்கள் எல்லையில்லாதவை என்று சொல்லமுடியாது. ஆகையினால் இரண்டாவது ஶ்லோகத்தின் அபிப்ராயத்தின்படி வ்யாக்யாதாவாகிய ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவுள்ளப்படி இவைகளை யனுஸரித்துக் கூரத்தாழ்வான ஸ்ரீஸ்தவத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிற 'தேவி த்வந் மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே। யத்யப்யேவ மதாபி நைவ யுவயோ: ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே॥ யந்நாஸ்த்யேவ தத்ஜ்ஞதா மநுகுணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விது:। வ்யோமாம்போஜமிதமஜாநந் விதந்து ஹ்ராஜோய இதி க்யாதே॥' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திக்கும் மற்றும் இதர பரமாசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும்

அனுகுணமாக இருக்கிறது இப்படி இருக்கச் சிலர் தங்கள் ஆசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கே விரோதமாயிருக்கிற தென்பதை நினைக்காமல் சில அநாவஶ்ய தோஷங்களை ஆரோபித்து லக்ஷ்மீ அணுவென்றும் ஜீவகோடி யென்றும், அவளுக்கு ஸார்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்கள் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டவைகள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் சொல்லுவது பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு முற்றிலும் விரோதம் என்பதை இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கிறோம் ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் முதலாவது அம்ஶம் எட்டாவது அத்யாயம் பதினேழாவது ஶ்லோகத்தில் 'யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவேயம் த்விஜோத்தம' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஶ்லோகம் 'ஸர்வத்ர ஸர்வதா ஜக்த்ருஷ்டைவ: ததைவைதத்வ்யாபிதம்' என்று சொல்லியிருப்பதை அனுஸரித்து லக்ஷ்மியின் அவதார விக்ரஹங்களினால் லோகம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று 'தத்விபுத்வ ப்ரமாணங்கள் ஸ்வரூப விபுத்வபரங்களன்றிக்கே விக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரதிபாதகங்களாகையினாலே தத்அணுத்வ பாதகங்களல்லவிறே' என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இதுவும் அந்த விஷ்ணுபுராணத்தில் இதற்குமுன் பதினைந்தாம் ஶ்லோகத்தில் 'க்ஷீராப்தௌ ஶ்ரீ: ஸமுத்பூதா ஶ்ரூயதே அம்ருதமந்தனே। ப்ருகோ: க்யாத்யாம் ஸமுத்பந்நேத்யேதத் ஆஹ கதம் பவான்॥' என்கிற ஶ்லோகத்தில் முன்பு அம்ருதம் கடையும்பொழுது க்ஷீரஸமுத்திரத்திலிருந்து லக்ஷ்மீ உண்டானாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்க ப்ருகு என்பவருக்கு க்யாதியினிடத்தில் உண்டானாளென்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்று மைத்ரேயர் கேட்க ஸ்ரீபராஶர பகவான் 'நித்யைவைஷா ஜகன்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரனபாயினீ। யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவேயம் த்விஜோத்தம॥' என்றாரம்பித்து ஒன்பதாவது அத்யாயம் நூற்று முப்பத்தேழாவது ஶ்லோகம் வரையில் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபங்களையும், க்ஷீராப்தியில் லக்ஷ்மீ அவதரித்த சரித்திரத்தையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லி அதற்குமேல் மைத்ரேயர் கேட்ட கேழ்விக்கு—நூற்றுமுப்பத்தொன்பதாம் ஶ்லோகத்தில் 'ஏவம் யதா ஜகத்ஸ்வாமீ தேவதேவோ ஜனார்தன:। அவதாரம் கரோத்யேஷ ததா ஶ்ரீஸ்தத்ஸஹாயினீ॥' என்றாரம்பித்து நூற்றுநாற்பத்திரண்டாம் ஶ்லோகம் வரையில் அவதார விக்ரஹங்களைப்பற்றி ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் ஆகையினால 'யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு:' என்றாரம்பிக்கிற ஸந்தர்ப்பம் அவதார ரூபங்களைப்பற்றியதல்ல, அதைப்பற்றிப் பின்னால் வ்யக்தமாகச்சொல்லி யிருப்பதினால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்திலேயே 'நீதிரேஷா நயோ ஹரி:

ஸோமோ விஷ்ணுஃ ப்ரியம் லக்ஷ்மீஃ ஸம்போகார்த்தஸஞ் க்ரியாத்மகம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ரூபமில்லாத வஸ்துக்களையும், புத்தி முதலியவைகளையும் லக்ஷ்மீ என்று நிரூபிக்கிறபடியினாலும் கடைசியில் 'தேவதிர்யங்மனுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவான் ஹரிஃ। ஸ்த்ரீநாம்னீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய நானயோர் வித்யதே பரம்॥' என்று நிகமனம் செய்கிறபடியினாலும் எல்லா வஸ்துக்களிலும் இவர்கள் வ்யாபித்திருப்பதினாலே இவர்களைவிட வேறு பரதேவதை இல்லை என்று நிரூபிப்பதிலேயே இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குத் தாத்பர்யம் என்று வ்யக்தமாயேற்படுகிறது. அவதார ரூபங்களைப் பற்றிச் சொல்லுவதாக இருந்தால் 'ராகவத்வே பவத்ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஜன்மநி।' என்று ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் சொல்லியிருப்பதுபோல் இங்கும் சொல்லியிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் விபூதிகளின் விஸ்தாரத்தைப் பதினாறு முதல் முப்பத்து மூன்று ஶ்லோகம் வரையில் நிரூபித்திருக்கிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீய வ்யாக்யானத்திலும் 'யதா ஸர்வகதஃ' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு 'உத்தரஸ்யாயம் பாவஃ தஸ்யா உத்பத்தி ஶங்கா ஸம்பாவ்யம் விரோதஃ ஜகத்பாவனாஸ்து யதாஃ ஸர்வகதாயாஃ ஸர்வாத்மிகாயாஸ்து விஷ்ணுஸங்கேஃ விஷ்ணோரிவாம்ஶேநாபி ஸர்வதிரோதாவ ஶாஸ்த்ரம் தேந பூர்வம் ஸ்ருஷ்டா வ்யாப்தாஃ ஶ்ரீவிக்ரஹதாயாஃ ஈஶ்வரஸ்ய ஸ்வாபேந ஸ்திரோதஹிதாயாஃ பூஜ்யஃ க்ஷீர நிதேராவிர்பாவ ஶாஸ்த்ரம் வர்ண்யத இதி ததேவ ஶாஸ்த்ரம்। நித்யைவைஷா இத்யாதிநா லக்ஷ்மீநாராயணயோஃ ஸர்வாத்மகத்வம் ஸர்வ உபாஸநீயத்வம் ப்ரதர்ஶயதி க்ஷயேது விஷ்ணுநித்யாதிநா யாதவ்யாய ஸங்கதிஃ।' என்றும், ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் அவதாரங்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில் 'ஶ்ருத்யாவதாரஶ்சாயம் நியமேந அன்யாந்யவதாராநாஹ' என்றும் அவதாரிகை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் முதலில் மைத்ரேயர் கேட்டது இரண்டு விதமான அவதாரங்கள் எப்படிப் பொருந்தும்? என்பதுதான். அதற்கு ஸமாதானம் சொல்ல ஆரம்பித்த பராசரர் 'இவளும் எப்பொழுதும் பகவானைவிட்டுப் பிரியாதவளாய் பகவானெப்படி எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறாரோ அப்படியே இவளும் வ்யாபித்திருக்கிறாள்' என்று நிரூபித்துக்கொண்டுவந்து ஆகையினாலே பகவானைப்போலவே அநேக அவதாரங்களை அந்தந்தக் காலங்களில் செய்யும்பொழுது ஒரோரிடங்களில் தன்னுடைய ரூபங்களை அவதரிக்கும்படி செய்தாளென்று நிகமனம் செய்திருக்கிறார். நடுவில் தேவேந்திரன் ஸ்தோத்திரம் செய

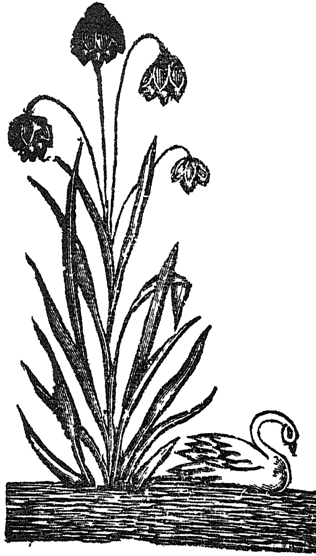
யும பொழுது 'த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத் வ்யாப்தம் சராசரம்।' எனறு சொலலபபடடிருககிறது அநத இடததில அவதார ரூபங களைபபறறிய பரஸதாவமே இலலை மேலும சராசரமாகிய லோகம வயா பிககபபடடிருககிற தெனனில ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிற லோகங்களில ஒவவொரு சராசரங்களிலும லக்ஷ்மியினரூபம அவதாரம செய்திருக கிறது எனறு சொலலுவது அபபடி ஒரு பரமாணங்களிலு மேறபடாத திருல விருததம சரங்களில சில ரூபமும், ஸ்தாவரங்களில சில ரூபங்களும இருககிறது எனனில ஏதாவது ஒரு ஜாதியில ஒரு ரூபம இருநதாலும இபபடிச சொலலலாமாகையினுல அது விசேஷமான மஹிமையைக காட்டக்கூடியதலல வ்யாப்தம் எனகிற பதமும அவவ ளவு ஸவாரஸ்யமலல 'ஸௌம்யா ஸௌம்யைர் ஜகத்ரூபைஸ் த்வயைதத் தேவி பூரிதம்' எனகிற அதுவும அவதார விகரஹங்களைப பற றியதலல அதறகுமுன 'த்வம் ஸித்தி: த்வம் ஸ்வதா ஸ்வாஹா த்வம் பவித்ரா பாவநீ। ஸந்த்யா ராத்ரி: ப்ரபா பூதிர் மேதா ஶ்ரத்தா ஸரஸ்வதீ யஜ்ஞவித்யா மஹாவித்யா குஹ்யவித்யா ச ஶோபநே। ஆத்மவித்யா ச தேவி த்வம் விமுக்திபலதாயிநீ। ஆந்வீக்ஷிகீ த்ரயீ வார்த்தா தண்டநீதிஸ் த்வமேவ ச।' எனகிற முன ஶ்லோகங்களை யோசிககுமிடததில லோகங்களில இருககிற ஸௌம்யங்களுள ரூபங்களெலலாம லக்ஷ்மியின ஶரீரங்கள ஆகையினுல உனககுச ஶரீரங்களாகிய அநத வஸ்துககளினுல லோகங் களை வயாபிததிருககிருள எனறே சொலலுகிறது இதில 'ஸ்வாஹா ஸ்வதா ஸரஸ்வதீ முதலிய சில முனனதயாயததிலே விபூதி களாய்ச சொலலபபடடவைகள ஆகையினுல அநத விபூதிகளை இங்கும குறிககிறது இபபடியே வயாகயானததிலும 'ஸர்வேச்வரி ஸௌம்யா ஸௌம்யைர் ஜகத்ரூபைஸ் த்வயைவ ஜகத்பூரிதம்' எனறு சொல லபபடடிருககிறது இதுவுமலலாமல ஸ்ரீஅஹிர்புதந்யஸம்ஹிதையில இரணடாவது அதயாயததில 'நாராயணஸ்ய ஸ விஶ்வாத்மா ஶக்த்யா வ்யாப்தமிதம் ஜகத்। நிஷ்கலேந ஸ்வரூபேண பஶ்யாம்யஸ்ய நியச்சதி॥ ஸர்வஸாக்ஷிகா லக்ஷ்மீ: ஸம்ஸ்தா பரமாத்மிகா। தஸ்ய ஶக்திரியம் தேவி ஸ்வாஶக்த்யா ஜகத் நிஷ்கலேந ஸ்வரூபேண வ்யாப்ய திஷ்டதி நியச்சதி। நித்யா காந்தா பரிபூர்ணா ஷாட்குண்யாகாரா விபோகத: வ்யாபிநீ தேஶவிஹீநம் ஶம்ஸிதா ஷாட்குண்யா ச ஸர்வதா' இதயாதி அனேக வசனங்கள சொலலபபடுகினறனவாயினும கரநத விஸ்தாரத திறகுப பயநது இங்கு எழுதபபடவிலலை

மேலும் லக்ஷ்மீ ஜீவ தத்துவங்களில் சேர்ந்தவளாக இருந்தால் ஜீவ தத்துவங்களைச் சொல்லுகிற மகாரத்திலன்றோ இவளைச் சேர்த்து வ்யாக்யானம் செய்யவேண்டும் அப்படிக்கல்லாமல் முப்பத்தாறாயிரப்படியில் 'ஞாலத்தூடே' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் 'ஆகையினாலே அகாரம் மிதுனத்திற்கு வாசகமாயிற்று' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தவிர ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் த்யுப்வாத்யதிகரணத்தில் ஜகத் காரணமான வஸ்து ஜீவாத்மா அல்ல என்று ஸாதிப்பதற்காக 'முக்தோபஸ்ருப்ய வ்யபதேஶாச்ச' என்கிற ஸூத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதில் முக்தியை யடைந்தவர்களினாலே அடையத் தகுந்தவனென்பதைக் காரணமாகக் கொண்டு அதினாலே ஜீவாத்மா அல்ல என்று ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்படி இருக்க லக்ஷ்மிக்கு ப்ராப்யத்வத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஜீவகோடியென்று சொல்லுகிற பக்ஷம் அந்த அதிகரணத்திற்கு விரோதமானது, முக்தர்களினாலே அடையப்படும் தன்மை ஜீவாத்மாவிற்கில்லை என்றல்லவோ அந்த அதிகரணத்தில் ஏற்படுகிறது மிதுனமே ப்ராப்யம் என்பதும் 'அகலகில்லேன்' என்கிற பாட்டு வ்யாக்யானத்திலும் இன்னும் அநேகஇடங்களிலும் வ்யக்தமாய் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினாலே லக்ஷ்மிக்கு ப்ராப்யத்வத்தை ஒப்புக்கொண்டு அவள் ஜீவகோடியிற் சேர்ந்தவள் என்னும் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது காலம் முதலியவைகளும், நித்ய முக்த ஈஶ்வரர்களினுடைய தர்மபூத ஜ்ஞானங்களும் விபுக்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதினாலே இரண்டு விபுவான வஸ்துக்கள் இருப்பது அஸம்பாவிதம் என்று சொல்லுவதே அஸம்பாவிதமாயிற்று ஆனாலும் 'சேதனமாகிய இரண்டு விபுவான வஸ்துக்களை ஒப்புக்கொண்டால் ஈஶ்வரர்கள் இரண்டாகவேண்டி வருகிறபடியினாலே லக்ஷ்மியும் சேதனமாகையினாலே அவளுக்கும் விபுத்வத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவது விருத்தமல்லவா' என்று சிலர் சங்கிக்கிறார்கள் இதுவும் கீழ்ச் சொல்லிய ப்ரமாணங்கள், யுக்திகள், ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள், இவைகளினாலே ஏற்பட்ட லக்ஷ்மியின் விபுத்வத்தை ஒரு ப்ரமாணமு மில்லாத யுக்த்யாபாஸத்தினாலே தடுப்பது உசிதமல்ல லக்ஷ்மியும் பகவானைப்போல ஸ்வதந்த்ரமான ஈஶ்வரீ என்று ஒப்புக்கொண்டாலல்லவோ இரண்டு ஈஶ்வரர்களென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிவரும் இவள் பத்னீ என்றும், பகவானுக்குச் சேஷபூதை என்றும், எல்லாக்காரியங்களிலுமொரே அபிப்ராயத்தைஉடையவளென்றும் அநேக ப்ரமாணம், ஸம்ப்ரதாயம், முதலியவைகளிருப்பதினாலே பகவானுக்கு அடங்கி இருப்பதினாலே ஈஶ்வரத்வித்வ ப்ரஸங்கமில்லை 'ந ஹி வசந விரோதே ந்யாய: ப்ரவர்த்ததே' என்பதையும்

இங்கே நினைக்கவேண்டியது. இப்படிச் சொல்லுகிறவர்களைக் குறித்துத் தான் 'ஹாய வாநவத பூர்தஃ' என்று ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது என்று நினைக்கத்தக்கது மேலும் லக்ஷ்மிக்கு உபாயத்வமில்லை என்றும், அப்படி உபாயமாக ஒப்புக்கொள்ளில் உபாயத்வித்வம் வருமென்றும், அப்படி உபாயமிரண்டானால் பரமைகாந்திகளின் லக்ஷணமாகிய அநந்யோபாயத்வத்திற்கு விரோதம் வருமென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்களே அதுவு மனுசிதம் பகவானுக்கு ஸமமான உபாயமாகப் பற்றினாலன்றோ அவைகள் ஸம்பவிக்கும் அப்படிக்கல்லாமல் பகவானுக்கு விசேஷணமாக வைத்து இவ்விருவர்களையும் ஆச்ரயிப்பது பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டபடியினாலே அவைகளுக்கு விருத்தமல்ல அப்படி விசேஷணமாக ஆச்ரயித்தாலும் விருத்தந்தானென்று சொல்லில் குணவிக்ரஹாதிகளிலும் இந்தத் தோஷம் ஸம்பவிக்கும் ஆகவே அத்வைதிகளைப்போல நிர்விசேஷ சிந்மாத்ர பரமத்தையே ஆச்ரயிக்க வேண்டிவரும் விசேஷணங்களுக்கு உபயோக விசேஷங்கள் உண்டெனில் இவளுக்கும் அது உண்டென்பது ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாய ஸித்தம் இருவரும் ப்ராப்யமான இடத்தில் அந்ய ப்ரயோஜனத்வத்திற்கு விரோதம்வராதாப்போலவே இருவரும் உபாயமான இடத்திலும் அநந்யோபாயத்வத்திற்கு விரோதம் வராது இவைகளைப் பற்றிய ஸமாதானங்கள் விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நம்மாசார்யனால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இங்கு சுருக்கமாயச் சொன்னோம் இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் முப்பத்தாறாயிரப் படியில் முதல் ஸ்ரிய பதியில் 'ஸ்ரீமானான நாராயணனே பரதத்துவம் என்று சொல்லிற்று' என்றும், 'ஆச்ரயண வேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுனமே உத்தேச்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று இப்படிப் பரஸ்வரூபம் நிர்ணீதமாயிற்று' என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் லக்ஷ்மியும் பரவஸ்துவைச் சேர்ந்தவளென்றும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் மிதுனத்திற்கு உண்டென்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது 'அகலகில்லேன்' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் முப்பத்தாறாயிரப்படியில் 'இதில் உபாய பாகம் சொல்லச் செய்தே உபேய விஷய ஸூசகமாயுமிருக்கிறது அதாகிறபடி எங்ஙனே என்னில் இருவருமான சேர்த்தியிலே இறே இவன் அடிமை செய்வது அச்சேர்த்தி தன்னையே இறே இவன் உபாயமாகப் பற்றுகிறதும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது மற்றோரிடத்தில் 'இப்படி உபயமும் விலக்ஷணமான மிதுனம் உத்தேச்யமாக இருக்கிற முமுக்ஷுக்களுக்கு ஒரு குறையுண்டோ இவர்களைத் தனித்தனியே பற்றினார்க்கு ஸ்வரூப விநாசமிறே மிதுனமே உத்தேச்யம் என்

றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனமிறே ராவணாதிகள் பக்கலிலே இல்லாததற்குக் காரணமுமாம்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆக லக்ஷ்மிக்குப் புருஷகாரத்வம் மாத்திரம் உள்ளது, உபாயத்வம் பகவானுக்கு மாத்திரம் உள்ளது என்று சொல்லில் புருஷகார ப்ரபத்தியில் பகவானும் உபாய ப்ரபத்தியில் லக்ஷ்மியும் உத்தேஶ்யமில்லாமல் போகிறது இப்படியானால் ஒரு ப்ரபத்தியிலும் மிதுனம் உத்தேஶ்யமாக வில்லை ஆனபடியினால் மேற்கூறிய வாக்யங்கள் விரோதிக்கின்றன புருஷகார ப்ரபத்தியும் உபாய ப்ரபத்தியும் வெவ்வேறாக இருக்கவேண்டுமென்பது ப்ரமாணங்களினாலும் ந்யாயங்களினாலும் ஏற்பட்டது லக்ஷ்மியைப் புருஷகாரமாக வரித்து அதினால் பகவான் தனக்கு அபிமுகனான பிறகு அவனிடத்தில் நம்முடைய ப்ரார்த்தனையை விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும் ஆகையினால் இரண்டும் ஒரே காலத்தில் செய்வதென்பது யுக்தமல்ல லோகத்திலும் இது அறியத்தக்கது புருஷகாரமானவர்களை ஆஶ்ரயித்து அவர்கள் முக்யமானவர்களிடத்தில் நம்மை இட்டுக்கொண்டுபோக அவர்களை நாம் நேரில் ப்ரார்த்திக்கிறோம் என்பது அனுபவத்திலேற்பட்டது இதுவும் சரணாகதி கத்யத்தில் உடையவருடைய அனுஷ்டானத்தினால் வ்யக்தமாய் ஏற்படுகிறது ஆகையினால் மிதுனம் உத்தேஶ்யமாக ஒரு ப்ரபத்தியும் ஏற்படவில்லை ஆகையினால் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் ராவணாதிகோடியிலே சேருகிறார்கள் லக்ஷ்மிக்கு மோக்ஷ ப்ரதத்வம் உண்டென்பதும் முப்பத்தாறாயிரப்படியில் ‘வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே’ என்னும் பாசுர வ்யாக்யானத்தில் ‘வேரி இத்யாதி – இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப் பலம் கொடுப்பவள் பெரிய பிராட்டியார் என்கிறது’ என்றாரம்பித்து ‘இச் சீலகுணம் ஒருவர்க்கு நிலமல்ல தானறிதல் மயர்வற மதிநலம் பெற்றவரறிதல் செய்யுமத்தனையாயிற்று இப்பாவத்தை அறிந்து இவர் வெளியிட்டார் என்னும் ப்ரஸாதாதிஶயத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் பலம் கொடுக்கிற தசையிலே அவனை விலக்கி நானே இதற்குப் பலம் கொடுக்க வேணுமென்று தனக்குப் பரமாக ஏறிட்டுக்கொண்டு பலம் கொடுக்கும் வினைதீர்க்குமே - இத்திருவாய்மொழி கற்றாருடைய பகவதனுபவ விரோதியான ஸகல பாதிபந்தகங்களையும் போக்கும் இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு அந்தப்புரத்திலே படியும் நடையும் என்கை’ என்னுமளவாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆக மோக்ஷ விரோதியான ஸகல பாபங்களையும் போக்குந் தன்மை லக்ஷ்மிக்கு உண்டென்பது வ்யக்தமாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் லக்ஷ்மிக்கு உபாயத்வமில்லை என்றும், விபுத்வமில்லை என்றும், ஈஶ்வரத்வம் இல்லை

என றும சொலலுவது தஙகள பூாவாசாாயாகளினுடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி களைப பராமாஶிககாததினால வநதததகனை என று அறியததககது ஆகையினால கீழசசொலலியபடி யாமுன யதிவரர்களினுடைய ஸ்ரீ ஸூ கதிகளை யனுஸரிததததான ஸ்ரீ தேஶிகனுடைய திருவுளளததிலிருககிற ஸிததாநதம ஐநதாவது பக்ஷமே எனபது நிஷ்காஷம

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇
𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌽𑌗𑌾𑌧 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 ॥

நமோ சிநதயாதபுதாகலிஷட ஜ்ஞான வைராகய ராசயே |
நாதாய முனயேகாத பகவத பகதி ஸிநதவே ||

ப-ரை] 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇-𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 - நினைக்கமுடியாததும், 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤 - ஆஶ்சர்யமானதும், 𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟 - கஷ்டமில்லாததுமான, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 - ஜ்ஞானம், 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 - வைராக்யம்,

இவைகளின், *ராஶயே* - கும்பலாகிய, அல்லது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞான வைராக்யங்களின் கும்பல்களை யுடையவராகிய, *அகா³த⁴ ப⁴க³வத் ப⁴க்தி ஸிந்த⁴வே*—*அகா³த⁴* - ஆழமான, *ப⁴க³வத்* - பகவானிடத்தில், *ப⁴க்தி*-பக்திக்கு, *ஸிந்த⁴வே* -ஸமுத்திரமாகிய, அல்லது அகாதமான பக்தியாகிற ஸமுத்திரத்தை உடையவராகிய, *நாதா²ய முநயே* - ஸ்ரீமந்நாத முனிகளின் பொருட்டு, *நம:*-நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 1

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்ன பாஷ்யம்

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்த மஹாதே³ஶிகாய நம:

சீரார் தூப்பில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதா²ர்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ।
வேதா³ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஸதா³ ஹ்ருதி³॥

ஶ்ரீமத்³ராமமிஶ்ரமுநிநா நாத²
ஸஹாயேந நாத²வாந் ஹ்ருஷி।
யத³ஸ்தேந வம்ஶ்ய ஜநிதா ஸ்தோத்ராத் ஸ்வாமியா
ப⁴வதி ஸ்வாமிநவஸாம் ஸ்தோத்ரா॥

ஶ்ராவ்ய ஶ்ராவக ஶக்தே ப⁴க³வதி
யாமுநமுநேரயம் ப்ரஸ்ருத:।
து³ரிதாநி ஹரதி ஜக³தாம் த்⁴யாந
ஸந்தாந ஸிந்து⁴ பரிவாஹ:॥

விஶத³ஶ்ருதேஸ்த்வ ரஸம் விகா³ஹ்ய
நிர்விஶதி வேங்கடேஶ கவி:।
யத்³ப⁴வதி பரணாஹ்ய மித³ம்
யமுநா தீர்த்²ய மிவ யாமுநம் ஸ்தோத்ரம்॥

யத்³வ்ருத்தேந ஸந்த்³ருஷ்டம் பராஶ்ய ப்ரதிபாத³நம்।
தயைவ தாத்பர்ய ஸங்க்³ரஹம் பரஸங்க்³ரஹ: ஸ்தி²தம்॥
ஸ்தோத்ர ரத்நமித³ம் ந்யஸ்த ஶாஸ்த்ரார்த² ஸ்துதி ஸம்பதே³।
நியாமகமிவ நிக்ஷேபம் நிர்விஶஞ்சி விபஶ்சித:॥

உஜ்ஜ்வலாவரணஸேவந ஸ்ரோதா ஶ்ரீஶ நஸூக்தி: |
ஸ்ருத்வா யாமுநஸாரேண ஸ்தோத்ராமம் ஹி விஶீயதே ||
நஸூக்திரோத்ர விஜ்ஞய: ப்ராணிவாத பராஸ்ஸர: |
ஶ்ரூயந்தா உபநிஷதா ஜ்ஞயா யா கேவலநிஷ்க்ரியா ||

ப்ராமாண்ய விஜ்ஞயம் ஶைத்ர்யாவரணம் ஸதாம் |
ஶைத்ர்ய: பரிபூர்ண ப்ராணிபத்ராஹிவாக்ய ச || இதி

ப - ரை] நாதஸஹாயேந - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளோடு சேர்ந்தவராகிய, ஸ்ரீ யாமுந முநிநா - ஸ்ரீ ஆளவந்தாரினலே, நாதவாந் - நாதனை உடையவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், யத்வக்த்ர சந்த்ர ஜநிதா - எந்த ஸ்ரீ ஆளவந்தாரினுடைய முகமாகிற சந்திரனாலுண்டாக்கப்பட்ட, ஸ்தோத்ரஸுதா - ஸ்தோத்திரமாகிற அம்ருதம், ஸுதாஶநாநாம் - வித்வான்களுக்கு அல்லது தேவதைகளுக்காகவுமாம், போக்யா - அனுபவிக்கத்தக்கதாக, பவதி - ஆகிறதோ

ப்ராப்ய ப்ராபக ஶக்தௌ - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாயும், அடைவிக்குமுபாயமாயுமிருக்கிற ஶக்தி-பகவானிடத்தில், அதாவது பகவானைப்பற்றி, அயாநாஸ்யாந ஸம்ஶ்ரய பரிஜ்ஞ: - த்வயமென்கிற மந்திரத்தை அர்த்தத்துடன் அனுஸந்தானம் செய்வதாகிற ஸமுத்திரத்தின் கழியாக, யாமுந முநே: - ஸ்ரீ ஆளவந்தாரிடத்திலிருந்து, ப்ரஸூத:-உண்டாகிய, அயம் - இந்த ஸ்தோத்திரமானது, ஜகதாம் — லோகங்களினுடைய, துரிதாநி - பாபங்களை, ஹரதி - போக்கடிக்கிறது

வேதாந்தகவி: - ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனாகிய கவி, யமுநாதீர்த்தவத் - யமுனையின் தீர்த்தத்தைப்போல, விமலம் - அழுக்கற்றதாயும், ஸுதாதோऽபி ரஸம் - அமருதத்தை விடமேலான ருசியை உடையதாயும், யதுபதி சரணார்ஹம் - ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய திருவடிகளுக்குத் தகுந்ததாயுமிருக்கிற, யாமுநம் - ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய, ஸ்தோத்ரம் - ஸ்தோத்திரத்தை, விகாஹ்ய - உள்ளே முழுகி, நிர்விஶதி - ஸுகானுபவம் செய்கிறார்.

இ - து] யமுனையின் ஜலம் 'தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்' என்கிறபடியே கண்ணனும் கோபிகைகளுமாக ஜலக்ரீடா காலங்களில் கொப்பளித்த நீர்களோடு கலந்து வருதலால் விசேஷமான பரிசுத்தியையும், பகவானுடைய 'கற்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறு

மோ திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித்திருக்குமோ' என்று சொல்லப்படுகிற திருப்பவளத்தின் ருசியையுடையதாகையினாலும் அம்ருதத்தைவிட மேலானது அப்படியே இந்த ஸ்தோத்திரம் 'த்₃வா ஸஹாஸீந உநஜ ஶோபி₄நீ' என்று இருவருமான சோத்தியின்முகை நிரூபிக்கிறபடியினால் பாபங்களைப் போக்கடிக்கக் கூடியதும் அம்ருதத்தைவிட ருசியுள்ளதாயுமிருக்கிறது அன்றிக்கே 'க்ஷீரோதா₃ர்ணவ ரஸம்' என்கிற இடத்தில் அம்ருதம் என்பது மோக்ஷத்தைச்சொல்லி அதைவிட மேற்பட்ட ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்றாத்தமாகவுமாம் அப்பொழுது 'இழிபட்டோடு முடலினில் பிறந்து தன் சீரை யான் கற்று மொழிபட்டோடும் கவியமுதனுகர்ச்சியுறுமோ' என்றும், 'நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ யவர்க்கு வைகுந்த மென்றருளும் வான்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக்கொண்டு பகவானுடைய குணங்களை அனுபவிப்பதினால் உண்டாகிய ஆனந்தம் மோக்ஷத்திலுண்டாகிற ஆனந்தத்தை விட மேலானது என்று திருவுள்ளம் 'யத்₃ப₄க்தி வாரணாஹம்' என்கிற இடத்தில் யமுனாதீர்த்தம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடியின் ஸம்பந்தத்தை எப்பொழுதும் அடைந்திருக்கிறது என்றாத்தமாகவுமாம் அன்றிக்கே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் தக்கது, அதாவது 'ப₃ஹூநா ஸாக்ஷீக யஸவநம் யஸ்வாநம்' என்கிறபடியே 'யமுனை யாற்றில் வார் மணற் குன்றில் புலர நின்றேன் வாசுதேவா உன் வரவு பார்த்தே' என்று கோபிமார்களைத் துடிக்கும்படி செய்ததும், 'குரவை யாய்ச்சியரோடு கோத்ததும்' என்கிறபடியே அவர்களோடு ராஸக்ரீடை முதலியவைகளைச் செய்தது முதலாகிய யௌவன வ்யாபாரங்களெல்லாவற்றையும் முற்றிலும் அனுபவித்தது யமுனையொன்றே என்றாகவுமாம் அதிகவிசாலமானதும், மணற்குன்றுகளும், மரத்தோப்புகளும், கொடி மண்டபங்களும் நிறைந்த இடமாகையினால் இவ்வளவு லீலைகளையும் பகவான் அனுபவிக்கத்தக்கதாயிற்று என்பது கருத்து ஸ்தோத்திரத்தின் பக்ஷத்தில் உத்தமமான இரத்தினமாகையினால் பகவானுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கத் தகுந்தது என்று தாத்பர்யம் 'விநாஹ நிவிஷ்டாதி' என்பதினால் இதினுடைய தாத்பர்யார்த்தங்களை எல்லாம் உள்ளபடி அனுபவிக்கிறார் என்பதேற்படுகிறது 'ஶம்ஸீர வசிதா யோஜநம் 22 யீ ஸஹ்யவஸம் ஸ்ரீ ஷ்ஷ த்₃டாகஜிவ ஶ்ரீதஉநு ஆவிஷ்டா' என்கிறபடியே யமுனா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் ஸர்வதாப பாபங்கள் எப்படி நிவருத்திக்குமோ அப்படியே இந்த ஸ்தோத்திர ரூபமான பகவத் குணங்களை அனுபவிப்பதும் என்பது திருவுள்ளம்.

அத்ர — இந்த ஸ்தோத்திரத்தில், பரார்த்தப்ரவ்ருத்திவாதநம் — அயலானுக்காக உபதேசம் செய்வது, ஸ்வார்த்யகூடம் ந த்ருஶ்யதே — காணப்படவில்லை, ததாபி - அப்படி இருந்தபோதிலும், கார்யத: பரோபதேஶத்வம் — பரோபதேசமாக இருக்கை, பகவத்ஸங்கல்பத: - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால், ஸித்தம் — ஏற்பட்டது

ஆசார்யஸ்துதி ஸம்புடே — ஆசார்யனுடைய ஸ்தோத்திரமாகிய ஸம்புடத்தின் நடுவில், ந்யஸ்தம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, அதாவது முதலில் 'நமோऽசிந்த்ய' என்றாரம்பித்து 'மாதாபிதா' என்கிற வரையில் ஆசார்ய ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டுப் பிறகு ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்து 'அக்ருத்ரிம த்வச்சரணாரவிந்த' என்கிற கடைசி ஶ்லோகத்திலும் ஆசார்ய ஸ்துதிசெய்திருப்பதினால் அதை ஸம்புடமாகவும், அதின் நடுவிலிருக்கிற ஸ்தோத்திரத்தை இரத்தினமாகவும் சொல்லி இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட, இதம் - இந்த, ஸ்தோத்ரரத்நம் - ஸ்தோத்ர ரத்னத்தை, விபஶ்சித: - வித்வான்கள், நிஸ்ஸீமம் - எல்லையில்லாத, நிதாநமிவ - நிதியைப்போல, நிர்விஶந்தி - அனுபவிக்கிறார்கள்

மங்களாசரணேந — மங்களாசாரமாக, ப்ரதிதா — பரஸித்தமாக இருக்கிற, ஆசார்ய நமஸ்க்ருதி: - ஆசார்யர்களைப்பற்றிய நமஸ்காரம், ஸ்ம்ருதி ஸதாசாராநுஸாரேண - ஸம்ருதி, பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம், இவைகளை அனுஸரித்து, ஸ்தோத்ராரம்பே—ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பத்தில், விதீயதே - செய்யப்படுகிறது

அத்ர - இவ்விடத்தில், நமஸ்கார: -நமஸ்காரமாவது, ப்ரணிபாத பர்யவஸர: - ஸாஷ்டாங்கமாக தெண்டம் ஸமர்ப்பிப்பதை முன்னிட்டதாக, விஜ்ஞேய:-அறியத்தக்கது, கேவலநமஸ்க்ரியா - நமஸ்காரம் மாத்திரம், யா - எதுவோ அது, ஆசார்யாந்யத்ர: - ஆசார்யனைத் தவிர மற்ற இடத்தில் (செய்யத்தக்கதாக), ஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கது

இஹ - இந்த விஷயத்தில், ஸதாம் - பெரியோர்களுக்கு, மைத்ரேய: பரிபப்ரச்ச ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச இதி—மைத்ரேய: பரிபப்ரச்ச ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச இதி என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திலசொல்லப்பட்ட, மைத்ரேயாசரணம்-மைத்ரேயருடைய அனுஷ்டானம், ப்ரமாணம் - பரமாணமாக, விஜ்ஞேயம் - அறியத்தக்கது.

பா] இவவிடததில 'ப்ரணிபாதம்' ஆவது ஸாஷ்டாஙகமாக நமஸ்காரம செயதல. அநத நமஸ்காரததின லக்ஷணமும பாஷ்யகாரரிஞலேயே நிதயம அனுஷ்டிககவேணடிய நமஸ்காரததின லக்ஷணஙகளைச சொலலுமிடததில 'மநோ புத்த்யபிமாநேந ஸஹ ந்யஸ்ய தராதலே | கூர்மவச் சதுர: பாதாந் ஶிரஸ்தத்ரைவ பஞ்சமம்' என்று நிரூபிககபபடடது. நிதய கரநதததில சொலலியபடி அனுஷ்டானம செயவதறகதிகாரிகளாகிய பரமைகாநதிகள பகவானுடைய கைஙகாயம ஒனறிலேயே ஆசையுடையவாகளாகையிஞல பரபனனாகளாகிய அதிகாரிகள தான உபாஸனம செயபவாகளுககும உபாயமாக பகதியை யனுஷ்டிககும பொழுதும இநத நிதயததில சொலலபபடுகிற அனுஷ்டானம உபயோகிககபபடுகிறது எனறு வயதயாஸம அறியததககது.

தத்ர த்வ லப்தம் ஸ்வஸ்ய ஸதாசார்யகடாக்ஷாதிகம் |
யத் ஸம்பந்தாதிதம் நாதமுநிம் ப்ரணமதி த்ரிதா: ||

ப-ரை] தத்ர - அவவிடததில, ஸ்வஸ்ய - தனக்கு, லப்தம் - கிடைததிருககிற, இதம் - இநத, ஸதாசார்யகடாக்ஷாதிகம் - நலல ஆசாரயாகளினுடைய கடாக்ஷம முதலியது, யத்ஸம்பந்தாத் - எநத ஸ்ரீமந நாதமுனிகளின ஸமபநதததிஞல் உண்டானதோ, தம் - இநத, நாதமுநிம் - ஸ்ரீமந நாதமுனிகளை, த்ரிதா: - மூனறு ஶலோகஙகளிஞல, ப்ரணமதி - நமஸகாரம செயகிருா

1 'குர்வர்த்தம் ப்ராதர்த்தம் ஸந்நிபாதே ப்ராதர்த்தாத் ப்ரேதரம் ஸம்ப்ருஹ்ய உபஸம்க்ரிஹ்யேக்ஷாதர்த்தம் | ப்ரதிஷேதே விதேரா ஶாஸ்ய்தே பாஜா தாஸ்ய ஸங்க்ரஹ:' எனபதிஞல பராசாாயாகளை நமஸ்காரம செயவது முகயமெனறு சொலலபபடடது இவவிடததிலோவெனில தனனுடைய ஆசாாயனை நமஸகாரம செயகிற பரஸ்தாவத்தில அநத பராசாாயனுடைய ஸமீபததில அநத ஆசாாயர்கள (தனனை நமஸ்காரம செயயவேணடாம எனறு) தடுபபதிஞலேயே தனனுடைய ஆசாாயனைபபறறி நமஸ்காரம பண்ணுகிறதாக ஶலோகம செயயபபடவிலலை எனபது மிகவும பொருததமுடையது

---

1 ஆசார்யன, பராசாாயன், இவவிருவாகளும சேர்நதிருககும்பொழுது ப்ராசாாயனை ஸேவிததுவிட்டு ஆசாாயனை ஸேவிக்க விருமபவேணடும் ஆசார்யனும தனனுடைய பூஜையைத தடுககவேணடும. பராசாாயன ஸமீபததிலிருககத தன்னுடைய பூஜை குறைநதுவிடுகிறது

பகவத்பக்திஸ்ததீயேஷு ப்ரீதிர்லோகாநுக்ரஹ இத்யமீ |
ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஶ்யந்தே தஸ்ய ஸ்வபாவாஸ்த்ரிஷு க்ரமாத் ||
வைராக்ய பக்த்யாதே: தத்த்வஜ்ஞாநம் ப்ரயோஜகம் |
இதி ஜ்ஞாபயிதும் தஸ்ய த்ரிஷு பத்யேஷு ஸங்க்ரஹ: ||
தத்ராபி பர்வஸு ஹேதுத்வே ஜ்ஞாந பக்த்யோ: பரஸ்பரம் |
ஹேது கார்யத்வயோர் ஜ்ஞப்த்யை ஹ்யத்ர ஸூசித: க்ரம: ||
பூர்வோ ஜ்ஞாநநிதி ஸம்பத்தித்த்வஸ்ய ஸம்பந்நாதிஶாயிதா |
ஶ்ரௌதேகாரவகாரிதாத்யுக்த்யோக்தா நபர்யந்தா ||
கரணத்ரய ஸம்பந்த ப்ரதிபத்த ப்ரஶாஸயே |
த்ரிவாரம் நமநாசார இதி கேசித் ப்ரசக்ஷதே ||
அசிந்த்ய நமஸ் ஸ்லோகஸ்யவிஸேஷ்ய நமஸ் கருணாம் |
க்ரியாஶக்திஹாநோயஶ்தி ஸாஸநேர் நஷ்ட்யர்த்த: |
இத்யேவம் விஹாய்யம் தத்ஸ்யம் லவ்ய விஜயே |
வராஹமகஸ்ஸோ வக்துராஸாதாநதி: ||

ப - ரை] த்ரிஷு - மூன்று ஶ்லோகங்களிலும், க்ரமாத் - க்ரமமாக, பகவத் பக்தி ததீயேஷு - பகவானிடத்தில் பக்தி, அவனிடத்தில் உண்டாகிய ப்ரீதி, லோகாநுக்ரஹ: - ஜனங்களினிடத்தில் உண்டான அனுக்ரஹம், இத்யமீ - என்கிற இந்த, தஸ்ய ஸ்வபாவா: - அந்த ஆசார்யனுடைய ஸ்வபாவங்கள், ப்ராதாந்யேந - முக்யமாக, ப்ரகாஶ்யந்தே - ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன.

வைராக்யபக்த்யாதே: - விரக்தி, பக்தி, முதலியவைகளுக்கு, தத்த்வஜ்ஞாநம் - தத்த்வ ஜ்ஞானம், ப்ரயோஜகம் - காரணம், இதி - என்று, ஜ்ஞாபயிதும் - தெரிவிப்பதற்காக, தஸ்ய - அந்த தத்த்வ ஜ்ஞானத்திற்கு, த்ரிஷு - மூன்று, பத்யேஷு - ஶ்லோகங்களிலும், ஸங்க்ரஹ: - நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது.

தத்ராபி - அதிலும், ஜ்ஞாந பக்த்யோ: - ஜ்ஞானம், பக்தி, இவைகளுக்கு, பரஸ்பரம் - ஒன்றுக்கொன்று, பர்வஸு ஹேதுத்வே - பர்வங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால், ஹேது கார்யத்வயோ: - காரணமாகவும், கார்யமாகவும் இருக்கும் தன்மை உண்டு என்பதை, ஜ்ஞப்த்யை - அறிவிக்க

குமபொருடடு, அத்ர - இவவிடததில, த்விதா - இரண்டுவிதமாக, க்ரமஃ - வரிசை, ஸூசிதஃ - ஸதாபிககபபடடிருககிறது, அதாவது பகதியினுல தததுவ ஜஞானம, தததுவ ஜஞானததினுல பரபகதி, பர பகதியினுல பரஜஞானம, பரஜஞானததினுல பரமபகதி, பரமபகதியி ஞல ஸாக்ஷாதகார ஜஞானம என்று பகதியே முனதசையில ஜஞானத திறகுக காரணமாகவும, அதுவே பரபகதியாயிருககும தசையில ஜஞா னததினுல உணடாக்கபபடடதாயும, இபபடியே ஜஞானமும பரபக திககுக காரணமாயும, பரஜஞானமாயிருககும தசையில பரபகதியினுல உண்டாககபபடடதாயும, இபபடி ஜஞானமும பகதியும தசாபேதங களினுல ஒன்றுககொன்று காரணமாகவும காரயமாகவும இருபபதைத தெரிவிபபதறகாக முதல ஸ்லோகததில 'ஜ்ஞாந வைராக்ய ராஶயே' என்று முறபட ஜஞானததைச சொலலி, 'அகாத பகவத்பக்தி ஸிந்தவே' என்று பிறபாடு பகதியைச சொலலி, இரண்டாவது ஸ்லோகத்தில 'மதுஜிதங்க்ரி ஸரோஜ தத்வ ஜ்ஞாநாநுராக' என்று ஜஞானததைச சொலலியிருககிறது என்று தாதபரயம

குரோஃ - ஆசாரயனுககு, ஜ்ஞாநாதி ஸம்பத்திஃ - ஜஞானம முதலிய குணஙகள நிறைநதிருபபதும, தஸ்யாஃ - அதின, ஸர்வாதிஶாயிதா - மறறெலலாருடைய குணஙகளைவிட மேறபடடதாக இருககையும, லோகோபகாரிதா - அதுலோகததிறகு உபகாரமாக இருககிறது எனபதும, உக்தா - சொலலபபடடது, இதி அதஃ - எனகிற இநதக காரணததினுல, பௌநருக்த்யம் — புனருகதி தோஷம, ந — இல்லை

கரணத்ரய ஸம்பந்தி த்ரிவிதாந் த்ரிஶாந்த்யே—கரணத்ரய-மனது, வாககு, ஶரீரமாகிய மூனறு கரணஙகளிலும, ஸம்பந்தி - சேரநதிருககிற, த்ரிவிதாந் - தடஙகலகளினுடைய, த்ரிஶாந்த்யே - ஶாநதிககாக, த்ரிவாரம் - மூனறு தடவை, மங்களாசாரஃ — மஙகளம செயயபபடடிருககிறது, இதி - என்று, கேசித் — சிலா, வ்யாசக்ஷதே - சொலலுகிறார்கள, அந்யே - இன்னும சிலா, மங்களாதிக்யஸித்த்யே - அதிக மஙகளஙகள ஸிததிபபதறகாக, அயம் — இநத, மங்களகரணாம் — மஙகள காரயஙகளினுடைய, த்ரிர் அப்யாஸாவ்ருத்திஃ — அடுததடுததுச செயவது, இதி — என்று, ப்ரயோஜநம் — பரயோஜனததை, ஆஹுஃ சொன்னார்கள.

இத்யேவம் — இபபடியே, பராஶர நமஸ்காரஃ—பராசரரை நமஸ் காரம செய்திருபபதும, வகுளாபரண நதிஃ — ஆழவாரை நமஸ்கா

ரம செய்திருப்பதுமாகிய தத்த்வயம் - அந்த இரண்டும், ஸம்ருத்தயே - அதிக மங்களம் ஸித்திப்பதற்காக, ஸம்ருத்த்யை - என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது மங்களம் வருத்தியடைவதற்காக என்றாத்தம், என்று, விஜ்ஞாப்யம் - அறியத்தக்கது

இந்த பாகவதர்களைப்பற்றிய நமஸ்காரங்களெல்லாம் பகவானைப் பற்றிய நமஸ்காரத்திற்கு நடுவிலே சேர்ந்தவைகளாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன, இந்த ஸ்தோத்திரம் முழுமையும் பகவானைப்பற்றிய நமஸ்காரமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினால்

ஸ்வநமஸ்காரம் ஸ்வாத்வீ யஷ்டை: ஆசார்ய நமஸ்காரபுரஸ்ஸரம் |
க்ஷீரம் ஶர்க்கரயா யுக்தம் ஸ்வதுதே ஹி விஶேஷத: ||

ப - ரை] ஸ்வநமஸ்காரம் - பகவானைப்பற்றிய நமஸ்காரம், ஆசார்ய நமஸ்காரபுரஸ்ஸரம் - ஆசார்யர்களினுடைய நமஸ்காரத்தை முன்னிட்டதாய்க்கொண்டு, ஸ்வாத்வீ - ருசியாக இருக்கிறது, ஶர்க்கரயா - சர்க்கரையோடு, யுக்தம் - சேர்ந்திருக்கிற, க்ஷீரம் - பால், விஶேஷத: - அதிகமாக, ஸ்வததே ஹி - ருசியாயிருக்கிற தல்லவா

இவ்விடத்தில் 'ஆசார்யனையே தேவதையாக பாவித்துக்கொண்டிரு' என்று தைத்திரீயர்களும், 'ஆசார்யனை அடைந்த புருஷனே அறிகிறான்' என்று சந்தோகர்களும் சொல்லுகிறார்கள் 'எவனுக்குத் தேவதையினிடத்தில உயர்ந்த பக்தி இருக்கிறதோ, தேவதையினிடத்திலேபோல ஆசார்யனிடத்திலும் இருக்கிறதோ அந்த மஹாத்மாவிற்கே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் கடவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது ரஹஸ்யாம்நாயத்திலும் 'பகவானிடத்தில் எப்படியோ அப்படியே அவனை உபதேசம் செய்கிற ஆசார்யனிடத்திலும் பக்தி இருக்கவேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது நல்ல ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களாகிய அமாநித்வம் முதலிய குணங்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்துக் கீதையில் [1] 'ஆசார்யோபாஸநம் ஶௌசம் ஸ்தைர்யம் ஆத்மவிநிக்ரஹ:' என்று சொல்லப்படுகிறது ஆசார்யனுடைய அனுக்ரஹம் எல்லா ஸித்திகளுக்கும் காரணம் என்பது போதாயனரால் செய்

1 பகவத்கீதை - 13-7 ஆசார்யோபாஸநம் - ஆசார்யனை உபாஸநம் செய்வதும், ஶௌசம் - பரிசுத்தியும், ஸ்தைர்யம் - ஸ்திரமான மனதுடையவனயிருக்கையும், ஆத்மவிநிக்ரஹ: - மனதை அடக்குவதும

யப்பட்ட புராணஸார ஸமுச்சயத்தில் 1 'தேவதாயா குரோஶ்சாபி மந்த்ரஸ்யாபி ப்ரகீர்த்தநாத் । ஐஹிகாமுஷ்மிகீ ஸித்தி த்விஜஸ்யாஸ்தே ந ஸம்ஶய: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஸித்தியாவது ஜ்ஞானம் முதலாக அபீஷ்டங்கள் எல்லாம் கிடைப்பது ஐயாக்யஸம்ஹிதையில் 2 'யஸ்மாத்தேவோ ஜகந்நாத: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா ॥ தஸ்மாத்பக்திர் குரௌ கார்யா ஸம்ஸார பய பீருணா ।' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படியே 3 'தேவவதாசார்யம் உபாஸீத நம ஆசார்யேப்ய:' இதி என்றும் சொல்லப்பட்டது 4 'ஆசார்ய: ப்லாவிதா தஸ்ய ஜ்ஞாநம் ப்லவ இஹோச்யதே । மந்த்ரே தத்தேவதாயாம் ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ । த்ரிஷு பக்தி: ஸதா கார்யா ஸா ஹி ப்ரதமஸாதநம் । மந்த்ரநாதம் குரும் மந்த்ரம் ஸம்ஸேவேத நாஹி ப்ரஜபேத் ॥ வக்ஷ்யே குர்வ்யம் குரும் க்ருஷ்ணம் ஶாஸ்த்ரகர்த்தாம் ச ஸம்ஸ்மரேத் ।

---

1 தேவதாயா: - தேவதையினுடையவும், குரோஶ்சாபி - குருவினுடையவும், மந்த்ரஸ்யாபி - மந்திரத்தினுடையவும், ப்ரகீர்த்தநாத் - சொல்லுவதினால், த்விஜஸ்ய - ப்ராம்மணனுக்கு, ஐஹிகாமுஷ்மிகீ - இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலுமுண்டாகியதாகிய, ஸித்தி - ஸித்தியானது, ஆஸ்தே - இருக்கிறது, ந ஸம்ஶய - ஸந்தேஹமில்லை

2 யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினால், ஜகந்நாத - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய, தேவ: - பகவான், மர்த்யமயீம - மனுஷ்யரூபமான, தநும - ஶரீரத்தை, க்ருத்வா - செய்துகொண்டு, மக்நாந - முழுகி இருக்கிற, லோகாந - ஜனங்களை, காருண்யாத - கருணையினால் ஶாஸ்த்ரபாணிநா - ஶாஸ்த்ரமாகிய கைகளினால், உத்தரதே - தூக்கிவிடுகிறானோ, தஸ்மாத - ஆகையினால், ஸம்ஸார பய பீருணா - ஸம்ஸாரமாகிய பயத்திற்குப் பயந்தவனால், குரௌ - ஆசார்யனிடத்தில், பக்தி - பக்தியானது, கார்யா - செய்யத்தக்கது

3 ஆசார்யர்களின் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், என்று தேவதையைப் போலவே ஆசார்யனையும் உபாஸநம் செய்யவேண்டும்

4 தஸ்ய - அந்த ஆத்மாவிற்கு, இஹ - இந்த ஸம்ஸாரத்தில், ஆசார்ய - ஆசார்யன், ப்லாவிதா — தாண்டுவைக்கிறவனாகவும், ஜ்ஞானம - ஜ்ஞானமானது, ப்லவ: - தெப்பமாகவும், உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, மந்த்ரே - மந்திரத்தினிடத்திலும், தத்தேவதாயாம்ச - அந்த மந்திரத்தின் தேவதையினிடத்திலும், ததா - அப்படியே, மந்த்ரப்ரதே - மந்திரத்தை உபதேசம் செய்த, குரௌ - ஆசார்யனிடத்திலும், த்ரிஷு - இந்த மூன்று வஸ்துக்களிடங்களிலும், பக்தி: - பக்தியானது, ஸதா - எப்பொழுதும், கார்யா - செய்யத்தக்கது, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ஸா - அந்தப் பக்தியானது, ப்ரதமஸாதனம் - முதற்காரணமோ, மந்த்ர

கரஸ்தம் உதகம் த்யக்த்வா கநஸ்தம் அபிவாஞ்சதி ॥ ஸுலபம் து குரும் த்யக்த்வா துர்லபம் உபாஸதே । பத்தம் த்யக்த்வா தநம் மூடோ குப்தம் அந்வேஷதே க்ஷிதௌ ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களை அறியத்தக்கது 'அந்த ஆசார்யர்களின் பரம்பரை அறியத்தக்கது, அந்த ஆசார்யர்களுக்குள் இன்னார் இன்னாரென்று பகவான் வரையிலும் அறியவேண்டியது' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறபடியினால் பராசார்யர்களின் நமஸ்காரமும் செய்யவேண்டியது அது தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கும் மிகவும் ப்ரீதியைக் கொடுக்கக்கூடியது ஆகையினால் இவ்விடத்தில் தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கும் ஆசார்யனாகிய ஸ்ரீமந்நாத முனிகளை நமஸ்காரம் செய்கிறார்—'நமோऽசிந்த்ய' என்றாரம்பித்தது. இவ்விடத்தில் ஆசார்ய பரம்பரை முழுமையும் நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது அப்படி இருந்தபோதிலும் மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக ப்ரபந்தங்களைச் செய்து அதின் வழியாக உபகாரம்செய்த ஆசார்யர்களைப்பற்றியே இந்த க்ரந்தத்தில் எழுதப்படுகிறது இவ்விடத்தில் 'நம:' என்னும் பதம் வணக்கத்தைச்சொல்லுகிறது ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இதுவும் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்வதை முன்னிட்டது என்பதும் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது 1 'ப்ரணமேத் தண்டவத் பூமௌ நிர்லஜ்ஜோ குருஸந்நிதௌ । ஶரீரமர்த்தம் ப்ராணாம்ஶ்ச ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத்' என்றுவிதி

நாதம் - மந்திரத்தின் தேவதையையும், குரும் - ஆசார்யனையும், மந்த்ரம் - மந்திரத்தையும், ஸமத்வேன - ஸமமாக, அபிபூஜயேத் – பூஜை செய்யவேண்டும், ய - எவன், சக்ஷுர்கம்யம் - கண்களினால் காணக்கூடியவனாகிய, குரும் - ஆசார்யனை, த்யக்த்வா - விட்டு, ஶாஸ்த்ரகம்யம் - ஶாஸ்த்ரத்தினாலறியக்கூடியவனாகிய பகவானை, ஸ்மரேத் - நினைத்துக்கொண்டிருப்பனோ (அவன்), கரஸ்தம்-கையிலிருக்கிற, உதகம் - ஜலத்தை, த்யக்த்வா - விட்டு, கனஸ்தம் - மேகத்திலிருக்கும் ஜலத்தை, அபிவாஞ்சதி - ஆசைப்படுகிறான், ய - எவன், ஸுலபம் - ஸுலபனாயிருக்கிற, குரும் - ஆசார்யனை, த்யக்த்வா - விட்டு, துர்லபம் - கிடைக்கக்கூடாதவனாகிய பகவானை, உபாஸதே - உபாஸிக்கிறானோ, மூட - அந்த மூடன், பத்தம் - கட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கிற, தனம் - பணத்தை, த்யக்த்வா - விட்டு, க்ஷிதௌ - பூமியில், குப்தம் - மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தை, அந்வேஷதே - தேடுகிறான்

1 குருஸந்நிதௌ - ஆசார்யனுடைய ஸந்நிதியில், நிர்லஜ்ஜ - வெட்கமில்லாதவனாய், பூமௌ-பூமியில், தண்டவத் - தடிபோல், ப்ரணமேத் - நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும், ஶரீரம் - தேஹத்தையும், அர்த்தம் - பணத்தையும், ப்ராணாம்ஶ்ச - ப்ராணனையும், ஸத்குருப்ய - ஆசார்யர்களின் பொருட்டு, நிவேதயேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

த்திருக்கிறபடியினாலும் ஏற்பட்டது 'நமாமி' என்பது ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதும் ஈஶ்வர ஸம்ஹிதையில் மந்த்ரராஜ பத ஸ்தோத்திரத்தில் 1 'நமஸ்காராத்மகம் யஸ்மை விதாயாத்மநிவேதநம் । த்யக்தது:கோ(அ)கிலாந் காமாநஶ்நுதே தம் நமாம்யஹம்' என்று சொல்லப்பட்டது ஆசார்யனுடைய குணங்களினாலும் அவருக்கு நான் அடிமையானேன் என்கிற அபிப்ராயத்தினாலும் இவ்விடத்தில் ஆசார்யனுடைய குணங்களின் கூட்டங்களைச் சொல்லி இருக்கிறது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞானமாவது 2 'ஸா வித்யா யா விமுக்தயே', 3 'ஸஞ்ஜ்ஞாயதே யேந ததஸ்ததோஷம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிற மோக்ஷத்திற்கு உபயோகமான பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம், ரூபம் முதலியவைகளைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடைய ஆசார்யனே ஆஶ்ரயிக்கத்தக்கவன் 4 'பிந்நநாவாஶ்ரிதஸ்தப்தோ யதா பாரம் ந கச்சதி । ஜ்ஞாநஹீநம் குரும் ப்ராப்ய குதோ மோக்ஷமவாப்நுயாத்' என்று ஜ்ஞானமில்லாத குருவை ஆஶ்ரயிப்பதை நிந்தித்திருக்கிறபடியினால் வைராக்யமாவது அல்பம், அஸ்திரம், என்பது முதலிய தோஷங்களை யுடையவைகளான ஸ்வர்க்கம், பரமபதம், தன்னுடைய ஆத்மாவை மாத்திரம் அனுபவிப்பது, இவைகளில் ஆசை இல்லாமை '[illegible]', '[illegible]', '[illegible]' என்கிற மூன்று பதங்களும் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஜ்ஞானம், வைராக்யம், இரண்டிலும் அந்வயிக்கிறது. நம்மால் ஸ்வரூபத்தினாலும், காரணத்தினாலும், மஹிமையினாலும், விஷயங்களினாலும் அள

1 யஸ்மை - எந்தப் பகவானின் பொருட்டு, நமஸ்காராத்மகம் - நமஸ்காரரூபமான, ஆத்மநிவேதனம் - ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை, விதாய - செய்து, த்யக்ததுக்க:- துக்கங்களினால் விடப்பட்டவனாய், அகிலாந் - எல்லா, காமாந் - இஷ்டபலங்களை, அஶ்நுதே - அடைகிறானே, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானை, அஹம் - நான், நமாமி - ஸேவிக்கிறேன்

2 யா - எது, விமுக்தயே - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமோ, ஸா - அது, வித்யா - வித்யை

3 யேந - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், அஸ்ததோஷம் - தோஷங்களில்லாத, தத் - அந்தப் பரப்ரம்மம், ஸஞ்ஜ்ஞாயதே - அறியப்படுகிறதோ

4 பிந்நநாவாஶ்ரித: - உடைந்த தெப்பத்தை அடைந்தவனும், ஸ்தப்த: - கர்வத்தையுடையவனும் இருப்பவன், யதா - எப்படி, பாரம் - கரையை, ந கச்சதி - அடைகிறதில்லையோ, அப்படியே, ஜ்ஞானஹீனம் - ஜ்ஞானமில்லாத, குரும் - ஆசார்யனை, ப்ராப்ய - அடைந்து, குத: - எந்தக் காரணத்தினால், மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, அவாப்நுயாத் - அடைவான்.

விட்டறியமுடியாமை 'அசிந்த்ய' என்னப்படுகிறது. குயுக்திகளினால் அபலாபம் செய்யமுடியாமையும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் 'அத்புதம்' ஆவது நம்மால் அறியப்பட்ட பாகமும் லோகத்தில் கண்டறிந்தவைகளைவிட மேற்பட்டவைகளாகையினால் ஆஶ்சர்யப்படக்கூடியதாயிருக்கை 'அக்லிஷ்ட' ஆவது 1 'ஸ்வயமாகத விஜ்ஞானா நிவ்ருத்திம் தாமாஸ்திதா:' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல் முன்பு செய்த ஸுக்ருத விஶேஷங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட பகவானுடையவும் ஆசார்யர்களினுடையவும் அனுக்ரஹத்தினால் தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமல் கிடைத்திருக்கை இதற்கு விரோதிகளான அஜ்ஞானம், விரக்தியில்லாமை முதலிய ஸ்வபாவங்களோடு கலக்காமையாகவுமாம் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அழிவில்லாதவைகள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் அவைகளுக்கு ஆதாரமாகிய ஆசார்யனிடத்தில் 'ராஶி (கும்பல்)' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே அசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டங்களான ஜ்ஞான வைராக்யங்களினுடைய கும்பல்களையுடையவர் என்றர்த்தமாகவுமாம் அப்பொழுது ஜ்ஞானம் வைராக்யம் இவைகளுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்கள் எண்ணிறந்தவைகளாகையினால் அவைகளின் பேதத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளெல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கும்பலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'நாத' என்னும் பதத்தினால், பெயரைச் சொல்லும்பொழுது ஏகதேசத்தைச் சொன்னபோதிலும் முழுப்பெயரையும் சொன்னதைப்போலவேயாகும் என்கிற ந்யாயத்தினால் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்கிற திருநாமமும், தன்னுடைய இஷ்டம் ஸித்திப்பதற்காகப் ப்ரார்த்திக்கத்தகுந்தவராயிருக்கையும், தனக்கு அவர் ஸ்வாமியாயிருக்கையும், சொல்லப்படுகிறது ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாகிய பகவானுக்கே ஶேஷமாயிருக்கை, அவன் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகித்துக் கொள்ளுகையினால் ஏற்பட்டதாகிய ஆசார்யனைப்பற்றிச் ஶேஷமாக இருப்பதற்கு விருத்தமல்ல; பாபத்தினால் ஏற்பட்டதாகிய மற்றொருவரைப்பற்றிச் ஶேஷமாயிருக்கையே பரிஹரிக்கத்தக்கது 'நாதாய நாத முனயே' என்கிற இடத்திலும் இந்தத் தாத்பர்யங்கள் அறியத்தக்கது 'முனயே' என்பதற்கு பக்தியினால் ஏவப்பட்டிருப்பதினாலே எப்பொழுதும் பகவானையே த்யானம் செய்துகொண்டிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவராகிய என்றர்த்தம் உபயலிங்கம் என்பதைச் சொல்லுகிற 'ஸிந்தவே' என்னும் பதத்தினால் எல்லா

---

1 ஸ்வயம் - தானே, ஆகதவிஜ்ஞானா: - கிடைத்த ஜ்ஞானத்தை உடையவர்களாயும், நிவ்ருத்திம் தாமம் - நிவ்ருத்திதாமத்தை, ஆஸ்திதா: - அடைந்தவர்களாயுமிருக்கிற.

வறறிறகும ஶேஷியாகிய எமபெருமான பரபகதிசெயவதறகுத தகுநதவன் எனபது தெரிவிககபபடுகிறது உயாநதவாகளிடததில செயயபபடுகிற பரீதியே பகதி எனனபபடுகிறது இபபடிபபடட பகதி ஸநகா முதலியவாகளினுல அனுஷ்டிககபபடுகிறது அகாதமாக இருககையாவது கீழததரை கணடு பிடிககமுடியாததாயிருககையும கலககவேணடுமெனகிற ஆசையுடையவாகளினுல கலகக முடியாம லிருககையும பகதி கரை இலலாதது எனபதையும, வறறுமபடி செயய முடியாதெனபதையும, தெரிவிபபதறகாக அதறகு ஆதாரமாகிய ஆசாாயனைபபறறி ஸமுததிரமெனறு சொலலி இருககிறது அனறிககே பகதியையே ஸமுததிரமாக நிருபிதது அபபடிபபடட பகதியாகிய ஸமுததிரததையுடையவா எனறாததமாகவுமாம இநத ஶலோகததில மோக்ஷததி லாசையுடையவாகளுடைய மனதிறகு அலஙகாரஙகளாகிய அனேகம குணஙகளில முககியமான மூனறு குணஙகள (ஜஞானம, வைராககியம, பகதி) சொலலபபடடன அவைகளிலும இது மிகவுமமுககியமானது எனறு தெரிவிபபதறகாக பகதியைத தனிததுச சொலலி இருககிறது 1

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌜𑌿𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌸𑌰𑍋𑌜 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑍇 ।
𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌿
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 ॥ 2

தஸமை நமோ மது ஜிதஙகரி ஸரோஜ ததவ
ஜஞாநாநுராக மஹிமாதிஶயாநத ஸீமநே |
நாதாய நாத முநயேதர பரதர சாபி
நிதயம யதீய சரணௌ ஶரணம மதீயம || 2

ப - ரை] 𑌮𑌧𑍁𑌜𑌿𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌸𑌰𑍋𑌜 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑍇 — 𑌮𑌧𑍁𑌜𑌿𑌤𑌃 - பகவானுடைய, 𑌸𑌰𑍋𑌜-தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற, 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 - திருவடிகளைப்பற்றிய, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 - உண்மையான ஜ்ஞானமென்ன, 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗 - ப்ரீதியென்ன (இவைகளின்), 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 - மஹாத்மியத்தினுடைய, 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯 - மேன்மைக்கு, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑍇 - கடைசி எல்லையாயிருக்கிற, 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 - எனக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிற, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்த, 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌅𑌤𑍍𑌰 - இந்த லோகத்திலும், 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 -

மோக்ஷத்திலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், யதீய சரணௌ - எந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளினுடைய திருவடிகள், ஶரணம் - என்னுடையதாகிய, ஶரணம் - ஶரணமோ, அதாவது என்னைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளோ 2

பா] இப்படி பகவானுடைய மேன்மையை அனுபவித்ததினாலுண்டான பக்தியினால் நிறைந்த ஆசார்யனை நமஸ்கரித்து அவதாரங்கள் செய்வதற்குக் காரணமாகிய ஸௌலப்யமாகிய குணத்தை அனுபவிப்பதினாலுண்டான ப்ரீதியினால் நிறைந்திருக்கிற அந்த ஆசார்யனையே 1 'நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை', 2 'நமோ நமஸ்தே ஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:' என்கிற இடங்களிலேபோல மிகுந்த ப்ரீதியினால் மறுபடியும் நமஸ்கரிக்கிறார்—'தஸ்மை நம:' என்கிற ஶ்லோகத்தினால் 'தஸ்மை' என்பதற்கு தன்னுடைய யோகத்தின் மஹிமையினால் ப்ரத்யக்ஷமாக அறியப்பட்ட மூன்று விதமான தத்துவங்களையுமுடையவரென்று ப்ரஸித்தராகிய என்றர்த்தம் 'யதூத்வஹ' என்னும் பதம், அவதார விஶேஷங்களில் செய்யப்பட்ட துஷ்டர்களை நாசம் செய்ததையும் பருமமா முதலிய ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றினதையும் அதைப்போலவே நம்மிடத்திலும் ரஜோ குணம் தமோகுணம் முதலிய எல்லாத் தோஷங்களையும் போக்கத் தகுந்தவனென்பதையும் வேதத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு போன மது என்பவன் கதையினால் தெரிவிக்கிறது 'மது' என்னும் பதத்தினால் ஶுபாஶ்ரயமாகிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் வழியாக அதிக ப்ரீதி உண்டாவதற்குக் காரணம் என்பதும், அதிலும் ஶேஷபூதனானவனுக்கு மிகவும் உத்தேஶ்யமாகிய பாகமும் காட்டப்படுகிறது அவைகளைத் தாமரைப்புஷ்பங்களென்று நிரூபித்திருப்பதினால் மங்களம் என்பதும், போக்யம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மது என்பவன் பகவானுடைய திருவடியின்பலத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டான், இவரோ எனில் அதினுடைய போக்யதையின் மிகுதியினால் ஜயிக்கப்பட்டார் என்று தாத்பர்யம் அதைப்பற்றிய தத்துவ ஜ்ஞானமாவது பகவானுடைய இரண்டு திருவடிகளே மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவர்களுக்கு ஸித்தோபாயமும் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமும் என்று அவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய புத்தி 'பிறப்பில்லாதவன் அனேகவிதமாகப் பிறக்கிறான், அதின் காரணத்தை மிகுந்த புத்திமான்கள் அறிகிறார்கள்'

---

1 அவனின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன் அவனின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன்.

2 பகவத்கீதை. தே - உம்மின்பொருட்டு, ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:—ஆயிரம் தடவை, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - இருக்கட்டும்.

என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலும், 1 '𑌅𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾', 2 '𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அவதார ரஹஸ்யங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞாநமாகவுமாம். அநுராகமாவது இவ்விடத்தில் அவதாரங்களில் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட குண விஶேஷங்களை அநுபவிப்பதினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஸ்நேஹிதர்களிடங்களிலே போல ப்ரீதி. தாஸனுடைய ப்ரீதியே பக்தி என்னப்படுகிறது. 3 '𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥' என்கிற இடத்தில் இரண்டுவிதமாக அமைத்திருப்பதினால் தெரிவிக்கப்பட்ட அநுபவிக்கப்படுகிற குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தைக் காரணமாகவுடையதாகையினால் ஸ்நேஹமும் பக்தியும் பிரித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ப்ரீதி, ஜ்ஞாநம் இவைகளின் மஹிமையாவது பெருமை, அவற்றின் அதிஶயமாவது மேன்மை, அதற்கு '𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑍇' கடைசி எல்லையாகிய என்றர்த்தம். மற்றயோகிகள் இவரைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள், அவர்களுடைய ஜ்ஞாநம் முதலியவை ஸமுத்திரத்தில் குளப்படி ஜலம் இருக்கிறது என்பதைப்போல இவருடைய ஜ்ஞாநம் முதலியவைகளில் அடங்கியது என்று தாத்பர்யம். பகவானிடத்தில் ப்ரீதி அதிகமென்று சொல்லியிருப்பதினால் அவரைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் வைராக்யத்தின் மிகுதியும் தானே ஏற்பட்டது. '𑌅𑌤𑍍𑌰' — மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு முன் தசையில் ஜ்ஞாநம், பக்தி, முதலியவைகளை உண்டாக்கி அதின் வழியாகக் காப்பாற்றுகிறது. '𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰' — மோக்ஷ தசையிலோவெனில் நித்யஸூரிகளோடு கூடிய பகவானை அடைய வேண்டியவனாகையினால் அதற்குள்ளடங்கி இருப்பதினாலும் அவ்விடத்திலும் முன்பு செய்த மஹோபகாரத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிவதினா

1 பகவத்கீதை—4 - அஜோபிஸந் - பிறப்பில்லாதவனாயிருந்தபோதிலும், அவ்யயாத்மா - என்னுடைய ஸ்வபாவங்களில் ஒன்றும் குறையாத ஸ்வபாவங்களை யுடையவனாய்க்கொண்டு (அவதரிக்கிறேன்).

2 பகவத்கீதை. மே - என்னுடைய, திவ்யம் - திவ்யமான, ஜன்ம - அவதாரத்தையும், கர்மச - கார்யத்தையும் (எவன் அறிகிறானோ அவன் பிறப்பில்லாதவனாகிறான்).

3 ராமாயணம் - ராஜந் - ஓ! ஜனங்களை த்ருப்தி செய்விக்கிற ஸ்வபாவத்தை யுடைய ராம, த்வயி - உம்மிடத்தில், மே - எனக்கு, பரம - உயர்ந்த, ஸ்நேஹ꞉ - ப்ரீதி, நித்யம் - எப்பொழுதும், ப்ரதிஷ்டித꞉ - ஸ்திரமாக இருக்கிறது, வீர - ஶூரனாகிய ராம, பக்திஶ்ச - பக்தியும், நியதா - நியதமாயிருக்கிறது, பாவ - என்னுடைய அபிப்ராயமானது, அந்யத்ர - வேறிடத்தில், நகச்சதி - போகிறதில்லை.

னும் விஶேஷமான பக்தி செய்வதற்கு விஷயமாயிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம். 'ச' என்பதைப்போலவே 'அபி' என்கிற அவ்யயமும் அதுவும் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே மோக்ஷதசையில் 'ஶரணம்' என்பது ஸம்பவிக்காது என்கிற ஆக்ஷேபத்தை நிராகரிப்பதற்காக இந்த 'அபி' என்னும் பதம் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம். 'நித்யம்' என்பதற்கு இந்த ஜீவாத்மாவுள்ளவரையிலும் என்றர்த்தம். 'யதீய சரணௌ' என்பதற்கு எந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளினுடைய திருவடிகள் என்றர்த்தம். ஶரணம் என்று ஆங்காங்கு ஸம்பவிப்பதையனுஸரித்து உபாயமாக இருக்கை, அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாக இருக்கை, ரக்ஷிப்பதாக இருக்கை முதலியவைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறது. 'அத்ர', 'பரத்ர', என்கிற இரண்டிடத்திலும் அநுபவிக்கிறபடியினால் ஆசார்யனும் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகவும் உபாயமாகவும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனென்பது ஸாத்வததந்த்ரத்தில் 1 'குருரேவ பரம் ப்ரஹ்ம குருரேவ பரா கதி: । குருரேவ பரா வித்யா குருரேவ பராயணம் ॥ குருரேவ பர: காமோ குருரேவ பரம் தனம் । யஸ்மாத் தது₃பதே₃ஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்₃ கு₃ருதரோ கு₃ரு: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. மற்றோரிடத்திலும் குருவைப்பற்றி 2 'அர்சநீயஶ்ச வந்த்₃யஶ்ச கீர்தநீயஶ்ச ஸர்வதா₃ । த்₄யாயேஜ்ஜபேந்நமேத்₃ ப₄க்த்யா ப₄ஜேத₃ப்₄யர்சயேத் ததா₂ ॥ உபாயோபேயபா₄வேந தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத்' என்று சொல்லப்பட்டது.

1 குருரேவ - ஆசார்யனே, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மம், குருரேவ - குருவே, பரா - உயர்ந்த, கதி: - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம், குருரேவ - குருவே, பரா - மேலான, வித்யா - வித்யை, குருரேவ - குருவே, பராயணம் - ஆஶ்ரயிக்க வேண்டிய வஸ்து, குருரேவ - குருவே, பரம்-மேலான, தனம் - பணம், யஸ்மாத்- எந்தக்காரணத்தினால், அஸௌ - இந்த ஆசார்யன், ததுபதேஷ்டா-பரப்ரஹ்மத்தை உபதேசிக்கிறானோ, தஸ்மாத் - ஆகையினால், குரு - குருவானவன், குருதர: - எல்லாவற்றையும்விட மேலானவன் 2 ஸர்வதா-எப்பொழுதும், அர்சநீய:-பூஜிக்கத்தக்கவன், வந்த்யஶ்ச - ஸேவிக்கத்தக்கவன், கீர்த்தநீயஶ்ச-சொல்லத்தக்கவன், பக்த்யா - பக்தியினால், த்யாயேத் - த்யானம் செய்யவேண்டும், ஜபேத் - ஜபம் செய்யவேண்டும், நமேத் - ஸேவிக்கவேண்டும், முதா - ஸந்தோஷத்தினால், பஜேத் - பக்தி செய்யவேண்டும், அப்யர்சயேத் - அர்சனம் செய்யவேண்டும், உபாயோபேயபாவேன - உபாயமும் உபேயமும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால், தமேவ - அந்தக் குருவையே, சரணம் — சரணமாக, வ்ரஜேத்-அடையவேண்டும்

𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌯𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌯 ॥ 3

பூயோ நமோ பரிமிதாசயுத பகதி ததவ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹ ஶுபைர வசோபி |
லோகேவதீரண பரமார்த்த ஸமகர பகதி
யோகாய நாதமுநயே யமிநாம வராய || 3

ப-ரை] 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 — 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤 - அளவிடப்படாத, 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 - பகவானிடத்தில், 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 - பகதியென்ன, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 - தததுவஜ்ஞானமென்ன, (இவைகளாகிற) 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿 - அம்ருத ஸமுததிரத்தின், 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹 - கடைபபோககுகளைப போல, 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 - மங்களகரங்களான, 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 - வாககுககளினால் 𑌲𑍋𑌕𑍇-இந்த லோகத்தில், 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 — 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 - அவதாரம் செயதிருககிற, 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 - முககியமான பரயோஜனமாகிய, அல்லது உண்மையாகிய, 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰 - நிறைந்த 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 - பக்தியோகததை யுடையவராகிய, 𑌯𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 - யோகம் செயகிறவாகளுக்குள, 𑌵𑌰𑌾𑌯 - சிறநதவராகிய, 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 - ஸ்ரீமந நாதமுனிகளின் பொருட்டு, 𑌭𑍂𑌯𑌃 - மறுபடியும், 𑌨𑌮𑌃 - ஸேவிககிறேன். 2

பா] *மறுபடியும அநத ஸ்ரீமந நாதமுனிகளையே தனனுடைய நிஷ்டைககு முககியமான லக்ஷணமாகிய மிகுநத ஔதாாயததோடு கூடின வராக அனுஸநதானமசெயதுகொணடு* 1'𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇' *என்கிற நியாயததினால நமஸ்காிககிறா — '𑌭𑍂𑌯𑌃' என கிற ஶலோகததினால ஸதோததிரததில மிகுநத பரியததை உடையவரா யும, தன்னைபபறறிய ஸ்தோததிரததில எனனைச சோபபிககவேண்டு மென்று மிசசையுடையவராயுமிருககிற பகவானைபபறறிய ஸ்தோததிர மிருக்கடடும அவரைவிட அஸாதாரணமாக எனக்கு மிகவும உபகாரம செயதவராகிய ஸ்ரீமந நாதமுனிகளை நான் நமஸ்காரம செய்யததகக வா என்று தாதபாயம தனனை ஆஶ்ரயிததவாகளைக காபபாறறுகிற தாகிய வரததிலிருநது ஒருநாளும நழுவினவரிலலை யாகையினால அச*

1 *பகவதகீதை* - 11 - *புநஶச - மறுபடியும, நம. - ஸேவிககிறேன, பூயோ பி* - இன்னும், தே - *உமமினபொருட்டு, நம - ஸேவிககிறேன*

யுதா என்னப்படுகிருர். இந்த அபிப்ராயத்திலல்லவோ பகவான் தன்னலேயே 1 'ஸத்வாஞ்ச்யுத பூர்வோஹம் ஸத்வம் மே விதி தத் க்ருதம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது ஸத்வமாவது இவ்விடத்தில் நிஶ்சயம், 'ஊர்த்வ்யாஸ வ்யவஸாயேஷு ஸத்வோத்த்ரிக்தா ஜநேஷு' என்று அனேக ஆத்தங்களைச் சொல்லுவதாக நிகண்டுவில் படிக்கப்பட்டிருப்பதினல் 'காமத்தினல் அவன் பெரியவனுகிறதுமில்லை சிறியவனுகிறதுமில்லை' என்றும், 'அவன் நல்ல காமத்தினல் பெரியவனுகிறதுமில்லை, கெட்ட காமத்தினல் சிறியவனுகிறதுமில்லை' என்றும் ஆத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானம், பலம், ஐஶ்வர்யம், முதலியவைகள் குறையாமலிருப்பது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் 2 'யஸ்மாத் ப்ராப்தா ந ச்யவந்தே ஸோச்யுத:' என்றும் ஆத்தம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பக்ஷத்தில் 'ச்யவந்தே யஸ்மாத்' (எவனிடத்திலிருந்து நழுவினவன் இல்லையோ, அதாவது எந்தப் பகவானை அடைந்தவன் அவனிடத்திலிருந்து நழுவுகிறதில்லையோ)' என்று பஹுவ்ரீஹி சொல்லிக்கொள்ளவுமாம் பக்தியும் தத்துவ ஜ்ஞானமுமென்று தவந்தவம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் தத்துவ ஜ்ஞானமாவது பொய்யில்லாத ஸ்வபாவத்துடனறிதல். பக்தி முதலியவைகள் இருக்கிறபடியினல் இவருடைய வார்த்தைகள் நம்பக்கூடியதென்பது தெரிவிக்கப்பட்டது அபரிமித என்பது இவ்விடத்தில் பக்தி, தத்துவஜ்ஞானம், இரண்டிற்கும் விஶேஷணம் இவைகளை அம்ருதஸமுத்திரமாக நிரூபித்திருப்பது உஜ்ஜீவிப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது, அதே ப்ரயோஜனமாக இருப்பது, அழிவில்லாமலிருப்பது, முதலியவைகளைத் தெரிவிக்கிறதற்காக பரிவாஹமாவது குளம் ஏரி முதலியவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதிகமான ஜலங்களை வெளியில் தள்ளுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட போக்குகள். அதைப்போல சுபங்களான, அதாவது தெளிந்தும், மதுரமாயும், குளிர்ந்துமிருக்கை முதலிய ஸ்வபாவங்களை உடைய என்றாத்தம் இவ்விடத்தில் சொல்லாமலிருக்க முடியாதென்பதும் வேறொரு காரணத்தினல் உண்டானதல்லவென்பதும் இதர ப்ரயோஜனங்களில் ஆசை இல்லாமையும் இந்த உதா

---

1 அஹம் - நான், ஸத்வாத - நிஶ்சயித்திலிருந்து, நச்யுதபூர்வ - இதற்கு முன் நழுவினதில்லை, ஸத்வம் - நிஶ்சயத்தை, மத்க்ருதம் - என்னல் செய்யப்பட்டதாக, வித்தி - அறி

2 யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினல், ப்ராப்தா: - (பகவானை) அடைந்தவர்கள், நச்யவந்தே - நழுவுகிறதில்லையோ, ஸ - அவன், அச்யுத: - அச்யுதன் (என்னப்படுகிருன்).

ஹாணததிஞல தெரிவிககபபடுகிறது 'ஸ்வொஸி:' எனபதறகு உயர்நத தததுவம, மேலான ஹிதம, உயாநத பரயோஜனம, இவைகளைப பறறியவைகளாயும, நியாயதததுவம முதலிய கரநதஙகளில சேரககபபடடவைகளாயும அபபடிககிலலாதவைகளுமாகிய வாாததைகளிஞல எனறாததம் 1 'ஸம்ஸ்ுபாரிஷ்யஸ்ய வாக்யாநி' எனறும, 2 'ஸம ஸ்காா கூ ீ ஸம்ஃஸாம்' எனறும சொலலபபடுகிற விதஙகளஇவ்விடததில எண்ணததககவைகள ஸொகெ – ஸாதவிகாகளான ஜனஙகளிடததில; அனறிககே பகவானிடததில பராஙமுகாகளான ஜனஙகள வஸிககிற இநத லோகததில இது மிகவும ஆஶசாயமலலவா எனறு தாதபாயம பரமபததிலிருககிற பகவான இநத லோகததில எபபடி அவதரிககிறுரோ அபபடியே ஸ்ரீமந நாதமுனிகளிடததி லிருககிற பகதி யோகம அவரை ஆஶரயிததவாகளாகிய என் வரையிலுள்ள ஜனஙகளிடததில அவதரிததிருக்கிறது எனகிற அபிபராயததிஞல 'ஈவதீணா' எனறு சொலலியிருககிறது முனபு ஏறமுடியாத உயர்ந்த இடததிலிருநத தென்பதும தெரிவிககபபட்டது 'வாஶாய' என்னும பதம, இதுவே பரயோஜனம எனபதையாவது, கபடமிலலை என்பதையாவது சொலலுகிறது பலததைககுறிதது நடுவில வேறொனறுமிலலாமல் தானே நேரில காரணம என்று தெரிவிபபதறகாக 'ஸமெ' எனறு சொலலி இருககிறது பகதியாகிற யோகம பகதியோகம எனனபபடுகிறது மிகுநத பரீதிரூபமான தயானம எனருவது உபாயமெனருவது அாததம 'பொஶஸ்ஸ ஜொவாய யாாந ஸம்ஷதி யுக்திஷு' என்று நிகண்டுவில படிககபபடடிருககிறது பகதி எனனும பதம, வாாததைகளாகிற கடைபபோககுககள உண்டாவதறகுக காரணமாகத தன்னுடன சோததுச சொலலபபடட தததுவஜஞானததையும குறிககிறது பகதியோகமும தததுவஜஞானமாயிருககிறது எனபதைத தெரிவிககிறதறகாகத தனிததுசசொலலபபட விலலையாகவுமாம நாதமுனி எனனும பதததை ஒவவொரு ஶலோகததிலும சொலலி இருபபதிஞல 3 'ஶுரு வாஜாம்பு ஜம் யாயெக ஶுரு நாம ஜபெக ஸஜா |

1 அஸ்ய - இவருடைய, வாகயாநி - வாாததைகளை, ஸமஸ்மராமி - நினைததுககொணடிருககிறேன

2 வயாகரணப்படி சோதிககப்பட்ட தான கரமததுடன சோநத.

3 குருபாதாமபுஜம்-குருவினுடைய தாமரைப் புஷபஙகளபோன்ற திருவடிகளை, தயாயேத - தயானம செயயவேணடும, குருநாம - குருவின பெயரை, ஸதா - எப்பொழுதும, ஜபேத - ஜபிககவேண்டும, குரோ -குருவின, வாாததாம-வாாததையையும, கதாமசைவ - கதையையும (எப்பொழுதும சொல்லவேணடும), குரோ: - குருவைவிட, அநயம - வேறொருவனை, நபாவயேத-நினைககககூடாது

ம ஶரா வா-ர்தா-ம் கயாம ரெவ ம ஶராா நூம் நமாவயெகு॥' என்றிவை முதலியதும இஙகே நினைககததககது 'யதிநாம' எனபதறகு பகவான ஒருவனிடததிலேயே செலுததபபட்ட மூனறு கரணஙகளின வயாபாரஙகளேயுடையவாகளுககுள, எனறும, 'ஶரய' எனபதறகு பாராததிககததகுநதவராகிய, அன்றிககே சிறநதவராகிய எனறும, ஆத்தம இதுவும பகவானைபபறறிய யோகஙகளில மிகவும முதிாநததசையையுடையவரானபடியிறு லேறபட்டது எபபடிபபட்ட தசை கீதையில 1 'யொமிநாவெ ஷவெஷாம் ஆதெ நாஸாா தநா|ஶ ஹாவாந் ஹஜெத யொ ஊம் ஸ ெஊ யூத்தமொ ஊத:'॥ எனறுசொலலபபடுகிறதோ.

தத்வேந யஶ்சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ
போகாபவர்க தது பாய கதீ ருதார: |
ஸந்தர்ஶயந் நிரமிமீத புராண ரத்நம்
தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஶராய ‖ 4

தத்வேந யஶசிதசிதீஶவா தத ஸவபாவ
போகாப வாகக ததுபாய கதீ ருதார |
ஸநதாஶயந நிரமிமீத புராண ரதனம
தஸமை நமோ முனிவராய பராஶர ய ‖ 4

ப - ரை] உதார: - உதாரதததன்மையுள்ள, ய: — எந்தபபராஶரா, சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ போகாபவர்க ததுபாய கதீ:— சித் — சேதனங்களென்ன, அசித் - அசேதனங்களென்ன, ஈஶ்வர - இவைகள எல்லாவறறிறகும் ஈஶவரனுகிய பகவானென்ன, தத்-அவைகளினுடைய, ஸ்வபாவ — ஸ்வபாவஙகளேனன, போக - இஹலோக ஸுகஙகளேனன, அபவர்க — மோக்ஷமெனன, தத் — அவைகளுக்கு, உபாய - உபாயமென்ன, கதீ: — அந்தப்பலத்தை அனுபவிக்கபபோகிற மாாக்கமென்ன, இவைகளை, தத்வேந - உணமையாக, ஸந்தர்ஶயந் - காண்

1 பகவதகீதை யோகிநாம் - யோகிகளுககுளளும, அபி ஸாவேஷாம - மறறெலலா ஜனஙகளுககுள்ளும, ய - எவன, மதகதேன - என்னிடததில செலுததப்பட்ட, அநதராதமனு - மனதினுல, ஶராததாவாந - ஶரத்தையுடையவனுயக கொண்டு, மாம - எனனை, பஜதே - பகதி செயகிறனே, ஸ - அவன், யுகததம - யோகம செயபவாகளுககுள் உததமனுக, மே - என்னுல், மத: - எணணப்பட்டவன.

பிடித்துக்கொண்டு, புராணரத்நம் - புராணங்களுக்குள் சிறந்ததான ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தை, ப்ரசீகே - செய்தாரோ, தஸ்மை - அப்படிப் பட்ட, பராஶராய - பராஶரரென்று பெயருடைய, முநிவராய - ருஷி ஶ்ரேஷ்டரின் பொருட்டு, நம: - ஸேவிக்கிறேன் 4

பா] ஸ்தோஷ்யந்நபி ஶ்ரீஶம் ஆசார்ய குணயந்த்ரித: ।
க்ரமாத் ஸ்வஸ்ய ஸூக்தௌ யோக்யம் பூமாந்யத்ர க்ருஷ்யதே ॥

ப-ரை] ஶ்ரீஶம் - ஶ்ரிய பதியான பகவானை, ஸ்தோஷ்யந் அபி - ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையோடு கூடியிருந்தபோதிலும், ஆசார்ய குணயந்த்ரித:—ஆசார்ய — ஆசார்யராகிய ஸ்ரீமந்நாத முனிகளினுடைய, குண - குணங்களினால், யந்த்ரித: — கட்டப்பட்டிருக்கிற இவர், க்ரமாத் — க்ரமமாக, ஸ்வஸ்ய—தன்னுடைய, ஸூக்தௌ - ஸ்தோத்திரத்தில், யோக்யம் - சேர்ப்பதற்கு, பூமா - பரபுவாகிய பகவானால், அந்யத்ர — வேறிடத்தில், க்ருஷ்யதே — இழுக்கப்படுகிறார், அதாவது இவ்விடத்தில் இவ்வாளவந்தார் முதலில் லக்ஷ்மியைப்பற்றி ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ என்னும் ஸ்தோத்திரம் அருளிச்செய்தமையால் அதற்குப் பிறகு அவளுக்குப் பர்த்தாவாகிய தன்னையே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறாரென்று பகவான் எண்ணியிருந்தார். இவரும் ஶ்ரிய பதியை உத்தேசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்து விஶேஷணமான லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்த பிறகு விஶேஷ்ய மான பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேணும் என்று எண்ணியிருந் தார் இப்படியிருக்க நடுவிலே தனக்கு இந்தப் பகவானைப் பற்றி ஸ்தோத்திரம் செய்வதாகிய புருஷார்த்தத்தை அடைய யோக்யதை உண்டானது ஆசார்யர்கள் மூலமாகவானதினால் அந்த உபகாரத்தை முன்னிட்டு அவர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக ஆரம்பிக்கும்பொழுது அந்த ஆசார்யனுடைய குணங்கள் மிகவும் விஶேஷமாக இருந்தபடியினால் இவர் ஆரம்பித்த கார்யத்தில் இவருக்கு மறப்பை உண்டாக்கி மூன்று ஶ்லோகங்கள் வரையிலும் அந்த ஆசார்ய னுடைய குணங்களையே வர்ணிக்கும்படி இழுத்துக்கொண்டு போயிற்று இப்படியே இருக்கில் அந்த ஆசார்யருடைய குணங்களிலே ஈடுபட்ட இவர் இன்னமும் ஆசார்யனையே ஸ்தோத்திரம் செய்ய யத்தனிப்பவர். ஆகையினால் தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்ய யத்தனித்தது நின்றுவிடும் என்று நினைத்து பகவான் தன்னைப்பற்றிய ஸ்தோத்திரத் தில் இவரைநேராகத் திருப்புவது அஸாத்தியம், ஆசார்யனுடைய குண ங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபடமாட்டார்

கள 'என்னப்பனில் நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்னாவுக்கே' என்றும், 'ஶத்ருக்நோ நித்ய ஶத்ருக்நஃ' என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஆசார்யர்கள் பகவானைவிட குணங்களால் சிறந்தவர்களாகையினால் போக்யதையில் மிஞ்சினவர்கள். ஆகையினால் தான் 'செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்த மீனும் திருவரங்கர் கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி நங்கண் முகப்பே மொய்த்தலைத் துன்னைவிடேனென்றிருக்கினும் நின்புகழே மொய்த்தலைக்கும் வந்து இராமானுச இன்னமுற்று நின்றே'என்று திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்திருக்கிறார் ஆகையினால் நேரில் தன்னிடத்தில் அவரைத் திருப்பமுடியாததினால் க்ரமமாகத் திருப்பவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் குணங்களில் ஈடுபட்ட இவரை வேறொருஆசார்யர்களிடங்களில் புத்தியைச் செலுத்தும்படி இழுக்கிறார் என்பது இதின் கருத்து

இவ்விடத்தில் ப்ரபந்தங்களைச் செய்து அதின் வழியாக பரம்பரையாக உபகாரம் செய்த ஆசார்யர்களை நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவராய் அவர்களில் தாம்ஶாஸ்திரம் செய்தவர்கள் பெரும்பாலும் தாமத்தின் வழியையே விஸ்தாரமாக நிரூபிப்பதையே முக்கியமாகக் கருதினவர்களாகையினாலும், பாரதம் முதலியவைகளைச் செய்தவர்கள் பகவான் மனுஷ்யனாக அவதரித்ததினால் பரமபுருஷனாயிருப்பதை மறைத்துக்கொண்டதைப்போல அதற்குத் தக்கபடி காவ்யமாக ஏற்பட்டபடியினால் மறைக்கப்பட்டு அதினால் தாத்பர்யத்தை அறிய முடியாததும், கம்பீரமானதும், மிகவும் விஸ்தாரமானதுமான க்ரந்தங்களைச் செய்தபடியினாலும், அவர்களுடைய ப்ரபந்தங்களில் மூன்று தத்துவம் முதலியவைகளைப் பற்றிய விவேகம் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக்கூடியதாயிருப்பதினாலும், வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லாமலும், விருத்தமான அர்த்தங்களை கலக்காமலும், வ்யக்தமான தாத்பர்யங்களையுடையதும், சுருக்கமானதும், ஸாத்விகங்களாகிய புராணங்களில் முக்கியமானதுமாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தைச்செய்ததினால் மிகவும் உபகாரம்செய்தவராகிய பராசர மஹாருஷியை ஸேவிக்கிறார்—'தத்வேந' என்கிற ஶ்லோகத்தினால். இவ்விடத்தில் தத்துவமாவது ஆரோபிக்கப்படாத ஸ்வபாவம், அதாவது உண்மையாயிருக்கிற ஆகாரத்தினால் என்றர்த்தம் 'யஃ' என்பதினால் ப்ரம்மாவிற்குக் கொள்ளுப்பேரன், வஸிஷ்டருடைய பிள்ளை, 'அந்தப் பராஶரர் பிள்ளையாகிய வ்யாஸர் சொன்னார்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் வ்யாஸர் உண்மையைச் சொன்னார் என்று நிஶ்சயிப்பதற்காக

அவருடைய தகப்பனாராக எடுத்துச்சொல்லப்பட்டவர் புலஸ்தியர், வஸிஷ்டர், இவர்கள் வரங்கொடுத்ததினால் அடையப்பட்ட பரதேவதையின் உண்மையைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை உடையவரென்று பராஸிதர் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் சித், அசித், என்னும் பதங்கள் சேதன அசேதன விசேஷங்களைச் சொல்லுகின்றன. சேதன விசேஷங்களாவது பத்தர், முக்தர், முதலியவர்கள். அசேதன விசேஷங்களாவது ப்ரக்ருதி, காலம், முதலியவைகள். ஈஶ்வரனாவது இவ்விடத்தில் தன்னைத்தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறவனும், தன்னுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் தான் மற்றவர்களினால் நியமிக்கப்படாதவனுமிருக்கிற புருஷோத்தமன். இவ்விடத்தில் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்துகொண்டு அதின்மூலமாக தனக்கு விடத்தக்கதையும் அங்கீகரிக்கத் தக்கதையும் பிரித்துத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காகவும், ப்ரக்ருதியே ஆத்மா என்கிற மதத்தையும் ஆத்மா ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற மதத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்வதற்காகவும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட போக்தா, போக்யம், நியந்தா, என்கிற வரிசை சொல்லப்பட்டது. அவைகளின் ஸ்வபாவங்களாவது இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவான ஸ்வபாவங்களும் மற்றவைகளுக்கில்லாமல் தனித்து அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களும். போகமாவது இவ்விடத்தில் ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸுகங்களை அனுபவித்தலும் தன்னுடைய ஜீவாத்மாவின் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதும். இதைப்பற்றிச் சிலர் முக்தி என்னும் பதத்தை உபசாரமாகச் சொல்லுகிறார்கள். தன்னுடைய ஆத்மாவின் ஆனந்தம் மாத்திரத்தை அனுபவிப்பதாகிய கைவல்யம் என்று பெயருடைய நித்யமாக ஒன்று இல்லை. 1 'சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா: । தேஷாம் ஏகாந்திந: ஶ்ரேஷ்டா: தே சைவாநந்ய தேவதா: ॥ அஹமேவ கதி: தேஷாம்

---

1 சதுர்விதா - நான்கு விதமானவர்களும், மம - என்னுடைய, ஜநா:- ஜனங்கள், தே - அவர்கள், பக்தா ஏவ - பக்தர்களாகவே, ஸ்ம்ருதா - ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டார்கள், தேஷாம் - அவர்களுக்குள், ஏகாந்தின - ஜ்ஞானிகள், ஶ்ரேஷ்டா - சிறந்தவர்கள், தே சைவ - அவர்களே, அநந்ய தேவதா - வேறு தேவதையை உடையவர்களல்ல, நிராஶீ: கர்மகாரிணம - பலங்களில் ஆசையில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்கிற, தேஷாம - அவர்களுக்கு, அஹமேவ - நானே, கதி: - அடையவேண்டியவன், ஶிஷ்டா - மிகுதியான, பக்தா: - பக்தர்கள், யே - எவர்களோ, தேது - அவர்களோவெனில், பலகாமா:- பலங்களிலாசையுடையவர்களாக, மதா: - எண்ணப்பட்டார்கள், ஸர்வே - எல்லாரும், ச்யவநதர்மாண: - நழுவுதலை ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள், ப்ரதிபுத்தஸ்து - ஜ்ஞானியோவெனில், மோக்ஷபாக் - மோக்ஷத்தை யடைகிறவன்

நிராஶீ: கர்ம காரிணாம் | பேதாஶ் ஶிஷ்டாஸ்த்ரயோ ஹ்யத்ர ஸமகாரா ஹிதே மதா:|| ஸர்வே ஹ்யந யபூர்ணா: ப்ரதிபாத்ஸ்யா மோக்ஷ ஸாதகா:' என்று விசேஷித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே மேலும்

ஸர்வ கர்ம விநிர்முக்தே முக்தி பேத: கதம் பவேத் |
கர்மைகதேஶயோகே து ந முக்தி: ஸ்வர்க பேதவத் ||
ந ச கைவல்ய ஸாமாந்யாத் முக்திபேதோ'பி யுஜ்யதே |
ஸ்வாத்ம முக்தி தாத்பர்யாத் தத்ர தஸ்ய ப்ரயோஜக: ||

ப - ரை] ஸர்வ கர்ம விநிர்முக்தே-எல்லாக் கர்மங்களும் விட்டு நீங்கினபிறகு, முக்தி பேத: - மோக்ஷத்தில் வ்யத்யாஸம், கதம் - எப்படி, பவேத் - உண்டாகும், கர்மைகதேஶயோகே து - கர்மங்களில் சிலபாகம் இருந்தபோதெனில், ஸ்வர்க பேதவத் - ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸுகாநுபவங்களின் வ்யத்யாஸத்தைப்போல, நமுக்தி: - மோக்ஷமில்லை, அதாவது இந்த ஜீவாத்மா மாத்திரத்தை அநுபவிப்பவனுக்கு எல்லாக் கர்மங்களும் நீங்கிவிட்டதா இல்லையா என்று விசாரிப்போம். எல்லாக் கர்மங்களும் நீங்கி இருக்கும் பக்ஷத்தில் எல்லா முக்தர்களையும் போலவே பரமாத்மாவைப் பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கவேண்டியிருக்க அதில்லாமல் தன்னை மாத்திரம் அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாகிய வ்யத்யாஸம் ஏற்படக் காரணமில்லை. இது ஸ்ருதப்ரகாசிகையில் லகு ஸித்தாந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் 'அவித்யா நிவ்ருத்திரேவ மோக்ஷ:' என்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யவாக்யத்திற்கு வ்யாக்யானமாக 'யத்யப்யநிஷ்ட நிவ்ருத்தி: இஷ்டப்ராப்திஶ்ச உபயமபி, ததாபி இஷ்ட தத்த்வ ப்ராப்தே: ஸ்வத ஸித்தாயா: ப்ரயத்நாய ஸாத்யத்வாபாவாத் ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்திரேவ ஸாத்யா; ஸ்வத ஏவ ஸர்வ ஸாக்ஷாத்கார க்ஷமம் ஜ்ஞாநம் ப்ரதிபந்தகே நிவ்ருத்தே ஸதி ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகம் ஸர்வம் ஸாக்ஷாத் கரோதி, யதா மைதள ஸம்ஶுஜ்ஜ்வலம் ஸ்வபரோத்பாஸதி ந கேநசிதேதவ்யம் தத்வத்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. இதின் ஆத்தம்—அநிஷ்டத்தைப் போக்குவதும் இஷ்டத்தை அடைவதுமாகிய பலம் இரண்டிருக்கிறதேயென்னில்? அப்படி இருந்தபோதிலும் இஷ்டமாகிய பரமத்தை அடைவது ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாகையினாலே தனித்து உபாயத்தினாலுண்டாக்கப்படுகிறதில்லை யாகையினால் தடங்கலை நிவருத்தி செய்வது மாத்திரம் உபாயத்தினாலே உண்டாக்கப்படுகிறது ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லா வஸ்துக்களையும் கண்டறியும் யோக்யதையுடைய ஜ்ஞானம் தடங்கல் நிவருத்தித்ததால் பரமத்தின

ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபூதி முதலிய எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமா யறிகிறது எப்படி அணையை யுடைத்துவிட்டால் ஜலம் தானே ஓடுகிறதோ, ஒருவராலும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டியதில்லையோ அதைப்போல என்பது ஆகில பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதற்குத் தடையான காமங்கள் நீங்கவில்லை எனனில் எல்லாக் காமங்களும் நீங்கின பிறகல்லவோ முக்தி உண்டாகவேண்டும் ஆகையினால் ஸ்வர்க்கம் பரமம் பட்டம், முதலிய ஐஶ்வர்யானுபவங்களின் வ்யத்யாஸத்தைப்போலவே இதுவும் மோக்ஷமாக இருக்கக்கூடாது என்பதேற்படுகிறது, கைவல்யஶப்தாத் - கைவல்யம் என்கிற பெயர் இருப்பது மாத்திரத்தினால், ஸைஷா - இது, முக்தி: - மோக்ஷம், இதி - என்பது, ந யுஜ்யதே - யுக்தமல்ல, ஸ்வாத்மாநுபூதிதாத்பர்யாத் - தன்னை மாத்திரம் அனுபவிப்பதைத் தாத்பர்யத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தத்ர- அந்தக் கைவல்யத்தில் தஸ்ய - அந்தக் கைவல்யம் என்னும் பதத்தை, ப்ரயோகத: - ப்ரயோகித்திருப்பதினால்

ஆத்மாவை மாத்திரம் அனுபவிப்பதில் ஆசையுடையவனாய் அதின் உபாயத்தை அனுஷ்டித்தவனுக்குக் கதி என்ன? எனனில் ப்ரம்ம வித்யையில் உள்ளடங்கியதாயிருந்தால் மோக்ஷத்தில் முடிவு பெறுகிறது அதில்லாவிடில் அவரவர்கள் காமத்திற்குத் தகுந்தபடி உண்டாகிறது என்று ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலியவைகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளவும். ஐஶ்வர்யம் முதலியவைகளை விரும்புகிறவர்களுக்கு அவைகளின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளை நிரூபித்திருப்பதும் உதாரத் தன்மையினாலேற்பட்டதுதான் அபவர்க்கமாவது எல்லாக் காமங்களும் முழுமையும் நீங்கின பிறகு எல்லா அவித்யைகளும் நிவ்ருத்தியடைந்து பரிபூர்ணமான பரமமத்தை யனுபவிப்பது அதுவும் காமங்களுக்கு வசப்படாததாயும், பகவானுக்கு இஷ்டமாயும், தன்னுடைய இச்சை ப்ரகாரம் நடத்துகிற கைங்கர்யம் வரையிலும் முடிவையுடையது. இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பற்றி 1 யதா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா ம

1 மணே:-ரத்தினத்திற்கு, மலப்ரக்ஷாளனாத்-அழுக்கை அலம்புவதினால், ஜ்யோத்ஸ்நா-காந்தி, யதா-எப்படி, நக்ரியதே-உண்டாக்கப்படுகிறதில்லையோ, ததா-அப்படியே, ஆத்மன -ஜீவாத்மாவிற்கு, தோஷப்ரஹாணாத் - தோஷத்தை விலக்குவதினால், ஜ்ஞானம்-ஜ்ஞானமானது, நக்ரியதே-உண்டாக்கப்படுகிறதில்லை, உதபானகரணாத்-கிணறு, குளம், முதலிய ஜலாதாரங்களைச் செய்வதினால், ஜலாம்பரம்-ஜலமும், ஆகாயமும், யதா-எப்படி, நக்ரியதே-செய்யப்படுகிறதில்லையோ, ஸதேவ-முன்பிருக்கிறதோ, வ்யக்திம்-ப்ரகாசத்தை, நீயதே-உண்டாக்கப்படுகிறது, அஸத:-இல்லாததற்கு, ஸம்பவ:-உத்பத்தி, குத:-எப்படி வரும்,

ப்ரக்ஷாளநாத்து மணே: । தோஷப்ரஹாணாந்ந ஜ்ஞாநமாத்மந: க்ரியதே ததா ॥ யதோதபாநகரணாத் க்ரியதே ந ஜலாம்பரம் । ஸதேவ நீயதே வ்யக்திமஸத: ஸம்பவ: குத: । ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: ॥ ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹி தே ॥' என்பது அறியத்தக்கது. இதின் உபாயங்களாவது அந்தந்த அதிகாரிகளினாலே செய்யத்தக்கவைகளாக 1 'ப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத் । நிவ்ருத்தி லக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர் நாராயணோப்ரவீத் ॥' என்று பிரித்துச் சொல்லப்பட்டவைகள். இதின் ஸித்தோபாயங்களான தேவதை முதலியவைகளும் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவானவைகள். முக்கியமான ஸித்தோபாயமோவெனில் முன்பு சொல்லிய இரண்டுவிதக் காமங்களினாலும் வசப்படுத்தக் கூடியவனும் நித்யமாக ஏற்பட்டவனுமாயிருக்கிற புருஷோத்தமன். கதி என்கிற இடத்திலேயும் தத் என்னும் பதத்தை அன்வயித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவைகளைச் சேர்ந்த கதிகளாவது அர்ச்சிராதிகதியும் தூமாதிகதியும் அன்றிக்கே ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம், என்று பிரிக்கப்பட்ட கதிகளாகவுமாம். அப்படியே கீதையில் 2 'ஊர்த்வம் கச்சந்தி ஸத்வஸ்தா:' என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது. கதிவரையிலுள்ள எட்டுப் பதங்களுக்கும் த்வந்த்வம் சொல்லுவது இவ்விடத்தில் உசிதம். சிலர் கீழ்ச்சொல்லிய ஏழுவஸ்துக்களின் கதிகள், அதாவது ப்ரகாரங்கள் என்றர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். கீழ்ச்சொல்லியவைகளாலே இங்கு சொல்லப்படாத விரோதி முதலியவைகளும் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன. 'உதார:' என்பதற்கு மைத்ரேயர் முதலியவர்களுக்கும், நம்மைப் போன்றவர்களுக்கும் ஒரு ப்ரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே தத்துவ ஜ்ஞானமாகிற பெரிய நிதியைக் கொடுத்தவர் என்றர்த்தம். எந்தப் பராஶ

ததா-அப்படியே, ஹேயகுணத்வம்ஸாத்-கெட்ட குணங்களைப் போக்கடிப்பதினால், அவபோதாதய-ஜ்ஞானம் முதலிய, குணா-குணங்கள், ப்ரகாஶ்யந்தே-ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, ந ஜந்யந்தே-உண்டாக்கப்படுவதில்லை, ஹி-என்பதைக் காரணத்தினால், தே-அந்தக் குணங்கள், ஆத்மன-ஜீவாத்மாவிற்கு, நித்யா ஏவ-எப்பொழுதும் இருப்பவைகளே.

1 ப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணம - ப்ரவ்ருத்தி என்று பெயருடைய, தர்மம்-தர்மத்தை, ப்ரஜாபதி-ப்ரும்மா, அத: - பிறகு, அப்ரவீத்-சொன்னார், நிவ்ருத்தி லக்ஷணம-நிவ்ருத்தி என்று பெயருடைய, தர்மம்-தர்மத்தை, நாராயண:-நாராயணன் என்கிற, ருஷி:-ருஷி, அப்ரவீத் - சொன்னார்

2 பகவத்கீதை-14-18 ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவர்கள் மேலே போகிறார்கள்.

ரரினால் புராணத்தின் முடிவில் 1 'ஸ திசது பகவாநசேஷ பும்ஸாம் ஹரிரபஜந்மஜராதிகாம் ஸம்ருத்திம்' என்று ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறதோ இவ்விடத்தில் 2 'அஜ்ஞாநாய து யோ ஜ்ஞாநம் தத்யாத் தர்மோபதேசநம்। க்ருத்ஸ்நாம் வா ப்ருதிவீம் தத்யாத் தேந துல்யம் ந தத்பலம்॥', 3 'ப்ரஹ்ம வித்யா ப்ரதாநஸ்ய தைவைரபி ந சக்யதே। ப்ரதிப்ரதாநம் அதவா தத்யாத் சக்தித ஆதராத்॥', 4 'வித்யாதாநம் ததோ(அ)திகம்' என்றிவை முதலியது இங்கே நினைக்கத்தக்கது. 'ஸந்தர்சயந்' என்பதற்கு நன்றாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்றர்த்தம். அதாவது நேராகச் சொல்லுவதினாலும் தாத்பர்யத்தினாலும் விசதமாக ப்ரகாசம் செய்தவராக என்று தாத்பர்யம். 5 'லக்ஷண ஹேத்வோ: க்ரியாயா:' என்பதினால் இங்கே 'சத்ரு' என்னும் விகுதி வந்திருக்கிறது. 6 'சிர நிர்வ்ருத்தமப்யேதத் ப்ரத்யக்ஷமிவ தர்சிதம்' என்று சொல்லியிருக்கிற நியாயத்தினால் 'தர்சயந்' என்று சொல்லியிருப்பது உபசாரமாக. இந்த அபிப்ராயத்தினால் ச்ருதியில் 'போக்கடிக்கப்பட்ட பாபங்களையுடைய அவருக்குப் பகவானாகிய ஸநத்குமாரர் தமோகுணத்திற்கு அக்கரை

---

1 ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். ஸ-அந்த, பகவான்-பகவானாகிய, ஹரி:-விஷ்ணுவானவர், அசேஷபும்ஸாம்-ஸகல ஜனங்களுக்கும், அபஜன்மஜராதிகாம்-பிறப்பு கிழத்தனம் முதலியதில்லாத, ஸம்ருத்திம்-ஸம்பத்தை, திசது-கொடுக்கட்டும்.

2 ய:-எவன், அஜ்ஞாநாய-நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக, தர்மோபதேசனம்-தர்மத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய, ஜ்ஞானம்-ஜ்ஞானத்தை, தத்யாத்-கொடுப்பனோ, க்ருத்ஸ்நாம்-எல்லா, ப்ருத்வீம்-பூமியை, தத்யாத்-கொடுப்பனோ, தத்பலம்-அந்தப் பூமியைக் கொடுத்ததின் பலம், தேந-அந்த ஜ்ஞானத்தைக் கொடுத்ததோடு, ந துல்யம்-ஸமமில்லை.

3 ப்ரம்ம வித்யா ப்ரதானஸ்ய-ப்ரம்ம வித்யையைக் கொடுத்ததற்கு, ப்ரதி ப்ரதானம்-பதில் கொடுப்பது, தைவைரபி-தேவதைகளினாலும், நசக்யதே-முடிகிறதில்லை, அதவா-இப்படியிருக்க, சக்தித:-தன் சக்தியை யனுஸரித்து, ஆதராத்-ப்ரீதியினால், தத்யாத்-கொடுக்கவேண்டும்.

4 தத:-அதைவிட, வித்யாதானம்-வித்யையைக் கொடுத்தது, அதிகம்-மேற்பட்டது.

5 லக்ஷணம், காரணம், இவைகளைச் சொல்லும்பொழுது அந்தக் காரியத்தைச் சொல்லும் பதத்திற்குமேல் சத்ரு என்னும் விகுதிவரும்.

6 ராமாயணம்-பாலகாண்டம்-4-20. ஏதத்-இது, சிரநிர்வ்ருத்தமபி-வெகு காலத்திற்கு முன் நடந்ததாயிருந்தபோதிலும், ப்ரத்யக்ஷமிவ-ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்படுகிறதைப்போல, தர்சிதம்-காண்பிவிக்கப்பட்டது.

யாகிற இடத்தைக் காட்டுகிறார்' என்றாற்போன்ற வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. 'தத்வேந, ஸத்பூயந்' என்னும் பதங்களினால் 'அந்த ப்ரஹ்ம வித்யையை உண்மையாகச் சொல்லவேண்டும்' என்றாற்போன்ற ஶ்ருதி வாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. இப்படி எல்லா வேதாந்தங்களுக்கும் ஸாரமாகக் கேழ்க்கப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் விசதமாக நிரூபிக்கிறது விஷ்ணுபுராணம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், அவைகளின் உட்பிரிவுகள் 1 'பிண்ட: ப்ருதக்யத: பும்ஸ:', 2 'புமாந் ந தேவோ ந நர:', 3 'நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோऽமல:', 4 'ஆத்மா ஶுத்தோऽக்ஷர: ஶாந்தோ நிர்குண: ப்ரக்ருதே: பர:', 5 'அத்யாபி ந நிவர்த்தந்தே த்வாதஶாக்ஷர சிந்தகா:', 6 'யத்வை பஶ்யந்தி ஸூரய:' என்றிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. அசேதனங்களின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், அவைகளின் உட்பிரிவுகளோவெனில் 7 'த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநிரநாதி ப்ரபவாப்யயம் । வ்யக்தாவ்யக்தே ததைவாந்யே ரூபே காலஸ்ததாபர:॥',

1 யத:-எந்தக்காரணத்தினால், பிண்ட:-ஶரீரமானது, பும்ஸ:-ஜீவாத்மாவைவிட, ப்ருதக்-வேறானதோ

2 புமான்-ஜீவாத்மா, நதேவ:-தேவனல்ல, ந நர:-மனிதனுமல்ல

3 அயம்-இந்த, ஆத்மா-ஆத்மாவானவன், நிர்வாணமய:-ஆனந்தமயன், ஜ்ஞானமய:-ஜ்ஞானஸ்வரூபன், அமல:-அழுக்கில்லாதவன்.

4 ஆத்மா-ஆத்மாவானவன், ஶுத்த:-பரிசுத்தன், அக்ஷர:-அழிவில்லாதவன், ஶாந்த:-துக்கங்களில்லாதவன், நிர்குண:-ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவன், ப்ரக்ருதே:-ப்ரக்ருதியைவிட, பர:-மேலானவன்

5 த்வாதஶாக்ஷரசிந்தகா:-த்வாதஶாக்ஷர மந்திரத்தை சிந்தனை செய்பவர்கள், அத்யாபி-இன்னும், ந நிவர்த்தந்தே-திரும்புவதில்லை.

6 ஸூரய:-ஸூரிகள், யத்-எந்த ஸ்தானத்தை, பஶ்யந்தி-பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ

7 த்ரிகுணம்-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற மூன்று குணங்களையுடைய, ஜகத்யோநி:-லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய, தத்-அந்த ப்ரக்ருதி, அநாதிப்ரபவாப்யயம்-முதல், உத்பத்தி, நாசம், இவைகளில்லாதது, ததைவ-அப்படியே, வ்யக்தாவ்யக்தே-ப்ரகாசமாயும் அப்ரகாசமாயுமிருக்கிற, அந்யே-வேறு, ரூபே-ரூபங்கள் (இருக்கின்றன), ததா-அப்படியே, அபர:-வேறாகிய, கால:-காலமும் (இருக்கிறது)

1 'கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்ச காலோ ந யத்விபூதே: பரிணாமஹேது: ।' என்றிவை முதலியவைகளினால் நிரூபிக்கப்பட்டன பகவானுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளோவெனில் 2 'அவிகாராய ஶுத்தாய', 3 'பர: பராணாம் பரம:', 4 'ப்ரஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய', 5 'ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ', 6 'ஆத்மபாவம் நயதே தத்ப்ரஹ்ம த்யாயிநம் ஆத்மநோ விகார்யம் ஶக்த்யா லோஹமாகர்ஷகோ யதா ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஐஶ்வர்யங்களை அனுபவிப்பதும், அவைகளுக்கு இடங்களும், அந்த இடங்களில் அனுபவிக்கக்கூடிய ஸுகங்களும் அந்த ஸுகங்களை யனுபவிக்கக்கூடிய ஒத்தாசைக் கருவிகளுமாகியவை முதலியது அண்டங்களை நிரூபிக்கும் இடங்களில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7 'யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்' என்பதினால் தன்னுடைய ஆத்மாவை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் இடமும் சொல்லப்பட்டது. ஸநகர் முதலிய யோகிகளினுடைய அழிவில்லாத இடமே தன்னுடைய ஆத்மாவை யனுபவித்ததினால் ஸந்தோஷிப்பவர்களினுடைய இடமாயிருக்கிறது என்றர்த்தம். இவ்விடத்தில் முன்பின் வாக்யங்கள் இருக்கும் வித்தத்தைப் பராமர்சிக்க

---

1 கலாமுஹூர்த்தாதிமய - கலை முஹூர்த்தம், முதலியவைகளாகிய, கால -காலம், யத்விபூதே -எந்த விபூதிக்கு, பரிணாமஹேது -மாறுதலுக்குக் காரணமாக, ந-ஆகிறதில்லையோ.

2 அவிகாராய - விகாரங்களில்லாத, ஶுத்தாய-ஶுத்தனாகிய,

3 பராணாம் - (நம்மைவிட) மேலானவர்களுக்கும், பர - மேலானவனாகிய, பரம:- தன்னைவிட மேற்பட்டவனில்லாதவனாகிய.

4 விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், அஶேஷஸ்ய - எல்லா லோகத்திற்கும், ப்ரஶாஸ்தா- நியமிக்கிறவர்

5 அஸௌ - இந்த விஷ்ணு, ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மக -எல்லாக் கல்யாண குணங்களும் நிறைந்தவர்

6 ஆத்மன:-தன்னுடைய, ஶக்த்யா - ஶக்தியினால், விகார்யம் - விகாரத்தை அடைவிக்கக்கூடிய, லோஹம் - இரும்பை, ஆகர்ஷகோ யதா - காந்தம் போல், தத்-அந்த, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மமானது, த்யாயினம் - தன்னை த்யானம் செய்கிற, ஏனம்-இந்த ஜீவாத்மாவை, முனே- ஓ! ருஷியே, ஆத்மபாவம் - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை, நயதி - அடைவிக்கிறது

7 யோகினாம்-ஸநகாதி யோகிகளினுடைய, அம்ருதம் - அழிவில்லாத ஸ்தானம்-இடமானது, ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்-தன்னுடைய ஆத்மாவை அனுபவித்த தனால் ஸந்தோஷப்படுகிற கேவலர்களுக்கு மிருப்பிடம்.

வேண்டும். இவ்விடத்தில 'ஸ்வபக்ஷே ஃநாவதிஷ்டநாம்' என்று பாடமிருப்பதாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த யோகிகளும் தாழ்ந்தவர்கள். அந்த இடமும் அப்படிப்பட்டதே. 1 'ஏகாந்திந ஸதா ப்ரஹ்ம த்யாயிநோ யோகிநோ ஹி யே। தேஷாந்தத் பரமம் ஸ்தாநம்' என்று இதற்கு மேற்பட்டதாகிய வேறொரு ஸ்தானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால். மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபம் 2 'நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணா। பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா॥', 3 'தஸ்ய ஸாதர்ம்ய மாகதா:' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் காமங்களினால் செய்யப்பட்ட வ்யத்யாஸம் முழுமையும் நிவ்ருத்தி யடைகிறதென்பது தாத்பர்யம். போகத்தின் உபாயங்களும் த்ருவன் முதலியவர்களின் சரித்திரங்களினால் உதாஹரிக்கப்பட்டன. பக்தியோகமென்று பெயருடைய மோக்ஷத்தினுபாயமும் 4 'தத்ரூப ப்ரத்யயே சைகா ஸந்ததிஶ் சாந்ய நிஸ்ப்ருஹா। தத்த்யாநம் ப்ரதமை ஷட்பி ரங்கைர் நிஷ்பாத்யதே ந்ருப॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பரபக்தியின் ஸ்வரூபமும் 5 'தாவதார்த்தி ஸ்ததா

1 ஏகாந்தின:- பகவானையே ஆச்ரயித்தவர்களாய், ஸதா-எப்பொழுதும், பரமம் - பரப்ரஹ்மத்தை, த்யாயின: -த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கிற, யோகின: -யோகிகள், யே-எவர்களோ, தேஷாம்- அவர்களுக்கு, தத் - அந்த, பரமம் - தன்னைவிட மேற்பட்டதில்லாத, ஸ்தானம்- இடம் (கிடைக்கிறது).

2 நிரஸ்தாதிசய - தன்னைவிட மேற்பட்டதில்லாத, ஆஹ்லாத - ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, ஸுகபாவைகலக்ஷணா - ஸுகமாக இருப்பதொன்றேயே லக்ஷணமாகவுடைய, ஏகாந்தாத்யந்திகீ-ஒரே நிச்சயத்துடன் கூடியதும் அழிவில்லாததுமான, பகவத்ப்ராப்தி -பகவானை அடைவது, பேஷஜம் - ஸம்ஸாரத்திற்கு மருந்தாக, மதா-எண்ணப்பட்டது.

3 அவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப் போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவனாய்.

4 ந்ருப - ஓ! ராஜாவே, தத்ரூப ப்ரத்யயே - அந்தப் பகவானுடைய ரூபத்தைப்பற்றி நினைப்பதில், அந்ய நிஸ்ப்ருஹா - வேறொன்றிலும் ஆசையில்லாத, ஏகா - ஒரு, ஸந்ததி -தொடர்ச்சி (எதுவோ), தத் - அது, த்யானம் - த்யானமென்னப்படுகிறது, (அது) ப்ரதமை: - முன்பு சொன்ன, ஷட்பி: அங்கை:-ஆறு அங்கங்களினால், நிஷ்பாத்யதே - உண்டாக்கப்படுகிறது.

5 ஆர்த்தி:-கையை விட்டுத் தவறிப்போன பொருள் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற துக்கமும், தாவத் - அது வரையிலும், வாஞ்சா - புதிய ஐச்வர்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையும், ததா - அப்படியே, மோஹ -ஆத்மானவ ப்ரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்காததும், தாவத் - அதுவரையிலும், அஸுகம் - ஸுக

வாஞ்சா தீர்வஸிந்தா ஹ்ருத்யா ஸர்வம் யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாம் ஶே-ஷாவஸாநம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டது போகம், மோக்ஷம் இவைகளுக்கேற்பட்ட கதிகளும் அந்தந்த உபாயங்களுக்கும் பலங்களுக்கும் நடுவில் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கது 1 'வா ராண ஸம்ஹிதா கர்தா ஸ்வாது வத்ஸ ஸ்வயிஷ்யதி' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்திலும், ஸ்ரீலைங்க புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'நிரதிசய புராண ரத்னம்' என்று கேவலம் முன்பிருந்த பரம்பரத்தத்தைப் பரவசனம் செய்தது மாத்திரமல்ல என்று தாத்பர்யம் முன்னமேயே இருந்தபோதிலும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது புதிதாக இருக்கிறபடியினால் புராணம் என்னப்படுகிறது அதாவது வெகுகாலமாக அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் புதிதாக அனுபவிப்பதைப்போல அனுபவிக்கத்தக்கதாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம் அறுதியான வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதினாலாவது, மற்ற வித்யாஸ்தானங்களைவிட முன்னமேயே இருப்பதினாலாவது புராண மென்னப்படுகிறது அப்படியே வாயு புராணத்தில் 2 'ப்ரதமம் ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணாம் புராணம் ப்ரஹ்மணோதிதம்। அநந்தரம் ச வக்த்ரேப்யோ வேதாஸ்தஸ்ய விநிஸ்ஸ்ருதா:॥' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படியாகில் பராசரர் புராணத்தினர்த்தத்தைச் செய்தாரென்பது எப்படிப்பொருந்தும்? சைவபுராணத்திலும் 3 'ப்ரஹ்மணைவ த்ர வேதானாம் புராணானாம் ப்ரகாஶக:' என்று சொல்லப்பட்டதே என்னில்? அப்படியிருந்தபோதிலும் அந்தப்புராணங்களிலேயே தனித்தனியாகப் புராண விசேஷங்களைச் செய்தவர்கள் இன்னாரின்னாரென்று 4 'ப்ராஹ்மம் ப்ரஹ்மணா ப்ரோக்தம் பாத்மம் தத்பேந்வ

மென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷமில்லாமையும், ததா - அப்படியே, யாவத் - எதுவரையிலும், அஶேஷாக நாசனம் - எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கிறவனுயிருக்கிற, த்வாம் - உன்னை, ஶரணம் - ஶரணமாக, நயாதி - அடையவில்லையோ

1 வத்ஸா - ஓ! குழந்தாய், பவாந - நீ, புராண ஸம்ஹிதா கர்த்தா - புராண ஸம்ஹிதையைச் செய்பவனாக, பவிஷ்யதி ஆகப்போகிறாய்.

2 ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணாம் - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும், ப்ரதமம் - முதலில் ப்ரஹ்மணா - ப்ரம்மாவினால், புராணம் - புராணமானது, உதிதம் - சொல்லப்பட்டது, அனந்தரம் - பிற்பாடு, தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மாவினுடைய, வக்த்ரேப்ய:-முகங்களிலிருந்து, வேதா:-வேதங்கள், விநிஸ்ருதா -புறப்பட்டதுகள்

3 ப்ரஹ்மணைவ - ப்ரம்மாவே, வேதானாம் - வேதங்களையும், புராணானாம் - புராணங்களையும், ப்ரகாஶக:-காணபித்தவர்.

4 ப்ராஹ்மம் - ப்ராஹ்ம புராணம், ப்ரஹ்மணா - ப்ரம்மாவினால், ப்ரோக்தம்-

ஶோபநம் । பராஶரேண கதிதம் வைஷ்ணவம் முநிபுங்கவா: ॥ ஶைவம் ஶைலாதிநா ப்ரோக்தம்’ என்று ஆரம்பித்து நிரூபிக்கப்படுகிறது. அப்படியே ஆக்நேய புராணத்திலும் 1 ‘யஸ் ப்ரஹ்மகல்பவ்ருத்தாந்தமதிக்ருத்ய ப்ரஜாபதி: । அகல்பயத் புராணம் தத்ப்ராஹ்மமித்யபிதீயதே ॥’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது. மாத்ஸ்யபுராணத்திலும் 2 ‘வராஹகல்பவ்ருத்தாந்தமதிக்ருத்ய பராஶர: । யத்ப்ராஹ தாமாநகிலாந் விஷ்ணோஸ் தத்வைஷ்ணவம் விது: ॥ யதீஶாநகல்பஸ்ய வ்ருத்தாந்தமதிக்ருத்ய ய: । கல்பிதம் லைங்கமித்யுக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா ஸ்வயம் ॥’ என்றிவை முதலியதும் சொல்லப்படுகிறது. 3 ‘அஷ்டாதஶ புராணாநாம் கர்த்தா ஸத்யவதீஸுத:’ என்கிற இதுவும் முன்பே ஏற்பட்ட எல்லாப் புராணங்களையும் ப்ரவசனம் செய்வதினாலாவது எல்லாப் புராணங்களினுடைய ஸாராம்ஶங்களை எடுத்து 4 ‘யதிஹா

சொல்லப்பட்டது, தேநைவ - அந்த ப்ரம்மாவினாலேயே, ஶோபனம் - அழகான, பாத்மம் - பாத்மபுராணமும், ப்ரோக்தம் — சொல்லப்பட்டது, முனிபுங்கவா:-ஓ முனி ஶ்ரேஷ்டர்களே, வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுபுராணம், பராசரேண - பராசரினால், கதிதம் - சொல்லப்பட்டது, சைவம் — சைவபுராணம், சைலாதினா - சைலாதி என்பவரினால், ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

1 ப்ரம்ம கல்ப வ்ருத்தாந்தம்-ப்ரம்மாவின் கல்பத்தில் நடந்த சரித்திரத்தை, அதிக்ருத்ய - குறித்து, யத் - எந்தப் புராணத்தை, ப்ரஜாபதி -ப்ரம்மா, அகல்பயத் - செய்தாரோ, தத் - அந்த, புராணம் - புராணம், ப்ராம்ஹமிதி - ப்ராம்மமென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறது.

2 பராசர:-பராசர், வராஹ கல்பவ்ருத்தாந்தம் - வராஹ கல்பத்தில் நடந்த சரித்திரத்தை, அதிக்ருத்ய - குறித்து, அகிலான்-எல்லா, விஷ்ணோ -விஷ்ணுவினுடைய, தாமாந் - தாமங்களை, ப்ராஹ - சொன்னார், தத் - அதை, வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுபுராணமாக, விது -தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள், ஈசான கல்பஸ்ய-ருத்திர கல்பத்தினுடைய, வருத்தாந்தம் - சரித்திரத்தை, அதிக்ருத்ய - குறித்து, யத் - எந்தப் புராணம், ப்ரம்மணா - ப்ரம்மாவினால், ஸ்வயம் - தானே, கல்பிதம்-செய்யப்பட்டதோ, தத் - அந்தப் புராணம், லைங்கமிதி - லைங்கமென்று, உக்தம்-சொல்லப்பட்டது.

3 அஷ்டாதச புராணானாம் - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், கர்த்தா - செய்தவர், ஸத்யவதீஸுத -ஸத்யவதியின் பிள்ளையாகிய வ்யாஸர்.

4 இஹ - இந்த மஹாபாரதத்தில், யத் - எது, அஸ்தி - இருக்கிறதோ, தத் - அதுவே, அந்யத்ர - மற்ற இடத்திலும் (இருக்கிறது), யத் - எது, இஹ - இந்தப்பாரதத்தில், நாஸ்தி - இல்லையோ, தத் - அது, க்வசித்-வேறெந்தவிடத்திலும், ந - இல்லை.

ஸ்தி தத³ந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத்க்வசித்' என்று சொல்லப்பட்ட மஹா பாரதத்தைச் செய்ததினாலாவது சொல்லப்பட்டது என்று அர்த்தம் சொல்லத்தக்கது ஆகையினால். [1] 'அஷ்டாத³ஶ புராணாநி அஷ்டௌ வ்யாகரணாநி ச | ஜ்ஞாத்வா ஸத்யவதீஸூநுஶ்சக்ரே பா⁴ரதஸம்ஹிதாம் ||' என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் [2] 'அஷ்டாத³ஶ புராணாநி க்ருத்வா ஸத்யவதீஸுத꞉ | பா⁴ரதாக்²யாநம் அகி²லம் சக்ரே தது³பப்³ரும்ஹணம் || லக்ஷேணைகேந யத்ப்ரோக்தம் வேதா³ர்த²பரிப்³ரும்ஹணம்" என்று பவிஷ்யத் புராணத்திலும் மாத்ஸ்யபுராணத்திலும் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கும் இப்படியே அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. இந்தப் புராணம் 'ஸர்க³ஶ்ச ப்ரதிஸர்க³ஶ்ச' என்றாரம்பித்து ஐந்து லக்ஷணங்களையுடையதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரத்னமாக நிரூபித்திருப்பதினால் த்ராஸம் என்னும் தோஷமில்லாமையும், ஸ்திரமாக இருக்கையும், ஸுலபமாய் அறியக்கூடிய தன்மையும், காப்பாற்றத்தகுந்த தன்மையும், அனுபவிக்கக்கூடிய தன்மையும், ப்ரகாஶத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையும், மங்களமாக இருக்கையும், விலை உயர்ந்ததாயிருக்கையும், கொண்டாடத்தகுந்ததா யிருக்கையும், தன்னை யுடையவனைக் கொண்டாடக் காரணமாக இருக்கும் தன்மை, முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

அத்ராஸம் மாநத³ம் ரத்நம் ஸ்தி²ரம் போ⁴க்³யம் ப்ரகாஶகம் |
மஹார்க⁴ம் மங்க³ளம் மாந்யம் ஸம்ரக்ஷ்யம் ஸுக்³ரஹம் ந்ருணாம் ||

ப - ரை] ரத்நம் - ரதனமானது, அத்ராஸம் - த்ராஸமென்னும் தோஷமில்லாதது, இங்கு ப்ரதிவாதிகளிடத்திலிருந்து பயமில்லாததென்றர்த்தம், மாநத³ம் - தன்னை யுடையவனுக்குப் பஹுமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, இதுவும் தன்னைப் படித்தவனுக்குப் பஹுமானத

1 அஷ்டாதஶ புராணாநி - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், அஷ்டௌ - எட்டு, வ்யாகரணாநி ச - வ்யாகரணங்களையும், ஜ்ஞாத்வா - தெரிந்துகொண்டு, ஸத்யவதீ ஸூநு - ஸத்யவதியின் பிள்ளையாகிய வ்யாஸர், பாரத ஸம்ஹிதாம் - பாரத ஸம்ஹிதையை, சக்ரே - செய்தார்.

2 ஸத்யவதீஸுத - வ்யாஸர், அஷ்டாதஶபுராணாநி - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், க்ருத்வா - செய்துவிட்டு, ததுப ப்ரும்மணம் - அவைகளின் அர்த்தத்தை விசதப்படுத்துகிற, பாரதாக்யானம் - பாரதமென்று பெயருடைய க்ரந்தத்தை, அகிலம் - முழுமையும், சக்ரே - செய்தார், யத - எந்தப் பாரதம், லக்ஷேணைகேன - ஒரு லக்ஷம் க்ரந்தத்தினால், வேதார்த்தபரிப்ரும்மணம் - வேதத்தின் அர்த்தங்களை விசதப்படுத்துகிறதாக, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ

தைக் கொடுக்கக்கூடியது, ஸ்திரம் - ரதனம் உறுதியாகையினால் அழிவில்லாதது, இது ஆத்தங்கள் ஒருவராலும் அழிக்கமுடியாதாகையினால் ஸ்திரமானது, போக்யம் - ரதனம் அழகுடைய தாகையினால் அனுபவிக்கத்தக்கது, இதுவும் விசேஷமான ஆத்தத்தைவுடைய தாகையினால் அனுபவிக்கத்தக்கது, ப்ரகாசகம் - ரதனம் ஒளியுடைய தாகையினால் பரகாசத்தை உண்டாக்கக்கூடியது இதுவும் புத்தியின் பரகாசத்தை உண்டாக்கக்கூடியது, ஶோபயம் - விலையுயர்ந்தது, மங்களம் - மங்களகரமானது, ஶர்வ்யம் - கொண்டாடத்தக்கது நரணாம்-மனிதாகளுக்கு, ஸாரக்ஷம் - நன்றாய் காப்பாற்றத்தக்கது, ஸூக்ஷ்மம்-ரதனம் சிறிய உருவமுடையதாகையினால் ஸுலபமாய் காஹிக்கத்தக்கது, இது ஆத்தம் ஸுலபமாகையினால் ஸுலபமாயறியத்தக்கது என்று தாதபாயம்

இந்தப் புராணத்திற்குப் பெரியோர்களின் அங்கீகாரம் உண்டென்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது 'தஸ்யை' என்பதற்கு கீழ்ச்சொல்லிய விதமான மிகுந்த ஔதாாயத்தை உடையவராயும் 'இதிஹாஸ புராணாப்யாம்' என்றாரம்பித்து மனுவினால் சொல்லப்பட்ட வேதங்களின் பயத்தை ஶமனம் செய்தவருமாகிய என்றாத்தம் 'முநிவராய' என்பதற்கு பரமாத்மாவைப்பற்றி மனனம் செய்பவாகளுக்குள் சிறந்தவராகிய என்றாத்தம். அவாகளால் பராாததிக்கப்பட்டவராகிய என்று மாத்தமாகவுமாம் ருஷிகளினால் கொடுக்கப்பட்ட வரன்களையுடைய இந்தப் பராஶரா அவாகளுக்கு பரத்யுபகாரம் செய்தாரென்று தாதபாயம் 'பராஶரம் முநிவரம்' என்றுஇந்தப் புராணத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டுகிற 'முநிவர, பராஶர,' என்னும் பதங்களினால் தன்னுடைய பக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கிறவா என்பதும் பரகாசம் செய்யப்படுகிறது 'பராந் (அயலாரை,அதாவது வேதபாஹ்யாகளையும் குத்ருஷ்டிகளையும)', (பரமாணங்களும யுக்திகளுமாகிற பாணங்களினால்) ஶ்ருணாதி (ஹிம்ஸிக்கிறா) என்றல்லவோ 'பராஶர:' என்பதினாத்தம். 4

தாதா விதா யாவதய ஸூநயா விஶஶிதிः
ஸவஞ் யயேவ நியமேந ஶநாயாநாம் ।
ஶ்ருத்யவஸ்ய நः காஸ்வதே வஞ்காஸ்யா ஹி ரமம்
ஶ்ரீ ஶ தத்ஷி யாமுனம் ஸ்ரணஶரி ஶஷ்யஹ்ர ॥ 5

மாதா பிதா யுவதயஸ தநயா விபூதி꞉
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந꞉ குலபதேர வகுளாபி ராமம
ஸ்ரீமத ததங்க்ரி யுகளம ப்ரணமாமி மூர்த்நா || 5

ப - ரை] மதந்வயாநாம் - என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, நியமேந - எப்பொழுதும், மாதா - தாயார், பிதா - தகப்பனார், யுவதய꞉ - பத்னிகள், தநயா - பிள்ளைகள், விபூதி꞉ - ஐஶ்வர்யம், ஸர்வம் - எல்லாம், யதேவ எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளேயோ, ந꞉-எங்களுக்கு, ஆத்யஸ்ய - முதலாவதாகிய, குலபதே꞉ - குலத்திற்கு பதியாகிய ஆழ்வாருடைய, வகுளாபிராமம் - மகிழம்பூக்களினால் அழகான, ஸ்ரீமத் - ஸ்ரீயையுடைய, ததங்க்ரியுகளம் - அப்படிப்பட்ட திருவடிகளிரண்டையும், மூர்த்நா - தலையினால், ப்ரணமாமி - ஸேவிக்கிறேன் 5

பா] பிறகு பராசரருடைய ப்ரபந்தத்தைவிட வேதாந்தங்களின் ரஹஸ்யமான அர்த்தங்களை மிகவும் விசதமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்குக் காரணங்களாயும், அப்பொழுதே பரமாத்மாவின் மனதிற்கு மிகுந்த த்ருப்தியை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாயும், எல்லோராலும் அறியக்கூடியவைகளாயுமிருக்கிற ப்ரபந்தங்களினால் மதுரகவி முதலாக உண்டான ஸம்ப்ரதாயத்தின் வரிசையினாலும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கும் உபகாரம் செய்தவராயும், வெகுகாலம் தாண்டியிருந்தபோதிலும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஒரு ஸமயத்தில் யோகதசையில் ஆவிர்ப்பாவம் செய்து நேரில் எல்லா உபநிஷத்துக்களுக்கும் ஸாரமான அர்த்தத்தை உபதேசம் செய்தவராயுமிருக்கிற நம்மாழ்வாரை 'தாய், தகப்பன், ஸஹோதரன், முதலிய எல்லாம் நாராயணனே' என்றர்த்தமுள்ள உபநிஷத் வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவானுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவராகத் தெரிந்துகொண்டு நமஸ்காரம் செய்கிறார்—'மாதாபிதா' என்றாரம்பித்து தன்னால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற ப்ரபந்தங்களைச் செய்த க்ரமத்தை யனுஸரித்து இவ்விடத்தில் பராசரர் நம்மாழ்வார் இவர்களை நமஸ்காரம் செய்திருக்கிற வரிசை ஏற்படுத்தப்பட்டது [1] 'மாதா புத்ரஸ்ய பூயாம்ஸி கர்மாண்யாரபதே யத꞉ । தஸ்யாம் ஶுஶ்ரூ

---

1 யத꞉-எந்தக் காரணத்தினால், மாதா - தாயார், புத்ரஸ்ய - பிள்ளைக்கு, பூயாம்ஸி - அதிகமான, கர்மாணி - காமங்களை, ஆரபதே - செய்கிறாளோ, தஸ்யாம்- அப்படிப்பட்ட தாயார், பதிதாயாமபி - பதிதையாக இருந்தபோதிலும், ஶுஶ்ரூஷா - அவளுக்கு ஶுஶ்ரூஷை செய்வதானது, நித்யா - எப்பொழுதும் செய்யத்தக்கது.

ஶுஶ்ரூஷா நித்யா வர்திதாயாஶ்சாபி த்விஜ॥', 1 'ஆசார்ய ஶ்ரேஷ்டோ குரூணாம் மாதேத்யேகே', 2'பிதா ஶததுணம் மாதா கௌரவேணாதிரிச்யதே' என்றிவை முதலியஇடங்களில் தாயாருக்கு கௌரவம்நிரூபிக்கப்பட்டது இப்படியே 3 'மாதா பஸ்த்ரா பிது: புத்ரோ யஸ்மாஜ்ஜாத: ஸ ஏவ ஸ:' என்று தகப்பனுரும் பரஸித்தமான கௌரவத்தையுடையவன் பத்னிகளும் 4 'யத்ர தம்பத்யோ: ஆநுகூல்யம் தத்ர த்ரிவர்க்க: வர்த்ததே' என்று தர்மம், அர்த்தம், காமம், இவைகளுக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டார்கள் பிள்ளைகளும் பாரப்பது முதலியவைகளினால் ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணமானவர்கள், நாம் அஶக்தர்களாயிருக்கும் பொழுது காப்பாற்றக் கூடியவர்கள் புத் என்கிற நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறவர்கள் 5 'ஸ சாஸ்மாகம் குலே ஜாத: ஸர்வபாவேந யோ ஹரிம்। ப்ரபந்ந: பரமம் விஷ்ணும் தேவேஶம் மதுஸூதநம்॥', 'ஆஸ்போடயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா:। வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாத: ஸ ந: ஸந்தாரயிஷ்யதி॥' என்றிவைமுதலியவைகளினால் தங்கள் குணங்களினால் பித்ருக்களின் கூட்டங்களேயும் ஸம்ஸாரத்தை விட்டுத் தாண்டி வைப்பவர்களாகப் பிரஸித்தர்கள் ஒரு ஆழ்வா

---

1 குரூணும் - குருக்களுக்குள், ஆசார்ய -ஆசாரியன், ஶ்ரேஷ்ட -சிறந்தவன், ஏகே - சிலர், மாதேதி - தாயாரென்றும் (சொல்லுகிருர்கள்)

2 மாதா - தாயார், பிது -தகப்பனைவிட, ஶதகுணம் - நூறுமடங்கு, கௌரவேண - கௌரவத்தினுல், அதிரிச்யதே - மேற்பட்டவளாகிருள்

3 மாதா - தாயார், பஸ்த்ரா - பை, புத்ர -பிள்ளை, பிது -தகப்பனைச் சேர்ந்தவன், யஸ்மாத் - எவனிடத்திலிருந்து, ஜாத:-உண்டானுனே, ஸ - அந்தப் பிள்ளை, ஸஏவ - அந்தத் தகப்பனே

4 யத்ர - எந்த வீட்டில், தம்பத்யோ:-தம்பதிகளுக்கு, ஆனுகூல்யம்-அனுகூலமாக இருக்கை (இருக்கிறதோ), தத்ர - அவ்வீட்டில், த்ரிவர்க்க -தர்மார்த்த காமங்கள், வர்த்ததே - வருத்தி அடைகின்றன

5 ஸ:-அப்படிப்பட்ட பிள்ளை, அஸ்மாகம் - நம்முடைய, குலே - வம்சத்தில், அபிஸ்யாத் - உண்டாவனு, ய -எவன், ஸர்வபாவேன - எல்லா அபிப்ராயத்தினுலும், மதுஸூதநம - மதுவைக்கொன்றவராயும், தேவேசம - தேவதைகளுக்கு ஈஶனுயும், விஷ்ணும் - எங்கும் வ்யாபரித்தவனுயுமிருக்கிற, ஹரிம் - பகவானை, ஶரணம் - சரணமாக, ப்ரபந்ந - அடைவனே, வைஷ்ணவ:-விஷ்ணு பக்தனுன பிள்ளை, ந:-நம்முடைய, குலே - வம்சத்தில், ஜாத -பிறந்தான, ஸ:-அவன, ந:-நம்மை, ஸந்தாரயிஷ்யதி — உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யப்போகிருன, இதி - என்று, பிதர: - பித்ருக்கள், ஆஸ்போடயந்தி - தோள்தட்டுகிருர்கள், பிதாமஹா:—பிதாமஹர்கள், ப்ரந்ருத்யந்தி - கூத்தாடுகிருர்கள்.

ருடைய திருவடியிலேயே அனேகம பெயர்களினால உண்டாக்கப்படு கிற எல்லா உபகாரங்களும் சேர்ந்திருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தி னால பனமையாகச சொல்லி யிருக்கிறது 'விபூதி' ஆவது வேலைக் காரர்கள, தாஸர்கள, பணம, ரதனம, முதலிய தனத்தால நியமிக்கக் கூடிய வஸ்துக்களின கும்பல தாரகமும போஷகமுமாகிய விபூதிகளில லாத பக்ஷத்தில முன்பு சொல்லியதெல்லாம இருந்தும இல்லாததற்கு ஸமமாகும 'ஸர்வம்' என்பதற்கு இன்னும சில இஹலோகத்திலும பரலோகத்திலும உண்டாகக் கூடிய ஸுகங்களும அதற்கு ஸாதனங்க ளும, எவைகள ஸாத்விகர்களின கோஷ்டிகளில பரஸித்தமோ அவைகளை யெல்லாம என்று தாத்பர்யம 'யதேவ' என்கிற இடத்தில இந்த திருவ டி ஒன்றே தருஷ்டமாயும அதருஷ்டமாயு மிருக்கிற நம்மால அபே க்ஷிக்கப படுகிற எல்லா வஸ்துக்களாகவும ஆயிற்று இப்படிப்பட்டது மற்றொன்று அபேக்ஷிக்கத் தக்கதில்லை என்பது 'ஏவ' என்பதின அபிப்ராயம 'நியமேந' என்பதற்கு எப்பொழுதும அதாவது மோக்ஷ த்திலும என்றாததம அன்றிக்கே 'ஏவ' என்பதினால, 'நியமேந' என்பதினாலும அதிகமான பகவானுடைய அனுக்ரஹம வேண்டுமானால அந்தப் பகவானைவிட ஆசார்யனே எப்பொழுதும பஹுமானம செய யத்தக்கவன என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறதாகவுமாம பகவானுடைய க்ருபை அனுதியாக இருந்தபோதிலும ஆசார்யனுடைய கருபையை எதிர்பார்க்கிறது லீலையோடு சேர்ந்து மிருக்கிறது ஆசார்யனுடைய கரு பையோ வெனில அந்தப்பகவானுடைய நிக்ரஹத்தையும சமனம செய கிறது. அனுக்ரஹம ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக வுடையது பகவானுக குச் சில விஷயத்தில கீழே தள்ள வேண்டு மென்கிற ஆசையும அவர்க ளைக்கொண்டு பாபகார்யங்களைச் செய்விக்கும தன்மையும உண்டு ஆசா ர்யனுக்கோ வெனில எல்லாரிடங்களிலும உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டு மென்கிற ஆசையே உண்டு ஆகையினாலவன நல்ல கார்யங்களையே செய் விக்கிறான, 1 'சினோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தாந் ஆசாரே ஸ்தாபயத்யபி, ஸ்வயமாசரதே யஸ்மாத் தஸ்மாதாசார்ய உச்யதே ॥' என்று ஸ்மருதியில சொல்லியிருப்பதினால பகவானுக்கு அஸுரர் முதலியவர்களிடங்களில ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு விருத்தமான அர்த்தங்களை உபதேசம செய்வதுமுத

---

1 யஸ்மாத - எந்தக் காரணத்தினால, ஶாஸ்த்ரார்த்தாந - ஶாஸ்த்ரங்களின அர்த்தங்களை, ஆசிநோதி - சேர்க்கிறானோ, ஆசாரே - நல்ல நடத்தையில, ஸ்தா பயத்யபி - நிலைநிறுத்துகிறானோ, ஸ்வயம - தான, ஆசரதே - அனுஷ்டிக்கிறா னோ, தஸ்மாத - ஆகையினால, ஆசார்ய:-ஆசார்யனென்று, உச்யதே - சொல்லப் படுகிறான்.

லியதும உண்டாயிருககிறது ஆசாாயனுககோ வெனில எலலா இடஙக ளிலும உணமையான அாததததை உபதேசம செயவதே உண்டா யிரு ககிறது எனறிவைமுதலிய வயதயாஸஙகளநினைககததககவை 'ஊஜ்யா நாம' எனனும பதததிலை தனனோடு ஸமபநதமுடைய புருஷாகள சொலலபபடுகிறாாகள. விதயையிலாவது, பிறபபிலாவது தனனு டைய வமஶததைச சோநத முனனோாகளுக்கும பினனோாகளுககும எனறாததம தனககு முனபிருநதவாகளினுடைய ஜஞானம வைராக யம முதலியவைகளுககும அவா காரணமாகையிலை 'ஆத்யஸ்ய' என னும விஶேஷணம சொலலபபட்டிருககிறது 'ந:' எனபதறகு ஸ்ரீமந நாத முனிகளின ஸமபரதாயததை அடைநத நமககு எனறாததம இவ வாழவாா நமமோததிரததிறகு முதலமையான ருஷியைபபோல என கிற அபிபராயததிலை 'குலபதி' எனறு சொலலி இருககிறது பக வானே வெனில எலலாருககும முதலான ஆசாாயனாக இருநதபோதி லும எலலோருககும பொதுவானவன் ஆழவாரோ வெனில நமககு அஸாதாரணா எனறு தாதபாயம காரணபபெயராகவும இடுகுறிபபெய ராகவும சொலலுகிற படியிலை ஏறபட்ட ரக்ஷிககுந தனமையும, ஶேஷி யாக இருககையும இருககிற படியிலை 'பதி' எனறு சொலலி யிருககி றது 'வகுளாபிராமம', 'ஸ்ரீமத்', எனகிற இரணடு பதஙகளிலும அலஙகாரததிலை அழகான தென்பதும ஸவபாவததிலை மஙகளகர மெனபதும சொலலபபடுகிறது பரதததுவததை நிஶசயம செய்வதற குக காரணஙகளாகிய அவருடைய பரபநதஙகள மாறாத உணமையு டையவை எனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலபபட்டதாகவுமாம அப பொழுதிருநத ஸாதவிகாகளான ஜனஙகளிலை பூஜை செயவதறகாக ஸமாபபிககபபட்ட மகிழமபூககளிலை அழகானது எனறு தாதபாயம வைஷ்ணவாகளுககுள முடிசூடினவா எனபதற்கு அடையாளமாகிய சினனஙகளிலை ஸ்ரீயையுடையதாகவும தனனை ஆஶரயிததவாகளுககு அபபடிபபட்ட ஸமபததைக கொடுககககூடியதாகவு மிருககிற தெனறு தாதபர்யம 1 'ஸ ஏஷ நாகவர: ஸ்ரீமாந்', 2 'அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமாந்', என்றிவை முதலியவைகளைபபோல பகவானுடைய கைஙகாயததிலஎப பொழுதும பரயததினம செயதுகொண்டிருக்கை ஸ்ரீமத என்னபபடுகி றதாகவுமாம 'தத்' எனபதறகுக கீழசசொலலியவிதமாக எலலையிலலாத போக்யமாக இருககை, அபாயமிலலாத ரக்ஷகமாயிருககை, இவைகளை

1 ஸ:-அநத, ஸ்ரீமாந - ஸமபததையுடைய, நாகவர:-கஜேநதரமானது.

2 அநதரிக்ஷகத:-ஆகாசததை யடைநதிருககிற, ஸ்ரீமாந - ஸமபததை யுடைய (விபீஷணன)

யுடையதாக பரஸித்தமான என்றாததம 'ஶ்ரிய:பதிம்' என்பதற்கு வேறொரு உபமானம இவைகளுக்கில்லாமையினால் ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமான இரண்டு தேவதைகளைப்போல ஸமமாக உத்தேஶ்யமான என்றாததம 'ப்ரணமாமி' என்பதற்கு மிகுந்த பக்தியுடன வணங்கி ஸேவிக்கிறேன என்றாததம இது எப்பொழுதும துடாந்திருக்க வேண்டுமென்கிற தாதபாயததினால நிகழ்காலமாகச சொல்லியிருக்கிறது 'மூர்த்நா (தலையினால,' என்பதற்கு கேவலம வாய மாததிரததினாலுமலல, மனது மாததிரததினாலுமலல, 1 'ஸ மஸ்தகே ப்ரணாம ஸ்யாத் அஞ்ஜலிம் மஸ்தகே ந்யஸேத்। ப்ரணாமஸம்புட ஸஸ்யாத் ஹ்ருதயே அஞ்ஜலிம் ந்யஸேத்॥ ப்ரஹ்வாங்கஸம்புடம் காயாத் ஸா ப்ரஹ்வாங்க நமஸ்க்ரியா'॥ என்று சொல்லபபட்ட மஸ்திஷ்கம, ஸம்புடம, முதலிய ப்ரணாமங்களினால மாததிரமலல என்று தாதபாயம நமஸ்காரததை நிரூபிக்கும ஸந்தாபபததில 2 'அயம் யதா ஜாநுப்யாம் பாணிப்யாம் ஶிரஸாச', 3 'இத்யேவம் நமதி ஸ ஸர்வை: கரணை: நமதி' என்று சொல்லபபட்டது அந்த நமஸ்காரம இப்படி 4 'ஸர்வை: கரணை: நமஸ்யந் ஸமக்ரோ பவதி ஸமக்ரோ நமந் ஆப்தகாரீ பவதி ஆப்தகாரீ பகவந்தமாப்நோதி' என்று ஸ்தோததிரம செய்யபபடுகிறது இபபடிபபட்ட தலையினால நமஸ்காரம செய்வது நான்குவிதம அவைகளில ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய நமஸ்காரம வைகானஸ ஶாஸ்தரத

1 அஞ்ஜலிம - அஞ்ஜலியை, மஸ்தகே - தலையில, ந்யஸேத - வைக்க வேண்டும், ஸ: - அது, மஸ்திஷ்க:-மஸ்திஷ்கம என்று பெயருடைய, ப்ரணாம - நமஸ்காரமாக, ஸ்யாத - ஆகும, ஹ்ருதயே - மாரபில, அஞ்ஜலிம - அஞ்ஜலியை, ந்யஸேத - வைக்கவேண்டும, ஸ:-அது, ஸம்புட:-ஸம்புடமென்று பெயருடைய, ப்ரணாம:-நமஸ்காரமாக, ஸ்யாத - ஆகும, ப்ரஹ்வாங்க -வணங்கின ஶரீரததை யுடையவனாயக்கொண்டு, ஸம்புடம - ஸம்புட நமஸ்காரததை, குர்யாத - செய்ய வேண்டும, ஸா - அது, ப்ரஹ்வாங்க நமஸ்க்ரியா - ப்ரஹ்வாங்கமென்று பெயருடைய நமஸ்காரம,

2 அயம - இவன, யதா - எப்படி, ஜாநுப்யாம - முழங்கால்களினாலும, பாணிப்யாம - கைகளினாலும, ஶிரஸாச - தலையினாலும

3 இத்யேவம - இந்த ப்ரகாரமாக, நமதி-ஸேவிக்கிறானோ, ஸ:-அவன், ஸர்வை:-எல்லா, கரணை -இந்திரியங்களினாலும, நமதி - ஸேவிக்கிறான

4 ஸர்வை: கரணை -எல்லா இந்திரியங்களினாலும, நமந - ஸேவிக்கிறவன், ஸமக்ர: - பூர்ணனாக, பவதி - ஆகிறான், ஸமக்ரோ நமந - பூர்ணமாக ஸேவிக்கிறவன், ஆப்தகாரீ - ஆப்தகாரியாக, பவதி - ஆகிறான, ஆப்தகாரீ - ஆப்தகாரியானவன், பகவந்தம் - பகவானை, ஆப்நோதி - அடைகிறான

தில 1 'பாதாங்குலிப்யாம் ஜாநுப்யாம் ஶிரஸா அவநிம் ஸ்ப்ருஶந் | பத்தாஞ்ஜலிர் நமஸ்குர்யாத் ஸ பஞ்சாங்க உதீர்யதே ||' என்றும், ஐந்தங்கங்களையுடைய நமஸ்காரம். 2 'பாதௌ ஹஸ்தௌ ப்ரஸார்யைவ' என்றாரம்பித்தும் சொல்லப்பட்டது. ஷாண்டில்ய ஸ்ம்ருதியிலும் 3 'நிதாய தேஹம் தண்டவத் சரணௌ ச கரௌ ததா | ப்ரஸார்ய முகுலவத் பாணீ ப்ரணாமோ தண்டஸம்ஜ்ஞித: || பாதௌ ஶிரஸ்ததா ஹஸ்தௌ முகுளாக்ருதி நிகுஞ்ச்ய ச | மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹ ப்ரணாமோऽஷ்டாங்கஸம்ஜ்ஞித: || மஸ்தகம் ஸம்புடஞ் சைவ புதை: அஷ்டாங்கமேவ ச | க்ருதயோரநயோ: கார்யம் அந்யதா விபலம் பவேத் ||' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலும் 4 'ப்ரதக்ஷிணஸமேதேந ஹ்யேவம்ரூபேண ஸர்வதா | அஷ்டாங்கேந நமஸ்க்ருத்ய விபோ: அக்ரத உபவிஶ்ய ச |

1 பாதாங்குளிப்யாம - கால் கட்டைவிரல்களினாலும், ஜாநுப்யாம - முழங்கால்களினாலும், ஶிரஸாச - தலையினாலும், அவநிம - பூமியை, ஸ்பருசந - தொட்டுக்கொண்டு, பத்தாஞ்சலி - கட்டப்பட்ட கையைக் கூப்புகிறவனாய்க்கொண்டு, நமஸ்குர்யாத - நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும், ஸ:-அது, பஞ்சாங்க:-ஐந்தங்கங்களையுடையதாக, உதீர்யதே - சொல்லப்படுகிறது

2 பாதௌ - கால்களையும், ஹஸ்தௌ - கைகளையும், ப்ரஸார்ய - நீட்டிக்கொண்டு

3 தேஹம - சரீரத்தை, தண்டவத - தடியைப்போல், நிதாய - வைத்துவிட்டு, சரணௌ-கால்களையும், கரௌ-கைகளையும், ப்ரஸார்ய - நீட்டி, முகுளவத்-மொக்கைப்போல், பாணீ - கைகளையும், பத்வா - கட்டிக்கொண்டு, ப்ரணாம - ஸேவிக்கிறது, தண்டஸம்ஜ்ஞித: - தண்டமென்று பெயருடையது. பாதௌ - கால்களையும், ஶிர - தலையையும், ததா - அப்படியே, ஹஸ்தௌ - கைகளையும், முகுளாக்ருதி - மொக்கினாகாரத்தை யுடையதாக, நிகுஞ்சய - மடக்கிக் கொண்டு, மநோபுத்த்யபிமாநேஸஹ-மனது, புத்தி, அஹங்காரம், இவைகளுடன், ப்ரணாம -ஸேவிக்கிறது, அஷ்டாங்கஸம்ஜ்ஞித -அஷ்டாங்கமென்று பெயருடையது, மஸ்திஷ்கம் - மஸ்திஷ்கத்தையும், ஸம்புடம் சைவ-ஸம்புடத்தையும், புதை -வித்வான்களினால், அனயோ:-கீழ்ச்சொல்லிய ஷாஷ்டாங்க ப்ரணாமங்கள், க்ருதயோ -செய்யப்பட்டபிறகு, கார்யம் - செய்யத்தக்கது அந்யத-அப்படிச் செய்யாவிடில், விபலம - நிஷ்பலமாக, பவேத - ஆய்விடும்.

4 ஸர்வதா - எப்பொழுதும், ப்ரதக்ஷிணஸமேதேன - ப்ரதக்ஷிணத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற, ஏவமரூபேண - இப்படிப்பட்டதாயிருக்கிற, அஷ்டாங்கேன - ஷாஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தினால், நமஸ்க்ருத்ய - ஸேவித்துவிட்டு, விபோ:-பகவானுடைய, அக்ரத:-எதிரில், உபவிசய - உட்கார்ந்து (ஆராதனம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்).

[illegible] ப்ரணதோ விஷ்ணோ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஸங்கர்ஷண ஸம்ஹிதையில் ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தை விதிக்குமிடத்தில் 1 'லலாடோதர ஜாநங்க்ரியுகானூர்த்வப்ரஸ்ருதௌ கரௌ | பூமௌ ஸந்தாய மனஸா வாஸுதேவமனுஸ்மரன் ||' என்று கைகள், கால்கள், முழங்கால்கள், தலை முதலான பனிரெண்டங்கங்களினால் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரமும் சொல்லியிருப்பதை அறியவேண்டியது பகவானிடத்திலேபோல் நல்ல ஜ்ஞானத்தை உபதேசம் செய்தவர்களிடங்களிலும் பக்தியின் மிகுதியினால் இப்படிப்பட்ட நமஸ்காரங்கள் செய்வது உசிதந்தான்.

த்ராவிடோபநிஷத்த்ரஷ்டுரஸ்ய யாதாத்ம்யமத்புதம் |
ஸம்யக் ச்ருதவதாம் நாத்ர ஶங்கநீய உபப்லவ: ||
தேவமானுஷ்யேஷ்வந்யேஷு ஏஷ ஹேதுர்தேவி நிஷ்ப்ரயோஜக: |
ஜன்மாதி ந்யாய த்ருஷ்ட்யா ச தோஷ்யமிஹ ஸூரிபி: ||

ப-ரை| த்ராவிடோபநிஷத்த்ரஷ்டு:-த்ராவிட வேதத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவராகிய, அஸ்ய - இந்த ஆழ்வாருடைய, யாதாத்ம்யம் — உண்மையான மஹிமை, அத்புதம் — ஆச்சர்யமானது, ஸம்யக் — நன்றாக, ச்ருதவதாம் - கேட்டவர்களுக்கு, அத்ர - இந்த விஷயத்தில், உபப்லவ: — ஒருவித தொந்திரவும், ந ஶங்கநீய - ஸந்தேஹிக்கத் தக்கதல்ல, இஹ - இந்த விஷயத்தில், ஸூரிபி: - ஸூரிகளினால், தேவி - ஓ! தேவியே, அந்யேஷு - இன்னும் சில, தேவமானுஷ்யேஷு - தேவ மனுஷ்யங்களில், ஹேது: - காரணம், நிஷ்ப்ரயோஜக:— ப்ரயோஜன மற்றது, ஜன்மாதிந்யாய த்ருஷ்ட்யா—என்று சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தை யோசித்துப் பார்ப்பதினாலும், தோஷ்யம் — ஸந்தோஷப்படத் தக்கது இ—து] இவ்வளவு ப்ரபாவத்தையுடைய ஆழ்வார் சூத்திரஜாதியில் ஏன் அவதரித்தார்? அப்படி அவதரித்தாராயினும் ஆகார நித்ராதிகளொன்றுமில்லாமல் ஏன் இருந்தார்? நேரிலேயே சீக்கிர காலத்தில் பகவானுடைய திருவடியை யடையாமல் முப்பத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் இப்பூமியில் ஏன் எழுந்தருளி இருந்தார்? வாஸ்தவமாக இவருக

1 லலாட - நெத்தி, உதர - வயிறு, ஜாநு - முழங்கால்கள், அங்க்ரி - கால்கள் இவைகளின், யுகான-இரணடையும், ஊர்த்வப்ரஸ்ருதௌ-மேலே நீட்டப்பட்ட, கரௌ-கைகளையும், பூமௌ - பூமியில், ஸந்தாய - சேர்த்து, மனஸா - மனதினால், வாஸுதேவம் - பகவானை, அனுஸ்மரன் - நினைத்துக்கொண்டு (நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்)

குப பகவானைவிட்டு க்ஷணகாலம்பிரிவதும் பொறுக்கமுடியாததாக இருந்தால் அப்பொழுதே பகவானை ஏன் அடைந்திருக்கக் கூடாது? ஶ்ருங்கார ரஸம் கூடிய காவ்யங்களைப்போல நாயிகா நாயகபாவம், விரஹ க்லேசம், தூதப்ரேஷணம், கூடுதல், முதலியவைகளை ஏன் அருளிச் செய்யவேண்டும்? பக்ஷி முதலியவைகளை தூதாகத் அனுப்புவது அஜ்ஞானத்தின் கார்யமன்றோ? இத்யாதி சங்கைகள் அனேகம் இவருடைய ப்ரபாவத்தை உள்ளபடி அறியாமையினாலே மூடமதிகளுக்கு உண்டாகலாமென்று நினைத்து அவைகளுக்கு ஆங்காங்கு விவரமாக ஸமாதானமருளிச் செய்திருந்தபோதிலும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சுருக்கமாக ஒரு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினாலும்

⸻

𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌚 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌪𑌥𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 ।
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 ॥ 6

யந் மூர்த்னி மே ஶ்ருதி ஶிரஸ்ஸு ச பாதி யஸ்மிந்
நஸ்மந் மநோரத பதஸ் ஸகலஸ் ஸமேதி |
ஸ்தோஷ்யாமி ந: குலதனம் குலதைவதம் தத்
பாதார விந்த மரவிந்த விலோசநஸ்ய || 6

ப - ரை] 𑌯𑌤𑍍 - எந்த பகவானுடைய திருவடி, 𑌮𑍇 - என்னுடைய, 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 – தலையிலும், 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌚 - வேதங்களின் தலைகளிலும், அதாவது உபநிஷத்துக்களிலும், 𑌭𑌾𑌤𑌿 - ப்ரகாசிக்கிறதோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - எந்த திருவடியில், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌪𑌥𑌃 - அஸ்மந்மநோரத- என்னுடைய ஆசையின், 𑌪𑌥𑌃 - வழி, 𑌸𑌕𑌲𑌃 - எல்லாம், 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 - உண்டாகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அப்படிப்பட்ட, 𑌨𑌃 - நம்முடைய, 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌨𑌂 - வம்சபரம்பரையைச் சேர்ந்த தனமாகிய 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 - வம்சத்தைச் சேர்ந்த தேவதையாகிய, 𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 - தாமரைப்பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடைய பகவானுடைய, 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 - தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடியை, 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - ஸ்தோத்திரம் செய்யப் போகிறேன் 6

பா] இபபடி உபகாரம செயத ஆசாரயாகளை ஸேவிததுவிட்டு நேராகவும பரமபரையாகவும எலலாவித உபகாரமும செயத பகவா னுடைய நலல ஸமபரதாயததைத தனககுக காட்டிககொடுததறாகிய மஹோபகாரததை அறிநதவரா யிருககிறபடியிறைலும ஆசார யனுககு பரியநதைச செயயவேணடுமெனகிற ஆசையினுலும, ஏவப பட்டவராய அநத ஆசாரயாகளின அனுகரஹததிறைல வருததி செய யபபட்டதும அவாகளின பரபநதஙகளை அனுஸநதானம செயவதிறைல உண்டாக்கபபட்டதுமான ஜஞானம, பக்தி, இவைகளின கடைபபோக் காகிய இநத ஸதோததிரததில அடையவேணடிய பரயோஜனமும அதை அடைவிககு முபாயமுமாகிய மேலே இநத கரநததததில விஸ்தார மாக நிரூபிககபபடுகிற அாததஙகளைச சுருககமாக முதலில சொலலிக கொண்டு ஆரமபிககிறுா—'யநமூர்த்நி' எனகிற ஶ்லோகததிறைல. 'யஈ' என்னும பதததிறைல எலலா ஶாஸ்தரங்களிலும பரஸிததமாகிய எலலா வஸ்துககளையுமவிட மேறபட்டதாயிருககை சொலலபபடுகிறது 'மூர்த்நி ஹாதி (என தலையில பரகாசிககிறது)' என்பது ஆஶ்சர் யததைக காட்டுகிறது. மிகவும தாழநதவனுகிய எனனுடைய தலையி லும நொண்டியின தலையில கஙகை குதிததது போல பரயத்தினம செய் யாமல வநது சேரநது நான அனுபவிககததகுநததாகிறது, என்று ஆஶ்ரயிபபது ஸுலபமாகச செயயககூடும எனபதறகு அனுகுணஙக ளான ஸௌலபயம, ஸௌஶீலயம, வாதஸலயம, முதலியவைகளைத தெரிவிககிறது 'ஶ்ருதி ஶிரஸ்ஸு வ ஹாதி (உபநிஷததுககளிலும பரகா சிககிறது)' எனபதறகு எலலா வஸ்துககளையுமவிட மேறபட்டதாகவும எலலா வஸதுககளையும காபபாறறுகிறதாகவும, கெட்டகுணஙகளுககு விருததமானஸ்வபாவஙகளையுடையதாகவும,எலலாககலயாணகுணஙகளு ககு இருபபிடமாகவும, முககியமாக அடையவேண்டிய பரயோஜன மாகவும எலலா வேதாநதஙகளிலும பரகாசிககிறது என்று தாதபாயம அடைவது ஆஶ்ரயிபபதை முனனிட்டதாகையிறைல அதறகுபயோக மான ஸௌலபயம பரதானமானது என்கிற தாதபாயததிறைல தன தலையில் பரகாசிபபதை முதலில சொலலி இருககிறது தாழ்நததாயும உயாநததாயு மிருககிற இடஙகளில இருபபதிறைல ஸவபாவததிறை லேறபட்டதாகிய அதின் பரகாசததிறகுக குறைவும வருததியுமிலலை எனக்கு அதை பரகாசமாய் காண்பிததறில வயதயாஸமுமிலலை எனகிற அபிபராயததைக காட்டுகிறது 'வ' எனபது 'ஶ்ரூயதெ நித்யம் (எபபொழுதும கேழககபபடுகிறது)' என்கிற வயுதபததியிறைல மனிதா களிறைல செய்யபபட்டதலல என்பதைத தெரிவிக்கிற 'ஶ்ருதி' என

னும பதததினுல ஸ்தோததிரம செய்யபபடுகிற வஸதுவைப பறறி ய பரமாணம எபபொழுதும தோஷமிலலாதது எனபது தெரிவிககப படுகிறது 'ஶிரஸா' எனனும பதததினுல நேரில சொலலக கூடிய தாயும வேருெரு வஸ்துவைச சொலலுவதில தாதபாயமு மிலலாத பாகததைச சொலலி இருககிறது. பனமையினுல ஸமன்வயாதயாயத தில ஸ்தாபிககபபடட எலலா உபநிஷததுககளும இநத ஒரு வஸ்து வையே சொலலுகிற தெனபது அபிபராயததில கொளளபபடடது உப நிஷத வாகயஙகள அனேகஙகளாயு மிருகக அவைகளில உணடாகக கூடிய அனேக விதஙகளாகிய பூாவபக்ஷஙகளான பளளஙகளைத தாண் டி கரமமாக அாததம அறிய வேணடிய இநத நிஶசயம இபபொழுது எனககு ஸதாசாாயாகளினுடைய அனுகரஹததினுல ஒரே இடததில அதிசீககிரததில அதிகபரயததின மிலலாமல கணடறியக கூடியதா யிறறு எனறு தனனுடைய கருதாாததனு யிருககும தனமை காடடப படுகிறது 'ஶாதி (பரகாசிககிறது)' எனறு நிகழ் காலமாகச சொல்லி இருபபதினுல அவிரோதாதயாயததில சொலலபபடட எபபொழுதும ஒருவித விரோதமுமிலலாம லிருபபதும பரகாசம செயயபபடுகிறது. 'யஸ்ய' எனபதறகு அநதத திருவடியை யடைவதறகு உபாயமாக ஆஶரயிககபபடட எநதத திருவடியில எனறாததம 'ஸுஸ்ய' எனருரம பிதது எலலா ஸவபாவஙகளினுலும எலலையிலலாத போகயமெனபது சொலலபபடுகிறது 'ஸஸ்க' எனனும பதம தனனைச சோநதவாக ளோடு சோததுத் தனனைச சொலலுகிறது உயாநததாயும தாழநததாயு மிருககிற பயோஜனஙகளைப பகுததறிவிககக கூடிய தனனுடைய வமச ததின ஸவபாவமிது எனறு தாத்பாயம 'உதாரவம்ஶ:' எனபதறகு ஆசையினவழி, அதாவது பரயோஜனததை அடையும வரையிலும தொட ாசசியாய வருகிற ஆசை என்றாததம 'ஸகலம்' எனபதறகு இஹலோக ததிலும பரலோகததிலும உணடாகியதாகிய பரயோஜனம,உபாயம,எல லாவறறையும பறறி எனறாததம 'ஸமேதி' எனபதறகு இவை எல லாம நனருக உண்டாகிறது எனறும சோநதுண்டாகிறது எனறுமாததம. விஷயஙகள வெவவேரு யிருபபதினுல தனிததனி யாய் உண்டாகிறதிலலை என்று தாதபாயம. 1 'யாவ்ரீதிரவிவேகா நாம்' எனபவைகளைபபோல இதுவும 2 'ஸர்வமேவ ஊாதாவ'

1 அவிவேகானும் - விவேகமிலலாதவாகளுககு, (விஷயஙகளில்) யா- எநத, ப்ரீதி - ப்ரீதி இருககிறதோ (அது உம்மொருவரிடததில் உணடாகவேணடும)

2 நீரேதாயாரும் தகப்பனும - தேவதேவ - தேவதைகளுககெலலாம தேவ னே, ஸர்வம - எல்லாம், மம - எனக்கு, தவமேவ - நீரே

என்றாரம்பித்து 'த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவ தேவ' என்றல்லவோ அனுஸந்தானம் செய்யப்படுகிறது இந்த ஸ்தோத்திரத்திலும் 'பிதா த்வம் மாதா த்வம்' என்றாரம்பித்து மேலே சொல்லப்படுகிறது 1 'ஸ்வாத்யாயேநார்சயந்த்யேகே பவந்தம் ஸம்யமேந ச', 2 'இதி வாக்பி: ப்ரஶஸ்தோஹ்யயோநிர் விஷ்ணுரீடித:', 3 'வாக்யஜ்ஞேநார்சிதோ தேவ: ப்ரீயதாம் மே ஜநார்தந:' 'ஶரீராயிஷ்ட: க்ருஷ்ணம் வாசம் ஜிஹ்வயிஷ்டாஸ்ம்யாம்। தயா வ்யாஸ ஸரோஸிந்த்யா ப்ரீயதாம் ஸம்பூஜித: ||', 4 'ஏஷ மே ஸர்வதர்மாணாம் தர்மோ(அ)திகதமோ மத: | யத்பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்சேந்நர: ஸதா ||', 5 'ஆதரேண யதா ஸ்தௌதி தநவந்தம் தநேச்சயா। ஏவம் சேத்விஶ்வகர்தாரம் கோ ந முச்யேத பந்தநாத் ||', 6 'ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி', என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயும், தன்னால் செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிற வாக்கினால் செய்யப்படுகிற கைங்கர்யத்

---

1 பவந்தம் - உம்மை, ஏகே - சிலர், ஸ்வாத்யாயேந - வேதத்தை அத்யயனம் செய்வதினால், அர்சயந்தி - ஆராதனம் செய்கிறார்கள், ஸம்யமேன ச - இந்த்ரியங்களை ஜயிப்பதினாலும் (ஆராதனம் செய்கிறார்கள்)

2 இதி - என்று, ப்ரஶஸ்தாபி - உயர்ந்ததான வாக்பி - வார்த்தைகளினால், அயோநி: - தனக்குவேறொரு காரணமில்லாத, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ஈடித: - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டார்.

3 வாக்யஜ்ஞேந - வாயினால் செய்யப்படுகிற ஸ்தோத்திரமாகிய யாகத்தினால், அர்சித: - ஆராதனம் செய்யப்பட்ட, தேவ: - தேவனாகிய ஜனார்த்தனன், மே - எனக்கு, ப்ரீயதாம் - ப்ரீதிசெய்யவேண்டும்

4 நர: - மனிதன், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸ்தவை: - ஸ்தோத்திரங்களினால், பக்த்யா - பக்தியினால், புண்டரீகாக்ஷம் - பகவானை, அர்சேத் - பூஜைசெய்ய வேண்டும், யத் - என்பது எதுவோ, ஏஷ: - இது, ஸர்வதர்மாணாம் - எல்லாத தர்மங்களுக்குள்ளும், அதிகதம: - மிகவும் மேற்பட்டதாகிய, தர்ம: - தர்மமாக, மே - எனக்கு, மத: - எண்ணப்பட்டது

5 தனேச்சயா - பணத்தில் ஆசையினால், தனவந்தம் - பணமுடையவனை, யதா - எப்படி, ஆதரேண - ப்ரீதியினால், ஸ்தௌதி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறானோ, ஏவம் - இவ்விதமாக, விஶ்வகர்தாரம் - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனாகிய பகவானை, சேத் - ஸ்தோத்திரம் செய்வானேயானால், க: - எவன், பந்தநாத் - ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து, நமுச்யேத - விடுவிக்கப்படமாட்டான்

6 யா - எந்த (நாக்கு), ஹரிம் - பகவானை, ஸ்தௌதி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறதோ, ஸா - அது, ஜிஹ்வா - நாக்கு.

தை செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்—'ஜோஷ்யாமி' என்று. உண்மையான குணங்களை வாணிப்பதினால் கைங்கர்யம் செய்யப்போகிறேன் என்றபடியே தம் அப்படியே தாமிடபாஷ்யத்தில் 1 'நாஸதா ஹ்ஸ்திராவஸ்து தே' என்று சொல்லப்பட்டது. அம்மாள் என்கிற வரதாசார்யரும் 2 'கதிதேன ஸதா குணேந கதம் நுதிர் பவதி' என்று சொல்லியிருக்கிறார். முக்கியமான பக்தியினாலோ உபசாரமாகவோ ஏதாவது ஒரு குணத்தைச் சொல்லில் ஸ்தோத்திரமாக ஆகாது என்று தாத்பர்யம். வஸ்துவினிடத்திலிருக்கிற குணத்தைச் சொல்லுவதல்லவோ ஸ்தோத்திரம் என்று நியாயம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 3 'ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர: க்ருஷ்ண: ப்ரோச்யதே யதி பண்டிதை:। ததாபி ஸ்வல்பமேவோக்தம் பூதார்த்தே கதம் ஸ்துதி:॥' என்றிவை முதலியதோ வெனில் இல்லாத குணங்களை ஆரோபித்துச் சொல்லுகிறது ஸ்தோத்திரமென்று லோகத்தில் கண்டறிந்து இருக்கும் விதத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகிறது 'ஜோஷ்யாமி' என்கிற இடத்தில் ஸ்தோத்திரத்தின் முக்கியமான ப்ரயோஜனம் எல்லாவற்றிற்கும் ஶேஷியாகிய ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற பகவானே என்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'ந:' என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அதாவது நம்மாழ்வாருடைய வித்யா ஸந்ததியில் பிறந்த நமக்கு என்றாத்தம். அன்றிக்கே எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலுமிருக்கிற ஸாத்விகர்களான ஜனங்களுக்கு என்றுமாம். 'காம்யம்' என்பதற்கு ஆபத்தைத் தடுப்பதற்காக ஸம்பாதிக்கத் தகுந்ததும், ப்ரயத்தினம் செய்யாமல் அடையப்பட்டதும், அனுகூலமுமாகிய உபாயம் என்றாத்தம். 'காம்யதைவதம்' என்பதற்கு தாண்டமுடியாத ஆராதிக்கப்படும் வஸ்துவும் உபாயத்தை நிறைவேற்றக் கூடியதும், பலத்தைக் கொடுக்கிறதும், பலமாக இருக்கிறதுமாகிய என்றாத்தம். 'தத்' என்பத

1 அஸதா - இல்லாத குணத்தினால், ஸ்துதி -ஸ்தோத்திரம், நோபபத்யதே- பொருந்துகிறதில்லை

2 கதிதேன - சொல்லப்பட்ட, அஸதா - இல்லாத, குணேந - குணத்தினால், கதம் - எப்படி. நுதி -ஸ்தோத்திரமாக, பவதி - ஆகிறது.

3 பண்டிதை:-பண்டிதர்களினால், ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர: - எல்லா ஈஶ்வரர்களுக்கும் ஈஶ்வரராகிய, க்ருஷ்ண -ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், ப்ரோச்யதே யதி - மேலானவனுகச் சொல்லப்படுகிறான், ததாபி - அப்படியிருந்தபோதிலும், ஸ்வல்பமேவ - கொஞ்சம் தான், உக்தம் - சொல்லப்பட்டது, பூதார்த்தே - இருக்கிற விஷயத்தைச் சொல்லுவதில், ஸ்துதி:- ஸ்தோத்திரமாவது, கதம் - என்ன?

றுக்குக் கீழ்ச் சொல்லியபடி மேன்மை, ஸௌலப்யம், இவைகளுக்குக் கடைசி எல்லையாகிய என்றாத்தம் திருவடியைத் தாமரைப் பூவாக நிரூபித்ததினால் லக்ஷ்மியின் கைகளால் பிடிக்கத் தகுந்ததென்பதும் காந்தியும், வாஸனையும், மருதுவா யிருக்கும் தன்மை முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 1 'ஸாரஸாக்ஷே புஷ்கரேக்ஷணே', 2 'ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ', 3 'யஸ்ஸ தேவோ மயா த்ருஷ்ட: புரா பத்மாயதேக்ஷண:', 4 'மத்ஸ்ய: கமலலோசன:', 5 'மஹாவராஹ: ஸ்புட பத்மலோசன:', 6 'ராமோ ராஜீவலோசன:', என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையையும் பரிபூர்ணன் என்பதையும் ப்ரகாசிக்கக் கூடிய அடையாளத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அரவிந்த விலோசனஸ்ய' என்று தாமரைப் பூவைப்போல் அழகான கண்களையுடையவன் என்றாத்தம் எனக்கு யோகிகளின் உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பும் நல்ல ஆசார்யர்களின் அங்கீகாரமும், உபகாரம் செய்தவர்களிடத்தில் பக்தியும் அவர்களுக்குப் ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் ஸமுத்திரத்தில் ஒரு வஸ்துவை ஒரு அலை மற்றொரு அலையில் தள்ளிவிடுகிறதைப் போல இப்பொழுதாரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பகவானைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரத்தில் ஸங்கல்பமும் பகவானுடைய விசேஷமான கடாக்ஷத்தின் ப்ரயோஜனம் என்று தாத்பர்யம். மோக்ஷதாமத்தில் 7 'ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்

---

1 தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கண்களையுடைய புருஷனிடத்தில்

2 தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவனே, உமக்கு ஜயமுண்டாகட்டும்

3 மயா - என்னால், புரா - முன்பு, பத்மாயதேக்ஷண - தாமரைப் பூவைப் போல் விசாலமான கண்களையுடைய, யஸ -எப்படிப்பட்ட அந்த, தேவ -தேவன், த்ருஷ்ட -பார்க்கப்பட்டானோ (அவன் உனக்குப் பந்துவாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்)

4 மத்ஸ்ய:-மத்ஸ்யாவதாரம் செய்த பகவான், கமலலோசன -தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்

5 மஹாவராஹ. - பெரியவராஹமாக அவதாரம் செய்த பகவான், ஸ்புட பத்மலோசன -ப்ரகாசமான தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்

6 ராமன் தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்.

7 ஜாயமானம் - பிறக்கிற, யம - எந்த, புருஷம் - புருஷனை. மதுஸூதந: - பகவான், பஶ்யேத் – பார்ப்பனோ, ஸ: - அவன், ஸாத்விக - ஸத்வகுணம் மேலிட்டவனாக, விஜ்ஞேய - அறியத்தகுந்தவன், ஸவை-அவனே, மோக்ஷார்த்த சிந்தக: - மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்தை யோசிக்கிறவன்.

யாவஸ்முக்தாநா: | ஸம்ஸாரஸ்ய ச பந்தஸ்ய விச்சேத்தா ஸர்வ ரக்ஷணாய க்ஷணம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. மற்றவர்களினுடைய கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமானால் தோஷமும் [1] ' யஸ்ய த்ருஷ்டம் ஜாயமானம் ஸுஹ்ருத்தம் ப்ரஹ்மாத்யா: | ரஜஸா தமஸா ஸத்வ ஸாத்விகஸ்த ஸமஸ்தம்॥" என்று சொல்லப்பட்டது. மேலும் தன்னால் ஏவப்பட்டிருக்கிற நான் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும்பொழுது அதினாலுண்டாக்கப் பட்ட அதிகமான ப்ரீதியினால் ஸ்தோத்திரத்தை முழுமையும் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் தாமரைப் பூவைப்போல குளிர்ச்சி, மலர்ச்சி, கருணை, முதலியவைகளையுடைய கண்களினால் மறுபடியும் என்னைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று தான் கருத்தாத்தனைப்படியை அனுஸந்திக்கிறார். விஷ்ணு தாமோத்தரத்தில் ருத்ரகீதையில் [2] ' நாயந்த்ய: கேஶவம் ஸ்துதி நாயந்த்யபதி ஹரிம் | நகர்த்ருநந்த்ய நமந்தி ஹரிம் நாயந்த்ர வேத்தி மாயவம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. 6

தத்வேந யஸ்ய மஹிமார்ணவ ஶீகராணு:
ஶக்யோ ந மாதுமபி ஶர்வ பிதாமஹாத்யை: |
கர்தும் ததீய மஹிம ஸ்துதி முத்யதாய
மஹ்யம் நமோஸ்து கவயே நிரபத்ரபாய ‖ 7

தத்வேந யஸ்ய மஹிமார்ணவ சீகராணுச
ஶக்யோ நமாதுமபி ஶர்வ பிதா மஹாத்யை |
கர்த்தும் ததீய மஹிம ஸ்துதி முத்யதாய
மஹ்யம நமோஸ்து கவயே நிரபத்ராபாய ‖ 7

ப-ரை] யஸ்ய - எந்தப்பகவானுடைய, மஹிமார்ணவஶீகராணு: மஹிம - மாஹாத்ம்யமாகிற, அர்ணவ - ஸமுத்திரத்தினுடைய, ஶீகர - திவிலையின, அணு: - அல்பபாகமும், ஶர்வபிதா மஹாத்யை: அபி -

1 ஜாயமானம-பிறக்கிற, யஸ்ய - இந்தப் புருஷனை, ப்ரஹ்மா - பரும்மா வாவது, ருத்ரோவா - ருத்திரனாவது, பஶ்யதி - பார்க்கிறானோ பானால், ரஜஸா - ரஜோ குணத்தினாலும் தமஸா-தமோகுணத்தினாலும், அஸ்ய - அவனுடைய, மானஸம - மனது, ஸமபிப்லுதம - வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது

2 அதநய-கருத்தாத்தனில்லாதவன் கேசவம - பகவானை, ஸ்தௌதி - ஸ்தோத்திரம செய்கிறதில்லை, அதநய -கருத்தாத்தனில்லாதவன, ப்ரபும் - பகவானை, நாசசயதி - ஆராதனம செய்கிறதில்லை அதநய -கருத்தாத்தனில்லாத வன், ஹரிம - விஷ்ணுவை, நமேத - ஸேவிக்கிறதில்லை, அதநய -கருத்தாத்தனில்லாதவன,மாதவம - பகவானை, நவேத்தி - அறிகிறதில்லை.

ஶர்வ – ருத்திரன், பிதாமஹ - ப்ரும்மா, ஆத்யை: - இவர் முதலியவர்களினாலும, தத்த்வேந - உள்ளபடியே, மாதும் - அளவிட்டறிவதற்கு, ந ஶக்ய: முடியாதோ, ததீயமஹிமஸ்துதிம் - ததீய - அப்படிப்பட்ட பகவானுடையதாகிய, மஹிம - மாஹாத்மயத்தின், ஸ்துதிம் - ஸ்தோத்திரத்தை, கர்த்தும் - செய்வதற்கு, உத்யதாய - ஆரம்பித்திருக்கிற, நிரபத்ரபாய - வெட்கமில்லாதவனாகிய, கவயே - கவியாயிருக்கிற, மஹ்யம் - என் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம, அஸ்து - இருக்கட்டும 7

பா] பிறகு ஸ்தோததிரம செயவதைததான ஒபபுககொண்டதினால பரீதியை அடைநதவனும, அநத ஸ்தோததிரததைக கேழபபதில உத்ஸாகததை யுடையவனுமிருககிற பகவானால ஸ்தோததிரம சிறநததாயிருபபதினபொருட்டு ஸ்தோததிரம செயயபபடுகிற தனனுடைய ஸ்வரூபம, ரூபம, குணம, விபூதிகள, இவைகளெல்லாம முழுவதும பரகாசம செயயபபடடிருககுமபொழுது இபபடிபபடட விஷயததிறகுத தகுநதபடி ஸ்தோததிரம செயவது ஒருவராலும முடியாதென்பதைத தெரிநதுகொண்டு தான அநத ஆரமபததிலிருநது திருமபினவராய அதில பரவருததிததிருககிற தனனை நிநதிததுககொளளுகிறார- 'தத்த்வேந' என்றாரமபிதது உளளபடியே இருககிற ஆகாரததினால என்றாததம அனறிககே முழுமையும எனறபிபராயமாகவுமாம 'யஸ்ய' என்பதறகு மூனறுவித அளவுகளுமிலலாதவனெனறும எலலையிலலாத குணஙகளையும விபூதிகளையு முடையவனெனறும ஶ்ருதி முதலியவைகளில பரஸித்தனாகிய எனறாததம மாஹாதமயமாவது இவவிடததில ஸவபாவததிலேயே எலலாவறறையும அறிநதவனாயிருககை எலலாவஸ்துககளையும நியமிககககூடிய ஶக்திமுதலியவைகள அது ஒருவராலும கண்டுபிடிகக முடியாததாகையினால ஸமுத்ரமாக நிரூபிததுச சொலலபபடடிருககிறது அபபடிபபடட மஹிமையினுடைய மிகவும அலபமான வஸ்துவை அதிஷ்டானம செய்கிறபாகம 'ஶீகராணு:' என்று சொல்லபபடுகிறது அனறிககே எண்ணிறநத குணஙகளில ஒவவொருகுணம மாததிரமாகவுமாம 'ஶக்யோ நமாதும்' எனபதறகு வாககினாலும மனதினாலும அளவிடமுடியாதது எனறர்த்தம அபபடியே ஶ்ருதியிலும 'எநத ஆனநதமாகிய குணததிலிருநது வாககுககள மனதுடன அதை அறியாமல திருமபிவிடடனவோ' எனறும, 'எவனுககு அறியபபடவிலலையோ அவனுககு அறியபபடடது, எவனுககு அறியபபடடதோ அவன (அநதபபரமாதமாவை) அறியவிலலை' எனறும, 'தெரிநதவாகளுக்கு அறியபபடாததும, தெரிநதுகொளளாத

வர்களுக்கு அறியப்பட்டதும்' என்றும், 'நீ எப்படிப்பட்டவனாகிறாயோ அப்படியே ஆகிறாய், உன்னை நீயே தெரிந்துகொள்ளுகிறாய்' என்றும், 'இந்த லோகத்திற்கு எவன் யஜமானனோ அவன் பரமபதத்திலிருக்கிறான், அவனை அவனே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறானோ தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ', என்றும் அர்த்தமுள்ளவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 1 'ஈஶாந ஸர்வ வித்யாநாம்', 2 'ஈஶ்வராத் ஜ்ஞாநமந்விச்சேத்' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் ப்ரஸித்தமான பரபாவத்தை யுடையவனும் ஸர்வஜ்ஞன் என்றும் பெயரையுடையவன் ருத்திரன் அவனுக்கும் உபதேசம் செய்தவனும் எல்லாவேதங்களையும் ப்ரவசசெய்வதில் அதிகாரம்பெற்றவன் ப்ருமமா. ஸநந்தனர் முதலியவர்களும் ப்ரம்மத்யானத்தைச் செய்கிறவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள் வேதங்களும் தாங்களே எல்லா அர்த்தங்களையும் உபதேசம் செய்கின்றன ஆகையினால் இவைகளினால் அளக்கமுடியாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'கவி ஸஹஸ்ர விதாஶேஷாஶ்ச' என்று லோகங்களில் சிறந்த ஜ்ஞானத்தை உடையவராயிருந்தபோதிலும் என்பது 'கவி' என்பதின் அபிப்ராயம் இவ்விடத்தில் மூன்று காலங்களிலும் இருப்பவர்களினாலும் என்பது நினைக்க வேண்டியது அப்படியே ப்ஹ்ருச சாகையில் 'ஓ' விஷ்ணுவே, உம்முடைய மஹிமையின் கடைசிக்கரையை எவன் அடைந்தானோ அப்படிப்பட்டவன் இதுவரையில் பிறந்தது மில்லை பிறக்கிறதுமில்லை' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது உத்தர ராமாயணத்திலும் ப்ரம்மாவினால் 3 'த்வம் ஹி லோககதிர் தேவ! ந த்வாம் கேசந ஜாநதே। ருதே மாயாம் விஶாலாக்ஷீம் தவ பூர்வ பரிக்ரஹாம்॥' என்று சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷதர்மத்திலும் ப்ருகுபரத்வாஜ ஸம்வாதத்தில் 4 'ப்ரஜாபதிஞ்ச ருத்ரஞ்சாப்யஹமேவ ஸ்ருஜாமி

---

1 ஈஶான - ருத்திரன், ஸர்வவித்யானாம் - எல்லா வித்யைகளுக்கும் (யஜமானன்)

2 ஈஶ்வராத - ருத்திரனிடத்திலிருந்து, ஜ்ஞானம்-ஜ்ஞானத்தை, அனவிச்சேத - விரும்பவேண்டும்

3 தேவ - ஓ! தேவனே, த்வம - நீர், லோககதி: ஹி - லோகங்களுக்கு கதி அல்லவா, த்வாம் - உம்மை, விசாலாக்ஷீம - விசாலமான கண்களையுடைய, தவ - உம்முடைய, பூர்வபரிக்ரஹாம் - முதலாவது பத்னியாயிருக்கிற, மாயாம ருதே - ப்ரக்ருதிக்கு அதிஷ்டான தேவதையாகிய லக்ஷ்மியைத் தவிர, கேசந - மற்றொருவரும், நஜாநதே - அறிகிறதில்லை.

4 ப்ரஜாபதிம்ச - ப்ரும்மாவையும், ருத்ரம்ச - ருத்திரனையும், அஹமேவ - நானே, ஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், தௌச - அவர்களும, மம - என்னுடைய,

ஸ்மி । த்வம் ச மாம் ந விஜாநீதே த்வம் மாயா பரிமோஹித:॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பருமம ருத்ர ஸம்வாதத்திலும் 1 'நைஷ சக்யஸ்த்வயா த்ரஷ்டும் மயாந்யைர்வாபி ஸத்தம। ஸகுணோ நிர்குணோ விச்வோ ஜ்ஞாநத்ருச்யோ ஹ்யஸௌ ஸ்ம்ருத:॥ த்வாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:। ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோऽஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணு தர்மத்திலும் 2 'ந யஸ்ய ரூபம் ந பலம் ப்ரபாவோ ந ச ஸ்வபாவ: பரமஸ்ய பும்ஸ:। விஜ்ஞாயதே ஸர்வபிதாமஹாத்யைஸ் தம் வாஸுதேவம் ப்ரணமாமி நித்யம்॥' என்று சொல்லப்பட்டது விஷ்ணு புராணத்திலும் 3 'அயம் ஹி பகவாந் ப்ரஹ்மா ஜா

மாயாபரமோஹிதஃ - மாயையினால் மயக்கப்பட்டவாகளாயக் கொண்டு, மாம - என்னை, நவிஜாநீதே - அறியவில்லை

1 ஸ - அந்தப் பகவான், த்வயா - உன்னாலும், மயா - என்னாலும், அந்யைர் வாபி - மற்ற எவர்களாலும், ஸத்தம - ஓ! சிறந்தவனே, த்ரஷ்டும் - அறிய, நசக்ய - முடியாது, அஸௌ - இந்தப் பகவான், ஸகுண - நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவராகவும், நிர்குண - கெட்ட குணங்களில்லாதவராகவும், விச்வ - பிரபஞ்சங்களுக்கு அந்தர்யாமியாகவும், ஜ்ஞானத்ருச்ய - ஜ்ஞானத்தினாலறியத் தகுந்தவனாகவும், ஸ்ம்ருத - ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறான், தவ - உனக்கு, அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாக இருப்பவன், மமச - எனக்கும், அந்யே - வேறு, யே - எவர்கள், தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: - ப்ராணிகளென்று பெயருடையவைகளோ, இவைகளுக்கும் (அந்தராத்மா), ஸர்வேஷாம் - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், அஸௌ - இவன், ஸாக்ஷிபூத - ஸாக்ஷியாக இருப்பவன், கேநசித் - ஒருவராலும், க்வசித் - ஓரிடத்திலும், நக்ராஹ்ய - அறியத்தகுந்தவனல்ல

2 யஸ்ய - எந்த, பரமஸ்ய பும்ஸ - பரமபுருஷனுடைய, ரூபம - ரூபமும், பல ப்ரபாவௌ - பலம், மஹிமை, இவைகளும், ஸ்வபாவ - ஸ்வபாவமும், ஸர்வ பிதாமஹாத்யை - ருத்திரன் பருமமா, முதலியவர்களினால், நவிஜ்ஞாயதே - அறியப்படுகிறதில்லையோ, தம - அப்படிப்பட்ட, அசிந்த்யம - ஒருவராலும் நினைக்க முடியாதவனாகிய, வாஸுதேவம - வாஸுதேவனை, ப்ரணமாமி - ஸேவிக்கிறேன்.

3 அயம - இந்த, பகவான - பகவானாகிய, ப்ருமமா - பருமமாவானவன், யத - எந்தப் பரமாத்மாவின ஸ்வரூபத்தை, நஜாநாதி - அறியவில்லையோ, ஸர்வகத - எங்கும் வ்யாபித்தவனாகிய, அச்யுத - அச்யுதனே, தத - அப்படிப்பட்ட, ஜகத்தாம - லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, தவ - உம்முடைய, பரமம்பதம - ஸ்வரூபத்தை, நதாஸ்ம - வணங்குகிறோம், யம் - எந்த ஸ்வரூபத்தை, தேவா - தேவதைகள், நஜாநந்தி - அறியவில்லையோ, முநய: - முனிகளும், நஜாநந்தி - அறியவில்லையோ, அஹமச - நானும், ந - அறியவில்லையோ, சங்கர: - ருத்திரனும், ந - அறியவில்லையோ, தத - அப்படிப்பட்ட, பரமேசஸ்ய - பரமேசனாகிய, விஷ்ணோ - பகவானுடைய, பரமம்பதம் - ஸ்வரூபத்தை

நாதி வாஸுதேவம் । தஸ்தாஸு ஜகந்நாத தவ ஸ்வரூபதாவ்யக்த ॥ யஸ்ய தேவா ந ஜாநந்தி நாஹம் ந ச ஶங்கர: । ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥' எனறு சொலலபபடடிருககிறது வராஹ புராணததில தானே 1 'யதேதத் பரமம் ப்ரஹ்ம வேத வாதேஷு பட்யதே । ஸதேவ: புண்டரீகாக்ஷ: ஸ்வயம் நாராயண: பர: ॥ அத்யாபி மாம் ந ஜாநந்தி ருத்ரேந்த்ரா: ஸபிதாமஹா: ।' எனறு சொலலியிருககிறூா பகவதகீதையிலும 2 'நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோகமாயா ஸமாவ்ருத: । மூடோ(அ)யம் நாபிஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் ॥' எனறும, 3 'மாம் து வேத ந கஶ்சந' எனறும சொலலபபடடிருககிறது இவவிடததில 'மஹிமார்ணவ ஶீகராணு: ஶக்யம் ந மத்விதை:' எனறு சொலலி 'ததீய மஹிம ஸ்துதிம்' எனறு சொலலி யிருபபதினால தான அதிக ஆசையினால முழுமையும மஹிமையை ஸ்தோததிரம செய்வதில ஆரமபிததிருககிறூா எனபது தெரிவிககபபடுகிறது 'ததீய மஹிமஸ்துதிம்' எனபதறகு அவருககு அஸாதாரணமாகிய மஹிமையின மேன்மையைச சொலலுவது எனறாததம அனறிககே ஸ்தோததிரம செயயபபடுகிறதாகக கீழ ஶலோகத்தில் பரஸ்தாவிககபபடட அநதப பகவானுடைய பாதாரவிநததததின மஹிமையைச சொலலுவதறகு எனறாததமாகவுமாம உத்யத: - ஆரமபிததிருககிற, ஹ்யம் மஹா யோகிகள எலலோராலும செய்யமுடியாத காரயததில எததனிததிருககிற எனபொருடடு 'நத:' எனகிற பூஜையின அடையாளமே இவவிடததில கபடவாாததையாக நிநதையைக காடடுவதறகாகச

---

1 யதேதத - எநத, பரமம் - உயாநத, பருமம - ப்ரும்மமானது, வேதவாதேஷு - வேதவாகயஙகளில, பட்யதே - சொலலப்படுகிறதோ, ஸ - அநத, தேவ - தேவன், புண்டரீகாக்ஷ -தாமரைப பூககளைபபோனற கணகளையுடைய, பர - பரஞன, நாராயண - நாராயணன, ஸவயம - நானே, அதயாபி-இப்பொழுதும, ஸபிதாமஹ - ப்ரும்மாவுடன கூடிய, ருதரேநதரா: - ருததிரன், இநதிரன், இவாகள, மாம - என்னை, நஜாநநதி - அறியவிலலை

2 யோகமாயாஸமாவருத - மனுஷ்யன் முதலியவாகளைப் போனற ஶரீரததின் ஸமபநதமாகிற மாயையினால மறைககப்பட்டிருககிற, அஹம் - நான, ஸாவஸய-எலலாவற்றிறகும, நப்ரகாச -பரகாசமாவதிலலை, அஜம-பிறப்பில்லாதவனும, அவயயம் - அழிவிலலாதவனுமாகிய, மாம-என்னை, மூட: - மூடனுகிய, அயம- இந்த, லோக - லோகம, நாபிஜாநதி - அறியவிலலை.

3 மாமது - எனனையோ வெனில, கஶசன - ஒருவரும், நவேத - அறியவிலலை

சொல்லப்படுகிறது. ஸாஹஸ காரியம் செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் நமஸ்காரம் செய்யாத தகுந்தவர்கள் என்று நிந்திக்கப்படுகிறது '𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁' என்று பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பதினால் லோகத்தில் எல்லோராலும் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரம் என்பொருட்டே இருக்கட்டும், என்னைவிட வேறாகிய 1 '𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀' என்று சொல்லப்பட்ட பகவானால் என்ன ப்ரயோஜனம் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. '𑌅𑌮𑍇𑌯' என்பதற்கு இந்திரியங்களுக்குத்தெரியாத விஷயங்களை அறியக்கூடியவனாகிய என்றர்த்தம் அதாவது அளவிட முடியாத வஸ்துவினிடத்தில் அளவைத்தெரிந்து கொண்டவனும் ஒரு பாகத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாத வஸ்துவினிடத்தில் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆசையுடையவனும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பரிஹாஸத்தை உண்டாக்குகிற என்பொருட்டு என்றர்த்தம் அளவில்லாத பகவானிடத்தில் என்னுடைய வாக்கினால் அல்பமாயிருக்கையாகிற தோஷத்தை யுண்டாக்குகிற நான் எல்லா ஜனங்களினாலும் பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவனாகிறேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யல்லவா என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— '𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯' என்று. 7

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌕𑍋 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑍋𑌰𑌣𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ? ॥ 8

யத்வா ஶ்ரமாவதி யதாமதி வாப் யசக்த
ஸ்தௌம்யேவ மேவ கலு தேபி ஸதா ஸ்துவந்த . |
வேதாஶ் சதுர்முக முகாஶ்ச மஹார்ணவாந்த .
கோ மஜ்ஜதோ ரணு குலாசலயோர் விஶேஷ ? || 8

ப - ரை] 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 - அப்படியன்றியே, 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 - ஶக்தியில்லாதவனாகிய நான், 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 - ஶ்ரமம் உண்டாகிற வரையிலாவது, 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌵𑌾 - புத்திக்குத் தக்கபடியாவது, 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌮𑌿 - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன், 𑌸𑌦𑌾 - எப்பொழுதும், 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 - ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டிருக்கிற, 𑌤𑍇 - அந்த, 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 - வேதங்களும், 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖

1 அஹிர்புத்நீய ஸம்ஹிதை பரம - உயர்ந்தவனாகிய, ஶ்ரேஷ்டீ — ஶ்ரேஷ்டியானவன், நந்தவ்ய. - ஸேவிக்கத்தகுந்தவன்.

ஓஹவாஶ்ச - ப்ரும்மா முதலானவர்களும், ஸஏவஏஷ ஸஹ - இப்படியே தானல்லவா, உஹாணவோஹ: - பெரிய ஸமுத்திரத்திறகுளளே, உஜ்ஜதா: - முழுகியிருக்கிற அணு கூலாவ்யோ: - அணு, குலபாவதம், இவைகளுக்கு, க: - என்ன, விஶேஷ: - பேதம். 8

பா] கயவாயுநபாஜ்ஞநய: ஹஹணா ஹதிஷோயித: ।
ஹாரீப்ஸித வரிதாமா நிவ்ருத்த: ஸ்தோத்ர ஈஹதே ॥

ப - ரை] கய - பிறகு, வாயுநபாக - அாஜ-நனுடைய நியாயததினல, ஸுபஃ - மறுபடியும, ஹஹணா - பகவானுல, ஹதிஷோயித: — ஸமாதானம செயயபபடடவராய, ஹாரீப்ஸிதவரிதா மாக - ஆரமபிககவேண்டுமெனறு ஆசைபபடட காாயததை விடுவதிலிருநது, நிவ்ருத்த: - நிவருததி யடைநதவராய, ஸ்தோத்ரம் — ஸ்தோததிரம செயய, ஈஹதே — யததனம செய்கிருா. அதாவது அாஜ-நன யுததம செயய ஆரமபிததபொழுது அதிலிருநது நிவருததியடைநத அாஜ-நன பகவானுடைய உபதேசததினல திரும்பி யுததமசெயய ஆரமபிததைதபபோல இவரும ஸதோததிரம செயவதிலிருநது நிவருததி யடைநதவா பகவானுல ஸமாதானம செயயபபட்டவராய மறுபடியும ஸ்தோததிரம செயய ஆரமபிககிருா எனறு தாதபாயம

இவவிடததில பகவானுல குணஙகளில சிறநதவாகளாகிய ஆசாாயாகளிடத்திலேயே இவருடைய புததி செனறிருநததைத தடுககபபடடிருநதபோதிலும இநத விஷயததிறகுத தகுநதபடி ஸ்தோததிரம செயய முடியாமையினுல உண்டாக்கபபடட நிவருததியைப பரிஹரிபபதறகாக வேதம முதலியவைகளின சரிததிரததையும தனனுடைய தீனாகளிடததில கருணை செயயும தனமை முதலிய குணஙகளின் கூட்டததையும இவருககு பரகாசம செய்து ஸமாதானம செயயபபடடவராய ஸ்தோததிரததில 'வாயுநய:' என்று சொலலியிருககிற நியாயததினுலே தனககு உசிதமானபடி பரவருததி செயவதினுல தனனைபபறறி நிநதை இலலாமையை உறுதிபபடுததுகிருா—'யதஃ' என்ரூரமபிதது 'கஶ்லோகாவலி ஸ்ருதி' எனறநவயம சொலலிக்கொளள வேண்டியது அஜஞுகயிருககையும இவவிடததில உளளடககிக கொளளபபடடிருககிறது. உளளபடி சொலலுவதறகும அறிவதறகும் ஶக்தி இலலாதவன எனறு சோததுககொளளவுமாம 'ஶ்ரோஷயி, யயாக்தி' என்று இரணடையும சொல்லி இருபபதினுல ஶ்ரமததைசசொலலி இருபபது ஸாமாததியமிலலாமையைத தெரிவிபபதறகாக. இததால

தான் தயை பண்ணத்தகுந்தவன் என்பதேற்படுகிறது. அப்படியே காளியன் 1 '𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌨 𑌚 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌮𑍇 ॥' என்று சொல்லி இருக்கிறான் '𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿' என்பது புத்தியின் குறைவைக் காட்டுவதற்காக அப்படியே 2 '𑌇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥' என்று சொல்லப்படுகிறது அவரவர்கள் புத்திக்குத் தகுந்தபடி சொல்லப்படுகிறதென்பது மஹாபாரதத்தில் 3 '𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌚𑍈𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌸 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது '𑌵𑌾' என்னும் பதம் உள்ளபடியே அறியப்பட்ட விஷயத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஶக்தி இல்லாமையினாலாவது ஸ்தோத்திரம் செய்யச் ஶக்தி இருந்தபோதிலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற விஷயத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானக்குறைவினாலாவது ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து நிவ்ருத்திப்பது ஸம்பவிக்கும் என்பதைத் தெரியப்படுத்துகிறது இவ்விடத்தில் '𑌸𑍍𑌤𑍌𑌮𑌿' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருக்கிறது அதி சீக்கிரகாலத்தில் ஸ்தோத்திரமாரம்பிக்க

---

1 தேவதேவேஶ - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய பகவானே, அஹம் - அப்படிப்பட்டநான், தே - உம்முடைய, அர்ச்சநாதௌ - ஆராதனம் முதலிய காரியத்தில், நஸாமர்த்யவாந் - ஶக்தியையுடையவனல்ல, ஸ்துதௌ - ஸ்தோத்திரத்திலும், ந - ஶக்தி உடையவனல்ல, க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்தி - க்ருபையை மாத்திரம் மனதில் உடையவராய்க்கொண்டு, மே - எனக்கு, ப்ரஸீத - அனுக்ரஹம் செய்யும்

2 இஷ்வாக்ஷயாத் - பாணங்கள் குறைந்துவிட்டபடியினால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், அந்தரிக்ஷக்ஷிதி க்ஷயாத் - ஆகாசத்தில் இடமில்லாமையினால், ந-இல்லை, (அதைப்போல) மதிக்ஷயாத் - புத்திக்குறைவினால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், கோவிந்தகுணக்ஷயாத் - பகவானுடைய குணங்கள் குறைந்துவிட்டபடியினால், ந - இல்லை

3 தம் - அந்த, ஸநாதநம் - அநாதியான, புருஷம் - புருஷனை, யதா ஜ்ஞானம் - அறிந்தவரையிலும், வக்ஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ஏகஸ்ய - ஒருவனாகிய, தஸ்ய - அவனுக்கு, மஹத்வம் - மஹானாக இருக்கை (உண்டு), ஏக: - ஒருவனாகிய, ஸ - அவனே, புருஷ:-புருஷனாக, ஸ்ம்ருத -புராணங்களில் சொல்லப்பட்டான், ஸநாதந:-அநாதியான, ஏக.-ஒருவனாகிய, ஸ.-அந்தப் பகவான், மஹாபுருஷ ஶப்தம் - மஹாபுருஷன் என்கிற பதத்தை, பிபர்த்தி - தரிக்கிறான்.

கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது அன்றிக்கே இந்த வார்த்தை யும் ஸ்தோத்திரமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறதாகவுமாம் ‘ஸ்தௌம்யேவ’ என்பதற்கு ‘ச்ரமாவதி’ என்றாரம்பித்துக் கீழ்ச் சொல்லப்பட்டவிதமாக என்றர்த்தம் ‘ஸ்தௌமி’ என்பதினால் முழுமையும் ஸ்தோத்திரம் செய்வது ஸம்பவிக்காது என்பது உறுதிப்படுத்தப்படு கிறது இப்படிக்கில்லாவிடில் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்வ தே ஸம்பவிக்காது ஆகையினால் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யவே ண்டுமென்று விதித்திருப்பதும் 1 ‘ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய: ஸ்தோத்ரம் ஸ்துத:’ என்கிற அந்தப் பகவானுடைய திருநாமங்களும் வ்யர்த்த மாய்விடும் என்று தாத்பர்யம் ‘ஏவ’ என்னும் பதம் ச்ருதி முத லியவைகளில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கிறது ‘தேஅபி’ என்பதற்கு லோகத்தி லிருப்பவர்களைவிடச் சிறந்த ஜ்ஞா னம் சக்தி இவைகளை உடையவர்களா யிருந்தபோதிலும் என்றர்த்தம் ‘ஸதா ஸ்துவந்த:’ என்கிற இடத்தில் வேதங்கள் அவைகளின் ஸ்வரூப ங்களே நித்யமாயிருப்பதினால் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்கின் றன என்பது உசிதம் அப்படியே ‘அந்தப் பகவானை ஸூரிகள் எப் பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் ஜாக்கிரதையுள் ளவர்களாய் மேன்மையை அடைகிறார்கள்’ என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக் யத்தில் சொல்லப்படுகிற நித்ய ஸூரிகளுக்கும் இது பொருந்தும். ப்ருஹ்மா முதலியவர்களுக்கோவெனில் அவர்கள் ப்ரவாஹமாக நித்ய மாகையினாலும் அவரவர்கள் அதிகார முள்ளவரையிலும் உசிதமான காலங்களில் இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களென்பது பொரு ந்தும் இப்படியே எல்லாக் கல்பங்களிலும் அந்தந்த ப்ருஹ்மாக்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது ‘வேதா:’ என் னும் பதத்தினால் எம்மைப்போன்றவர்களின் இந்த்ரியங்களுக்குப் புலப் படாத புருஷார்த்தங்களையும் அவைகளின் உபாயங்களையும் தெரிவிக் கின்றன என்பது ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறது ‘சதுர்முகமுகா:’ என்பதற்கு ப்ருஹ்மாவை முதன்மையாகவுடைய மற்ற தேவஸ்ரேஷ்டா கள் என்றர்த்தம் தன்னுடைய முகங்களினால் ஒரேகாலத்தில் நான்கு வேதங்களையும் ப்ரவசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘சதுர்முக’ என்னும் பதம் இவர்கள் எல்லோரா லும் உள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாதென்பது பாரத்தத்தில்

1 ஸ்தவ்ய - ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவன், ஸ்தவப்ரிய - ஸ்தோத்திரத்தில் ப்ரியத்தை யுடையவன், ஸ்தோத்திரம் - ஸ்தோத்திரம், ஸ்துத - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவன் (இவைகள் எல்லாம் பகவானுக்குத் திருநாமங்கள்)

1 'வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குணா ந ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வதேவை: | மஹாத்மந: ஶங்கசக்ராஸிபாணேர் ஜிஷ்ணோர் விஷ்ணோர் வஸுதேவாத்மஜஸ்ய ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மத்திலும் 2 'ஸத்வாதயோ ந ஸந்தீஶே யத்ர ச ப்ராக்ருதா குணா: | ந ஹி தஸ்ய குணா: ஸர்வே ஸர்வைர் முநிகணைரபி | வக்தும் ஶக்யா வியுக்தஸ்ய ஸத்வாத்யைரகிலைர் குணை: ||' என்று சொல்லப்பட்டது காளியனுடைய பத்னிகள் சொன்னதாக ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் 3 'ந ஸமர்த்தா: ஸுரா: ஸ்தோதும் யமநந்தமஜம் விபும் | ஸ்வரூபவர்ணநம் தஸ்ய கதம் யோஷித் கரிஷ்யதி || ஸ்த்ரியோ(அ)நுகம்ப்யா ஸாதூநாம் மூடா தீநாஶ்ச ஜந்தவ: | யதஸ்ததோ(அ)ஸ்ய தீநஸ்ய க்ஷந்தவ்யம் வததாம் வர ||' என்று சொல்லப்பட்டது வராஹபுராணத்தில் ருத்திர கீதையில் ஏழாவது அத்யாயத்தில்

---

1 மஹாத்மன -மஹாத்மாவாயும், சங்கசக்ராஸிபாணே - சங்கம், சக்கிரம், கத்தி, இவைகளைக்கையில் தரித்தவராயும்,ஜிஷ்ணோ -எல்லாவற்றையும் ஜயித்தவராயும், விஷ்ணோ -எல்லா இடத்திலும் வ்யாபரித்தவராயும், வஸுதேவாத்ம ஜஸ்ய - வஸுதேவா பிள்ளையாயுமிருக்கிற, யஸ்ய - எந்தப் பகவானுடைய,குணா:- குணங்கள், ஸமேதை -ஒன்றுகசசேர்ந்திருக்கிற, ஸர்வதேவைரபி-எல்லாதேவதை களினுலும், வர்ஷாயுதை -லக்ஷம் வருஷங்களிலும், வக்தும - சொல்லுவதற்கு, நஶக்யா -முடியாதவைகளோ

2 யத்ர - எந்த, ஈஶே - ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில், ஸத்வாதய -ஸத்வம் முத லிய, ப்ராக்ருதா:-ப்ரக்ருதியைசசேர்ந்த, குணா -குணங்கள், நஸந்தி - இல்லையோ, ஸத்வாத்யை:-ஸத்வம் முதலிய, அகிலை:-எல்லா, குணை -குணங்களினுலும், வியுக்தஸ்ய — விடப்பட்டவனுகிய, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுடைய, ஸர்வே - எல்லா, குணா:-குணங்களும், ஸர்வை.-எல்லா, முனிகணைரபி - ருஷிகளின் கூட்டங்களினுலும, வக்தும-சொல்ல, நஶக்யா:-முடியாதவைகள்.

3 அநந்தம் - அளவில்லாதவனும், அஜம - பிறப்பில்லாதவனும், விபும - எங்கும் நிறைந்தவனுமிருக்கிற, யம - எந்த உம்மை, ஸ்தோதும - ஸ்தோத்திரம் செய்ய, ஸுரா:-தேவதைகளும, நஸமர்த்தா.-ஸாமர்த்திய முடையவர்களல்லவோ, தஸ்ய-அப்படிப்பட்ட, தே-உமமுடைய, ஸ்வரூபவர்ணனம-ஸ்வரூபத்தை வர்ணிப் பதை, யோஷித - ஸ்திரீ, கதம் - எப்படி, கரிஷ்யதி - செய்யப்போகிறுள், யத:- எந்தக்காரணத்தினுல, ஸாதூனும் - பெரியோர்களுக்கு, ஸ்திரிய - ஸ்திரீகளும், மூடா - மூடர்களும, தீனுஶ்ச—துககப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஜந்தவ.-ப்ராணி களும், அனுகம்ப்யா:-தயை செய்யததகுந்தவர்களோ, தத: - ஆகையினுல், வத தாம்வர-வார்த்தை சொலலுபவர்களுககுள் சிறந்தவனுகிய பகவானே, தீனஸ்ய— துக்கத்தையடைந்தவனுகிய, அஸ்ய-இந்தக்காளியன் (குற்றமானது), க்ஷமயதாம- பொறுக்கத்தக்கது.

1 ‘சதுர்முகாயுர்யதி கோடிவக்த்ரோ ப4வேந்நர: க்வாபி விஶுத்34சேதா:| ஸ தே கு3ணாநாமயுதைகமம்ஶம் வதே3ந்ந வா தே3வவர ப்ரஸீத3 ||’ என்று சொல்லப்பட்டது இப்படி இந்த விஷயம் உள்ளபடி சொல்லமுடியாததாக இருந்தபோதிலும் ப்ருமமா முதலியவர்களுக்கும் உமக்கும் தாரதம்யம் உண்டல்லவா என்று ஆக்ஷேபம் வரில் இதற்கு ஸமாதானமாகத்தன் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தை வேறொரு வஸ்துவை உதாஹரணமாகக் காட்டுவதினால் உறுதிப்படுத்துகிறார்— ‘மஹார்ணவாந்த:’ என்றாரம்பித்து மிகவும் ஆழமாகிய இந்த ஸமுத்திரத்தில் குலபாவதத்திற்கும் முழுகாத பாகம் ஸம்பவியாது என்று தாத்பர்யம் அணுவிற்கும் குலபாவதத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று அளவினாலும் கனத்தினாலும் வ்யத்யாஸமிருந்த போதிலும் முழுகிப்போவதினால் காணமுடியாமலிருப்பது இவை இரண்டிற்கும் ஸமானம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘கோ மஜ்ஜதோ விஶேஷ:’ என்று சொல்லப்பட்டது 8

கிஞ்சைஷ ஶக்த்யதிஶயேந ந தே(அ)நுகம்ப்ய:
 ஸ்தோதா(அ)பி து ஸ்துதிக்ருதேந பரிஶ்ரமேண|
தத்ர ஶ்ரமஸ்து ஸுலபோ4 மம மந்த3பு3த்3தே4
 ரித்யுத்3யமோ(அ)யமுசிதோ மம சாப்3ஜநேத்ர ||’ 9

கிஞ்சைஷ ஶகத்யதிஶயேந ந தேனுகம்ப்ய:
 ஸ்தோதாபி து ஸ்துதி கருதேன பரிஶ்ரமேண |
தத்ர ஶ்ரமஸ்து ஸுலபோ மம மந்த புத்தே
 ரித்யுத்யமோய முசிதோ மம சாப்ஜ நேத்ர' || 9

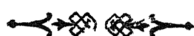
ப - ரை] ஏஷ: - இந்த, ஸ்தோதா - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவன், ஶக்த்யதிஶயேந - ஶக்தியின் மிகுதியினால், தே - உமக்கு, ந அநுகம்ப்ய: - தயை செய்யத்தகுந்தவனல்ல, கிந்து - பின்னை எப்படி என்

1 க்வாபி-எங்கேயாவது ஓரிடத்தில், நர:-மனிதன், சதுர்முகாயு: - ப்ரும்மாவினுடைய வயதைப்போன்ற வயதையுடையவனும், கோடி வக்த்ர -கோடி முகங்களையுடையவனாகவும், விஶுத்தசேதா -பரிசுத்தமான மனதையுடையவனாகவும், பவேத்யதி - இருப்பானேயானால், ஸ - அவன், தே - உம்முடைய, குணாநாம்- குணங்களின், அயுதைகம - லக்ஷத்தில் ஒன்றாகிய, அம்ஶம - பாகத்தை, வதேத- சொல்லுவனோ, நவா-சொல்லமாட்டானோ, தேவ வர-தேவதைகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய பகவானே, ப்ரஸீத - அனுக்ரஹம் செய்யும்.

னில், ஸ்துதிக்ருதேந - ஸ்தோத்திரம் செய்ததினால் உண்டாக்கப்பட்ட வரிஶ்ரமேண - ஶ்ரமத்தினால (தயை செய்யத்தக்கவன்), தத்ர - இந்த விஷயத்தில், அல்பதியோ - அல்புத்தியையுடைய, மம - எனக் கோவெனில், ஶ்ரம: - ஶ்ரமம், ஸுலப: - ஸுலபமாய் உண்டாகக்கூடியது, இதி - என்கிற காரணத்தினால், கஞ்ஜநேத்ர-தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடைய பகவானே, மம - எனக்கே, அயம் - இந்த, உத்யம: - ஆரம்பம், உசித: - உசிதமாக இருக்கிறது. 9

பா] இப்படி ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்களுக்குள் விஶேஷமில்லை என்பது மாத்திரமில்லை மிகுந்த ஶ்ரமம் உண்டாகிறபடியினால் உம் முடைய தயையாகிற ப்ரயோஜனம் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதினால் எனக் கே இந்தஸ்தோத்திரம்செய்வதில் அதிகாரம் அதிகமாயிருக்கிறது என் கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கிஞ்ச' என்றாரம்பித்தது இவ் விடத்தில் அதிகாரம் இருப்பதுடன் அது அதிகமாக இருக்கிறதென்பது சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது 'வஷ: ஸ்தோதா' என்று தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் பராங்முகமாயிராமல் அவர்களுக்கு கருணை செய்துகொண்டிருப்பது எல்லோரிடத்திலும் பகவானுக்கு ஸமமாக இருப்பதினால் அதிக ஶக்தியுடையவர்களையும் அல்ப சக்தியுடையவா வர்களையும் ஒரே கும்பலாகச் சேர்த்துச்சொல்லி இருக்கிறது ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுடைய ஸாமர்த்திய மதிகமாயிருப்பது அனேகமாக உம்முடைய தயை குறைவதற்குக்காரணம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஶ்ருதிஶயைந நதேநாகம்வ்ய:' என்று 'தே' என்பதற்கு எல்லாம் தெரிந்தவைகளாகிய வேதங்களினாலும் நித்ய ஸூரிகளினாலும் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருப்பதி னால் மற்ற ஸ்தோத்திரங்களில் அபேக்ஷை இல்லாதவனாயும் தீனர்களிடத்தில் கருணை செய்வதை ஸ்வபாவமாகவுடையவனாயும் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி ரக்ஷிப்பதற் குபயோக மான ஏதாவது ஒரு வ்யாஜம் மாத்திரத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிற உன க்கு என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் எந்தக் காரணத்தினால் கருணை செய்யத்தக்கவன் என்றாக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அதிக ஶக்தி இல்லாமலிருப்பதே அதிகமான கருணைக்குக் காரணம் என்கிற விஶேஷத்தைத் தெரிவிக்கிறார்—'உசித' என்றாரம்பித்தது 'வரிஶ்ர மேண' என்பதற்கு 'வரித: ஶ்ரமேண (எல்லாவிதத்தினாலும் உண்டான ஶ்ரமத்தினால்)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் ஶக்தி இல்லாமையினாலும் பக்தியினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காவது ஸ்தோத்திரம்செய்யாம லிருப்பதற்காவது யோக்யதை இல்லாமையினால் எல்லாவிதத்தினாலும்

கல்கத்தை உடையவனாயிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம் 'தத்ர' என்பதற்கு இப்படி இருக்கும்பொழுது என்றர்த்தம் அன்றிக்கே அந்த ஸ்தோத்திரத்தில் என்றர்த்தமாகவுமாம் 'ஈஶ தவ ஸ்தவ ஸாஹஸீ (எனக்கேவெனில் ஸ்ரமம் ஸாபல்யமாயுண்டாகக்கூடியது)' என்றன்வயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது 'ஸ ஶ்ரமஸ்ஸ ஈஶ ஸாஹஸீ (ஸ்ரமமேயோவெனில் எனக்கு ஸாபல்யமாயுண்டாகக் கூடியது)', அதிக ஸக்தியுண்டாவதற்கு ப்ரஸ்தாவமேயில்லை என்றபிப்ராயமாகவுமாம் 'ஶ்ரமஸ்ஸாஹஸீ' என்பதற்கு அல்பம் தெரிந்தவனாகையினால் என்றர்த்தம் 'ஐதி' என்னும் பதம் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது ஆரம்பம் செய்திருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் 'ஸ்வதேஶ' என்பதற்கு 'ஸ்வாத்வீ, ஸ்வாதீ' என்று முன்பு இரண்டு ஶ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பம் என்றர்த்தம் 'ஈஶ' என்பதற்கு எனக்கே என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் எனக்கும் என்று சேர்த்துக் கொள்ளுவதாக அர்த்தம் சொல்லுவது விரோதமுள்ளதல்லவாயினும் அவ்வளவு ஸ்வாரஸ்யமுள்ளதல்ல. 'ஈஶ' என்று கீழ்ச் சொன்ன பதத்தையே மறுபடியும் சொல்லி இருப்பது ப்ரும்மா முதலியவர்களுக்கு என்னவ்வளவு பூர்த்தியான அதிகாரம் இல்லை என்று அதிகமான அர்த்தத்தை விதிப்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் ஶ்லோகத்திற்கு அலங்காரமாகவே இருக்கிறது அந்தப் பகவானுடைய கடாக்ஷத்தினாலல்லவோ நான் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையை யுடையவனாகிய தசையையும் அதில் பூர்த்தியான அதிகாரத்தையும் அடைந்தேன் இப்படியே இன்னும் அதிகமான அனுக்ரஹத்தை ப்ரகாசம் செய்கிற உம்முடைய கடாக்ஷங்களினால் என்னை மறுபடியும் காப்பாற்றவேண்டும். எந்தக் கடாக்ஷத்தினால் இந்த ஸ்தோத்திரம் தடங்கலில்லாமல் பூர்த்தியை யடையுமோ, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வஜேந்த்ர' என்று

நாவேக்ஷஸே யதி ததோ புவனான்யமூனி
நாலம் ப்ரபோ பவிதுமேவ குத: ப்ரவ்ருத்தி: ।
ஏவம் நிஸர்க ஸுஹ்ருதி த்வயி ஸர்வஜந்தோ:
ஸ்வாமின் ந சித்ரமிதமாஶ்ரித வத்ஸலத்வம் ॥ 10

நாவேக்ஷஸே யதி ததோ புவநாந்யமூநி
நாலம் ப்ரபோ பவிதுமேவ குத ப்ரவ்ருத்தி:? |
ஏவம் நிஸர்க ஸுஹ்ருதி த்வயி ஸர்வஜந்தோ:
ஸ்வாமிந் ந சித்ரமித மாஶ்ரித வத்ஸலத்வம் || 10

ப - ரை] ப்ரபோ - ஓ! ப்ரபுவாகிய பகவானே, நாவேக்ஷஸே யதி - நீர் கடாக்ஷம் செய்யாமல் போனால், தத: - அந்தக் காரணத்தினால், அமூநி - இந்த, புவநாநி - லோகங்கள, பவிதுமேவ - உண்டாவதற்கே, நாலம் - ஶக்தியுள்ளதல்ல, ப்ரவ்ருத்தி: - ப்ரவருத்திக்கிறது, குத: - ஏது, ஸ்வாமிந் - ஓ! ஸ்வாமியே, ஏவம் - இப்படி, ஸர்வஜந்தோ:-எல்லாப்ராணிகளுக்கும், நிஸர்கஸுஹ்ருதி-ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹ்ருத்தாயிருக்கிற, த்வயி - உம்மிடத்தில், இதம் - இந்த, ஆஶ்ரித வத்ஸலத்வம் - தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில் ப்ரீதி, ந சித்ரம் - ஆஶ்சர்யமல்ல 10

பா] பிறகு இப்படி நீ இச்சித்த ப்ரகாரம் உனக்கு எல்லா இஷ்டபலங்களின் ஸித்தியும் உண்டாகவேண்டுமென்று கடாக்ஷம் செய்து கொண்டிருக்கிற பகவானைக்குறித்து முன்பு அவன் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அந்தக் காரணத்தினால் இப்பொழுது செய்கிற அனுக்ரஹம் ஆஶ்சர்யமல்ல என்று சொல்லுகிறார்—'நாவேக்ஷஸே' என்று அன்றிக்கே அல்பமான ஶக்தியையுடைய தான ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் அதிக லாபமிருக்கிறது என்பதைக் கீழே சொல்லியிருப்பதினால் பகவானுக்கு ஆஶ்ரிதர்களிடத்தில் ப்ரீதி உண்டென்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையே வேறொரு கைமுதிக ந்யாயத்தினால் ஸ்தாபித்துக்கொண்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஶரணமாக அடையத் தகுந்தவனாக இருப்பதற்கு உபயோகமாக மேலே விவரிக்கப்போகிற எல்லா வஸ்துக்களையும் விட மேன்மையை லோகங்களுக்குக் காரணம் என்கிற காரணத்தினால் ப்ரஸ்தாவித்துக்கொண்டு அதைப்போலவே, எல்லா வஸ்துக்களையும் விட மேற்பட்ட ஸௌலப்யத்தையும் சொல்லுகிறாராகவுமாம். இதுவே வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்தோடு பொருத்தமான ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பம்

காரணத்வம் நியந்த்ருத்வம் ஸுஹ்ருத்வம் ஸ்வாமிதா ஹரே: |
வாத்ஸல்யமிதி ஷட்வேதே குணாஶ்ச இஹ ஸூசிதா: ||

ப - ரை] காரணத்வம் — காரணமாயிருக்கை, நியந்த்ருத்வம் — நியமனம் செய்பவனாக இருக்கை, ஸுஹ்ருத்வம் - ஸுஹ்ருத்தா யிருக்கை, ஸ்வாமிதா — ஸ்வாமியா யிருக்கை, வாத்ஸல்யம் - ப்ரீதி, இதி - என்கிற,

ஏதே - இந்த, ஏஷு - இந்து, ஹரே: - பகவானுடைய, ஸகுணா:- கல்யாண குணங்கள், உக்தா - இந்த ஶ்லோகத்தில், கண்ணோக்தா: - நேரில் சொல்லப்பட்டன

இவ்விடத்தில் கடாக்ஷம் செய்வதாவது 'அந்த ஸத் பார்த்தது' என்றும், 'அந்தப் புருஷன் விரும்பினன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டதும், 1 'ஸ ஈக்ஷதே தோர்ஸைம்', 2 'ஈக்ஷதேர்நாஶப்தம் ஸூத்ராஸ்', என்றிவை முதலிய ஸூத்திரங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுமாகிய அனுக்ரஹத்தோடு கூடிய ஸங்கல்பம். 'தத:' என்பதற்கு உம்முடைய கடாக்ஷமாகிய காரணம் இல்லாமையினால் என்றர்த்தம் 'ஸ்தாவர' என்பது கார்யங்களான வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது 'ஸ்ருஷ்டி' என்பது அநந்த பரமாணுக்களின் வேற்பட்ட போக்தாவும் போக்யமுமாகிய கார்ய வஸ்துக்கள் வேறொருவரால் செய்யமுடியாத விசித்ரமான ஸ்வபாவத்தையுடையது என்பதை அபிப்ராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது 'இந்த ப்ராணிகள் எந்தப் பகவானிடத்தில் உண்டானவைகளோ' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலும், 3 'ஜந்மாத்யஸ்ய யத:' என்கிற ஸூத்திரத்திலும் சொல்லப்படுகிற 'இந்த' என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பதங்களைப்போலவே 'நாஶம்' என்பதற்கு ஶக்தியுடையதல்ல என்றர்த்தம் அதாவது காரணம் இல்லாவிடில் கார்யம் எப்படி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். 'ஜகன்ஹா' என்பதற்கு உமக்கு வசப்பட்டதாகிய மூன்று விதங்களான சேதனங்கள், அசேதனங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபம், ஸ்திதி, ப்ரவ்ருத்தி, இவைகளினுடைய வ்யத்யாஸங்களை யுடையவன என்றர்த்தம் 'ஜவித்ஸம்' என்பதற்கு உண்டாவதற்கும், சில நாள் நிற்பதற்கும் என்றர்த்தம் 'ஜநவ' என்பது அப்படி இவைகள் உண்டாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை அபேக்ஷித்ததல்ல என்கிற ஆக்ஷேபத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு யோக்யதை அற்றவைகள் என்கிற விஷயத்தில் கைமுதிக ந்யாயத்தை

---

1 'ஈக்ஷத' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ப்ராக்ருதி ஜகத்காரணமல்ல.

2 அந்த 'ஈக்ஷத' என்னும்பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற ஸங்கல்பமாகிற ஜ்ஞானம் கௌணமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவது உசிதமல்ல, ஆத்மாவென்னும் பதம் மேலே சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

3 இந்த லோகத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து பிறப்பு முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ

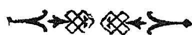
யும் தெரிவிக்கிறது. இப்படி நிலைத்திருப்பதையே அடையாதவைகளான வஸ்துக்களுக்கு அப்படி நிலைநிற்பதை முன்னிட்டதாகிய ப்ரவ்ருத்தி உம்முடைய கடாக்ஷம் இல்லாவிடில் உண்டாகாதென்று சொல்லுகிறார்—'கடாக்ஷ: ப்ரவ்ருத்தி:?' என்று. ஶ்ருதியிலும் 'இந்த ஆனந்தமயமாயும் எங்கும் வ்யாபித்ததுமான ப்ரம்மம் இல்லாவிடில் எந்த வஸ்து ஒரு வ்யாபாரம் செய்யும்? எந்த வஸ்து உயிரோடிருக்கும்?' என்றாற்போலுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தர்யாமி ப்ராம்மணம் முதலிய எல்லா ப்ரமாணங்களும் இங்கே நினைக்கத்தக்கவை. மோக்ஷ தர்மத்தில் பகவான் தன்னாலேயே [1] 'யத்கிஞ்சித் வர்த்ததே லோகே ஸர்வம் தந் மத்விசேஷ்டிதம் | அந்யோ ஹ்யந்யம் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விதத்யாம்யஹம் ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் முக்கியமான காரண வஸ்துவைப்பற்றி இதாவது அதாவது காரணம் என்கிற விகல்பமாவது, இரண்டும் சேர்ந்து காரணம் என்கிற ஸமுச்சயமாவது, ஒன்று காரணமல்லவென்று சில வாக்யங்களை மறுப்பதாவது ஸம்பவிக்காதாகையினாலே எல்லாக்காரண வாக்யங்களுக்கும் ஒரே தாத்பர்யம் இருக்கவேண்டும் என்கிற ந்யாயத்தினால் காரண வாக்யங்கள் எல்லாம் உம்மிடத்தில் ஒரேவிதமான அபிப்ராயத்தை உடையவைகள் என்பது இங்கு நீரில்லாவிடில் லோகமுண்டாகாதென்று சொல்லியிருப்பதினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. லோகங்களுக்குக்காரணம் என்று சொன்னதினாலேயே 'எவன் ப்ரும்மாவை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானோ' என்றாற்போலுள்ள ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத் வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட ஶரணமாக அடையத்தகுந்தவனாயிருக்கும் தன்மையும் இவ்விடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. 'ஸர்வம்' என்பதற்கு ஐஶ்வர்யம் மோக்ஷம் இவைகளுக்காக ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குபயோகமான இந்த்ரியம் ஶரீரம் இவைகளை கொடுத்தது முதலியவிதமாக என்றாற்போல் 'அந்தப்பகவான் ஏகாகியாயிருந்து கொண்டு த்ருப்தியடையமாட்டான்' என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற் குபயோகமான தயையோடு கூடிய மனதையுடையவரா யிருக்கையைத் தெரிவிக்கிறார்—'நிஸர்க்கஸௌஹ்ருதி' என்று. எல்லோருக்கும் பொதுவாக முன்பு செய்த உபகாரத்

---

1 லோகே - இந்த லோகத்தில், கிஞ்சித் - ஏதாவது ஒரு, யத் - எந்த வஸ்து, வர்த்ததே - இருக்கிறதோ, தத் - அது, ஸர்வம் - எல்லாம், மத்விசேஷ்டிதம் - என்னுடைய வ்யாபாரம், அந்ய - மற்றொருவன், அந்யத் - மற்றொன்றை சிந்தயதி - எண்ணுகிறான், அஹம் - நான், ஸ்வச்சந்தம் - என்னுடைய இஷ்டப்ரகாரம், விததாமி - செய்கிறேன்.

தையாவது இனிச் செய்யப்போகிற உபகாரத்தையாவது எதிர்பாராமல் நன்மையை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற என்றர்த்தம் இப்படி ஸௌஹ்ருதத்தாயிருப்பது ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டது என்பது 'ஜ்ஞானம், பலம், க்ரியை, இவைகள் ஸ்வபாவத்தி லேற்பட்டவைகள்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ரக்ஷிப்பதாகிய க்ரியையும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதென்று சொல்லியிருப்பதினால் ஏற்பட்டது இவ்விடத்தில் 'ஸுஹ்ருத்' என்னும் பதத்தினாலும், 'ஸுஹ்ருத்' என்னும் பதத்தினாலும் 'எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரபுவாயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஶரணமாயும் ஸௌஹ்ருதத்தாயுமிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறவாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. 'ஸ்வயி' என்பதற்கு உம்மைத் தவிர மற்றொருவன் இப்படிப்பட்டவனாக ப்ரமாணங்களி லேற்படவில்லை என்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வபூஜேஷு:' என்கிற இது காக்கையின் கண்ணைப்போல 'ஸாதிஷு' என்கிற இடத்திலும் அந்வயிக்கிறது 'எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் யஜமானனையும் தனக்குத் தானே ஈஶ்வரனையுமிருக்கிறபகவானை'என்றும், 'அவனே காரணம், இந்த்ரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய ஜீவாத்மாவிற்கும் யஜமானன்' என்றும், 'ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா, இவைகளுக்கு ஸ்வாமியாகவும், குணங்களுக்கு ஈஶ்வரனையுமிருக்கிற' என்றும், 'இந்த லோகத்தில் யஜமானர்களுக்கெல்லாம் தன்னைவிட மேற்பட்ட யஜமானனில்லாத யஜமானனாகிய' என்றும், 'இவனே எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் பதி, இவனே எல்லா ப்ராணிகளையும் காப்பாற்றுகிறவன்' என்றுமர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்கள் முதலியவைகளில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தமல்லவா இதுவும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தன் ப்ரயோஜனத்திற்காக உபகாரம் செய்வதிலும், எல்லா வஸ்துக்களும் அவனுடைய இஷ்டப்ரகாரம் உபயோகித்துக் கொள்ளத்தக்கவைகள் என்பதிலும் காரணம் 'நவித்ரும்' என்பதற்கு ஆஶ்சர்யமல்ல என்றர்த்தம் 'ஊஉ' என்பதற்கு நான் செய்யும் ஸ்தோத்திரத்திலிருக்கிற தோஷங்களை அறிந்து ஸ்தோத்திரம் செய்கிற என்னிடத்தில்பரீதியாகிற இதுஎன்றர்த்தம். அப்படிப்பட்ட இந்தவாத்ஸல்யமென்று பெயருடைய குணம் எல்லாவஸ்துக்களிலும் பொதுவாக கட்டவல்லியில் 'கட்டைவிரலளவுடைய புருஷன் ஆத்மாவின் நடுவிலிருக்கிறான் (அதாவது ஶரீரத்தின் நடுவிலிருக்கிறான் என்றர்த்தம்), முன் உண்டானவைகள் இனி உண்டாகப்போகிறவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரன்,அதினாலே அருவருப்பை அடைகிறதில்லை' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டது இது 'ஶிவ-ஙாணாவிவக்ஷும்' (சத்துரு

களை விஷயத்திலும் வாத்ஸல்யத்தையுடையவன்)' என்று விவரிக்கப் பட்டது 'ஈத்ருசஸ்ய தவத்வாஶ்ரிதேஷு' (இந்த ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்திலுண்டாகிய வாத்ஸல்யம் ஆஶ்சர்யமல்ல)' என்பதற்கு இப் பொழுது இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ப்ரோணம் செய்த உமக்கு என்னுடைய வாக்கிலிருந்து உண்டான இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேழ்ப்பதினால் லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய விளையாட்டு ஸபலமானது என்று தாத்பர்யம். இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் தான் விமுகராய்ப் போனதை நிவருத்தி செய்தது முதலிய ஜயத்தினால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவனாகிய பகவானுடைய வார்த்தைக்குப் பதிலாக இருக்கிறது இந்த ஶ்லோகம் என்கிற தாத்பர்யமும் ஆசார்யர்களினால் சொல்லப்பட்டது. எப்படியெனில் எனக்கு உன்னிடத்தில் வாத்ஸல்யம் எவ்விதமாக இருக்கிறதோ அதை இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டாயா? தாய் தகப்பன் இவர்களுக்கு வார்த்தை யறியாத குழந்தையின் மழலைச் சொல்லில் எவ்வளவு ப்ரீதியோ அப்படியே உன்னுடைய முகத்திலிருந்து வந்த ஸ்தோத்திரமான வார்த்தையைக் கேழ்ப்பதில் குதூஹலமிருப்பதென்பதையும் தெரிந்து கொண்டாயா? என்று சொல்லுகிற பகவானைக்குறித்துப் பதில் சொல்லுகிறார்—'நாவேக்ஷஸே' என்றாரம்பித்து என்பது. 10

ஸ்வாபாவிகா நவதிகாதிஶயே ஶிதாருத்வம்
நாராயண! த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதிக: க:? |
ப்ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக: பரம: ஸ்வராடி-
த்யேதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே ||

ஸ்வாபாவிகா நவதிகாதிஶயே ஶிதருத்வம
நாராயண! த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதிக: க:? |
பரமமா ஶிவஶ் ஶதமக பரமஸ்வராடித
யேதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே ||

ப—ரை] நாராயண! — ஓ! நாராயணனே, ப்ரஹ்மா - ப்ரும்மா, ஶிவ: - ருத்திரன், ஶதமக: - இந்திரன், பரம: - இவர்களைவிட மேற்பட்டவனாகிய, ஸ்வராட் - முக்தியை யடைந்தவன், இதி ஏதே அபி - என்று சொல்லப்படுகிற இவர்கள் எல்லோரும், யஸ்ய — எந்த, தே - உம்முடைய, மஹிமார்ணவ விப்ருஷ: - மஹிமையாகிற ஸமுத்திரத்தின் திவிலைகளோ, த்வயி - அப்படிப்பட்ட உம்மிடத்தில், ஸ்வாபாவிகா

நியமிகாதிஶயைஶித்ருகம் — ஸாஹஜிக- ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதும், அநியமிகாதிஶய - தனக்கு மேறபட்ட எல்லை இல்லாததுமான, ஈஶித்ருகம் - ஈஶ்வரனுயிருக்கும் தன்மையை, வைதிகஃ - வைதிகனுகிய, கஃ - எவன், நம்ருஷ்யதி - பொறுககிறதில்லை. 11

பா] 'முதலில ஹிரண்ய காபபன இருநதான' எனறும, 'ஸத்தும இலலை, அஸத்துமிலலை, ஶிவன மாததிரமிருநதான' எனறும, 'இநதிரன மாயைகளினுல அனேக ரூபஙகளை யடைநதவனுக அறியபபடுகிருன' எனறும ஆாததமுளளவாகயஙகளில பருமமா முதலியவர்களும, 'இவன எநத இஷ்டததை ஆசைபபடுகிருனே அது இவனுடைய ஸஙகலபததினுலேயே உணடாகிறது' எனறாததமுளளவாகயததில முகதாதமாவும லோகஙகளுககுக காரணமாகத தோனறுகிறதே அபபடிப்பட்ட லோகஙகளுககுக காரணமாக இருககை பரமாதமாவிறகு எபபடி லக்ஷணமாகும? அது உண்டானதினுல பரமபுருஷன எலலாவறறிறகும யஜமானன எனபது முதலியவை எபபடி ஏறபடும? எனகிற ஆக்ஷேபஙகளுககு ஸமாதானம சொலலுகிருா—'ஸாஹஜிக' எனறுரமபிதது இவவிடததில 'ஸாஹஜிக' என்பது வேறெருவருககும வசபபட்டதலலாமலிருககை இததால காமஙகளைக காரணமாகவுடையதும துக்கஙகளோடு கலநததும அநிதயமுமாகிய பருமமா முதலியவாகளின ஐஶவாயம விலக்கபபடுகிறது 'அநியமிகாதிஶய' எனபது தனககு மேறபட்ட எலலையிலலாத மேனமையை யுடையதாக யிருக்கை இவனுடைய அனேகவிதமான ஶக்தி மேறபட்டதாக ஶருதியில சொலலபபடுகிறது 'ஜஞானம, கிரியை, பலம, இவைகள ஸ்வபாவததி லேறபட்டதாகவும சொலலபபடுகிறது' எனறாததமுளள ஶருதி வாகயததில சொலலபபடுகிற மேறபட்டதா யிருக்கையும ஸ்வபாவததி லேறபட்டதா யிருககையும ஶகதி முதலிய எலலாககுணஙகளிலும அநவயிககிறது எனறு தாதபாயம இநத இரணடு பதஙகளினுலேயே அளவிடபபட்டதும பராதீனமுமாகிய முகதாதமாககளினுடையவும நிதய ஸூரிகளினுடையவும ஐஶவாயமும விலககபபடுகிறது இபபடிபபட்ட ஈஶவரனுயிருககும தனமை உனக்கே இருககிறது 'பரபஞசஙகளுககுபபதி' எனறும, 'தனககுததானே பதி' எனறும ஶருதியில சொலலியிருபபதினுலும, 1 'ப்ரஶாஸிதாரம ஸர்வேஷாம்', 2 'ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய' எனறிவை முதலிய ஸ்ம

1 ஸர்வேஷாம் - எலலா வஸ்துககளையும, ப்ரஶாஸிதாரம - நியமிககிற.

2 அஶேஷஸ்ய - எலலா வஸ்துவிறகும், ஶாஸிதாரம் - நியமனம செய்கிறவரா யிருககிற.

ருதிகளில் சொல்லியிருப்பதினாலும் பகவான் தன்னாலேயே கீதையில் 1 'மத்த: பரதரம் நாந்யத்' என்று சொல்லப்பட்டது 2 'ஏஷ ப்ரபுர் தாதா விதாதா ச ஸர்வேஷாம் ப்ராணினாம் ப்ரபு: । பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாத் நபூதம் ந பவிஷ்யதி॥' என்றிவை முதலியதும் கண்டறியத்தக்கது இவ்விடத்தில் 'நாராயண' என்பதினால் காரண வாக்யங்களில் வெவ்வேறு வஸ்துக்களைச் சொல்லுவதாக ஸந்தேஹிக்கப்படுகிற ஸத், அஸத், அவ்யாக்ருத, ப்ரம்மம், ஆத்மம், ஹிரண்ய கர்ப்ப, ஶிவ, ஆகாச, ப்ராண, முதலிய பதங்கள், ஒருவிதமாகவும் வேறு தாத்பர்யத்தை உடைத்தாகாததும் ஒருவித விரோதமுமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதுமான ஸாத்விகங்களாகிய ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களுக்குப் பொருந்தின மஹோபநிஷத், மைத்ராயணீயோபநிஷத், ஸுபாலோபநிஷத் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட 'நாராயண' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச் சொல்லுகின்றன என்பதும், கேவலம் தத்துவத்தை நிஶ்சயம் செய்வதற்காக ஆரம்பித்த நாராயணானுவாகத்தின் தாத்பர்யத்தை அனுஸரித்துப் பகவானே பரவித்யைகள் எல்லாவற்றிலும் உபாஸனம் செய்யத்தகுந்தவன் என்பதும், அந்தந்தக் காரண வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற அந்தந்தப் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிறானென்பதும் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன இந்தத் திருநாமத்திற்கு அனேகவித வ்யுத்பத்திகளினால் ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரத்தில் நான்கு அத்யாயங்களில் சொல்லப்படுகிற லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கை, ஒரு ப்ரமாணங்களினாலும் மறுக்கமுடியாமை, உபாயமாக இருக்கை, ப்ரயோஜனமாக இருக்கை, என்கிற நான்கு அர்த்தங்களும் தாத்பர்யத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன என்றறியத்தக்கது இப்படி இந்தத் திருநாமத்தினால் மிகவும் உண்மையைச் சொல்லுகிற அனேகம் ஸ்ம்ருதி வசனங்களும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப் படுகின்றன அவைகளுக்குள் முதலில் மனு 3 'ஆஸீதிதம் தமோபூதம்' என்றாரம்பித்து 4 'ஆபோ

---

1 மத்த - என்னைவிட, அந்யத் - வேறான, பரதரம் - உயர்ந்த வஸ்து, ந - இல்லை

2 ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய, ஏஷ - இந்தப் பகவான், ஸர்வேஷாம் - எல்லா, ப்ராணினாம் - ப்ராணிகளையும், தாதா - ஸ்ருஷ்டிப்பவர், விதாதா - நிலை நிறுத்துகிறவர், புண்டரீகாக்ஷாத் - தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடைய பகவானைக் காட்டிலும், பரம் - மேலான வஸ்து, நபூதம் - உண்டாகவில்லை, நபவிஷ்யதி - உண்டாகப்போகிறதுமில்லை 3 இது தமஸ்ஸாக இருந்தது

4 ஆப - ஜலங்கள், நாரா - நாரங்கள் என்று, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டதுகள், ஆபோவை - ஜலங்களே, நரஸூநவ - நரனென்று சொல்லப்படுகிற பகவானிட

நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:। தா யதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண ஸ்ம்ருத:॥ யத்தத்காரணமவ்யக்தம் நித்யம் ஸதஸதாத்மகம்। தத்விஸ்ருஷ்ட: ஸ புருஷோ லோகே ப்ரஹ்மேதி கீர்த்யதே॥' எனகிற வரையில சொலலியிருககிறா. ப்ருஹஸ்பதியும 1 'நாராயண: பரோऽவ்யக்தாத் அண்டமவ்யக்தஸம்பவம்। அண்டாத் ப்ரஹ்மா ஸமபவத் தேந ஸ்ருஷ்டமிதம் ஜகத்॥' என்று சொலலியிருககிறா. தக்ஷரும 2 'த்யாயேந் நாராயணம் தேவம் ஸநாநாதிஷு ச கர்மஸு। ப்ரஹ்மலோகமவாப்நோதி நசேஹ ஜாயதே புந:॥' என்று சொலலியிருககிறா. வ்யாஸரும 3 'ஆலோட்ய ஸர்வசாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந:। இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண: ஸதா॥' என்று சொலலியிருககிறா 4 'தஸ்மை பகவதே

ததிலிருநது உணடானவைகள், தா - அநத ஜலஙகள், யத - எநதக காரணததினால, பூாவம் - முன்பு, அஸய - இநதப் பகவானுககு, அயனம, இருபபிடமாக இருநத தோ, தேந - அதினால, நாராயண - நாராயணனெனறு, ஸமருத - ஸமருதியில சொல்லபபடடான, நிதயம - நிதயமாயும, ஸதஸதாதமகம - ஸததாயும அஸத தாயுமிருககிற, அவயகதம - அவயகதமெனபது, யத - எதுவோ அது, தத்கார ணம - அவனையே காரணமாகவுடையது, ததவிஸருஷட - அநதப பகவானால ஸருஷடிககப்பபடட, ஸ - அநத, புருஷ - புருஷன, லோகே - இநத லோகததில, ப்ரமேதி - பருமமாவெனறு, கீாதயதே - சொலலபபடுகிறான

1 நாராயண - நாராயணன, அவயகதாத - அவயகததகைதவிட, பர - மேலான வன், அணடம - அணடமானது, அவயகத ஸமபவம - அவயகததிலிருநது உணடானது, அணடாத - அணடததிலிருநது, பருமமா - பருமமாவானவா, ஸமப வத - உணடானா, தேந - அவரால, இதம - இநத, ஜகத - லோகம, ஸருஷடம் - ஸருஷடிககபபடடது

2 ஸநாநாதிஷு - ஸநானம் முதலிய, காமஸு - காமஙகளில, தேவம - தேவ னாகிய, நாராயணம - நாராயணனை, தயாயேச - தயானம் செயயவேணடும, (இப படிச செயதால) ப்ருமமலோகம - பருமமலோகததை, அவாபநோதி - அடை கிறான், இஹ - இநத லோகததில, புந - மறுபடி, நஜாயதே - பிறககிறதிலலை

3 ஸாவ ஶாஸதராணி - எல்லாச ஶாஸதரஙகளையும, ஆலோட்ய - ஆராய நது, புன புன:- மறுபடியும் மறுபடியும, விசாாய - யோசனை செயது, நாராயண - நாராயணன, ஸதா - எப்பொழுதும், தயேய:- தயானம செயயததககவன எனகிற, இதம் - இநத, ஏகம - ஒன்று, ஸுநிஷபநநம - முடிவை யடைநதது

4 தஸமை - அநத, பகவதே - பகவானாகிய, அமிததேஜஸே - அளவில லாத தேஜஸஸையுடைய, வயாஸாய - வயாஸரின் பொருட்டு, நம - ஸேவிககி றேன, யஸய - எநத வயாஸருடைய, ப்ரஸாதாத - அனுககிரஹததினால, இமாம - இநத, நாராயண கதாம - நாராயணனுடைய கதையை, வக்ஷயாமி - சொலலப போகிறேனே

தமைஶ்வர்யஸமாயுக்தம் தேஜஸோ யஸ்ய ப்ரஸாதாச் சக்ஷூம்ஷி நாராயணம் க்ஷயாமிமோ ॥' என்று வைசம்பாயனருடைய வார்த்தையுமிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அனேகமாயிரம் வசனங்கள், கிரந்தம் விஸ்தாரமாய்விடுமென்கிற பயத்தினால் எழுதப்படவில்லை 'த்வயி' என்பதற்கு 1 'ஸர்வே வேதா யத்பதமாமனந்தி', 2 'ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி', 3 'நதா:ஸ்ம ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர ஶாஶ்வதீ', 4 'வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:', 5 'வேதே ராமாயணே சைவ பாரதே பரதர்ஷப । ஆதௌ மத்யே ததாந்தே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீயதே ॥', 6 'நாராயணபரா வேதா:' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் எல்லா வேதங்களினாலும் அறியப்படுகிறவனென்று ப்ரஸித்தனாயும், முன்பு சொல்லிய எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயிருக்கை, எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயிருக்கை, முதலியவைகளையுடையவனாயுமிருக்கிற உம்மிடத்தில் என்றர்த்தம் 'ந ம்ருஷ்யதி' - என்பதற்குப் பொறுக்கிறதில்லை என்றர்த்தம் 'வைதிக:' என்பதற்கு வேதத்தை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்தவன் என்றர்த்தம். 7 'வேதை: பஶ்யந்தி ப்ராஹ்மணா:', 8 'பித்ருதேவமனுஷ்யாணாம்

1 ஸர்வே - எல்லா, வேதா - வேதங்கள், யத்பதம் – எந்தப் பகவானுடைய திருவடியை, ஆமனந்தி - சொல்லுகின்றனவோ

2 ஸர்வே - எல்லா, வேதா - வேதங்களும், யத்ர - எந்த பகவானுடைய விஷயத்தில், ஏகம் - ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவையாக, பவந்தி - ஆகின்றனவோ

3 யத்ர - எந்த பகவானுடைய விஷயத்தில், ஸர்வ வசஸாம் - எல்லாவார்த்தைகளுக்கும், ப்ரதிஷ்டா - இருப்பானது, ஶாஶ்வதீ - அழிவில்லாமலிருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட பகவானை), நதா:- வணங்கினவர்களாக, ஸ்ம - ஆகிறோம்

4 ஸர்வை - எல்லா, வேதைஶ்ச - வேதங்களினாலும், அஹமேவ - நானே, வேத்ய:- அறியத்தகுந்தவன்.

5 பாரதர்ஷப - பாரதவம்சத்தில் சிறந்தவனே, வேதே - வேதத்திலும், ராமாயணே சைவ - ராமாயணத்திலும், பாரதே - பாரதத்திலும், ஆதௌ - முதலிலும், மத்யே - நடுவிலும், ததா - அப்படியே, அந்தே - முடிவிலும், ஸர்வத்ர - எல்லா இடத்திலும், விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், கீயதே - சொல்லப்படுகிறார்,

6 வேதா.- வேதங்கள், நாராயணபரா:- நாராயணனிடத்திலேயே தாத்பர்யத்தையுடையவைகள் 7 ப்ராம்மணா:- ப்ராம்மணர்கள், வேதை.- வேதங்களினால், பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்

8 பித்ருதேவமனுஷ்யாணாம் - பித்ருக்கள், தேவதைகள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களுக்கு, வேத - வேதம், ஸநாதனம் - அனாதியான, சக்ஷு:- கண், விப்ராணாம் து - ப்ராம்மணர்களுக்கோவெனில், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி - வேதம், ஸ்ம்ருதி, இவைகள், த்வே - இரண்டு, சக்ஷுஷீ - கண்களாக, விநிர்மிதே - செய்யப்பட்டதுகள்.

வேதஶாஸ்த்ரஸநாதநம் । ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீ து விப்ராணாம் சக்ஷுஷீ தேவநிர்மிதே ॥' என்றல்லவோ ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது 'வைதிக' என்னும் பதத்தினால் 1 'ஸர்வே வேதாஸ்ஸபித்ரோ ப்ரஹ்மாத்யாஶ்சாண்டமத்யகா: । விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாத் உத்பந்நா இதீயம் வைதிகீ ஶ்ருதி: ॥' என்று வராஹ புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற வசனமும், 2 'வேதவேத்யோ ஹி பகவாந் வாஸுதேவ ஸநாதந: । ஸ்தூயதே ஸ பரோ வேதை: யோ வேத்தைநம் ஸ வேதவித் ॥' என்று கூர்மபுராணத்தில் சொல்லிய வசனமும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இவ்விடத்தில் மேல் வாக்யங்களிலிருக்கிற 'கிம்' என்னும் பதம் இல்லை என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது ஆகையினால் இவ்விடத்திலும் 'வைதிக: க: ந ம்ருஷ்யதி (வைதிகனாகிய எவன் பொறுக்கிறதில்லை)' என்பதினால் பகவானே மேலானவன் என்பதைப் பொறுக்காதவன் வேத பாஹ்யனாகையினால் பாபிஷ்டன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியே ப்ரஜாபதி ஸ்ம்ருதியில் 3 'நாராயணம் பரித்யஜ்ய ஹ்ருதிஸ்தம் ப்ரபுமீஶ்வரம் । யோऽந்யமர்ச்சயதே தேவம் பரபுத்த்யா ஸ பாபபாக் ॥' என்று சொல்லப்படுகிறது மஹாபாரதத்திலும் தீர்த்தத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற பிசாசத்தின் வார்த்தையாக 4 'யே

---

1 ஸர்வே - எல்லா, வேதா - வேதங்களும், ஸபிதா - பித்ருக்களோடுகூடின, அண்டமத்யகா - அண்டத்தின் நடுவிலிருக்கிற, ப்ரும்மாத்யாஶ்ச - ப்ரும்மா முதலியவர்களும், விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாத - பகவானிடத்திலிருந்து, உத்பந்நா - உண்டானவர்கள், இதீயம - என்கிற இது, வைதிகீ - வேதத்தினால் உண்டான, ஶ்ருதி - கேழ்வை

2 ஸநாதந:- அனாதியான, பகவான - பகவானாகிய, வாஸுதேவ - வாஸுதேவர், வேதவேத்யோஹி - வேதங்களினால் அறியத்தக்கவரல்லவா, ஸ - அந்த பகவான், பர - மேலானவனாக, வேதை - வேதங்களினால், ஸ்தூயதே - சொல்லப்படுகிறான், ய - எவன் ஏனம் – இந்தப் பகவானை, வேத - தெரிந்துகொண்டானோ, ஸ - அவன், வேதவித் - வேதத்தை தெரிந்துகொண்டவன்

3 ஹ்ருதிஸ்தம - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற, ப்ரபும - ப்ரபுவாகிய, ஈஶ்வரம - நியமிக்கிறவனாயிருக்கிற, நாராயணம - நாராயணனை, பரித்யஜ்ய - விட்டு விட்டு, ய:- எவன், அந்யம - வேறொரு, தேவம - தேவதையை, பரபுத்யா - இவனே மேலானவன் என்கிற புத்தியினால், அர்ச்சயதே - பூஜை செய்கிறானோ, ஸ - அவன், பாபபாக - பாபத்தை அடைகிறவன

4 யே - எவர்கள், மஹாத்மானம - மஹாத்மாவாகிய, கேசவம - பகவானை, த்விஷந்தி - த்வேஷம் செய்கிறார்களோ, நஸ்மரந்தி ச - நினைக்கிறது மில்லையோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கும், ஸம்ஸர்கிணாமபி - அவரோடு சேர்ந்தவர்களுக்கும், புண்ய தீர்த்தேஷு - புண்யமான தீர்த்தங்களில், கதி: - நல்ல கதி, ந - இல்லை.

ஷந்தி ப்ரஹ்மாத்யா நமஸ்யந்தி ச கேசவம் । ந தேஷாம் புநராவ்ருத்தி யேஷாம் ப்ரீதி ஸம்ஸம்ஷ்டோ ஜநார்த்தநே ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஸப்தருஷி ஸம்வாதத்திலும் 1 'விஷ்ணும் ப்ரஹ்மண்ய தேவேசம் தேவ தேவம் ஜநார்த்தநம் । த்ரைலோக்ய ஸ்திதி ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டி ஹேதும் நிரஞ்ஜநம்॥ ஆதாரம் விதாதாரம் ஸந்தாதாரம் ஜகத்குரும் । விஹாய ஸ பஜத்வந்யம் பிஸதந்த்வம் கரோதி ய: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது பகவத்கீதையிலும் அஸுரஸ்வபாவமுடையவர்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்து 2 'அஹங்காரம் பலம் தர்ப்பம் காமம் க்ரோதம் ச ஸம்ச்ரிதா:। மாமாத்ம பரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோ(அ)ப்யஸூயகா:॥ தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந்। க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபாந் ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு॥' என்று சொல்லப்பட்டது ப்ரம்மாண்டபுராணம் கூர்மபுராணம் முதலியவைகளிலும் 3 'யே

---

1 ப்ரஹ்மண்ய தேவேசம் - ப்ராம்மணர்களின் கூட்டம், தேவதைகள் முதலியவர்களுக்கு ஈச்வரனையும், தேவதேவம் - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாயும், த்ரைலோக்ய ஸ்திதி ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டிஹேதும் - மூன்று லோகங்களின் காப்பாற்றுகிறது, ஸ்ருஷ்டிக்கிறது ஸம்ஹாரம் செய்கிறது, இவைகளுக்குக் காரணமாகிய, நிரஞ்சனம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாதவரான, ஆதாரம் - எல்லா வஸ்துக்களையும் தன்னிடத்திலேயே இருக்கும்படி செய்கிற, விதாதாரம் - காப்பாற்றுகிற, ஸந்தாதாரம் - அவைகளுக்குப் பலன்களை சேர்ப்பிக்கிற, ஜகத்குரும் - லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, ஜனார்த்தனம் - பகவானை, விஹாய - விட்டு, அந்யம் - வேறு தேவதையை, ய - எவன், பிஸதந்த்வம் - தாமரைக் கிழங்கைத் திருடுவதை, கரோதி செய்கிறானோ, ஸ - அவன், பஜது - அடையட்டும்.

2 அஹங்காரம் - நானே ஈச்வரன் என்கிற அபிமானத்தையும், பலம்-பலத்தையும், காமம் - காமத்தையும், க்ரோதம் ச - கோபத்தையும், ஸம்ச்ரிதா - அடைந்தவர்களாய், ஆத்மபரதேஹேஷு - தன்னுடையவும் அயலாருடையவும் தேஹங்களில் (இருக்கிற), மாம் - என்னைக் குறித்து, அப்யஸூயகா:-பொறாமையுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ப்ரத்விஷந்த - த்வேஷம் செய்துகொண்டு (இருக்கிறார்கள்) அஹம் - நான், த்விஷத - த்வேஷம் செய்கிறவர்களாயும், க்ரூராந் - க்ரூர ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், நராதமாந் - மனுஷ்யர்களுக்குள் அதமர்களாயும், அசுபாந் - அசுபர்களாயுமிருக்கிற, தாந் - அவர்களை, ஸம்ஸாரேஷு - ஸம்ஸாரங்களில், ஆஸுரீஷ்வேவ - ஆஸுரர்களைச் சேர்ந்ததான, யோநிஷு - ஜாதிகளில், அஜஸ்ரம் - எப்பொழுதும், க்ஷிபாமி - தள்ளுகிறேன்

3 யே - எவர்கள், அஜ்ஞானமோஹிதா - அஜ்ஞானத்தினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு, ஜகந்நாதாத - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய, நாராயணாத - நாராயணனைவிட, அந்யம் - வேறு, தேவம் - தேவதையை, பரதேவம் - பரதேவதையாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்களோ, தே வை - அவர்களே, பாஷண்டின - பாஷண்டிகளாக, ஸ்ம்ருதா: - ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டார்கள்

ந்யம் தேவம் பரத்வேந ஸம்ப்ரஜ்ஞாநாத் ரோஹிதா: । நாராயணாஜ்ஞ ஞாநாத்தே வை பாஷண்டிந ஸ்ம்ருதா:॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாகவதத்தில் பகவானைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து 1 'அஸ்மாதந்யம் பரத்வேந வேத்தி யோ ஹ்யசேதந: । ஸ பாஷண்டீதி விஜ்ஞேய: ஸர்வ கர்ம பஹிஷ்க்ருத: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது 2 'யஸ்து நாராயணம் தேவம் ஸமத்வேநாபி மந்யதே । ஸ தேநாவமாநேந நரகாந்நாதி வர்த்ததே ॥' என்றும், 3 'யே து ஸாமாந்ய பாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம் । தே வை பாஷண்டிநோ ஜ்ஞேயா நரகார்ஹா நராதமா: ॥' என்றும், 4 'ய: புத்ர: பிதரம் த்வேஷ்டி தம் வித்யாதந்யரேதஸம் । யோ விஷ்ணும் ஸந்ததம் த்வேஷ்டி தம் வித்யாதந்த்யரேதஸம் ॥' என்றும், 5 'விஷ்ணுபக்தி விஹீ

---

1 அஸ்மாத் - இந்தப் பகவானைவிட, அந்யம் - வேறொருவனை, பரத்வேன - பரதேவதையாக, சேதயான - தெரிந்துகொள்ளுகிறவன், அசேதனோஹி - புத்தியில்லாதவனல்லவா, ஸ:-அவன், பாஷண்டீதி - பாஷண்டீ என்று, விஜ்ஞேய:- அறியத்தக்கவன், ஸர்வ கர்ம பஹிஷ்கருத -எல்லாக் காமங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டவன்

2 ய -எவன், தேவம் - தேவனாகிய, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸமத்வேன - மற்ற தேவதைகளோடு ஸமனாக, அபிமன்யதே - நினைக்கிறானோ, ஸது- அவன், தேந - அந்த, அவமானேன - அவமானத்தினால், நரகாந - நரகங்களை, நாதிவர்த்ததே - தாண்டுகிறதில்லை

3 யேது - எவர்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகிய பகவானை, ஸாமாந்யபாவேன-மற்றவர்களோடு ஸமானமாக இருப்பவனாக, மந்யந்தே - நினைக்கிறார்களோ, தேவை-அவர்கள், பாஷண்டின -பாஷண்டிகளாகவும், நரகார்ஹா - நரகத்தை அடையத் தகுந்தவர்களாயும், நராதமா -மனிதர்களுக்குள் அதமர்களாயும், ஜ்ஞேயா -அறியத்தக்கவர்கள்

4 ய -எந்த, புத்ர -பிள்ளை, பிதரம் - தகப்பனை, த்வேஷ்டி - த்வேஷம் செய்கிறானோ, தம - அவனை, அந்யரேதஸம் — வேறொருவனுக்குப் பிறந்தவனாக, வித்யாத - அறியவேண்டும், ய -எவன், ஸந்ததம் - எப்பொழுதும், விஷ்ணும - பகவானை, த்வேஷ்டி - த்வேஷம் செய்கிறானோ, தம - அவனை, அந்த்யரேதஸம் - சண்டாளனுக்குப் பிறந்தவனாக, வித்யாத - அறியவேண்டும்

5 ய.-எவன், ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த்த வேத்யபி - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களின் அர்த்தங்களை அறிந்தவனாயிருந்தபோதிலும், விஷ்ணுபக்திவிஹீன:-பகவானிடத்தில் பக்தி இல்லாதவனோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, ப்ராம்மண்யம் - ப்ராம்மண ஜாதி, நபவேத - உண்டாகாது, தஸ்ய - அவனுடைய, உத்பத்தி -பிறப்பானது, நிரூப்ய தாம - யோசிக்கத்தக்கது

நாய ஸர்வஸ்யாஸ்ய வேதஸ்யைவ ப்ராஹ்மணம் தஸ்ய ந ஸர்வேதத் வேத்யாதி நிஷ்ப்ரயோஜநம்||' என்றும், 1 'யச்சதுர்வேதவித்விப்ரோ வாஸுதேவம் ந விந்ததி । வேதபாரபராக்ராந்த: ஸவை ப்ராஹ்மணகர்தப:||' என்றிவை முதலிய வசனங்கள் அறியத்தக்கது. இந்த நாராயணானுவாகத்தில் 'இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுமையும் புருஷனே' என்று முன்பு சொல்லிய நியாயத்தை அனுஸரித்து 'அவனே ப்ருமமா, அவனே ஶிவன், அவனே இந்திரன்' என்று ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினாலே ப்ருமமா முதலியவர்கள் பகவானுக்கு விபூதிகள் என்றேற்படுகிறபடியினாலே த்ரிமூர்த்திகள் ஒன்றென்றும், ஸமர் என்றும், த்ரிமூர்த்திகளைவிட வேறொருவஸ்து ஜகத்காரண மென்றும், த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளேயே பகவானைத் தவிர மற்றொருவன் ஜகத்காரணம் என்றும் சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன என்பது ஸித்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே சொல்லுகிறார் — 'ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவ:' என்றாரம்பித்து ஈஶ்வரனல்லவென்று எல்லோராலு மொப்புக் கொள்ளப்படுகிற இந்திரன் முதலியவர்களோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினாலும், அப்படிச் சொல்லி இருப்பதற்கு விரோதம் ஒன்றும் ஏற்படாமையினாலும் ப்ருமம ருத்திரர்களு மீஶ்வரர்களல்லவென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸ்வராட்' என்னும் பதம் அவன் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவனன்று என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இந்த அனுவாகத்தில் அந்தந்த இடங்களில் இருக்கிற காரண வஸ்துவைச் சொல்லுகிற வாக்யங்களிலும் உபாஸநத்தை விதிக்கிற வாக்யங்களிலும் சொல்லப்படுகிற 'ஶிவ,' 'ஶம்பு,' முதலிய பதங்கள் நாராயணனைச் சொல்லுகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக நாராயணனே என்று விதிக்கப்படுகிறதென்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது இது 2 'லிங்கபூயஸ்த்வாத்தத்தி பலீயஸ்ததபி||' என்கிற ஸூத்திரத்தில் சொல

---

1 ய:-எந்த, விப்ர:-ப்ராமமணன், சதுர்வேதவித் - நாலுவேதங்களையறிந்தவனாயிருந்தபோதிலும், வாஸுதேவம் - பகவானை, நவிந்ததி - அறியவில்லையோ, ஸ -அவன், வேதபாரபாராக்ராந்த:-வேதமாகிற சுமையினாலே அழுத்தப்பட்டிருக்கிற, ப்ராமமணகார்தப:-ப்ராம்மணனாகிய கழுதை

2 லிங்கபூயஸ்த்வாத் - அந்தந்த பரவித்யையில் சொல்லப்படுகிற பதங்களை எடுத்து அவைகளெல்லாம் நாராயணனே என்று விதிக்கிற அடையாளங்கள் அதிகமாக இருப்பதினாலே (இந்த நாராயணானுவாகம் எல்லாப் பரவித்யைகளிலும் உபாஸிக்கத்தகுந்த வஸ்துவை நிரூபிக்கிறது), தத் - அந்த அடையாளம், பலீய:-ஸந்தர்ப்பத்தைவிட பலமுடைய தல்லவா, ததபி - அதுவும் (பூர்வமீமாம்ஸையில் சொல்லப்பட்டது)

லப்பட்டது 'முதலில் ஹிரண்ய கர்ப்பர் இருந்தார்' என்கிற வாக்யமோ வெனில் 'இந்த எட்டு வாக்யங்களும் ஜலங்களிலிருந்து உண்டானார் என்றாரம்பமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கிற அநுவாகத்துடன் சேர்ந்தது' என்றாரம்பமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினாலேயே வேறொரு அநுவாகத்தோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதினால் (அந்த அநுவாகமும்) புருஷஸூக்தத்தின் மேலனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச்சொல்லுகிறது ஆகையினாலேயே 1 இந்தரீ நியாயத்தினால் இவ்விடத்தில் ஹிரண்ய கர்ப்ப என்னும் பதம் அவயவவ்யுத்பத்தியினால் பகவானைச்சொல்லுகிறது 'சிவன் மாத்திரம் இருந்தான்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யத்திலிருக்கிற 'ஶிவ' என்னும் பதமும் 'எப்பொழுது தமஸ்ஸு இருந்ததோ, அப்பொழுது மதயானனமுமில்லை ராத்திரியுமில்லை' என்று அநுவாதம் செய்திருக்கிற வாக்யத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் ஸுபாலோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட தமஸ், ம்ருத்யு, என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிற ப்ரக்ருதிக்கு அதிஷ்டாதாவாகிய நாராயணனைச்சொல்லுகிறது பரிசுத்தி, மங்களம், இவைகளிலும் இடுகுறிப்பெயராக அந்தப்பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது பகவானிடத்திலும் 'அழிவில்லாதவனும் சிவனும் அச்யுதனுமிருக்கிற' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'ருத்திரன் ஒருவனே இருந்தான்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யமோவெனில் அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்படுகிற ஹவிஸ்ஸுக்கு உத்தேஶ்யமான தேவதை ஒருவன் என்னுமாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் அவன் பரதேவதை என்னும் பக்ஷத்திற்கு ஸாதகமல்ல 'இந்திரன் மாயைகளினால்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யத்திலிருக்கிற 'இந்த்ர' என்னும் பதமும் எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரனாயிருக்கிற அந்தப் பகவானை மறைவாக இந்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்' என்று ப்ராம்மணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரத்யக்ஷமா யறிகிற பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது ப்ரஸித்தனாகிய இந்திரனைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் அவனே காரணம் என்பதை நேராகச் சொல்லவில்லை அப்படிக் கல்பிப்பதும் நியாயமல்ல, 'அனேக ரூபங்களையுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்' என்பதும் வேறுவிதமாகப் பொருந்திவிடுமாகை

1 'இந்தர' என்னும் பதமுடைய மந்திரத்தைக்கொண்டு கார்ஹபத்யமென்கிற அக்னியை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த மந்திரத்தில் இருக்கும் 'இந்தர' என்னும் பதம் அக்னியைச் சொல்லுகிறது என்று பூர்வ மீமாம்ஸையில் ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

யினால் 'ஓ! இந்திரனே, உன்னைவிட மேற்பட்டவனில்லை, ஓ! விருத்ராஸுரனைக் கொன்றவனே, உன்னைவிடப் பெரியவனில்லை' என்றார்த்தமுள்ள வாக்யத்திலேயெனில் அந்த ஸந்தாபத்தில் சொல்லப்படுகிற காம்யவிஶேஷத்திற்கு உபயோகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் தாத்பர்யத்தினால் வஸு முதலிய தேவர்களுக்குள் உனக்கு மேற்பட்டவனில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது 'ஸ்வராட்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'அவன் ஸ்வராட் ஆகிறான்' என்றார்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற முக்தாத்மாவைச் சொல்லுகிறது அது ஸ்வதந்திரனென்பதைச் சொல்லுவதாயிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவனல்ல என்பதைச் சொல்லுகிறது பகவானுக்குச் ஶரீரமாக இருக்கிற ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவனுக்குப் பரதந்திரர்களாக இருப்பது அவர்களுடைய ஸ்வரூபமுள்ளவரையிலும் இருக்கக்கூடியதாகையினால் பரதந்திரனான ஆத்மாவிற்கும் ஸத்யஸங்கல்பனாக இருக்கை அவர்களுடைய ஆசை பரயோஜனமற்றதாக ஆகிறதில்லை யாகையினால் உசிதந்தான் ஆகையினால் 1 'ஸங்கல்பாதேவ து தச்ச்ருதே:', 2 'அத ஏவ சாநந்யாதிபதி:' என்கிற இரண்டு ஸூத்திரங்களும் விருத்தமல்ல முக்தனுடைய ஈஶ்வரனுயிருக்கை லோகங்களுடைய வ்யாபாரம் நீங்கலாக என்று ஶாரீரக ஶாஸ்த்திரத்தின் கடைசியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது இங்கு மேலானவனாக இருக்கை பரமஸாம்யம் முதலியவைகளைக் குறித்தது அதாவது கர்மங்களுக்கு வசப்படாத இந்த முக்தாத்மாவிற்கு ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கம் முதலிய மாறுதல்கள் இல்லாமையினால் என்று 'ஈக்ஷ:' என்னும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டது 'பரமத்தை அறிந்தானே யானால் பரமமாகவே ஆகிறான்' என்றிவை முதலியதும் 'மேலான ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றார்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தையும், 'ஸ்வாயுதோ ஹரிமந்தா:' என்கிற ஸ்மருதி வாக்யத்தையு மனுஸரித்து 'விஷ்ணுவைக்குறித்துக் கொள்ளமான பசுவைக்கொண்டு யர்கம் செய்யவேண்டும்,(இப்படிச் செய்தால்) சண்டை செய்கிறவன் விஷ்ணுவாகவே யாகி இந்த லோகங்களை ஜயிக்கிறான்' என்றார்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளிலே போல ஸமமாக இருப்பதையே அபிப்ராயத்திலுடையது அந்த முக

1 தத் - அந்தப் பிதா முதலியவர்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதும், ஶ்ருதே:-ஶ்ருதியில் சொல்லி இருப்பதினால், ஸங்கல்பாதேவ-தனனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே

2 அத ஏவச - அந்த ஶ்ருதி சொல்லி இருப்பதினாலேயே, அநந்யாதிபதி - கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவனல்ல.

தாதமா தனனுடைய ஸஙகலபததிஞல தனககு இஷடமான வஸ்துககளை ஸருஷ்டிககிறுன எனபதும பரமாதமாவின ஸஙகலபததை யனுஸரித தும சில வஸதுககளைக குறிததும எலலா லோகஙகளிலுமஸஞசரிககிறு னென்று ஶ்ருதியில சொலலியிருபபதும லோகஙகளுடைய ஸருஷடிமு தலிய வயாபாரஙகளுககாகவலல 'இதி' என்னும பதம இவவிடததில 'அவனே பருமமா அவனே ஶிவன' என்றாததமுளள வாகயததில சொலலபபடட விததைதத தெரிவிககிறது. 'ஏதே' எனபதறகு பர ஜாபதி, பசுபதி, ஸுரபதி எனகிற பரஸிததியை யுடையவாகளும அவாகளைவிட மேறபடடவஞன முகதாதமாவும என்றாததம 'அபி' என்னும பதம அவாகளுககு அநதநத பரமாணஙகளிலேறபடட மஹி மைகளிருநத போதிலும என்று தெரிவிததுககொண்டு அவாகளை விடத தாழநதவாகள விஷயததில கேழக வேணடியதிலலை எனபதைக காடடுகிறது 'யஸ்ய தே (எநத உன்னுடைய)' எனபதறகு 'ஒருவரா லும பாாகக முடியாதவனும மறைநதுகொணடு உளளே வயாபரிததுக கொண்டிருககிற அநதப பகவானே' என்றும, 'எநத பரமமமானது பாாககமுடியாததோ, அறியமுடியாததோ என்றுமாதத முளள ஶ்ருதி வாகயம முதலியவைகளில பாாககததகாததாக பரஸிததமாக இருககிற உன்னுடைய ஸ்வரூபததை அாஜுனன, தருதராஷடிரன், முதலியவா களுககுபபோல கருணையிஞல எனககு பரகாசம செயது கொணடிருக கிற உனனுடைய என்று தாதபாயம மஹிமையை ஸமுததிரமாக நிரூ பணம செயதிருபபது அது அழிவிலலாதது கரையிலலாதது என்றிவை முதலியவைகளைத தெரிவிபபதறகாக 'மஹிமாரணவ விப்ருஷ:' என் பதறகு ஸமுததிர ஸதானமாகிய உமமுடைய மஹிமையைககுறிதது திவிலையினஸதானததிலிருககக கூடிய மஹிமைகளை உடையவாகள என றாததம அனறிககே அளவிலலாத விபூதிகளையுடைய உமமுடையவிபூதி யாகியமஹிமையாகிற ஸமுததிரததின திவிலைகள என்றாததமாகவுமாம இது ஸமவிதஸிததியில அதவிதீயம எனகிற ஶ்ருதியை வயாகயானம செயயுமிடததில 1 'யதா சோள ந்ருப ஸம்ராட் அத்விதீயோஸ்தி

1 யதா - எப்படி, பூதலே - பூமியில, ஸமராட் - ஸமராட்டாகிய, சோளந ருப -சோழராஜா, அதவிதீய:-அதவிதீயனுக, அஸதி - இருககிறுன், இதி - என்கிற, வச:-வாாததை, தததுலய - அவனுககு ஸமனுன, நருபதி - ராஜாககளை, நிவாரணபரம - மறுபபதில தாதபர்யததையுடையதோ, ததபருதய ததபுதரகளத ராதி நிவாரணம - அவனுடைய வேலைககாரரகள, அவனுடைய பிளளைகள, பத னிகள முதலியவாகளைத தடுபபதாக, ந-இலலையோ, ததா - அபபடியே, ஸுரா ஸுர நரபரமமாண்டாயுதகோடய:-தேவதைகள, அஸுரர்கள், மனிதாகள இவா

ஹ்ருதயே । இதி தத்த்வஸ்ய ப்ரவதந்தி நிவாரண பரம் வச: ॥ நதா
த்ஹ்ப்ரத்ய தத்த்வஸ்ய கவந்த்ராதி நிவாரணம் । யதா ஸாகரஸாகர
நர ப்ரஹ்மாண்டாயுத கோடய: ॥ க்லேஶகர்ம விபாகாத்யை ரஸம்ஸ்ப்ரு
ஷ்ட ஸ்யாகிலேஶ்வித: । ஜ்ஞாநாதி ஷாட்குண்ய நிதே ரசிந்த்ய விபவ
ஸ்ய தா: ॥ விஷ்ணோ விபூதி மஹிம ஸமுத்ர த்ரப்ஸ விப்ருஷ: ।',
என்று சொல்லப்பட்டது ப்ருமமா முதலியவர்களும் ஸ்ருஷ்டி முத
லியவைகளுக்கு உபயோகமான விபூதிகள் என்பதை மேலே சொல்லப்
போகிறார் ஆகையினால் இவ்விடத்தில் அவனே ப்ருமமா என்று சேர்
த்துச் சொல்லியிருப்பதும் ஸ்வரூபம் ஒன்று என்பதைப் பற்றியதல்ல
பின்னை எப்படி என்னில் ஶரீரம் ஆத்மா என்கிற ஸம்பந்தத்தைப்பற்றி
யது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது மேலும் 'அக்னி தேவதைகளுக்குள்
தாழ்ந்தவன் விஷ்ணு உயர்ந்தவன்' என்றார்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமும்
சொல்லப்படுகிறது இதே அர்த்தமுள்ள வாக்யம் மற்றொரு ஶ்ருதியி
லும் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே 'அதுவே ப்ரம்மம், அவனே
ஆத்மா, மற்ற தேவதைகள் அங்கங்கள்' என்றார்த்தமுள்ள வாக்யமும்
சொல்லப்படுகிறது இந்த ஶ்ருதிகளின் அர்த்தம் I 'ஸ்ரூயதாம்
பரமம் தைவம் த்வவிஜ்ஞேயம் யோகவித் । நாராயணஸ்து ஸர்
வேஷாம் விஶ்வரூபோ மஹாத்யுதி: ॥ நாராயணஸ்ய சாங்காநி
ஸர்வ தைவாநி பாரத ।' என்று விவரிக்கப்பட்டது ஆகையினால்
ப்ருமமா முதலியவர்கள் பகவானுடைய விபூதியாகிற ஸமுத்திரத்தின்
திவலைகள் என்பதேற்பட்டது 11

களடங்கிய ப்ராமமாண்டங்களின் அனேகமாயிரம் கோடிகள், க்லேசகர்ம விபா
காத்யை:-க்லேசம், காமம், விபாகம், முதலியவைகளினால், ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்ய-
தொடப்படாதவனுயும், அகிலேசிது -எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரனுயும், ஜ்ஞானாதி
ஷாட்குண்யநிதே -ஜ்ஞானம் முதலிய ஆறுகுணங்களின் கூட்டத்திற்கு இருப்
பிடமாயும், அசிந்த்யவிபவஸ்ய - நம்மால் நினைக்கமுடியாத விபூதிகளையுடைய
வனுயுமிருக்கிற விஷ்ணோ -விஷ்ணுவினுடைய, விபூதி மஹிம ஸமுத்ரத்ரப்ஸ
விப்ருஷ -விபூதியாகிய மஹிமையாகிற ஸமுத்திரத்தின திவலையின அனேகத்
தில் ஒருபாகம்.

1 ஶ்ரூயதாம்-என்னுலும், த்வவிஜ்ஞேயம் - அறியத்தகாததாயிருக்கிற, பர
மம் - உயர்ந்த, தைவம் - தைவமானது, ஶ்ரூயதாம் - கேழ்க்கத்தகுந்தது, விஶ்வ
ரூப.-ப்ரபஞ்சங்களைத் தனக்குச் ஶரீரமாகவுடைய, மஹாத்யுதி -அதிகக் காந்தியை
யுடைய, நாராயண'-நாராயணனே, புருஷ -புருஷன், ஸர்வதைவாநி - எல்லா
தேவதைகளும், நாராயணஸ்ய - நாராயணனுக்கு, அங்காநி - அங்கங்களாக, அப
வன - ஆனார்கள்.

கஶ்ரீ: ஶ்ரிய: ? பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய: க: ?

க: புண்டரீக நயந: ? புருஷோத்தம: க: | ?

கஸ்யாயுதாயுத ஶதைக கலாம்ஶ காம்ஶே

விஶ்வம் விசித்ர சிதசித் ப்ரவிபாக வ்ருத்தம் ‖ 12

க . ஶ்ரீ ஶ்ரிய ? பரம ஸத்வ ஸமாஶ்ரய க ?

க புண்டரீக நயந ? புருஷோத்தம கஃ ? |

கஸ்யாயுதாயுத ஶதைக கலாம்ஶ காம்ஶே

விஶ்வம விசித்ர சிதசித ப்ரவிபாக வ்ருத்தம ‖ 12

ப - ரை] ஶ்ரிய: - லக்ஷ்மிக்கும், ஶ்ரீ: — லக்ஷ்மியாக (ஸம்பத்தாக) இருக்கிறவன், க: - யார்? பரம ஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: - மிகவும் உயர்ந்ததான ஸத்வகுணத்திற்கு இருப்பிடம், க: - யார் ? அன்றிக்கே ரஜோ குணம், தமோகுணம், கலக்காத சுத்த ஸத்வமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவன் யார் ? புண்டரீகநயந: - தாமரைப்பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடையவன், க: — யார் ? புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமனென்று சொல்லப்பட்டவன், க: - யார் ? கஸ்ய - எவனுடைய, அயுதாயுதஶதைக கலாம்ஶ காம்ஶே - அனேகமாயிரம் கோடிபாகங்களின் ஓர் அம்சத்தில், விஶ்வம்-ப்ரபஞ்சமானது, விசித்ர சிதசித் ப்ரவிபாக வ்ருத்தம் - விசித்ரங்களான சேதனங்களுடையவும் அசேதனங்களுடையவும் பிரிவுகளை உடையதாக இருக்கிறதோ 12

பா] ஆனாலும் 'ப்ரும்மா, முதலில் இருந்தார்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் 'ஜலங்களிலிருந்து உண்டானார்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் வாக்யங்களோடு ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் அவ்விடத்திலேயே ப்ரம்மாவிற்கே அஸாதாரணமான ப்ரஜாபதி என்னும் பதம் இருப்பதினாலும், 'புருஷ:' என்னும் பதம் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் பொதுவாகையினால் ப்ரும்மாவினிடத்திலும் பொருந்துமாகையினாலும், 'கரையில்லாத ஜலத்தில்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத்திலும் 'ப்ரஜாபதி எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளே ஸஞ்சரிக்கிறார்' என்றும், 'அவரே நமக்கு பந்து, அவரே ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர், அவரேகாப்பாற்றுகிறவர்' என்றும், 'ஸூர்யன் சந்திரன் இவர்களை தாதா முன்போல ஸ்ருஷ்டித்தார்' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யங்களில் 'ப்ரஜாபதி' முதலிய பதங்கள் இருப்பதினால் இந்த மூன்று அனுவாகங்களும் ப்ரும்மாவைப

பற்றியே சொல்லுகின்றன என்று பூர்வபக்ஷம் உண்டாகலாம். இது விஷயத்தில் முதலில் 'பரும்மாவுமில்லை ருத்திரனுமில்லை' என்றாத்த முள்ள வாக்யம் முதலான மற்ற வஸ்துக்களை மறுத்துக்கொண்டு ஒரு விசேஷ வஸ்துவைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதி வாக்யங்களினால் மேற்சொன்ன வாக்யங்களுக்கு மேற்கூறிய அர்த்தம் சொல்லுவது மறுக்கப்பட்டிருக் கிறபடியினாலே இதில் சொல்லவேண்டிய ஸமாதானம் மிகுதி ஒன்று மில்லை, ஆனாலும் சொல்லுகிறோம். 'கரையில்லாத ஜலத்தில்' என்றாத்த முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் வாக்யத்தில் 'எவனைக் கவிகள் ஸமுத்திரத்தின் நடுவே அறிகிறார்களோ' என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்தி னால் ஸமுத்திரத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்பதும், 'எந்த ஒரு வஸ்து பரகாசமாகாததோ, அளவிடப்படாத ரூபத்தை உடையதோ, பரபஞ்சத்தைச் ஶரீரமாகவுடையதோ, அனாதியாகஇருக்கிறதோ, தமோ குணத்திற்கு மேற்பட்ட இடத்திலிருக்கிறதோ' என்றாத்த முள்ள வாக்யத்தினால் பரக்ருதிக்கு மேலபட்ட லோகத்திலிருக்கிற ரூபத்தை யுடையவனென்பதும், 'நிமிஷம் முதலிய எல்லாக்காலங்களும் மின்னலு க்கு ஸமானமான புருஷனிடத்திலிருந்து உண்டானவைகள்' என்றாத்த முள்ள வாக்யத்தினால் மின்னலைப் போன்ற வர்ணத்தையுடைய புருஷ னென்பதும், 'அவன் ஜலங்களை ஸ்ருஷ்டித்தான்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் விசித்ரமான லோகங்களுக்குக் காரண மென்பதும், 'எவர்கள் இந்தப்புருஷனைத்தெரிந்து கொண்டார்களோ அவர்கள் மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களாகிறார்கள்' என்றாத்த முள்ள வாக்யத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணமென்பதும், 'எல் லா இடத்திலும் கண்களையுடையவன், எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை யுடையவன்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் அனேகம் தலைகளை உடையவன் என்பது முதலியதும் ஜஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. இது (இந்த அனுவாகம்) புருஷ ஸூக்தத்தில் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச்சொல்லுகிற தென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. பரஸித்தனான பரும்மா பரமபுருஷனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறான் என்பது, அவனால் நியமிக்கப்படுகிறான் என்பது, கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவன் என்பது முதலியதும் பரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினாலிவ்விடத்தில் 'ஹ்ரீஜா வதி' முதலிய பதங்கள் முதற் காரணமாகிய நாராயணனையே சொல் லுகின்றன. இப்படியே 'ஜலங்களிலிருந்து உண்டானான்' என்றாத்த முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் அனுவாகமும் புருஷஸூக்தத் தைச் சொல்லுகிற ஸந்தாபபத்தோடு இடைவிடாமல் தொடர்ந்து வருகிற படியினாலும், 'இந்த மஹானாகிய புருஷனைநான் அறிந்தேன்' என்றாத்த

முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் வாக்யங்கள் இதில் சொல்லப் படுகிறது புருஷஸூக்தத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறபடியினாலும் மஹா புருஷனைச் சொல்லுகிற தென்பது ஸுலபமாயறியத்தக்கது. இந்த அர்த்தத்தை வேறு விதமாக அர்த்தம் சொல்ல முடியாததாகிய 'லக்ஷ்மி நகுபபதி' என்கிற அடையாளத்தைக்கொண்டும் உறுதிப்படுத்துகி றார்—'கஃஶ்ரீஃ ஶ்ரியஃ' என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் எவன் என்ப தோடு 'கஃ' (உம்மைத் தவிர வேறு)' என்று மேலே சொல்லப் போகிறதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 1 'ஶ்ரிய:ஶ்ரீ ... க்ஷமா க்ஷமா' என்று சொல்லியிருப்பது அபி ப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது லக்ஷ்மியே மற்றவர்கள் எல்லோருக் கும் மேன்மையைக் கொடுக்கிறாள் அவளுக்கும் 2 '... நாரீ வரம் நாரீ ... பூஷணம் ...' என்கிற நியாயத்தினால் மேன் மைக்குக் காரணம் இவன் என்று தாத்பர்யம் நாராயணமுனியினால் இவ்விடத்தில் இப்படி வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. எப்படி யெனில் தன்னைத்தவிர மற்றெல்லோராலும் அவரவர்களின் ஸ்வரூபம், ஸ்திதி, ப்ரவ்ருத்தி இவைகளுக்காக எவள் ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாளோ அவள் ஸ்ரீ அவளுக்கு இவன் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவன் — என்று 'ஶ்ரீஃ' என்னும் பதத்திற்கு வ்யுத்பத்திகளும் 3 '... ஶ்ரீ ... ஶ்ரீயம் ... ஶ்ரீயம் ...' என்றிவை முதலிய இடங்களில் அறியத்தக்கவைகள். 'ஶ்ரியஃ' என்பதினால் 'ஹ்ரீயும் லக்ஷ்மியும் உனக்குப் பத்னிகள்' என் றாரத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மி என்னும் பதத்திற்கு ஸமமான பதம் சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில் ஹ்ரீ என்று பூமி சொல்லப்படுகிறாள். 4 'ஶ்ரீ ... ஹரிம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தி இருப்பதினால், வாஜஸ நேயக சாகையிலோ வெனில் 'ஹ்ரீஃ' என்னும் பதம் ப்ரயோகித்திருக்கு மிடத்தில் 'ஶ்ரீஃ' என்னும் பதத்தைப் படித்திருந்த போதிலும் இங்கு சொல்லியதைப்போல் உசிதமாக அர்த்தம் சொல்லிக் கொள்

1 ஶ்ரிய - லக்ஷ்மிக்கும், அகாயா - உயர்ந்த, ஶ்ரீ:- லக்ஷ்மியாகவும், கீர்த்யா:- கீர்த்திக்கு, கீர்த்தி - கீர்த்தியாகவும், க்ஷமாக்ஷமா - பொறுமைக்குப் பொறுமையாக வும், பவேத - ஆவான

2 நாரீயா:- ஸ்திரீக்கு, பர்த்தாநாம - பர்த்தா என்று பெயருடையவன், பூஷணு தபி - ஆபரணத்தைவிட, பரம் - உயர்ந்த, பூஷணம் - பூஷணம்.

3 ம பக்கம் புட்நோட்டைப் பார்க்க

4 ஶ்ரீ: பூமி இவர்களோடு சேர்ந்த பகவானை.

ளத்தக்கது (அதாவது பூஸூக்தத்தில் 'ஸ்ரீ'யாகிய உன்னை நான் இவ்விடத்தில் அழைக்கிறேன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் பூமியைப்பற்றி 'ஸ்ரீ:' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் 'ஸ்ரீ:' என்பது பூமியைச் சொல்லுகிறது) ஆகையினிவ்விடத்தில் புருஷ ஸூக்தத்தோடு தொடர்ந்துவரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மிக்குப்பதியாக இருக்கையாகிற அடையாளத்துடன் சேர்ந்த மஹா புருஷனைப்பற்றிய ஜ்ஞாபகம் வருகிறபடியினால் இடுகுறிப்பெயரென்பது தடுக்கப்பட்டதாய் 'ப்ரஜாபதி' என்னும் பதம் 'ப்ரபஞ்சத்திற்குப் பதியாகிய' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட பூர்த்தியான அர்த்தத்தையுடைய நாராயணனையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் இந்த ப்ரஜாபதி என்னும் பதம் பகவானைச் சொல்லுவதாக மஹாபாரதத்தில் 1 'ராஜாதி ராஜஸ் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மமயோ மஹாந்। ஈச்வரம் தம் விஜாநீமஸ் ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது மேலும் 'ப்ரஜாபதி' என்னும்தேவதையைக் குறித்துப் பதினேழு பசுக்களைக் கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்குமிடத்தில் 'அந்தப் பசுக்களெல்லாம் கறுத்தநிறமுள்ளவைகளாகவும், ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும் இப்படியேயல்லவா ப்ரஜாபதி இருக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் ப்ரஜாபதி கறுப்பாகிய ஒரே வர்ணத்தையுடையவன்' என்று சொல்லி இருப்பதினால் ப்ரஜாபதி என்னும் பதம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுகிறதென்பதேற்படுகிறது 'அதே இடத்திலிருக்கிற 'ஆச்ராவய' என்று நான்கு எழுத்துக்கள்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து 'இதுதான் ப்ரஜாபதி பதினேழு' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் வரையிலுள்ள ஸந்தர்ப்பம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுகிறதென்பது 2 'சதுர்பிச்ச

---

1 ப்ரஹ்மமய -ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாகிய, மஹாந் - மஹானாகிய, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும், ராஜாதிராஜ: -ராஜாக்களுக்கு மேற்பட்ட, ராஜ -தம் அவனையே, ஈச்வரம் - ஈச்வரனாக, விஜாநீம -தெரிந்து கொள்ளுகிறோம், ஸ -அவன், பிதா - தகப்பனார், ஸ: - அவன், ப்ரஜாபதி - ப்ரஜாபதி

2 சதுர்பிச்ச - 'ஆச்ராவய' என்கிற நாலு எழுத்துக்களினாலும், சதுர்பிச்ச - 'அஸ்துச்ரௌஷட்' என்கிற நாலு எழுத்துக்களினாலும், த்வாப்யாம்- 'வௌஷட்' என்கிற இரண்டெழுத்துக்களினாலும், பஞ்சபிரேவச 'யேயஜாமஹே' என்கிற ஐந்து எழுத்துக்களினாலும், புந: -மறுபடியும், த்வாப்யாம்- 'ஸ்வாஹா' என்கிற இரண்டு எழுத்துக்களினாலும் (எந்த விஷ்ணு), ஹூயதே - ஹோமம் செய்யப்படுகிறாரோ, ஸ -அப்படிப்பட்ட, விஷ்ணு -விஷ்ணுவானவர், ந -நமக்கு, ப்ரஸீதது - அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்

வதாஹிபுரு ஆராத்யாம் வஹஹிரேவம। ஹாபதே வ பாநஅரா ஸாம் ஸஷோ விஷ்ணுஃ ப்ரவர்தாம' எனகிற மஹாபாரத வசனத்தி ஞல பரகாசம செயயபபடடது புருஷ ஸூக்தம பகவானை சொலலு கிற தெனபது எபபடிப பொருநதும? 'பூருஷ' எனனும பதம 'அபபடிபபடட இநதப புருஷன அனனத்தின் ரஸத்திஞல உண் டானவன்' என்றாததமுள்ள ஶ்ருதி வாகயத்திலும, 1 'ப்ரக்ரு திம் புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீ உபாவபி' எனறிவைமுதலிய இடஙகளிலும பகவானைத் தவிர மறற வஸ்துககளிடத்திலும ப்ரயோ கிககபபடுகிறதே என்னில உண்மைதான ஆகிலும எலலா லோகஙகளு ககும காரணமாகிய வஸ்துவைப பறறிச சொலலுகிற 'பூருஷ' எனனும பதம பரமபுருஷனையே சொலலுகிறது 2 'புருஷஸ்ய ஹரேஸூக்தம் ஸ்வர்க்யம் தந்யம் யஶஸ்கரம்' எனறு ஸ்மருதியில சொலலபபடுகிறது மோக்ஷதாமத்திலும இநதப புருஷஸூக்தம பரம புருஷனைசசொலலுகிறதாகவே சொலலபபடடிருககிறது—3 'இதம் புருஷ ஸூக்தம் ஹி ஸர்வவேதேஷு பட்யதே । ருதம் ஸத்யஞ்ச வி க்யாதம் ருஷிஸிம்ஹேந சிந்திதம்' எனறுரமபிதது வயாஸ ஸ்மருதி யில இநதப புருஷஸூக்தம பகவானை ஆராதனம செயவதறகு மநதிர மாக 4 'நவிஷ்ணவாராதநாத்புண்யம் வித்யதே கர்ம வைதிகம்। தஸ்மா

1 ப்ரக்ருதிம - ப்ரக்ருதியையும, புருஷமசைவ - ஜீவாதமாவையும, உபா- வபி - சேர்நதிருககிற, இவை இரணடையும், அநாதீ - அநாதிகளாக, வித்தி - அறி.

2 புருஷஸ்ய - புருஷனுகிய, ஹரே -விஷ்ணுவினுடைய, ஸூக்தம் - ஸூக்தமானது, ஸ்வர்க்யம - ஸ்வர்க்கத்தைக கொடுக்ககூடியது, தந்யம் - பணத் தைக கொடுககககூடியது, யஶஸ்கரம் - கீர்த்தியை உண்டாககுகிறது

3 இதம - இந்த, புருஷ ஸூக்தம-புருஷஸூக்தமானது,ஸர்வவேதேஷு- எலலா வேதஙகளிலும, பட்யதே - படிககப்படுகிறது, ருதம - அழிவில்லாததாக வும, ஸத்யம - உண்மையானதாகவும, விக்யாதம - ப்ரஸித்தியை யடைநதது, ருஷிஸிம்ஹேந - ருஷிஶ்ரேஷ்டனுகிய நாராயணனுல, சிநதிதம - எண்ணப்பட் டது

4 விஷ்ணுவாராதநாத - விஷ்ணுவின ஆராதனத்தைவிட, புணயம்-புண்ய ம கிய, வைதிகம் - வேதததில சொலலப்படுகிற, காம - காமமானது, நவித்யதே- இலலை, தஸ்மாத - ஆகையினுல, அநாதிமத்யாந்தம்-ஆதி, மததியம், அநதம,இவை களை இலலாத, ஹரிம - விஷ்ணுவை. நித்யம்-தினநதோறும், தத்விஷ்ணோ: இதி மந்த்ரேண - தத விஷ்ணோ' என்கிற மநதிரத்திஞலாவது, புருஷேணஸூக

தேநாப்யாம் யஜ்ஞம் நித்யமாராதயேத்ஹரிம் । ததிவிஷ்ணோரிதி மந்த்ரேண ஸூக்தேந பௌருஷேண து । நைதாப்யாம் ஸத்ருஶோ மந்த்ரோ வேதேஷூக்தஶ்சதுர்ஷ்வபி ॥ நிவேதயீத ஸ்வாத்மாநம் விஷ்ணாவமலதேஜஸி । ததாத்மா தந்மநா: ஶாந்த: ததிவிஷ்ணோரிதி மந்த்ரத: ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சௌனகீய கல்பத்திலும் 1 'ஶௌநகோऽஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நித்யம் விஷ்ண்வர்சநம் பரம் । ப்ரவ: பாதந்த மந்தஸ ஆத்தாஶ்சஸ்ய விதாநத: ॥' என்றாரம்பித்து 2 'ருசாத்யயாவாஹயேத்தேவம் புருஷோத்தமம்' என்பது முதலாக ஒவ்வொரு ருக்குக்களுக்கும் ஒவ்வொரு உபசாரங்களில் உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது இப்படியே பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்த்ரம் முதலியவைகளிலும் இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளவேண்டியது மேலும் அதர்வணவேதத்தில் பதினெட்டு மஹாஶாந்திகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தந்த தேவதைகளைப்பற்றிய மஹாஶாந்திகளைச் சொல்லும்பொழுது விஷ்ணுவைப் பற்றிய மஹாஶாந்தியில் புருஷஸூக்தம் சொல்லவேண்டியதென்று உபயோகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே 'ஆயிரம் தலைகளையுடைய புருஷன் என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் முதலான புருஷனாகிய நாராயணனால் யஜமானன் உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்' என்றும், 'ஆயிரம் தலைகளையுடைய புருஷன் என்பது முதலான புருஷனாகிய நாராயணனால் பராங்முகர்களாயிருந்து கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்'

தேந - புருஷஸூக்தத்தினாலாவது, ஆராதயேத - ஆராதனம் செய்யவேண்டும், ஆப்யாம் - இவைகளோடு, ஸத்ருஶம்-ஸமானமாகிய, மந்த்ர:-மந்திரம், சதுர்ஷ்வபி - நான்காகிய, வேதேஷு - வேதங்களிலும், நைவ - இல்லை, அமலதேஜஸி-பரிசுத்தமான தேஜஸ்ஸையுடைய, விஷ்ணௌ - விஷ்ணுவினிடத்தில், ததாத்மா - அவனையே அந்தர்யாமியா யுடையவனாய்க் கொண்டும் தந்மனா - அவனிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாய்க் கொண்டும், ஶாந்த -ஶாந்தியையுடையவனாய்க் கொண்டும், ததவிஷ்ணோ இதி மந்த்ரத - ததவிஷ்ணோ என்கிற மந்திரத்தினால், ஸ்வாத்மானம் - தன்னுடைய ஆத்மாவை, நிவேதயீத - ஸமாபிக்கவேண்டும்

1 சௌனக அஹம் - சௌனகனாகிய நான், ப்ரவ பாதந்தமந்தஸ, இதி - ப்ரவ. பாதந்தமந்தஸ என்கிற, ஆத்தாசசஸ்ய - பாதிருக்குனுடைய, விதாநத - விதியினால், நித்யம் - தினந்தோறும், பரம் - உயர்ந்ததான, விஷ்ணுவார்சனம் - விஷ்ணுவினாராதனத்தை, ப்ரவக்ஷ்யாமி-சொல்லப்போகிறேன்

2 ஆத்யயா முதலாவதா யிருக்கிற, ருசா-ருக்கினால், தேவம் - தேவனாகிய, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனை, ஆவாஹயேத - ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும்.

எனகிற கலபஸூததிரககாராகளினுடைய வாகயஙகளினுலும இநதப புருஷ ஸூகதம நாராயணனைச சொலலுகிறதெனபது ஏறபடடது. அநதநத இடஙகளில பரமபுருஷன அநதாயாமியாயிருககிறுன எனகிற புததியினுல அநதப புருஷஸூகதததைக கொணடு அநதநத வஸ்துக்களை உபஸ்தானம செயவதும உசிதநதான இவவிடததில நாராயணன ருஷியாகவும புருஷன தேவதையாகவு மிருககிறபடியினுல அவவிருவா களுககும இநதப புருஷஸூகதததில ஸமபநதமிருககிறதெனபது எல லோராலும ஒபபுககொளளபபடடது அவவிடததில 'நாராயண', 'புருஷ' எனனும பதஙகள ஒரே வஸ்துவைச சொலலுகினறன என்பதும 'ஆயிரம தலைகளையுடையவனுயும தேவனுயுமிருககிற' என றாததமுளள வாகயம முதலாக ஆரமபிதது 'இநத பரபஞசமெலலாம புருஷனே' எனறு நாராயணுனுவாகததில சொலலி இருபபதினுல ஏற படடது அபபடியே ஸுபாலோப நிஷததில 'கணணும பாரககததகு நத வஸதுவும நாராயணன' என றாததமுளள வாகயம முதலான வாக யஙகளினுல நாராயணனே எலலாவறறிறகும ஆதமாவாக இருபபவன எனறு நிரூபிததுககொணடு வநது 'இவை எலலாம புருஷன தான' எனறாததமுளள புருஷஸூகதததில சொலலியிருககிற வாகயததி னுல முடிககபபடுகிறபடியினுல நாராயணனே புருஷஸூகதததில சொலலபபடுகிறவன எனறு நிஶசயிககபபடுகிறது. ஆகையினுல இவ விடததில 'புருஷ' எனனும் பதம புருஷோததமனைச சொலலு கிறது அபபடியே புராணததிலும 1 'பகவாநிதி ஶப்தோऽயம் ததா புருஷ இத்யபி। நிருபாதீ ச வர்த்தேதே வாஸுதேவே ஸநாதநே ॥' எனறு சொலலபபடடிருககிறது இபபடியே 2 'ப்ரஹ்மா கமலகர்ப்பாபோ ருத்ர: காலாக்நிஸந்நிப: । புருஷ: புண்டரீகாபோ ரூபம் தத்பரமாத்மந: ॥' எனறு மூனறு தேவதைகளுககும ரூப

---

1 பகவானிதி - பகவானெனகிற, அயம - இநத, ஶபத - பதமும, ததா-அப படியே, புருஷ இதயபி - புருஷன் என்கிறபதமும, ஸநாதனே - அநாதியாகிய, வாஸுதேவே - வாஸுதேவனிடததில, நிருபாதீ - ஒரு காரணமு மிலலாமல, வா ததேதே - இருககினறன, அதாவது ஸவபாவததிலேயே அவனைச சொலலு கின்றன எனறாததம

2 ப்ருமமா - ப்ருமமாவானவன், கமல காப்பாப.- தாமரைப்பூவின உளளே இருககிற நிறமபோனறவன், ருததிர - ருததிரன, காலாகநி ஸநநிப - ப்ரளயகா லாகனிககு ஸமானமானவன, புருஷ -புருஷன, புணடரீகாப - வெணதாமரைப புஷபததைப போனற நிறததைபுடையவன, தத்-அது, பரமாதமன - பரமாதம வினுடைய, ரூபம - நிறம.

ங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்பொழுது மற்ற இருவர்களையும் ப்ரும்மா ருத்திரன் என்கிற பெயர்களினால் சொல்லி அவர்களைவிட வேறுபட்டவனான பரமாத்மாவாகிய பகவானைச் சொல்லும்பொழுது 'ஸஹஸ்ராக்ஷ' என்னும் பதம் பெயராக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ:' என்று பாடமாயிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவித்த அர்த்தத்திற்கு யாதொருவிரோதமுமில்லை யஜுர்வேதத்திலும் ப்ரஜாபதியை உண்டாக்கினவனாகிய கூர்மரூபியான பகவானைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது 'நான் முன்பே இவ்விடத்திலிருந்தேன் ஆகையினால் புருஷனுக்குப் புருஷனென்கிற பெயருண்டானது' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்கப்புறம் சொல்லப்படுகிற 'ஆயிரம் தலைகளையுடைய புருஷனாகவும் ஆயிரம் கண்களையுடையவனாகவும் ஆயிரம் கால்களையுடையவனாகவும் ஆகி உயரக்கிளம்பினான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் புருஷ ஸூக்தத்தின் ஆரம்பம் அவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இப்படி இருந்தபோதிலும் 'மஹேஶ்வர', 'ஶிவ' முதலிய பதங்களாகிற அடையாளங்களையுடைய ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தில் 'நான் இந்த மஹானாகிய புருஷனை அறிவேன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலானவாக்யம் இருக்கிறபடியினாலே ருத்திரனிடத்தில் 'ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ:' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் புருஷ ஸூக்தமும் அந்த ருத்திரனைச் சொல்லுகிறதாக இருக்கட்டுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பரம ஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: க:?' என்று பரம - மோக்ஷத்திற்குபயோகமான மேன்மையையுடைய, ஸத்த்வ - ப்ரகாசம், ஸுகம், இவைகளுக்குக் காரணமாகிய குணவிஶேஷத்திற்கு, ஸமாஶ்ரய: - அயலாரிடத்தில் ப்ரவருத்திக்கும்படி செய்யக்கூடியவன், க: - உம்மைத்தவிர வேறு யார்? இதனால் ஸம்ஸாரத்திலுண்டான ஜ்ஞானம், ஸுகம், இவைகளுக்குக் காரணமாகிய அல்பமான ஸத்வகுணம் விலக்கப்படுகிறது இதின் கருத்தாவது—புருஷ ஸூக்தம் பரமபுருஷனைச் சொல்லுவதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்தப் புருஷ ஸூக்தத்திலிருக்கிற வாக்யங்களே ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத் வாக்யங்களிலும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் 'ஶிவ', 'மஹேஶ்வர', முதலிய பதங்களும் மஹா புருஷனையே சொல்லுகிறது என்பது உசிதம் வேறு விதமாக அர்த்தம் சொல்ல முடியாத 'ப்ரபுவாயும் மஹானாயுமிருக்கிற இந்தப் புருஷன் ஸத்வகுணத்தை ப்ரவருத்திக்கும்படி செய்கிறவன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற அடையாளமும் அந்த உபநிஷத்தில் காணப்படுகிறது

நாராயணனே ஸத்வகுணத்தை ப்ரவருத்திக்கும்படி செய்கிறவன் என்பதும், ப்ருமமா, ருத்திரன், இவர்கள் ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் ப்ரவருத்திக்கும்படி செய்கிறவர்கள் என்பதும் ஶ்ருதி முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி எனனில் மைத்ராணீயோபநிஷத்தில் ‘பிறகு இந்த பரமமசாரியின் ரஜோகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது இந்த ப்ரஸித்தனாகிய ப்ருமமா, பிறகு இந்த பரமமசாரியின் ஸத்வகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது இந்த ப்ரஸித்தனாகிய விஷ்ணு, பிறகு இந்த பரமமசாரியின் தமோகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது ருத்திரன்’ என்றாரத்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வராஹ புராணத்தில் அகஸ்த்ய ருத்திர ஸம்வாதத்தில் ருத்திரன் சொன்னதாக 1 ‘𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 । 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌶𑍋𑌧𑌿𑌕𑌃 ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌗𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌹𑌲𑍋𑌕𑍇

---

1 யத் - எது, ஸத்வம் - ஸத்வகுணமோ, ஸ - அவன், தேவ - தேவனாகிய, ஹரி - விஷ்ணு, ய:-எவன், ஹரி -விஷ்ணுவோ, தத்-அது, பரமபதம் - முக்கியமான ப்ரயோஜனம், ஸத்வம்ரஜஸ்தமஶ்சேதி-ஸத்வம்ரஜஸ்தமஸ்என்கிற, த்ருதயம்-மூன்றும் சேர்ந்ததாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, ஜந்து -ப்ராணியானவன், ஸத்வேந-ஸத்வ குணத்தினால், மு்ச்யதே-மோக்ஷத்தை யடைகிறான், ஸத்வம்-ஸத்வ குணமானது, நாராயணாத்மகம் -நாராயணஸ்வரூபம், ஸத்வயுக்தேன - ஸத்வ குணத்தோடு சேர்ந்த, ரஜஸா-ரஜோகுணத்தினால், ஸ்ரீமான் - ஸம்பத்தையுடையவனாயும், யஶோதிக -யஶஸ்ஸினால் மேற்பட்டவனாகவும், பவேத்-ஆவான், தச்ச - அதுவும், பைதாமஹம் - ப்ருமமாவினுடைய, வ்ருத்தம் - நடத்தையாக, ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேஷு - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும், பட்யதே-சொல்லப்படுகிறது, யத் - எந்த, கர்ம - கர்மமானது, வேதபாஹ்யம் - வேதத்திற்கு வெளிப்பட்டதாக, ஸ்யாத் - இருக்குமோ, மாமுத்திஶ்ய - என்னைக் குறித்து, உபஸேவ்யதே - செய்யப்படுகிறதோ, தத் - அது, ரௌத்ரமிதி-ரௌத்ர மென்று, விக்யாதம் - ப்ரஸித்தி யடைந்தது, ந்ருணாம் - மனிதர்களுக்கு, கனிஷ்ட கதிதம்-தாழ்ந்தகதியைக் கொடுக்கிறது, யத் - எது, ஹீநதபஸா-குறைந்த தபஸ்ஸோடு, யுக்தம் -சேர்ந்ததோ, யத்-எது, கேவலம் தாமஸம் - கேவலம் தமோகுணம் மேலிட்டதோ, தத் - அது, ந்ருணாம் - மனிதர்களுக்கு, இஹலோகே - இந்த லோகத்திலும், பரத்ர ச-பரலோகத்திலும், துர்கதி ப்ரதம் - கெட்டகதியைக் கொடுக்கிறது.

வாஸ்துவ' என்று சொல்லப்பட்டது லிங்கபுராணத்தில் பதிநாலாவது அத்யாயத்தில் 1 'ஹிரண்யகர்போ ரஜஸா தமஸா ஶங்கர: ஸ்வயம் | ஸத்த்வேந ஸர்வகோ விஷ்ணு: ஸர்வாத்மா ஸத்த்வமய: ||' என்றும், இருபத்திநாலாவது அத்யாயத்தில் 2 'த்வத் கோப ஸம்பவோ ருத்ர: தமஸா ச ஸமாவ்ருத: | த்வத்ப்ரஸாதாஜ் ஜகத்தாதா ரஜஸா ச பிதாமஹ: | த்வத் ஸ்வரூபாத் ஸ்வயம் விஷ்ணு: ஸத்த்வேந புருஷோத்தம: ||' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த அத்யாயத்திலும் நந்திகேஶ்வரர் சொன்னதாக 3 'பரமாத்மாநமீஶாநம் தமஸா ருத்ரரூபிணம் | ரஜஸா ஸர்வலோகாநாம் ஸர்கலீலாப்ரவர்த்தகம் || ஸத்த்வேந ஸர்வபூதாநாம் ஸ்தாபகம் பரமேஶ்வரம் | ஸர்வாத்மாநம் மஹாத்மாநம் பரமாத்மாநமீஶ்வரம் || தம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்மா ப்ராஹ ச பகவந்தம் ஜநார்த்தநம் |' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே மற்றப் புராணங்களிலும் சொல்லப்பட

1 ரஜஸா - ரஜோகுணத்தினால், ஹிரண்யகர்ப்ப - ப்ருஹ்மாவும், சங்கர: - ருத்திரன், ஸ்வயம் - தான், தமஸா - தமோ குணத்தினாலும், ஸத்வேன - ஸத்வகுணத்தினால், ஸர்வக - எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கிற, ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கு ஆத்மாவாகிய, ஸத்வமய: - ஸத்வஸ்வரூபியாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவும் (வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்)

2 புருஷோத்தம-ஓ! புருஷோத்தமனே, த்வத்கோப ஸம்பவ - உம்முடைய கோபத்தினாலுண்டாகிய, ருத்ர - ருத்திரன், தமஸா - தமோ குணத்தினாலும், ஸமாவ்ருத - வ்யாபரிக்கப்பட்டவர், த்வத் ப்ரஸாதாத் - உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால், ஜகத்தாதா - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பவராகிய, பிதாமஹ - ப்ருஹ்மா, ரஜஸா - ரஜோகுணத்தினால் (வ்யாபரிக்கப்பட்டவர்), த்வத் ஸ்வரூபாத் - உம்முடைய ஸ்வரூபத்திலிருந்து, ஸ்வயம் - நீரே, விஷ்ணு - விஷ்ணுவாக, ஸத்வேந - ஸத்துவ குணத்தினால் (வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்)

3 பரமாத்மானம் - பரமாத்மாவாயும், தமஸா - தமோகுணத்தினால், ருத்ரரூபிணம் - ருத்திர ரூபத்தையுடையவராகவும், ஈஶானம் - ஈஶ்வரனாயுமிருக்கிற ரஜஸா - ரஜோ குணத்தினால், ஸர்வலோகானாம் - எல்லா லோகங்களினுடையவும் ஸர்கலீலா ப்ரவர்த்தகம் - ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய லீலையைச் செய்துகொண்டவராயுமிருக்கிற, ஸத்வேந - ஸத்துவ குணத்தினால், ஸர்வபூதானாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஸ்தாபகம் - ரக்ஷிப்பவராயும், பரமேஶ்வரம் - நியமிப்பவராயுமிருக்கிற, ஸர்வாத்மானம் - எல்லாவற்றிற்கு ஆத்மாவாயிருக்கிற, மஹாத்மானம்-மஹாத்மாவாயிருக்கிற, பரமாத்மானம் - தனக்கு மேற்பட்ட ஆத்மா இல்லாதவனாயிருக்கிற, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாகிய, தம்-அந்த, பகவந்தம்-பகவானாகிய, ஜனார்த்தனம் - விஷ்ணுவை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ப்ருஹ்மா-ப்ருஹ்மாவானவர், ப்ராஹ - சொன்னார்.

டிருக்கிறது. பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்த்ரங்களிலும் 1 'ஸாத்விகை: ஸேவ்யதே விஷ்ணு: தாமஸைரேவ ஶங்கர: । ராஜஸை: ஸேவ்யதே ப்ரஹ்மா ஸங்கீர்ணை: ஸரஸ்வதீ ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் அறியத்தக்கது எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகிய ஶில்ப ஶாஸ்த்ரத்திலும் மூன்றுவிதமான விமானங்களுக்கு லக்ஷணம் சொல்லும் பொழுது 2 'ஸ்யாந்நாகர த்ராவிட வேஸராணாம் க்ரமேண ஸத்வாத்ய ரஜஸ்தமாம்ஸி । மஹீஸுரோர்வீபதி வைஶ்யகாஸ்தே ஹரிர் விதாதா ஹர அதிதேவா: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது அதுவுமன்றிகே இவ்விடத்தில் பரமஸத்வம் என்று 'ஸமஸ்த ஹேய ரஹிதம் ஶுத்த ஸத்வைக லக்ஷணம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஶுத்த ஸத்வகுணமுடையதாயும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றதாயுமிருக்கிற வஸ்து சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் இத்தால் ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களுக்கு கண்டறியக்கூடாத ரஹஸ்யமாயும் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற மிகவும் ஆநந்த மயமான திவ்ய விக்ரஹம் முதலியவைகளை உடையவனாகையினால் அவர்களைவிட மேற்பட்டவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது நித்யத்திலும் 3 'பஞ்ச ஶக்திமயம் விக்ரஹம்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது இரண்டு விதமாகவும் ஸத்வகுணத்தை ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறவன் என்பதும் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத் புருஷ ஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட பரம புருஷனைச் சொல்லுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது இவ்விஷயத்தில் இன்னும் சொல்லவேண்டிய விஶேஷம் வேதாந்த ஸங்க்ரஹம் முதலிய

---

1 விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஸாத்விகை: - ஸத்வகுணம் மேலிட்டவர்களினால், ஸேவ்யதே - ஸேவிக்கப்படுகிறான், ஶங்கர - ருத்திரன், தாமஸைரேவ - தமோகுணம் மேலிட்டவர்களினாலேயே, ஸேவ்யதே - ஸேவிக்கப்படுகிறான், ப்ரும்மா - ப்ரும்மா, ராஜஸை - ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்களினால், ஸேவ்யதே - ஸேவிக்கப்படுகிறான், ஸரஸ்வதீ - ஸரஸ்வதீ, ஸங்கீர்ணை - எல்லாகுணங்களும் கலந்திருப்பவர்களினால் (ஸேவிக்கப்படுகிறாள்).

2 நாகரத்ராவிடவேஸராணாம் - நாகரமென்றும், த்ராவிடமென்றும், வேஸரமென்றும் பெயருடையதாக, ஸ்யாத்-ஆகும், க்ரமேண - க்ரமமாக, ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி-ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ், இவைகள் அதின் குணங்கள், தே - அவைகள், மஹீஸுரோர்வீபதி வைஶ்யகா -ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைஶ்யன், இவர்களை யஜமானனாக வுடையவைகள், ஹரி - விஷ்ணு, தாதா - ப்ரும்மா, ஹர - ருத்திரன், இவர்களை, ஆதிதேவா - இவைகளுக்கு ஆதியான தேவதைகள்

3 உயர்ந்த ஸத்துவகுணம் நிறைந்த ஐந்து விதமான ஶக்திகளோடு கூடிய திவ்ய விக்ரஹத்தை யுடையவனாயுமிருக்கிற

க்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்ளத்தக்கது. இவ்விடத்தில் புருஷ ஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸூர்யனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய புருஷனையே ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் அப்படிப்பட்ட வர்ணத்தோடு கூடினவனாயிருப்பவனாகச் சாந்தோக்யத்தில் 'ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஸ்வர்ணமயனாகிய எந்த இந்தப் புருஷன் காணப்படுகிறானோ' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புருஷனும் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லியிருப்பதின் ஸாமாந்யத்தினால் ஸூர்யன்தான் அவனே ஸ்வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய புருஷனாக மனுவினாலும் 1 'ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம் அணீயாம்ஸம் அணீயஸாம்। ருக்மாபம் ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத் தம் புருஷம் பரம்॥' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறான். "இந்த ஸூர்யனே ப்ரும்மா" என்றர்த்தமுள்ள வாக்யமும் ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஸூர்யனைப்பற்றிய புராணமும் இருக்கிறது. ஆகையினால் புருஷ ஸூக்தம் ஸூர்யனையே சொல்லுகிறது. ஆகையினாலவனே பரப்ரம்மம் என்கிற ஆக்ஷேபங்கள் வேறொரு அர்த்தமும் சொல்லமுடியாத காரணவாக்யங்களினாலும், லக்ஷ்மிக்குப் பதி என்கிற அடையாளத்தினாலும், 'புருஷ' என்னும் பதம் முதலியவைகளினாலும், மற்றப்புராணம் முதலியவைகளினாலும் ஸமாதானம் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் அதிகயுக்தி இருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காகக் கீழே சொல்லப்படாத சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிற மிகவும் ப்ரஸித்தமான அடையாளத்தைச் சொல்லுகிறார்—'கஃ புண்டரீக நயநஃ' என்று. இதின்கருத்தாவது— அவ்விடத்திலேயே, 'ஸூர்யனால் மலர்த்தப்பட்ட தாமரைப்பூ எப்படியோ அப்படி (அவனுடைய) கண்கள் இருக்கின்றன' என்று தாமரைப்பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்' என்று சொல்லியிருப்பது அது புருஷோத்தமனுக்கடையாளம் என்று ப்ரஸித்தமாயிருப்பதினால் அவ்விடத்தில் ஸூர்யனோ மற்ற வேறொருவனோ என்று ஸந்தேஹிக்க வேறிடமில்லை. இவ்விடத்தில் த்ரமிட பாஷ்யத்தில் அந்த உபநிஷத்திலிருக்கிற 'கப்யாஸம்' என்னும் பதத்திற்கு ஆறர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டன. அப்படி இருந்தபோதிலும் உசிதமாக இருக்கிறபடியினால்

1 ஸர்வேஷாம் - எல்லா வஸ்துக்களையும், ப்ரஶாஸிதாரம் - நியமிக்கிறவனையும், அணீயாம்ஸம் - ஸூக்ஷ்மமான வஸ்துக்களுக்கும், அணீயஸாம் - ஸூக்ஷ்மமானவனாகவும், ருக்மாபம் - ஸ்வர்ணம் போன்ற நிறத்தை யுடையவனையும், ஸ்வப்நதீகம்யம் - கனவைப்போலிருக்கிற புத்தியினாலறியத்தக்கவனையும் இருக்கிற, பரம் - பரனாகிய, புருஷம் - புருஷனை, வித்யாத் - அறியவேண்டும்.

அவைகளில் மூன்றாத்தங்களே ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கவைகள். அப்படியே வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் 1 'கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸம்ம்ருஷ்ட நாளரவிகர விகஸித புண்டரீக தளாமலாயதேக்ஷண:' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது. இத்தால் இவன் பரிபூர்ணன் என்பதும், அனுக்ரஹம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. உபரிசராக்யானத்தில் 2 'அரோஷணோஹ்யஸௌ தேவ:' என்று சொல்லப்பட்டது. மற்றவர்களான பிரும்மா, ஸூர்யன், ருத்திரன், முதலியவர்கள் பரிபூர்ணரல்லவாகையினாலும், தபஸ்ஸு முதலியது செய்துகொண்டிருக்கும் தசையை யுடையவர்களாகையினாலும், காமக்ரோதங்களினால் நிறைந்தவர்களாகையினாலும் கண்கள் கரூரங்களாயிருக்கின்றன. பகவான் ஸூர்யமண்டலத்தில் வஸிக்கிறானென்பதும் ஸாவித்ரீ கல்பங்களிலும், புராணம் முதலியவைகளிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. ஸூர்யன் ஈஶ்வரனல்லவென்பது 'கண்களிலிருந்து ஸூர்யன் உண்டானான்' என்றும், 'ஸூர்யன் சந்திரன் இவர்களை பிரும்மா முன்போல் ஸ்ருஷ்டித்தார்' என்றும், 'அக்னி தலை சந்திரஸூர்யர்கள் கண்கள்' என்றும், 'ஸூர்யன் எவனுடைய ப்ரகாசத்தைத் தான் உபயோகித்துக்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறானோ' என்றும், 'ஸூர்யன் எந்த பகவானால் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸினால் வ்ருத்தி செய்யப்பட்டவனாய்க்கொண்டு ப்ரகாசம் செய்கிறானோ' என்றும், 'அவ்விடத்தில் ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை, சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளும் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை' என்றும், 'ஸூர்யன் எந்த பகவானுக்குச் ஶரீரமோ' என்றுமாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினாலேற்பட்டது. அவனுடைய மஹிமையைச் சொல்லுகிற புராணமோவெனில் ஸாத்விகமல்லவாகையினால் வேதத்திற்கு விருத்தமாகச் சொல்லும் விஷயத்தில் நிராகரிக்கத் தக்கது. சில இடங்களில் இந்த ஸூர்யனே பரப்ரம்மம் என்றாரோபித்துக் கொண்டாவது ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்றாவது அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. இப்படி முக்யமான காரண வஸ்துவைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதி வாக்யங்களினாலும் லக்ஷ்மிக்குப் பதி என்பது முதலிய அடையாளங்களினாலும் நாராயணனே ஸ்வபாவத்தி லேற்பட்ட ஐஶ்வர்யங்களை யுடையவன், எல்லா வஸ்துக்

---

1 ஆழமான ஜலத்தில் முளைத்ததும், அழகான தண்டிலிருப்பதும் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களினால் மலரச்செய்ய பட்டதுமான தாமரைப் பூவின் இதழ்கள் போன்ற நிர்மலங்களாயும் விசாலமாயு மிருக்கிற கண்களையுடையவன்.

2 அஸௌ - இந்த, தேவ:-தேவன், அரோஷண:-கோபமில்லாதவன்

களையும்விட மேலானவன், என்று நிஶ்சயம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதி லும் பதம், வாக்யம், ப்ரமாணம், இவைகளின் வ்ருத்தாந்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாத சிலர் ஒரு விஶேஷணமுமில்லாத 'ப்ரஹ்மா', 'ஶம்பு' என்கிற பெயரையும், 'ஹரி' 'ஶிவ' என்கிற விஶேஷணங்களோடுகூடிய அந்தப் பெயர்களையும் யோசித்து ப்ருஹ்மாவிற்குத் தகப்பனாகிய பகவான் தாழ்ந்தவரென்றும், அவருக்குப் பிள்ளையாகிய ருத்திரன் உயர்ந்தவரென்றும் எண்ணுகிறார்கள் அவர்களை நிந்திக் கிறார்—'ப்ரஹ்மஶிவாத்யைஃ கைஃ' என்று இவ்விடத்தில் 1 'த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே' என்பது முதலிய ஶ்லோகங்கள் நினைக்கத்தக் கவைகள் அவ்விடத்தில் 2 'பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ' என்பதினால் 'அந்தச் ஶ்ரீகையின் நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறான்' என்றாற்போன்ற ஶ்ருதிவாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது 'யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய' என்பதினால் 'இந்த லோகத்தில் எந்த ஒரு வஸ்து காணப்படுகிறதோ' என்றாற்போன்ற வாக்யம் முதலான ஶ்ருதி வாக்யங்கள் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டன. 'பிபர்தி' என்பதினால் லோகங்களுக்கு ஆதார மென்று சொல்லியிருப்பதினால் 'எந்தப் பகவானிடத்தில் இந்த ப்ரபஞ் சம் ஒரே ஆதாரத்தையுடையதாக ஆகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஸூர்ய னுடைய மண்டலத்திலிருக்கிற மேன்மை பொருந்திய அழிவில்லாத சலிக்காத மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய விஷ்ணுவென்று பெயரு டைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய தேஜஸ்ஸு' என்றும், 'இவன் அணைபோல இந்த லோகங்கள் ஒன்றோடொன்று கலக்காமலிருப்பதற் காகத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று மாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக் யம் முதலியவைகளின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது 'அவ்யய' என்னும் பதம் சொல்லி யிருப்பதினால் 'அழிவில்லாதவனும் ஸ்வபாவங்களில் மாறுதலில்லாதவனும் ஶிவ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவனு மாகிய' என்னுமாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தினர்த்தம் சுருக்கிச் சொல் லப்பட்டது 'ப்ரபு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'நாராயணன் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றாற்போன்ற வாக்யத்தில் சொல் லப்பட்ட வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கை 'உள்ளே நுழைந்துகொண்டு நியமிக்கிறான்' என்றாற்போன்ற ஶ்ருதிவாக்யத்தை யனுஸரித்து எல் லாவஸ்துக்களையும் நியமித்துக்கொண்டிருக்கை என்பதையும், 'தனக் குத்தானே ஈஶ்வரன்' என்றாற்போன்ற வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட

1 லோகே - லோகத்தில், இமௌ - இந்த, த்வௌ-இரண்டுபெயர்களும், புருஷௌ-புருஷர்கள்.

2 பரமாத்மேதி - பரமாத்மாவென்று, உதாஹ்ருதஃ-சொல்லப்பட்டான்.

தான் ஒருவராலும் நியமிக்கத்தக்கவனல்ல என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது 1 ' நவாவி வெதெஷு ஸஙா ந நாஙா ' என்று அல்பம் படித்தவர்களின் வார்த்தையும் ' லொகெ வெதெ ச ஆயிதஃ' என்று வ்யாஸரால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட பகவானுடைய வார்த்தை இருப்பதினால் பரிஹரிக்கப் படத்தக்கது இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ பகவத்கீதா பாஷ்யத்தில் 'வேதங்களினுடைய அர்த்தங்களை அறிவதற்குக் காரணங்களாகையினால் இவ்விடத்தில் 'லொகெ' என்பதினால் ஸ்ம்ருதி சொல்லப்படுகிறது ஆக ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் என்றாத்தம் ஶ்ருதியில் ' மேலான தேஜஸ்ஸை யடைந்து தன்னுடைய ரூபத்தோடு சேருகிறான், அவன் உத்தமனாகிய புருஷன் ' என்றாத்த முள்ள வாக்யம் முதலியவைகளிலும், ஸ்ம்ருதியில் 2 'அம்ஶாவதாரம் புருஷோத்தமஸ்ய ஹ்யநாதி மத்யாந்தமஜஸ்ய விஷ்ணோஃ' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றாத்தமுள்ள வாக்யங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன 'அவன் உத்தமனாகிய புருஷன்,' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் அவன் புருஷோத்தமனென்பது மேற்பட்டதென்று தாத்பர்யம் ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'த்வதந்யஃ கஃ புருஷோத்தமஃ (உம்மைத் தவிர வேறு யார் புருஷோத்தமன)' என்று சொல்லுகிறவரின் அபிப்ராயமாவது நாம் புருஷோத்தமன் என்கிற பெயர் மாத்திரத்தினால் பகவான் ஸர்வேஶ்வரன் என்பதை ஸாதிக்க வந்தோமானால் அப்பொழுது ஈஶ்வரன் முதலிய பெயர்களின் பலத்தைக்கொண்டு எதிர் வாதம் சொல்லலாம் நம்மால் ப்ரபலங்களாகிய ஶ்ருதி, அடையாளங்கள், முதலியவைகளினாலல்லவோ இந்த அர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது அப்படியாகில் ஜீவாத்மாக்களாகிய புருஷர்களின் கூட்டத்தைவிட வேறு பட்டவனாகவே இந்த மஹா புருஷன் எல்லா இடங்களிலும் ப்ரஸித்தனாக இருக்கிறான் ஆகையினால் ப்ரபலங்களான ப்ரமாணங்களினால் மறுக்கப்பட்ட இந்த 'ஈஶ்வர' என்கிற பெயர் ருத்திரனே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறதை ஸ்தாபிக்க ஶக்தியற்றது அப்படிக்கில்லாவிடில் ஒரு விஶேஷணங்களுமில்லாத இந்திரன் என்கிற பெயரே தேவேந்திரனுக்கு இவனே பரமேஶ்வரன் என்பதை ஸ்தாபித்து விடுமே, 'இதி பரமேஶ்வரே (இதி

1 வேதேஷு - வேதங்களில், ஸமானநாமா - இதற்கு ஸமனான பெயருடையவனும், ந - இல்லை

2 புருஷோத்தமஸ்ய - புருஷோத்தமனாகிய, அஜஸ்ய - பிறப்பில்லாத, விஷ்ணோ:- விஷ்ணுவின, அம்ஶாவதாரம் - அம்ஶாவதாரமாயிருக்கிற, அநாதிமத்யாந்தம் - ஆதி, மத்தியம, அந்தமில்லாதவனாகிய (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை).

என்னும் தாது பரமேஶ்வரன் என்கிற அர்த்தத்தில் ப்ரயோகிக்கப் படுகிறது)' என்று தாதுபாடத்தில் படிக்கப்பட்டிருப்பதினால் 'மஹ' என்னும் விஶேஷணத்தோடுசேர்ந்திருந்தால் கேழ்க்கவேண்டியதில்லை ஆகையினால்

மஹாவ்ருக்ஷ ஸம்ஜ்ஞேவ பஹவந்தோ பவாயிதா:
மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸம்ஜ்ஞாவத்ஸ்வத்ர நிஷ்பலா:॥

ப-ரை] அத்ர - இந்த விஷயத்தில், பஹவந்தோபவாயிதா - பலமுள்ள பரமாணங்களினால் மறுக்கப்பட்ட, மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸம்ஜ்ஞாவத் - மஹேஶ்வரன், மஹேந்திரன் முதலியபெயரும், மஹாவ்ருக்ஷ ஸம்ஜ்ஞேவ - மஹாவருக்ஷம் என்கிற பெயரைப்போல், அதாவது ஆமணக்குச்செடிக்கு மஹாவருக்ஷம் என்று பெயரிருப்பதைப்போல், நிஷ்பலா - பரயோஜனமற்றது.

புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரோவெனில் வயாகரணம் முதலியவைகளின் கதையையே அறிந்து கொள்ளாத சிலரால் 1 'ரூட்யா தகாமம் புருஷோத்தமஶப்த:' என்று கேவலம் இடுகுறிப்பெயரென்று சொல்லப்பட்டது 'இவ்விடத்தில் கர்மதாரய ஸமாஸம் சொல்லில் 2 'ஸந்மஹத்பரமோத்தமோத்க்ருஷ்டா: பூஜ்யமாநை:' என்கிற ஶாஸ்த்ரப்படி 'உத்தம' என்னும் பதம் 'புருஷ' என்னும் பதத்திற்கு முதலில் வந்திருக்கவேண்டும் புருஷர்களுக்குள் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஆறும்வேற்றுமையா யிருந்தால் ஸமாஸம் வருவதற்கு நியாயமில்லை. அப்படி இருந்தபோதிலும் 'ஸத்ஶீலாமேஶ:' என கிற ஸூத்திரத்திலிருந்து பதத்தைப்பிரித்து வேறிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதினால் அவைகளுக்குள் என்கிற அர்த்தத்திலும் ஏழாம் வேற்றுமையாகச்சொல்லி ஸமாஸம்வரலாம் அன்றிக்கே மிகுதியான அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற ஆறும் வேற்றுமையாய் வைத்துக்கொண்டு 'உத்தம' என்று சொல்லும்பொழுது தாழ்ந்த வஸ்துக்களை எதிர்பார்க்கிற படியினால் தாழ்ந்தது உயர்ந்தது என்கிற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிற ஷஷ்டியாக ஸமாஸம் சொல்லலாம். வயாகரணம் தெரிந்தவர்களினாலே

1 ரூட்யா - இடுகுறிப்பெயராக, புருஷோத்தம:-புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரினால் சொல்லப்பட்டவனாக, அஸதுகாமம் - இருந்தாலும் இருக்கட்டும்

2 ஸத், மஹத், பரம, உத்தர, உத்க்ருஷ்ட, இந்தப்பதங்கள் இவைகளினால் உயர்ந்தது என்றுசொல்லப்படுகிற வஸ்துக்களைச்சொல்லுகிற பதங்களுடன் ஸமாஸத்தில் முன்பேவரும்.

யே 'நாமொத்தமௌ' முதலிய பதங்கள் இப்படியே நிர்வாகம் செய்யப்பட்டன 1 'யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹம் அக்ஷராதபி சோத்தம:' என்கிற கீதையின் வசனத்தை அநுஸரிக்கும் பக்ஷத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமையாயிருந்து ஸமாஸம் வருகிறதென்று ஸ்பஷ்டமாய் ஏற்படுகிறது இவ்விடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, இவைகளில் ஸமாஸம்சொல்லும்பொழுது 'பூருஷ' என்னும்பதம் பத்தத்தசையையும் முக்தத்தசையையும் உடைய ஜீவாத்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது 'த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே' என்றிவைமுதலிய வசனங்களினாலும் இந்த அர்த்தம் ஸுலபமாயறியக்கூடியது. ஆகையினால் ஶ்ருதி, லிங்கம், இவைகளால் மறுக்கப்படாததாயும், அதினால் விவரிக்கப்படுகிறதாயும், கீதையில் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாயுமிருக்கிற புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரினாலும் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய புருஷன் பரமாத்மா எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறவன் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன், எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி என்பவை முதலியதும் அவனைத் தவிர மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதும் ஏற்படுகிறது இதுவும் 2 'க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோஹம் ஸர்வதேஹிநாம் । ஆவாம் தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந்॥', 3 'ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தம் ச வஸத்யத்ரேதி வை யத:। ததஸ்ஸ வாஸுதேவேதி வித்வத்பி: பரிபட்யதே॥', 'நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோ விது:। தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் நிர

---

1 அஹம் - நான், யஸ்மாத் - எந்தக்காரணத்தினால், க்ஷரம் - பத்தசேதனர்களை, அதீத -தாண்டியிருக்கின்றேனோ, அக்ஷராதபி - முக்தாத்மாவைவிட, உத்தம -மேலானவனோ(ஆகையினால் புருஷோத்தமன் என்று சொல்லப்படுகிறேன்)

2 கஇதி - க என்று, ப்ரஹ்மண:-ப்ரஹ்மாவிற்கு, நாம - பெயர், அஹம் - நான், ஸர்வதேஹிநாம் - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், ஈஶ -ஈஶன், ஆவாம் - நாங்கள் இருவரும், தவ - உம்முடைய, அங்கே - ஶரீரத்தில், ஸம்பூதௌ - உண்டானவர்கள், தஸ்மாத் - ஆகையினால், கேசவநாமவாந - கேசவனென்று பெயருடையவராக (ஆகிறீர்)

3 ஸர்வத்ர - எல்லா இடத்திலும், அஸௌ-இந்தப்பகவானும், அத்ர - இந்தப்பகவானிடத்தில், ஸமஸ்தம்-எல்லாவஸ்துக்களும், யத:-எந்தக்காரணத்தினால், வஸதி - வஸிக்கிறதோ, தத:-ஆகையினால், ஸ -அந்தப்பகவான், வித்வத்பி:-வித்வான்களினால், வாஸுதேவேதி - வாஸுதேவன் என்று, பரிபட்யதே - சொல்லப்படுகிறார்.

வசனம செய்யபபட்ட மறறப பெயாகளேயும குறிககிறது 1 'அஜஸ் ஸர்வேஶ்வர ஸித்த:' என்று வயாஸரால சொலலபபட்ட ஸர்வேஶ்வரன எனகிற பெயா மஹேஶ்வரன எனகிற பெயரைக கீழே தளளுகிறது இவவிடததில பெயா இருககட்டும. புருஷஸூக்ததகதில சொலலபபடு கிற வஸ்து நாலு பாதஙகளே உடைததானது எனபதாகிற அளவிடப பட்டதா யிருககையாகிற அடையாளம அளவிடபபடாத தெனறு சொலலபபடுகிற பரவஸதுவைக காட்டிலும தாழநததெனறு தெரிவிககி றதலலவா எனறு அதீதபரமமவாதிகள சொலலுகிறாகள அவாகளே நிராகரிபபதறகாக பருமமா, ருததிரன முதலியவாகளுமமறறெலலாவஸ் துககளும எலலா வஸ்துககளேயும வயாபிததுககொண டிருககிற பரம புருஷனுடைய ஏகதேசததி லிருககிறாாகள எனபதைச சொலலுகிறா— 'யஸ்யாயுத' எனறாரமபிதது உமமைத தவிர வேறு எவனுடைய என்றாததம சொலலிககொளளவும 2 'யஸ்யாயுதா யுதாம்ஶே விஶ்வ ஶக்திரியம் ஸ்திதா। பரப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ப்ரணமாமி தமவ்யயம் ॥', 3 'மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ', 4 'இதம் ஸர்வம் ஜகத் க்ருத்ஸ்நம் ஏகஸ்தம் பஶ்ய', 5 'பஶ்யாமி தேவாம்ஸ்தவ தேவ தேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிஶேஷஸங்காந் ॥ ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தம்' எனறிவை முதலிய பர மாணஙகளிலை பகவானுடைய ஸவரூபததின ஏகதேசததிலும திவய

---

1 அஜ:, ஸர்வேஶ்வர:, ஸித்த (இவைகள பகவானுககுத திருநாமஙகள)

2 யஸய - எவனுடைய, அயுதாயுதாமஶாமஶே - அனேகமலக்ஷ பாகங களில ஒருபாகததில, இயம-இநத, விஶவஶகதி -ப்ரபஞசமாகிற ஶகதி, ஸதிதா- இருககிறது, ஏதத - இநத, அகிலம - எல்லா, பரமமாணடம - பரமமாணடமா னது, மூனே - ஓ! ருஷியே, மேரோ -மேருவிறகு, அணுரிவ - அணுபோல

3 இதம - இநதரூபததில, ஸசராசரம் - ஜஙகமஸதாவரஙகளோடு கூடிய, கருதஸ்நம - எல்லா, ஜகத-லோகததையும், ஏகஸதம - ஏக தேசததிலிருபபதாக, பஶய - பாா

4 இதம - இநத, ஸாவம் - எலலாம, ஸூத்ரே - நூலில், மணிகணாஇவ - மணிகளின கூட்டஙகள்போல, மயி - என்னிடததில, ப்ரோதம்-கோககப்பட்டி ருககிறது

5 தேவ-ஓ! தேவனே, தவ - உமமுடைய, தேஹே - ஶரீரததில, தேவாந - தேவதைகளே, பஶ்யாமி - பாாககிறேன, ததா - அப்படியே, ஸாவான் - எல்லா, பூதவிஶேஷஸஙகாந - பராணிவிஶேஷஙகளினுடைய கூட்டஙகளே பஶ்யாமி (பார்க்கிறேன்), ப்ருமமாணம - ப்ருமமாவையும், கமலாஸநஸதம-பருமமாவிற்கு வசப்பட்டிருக்கிற, ஈஶம - ருததிரனேயும (பாாககிறேன)

விக்ரஹத்தின் ஏகதேசத்திலும் ப்ரபஞ்சங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் விஷ்ணுவே எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்திருக்கிறவர் என்பதும் ருத்ரன் முதலியவர்கள் அவருடைய ஏகதேசத்திலிருக்கிறார்கள் என்பதும் ஏற்பட்டது.

தபஸா தோஷிதேநைவ விஶ்வகாயேந விஷ்ணுநா |
ஸ்வபார்ஶ்வே தக்ஷிணே ஶம்போ: நிவாஸ: பரிகல்பித: ||
ஏவம் ஸ்வவிக்ரஹாம்ஶேஷு ததந்யாஶ்சாபி தேவதா: |
நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யேண ஶ்ரீதரேண நிவேஶிதா: ||

ப-ரை] தபஸா - தபஸ்ஸினாலே, தோஷிதேந - ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, விஶ்வகாயேந - ப்ரபஞ்சங்களைச் ஶரீரமாகவுடைய, விஷ்ணுநா - பகவானாலே, தக்ஷிணே - வலதாகிய, ஸ்வபார்ஶ்வே - தன்னுடைய பக்கத்தில், ஶம்போ: - ருத்ரனுக்கு, நிவாஸ: - இருப்பிடம், பரிகல்பித: - ஏற்படுத்தப் பட்டது, ஏவம் - இப்படி, ஸ்வவிக்ரஹாம்ஶேஷு - தன்னுடைய விக்ரஹத்தின் ஏகதேசத்தில், ததந்யா: - அந்த ருத்ரனைத் தவிர மற்றவர்களாகிய, தேவதாஶ்சாபி - தேவதைகளும், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யேண - தடங்கலில்லாத ஸ்வதந்த்ரத்தையுடைய, ஶ்ரீதரேண - பகவானாலே, நிவேஶிதா: - வைக்கப்பட்டார்கள்.

புருஷ ஸூக்தத்திலும் 'இந்த எல்லா ப்ரபஞ்சமும் புருஷன்தான்' என்றர்த்தமுள்ளவாக்யம் முதலியவைகளினாலே அந்தப் புருஷன் அளவில்லாதவன் என்பது முதலிய தேறப்பட்டது அந்தந்த இடங்களில் அளவிடப்பட்டதாகச் சொல்லி இருப்பதற்கோ வெனில் | '1 அர்பகௌகஸ்த்வாத் தத்வ்யபதேஶாச்ச நேதி சேந்ந நிசாய்யத்வாதேவம் வ்யோமவச்ச,' 2 'அபிவ்யக்தேரித்யாஶ்மரத்ய:,' 3 'அல்பஶ்ருதேரிதி சேத்ததுக்தம்,'

1 அர்ப்பகௌகஸ்த்வாத - அல்பமான இடத்தை உடைத்தா யிருக்கிறபடியினாலும், தத்வ்யபதேஶாச்ச - அல்பபரமாணமுடையதென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், நேதிசேந்ந - இது பரமாத்மாவல்ல என்பது உசிதமல்ல, ஏவம் - இப்படி, நிசாய்யத்வாத - உபாஸநம் செய்யத் தகுந்தபடியினாலும், வ்யோமவச்ச - ஆகாயம் போல எங்கும் வ்யாபித்திருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும்

2 அபிவ்யக்தே: - உபாஸகர்களுக்கு ப்ரகாசமாக வேண்டியதற்காக, இதி - என்று, ஆஶ்மரத்ய - ஆஶ்மரத்யரென்கிற ருஷி சொல்லுகிறார்.

3 அல்பஶ்ருதே - அல்பமானரூபத்தை யுடையவனென்று ஶ்ருதியில் சொல்லிருப்பதினாலே இவன் பரமாத்மாவல்ல, இதிசேத - என்று சொன்னால், ததுக்தம் - அதற்குஸமாதானம் சொல்லப்பட்டது.

1 'ஹ்ருத்யபேக்ஷயா து மநுஷ்யாதிகாரத்வாத்,' 2. 'பாதோऽஸ்ய விச்வா பூதாநி', 3 'அநேந ஸர்வமிதம் ததம் ஆயாம பூர்ணம்', என்றிவை முதலிய ஸூத்திரங்களினால் அந்தந்த இடங்கள் அளவுபட்டிருப்பதைக் காரணமாகவுடையது என்பதும் இந்த மஹா புருஷனே எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்திருக்கிறான் என்பதும், ஸ்தாபிக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் 'யஸ்யாயுதாயுத' என்று பாகங்களைப் பிரித்திருப்பது எண்ணிறந்த பரமாண்டங்கள், அதின் ஆவரணங்கள் முதலிய மிகவும் பெரியதான விபூதிகளுக்கு ஆதாரமான இடத்தைத் தவிர மற்ற விபூதிகளுக்கு ஆதாரமாகிய அளவில்லாத ஸ்வரூபத்தின் வைபவத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இத்தால் ஒவ்வொரு பரமமாண்டங்களிலுமிருக்கிற பருமமா, ருத்திரன், முதலியவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸஹ்ய' என்பதினால் இப்படிப்பட்ட மஹிமைகள் தன் ஸ்வரூபத்தின் ஏகதேசத்தினால் அதிஷ்டானம் செய்யப்படுகிறதென்பதும் சொல்லப்படுகிறது 4 'விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்சேந ஸ்திதோ ஜகத்' என்கிற இடத்தில் பாஷ்யத்தில் 'என்னுடைய மஹிமையின் அனேகம் பதினாயிரங்களின் ஒரு பாகத்தினால் நான் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்று வ்யாக்யானம் செய்து அவ்விடத்திலேயே 'யஸ்யாயுதாயுதாம்சாம்சே' என்கிற வசனமும் உதாஹரிக்கப்பட்டது 'விச்வம்' என்பதற்குக் கார்யவஸ்துக்களின் கூட்டமெல்லாம் என்றர்த்தம் 'விசித்ர ப்ரவிபாக' என்பதற்கு சேதனம் இவைகளின் அதிகமான வ்யத்யாஸம் என்றர்த்தம் அது விசித்ரமாக இருக்கையாவது ஆச்சர்யமாக இருக்கை உட்பிரிவுகளுக்குள் இரு

---

1 மனுஷ்யாதி காரத்வாத - உபாஸனம் மனுஷ்யர்களினாலேயே செய்யக்கூடியதாகையினால், ஹ்ருதயபேக்ஷயா து - அந்த மனுஷ்யர்களின் ஹ்ருதயத்தை எதிர்பார்த்து அதிலிருக்கும் பரமாத்மா அங்குஷ்ட ப்ரமாணம் என்று சொல்லி இருக்கிறது

2 புதயாத்த -பரமாத்மா நாலு பாதங்களை யுடையது என்றளவிட்டுச் சொல்லியிருப்பதும் உபாஸகம் செய்வதற்காக, பாதவத் - இன்னும் சில இடங்களிலும் மற்றும் சிலவஸ்துக்களைப் பாதமாகச் சொல்லியிருப்பதுபோல.

3 அநேந - இந்த பருமத்தினால், ஸர்வம் - எல்லாம் வ்யாபிக்கப் பட்டிருப்பதென்பது, ஆயாம ஶப்தாதிப்ய -பூரணன் என்பது முதலிய பதங்கள் ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால்

4 அஹம் - நான், இதம் - இந்த, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லா, ஜகத் - லோகத்தையும், ஏகாம்சேந-ஒருபாகத்தினால், விஷ்டப்ய - தாங்கிக்கொண்டு, ஸ்தித - இருக்கிறேன்.

கரும வ்யத்யாஸங்களாகவுமாம. தேவன மனுஷ்யன முதலிய வ்யத்யாஸத்திலுைம அவைகளுக்குத்தக்குந்த ஜ்ஞானம ஸுகம முதலியவைகளின வ்யத்யாஸத்திலுைம சேதன வஸ்துக்களுக்குப பேதமுண்டாயிருக்கிறது அசேதனங்களின வ்யத்யாஸங்களோ வெனில பஞ்சபூதங்கள், இந்த்ரியங்கள், அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்துக்கள், அதற்கு ஒத்தாசைக் கருவிகள், இவைகளாகவும, இருக்கின்றன இதுவும ஒருவித விரோதங்களுமில்லாத ப்ரத்யக்ஷம அனுமானம ஶாஸ்த்ரம இவைகளினுல எப்படி ஸம்பவிக்குமோ அப்படி அறிந்து கொள்ளத்தக்கது இப்படிப்பட்ட வ்யத்யாஸத்தினுல வருத்தம,தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்வரூபம, ஸ்திதி, வ்யாபாரம, இவைகளை உடையதாக முடிவு பெற்றிருக்கிறது என்றாத்தம 12

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑌕 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍀𑌡𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍈𑌃 ।
𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿 ? 𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑍃𑌤𑍇𑌨 ॥ 13

வேதாபஹார குருபாதக தைத்ய பீடாத்
யாபத் விமோசந மஹிஷ்ட பல ப்ரதாநை |
கோந்ய ப்ரஜா பசுபதீ பரிபாதி ? கஸ்ய
பாதோதகேந ஸ ஶிவ: ஸ்வ ஶிரோதருதேந? || 13

ப - ரை] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰 - வேதத்தை அபஹரித்த தென்ன 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑌕 - பெரியதான பாபம், அல்லது தகப்பனுராகிய பரும்மா வினிடத்தில் செய்த பாபம், 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍀𑌡𑌾-அஸுரர்களினு லுண்டாகிய உபத்திரவம், 𑌆𑌦𑌿 - இவை முதலாகிய, 𑌆𑌪𑌦𑌃 - ஆபத்துக்களை, 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨 - விடுவிப்பது, 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠 - உயாந்ததாகிய, 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍈𑌃 - பலங்களைக் கொடுப்பது, இவைகளினுல், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 - (உம்மைவிட) வேருகிய, 𑌕𑌃 - எவன், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍀 - ப்ரும்மா, ருத்திரன், இவாகளை, 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿-காப்பாற்றுகிறுன், 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑍃𑌤𑍇𑌨 - தன்னுடைய தலையில தரிக்கப்பட்ட, 𑌕𑌸𑍍𑌯 - (உம்மைவிட வேறு) எவனுடைய, 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 - திருவடித் தீர்த்தத்தினுல், 𑌸𑌃 - அந்த ருத்திரன், 𑌶𑌿𑌵𑌃-பரிசுத்தனுக (ஆனுன) 13

பா] ஆனுலும ப்ரத்யக்ஷமான ஶ்ருதிவாக்யங்களினுலும, அதில இருக்கும அடையாளங்களினுலும, ஒரு ப்ரமாணங்களினுலும மறுக்கப்படாத பெயர்களினுலும பகவான பரதேவதை என்பதேற்படுகிறது.

அப்படி இருந்த போதிலும் 1 'இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ருஹ்மயேத்' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், விரோதாதிகரணம் ஸ்பஷ்டமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதமான ஸ்ம்ருதிகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிற படியினாலும், ப்ரஜாபதி ருத்திரன் இவர்கள் உயர்ந்தவர்களென்று நிரூபிக்கிற அநேகப் புராணங்கள் காணப்படுகிற படியினாலும், பகவானே பரதேவதையென்று நிஶ்சயம் செய்வது முடியாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு மிகவும் ப்ரபலங்களாகிய புராணங்களில் ப்ரஸித்தங்களாயும் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் இவர்களைப் பகுத்தறிவதற் கடையாளங்களாயு மிருக்கிற சரித்திரங்களைக் கொண்டு பதில் சொல்லுகிறார்—'வேதாபஹார' என்றாரம்பித்து இதின் கருத்தாவது—எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயும், ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும், ஸாத்விகங்களாயு மிருக்கிற புராணம் முதலியவைகளினால் விவரணம் செய்யப்படுகிற ப்ரத்யக்ஷமான ஶ்ருதிகளினால் அர்த்தத்தை நிஶ்சயம் செய்வது ஏற்பட்டிருக்க ஶ்ருதிகளுக்குவிருத்தங்களாக அர்த்தம் சொல்லுகிற ராஜஸங்களாயும் தாமஸங்களாயு மிருக்கிற புராணம் முதலியவைகளைச் ஶாரீரகஶாஸ்த்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஸ்ம்ருத்யதி கரணத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விரோதாதிகரண நியாயத்தினால் நிராகரிப்பது உசிதம் ஶ்ருதிகளுக்கு விருத்தமானக் கதைகள் தாமஸ புராணத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிற படியினாலே ப்ரமம், மோசம் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம், இவைகளினால் உண்டானதாக எண்ணத்தக்கவைகள் மனு ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் பகவானே பரதேவதை யென்பது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஏதொன்றை மனு சொன்னாரோ அது மருந்து' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது 2 'மந்வர்த்தவிபரீதா து யா ஸ்ம்ருதி: ஸா ந ஶஸ்யதே' என்று ஸ்ம்ருதியிலும் சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் ஸாத்விகங்களான இதிஹாஸ புராணம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட வேதத்தை அபஹரித்தது முதலியக் கதைகள் பராபர தத்துவங்களைப் பகுத்தறிவதில் நல்ல அடையாளங்களாகின்றன—என்பது ஆகையினால் இவ்விடத்தில்

1 இதிஹாஸபுராணாப்யாம்-இதிஹாஸம், புராணம், இவைகளினால், வேதம்-வேதத்தை, ஸமுபப்ருஹ்மயேத் - உபப்ருஹ்மணம் செய்யவேண்டும், அதாவது வேதத்தின் அர்த்தத்தை விவரித்துக்கொள்ளவேண்டும்

2 யா-எந்த, ஸ்ம்ருதி:-ஸ்ம்ருதியானது, மந்வர்த்தவிபரீதா-மனுவினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு விருத்தமான அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதோ, ஸா-அது, நஶஸ்யதே-அங்கீகரிக்கப் படுகிறதில்லை.

எல்லா லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவராகிய அந்தப் பகவான் 'அந்த ஒரேவஸ்து லக்ஷ்மியுடன்கூடக் காற்று முதலிய ஒரு வஸ்துக்களுமில்லாமல் இருந்தது' என்றும், 'அந்தப் பரமாத்மாவை விட வேறு பரவஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்றும், 'அந்தப் பரமாத்மாவை விட வேறு பரவஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்றுமாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமான முன் ப்ரும்மாவிற்குப் ப்ரளயமுண்டாகி மறுபடியும் ப்ரும்மா உண்டாகாத தசையில் மஹத் முதலாக ஸ்ருஷ்டிக்கும் வரிசைப்படி ப்ரும்மாவை முதலில் ஸ்ருஷ்டித்து ப்ரளய காலத்தில் மறைந்திருந்த வேதங்களையும் முன்பிருந்த வரிசை க்ரமங்களோடு கூடினதாகவே ப்ரகாசம்செய்து ப்ரும்மாவிற்குக்கொடுத்தான் இவ்விடத்தில் 'விதயாதி (ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்)' 'ப்ரஹிணோதி (கொடுக்கிறார்)' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பது ஒவ்வொரு கல்பங்களிலும் இப்படியே நடக்கிற தென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக பிறகு வேதமாகிற கண்களினால் காட்டப்பட்ட ப்ரபஞ்சங்களின் ஸ்ருஷ்டியை ப்ரும்மா செய்யவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாபங்களின் பலத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பரமாத்மாவினாலேயே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாயும் ஶரீரத்தை எடுத்துக்கொண்ட ரஜஸ்தமோ குணங்களென்று பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்களில்சொல்லப்பட்டவர்களாயும் அதிக பலசாலிகளுமாகிய மதுகைடபர்கள் 'தாமரைப்பூவில் உட்கார்ந்தவராயும், மிகுந்ததேஜஸ்ஸை யுடையவராயும் முதலில் வேதங்களை ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ரும்மாவைப் பார்த்தார்கள் மஹாபராக்கிரமமுடைய அந்த அஸுரர்கள் ரூபத்துடன் கூடிய வேதங்களைப் பார்த்து ப்ரும்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அந்த வேதங்களை அபகரித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு அந்த அஸுர ஶ்ரேஷ்டர்கள் அநாதியான அந்த வேதங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஜலம் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில் நுழைந்து பாதாளத்தில் ப்ரவேஶித்தார்கள் வேதங்கள் அபகரிக்கப்பட்ட பிறகு ப்ரும்மா அஜ்ஞானத்தை அடைந்தார் வேதங்களைப் பறிகொடுத்த ப்ரும்மா ருத்திரனைப் பார்த்து மேல் சொல்லப்படுகிற வார்த்தைகளைச் சொன்னார் ப்ரும்மா சொல்லுகிறார் வேதங்கள் எனக்கு உயர்ந்த கண்கள் வேதங்களே எனக்குச் சிறந்த பணம் வேதங்கள் எனக்கு உயர்ந்த ப்ரகாசம். வேதங்கள் எனக்கு உத்தமமான பரப்ரம்மம் இப்படிப்பட்ட என்னுடைய எல்லா வேதங்களும் அஸுரர்களினால் பலாத்காரமாய் அபகரிக்கப்பட்டன வேதங்களில்லாத இந்த லோகங்கள் எனக்கு இருட்டாயிருக்கின்றன வேதங்கள் அபகரிக்கப்பட்ட பிறகு லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்றாரம்பித்த நான் என்ன செய்வேன். வேதங்கள

நாசமடைந்ததினால் உண்டான துக்கம் எனக்கு மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறது. ஆஶ்சர்யம்! இப்படிப்பட்ட துக்கமாகிய ரோகம் என்னுடைய மனதை மிகவும் வருத்தப்படுத்துகிறது. இப்படிப்பட்ட துக்கமாகியஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிற என்னை இப்பொழுது யார் கரை தூக்கி விடுவார்கள்? ஓ! புத்திமானாகிய ராஜஶ்ரேஷ்டனே, இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற பருமமாவிற்குப் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்ய வேண்டுமென்கிற புத்தி உண்டானது. பிறகு பரபுவாகிய பருமமா கையைக்கூப்பிக்கொண்டு உயர்ந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்தார்' என்னாரம்பித்து 'இந்த ஸமயத்தில், ஓ! ராஜனே, குதிரையின் தலைபோன்ற தலையையுடைய பகவான் பாதாளத்திலிருக்கிற எல்லா வேதங்களையுமெடுத்துக்கொண்டு வந்து பருமமாவிற்குக் கொடுத்தார். ஓ! ராஜாவே, பிறகு அந்தப் பருமமா தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தார். இப்படி புருஷோத்தமனாகிய பகவான் அந்த மதுகைடபர்கள் என்கிற அஸுரர்களைக்கொன்றதினாலும், வேதங்களைத் திரும்பக்கொடுத்ததினாலும் பருமமாவின் துக்கத்தைப்போக்கடித்தார்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. குருபாதகத்திலிருந்து விடுவித்தது ருத்திரனுக்கு குருவை (தகப்பனை) பற்றிச் செய்த பாபம் என்றர்த்தமாகவுமாம். குருவாகிய பாபம் என்று விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். பராமமணர்களுக்குள் சிறந்தவனும் தகப்பனுமாகிய பருமமாவின் தலையை அறுத்ததைவிட அதிகமான பாபம் ஸம்பவிக்காதல்லவா. மேலும் தெரிந்தவன் அக்ரமம் செய்தால் அதிக சிக்ஷை செய்யவேண்டுமென்று ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஜ்ஞன் என்று பெயருடைய இந்த ருத்திரன் இந்தத்தன்னுடைய பாபத்தைத்தான் அறியவில்லை என்பது முசிதமல்ல. மாத்ஸ்ய புராணத்தில் இந்த ருத்திரன் தன்னாலேயே 'பிறகு கோபத்தையுடையவனும், சிவந்த கண்களையுடையவனுமாயிருக்கிற என்னால் இடது கைக் கட்டைவிரல் நகத்தின் நுனியினால் அந்த பருமமாவினுடைய தலை அறுக்கப்பட்டது. பருமமா சொல்லுகிறார்: ஒரு குற்றமும் செய்யாத என்னுடைய தலை எந்தக் காரணத்தினால் உன்னாலறுக்கப்பட்டதோ ஆகையினால் நீ சாபத்தை யடைந்து கபாலத்தைக் கையிலேந்திக் கொண்டிருக்கப்போகிறாய். ருத்திரன் சொல்லுகிறார்: பருமஹத்தி தோஷத்தினால் கலக்கப்பட்டவனாகி இந்தப் பூமியில் புண்யதீர்த்தங்களையெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டிருந்த நான், ஓ! தேவியே, ஹிமவத்பர்வதத்தைக் குறித்துச் சென்றேன். அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயணனால் தன்னுடைய தேஹத்திலொரு பக்கம் நகத்தின் நுனியால் கீறப்பட்டது. அதிலிருந்து அதிகமான ரக்தத்தின் தாரை பெருகிற்று. பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் ஓ! பார்வதியே,

அந்த ப்ரும்ம கபாலம் ஆயிரம் சுக்கலாய் வெடித்துக் கீழே விழுந்து கனவில் கண்ட பணம் போலப் போய்விட்டது' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சில புராணங்களில் ஶோவைை ஜலத்தினால் அந்தக் கபாலம் நிறைக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டது' என்று சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டும் கல்பங்கள் வெவ்வேறாகையினால் சில கல்பங்களில் சிலவிதமாக நடந்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத பகவானுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தில் யுத்தம் முதலிய இடங்களிலும் இந்த இடத்திலும் இரத்தம், ஶோவை, முதலியது பகவானாலே மாயையினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று எண்ணத் தக்கது. ருத்திரனுக்கு அஸுரர்களினால் உண்டான பீடையாகிற ஆபத்தை விடுவித்ததும் அந்தகாஸுரனோடு யுத்தம் செய்யும்பொழுது பரஸித்தமாயிருக்கிறது. அதுவும் மாத்ஸ்ய புராணத்தில் ருத்திரனால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிக்கப்பட்ட அந்தகாஸுரனுடைய இரத்தத் திவலைகளினால் அநேகம் அந்தகாஸுரர்கள் உண்டாக, 'பிறகு அந்த ருத்திரன் அநேகம் அந்தகாஸுரர்களினால் எதிர்க்கப்பட்டவராய் பிறப்பில்லாதவரும் ப்ரபுவுமாகிய வாஸுதேவனைச் ஶரணமாக அடைந்தார். பிறகு அந்தப் பகவானாகிய விஷ்ணு ஶுஷ்கரேவதியை உண்டாக்கினார். அது அந்தகாஸுரர்களின் இரத்தங்களை உலர்த்திவிட்டது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே ருத்திரனுக்கு அவனே கொடுத்த வரத்தில் ஶக்தியைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக ஆரம்பித்த வ்ருகாஸுரனுடைய துஷ்டத்தனத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட பயத்தை விடுவித்ததும் அறியத்தக்கது. இவ்விடத்தில் இந்திரன் முதலியவர்களுக்கு ஹிரண்யகஶிபு, ராவணன், த்வாஸுஸ, முதலியவர்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆபத்தை விடுவித்ததும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியது. இது பொதுவாக ஸபாபர்வத்தில் [1] 'ஏஷ தேவேஷ்வர ஸுராணாம் ச அஸுராணாமபி ஸர்வ ஶ: பயாபயகர: க்ருஷ்ண: ஸர்வ லோகேஶ்வரேஶ்வர: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. 'க்ஷிதி' என்னும் பதத்தினால் ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத திரிபுரர்களை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை முதலிய ஆபத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இதுவும் மஹா

---

1 ஏஷ:-இந்த, ஸர்வலோகேஶ்வரேஶ்வர:-எல்லா லோகங்களுக்கும் ஈஶ்வரனாகிய, க்ருஷ்ண -ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், ஏவம் - இப்படி, ஸுராணாமபி - தேவதைகளுக்கும், அஸுராணாம் ச - அஸுரர்களுக்கும், ஸர்வஶ -எல்லாக்காலங்களிலும், பயாபயகர -பயத்தையும் அபயத்தையும் செய்கிறவர்.

பாரதத்தில் 1 'விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமித தேஜஸ:। தஸ்மாத் தனுர்ஜ்யா ஸம்ஸ்பர்ஶம் ஸ விஷேஹே மஹேஶ்வர:॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்திலும் 2 'த்ரிபுரம் ஜக்னுஷ: பூர்வம் ப்ரஹ்மணா விஷ்ணுபஞ்ஜரம் । ஶங்கரஸ்ய த்விஜஶ்ரேஷ்ட ரக்ஷணாய நிரூபிதம்॥ வாகீஶேந ச ஶக்ரஸ்ய பலம் ஹந்தும் ப்ரயாஸ்யத:।' என்று சொல்லப்பட்டது. பகவானுடைய மூன்று திருநாமங்களை விதிக்குமிடத்திலும் அந்த மூன்று பெயர்களின் ப்ரபாவத்தினாலே ருத்திரனுக்குக் காலகூட விஷத்தினாலுண்டான ஆபத்திலிருந்து தாண்டினது 3 'அச்யுதாநந்த கோவிந்த இதி நாமத்ரயம் ஹரே:। ஓம் நமஸ் ஸம்புடீக்ருத்ய ஜபன் விஷம் அதோ ஹர:॥' என்பதினால் தெரிவிக்கப்பட்டது. பாணாஸுர யுத்தத்திலும் பகவானாகிய வாஸுதேவனோடு யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்த ருத்திரனை ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தினால் அந்த யுத்தமாகிற ஆபத்திலிருந்து பகவான் தாண்டுவித்தாரென்பதும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் 4 'ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரேண கோவிந்தோ ஜ்ரும்பயா

---

1 அமித தேஜஸ -அதிக பராக்கிரமத்தையுடைய, பகவத -பகவானாகிய, பவஸ்ய - ருத்திரனுக்கு, விஷ்ணு -விஷ்ணுவானவர், ஆத்மா - அந்தராத்மா, தஸ்மாத் - ஆகையினாலே ஸ -அந்த, மஹேஶ்வர:-ருத்திரன், தனுர்ஜ்யா ஸம்ஸ்பர்ஶம் - தனுஸ்ஸின் நாணக்கயிற்றைத்தொடுவதை, விஷேஹே - பொறுத்தார்

2 பூர்வம் - முன்பு, த்ரிபுரம் - திரிபுரத்தை, ஜக்னுஷ: -அழிக்கிற, ஶங்கரஸ்ய - ருத்திரனுடைய, ரக்ஷணாய - காப்பாற்றுவதற்காக, த்விஜஶ்ரேஷ்ட - த்விஜர்களில் ஶ்ரேஷ்டனாகிய ஜமதக்னியே, ப்ரஹ்மணா - ப்ரஹ்மாவினாலே, விஷ்ணுபஞ்ஜரம் - விஷ்ணுபஞ்சரம் என்கிற மந்திரமானது, நிரூபிதம் - செய்யப்பட்டது, பலம் - பலாஸுரனை, ஹந்தும் கொல்லுவதற்கு, ப்ரயாஸ்யத:-ப்ரயாஸப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஶக்ரஸ்ய ச - இந்திரனுக்கோவெனில் வாகீஶேந - ப்ருஹஸ்பதியினால் (விஷ்ணுபஞ்சரமந்திரம் சொல்லப்பட்டது)

3 ஆனுஷ்டுபம் - அனுஷ்டுப் வ்ருத்தமாயிருக்கிற, பரம் - உயர்ந்த, அச்யுதானந்த கோவிந்த மந்த்ரம்-அச்யுதானந்த கோவிந்த என்றாரம்பிக்கும் மந்திரத்தை, ஓம் நமஸ்ஸம்புடீக்ருத்ய - ப்ரணவத்திற்கும் நமஸ்ஸுக்கும் நடுவில்வைத்து, ஹர -ருத்திரன், ஜபன் - ஜபித்துக்கொண்டு, விஷதர -விஷத்தைத் தாங்கினார்

4 கோவிந்த -ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், ஶங்கரம் - ருத்திரனை, ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரேண-ஜ்ரும்பணாஸ்திரத்தினால், ஜ்ரும்பயாமாஸ - ஸதம்பமாக நிற்கும்படிச் செய்தார், தத:-பிறகு, தைத்யா: - அஸுரர்களும், ப்ரமதா: ச - ப்ரமதகணங்களும், ஸமந்தத:-நாலு பக்கங்களிலும், ப்ரணேஶு -கூச்சலிட்டார்கள், ஜ்ரும்பாபிபூத:-ஜ்ரும்பாஸ்திரத்தினால் அவமானம் செய்யப்பட்ட, ஹர -ருத்திரன், ரதோபஸ்தே - தேர்நடுவில், உபாவிஶத - உட்கார்ந்தார், ததா - அப்பொழுது, அக்லிஷ்ட காமணா-ப்ரயாஸமில்லாமல் காரியத்தைச்செய்கிற, க்ருஷ்ணேன-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனோடு, யோத்தும் - யுத்தம்செய்ய, ஶக்த - சக்தியுள்ளவராகவில்லை

ரிவஸ ஶங்கரம் । ததஃ ப்ரணேமு தேவாஸ்தே ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸர்ஷிகா:॥ ஜ்ரும்பிதம் ஶிவம் த்ருஷ்ட்வா தத்ர ததா ஜிதஸ்ஸர்வகுணை: । ஜம்பி வாக ஸமாக்க பக்ஷிராஜேந விஷ்ணுநா ॥' என்று சொல்லப் பட்டது. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் பரசுராமன் 1 'ஹுங்காரேண மஹாதேவ: ஸ்தம்பிதோத த்ரிலோசன: । ஜ்ரும்பிதம் தத் தநுர்த்ருஷ்ட்வா ஶைவம் விஷ்ணு பராக்ரமை: । அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும் தேவாஸ் ஸர்ஷிகணாஸ்ததா ।' என்று சொன்னார். ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்தில் ருஷி வேஷம் தரித்துக்கொண்டவராய் தாமனுக்குப் பிள்ளையாய், நரனுக்கு ஸஹாயனாயிருக்கும் நாராயணனுடன் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்து அவரால் ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கப்பட்ட ருத்திரன் தகப்பனாருடையவும் பிள்ளையினுடையவும் நடுவில் நுழைந்திருக்கிற பருமனால் தெரிவிக்கப்பட்டவராய் அவரைச் சரணமாக அடைந்து எல்லா லோகங்களுக்கும் சரணயனாகிய அந்த நாராயணனால் காப் பாற்றப்பட்டாரென்று மஹாபாரதத்தில் 2 'ப்ரஸாதயாமாஸ பவோ தேவம் நாராயணம் ப்ரபும் । ஶரணம் ச ஜகாமாத்யம் வரேண்யம் வரதம் ஹரிம் ॥' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு விசேஷமான பலங்களைக் கொடுத்ததும் அந்த மஹா பாரதத்திலேயே குண்டதரோபாக்யானத்தில் 3 'யுக கோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்மபூ: । புனஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும ॥'

---

1 மஹாபாஹு:-பாஹு-பலத்தையுடையவராகிய, த்ரிலோசன: - மூன்று கண்களையுடைய ருத்திரன், அத-பிறகு, ஹுங்காரேண-ஹும் என்னும் ஶப்தத்தினால், ஸ்தம்பித -ஸ்தப்தமாக நிறுத்தப்பட்டார், ஶைவம் - சிவனுடையதாகிய, தத - அந்த, தனு:-தனுஸ்ஸை, விஷ்ணு பராக்ரமை:-பகவானுடைய பராக்ரமங்களினால், ஜ்ரும்பிதம் - முறிந்ததாக, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து ததா—அப்பொழுது, ஸர்ஷிகணா:-ருஷிகளின் கூட்டங்களோடு கூடிய, தேவா: தேவதைகள், விஷ்ணும் - பகவானை, அதிகம் - மேற்பட்டவனாக, மேனிரே - எண்ணினார்கள்

2 பவ:-ருத்திரன், தேவம் - தேவனையும், ப்ரபும் - ப்ரபுவாயிருக்கிற, நாராயணம் - நாராயணனை, ப்ரஸாதயாமாஸ - அனுக்ரஹம் செய்யும்படி பிரார்த்தித்தார், வரதம் - வரத்தைக் கொடுக்கிற, ஆத்யம் - முதன்மையான, வரேண்யம் - சிறந்த ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஶரணம் ச - ஶரணமாகவும், ஜகாம - அடைந்தார்

3 பத்மபூ:-ப்ருமமா, யுககோடிஸஹஸ்ராணி-ஆயிரம் கோடி யுகங்கள், விஷ்ணும் - பகவானை, ஆராத்ய - ஆராதனம் செய்து, புன: -மறுபடியும், த்ரைலோக்ய தாத்ருத்வம் - மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ரும்மாவாக விருக்கையை, ப்ராப்தவான்-அடைந்தார், இதி - என்று, ஶுஶ்ரும - கேள்விப்படுகிறோம்

என்று சொல்லப்பட்டது. வேறு உபாக்யானத்திலும் 1 'புரா ஸ்ருஷ்ட: மயா ப்ரஹ்மா மத்யஜ்ஞமயஜத் ஸ்வயம் | ததஸ்தஸ்மை வராந் ப்ரீதோ ததாம்யஹமநுத்தமாந் || மத்புத்ரத்வம் ச கல்பாதௌ லோகாத்யக்ஷத்வமேவ ச |' என்று சொல்லப்பட்டது. தாமபுத்திரருடைய துக்கத்தைப் போக்குகிற ஸந்தாபத்திலும் 2 'விஶ்வரூபோ மஹாதேவ: ஸர்வமேதே மஹாக்ரதௌ | ஜுஹாவ ஸர்வபூதாநி ஸ்வயமாத்மாநமாத்மநா ||' என்றாரம்பித்து 3 'மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோ பபூவ || விஶ்வாந் லோகாந் வ்யாப்ய விஷ்டப்ய கீர்த்த்யா விராஜதே த்யுதிமாந் க்ருத்திவாஸா: ||' என்று சொல்லப்பட்டது. இதுவே பஹ்ருசசாகையில் 'இந்த தேவனாகிய விஷ்ணுவிற்கு ஹவிஸ்ஸுக்களினால் ப்ரீதியை உண்டுபண்ணி ருத்திரன் ருத்திரனுடையதாகிய பெருமையை அடைந்தார்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே ருத்திரனுக்கு பசுக்களுக்குப் பதியாக இருக்கையும் வரனாக வேண்டிக்கொண்டதினால் உண்டானது என்பதும் 'அந்த ருத்திரன் வரத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் நானே பசுக்களுக்கு அதிபதியாயிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்; ஆகையினால் ருத்திரன் பசுக்களுக்குப் பதியானார்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. திருநாராயணீ

---

1 புரா - முன்பு, மயா - என்னால், ஸ்ருஷ்ட - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, ப்ருஹ்மா - ப்ருஹ்மாவானவர், ஸ்வயம் - தானே, மத்யஜ்ஞம் - என்னைப்பற்றிய யாகத்தை, அயஜத - செய்தார், தத - பிறபாடு, ப்ரீத - ப்ரீதியை யடைந்தவனாகிய, அஹம் - நான், தஸ்மை - அந்த ப்ருஹ்மாவின் பொருட்டு, கல்பாதௌ - ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில், மத்புத்ரத்வம் - எனக்குப் பிள்ளையாயிருக்கையையும், லோகாத்யக்ஷத்வம் - லோகங்களுக்கு யஜமானனாக இருக்கையுமாகிற, அனுத்தமான - மிகவும் சிறந்த, வரான - வரங்களை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்.

2 விஶ்வரூப - ப்ரபஞ்சத்தை ரூபமாகவுடைய, மஹாதேவ: - ருத்திரன், ஸர்வமேதே - ஸர்வமேதமென்கிற, மஹாக்ரதௌ - பெரிய யாகத்தில், ஆத்மனா - மனஸ்ஸினால், ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளையும், ஆத்மானம் - தன்னையும், ஸ்வயம் - தானே, ஜுஹாவ - ஹோமம் செய்தார்.

3 மஹாத்மா - மஹாத்மாவாகிய, மஹாதேவ - ருத்திரன், ஸர்வமேதே - ஸர்வமேத என்கிற யாகத்தில், ஆத்மானம் - தன்னை, ஹுத்வா - ஹோமம் செய்து, தேவதேவ - தேவதேவனாக, பபூவ - ஆனார், விஶ்வான - எல்லாலோகான - லோகங்களை, வ்யாப்ய - வ்யாபித்துக்கொண்டு, விஷ்டப்ய - தாங்கிக்கொண்டு, த்யுதிமான - காந்தியை யுடையவனாயும், க்ருத்திவாஸ: - யானைத் தோலை வஸ்திரமாக வுடையவனாயும், விராஜதே - விளங்குகிறார்.

யத்தில் எல்லாத் தேவதைகளும் பகவானை ஆராதிக்கிறவர்கள் என்பதும் அவருக்கு வசப்பட்ட கதியை உடையவர்களென்பதும் 1 'தம் தேவா ருஷயஶ்சைவ நாநா தநு ஸமாஶ்ரிதா: | பக்த்யா ஸம்பூஜயந்தீஹ கதிம் சைஷாம் ததாதி ஸ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது. யஜ்ஞாகரஹாராத்யாயத்திலும் பகவானே எல்லாக் காமங்களினாலும் ஆராதனம் செய்யத்தக்கவன் என்பதும், ப்ருமமா முதலிய எல்லோரும் அவனுடைய அனுக்ரஹத்தினால் யஜ்ஞத்தில் பாகங்களையடைந்தவர்களென்பதும் 2 'ததஸ்தே விபுதா: ஸர்வே ப்ரஹ்மா ச ருஷயஶ்ச யே | வேதத்ருஷ்டேந விதிநா வைஷ்ணவம் க்ரதுமாரபந் || தஸ்மிந் ஸத்ரே ததா ப்ரஹ்மா ஸ்வயம் பாகமகல்பயத் | தேவா மஹர்ஷயஶ்சைவ ஸர்வே பாகாநகல்பயந் || தே கார்தயுகதர்மாண: பாகா: பரமஸத்க்ருதா: | ப்ராபுராதித்யவர்ணம் தம் புருஷம் தமஸ: பரம் ||' என்றும், பிறகு பகவானுடைய வாக்யம் 3 'யேந ய: கல்பிதோ பாக: ஸ ததா ஸமுபாகத: | ப்ரீதோஹம் ப்ரதிஶாம்யத்ய பலமாவ்ருத்தி லக்ஷ

1 தேவா -தேவதைகளும், ருஷயஶ்சைவ - ருஷிகளும், நாநா தநுஸமாஶ்ரிதா -அனேகச ஶரீரங்களை அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, தம் என்ம-அந்த இந்தப் பகவானை, பக்தயா - பக்தியினால், ஸம்பூஜயந்தி - பூஜை செய்கிறார்கள், ஸ. - அந்தப்பகவான், ஏஷாம் — இவர்களுக்கு, கதிம் - கதியை, ததாதி - கொடுக்கிறான்

2 தத -பிறபாடு, தே - அந்த, ஸர்வே - எல்லா, விபுதா -தேவதைகளும், ப்ருமமா — ப்ரும்மாவும், தேச - அந்த, மஹர்ஷய -மஹருஷிகளும், வேதத்ருஷ்டேன - வேதத்தினால் கண்டறியப்பட்ட, விதிநா - விதியினால், வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுவைத் தேவதையாகயுடைய, க்ரதும - யஜ்ஞத்தை, ஆரபந - ஆரம்பித்தார்கள், தஸ்மிந - அந்த, ஸத்ரே - யாகத்தில், ப்ரும்மா - ப்ரும்மாவானவர், ததா - அப்பொழுது, ஸ்வயம - தான், பாகம் - பாகத்தை, அகல்பயத - செய்தார், அதாவது பகவானுக்கு ஸமர்ப்பித்தார், தேவா: - தேவதைகளும், ஸர்வே - எல்லா, மஹர்ஷயஶ்ச - மஹருஷிகளும், பாகாந - பாகங்களை, அகல்பயந - செய்தார்கள், கார்த்தயுகதர்மாண -க்ருதயுக தர்மப்படி செய்யப்பட்ட, பரம ஸத்க்ருதா -மிகவும் பூஜை செய்யப்பட்ட, தே - அந்த, பாகா: - பாகங்கள், தமஸ -தமோகுணத்திற்கு, பரம - மேலே இருக்கிற, ஆதித்யவர்ணம - ஸூர்யனுடைய வர்ணத்தைப் போன்ற வர்ணத்தையுடைய, தம - அந்த, புருஷம - புருஷனை, ஆபு:-அடைந்தன.

3 யேன - எவனால், ய:-எந்த, பாக -பாகம், கல்பித:-செய்யப்பட்டதோ, ஸ:-அது, ததா - அப்படியே, ஸமுபாகத -வந்து சேர்ந்தது, ப்ரீத -ப்ரீதியை யடைந்திருக்கிற, அஹம - நான், அத்ய - இப்பொழுது, ஆவ்ருத்தி லக்ஷணம் - திரும்பி வருவதை லக்ஷணமாகவுடைய, பலம் — பலத்தை, ப்ரதிஶாமி - கொடுக்கிறேன்

ர்வ்யக்திர் லக்ஷணம்॥' என்றும், அப்படியே 1 'யே ச யஜ்ஞைர் யக்ஷ்யந்தே ஸர்வலோகேஷு வை ஸுரா:। கல்பயிஷ்யந்தி வோ பாகாந் தே நரா வேதகல்பிதாந்॥ யோ மே யதா கல்பிதவாந் பாகமஸ்மிந் மஹாக்ரதௌ। ஸ ததா யஜ்ஞபாகார்ஹோ வேதஸூத்ரே மயா க்ருத:॥' என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது காமகாண்டத்தில் முதல் அத்யாயத்தில் 2 'த்ரிபுவனேச்வர தேவ! கம் தேவமதிகம் தவ। யஸ்மாந் மானஸமவ்யக்ரம் க்ருத்வா நித்யமாராத்யஸே॥ ஜபஹோமநமஸ்காரைஸ்தம் வதஸ்வ தயாமய।' என்று பார்வதியினால் கேட்கப்பட்ட ருத்திரன் 3 'ச்ருணுஷ்வைகம் மஹாபா

---

1 யேச - எவர்களும், யஜ்ஞை - யஜ்ஞங்களினால், யக்ஷ்யந்தே - ஹோமம் செய்யப்போகிறார்களோ, ஸுரா - ஓ! தேவதைகளே, ஸர்வலோகேஷு - எல்லா லோகங்களிலும், தே - அந்த, நரா - மனிதர்கள், வ: - உங்களுக்கு, வேதகல்பிதாந் - வேதங்களினால் விதிக்கப்பட்ட, பாகாந் - பாகங்களை, கல்பயிஷ்யந்தி - செய்யப்போகிறார்கள், ய: - எவன், மே - எனக்கு, அஸ்மிந் - இந்த, மஹாக்ரதௌ - மஹா யாகத்தில், பாகம் - பாகத்தை, யதா - எப்படி, கல்பித்வாந் - செய்தானோ, ஸ: - அவன், ததா - அப்படியே, வேத ஸூத்ரே - வேதத்தைச் சேர்ந்த அதாவது கல்பஸூத்திரத்தில், யஜ்ஞபாகார்ஹ - யஜ்ஞத்தில் பாகத்தையடையத் தகுந்தவனாக, மயா - என்னால், க்ருத - செய்யப்பட்டான்

2 த்ரிபுவனேச்வர - மூன்று லோகங்களுக்கு ஈச்வரனாகிய, தேவ - ருத்திரனே, யஸ்மாத் - எவனிடத்திலிருந்து, மானஸம் - மனதை, அவ்யக்ரம் - சலிக்காததாக, க்ருத்வா - செய்து, ஜபஹோம நமஸ்காரை - ஜபம், ஹோமம், நமஸ்காரம் இவைகளினால், தவ - உனக்கு, அதிகம் - மேற்பட்டவனாகிய, கம் - எந்த, தேவம் - தேவனை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஆராத்யஸே - ஆராதனம் செய்கிறீர், தம் - அவனை, வதஸ்வ - சொல்லும்

3 மஹாபாகே - சிறந்தவளாகிய பார்வதியே, த்வம் - நீ, ச்ருணுஷ்வ - கேள், யதா - எப்படி, நித்யம் - தினந்தோறும், அஹம் - நான், நமாமி - ஸேவிக்கிறேனோ, ததா - அப்படியே, ப்ரும்மாத்யா - ப்ரும்மா முதலியவர்களும், முனய: ச ஏவ - ருஷிகளும், தபோத்யாந ஸமாதிபி - தபஸ், த்யானம், த்யானம், இவைகளினால், யம் - எந்தப் பகவானை, ஸதா - எப்பொழுதும், ஆராத்யந்தி - ஆராதனம் செய்கிறார்களோ, ஸூரய: - நித்ய ஸூரிகள், ஸதா - எப்பொழுதும், பச்யந்தி - எவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தம் - அந்தப் பகவானையும், தஸ்மிந் - அவனிடத்தில், தர்மஸ்ய - தர்மத்தினுடைய, நிர்ணயம் - நிச்சயத்தையும், யதார்த்தம் - உண்மையாக, வக்ஷ்யே - சொல்லப்போகிறேன், அஜ்ஞானார்ணவமக்னும் - அஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிற, ஸர்வேஷாம் - எல்லா, ஆத்மனும் - ஆத்மாக்களுக்கும், அயம் - இந்த, ச்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், உத்தாரார்த்தம் - தாண்டிவைக்கிறதற்காக ஏற்பட்ட, தாமோடுப - தாமமயமாகிய தெப்பமாக, உதாஹ்ருத: - சொல்லப்பட்டான்.

யத்ர நித்யம் ஸநாதநம் ப்ரஹ்மாத்ய ஸநகாத்யைஶ்ச ஸதைவ யே யோகிந: யாந்தி யத்ர யாந்தி ஸதா ஸ்ரீ ஸ்ரீ யோகிந: பரம் பதம் தந்ததைவ யதா ஸூக்ஷ்ம பஸ்யந்தி ஸூரய: தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய: ஸ்ரீ ஜாத உத்தராயணே ஜாதஸ்ஸ:॥' என்று சொன்னார் ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹ புராணத்திலும் 1 'ப்ரஹ்மாத்யா ஸர்வதேவா விஷ்ணுமாராத்ய தேவா: ஸ்வம் ஸ்வம் பதமநுப்ராப்தா: கேஶவஸ்ய ப்ரஸாதத:॥' என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. பிறகு ருத்திரன் ஈஶ்வரனல்லவென்பதில் மற்றொரு காரணத்தையும் சொல்லுகிறார் — 'யஸ்ய வாமேநாக்ரே' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் தவந்தவஸமாஸத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும் 'பவ-ம்' என்னும் பதம் கங்கையைத் தரித்ததாகிய கதையைச் சொல்லுகிறபடியினால் புத்தியினால் பிரித்து வைத்துக்கொண்டு 'ஸ:' என்று இவ்விடத்தில் அதைச்சொல்லியிருக்கிறது. அன்றிக்கே 'ஸ:' என்பது ஶிவன் என்கிற பெயர் பரஸித்தமாயிருக்கிறதென்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்படியே ஸ்ரீ பாகவதத்தில் 2 'ஸம்சிந்தயேத் பகவதஶ்சரணாரவிந்தம் வஜ்ராங்குஶத்வஜஸரோருஹலாஞ்சநாட்யம் ॥ யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேந மூர்த்நி விக்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூத் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. மஹா பாரதத்தில் உத்யோக பர்வத்திலும் இந்த அபிப்ராயத்தினால் 3 'அத்ர ப்ரஹ்ம விதாம் ஶ்ரேஷ்ட: பதந்தீம் கங்கநாத் ச்யுதாம் । ப்ரக்ருஹ்ய

1 ப்ருஹ்மாத்ய:-ப்ருஹ்மா முதலிய ஸர்வே - எல்லா, தேவா: - அந்த, ஸுரா: - தேவதைகள், புரா - முன்பு, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, ஆராத்ய - ஆராதனம் செய்து, கேஶவஸ்ய - விஷ்ணுவினுடைய, ப்ரஸாதத: -அனுக்ரஹத்தினால், ஸ்வம் ஸ்வம் - தங்கள் தங்களுடையதாகிய, ஸ்தானம் - ஸ்தானத்தை, அனுப்ராப்தா: - அடைந்தார்கள்.

2 வஜ்ராங்குஶத்வஜஸரோருஹ லாஞ்சனாட்யம் - வஜ்ரம்,மாவட்டி, கொடி, தாமரைப்பூ, இவைகளாகிற அடையாளங்கள் நிறைந்த, பகவத: -பகவானுடைய சரணாரவிந்தம் - தாமரைப்பூக்களைப்போன்ற திருவடிகளை, ஸஞ்சிந்தயேத் - த்யானம் செய்யவேண்டும், ஶிவ: -ருத்திரன், மூர்த்நி - தலையில், விக்ருதேந - தரிக்கப்பட்ட, தீர்த்தேந - பரிசுத்தமாகிய, யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித் ப்ரவரோதகேந - எந்தத் திருவடிகளை அலம்பினதினால் உண்டாகிய கங்கையின் ஜலத்தினால், ஶிவ:-பரிசுத்தனாக, அபூத் - ஆனார்.

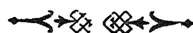
3 அத்ர - இவ்விடத்தில், ப்ருஹ்ம விதாம் -ப்ருஹ்மவித்துக்களுக்குள் சிறந்தவராகிய, மஹாதேவ: -ருத்திரன், ககநாத் - ஆகாசத்திலிருந்து, ச்யுதாம் - நழுவியிருக்கிற, பதந்தீம் - கீழேவிழுகிற, கங்காம் - கங்கையை, ப்ரக்ருஹ்ய - தாங்கி, மாநுஷேலோகே - மனுஷ்யலோகத்தில், ப்ரதமௌ- கொடுத்தார்.

[illegible] ॥' என்று சொலலபபட டது இது ஈஶ்வர ஸம்ஹிதையில ஆராதனம செயதவராகிய பரும மாவினாலேயே 1 '[illegible] ॥' என்று ஸ்பஷ்டமாகச சொலலபபட்டது இபபடிக கஙகை ருததிரனுக கும பரிசுததியைக் கொடுககககூடியதா யிருநதால அபபொழுது 2 '[illegible]' என்றுசொலலி யிருபபது எபபடிப பொருநதும? என்னில இபபடி இவவிடததில ஸ்வபாவத்திலேயே பரிசுதத்மாக இருககை ருஷிகள ஸபாஶம செய்த தறகுக் காரணமாகச சொலலபபடுகிறது இஙகு சொலலபபடாததும அபபடிக கலபிககவேண்டிய திலலாததுமாகிய மறறொருவருடைய ஸமபநதம இநதக கஙகை பரிசுததமாக இருப்பதறகுக காரணமாகக கலபிபபது யுகதமலல அபபடிக கலபிததபோதிலும அறிவிககககூடிய காரணமாகக கலபிபபது உசிதம அதாவது ருததிரனால தலையினால தரிககபபட்டபடியினால பரிசுத்தமென்று தெரிநதுகொண்டு ஸபாஶம செய்தார்கள என்றாததம. பொதுவாகச சொலலி இருபபதினால ருத திரனுககும மறறவர்களுககும் பரிசுததியைக கொடுககககூடிய தென பது அபிபராயததில கொளளபபட்டது ஆகையினால் '[illegible]

1 ததா - அபபொழுது, மஹாமுனே - ஓ' மஹருஷியே, ஹரிபகதயா - பகவானிடத்தில பகதியினால், தர்ம:-தாமமானது, தரவீபூத:-ஜலமாக ஆச்சுது, தர்மபாநீயம் - தாமமாகிய ஜலததை, கருஹீதவா - எடுததுககொணடு, துஷ்ட யே - ஸநதோஷததிறகாக, நாதஸ்ய - பகவானுடைய, பதம-திருவடியை, பரயா-மிகுநத, பக்தயா - பகதியினால, க்ஷாளிதம - அலமபப்பட்டது, பாதயாகயாதிபி:- பாதயம், அர்கயம், முதலியவைகளினால், ஆசசிதம் - ஆராதனம் செய்யப்பட் டது, தத - அநத, அமபு - ஜலததை, ஹர:-ருத்திரன, பாவனாததம - தன்னைப் பரிசுததம செயவதறகாக, யோகய -தகுநதவனாக, அஸமி - ஆகிறேன், இதி - என்று, அவதாரணாத - நிஶசயம செய்வதினால, பரயா-மிகுநத, பகதயா - பகதி யினால், ஶிரஸா - தலையினால, ஜடாமத்யே - ஜடையின நடுவில், ததார - தாஙகி னார், அத: - பிறகு, பஹூந - அனேகம, வாஷாயுதாந - லக்ஷம் வருஷங்கள, ஹர:-ருததிரன், ததா - அப்படியே, நமுமோச - விடவிலலை.

2 பவாஙகபதிதம - ருததிரனுடைய ஶரீரததில விழுந்த, தோயம் - ஜலத் தை, பவிதரமிதி - மிகவும பரிசுததமென்று, பஸ்ப்ருஶு:-ஸ்நானம் செய் தாரகள.

மாத்ரு ஸம்ஸம்ஶப்தவாச ஶவித்ருத்வ ஶப்தவாமதா' என்கிற இடத்தி லும் 'ஹாரஸ்' என்பதை 'ஶவித்ருக்வ' என்பதோடு அந்வயித்து ருத்திரனுக்குப் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கும் தன்மையை உடையதென்று அர்த்தமறிந்து கொள்ளத்தக்கது 13

கஸ்யோத³ரே ஹரவிரிஞ்சமுக²: ப்ரபஞ்ச:
கோ ரக்ஷதீமமஜநிஷ்ட ச கஸ்ய நாபே⁴: ।
க்ராந்த்வா நிகீ³ர்ய புநருத்³கி³ரதி த்வத³ந்ய:
க: கேந வைஷ பரவாநிதி ஶக்யஶங்க: ॥ 14

கஸயோதரே ஹரவிரிஞச முக பரபஞச ?
கோ ரக்ஷதீ மமஜ நிஷ்ட ச கஸய நாபே ?
கராநதவா நிகீர்ய புனருதகிரதி தவதநய
க ? கேந வைஷ பரவாநிதி ஶகய ஶங்க:? ||

ப - ரை] கஸ்ய — வேறெவனுடைய, உதரே - வயிற்றில், ஹர விரிஞ்சமுக: ப்ரபஞ்ச:-ருத்திரன், பருமமா, முதலிய பரபஞ்சம் (இருக் கிறது), க: - வேறுயார், இமம் - இநத பரபஞசத்தை, ரக்ஷதி - காப் பாற்றுகிருன், கஸ்ய - வேறெவனுடைய, நாபே: - தொபபிளிலிருநது, (இநத டரபஞ்சம) அஜநிஷ்ட - உண்டானது, த்வதந்ய: — உம்மைததவிர வேறு, க: - யாா, க்ராந்த்வா - (இநத ப்ரபஞ்சததை) அளந்து, அனறிககே ஆக்ரமித்துக்கொணடு என்றுகவுமாம், நிகீர்ய — உள்ளே விழுங்கி, புந: - மறுபடியும், உத்கிரதி - வெளியில் உமிழ்கிருன். ஏஷ: - இந்த பரபஞ்சம், கேந - உம்மைத்தவிர வேறு எவனுல், பரவாந் - பரதேவதையை உடையது, இதி - என்று, ஶக்யஶங்க: - ஸந்தேஹிக்க முடியும் 4

பா] இபபடி அநதநத தேவதைகளினிடததில பகதியுடையவா களிலை பரதேவதையெனறு கலபனை செய்யபபடட பருமமா ருத்தி ரன் இவாகளினுடைய சரிததிரஙகளிலை அவர்கள ஈஶ்வராகளல்ல என்பதும, காமஙகளுககு வசபபட்டவாகளென்பதும, பகவானே ஸர் வேஶ்வரனென்பதும உறுதிபபடுத்தபபடடது. பிறகு ஈஶ்வராக ளல்லவென்று ஒபபுககொளளபபடட மறற வஸ்துககளும் கீழ்ச் சொல்லிய தேவதைகளும் ஒரு வயத்யாஸமு மில்லாமல பாதந் திராகள, ஸ்ருஷ்டிககபபடுகிறவாகள, ஸம்ஹரிக்கப் படுகிறவாகள,

னறிவை முதலியவைகளை நிரூபிக்கிற தாமஸ புராணங்களிலும் ப்ரஸித்தங்களாகையினால் லோகத்திலிருக்கிற நிரூபகர்களெல்லோரா லும் மறைக்கமுடியாதவைகளாயுமிருக்கிற ஆஶ்சர்யகரங்களான பக வானுடைய வ்யாபாரங்களினால் பரத்வம், தாழ்ந்தத்துவம், இவைகளைப்பற்றிய பகுத்தறிவை தருடப்படுத்துகிறார்—'கஸ்யோதரே' என்கிற ஶ்லோகத்தினால் ப்ராக்ருத ப்ரளயகாலத்தில் இனிவரப்போ கிற ஸ்ருஷ்டியில் ருத்திரன் ப்ருமா முதலியவர்களாக ஸ்ருஷ்டிக்கப் படப்போகிற சேதனமும் அசேதனமுமாகிய ப்ரபஞ்சம் உம்மைத் தவிர வேறு யாருடைய வயிற்றில் இருக்கிறது, அதாவது யாரிடத்தில் ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கிறது என்றார்த்தம். 'எவனுக்கு ஸ்தாவரமும் ஜங்கமுமாகிய இந்த இரண்டு விதமான ப்ரபஞ்சமும் ஸாப்பிடக்கூடிய தாக ஆகிறதோ, எவனுக்கும் ம்ருத்யு வ்யஞ்ஜனமாக (ஊகாய முதலிய வைபோல) இருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட பகவான் எவ்விடத்தி லிருக்கிறானென்பதை யார் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்' என்றர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் 'ஓதநம்', 'உபஸேசநம்', என்கிற பதங் களைப்போலவும், 1 'ஶூலேஶ ஸம்ஹார ஸமயே ஜகத் ஸ்தாவர ஜங்கம லீலயா யஸ்த்வஸந் தம் ஹரிம் ஶரணம் ஹரிம் ॥' என்கிற இடத்தில் 'ஶூலேஶ' என்னும் பதத்தைப்போலவும் இவ்விடத்தில் 'உதர' என் னும் பதம் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. எல்லாவஸ்துக்களுக்கு ம் ப்ரளயம் உண்டானதசையில் பகவான் ஒருவனே இருக்கிறான் என் பது ஸுபாலோபநிஷத்தில் 'அப்பொழுது என்ன இருந்தது, முதலில் வேறொன்றும் இல்லை இந்த ப்ரஜைகள் காரணமில்லாமலும் ஆதார மில்லாமலும் உண்டாகவுமில்லை திவ்யனாகிய ஒரு தேவதையாகிய நாராயணன் இருந்தான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளி னால் சொல்லப்பட்டது மஹாபாரதத்திலும் 2, ப்ருஹ்மாதிஷு வ்ரு

1 ய:-எந்த, பகவான் - பகவான், ஸம்ஹாரஸமயே - ஸம்ஹாரம் செய்யும் காலத்தில், ஸ்தாவர ஜங்கமம் - ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிற, ஜகத் - லோகத்தை, லீல யா - விளையாட்டினால், க்ரஸேத் - விழுங்கிவிடுவானோ, தம் - அந்த, ஹரிம்-விஷ்ணுவை, ஶரணம் - ஶரணமாக, கச்ச - அடை

2 ப்ருமமாதிஷு - ப்ருமமா, முதலியவர்கள், ப்ரலீனேஷு - லயத்தை அடைந்திருக்கும்பொழுது, சராசரே - ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிய, லோகே - லோகம், நஷ்டே - நாசமடைந்திருக்கும்பொழுது, ஆபூதஸம்ப்லவே - பஞ்ச பூதங்கள் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களுக்கு நாசமானது, ப்ராப்தே - வந்திருக்கும் பொழுது, மஹாந் - மஹத்தானது, ப்ரக்ருதௌ - ப்ரக்ருதியில், ப்ரலீனே - லய த்தை அடைந்திருக்கும்பொழுது,விஶ்வாத்மா-ப்ரபஞ்சங்களை ஶரீரமாகவுடைய, ஏக:-ஒருவர், திஷ்டதி - இருக்கிறார், ஸ:-அவர், ப்ரபு -ப்ரபுவாகிய, நாராயண:- நாராயணன்.

யஸ்மிந்நேஷ நஷ்டே லோகே ஸர்வாஶ்ரயே | ப்ரஹ்மாதி ஸம்ஸ்தே ப்ர
க்ருதே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதிர் லீயதே பரமாத்மநி ஸ்திதி: விஶ்வாத்மா ஸதா
நாராயண: ப்ரபு:|' என்றும, 1 'க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாம்
உத்பத்திரபி சாப்யய:' எனறும சொலலபபடடது ஸ்ரீ விஷ்ணு
புராணததிலும், 2 'ப்ரக்ருதிர் யா மயாऽऽக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்த
ஸ்வரூபிணீ | புருஷஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மநி ||
பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாம் ஆதார: பரமேஶ்வர: | விஷ்ணுநாமா ஸ வே
தேஷு வேதாந்தேஷு ச கீயதே ||' எனறு சொலலபபடடது விஷ்
ணு தாமோததிரததிலும 3 'ப்ரஹ்மா ஶம்புஸ்ததைவார்க்கஶ் சந்த்ர
ஶ்ச ஶதக்ரது: | ஏவமாத்யாஸ் ததைவாந்யே யுக்தா வைஷ்ணவதே
ஜஸா || ஜகத்கார்யாவஸாநேஷு வியுஜ்யந்தே ச தேஜஸா | விதே
ஜஸஶ்ச தே ஸர்வே பஞ்சத்வமுபயாந்தி வை ||' எனறு சொலலபபடடது
இவவிடததில 'நாராயணனிடததில (இநத வஸதுககள) லயததை
அடைகினறன' என்றாததமுளள ஶ்ருதி முதலியவைகளில பரஸிதத
மாகிய அாததததில தாதபாயம் அனறிககே மஹா பரளயததிறகுப
பிறகு மஹாந முதலியவைகள் ஸ்ருஷ்டிககபபட்ட பிறகு இனி ஸ்ருஷ்
டிககபபடடபபோகிற ருததிரன பருமமா முதலியவாகளைப பகவான தன
னுடைய விகாஹ விஶேஷததில உளளே வைததுக காபபாறறிப் பிறகு

---

1 க்ருஷ்ணஏவ - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே, லோகாநாம - லோகஙகளுககு, உத்பததி:-உதபததி ஸதானம,அபயய:-லயிககும இடமும

2 வ்யக்தா வ்யக்தஸ்வரூபிணீ — பரகாசமும பரகாசமுமிலலாத, யா - எநத, ப்ரக்ருதி:-ப்ரக்ருதி, மயா - என்னால, ஆக்யாதா - சொலலப்பபட்டதோ, அதுவும, புருஷஶ்ச - ஜீவாதமாவும, ஏதௌ - இநத உபௌ - இரணடுபேரும, பரமாத்மனி - பரமாதமாவினிடததில, லீயேதே - லயததை அடைகின்றன, ஸர்வேஷாம - எலலாவற்றிறகும, ஆதார:-ஆதாரமாயும, பரமேஶ்வர:-எலலாவறறிற்கு மீஶ்வரனாயு மிருககிற, பரமாத்மாச - பரமாதமாவும, விஷ்ணுநாமா - விஷ்ணு வென்று பெயருடையவனாக, ஸவேதேஷு - வேதஙகளோடு கூடிய, வேதாந்தேஷு ச-வேதாநதஙகளிலும், கீயதே - சொலலபபடுகின்றன

3 ப்ரஹ்மா - பருமமாவும, ஶம்பு -ருததிரனும, ததைவ - அபபடியே, அர்க்க -ஸூர்யனும், சந்த்ரமாஶ்ச - சநதிரனும், ஶதக்ரது:-இநதிரனும, ததைவ - அப்படியே, ஏவமாத்யா - இவாகளை முதலாகவுடைய, அந்யே - மற்றவாகளும, வைஷ்ணவதேஜஸா - பகவானுடைய தேஜஸ்ஸோடு, யுக்தா:-கூடினவர்களாய்க கொணடு, ஜகத கார்யாவஸானேஷு - லோகமாகிற காாயவஸ்துககள முடியும் ஸமயததில், தேஜஸா - அநதத தேஜஸ்ஸினால, வியுஜ்யந்தே - பிரியப்படுகிறாாகள, விதேஜஸ -தேஜஸ இல்லாத, தே - அநத, ஸர்வே - எலலோரும, பஞ்சத்வம் - மரணததை, உபயாந்தி - அடைகிறார்கள்.

அவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ஸ்ருஷ்டித்தது ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகையினால் தர்மம் முதலிய புருஷார்த்தமும் ஸ்திதியைச் செய்யும்பொழுது உண்டாகவேண்டியதாகையினாலே அதை முக்கியமாகச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யத்தினால் க்ரமத்தை மாற்றிச்சொல்லுகிறார்—'கோப்தாரம்' என்று. இதுவும் விஷ்ணுபுராணத்தில் 1 'நஹி பாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம் । ஸ்திதௌ ஸ்திதம் மஹாப்ராஜ்ஞ பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ ஸ்ருஜத்யேஷ ஜகத் ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்திதௌ பாதி ஸநாதந: । ஹந்தி சைவாந்தகாலே ச ரஜஸ்ஸத்வாதி ஸம்ச்ரய: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் 2 'ததஸ்த்வமபி துர்த்தர்ஷஸ்தஸ்மாத் பாவாத் ஸநாதநாத் । ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந் ॥' என்றும், 3 'ஸோஹம் ஸந்ந்யஸ்தபாரோ ஹி த்வாமுபாஸே ஜகத்பதிம் । ரக்ஷாம் விதத்ஸ்வ பூதேஷு மம தேஜஸ்கரோ பவாந் ॥' என்றும் ப்ரும்மாவினாலேயே சொல்லப்பட்டது. இப்படியே 4 'ஸம்ப

---

1 ஸர்வேச்வரம் - எல்லாவற்றிற்கு மீச்வரனையும், ஸ்திதௌ - காப்பாற்றுவதில், ஸ்திதம் – ஏற்பட்டவனையுமிருக்கிற, ஹரிம்ருதே - பகவானைத்தவிர, அந்யஸ்ய - வேறு, கஸ்யசித் - ஒருவனுக்கும், பாலனஸாமர்த்யம் - ரக்ஷிப்பதில் சக்தி, நபவதி - உண்டாகிறதில்லை, மஹாப்ராஜ்ஞ - மிகவும் புத்திமானாகிய மைத்ரேயனே, ரஜஸ்ஸத்வாதி ஸம்ச்ரய:-ரஜோகுணம் ஸத்துவகுணம் முதலியவைகளை அடைந்திருக்கிற, ஏஷ: - இந்த பகவான், ஸ்ருஷ்டௌ - ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில், ஜகத்-லோகத்தை, ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கிறார், ஸநாதந -அநாதியாகிய இந்த விஷ்ணுவே, ஸ்திதௌ - காப்பாற்றவேண்டிய காலத்தில், பாதி-காப்பாற்றுகிறார், அந்தகாலே ச - ப்ரளய காலத்தில், ஹந்தி - கொல்லுகிறார்

2 தத -பிறகு, துர்த்தர்ஷ:-ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, த்வமபி - நீரும், தஸ்மாத் - அந்த, ஸநாதநாத் அநாதியாகிய, பாவாத் – அவதாரத்திலிருந்து, ஸர்வபூதானாம் - எல்லா ப்ராணிகளையும், ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுத்வம்-விஷ்ணுவாயிருக்கையை, உபஜக்மிவாந்-அடைந்தீர்

3 ஸோஹம் - அந்தநான், ஸந்ந்யஸ்தபார:-உம்மால் வைக்கப்பட்ட லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய பாரத்தையுடையவனாய்க்கொண்டு, ஜகத்பதிம் - லோகங்களுக்குப்பதியாகிய, த்வாம் - உம்மை, உபாஸே - உபாஸனம் செய்கிறேன், மம- எனக்கு, தேஜஸ்கர:-தேஜஸ்ஸை உண்டாக்குகிற, பவாந் - நீர், பூதேஷு-ப்ராணிகள் விஷயங்களில், ரக்ஷாம் - காப்பாற்றுவதை, விதத்ஸ்வ-செய்யும்.

4 ஸம்பதாம் - ஸம்பத்துக்களை, ஸமாஹாரே - உண்டாக்குவதிலும், விபதாம்-ஆபத்துக்களை, விநிவர்த்தநே-நிவ்ருத்தி செய்வதிலும், தம - அந்த, புருஷோத்தமம்விநா - புருஷோத்தமனைத்தவிர, கச்சித - ஒருவனும், ஸமர்த்த:-சக்தியையுடையவனாக, நத்ருச்யதே - காணப்படவில்லை.

ஊாம ஸஶோஹாரெ விவஊாம் வி நிவதஉெந। ஸஃயெஉா ஊுஶுெத கஶ்ஶி தம் விநா வாரா ஷொாதக்ஶம் ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்க ளும அறியததககவைகள 'பிறகு நான அனேகமாக ஆகவேணடும, அதறகாக பிறககககடவேன' என்றாததமுள்ள ஶ்ருதி வாகயததிலசொல லபபடட கரமமாக இநத பரபஞசததின உத்பததிககுக காரணமென பதைச சொலலுகிறா—'ஊஜஸிஷூ வ கஸூ நாஹெ' என்று மஹோ பநிஷததில 'எலலாவறறிறகும ஆதாரமாகிய விஷ்ணுவை' என்றாதத முள்ள வாகயம முதலாக ஆரமபிதது 'எவனுடைய நாபியிலிருககிற தாமரைபபூவிலிருநது மஹாதமாவாயும பரபஞசததை ஸ்ருஷ்டி ததவ ராயும ப்ரபஞசததைத தனககு ரூபமாகவுடையவராயுமிருககிற ப்ரஜா பதி உணடானாரோ அவனை இவவிதமாகத தெரிநதுகொணடு ஸமஸா ரததைத தாண்டுகிறான, மோக்ஷததை யடைவதறகு வேறு வழியிலலை' என்றாததமுள்ள வாகயம வரையிலாகச சொலலபபடடது அதா வண வேததிலும 'இநத பரமமமே முதலில் இருநதது' என்றாதத முள்ள வாகயம முதலாக ஆரமபிதது 'இநத பரமமமே தாமரைப பூவில பருமமாவை ஸருஷடிததது' என்றாததமுள்ள வாகயம வரை யிலாகச சொலலபபடடது இபபடியே 'பிறபபிலலாத பகவானுடைய நாபியில ஒன்றுணடானது, எதினிடததில இநத எலலா பரபஞசமும் ஆஶ்ரயிததிருககிறதோ, விஶ்வகாமாவாகிய தேவன உணடானனல லவா' என்றும, 'அநத ஒருவனுகிய பருமமா தாமரை இதழில உண டானன்' என்று மாததமுள்ள வாகயம முதலியவைகளிலும பகவா னுடைய நாபியிலிருநது பருமமா உண்டானனென்பதே அபிபராயத தில கொளளபபடடது இது உப பருமமணஙகளிலு மேறபடடது 1 'ஊஜஸு நாஹாவஶெகம் யஸிநிஶம் வுதிஷிதம் । வாஷுாம வாஷுாகூஸு தஶெஷ வஊாதஶெந நமஃ॥' என்று சொலலபபட டது. பருகு பரதவாஜ ஸமவாதத்திலும 2 'தத தெஜொஊயம

1 அஜஸய - பிறபபிலலாதவனுயும், புஷ்காரகூஸ்ய - தாமரைப பூவைப் போனற கணகளையுடைய பகவானுடைய, யஸமிந - எநத, நாபெள - தொபபி ளில, ஏகம - ஒரு, புஷ்கரம - பூரணமாகிய, விஶ்வம - ப்ரபஞசம, ப்ரதிஷ்டி தம - ஸதாபிககபபட்டிருககிறதோ, தஸமை - அநத, பதமாதமனே - தாமரைப் பூவின பொருட்டு, நம:-ஸேவிககிறேன்.

2 தத -பிற்பாடு, தேஜோமயம - தேஜோமயமான, திவயம் - உயாநத தாகிய, பதமம - தாமரைபபூ, ஸவயம்புவா - பகவானுல், ஸருஷடம - ஸருஷ டிககப்பட்டது, அஸமாத் - அநத, பதமாத - தாமரைபபூவிலிருநது, வேதமய:- வேதஸவரூபியாகிய, விதி -விதியென்று சொல்லப்படுகிற, பருமமா - ப்ருமமா வானவா, ஸமபவத - உணடானா

ஓிவ்யம் வஷ்டீ ஸ்ரஷ்டும் ஸ்வயம்ஹாவா। தஸ்யாங் வஷாங ஸமேவங் ஷ்ரஹ்மா வெஷமயோ விமி:॥' என்றும், வேறு ஸ்தலங்களிலும் 1 'நாரா யணோ உஹாயோகீ ஶுபாஶுப விவர்ஜித:। ஸஸர்ஜ நாபிஜம் புத்ரம் ஷ்ரஹ்மாண மிதிதப்ரஸம்॥ ததஸ் ப்ராது ரபவந்தெனம் வாக்யமேப வீச। த்வம் நாபிதோ ஜாத: ப்ரஜா ஸம்ருக்ஷா: ப்ர பு:॥ ஸ்ருஜப்ரஜாஸ்ஸ் விவிதா: ஷ்ரஹ்மந்' ஸஜடபண்டிதா:।' என்று சொல்லப்பட்டது ஸபாபாவததிலும 2 'அவ்யக்தோ வ்யக்த லிங்கஸ்தோ ய ஏஷ பகவாந் ப்ரபு:। நாராயணோ தேவ: ஸ்வயம்பூ: ப்ரபிதாமஹ:॥' என்றாரம்பித்து 3 'தத ஸ பகவாம்ஸ்தோயே ஷ்ரஹ்மாண மஸ்ருஜத் ஸ்வயம்' என்கிற வரையில் சொல்லப்பட்டது. இவ் விடத்திலும பரளயகாலததி விருக்கிற ஸமுத்திரத்தின நடுவில தொப பிளிலிருநது பருமமாவை ஸ்ருஷ்டித்தார என்றே அறியவேண்டும கருடனுக்கும் பகவானுக்கு முண்டான ஸமவாததிலும 4 'யத்தத் தவ

1 ஶுபாஶுப விவர்ஜித,-புண்யபாபங்கள இல்லாத, மஹாயோகீ - மஹா யோகியாகிய, நாராயண,-நாராயணன, நாபிஜம-தொப்பிளிலுண்டான, புத்ரம - பிள்ளையாகிய, அமிதப்ரபம - அதிகததேஜஸ்ஸையுடைய, ப்ருமமாணம - ப்ருமமா வை, ஸஸர்ஜ-ஸருஷ்டித்தார், தத,-பிறபாடு, ஸ,-அநத பருமமா, ப்ராதுரபவத்- உண்டானா, அத,-பிறகு, ஏனம - இநத ப்ருமமாவைப் பார்தது, வாக்யம் - வார்த தையை, அப்ரவீத - சொன்னா, தவம - நீ, மம - என்னுடைய, நாபிதா - தொப் பிளிலிருநது, ப்ரஜாஸாக்கா: - பரஜைகளை ஸருஷ்டிக்ககூடியவனுகவும், ப்ரபு:- ப்ரபுவாகவும், ஜாத -உண்டானுய, பருமமந-ஓ' ப்ருமமாவே, தவம-நீ, ஸஜடபண டிதா'-மூடன பண்டிதன், இவாகளோடு கூடிய, பரஜா,-ஜனங்களை, ஸ்ருஜ - ஸருஷ்டி செய்

2 அவ்யக்த: - தான் பரகாசமில்லாதவராகவும, வ்யக்தலிங்கஸ்த. - ப்ரகாஶ மான அடையாளங்களை உடையவராகவும, பகவான - பகவானுயும, ப்ரபு -ப்ரபு வாயும, ஸவயமபூ -தானே உண்டானவராயு மிருக்கிற நாராயண .-நாராயணனென கிற, தேவ'-தேவன, ய:-எவனே ஏஷ.-இவனே, ப்ரபிதாமஹா:-பிதாமஹா என்று சொல்லப்படுகிற ப்ருமம விறகுத தகப்பனா.

3 தத:-பிறபாடு, ஸ -அநத, பகவான்-பகவானுவா, தோயே-ஜலததில், ஸ்வ யம்-தான, பருமமாணம-ப்ருமமாவை, அஸருஜத-ஸருஷ்டித்தா

4 பூர்வம்-முனபு, யததத-எநத, பத்மம-தாமரைபபூவானது, அபூத - உண் டானதோ, தத்ர-அதில,பருமமா-ப்ருமமாவானவா, வ்யஜாயத-உண்டானுா், ப்ரும மணஶ்சாபி-ப்ருமமாவினிடததிலிருநதும, ஶிவ -ஶிவன, ஸமபூத;-உண்டானுா, இதி-என்று, அவதாாயதாம-அறியததககது, ஶிவாத-ஶிவனிடததிலிருநது, ஸ்கந த'-சுப்ரமணியன், ஸமபவத-உண்டானுர், ஏதத-இது, ஸருஷ்டிசதுஷ்டயம- நானகுவிதமான ஸருஷ்டி

ஏகார்ணவே ததஸ்தஸ்மிந் ப்ரஹ்மா வ்யஜாயத। ப்ரஹ்மணஸ்சாபி ஸம்பூ-
த: ஶிவ இத்யவதார்யதாம்। ஶிவாத் ஸ்கந்த: ஸம்பூதஸ் ஸ்ருஷ்டி-
வித்ருஷ்டயம்।' என்று சொல்லப்பட்டது மார்க்கண்டேயரும் 1 'ஸ்வ-
பதஸ்தஸ்ய தேவஸ்ய பத்மம் கோடிஸூர்யஸமப்ரபம்। நாபே விநிஸ்ஸ்ரு-
தம் தஸ்ய தத்ரோத்பந்ந: பிதாமஹ: ॥' என்று சொல்லியிருக்கிறா-
ர் உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும் 2 'ஸங்க்ஷிப்ய ச புரா லோகாந் மாய-
யா ஸ்வயமேவ ஹி। மஹார்ணவே ஶயாநோऽப்ஸு மாம் த்வம் பூர்வமஜீ-
ஜந:॥ பத்மே திவ்யேऽர்கஸங்காஶே நாப்யாமுத்பாத்ய மாமபி। ப்ராஜா-
பத்யம் த்வயா கர்ம ஸர்வம் மயி நிவேஶிதம் ॥' என்று சொல்லப்ப-
ட்டது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் 3 'ரக்ஷது த்வாமஶேஷாணாம்
பூதாநாம் ப்ரபவோ ஹரி:। யஸ்ய நாபிஸமுத்பூத பங்கஜாத-
பவஜ்ஜகத்॥' என்று சொல்லப்பட்டது வராஹபுராணத்திலும் அக-
ஸ்த்யரைக்குறித்து ருத்திரன் 4 'நாராயண: பரோ தேவ: ஸத்வாத்-

---

1 ஸ்வபத -தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, தஸ்ய-அந்தப்பகவானுடைய, நாபே:-தொப்பிளிலிருந்து, கோடிஸூர்யஸமப்ரபம்-கோடிஸூர்யர்களுக்கு ஸமானமான காந்தியையுடைய, பத்மம்-தாமரைப்பூ, விநிஸ்ருதம் - வெளிக்கிளம்பிற்று, தத்ர-அந்தத்தாமரைப்பூவில, பிதாமஹ - ப்ருமா, உத்பந்ந -உண்டானார்

2 புரா-முன்பு, லோகாந்-லோகங்களை, ஸ்வயமேவ-தானே, மாயயா - ஸங்கல்பத்தினால, ஸங்க்ஷிப்ய-ஸூக்ஷ்மமாகச்செய்துகொண்டு, மஹார்ணவே-ப்ரளயஸமுத்திரத்தில, அப்ஸு-ஜலங்களில, ஶயாந - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, த்வம் - நீர், மாம்-என்னை, பூர்வம் - முதலில், அஜீஜந - உண்டாக்கினீர், திவ்யே-திவ்யமான, அர்க்கஸங்காஶே - ஸூர்யனுக்கு ஸமானமாகிய, நாப்யாம்-தொப்பிளில (இருக்கிற), பத்மே-தாமரைப்பூவில், மாம்-என்னை, உத்பாத்ய-உண்டாக்கி, த்வயா-உம்மால, ப்ராஜாபத்யம்-ப்ரஜாபதியினுடையதாகிய, ஸர்வம்-எல்லா, கர்ம-கர்மமும், மயி-என்னிடத்தில, நிவேஶிதம்-வைக்கப்பட்டது

3 த்வாம்-உன்னை, அஶேஷாணாம்-எல்லா, பூதாநாம்-ப்ராணிகளுக்கும், ப்ரபவ -உத்பத்திஸ்தானமாகிய ஹரி:-விஷ்ணு, ரக்ஷது-ரக்ஷிக்கவேண்டும், யஸ்ய-எந்த விஷ்ணுவினுடைய, நாபிஸமுத்பூதபங்கஜாத் - தொப்பிளிலிருந்து, ஜகத் - லோகமானது, அபவத் - உண்டானதோ

4 ஸத்வமபி-ஸத்துவத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடைய, ஜநார்த்தந:-ஜநார்த்தனனென்று பெயருடைய, நாராயண:-நாராயணன், பர -உயர்ந்த, தேவ -தேவதை, பகவாந்-பகவானாகிய, பரமேஶ்வர -எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரனாகிய, ஸ -அந்தநாராயணன், ஆத்மானம்-தன்னை, த்ரிதா-மூன்றுவிதமாக, ஸஸர்ஜ-ஸ்ருஷ்டித்தார், ரஜஸ்தமோப்யாம்-ரஜோகுணம், தமோகுணங்களோடு, யுக்த:-சேர்ந்தவனாக, அபூத்-ஆனார், ரஜஸ்ஸத்வாதிகம்-ரஜோகுணம், ஸத்துவகுணம், இவைகள் அதிகரித்தவனும், விபும்-ப்ரபுவாயும், கமலாஸநம்-தாமரைப்பூவை ஆஸனமாகவுடை-

ஸ ஜநார்த³ந꞉ । த்ரியுக்தாத்மா ஸ ஸர்வாத்மா ஸஸர்ஜ ப்ரபு⁴ரீஶ்வர꞉ ॥ ரஜஸ்தமோமயம் யத்தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ரஜஸ்ஸத்த்வாதி⁴கம் விபு⁴ம் । ஸஸர்ஜ நாபீ⁴கமலே ப்³ரஹ்மாணம் கமலாஸநம் ॥ ரஜஸா தமஸா யுக்தம் ஸோऽஸ்ருஜன் மாம் ஸ்ருஜச்ச ப்ரபு⁴꞉ ॥' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விடத்தில் 'த்ரியுக்தாத்மா' என்கிற இது அனேகம் ப்ரமாணங்களை அனுஸரித்துத் தானே தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவராகவும், மற்ற இரண்டு ஜீவாத்மாக்களுடன் சேர்ந்தவராகவும் என்றறியத்தக்கது. ரஜோகுணம், தமோகுணம், இவைகளின் ஸம்பந்தமும் அந்தந்த குணங்களையுடைய வஸ்துக்களை அதிஷ்டானம் செய்வதினாலே உண்டானது. நாரஸிம்ஹ புராணத்தில் 1 'தத்ர ஸுப்தஸ்ய தே³வஸ்ய நாபௌ⁴ பத்³மம் மஹத³பூ⁴த் । தஸ்மிந் பத்³மே மஹாபா⁴கோ³ வேத³வேதா³ங்க³பாரக³꞉ ॥ ப்³ரஹ்மோத்பந்நஸ்ஸ தே

யவராயிருக்கிற, ப்ரும்மாணம்-ப்ரும்மாவை, நாபீகமலே - தொப்பிளிலிருந்து, ஸஸர்ஜ-ஸ்ருஷ்டித்தார், ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய அந்தப்பகவான், தமஸா-தமோகுணத்தோடு, யுக்தம்-சேர்ந்திருக்கிற, மாம்-என்னை அஸ்ருஜத்-ஸ்ருஷ்டித்தார்

1 தத்ர-அவ்விடத்தில், ஸுப்தஸ்ய- தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, தேவஸ்ய- தேவனுடைய, நாபௌ-தொப்பிளில், மஹத்-பெரிய, பத்மம்-தாமரைப்பூ, அபூத்- உண்டானது, மஹாபாக-ஓ மிகுந்த பாக்யசாலியே, தஸ்மிந்-அந்த, பத்மே-தாமரைப்பூவில், வேதவேதாங்கபாரக - வேதங்கள், வேதங்களின் அங்கங்கள், இவைகளின் கரையை அறிந்தவராகிய, ப்ரும்மா-ப்ரும்மாவானவர், உத்பந்த-உண்டானார், ஸ:-அந்தப்ப்ரும்மா, தேந-அந்தப்பகவானாலே, மஹாமதே-அதிகபுத்திமானாகிய ப்ரும்மாவே, ப்ரஜா:-ஜனங்களை, ஸ்ருஜ-ஸ்ருஷ்டிபண்ணும் (என்று), உக்த:-சொல்லப்பட்டார், ஏவம் - இப்படி, உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு, ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய, நாராயண - நாராயணன், திரோபாவம் - மறைவதை, கத: - அடைந்தார், ததேதி – அப்படியேயென்று, உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு, ஸ - அந்த, ப்ரும்மா - ப்ரும்மாவானவர், அத: - பிறகு, தம் - அந்த, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவென்கிற, தேவம் - தேவனையே, ஜகத்தேதோ: - லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்காக, கிஞ்சித்- கொஞ்சம், சிந்தயந் - த்யானித்துக்கொண்டு, ஆஸ்தே - இருந்தார், கிஞ்சந - ஒன்றையும், நாத்யகச்சத - அறியவில்லை, தாவத் - அப்பொழுது, தஸ்ய - அந்த, மஹாத்மந - மஹாத்மாவாகிய, ப்ரும்மண - ப்ரும்மாவிற்கு, மஹாரோஷ - அதிககோபம், அபூத் - உண்டானது, தத - பிற்பாடு, தஸ்ய - அந்த ப்ரும்மாவினுடைய, அங்கே - மடியில், ரோஷஸம்பவ: - கோபத்தினாலே உண்டானவனாகிய, பால: - குழந்தை, ஸமுத்பந்ந - உண்டானான், ருதந் - அழுதுகொண்டிருக்கிற, ஸ: - அந்தக்குழந்தை, தேந - அந்த, வ்யக்த மூர்த்திநா - ப்ரகாசமானஶரீரத்தை யுடைய, ப்ரும்மணா - ப்ரும்மாவினாலே, வாரித - தடுக்கப்பட்டான், நாம-பெயரை, தேஹீ – கொடும், இதி - என்று, உக்த - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அஸௌ - இந்தப்ப்ரும்மா, தஸ்ய - அந்தக்குழந்தைக்கு, ருத்ரேதி-ருத்திரனென்கிற பெயரை, ததௌ - கொடுத்தார்.

ப்ரோக்த: ப்ரஜாஸ்ருஜ ஈஹாஈதே' । ஸஈக்ஷா சிரோமாஸம் யதோ நாராயண: ப்ரஹ்ம:॥ தயைத்யக்ஷா ஸ தம் தேவம் விஷ்ணும் ப்ரஹ்மா ZயஶிஷயாU।ஆதேஶ கிம் விஜயதேதோ தா நப்ரஹ்மா ஸஹ கிஞ்ந॥தாவதஸ்ய ஈஹாரோஷா ப்ரஹ்மணாZ ஸம்பூநஹாதநீ:। ததோதாபாஶஸஈத ஶ: தஸ்யாமதே ரோஷஸம்ஸ: ॥ ஸ்மாஹ்ய வாஸிதஸ்ய ப்ரஹ்மா வ்யக்த ஈஷ்ஷிநா। நாஈ தேஹீதி வேதயக்ஷ: தஸ்யாமேத்ய ஸஸ உஷா ॥' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படியே 1 'நாரம் தோயமிதஸ்யோதிஸாZஹம் யேநஸ்யாம் மே நாஈ நாராயணேதி। கல்பே கல்பே தத்ர ஶயாமி ஸ்வபதஸ்ய மே நாபிஜம்ஸ்யாஶ யதாZம்புஜம் । தத்ர ஸ்வபதஸ்ய மே தேவி ! நாபௌ பத்மமஜாயத॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் அறியத்தக்கவைகள். இவ்விடத்தில 'நாபி' என்பது உபலக்ஷணம் மனது முதலிய இந்த்ரியங்களிலிருந்து இதற்கு முன்பு ஆறுவிதமான உத்பத்தி ஹயஶிரோபாக்யானத்தில 2 'அஹம் ப்ரஸாதஜஸ்துப்யம் லோகதாம்நே ஸ்வயம்புவே। த்வத்தோ

1 நாரம - நாரமென்று சொல்லப்படுகிற, தோயம - ஜலதத்தத,ஸருஷ்ட்வா-ஸருஷ்டித்து, அஹம - நான, அந்த - அதறகுள்ளே, ஸதித - இருந்தேன, யேந - எந்தக்காரணத்தினால, மே - எனக்கு, நாராயணேதி - நாராயணனென்கிற, நாம - பெயா, ஸ்யாத - உண்டாகுமோ, கலபேகல்பே - கலபங்களதோறும, தத்ர - அந்தஜலத்தில், பூய - மறுபடிமறுபடி, ஶயாமி - படுத்துக்கொள்ளுகி றேன, ஸ்வபதஸ்ய - தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, மே-எனக்கு, அபஜம-தாமரைப்பூ, யதா - முனபோல, நாபிஜம-தொப்பிளிலிருந்து உண்டானதாக, ஸ்யாத - ஆகும, தேவி - ஓ! தேவியே, தத்ர - அந்தஜலத்தில, ஸ்வபதஸ்ய - தூங்குகிற, மே-என்னுடைய, நாபௌ-தொப்பிளில, பத்மம-தாமரைப்பூ, அஜாயத-உண்டானது

2 அஹம - நான, லோகதாம்னே - லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, ஸ்வயமபுவே - ஸ்வயமபுவாகிய, துப்யம - உமமின்பொருட்டு, அதாவது உமமிடத்தி லிருந்து, ப்ரஸாதஜ.-ஸந்தோஷத்தினலுண்டானவன. மே - எனக்கு, த்வத்த - உமமிடத்திலிருந்து, மானஸம - மனதிலிருந்து உண்டான, ப்ரதமம - முதலாவ தாகிய, ஜனம - உத்பத்தி, த்விஜ - ப்ராமமணாகளினால, பூஜிதம - கொணடா டப்பட்டது, மே - எனக்கு, புராதனம - அநாதியாகிய, த்விதீயம் - இரண்டா வது, ஜனம - உத்பத்தி, சாக்ஷுஷம - கணணிலிருந்து உண்டானதாக, ஆஸீத்-ஆச்சுது, த்ருதீயம - மூனருவதாகிய, மஹத் - பெரிய, ஜனம - உத்பத்தி, வாசிகம் - வாயிலிருந்துண்டானது, த்வத்த -உமமிடத்திலிருந்து, மே - எனக்கு சதுர்த்தம - நானகாவதாகிய, ஜன்ம - உத்பத்தி, ஶ்ராவணம் - காதிலிருந்து உண்டா னது, விபோ - ஓ ! பரபுவாகிய பகவானே, மே - எனக்கு, த்வத்த -உம்மிடத்தி லிருந்து, பஞ்சம - ஐந்தாவதாகிய, ஜன்ம - உத்பத்தி, நாஸிகயம் - மூக்கிலிருந்து உண்டானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, த்வத்த -உம்மிடத்திலிருந்து, மே-

தே மாநஸம் ஜந்ம பூர்வம் த்விஜ ஸம்பூஜிதம் । சாக்ஷுஷம் தே த்விதீயம் வை ஆஸீஜ்ஜந்ம ஸநாதநம் । த்வத் ப்ரஸாதாச்ச தே ஜந்ம த்ருதீயம் வாசிகம் மஹத்॥ த்வத்த: தே ஶ்ரவணம் சாபி சதுர்த்தம் ஜந்ம வை விபோ । நாஸிக்யம் சைவ தே ஜந்ம த்வத்த: பஞ்சமம் உச்யதே॥ அண்டஜம் சாபி தே ஜந்ம த்வத்த: ஷஷ்டம் விநிர்மிதம் । இதம் ச ஸப்தமம் ஜந்ம பத்மஜம் மே அமிதப்ரப । ॥ ஸர்கே ஸர்கே ஹ்யஹம் புத்ர: தவ த்ரிகுணவர்ஜித ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற அண்டத்திலுண்டாகிய ஸ்ருஷ்டி மஹோபநிஷத்தில் 'ஒரு நாராயண னே இருந்தான், ப்ருமமாவுமில்லை, ருத்திரனுமில்லை, இந்த ஆகாசம், பூமி, முதலியவைகளுமில்லை, நக்ஷத்திரங்களுமில்லை, ஜலங்களுமில்லை, அக்னியுமில்லை, சந்திரனுமில்லை, ஸூர்யனுமில்லை, அவன் த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு பெண்ணும் பத்து இந்திரியங் களும் உண்டானதுகள்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம் பித்து 'பிறகு அந்த நாராயணன் மறுபடியும் மனத்தினால் வேறு ஸங் கல்பத்தைச் செய்தான், அவன் த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அவன் நெற்றியிலிருந்து வேர்வை ஜலமுண்டானது, அந்த ஜலம் ஸ்வர்ணமயமான அண்டமாயிற்று, அதில் நான்குமுகங்களை யுடைய ப்ருமமா உண்டானார்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யம் வரையி லுள்ள வாக்யங்களினால் சொல்லப்பட்டது. பிறகு ருத்திரனுடைய உத் பத்தியும் 'இப்படியே பிறகு அந்த நாராயணன் மறுபடியும் வேறொரு ஸங்கல்பத்தை மனத்தினால் நினைத்தார். அவர் த்யானம் செய்துகொண் டிருக்கும்பொழுது அவருடைய நெற்றியிலிருந்து வேர்வைஜலம் விழுந் தது அந்த ஜலத்திலிருந்து குமிழி உண்டானது அந்த குமிழியிலிருந்து மூன்று கண்களையுடையவராகவும் சூலத்தைக் கையில் தரித்தவ ருமாகிய புருஷன் உண்டானார்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. மோக்ஷ தாமத்திலும் 1 'ஏஷ லோக குரு

எனக்கு, ஷஷ்டம - ஆறாவதாகிய, ஜன்ம - உத்பத்தி, அண்டஜம - அண்டத்தி லிருந்து உண்டானதாக, விநிர்மிதம - செய்யப்பட்டது, அமிதப்ரப - அளவில் லாத காந்தியையுடைய பகவானே, இதம் - இந்த, மே - என்னுடைய, பத்மஜம்- தாமரைப்பூவிலிருந்து உண்டான, ஜன்ம - உத்பத்தி, ஸப்தமம் - ஏழாவது, த்ரி குணவர்ஜித - மூன்று குணங்களினாலும் விடப்பட்ட பகவானே, அஹம் - நான், ஸர்கேஸர்கே - ஒவ்வொரு ஸ்ருஷ்டியிலும், தவ - உமக்கு, புத்ர:-பிள்ளை.

1 ஏஷ:-இந்த, லோககுரு:-லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, ப்ருமமா - ப்ரும மாவானவர், ஜகதாதிகர:-லோகங்களை ஆதியில் ஸ்ருஷ்டித்தவராகிய, ப்ரபு:-ப்ரபு, ஏஷ:-இவர், யுஷ்மாகம - உங்களுக்கு, மாதா - தாயாரும், பிதாச - தகப்பனாரும்

ப்ரஹ்மா ஜகதாமதிகார: ப்ரஹ்மண:। ஸ ஏஷ தாதா விதாசைவ பிதாமஹ
கம் பவிதா ஸஹ:॥ யோऽநுஶிஷ்டோ பவிதா ஸர்வ ஸர்வபூதவரப்ரத:।
தஸ்யைவாநுஜோ ருத்ரோ லலாடாத்ய: ஸமுத்தித:॥ ப்ரஹ்மாநு
ஶிஷ்டோ பவிதா ஸோऽபி ஸர்வவரப்ரத:।' என்று சொல்லப்பட்டது
1 'அத தத்ர ஸ்திதஸ்யாஸ்ய சதுர்வக்த்ரஸ்ய தீமத:। லலாடப்ரபவ: புத்ர: ஶிவ ஆகாத்யத்ருச்சயா ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸாமவேதத்திலும் 'ப்ருமமாவின் மூத்த பிள்ளையாகிய விரூபாக்ஷனாகிய ருத்திரனை ஸேவிக்கிறேன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. ஶதபதத்தில் அஷ்டமூர்த்தி ப்ராம்மணத்தில் முதலாவது அம்ஶத்தில் 'ஒரு வருஷம் கழித்த பிறகு ஒரு பிள்ளையுண்டானான், அவன் அழுதான், அவனை ப்ருமமா 'குழந்தாய்' ஏன் அழுகிறாய், நீ என்னுடைய தபஸ்ஸினாலுண்டானவனல்லவா' என்று சொன்னார். அந்த ருத்திரன் நான் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனாக ஆகிறேன் எனக்குப் பெயர்களைக் கொடும் என்று சொன்னான். ஆகையினால் பிள்ளை பிறந்தவுடன் பெயர் வைக்கவேண்டும் அதனால் பிறந்த குழந்தையின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறான் இரண்டாவதாயிருந்தபோதிலும் மூன்றாவதாயிருந்த போதிலும் பழையதாக இருந்தபோதிலும் இவனுடைய பாபத்தைப் போக்குகிறான். அவனைப் பார்த்து ப்ருமமா ருத்திரனாகிறாய் என்று அவனுக்கு அந்தப் பெயரைச்செய்தார். ஆகையினால் அக்னி அந்த ருத்திரனுக்கு ரூபமாயிற்று அக்னி ருத்திரனல்லவா, எந்தக் காரணத்தினாலழுதாரோ ஆகையினால் ருத்திரனென்று பெயருண்டாயிற்று' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன இந்தஶ்ருதி

பிதாமஹஸ்ய - பாட்டனாரும், (அந்த ப்ருமமா) மயா - என்னால், அநுஶிஷ்ட:- உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், ஸர்வபூதவரப்ரத:-எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் வரத்தைக் கொடுப்பவராக, பவிதா - ஆகப்போகிறார், ய: - எந்த ருத்திரன், லலாடாத் - நெற்றியிலிருந்து, ஸமுத்தித:-உண்டானாரோ, ஸ:-அந்த, அஸ்ய - இந்த ப்ரும்மாவிற்கு, அநுஜ - தம்பியாகிய, ருத்ர:-ருத்திரன், ப்ருமமாநுஶிஷ்ட: - ப்ருமமாவினால் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், ஸர்வவரத:-எல்லோருக்கும் வரத்தைக் கொடுப்பவராக, பவிதா - ஆகப்போகிறார்.

1 அத - பிறகு, தத்ர - அவ்விடத்தில், ஸ்த - இருக்கிற, தீமத:-புத்திமானாகிய, தஸ்ய - அந்த, சதுர்வக்த்ரஸ்ய - நான்கு முகங்களையுடைய ப்ரும்மாவிற்கு, லலாட ப்ரபவ -நெற்றியிலிருந்து உண்டாகிய, புத்ர:-பிள்ளையாயிருக்கிற, ஶிவ:- ருத்திரன், யத்ருச்சயா - ஆகஸ்மிகமாக, ஆகாத - வந்தார்.

பகவானாகிய பராஶரரினால் 1 '𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌤𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 । 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌹 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌷𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।' என்று விவரிக்கப்பட்டது

---

1 மஹாமுநே - ஓ! மஹாருஷியே, தே - உனக்கு, ப்ருஹ்மண - ப்ருஹ்மாவினுடைய, தாமஸ - தமோகுணம்மேலிட்டதாகிய, ஸர்க: - ஸ்ருஷ்டி, கதித - சொல்லப்பட்டது, ருத்ரஸர்கம் - ருத்திரனுடைய ஸ்ருஷ்டியை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், தம் - அதை, நிகதத - சொல்லுகிற, மே - என்னுடைய வார்த்தையை, ஶ்ருணு - கேள், கல்பாதௌ - கல்பத்தின் முதலில், ஆத்மன: - தனக்கு, துல்யம் - ஸமானமாகிய, ஸுதம் - பிள்ளையை, ப்ரத்யாயத - நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ப்ரபோ - ப்ரபுவாகிய ப்ருஹ்மாவினுடைய, அங்கே - மடியில், தத: - பிறகு, நீலலோஹித: - கறுப்பும் சிவப்புமான வர்ணத்தையுடைய, குமார - பிள்ளை, ப்ராதுராஸீத் - உண்டானார், அத - பிறகு, ஸ - அந்தபிள்ளை, த்ரவந் - ஓடிக்கொண்டு, ஸுஸ்வரம் - அதிகஸ்வரத்தோடுகூட, ருரோத - அழுதார், த்விஜஸத்தம - ஓ! ருஷிஶ்ரேஷ்டரே, ருதந்தம் - அழுகிற, தம் - அந்தக் குழந்தையைக்குறித்து, ப்ருஹ்மா - ப்ருஹ்மாவானவர், கிம் - ஏன், ரோதிஷி - அழுகிறாய், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார், ஸ: - அந்தக்குழந்தை, அத - பிறகு, தம் - அந்த ப்ருஹ்மாவைக் குறித்து, நாம - பெயரை, தேஹி - கொடும், இதி - என்று, ப்ரத்யுவாச - பதில்சொன்னார், ப்ரஜாபதி - ப்ருஹ்மாவானவர், தேவ - ஓ! தேவனே, த்வம் - நீ, நாம்நா - பெயரினால், ருத்ர: - ருத்திரனாக, அஸி - ஆகிறாய், மா ரோதீ: - அழாதே, தைர்யம் - உறுதியாயிருப்பதை, ஆவஹ - அங்கீகரித்துக்கொள், ஏவம் - இப்படி, உக்தவா - சொல்லப்பட்டு, புந: - மறுபடியும், மஹாதபா - அதிகதபஸ்ஸையுடைய, ஸ - அந்தருத்திரன், ப்ரத்யுவாச - பதில்சொன்னார், தத:-பிறபாடு, ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய, ஸ - அந்தப்ப்ருஹ்மா, தஸ்மை - அந்தருத்திரனின் பொருட்டு, அந்யாநி - வேறாகிய, ஸப்த - ஏழு, நாமாநி - பெயர்களையும், ஏஷாம் - இந்த, அஷ்டாநாம் - எட்டுமூர்த்திகளுக்கும், ஸ்தாநாநி - இடங்களையும், பத்நீ: - பத்னிகளையும், புத்ராம்ஶ்ச - புத்திரர்களையும், ததௌ - கொடுத்தார்.

மோக்ஷ தாமத்திலும் ப்ரும்ம ருத்திர ஸம்வாதத்தில் 1 ‘அஹம் ப்ரஹ்மா ஆத்ய ஈஶ: ப்ரஜாநாம் தஸ்மாஜ்ஜாத: த்வம் ச மத்த: ப்ரஸூத: மத்தோ ஜகத் ஜங்கமஸ்தாவரம் ச ஸர்வே வேதா: ஸரஹஸ்யாஶ்ச புத்ர’ என்று சொல்லப்பட்டது. நிஷ்டா நிர்ணயாத்யாயத்தில் 2 ‘உமாபதி: பஶுபதி: ஶ்ரீகண்டோ ப்ரஹ்மண: ஸுத:’ என்றும், ஸ்ரீ வராஹ புராணத்தில் 3 ‘நாராயண: பரோ தேவ: தஸ்மாஜ்ஜாதஶ்சதுர்முக:। தஸ்மாத் ருத்ரோऽபவத் தேவி! ஸ ச ஸர்வஜ்ஞதாம் கத:॥’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி ருத்திரன் ப்ரும்மாவிற்குத் தம்பி என்று சொல்லியிருப்பதும், ப்ரும்மாவிற்குப் பிள்ளை என்று சொல்லியிருப்பதும் கல்பங்கள் வெவ்வேறாகையினாலே பொருந்துகின்றன.

> ஆப்தவாக்யே விரோதே ஸ்யாத் ஸ்ருஷ்டிபேதாதயம் கதி:।
> அநிஶ்சிதாப்தவாக்யாநாம் நிஶ்சிதே ஸ்யாதநாதர: ॥

ப - ரை] ஆப்தவாக்யே: - ஆப்தர்களான ருஷிகளின் வாக்யங்களுக்கு, விரோதே - ஒன்றுக்கொன்று விரோதமவரில், ஸ்ருஷ்டிபேதாத் - ஸ்ருஷ்டிகளின் வ்யத்யாஸத்தினாலே, அயம் - இப்படிக்கீழ்ச்சொல்லிய விதமான, கதி: - கதி, ஸ்யாத் - உண்டாகும், அநிஶ்சிதாப்தவாக்யாநாம் - ஆப்தர்களின் வாக்யங்களென்று நிஶ்சயம் செய்யப்படாத வசனங்களுக்கு, நிஶ்சிதே: - அப்படி நிஶ்சயம் செய்யப்பட்ட வசனங்களினாலே, அநாதர: - அநாதரவு, ஸ்யாத் - உண்டாகும்.

பிறகு இப்படியே உயர்ந்த தேவதை தாழ்ந்த தேவதை என்பதைப் பிரித்துக்காட்டுகிற த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தின் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொ

---

1 புத்ர - ஓ ! பிள்ளையாகிய ருத்திரனே, அஹம் நானும், ப்ரஜாநாம்-ஜனங்களுக்கு, ஆத்ய: - முதலாவதாகிய, ப்ருமமா - ப்ருமமாவாக, ஜாத:-உண்டானவன், த்வம் - நீ, மத்த -என்னிடத்திலிருந்து, ப்ரஸூத -உண்டானாய், ஜங்கமஸ்தாவரம - ஜங்கமமும, ஸ்தாவரமுமாகிய, ஜகத்-லோகமும, ஸரஹஸ்யா:-ரஹஸ்யங்களோடு கூடிய, ஸர்வே — எல்லா, வேதா:-வேதங்களும, மத்த:-என்னிடத்திலிருந்து (உண்டானவைகள்)

2 உமாபதி, பசுபதி, ஶ்ரீகண்டன், ப்ரும்ம குமாரன, இவைகளெல்லாம் ருத்திரனுக்குப் பெயர்கள்.

3 நாராயண:-நாராயணன், பர:-உயர்ந்த, தேவ:-தேவன், தஸ்மாத - அவனிடத்திலிருந்து, சதுர்முக:-ப்ரும்மா, ஜாத:-உண்டானார், தஸ்மாத - அவரிடத்திலிருந்து, ருத்திர -ருத்திரன், அபவத் - உண்டானார், தேவி-ஓ ! தேவியே, ஸச - அவரும், ஸர்வஜ்ஞதாம் - ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கையை, கத:-அடைந்தார்.

லுகிறார்—'க்ராந்த்வா' என்று. இதனால் 'எவருடைய மிகவும் பெரியதாகிய மூன்று அடி வைப்புக்களுள் எல்லா லோகங்களும் அடங்கி இருக்கின்றனவோ' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் நிரூபிக்கப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் பெருமை முதலியதும், ப்ரும்மா அவனுடைய திருவடியை ஆராதனம் செய்கிறவரென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியே 1 'ஸங்கைஸ்ஸுராணாம் திவி பூதலஸ்தை:' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் அப்பொழுது ப்ரும்மா முதலிய எல்லாத் தேவதைகளும் மனுஷ்யர் முதலியவர்களைப் போல ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் என்பதும் சொல்லப்பட்டது. அன்றிக்கே 'க்ராந்த்வா' என்பதினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் வெளியிலும் உள்ளிலும் இருந்துகொண்டு அந்தந்த வஸ்துக்களுக்குத் தக்கபடி அந்தந்தக் கார்யங்களைச் செய்வதற்காக ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருப்பதும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் 'எவன் ப்ருதிவியை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ' என்றும், 'எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் அதிஷ்டாதாவா யிருக்கிறானென்பது சொல்லப்பட்டது. ஸுபாலோபநிஷத்திலும் 'எவன் ப்ருதிவிக்குள்ளே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் இதே அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. கடைசியிலும் 'இவன் எல்லா ப்ராணிகளுக்கு மந்தராத்மாவாய் கர்மங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனா யிருக்கிற திவ்யனாகிய ஒரு நாராயணனென்கிற தேவதை' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. மற்றொரு விழுங்குவது முதலியவைகளைச் செய்யப்படுகிற ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களினால் செய்ய முடியாத ஆச்சர்யமான வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறார்—'[illegible]' என்று. அப்படியே ஸாத்வதஸம்ஹிதையில் 2 'த்யஜந்தம் ஹரந்தஞ்ச ச்வாஸோச்ச்வாஸத்வயேந வை । ஆப்ரஹ்மபவநம் ஸர்வம் கார்யம் ப்ரா

1 திவி - ஆகாசத்தில், ஸுராணாம்-தேவதைகளினுடைய, ஸங்கை - கூட்டங்களினாலும், பூதலஸ்தை:-பூமியிலிருக்கிற மனுஷ்யர்களினாலும் (ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டார்)

2 ச்வாஸோச்வாஸத்வயேன - மூச்சுவிடுவது, மூச்சிழுப்பது இவை இரண்டினாலும், ஆப்ரும்மபவனம் - ப்ரும்மலோகம் முதலான, ப்ராதானிகம் - ப்ரக்ருதியினுடையதாகிய, ஸர்வம் - எல்லா, கார்ம - கார்யத்தையும், த்யஜந்தம - வெளியில் விட்டுக்கொண்டும், ஆஹரந்தம்ச - இழுத்துக்கொண்டுமிருக்கிற (பகவானை)

நிகம் ஹியः॥' என்று சொல்லப்பட்டது 'உத்கிரதி (வெளியில் உமிழுகிறான்)' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருக்கிறது ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இப்படியே இப்படிப்பட்ட ப்ரவ்ருத்திகள் பரம்பரையாய் நடந்துவருகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'புநः (மறுபடியும்)' என்னும் பதம் முன் கல்பத்திலிருந்ததைப் போலவே மறுபடியும் உமிழுகிறான் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. இப்படி ஸம்ஹாரம் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கை ஸம்ஹாரம் செய்கிறவனாயிருக்கை காப்பாற்றப்பட்டவனாயிருக்கை காப்பாற்றுகிறவனாயிருக்கை, உண்டாக்கப்பட்டவனாயிருக்கை உண்டாக்குகிறவனாயிருக்கை, அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கை அதிஷ்டானம் செய்பவனாயிருக்கை, முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய வ்யத்யாஸங்களினாலும் புருஷ நிர்ணயம் முதலிய க்ரந்தங்களில் விவரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட காரணங்களினாலும், உம்மைத்தவிர மற்ற எவரிடத்திலும் ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகாது என்று நிகமனம் செய்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கஃபர' என்றாரம்பித்து உம்மைத் தவிர வேறு என்று சோதித்துக் கொள்ளவேண்டியது 'பர' என்பது 'வ' என்னும் ஆத்தத்தைச் சொல்லுகிறது. எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேலான வேறொரு வஸ்து ஸம்பவிக்காதென்பதைத் தெரிவிக்கிறதாகவுமாம் முக்தர்கள் நித்யர்கள் முதலியவர்களுக்கு அதிகமான ஶக்தி இருந்தபோதிலும் எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாக உடைத்தாயிருக்கையாகிய மேன்மை இல்லை, க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களாகிய ருத்திரன், ப்ருமமா, முதலியவர்கள் விஷயத்தில் கேட்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஶேஷः' என்று இவ்விடத்தில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பதினாலும் நியந்தாவாக இருப்பதினாலும் ஶேஷியாக இருப்பதினாலும் எல்லா வஸ்துவையும் விட மேற்பட்டவன் பரன், அவனை உடையது, பரவாந் என்னப்படுகிறது ப்ராமாணிகர்களுக்கு மிகவும் உறுதியான அனேகம் ப்ரமாணங்களினால் ஏற்பட்ட ஆத்தத்தில் அதற்கு விரோதமான ஸந்தேஹமும் உண்டாகாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இவ்விடத்தில் ஸந்தேஹத்தை நிராகரித்திருக்கிறது அன்றிக்கே மூடர்களுக்கு மற்ற ஶ்ருதிவாக்யங்களில் வேறு பரவஸ்து இருக்கிறதோ என்கிற ஸந்தேஹமுண்டாகலாமாயினும் முன் சொல்லிய ந்யாயங்களினாலேயே அது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'கஃப' என்பது முதலியது சொல்லப்படுகிறது. இது உப ப்ருமமணங்களினாலும் ஏற்பட்டிருக்கி

றது ஆஶ்வமேதிக பர்வத்தில் 1 'அநாஶ்ரித்யோச்ச்ராயோ நாஸ்தி முக்யமாஶ்ரயமாஶ்ரயேத் । ருத்ரம் ஸமாஶ்ரிதா தேவா ருத்ரோ ப்ரஹ்மாணமாஶ்ரித: ॥ ப்ரஹ்மா மாமாஶ்ரிதோ ராஜந் நாஹம் கஞ்சிதுபாஶ்ரித: । மமாஶ்ரயோ ந கஶ்சித்து ஸர்வேஷாமாஶ்ரயோ ஹ்யஹம் ॥ இதம் ரஹஸ்யம் கௌந்தேய ப்ரோக்தவாநஹமவ்யய!' என்று சொல்லப்பட்டது. ஹரிவம்ஶத்தில் ப்ரும்மாவைக் குறித்து ருத்திரன் 2 'ஏததேவ பரம் வஸ்து நைதஸ்மாத் பரமஸ்தி வ: । ஏவமேவ விஜாநீத்வம் ஏதத்வ: பரமம் தப: ॥' என்றும், 3 'ஓமித்யேவம் ஸதா விப்ரா: படத்வம் த்யாத கேஶவம்' என்றும், 4 'உபாஸ்யோऽயம் ஸதா விப்ரா: உபாயோऽஸ்மி ஹரே: ஸ்ம்ருதௌ' என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ வராஹபுராணத்தில் 5 'ருத்ராதித்யா வஸவோ யே ச ஸாத்யா:

---

1 அநாஶ்ரித்ய - ஒருவரை ஆஶ்ரயிக்காமல், உச்ராய:-மேன்மை, நாஸ்தி - இல்லை, (ஆகையினால்) முக்யம் - ப்ரதானமாகிய, ஆஶ்ரயம்-ஆஶ்ரயிக்கவேண்டிய இடத்தை, ஆஶ்ரயேத் - ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும், தேவா:-தேவதைகள், ருத்ரம் - ருத்திரனை, ஸமாஶ்ரிதா:-அடைந்தவர்கள், ருத்ர -ருத்திரன், ப்ருமமாணம் - ப்ருமமாவை, ஆஶ்ரித -அடைந்தவர், ராஜந் - ஓ! ராஜாவே, ப்ருமமா - ப்ரும்மாவானவர், மாம் - என்னை, ஆஶ்ரித:-அடைந்தவர், அஹம் - நான், கஞ்சித - ஒருவனையும், நாஶ்ரித:- அடைந்தவனல்ல, மம - எனக்கு, ஆஶ்ரய:-ஆஶ்ரயிக்கவேண்டிய வஸ்து, கஶ்சித - ஒருவனும், ந - இல்லை, ஹி-எந்தக்காரணத்தினால், அஹம்-நான், ஸர்வேஷாம் - எல்லாவஸ்துக்களுக்கும், ஆஶ்ரய -ஆஶ்ரயிக்க வேண்டியவனோ, கௌந்தேய - அர்ஜுந, இதம் - இந்த, அவ்யயம் - அழிவில்லாத, ரஹஸ்யம் - ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தை, அஹம் - நான், ப்ரோக்தவாந் - சொன்னேன்

2 ஏததேவ - இதுவே, பரம - மேலான, வஸ்து - தத்துவம், ஏதஸ்மாத் - இதைவிட, பரம - மேலான வஸ்து, நாஸ்தி - இல்லை, ஏவமேவ - இப்படியே, விஜாநீத்வம் - அறியுங்கள், ஏதத் - இது, வ -உங்களுக்கு. பரமம் - மேலான, தப:-தபஸ்ஸு

3 விப்ரா -ஓ ப்ராம்மணர்களே, ஸதா - எப்பொழுதும், ஓமித்யேவம் - ப்ரணவத்தையே, படத்வம் - சொல்லுங்கள், கேசவம் - பகவானை, த்யாத - த்யானம் செய்யுங்கள்

4 விப்ரா -ஓ! ப்ராம்மணர்களே, ஸதா - எப்பொழுதும், அயம் - இந்தப் பகவான், உபாஸ்ய:-உபாஸனம் செய்யத்தக்கவர், ஹரே:-பகவானுடைய, ஸ்மருதௌ - த்யானத்தில், உபாய:-உபாயமாக, அஸ்மி - ஆகிறேன்.

5 ருத்ராதித்யா: - ருத்திரர்கள், ஸூர்யர்கள், வஸவ: - வஸுக்கள், யேச ஸாத்யா: - ஸாத்யர்களென்று சொல்லப்படுகிற இவர்களும், விஶ்வே - விஶ்வே தேவர்களும், அஶ்விநௌ - அஶ்வினீ தேவதைகளும், மருத: - மருத்துக்களும்

விஶ்வேऽஶ்விநௌ ஸாத்யமேஶோஷ்மபாஶ்ச। ஸர்வே ப⁴வந்தம் ஶரணம் க³தா: ஸ்ம: குருஷ்வ பூஜ்யாநிஹ விஶ்வமூர்த்தே॥' என்று சொலலபபட்டது அவவிடததிலேயே 1 'நாராயணாத் பரோ தேவோ ந பூ⁴தோ ந ப⁴விஷ்யதி। ஏதத்³ ரஹஸ்யம் வேதா³நாம் புராணாநாஞ்ச ஸத்தம॥' என்று சொலலப்பட்டது. பாரமபுராணததில
2 'ஸர்வே விஷ்ணுமயா தே³வா: ஸர்வே விஷ்ணுமயா க³ணா:। நஹி விஷ்ணுஸமா காசித் க³திரந்யா விதீ⁴யதே॥ இத்யேவம் ஸததம் வேதா³: கா³யந்தே நாத்ர ஸம்ஶய:।' என்று சொலலபபட்டது ஆதித்ய புராணததில பருமமா 3 'அஹம் விஷ்ணோஸ் ஸம்பூ⁴த: ஸ ச ஸர்வமயோ ஹரி:। ந தஸ்ய பரமோ பூ⁴தம் வித்³யதே யத்தது³த்தமம்॥ புராணேஷு த்³விஜஶ்ரேஷ்டா²: த³ஶஸ்வஷ்டாஸு நாந்யதா।' என்று சொலலபபட்டது அவவிடத்திலேயே காலநேமியைக கொன்றபோது

ஊஷ்மபாஶ்ச - பிதருககளும், ஸர்வே - எலலோரும், பவந்தம் - உமமை, ஶரணம் - ஶரணமாக, கதா: - அடைந்தவர்களாக, ஸம: - ஆகிறோம, விஶ்வமூர்த்தே - ப்ரபஞ்சத்தைச் ஶரீரமாகவுடைய பகவானே, இஹ - இந்த லோகததில, பூஜ்யாந் - (எஙகளை) பூஜை செய்யத் தகுந்தவர்களாக, குருஷ்வ - செய்யும

1 நாராயணாத் - நாராயணனைவிட, பர - உயாநத, தேவ: - தேவதை, ந பூத - உண்டானதுமிலலை, ந பவிஷ்யதி - உண்டாகபபோகிறதுமிலலை, ஸததம - சிறநதவனே, ஏதத - இது, வேதாநாம - வேதஙகளினுடையவும, புராணாநாமச - புராணஙகளினுடையவும், ரஹஸ்யம - ரஹஸ்யமான அர்ததம

2 ஸர்வே - எல்லா, தேவா: - தேவதைகளும், விஷ்ணுமயா - விஷ்ணு ஸ்வரூபிகள், ஸர்வே - எலலா, கணா: - கணஙகளும, விஷ்ணுமயா: - விஷ்ணு ஸவரூபிகள், விஷ்ணுஸமா - விஷ்ணுவிற்கு ஸமானமாகிய, அந்யா - வேறு, காசித் - ஒரு, கதி - கதி, ந விதீயதே - விதிககபபடவில்லை, இத்யேவம - எனறிப்படி, வேதா - வேதஙகள், ஸததம் - எபபொழுதும, காயந்தி - சொலலுகின்றன, அத்ர - இந்த விஷயததில ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமிலலை

3 அஹம் - நான், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினிடததிலிருநது, ஸம்பூத: - உண்டானவன், ஸ: - அநத, ஹரி: - விஷ்ணு, ஸர்வமய: - எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடையவர், தஸ்ய - அவருககு, பரம் - வேறாகிய, உத்தமம் - உயர்நத பூதம - பிராணி, யத - எதுவோ, தத் - அது, நவித்யதே - இலலை, த்விஜஶ்ரேஷ்டா: - ஓ! ப்ராமமண ஶ்ரேஷ்டர்களே, தஶஸு - பத்தாயும், அஷ்டாஸு - எட்டாயுமிருககிற, புராணேஷு - புராணங்களில், அதாவது பதினெட்டு புராணஙகளிலும, அந்யதா - இதற்கு வேறாக, ந - இல்லை.

ருத்திரன் 1 'யோஸௌ ஸாக்ஷாத் வேதமூர்த்தி: யத்ர வேதா: ப்ரதிஷ்டிதா: | தம் யாமி ஶரணம் விஷ்ணும் ஸேந்த்ரா: ஸர்வே திவௌகஸ: ||' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் 14

த்வாம் ஶீலரூபசரிதை: பரமப்ரக்ருஷ்ட
ஸத்த்வேந ஸாத்த்விகதயா ப்ரபலைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை: |
ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம் மதைஶ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய: ப்ரபவந்தி போத்தும் || 15

த்வாம ஶீல ரூப சரிதை பரம ப்ரகருஷ்ட
ஸதவேந ஸாதவிகதயா பரபலைஶச ஶாஸதரை |
ப்ரக்யாத தைவ பரமாரதத விதாம மதைஶச
நைவாஸுர ப்ரகருதய ப்ரபவநதி போததும் || 15

ப-ரை] த்வாம் - (இப்படிப்பட்ட) உம்மை, ஶீலரூபசரிதை: - ஶீல - ஸௌஶீல்யமாகிற குணம், ரூப - அப்ராக்ருதமான ரூபம், சரித - அவதார சரித்திரங்கள், இவைகளினாலும், பரமப்ரக்ருஷ்டஸத்த்வேந - மிகவும் உயர்ந்த ஸத்துவகுணத்தினாலும், ஸாத்த்விகதயா - ஸாத்விகங்களாகையினாலே, ப்ரபலை: - மிகுந்த பலமுடையவைகளாகிய, ஶாஸ்த்ரைஶ்ச - ஶாஸ்த்ரங்களினாலும், ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம் - ப்ரஸித்தர்களான தேவதைகளின் உண்மையைத் தெரிந்தவர்களினுடைய, மதைஶ்ச - மதங்களினாலும், ஆஸுரப்ரக்ருதய: - அஸுர ஸ்வபாவமுடையவர்கள், போத்தும் - அறிய, ந ப்ரபவந்தி - ஶக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை 15

பா] இப்படி நான்கு அல்லது ஐந்து ஶ்லோகங்களினால் நிரூபிக்கப்பட்ட பகவானே உயர்ந்தவன் என்பது ப்ரமாணங்களினாலேற்பட்டதாக இருந்தால் ஶாஸ்த்ரத்தை உணர்ந்தவர்களாகிய எல்லோரும் ஏன் அப்படி அறியவில்லை? இந்த லோகத்தில் ஈஶ்வரனில்லை என்கிற வாதமும், த்ரிமூர்த்திகள் ஸமமென்றும், ஒன்றென்றும் சொல்லுகிற பக்ஷம் முதலியவைகளும் எப்படி உண்டாகக்கூடும்? என்கிற ஆக்ஷே

1 யோஸௌ - எந்த இவன், ஸாக்ஷாத் - ப்ரத்யக்ஷமாகிய, வேதமூர்த்தி: - வேதஸ்வரூபியோ, யத்ர - எவனிடத்தில், வேதா: - வேதங்கள், ப்ரதிஷ்டிதா: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, ஸேந்த்ரா: - இந்திரனோடு கூடிய, ஸர்வே - எல்லா, திவௌகஸ: - தேவதைகள், ஶரணம் - ஶரணமாக, யாம - அடைகிறோம்.

பதற்கு ஸமாதானமாக மற்றவர்களுக்குப் பகவானைப்பற்றி ஜ்ஞானம் உண்டாகாமல் இருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வாம் ஶீல' என்றாரம்பித்து இந்த ஶ்லோகத்தினால் மூடர்களைக் குறித்துத் தூக்கிக்கிறார் நடுவில் தனக்குப் பகவானைப்பற்றிய அநுபவம் கிடைத்திருப்பதினால் ப்ரீதியையும் அடைகிறார் 'ஸ்வாம்' என்பதற்கு, சிறந்தவர்களைவிட மிகவும் சிறந்தவனாக முன்பு நிரூபிக்கப்பட்ட உம்மை என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் 'ஶீலம்' ஆவது மிகவும் சிறந்தவனாயிருந்தபோதிலும் தான் மிகவும் தாழ்ந்தவர்களோடு இடைவிடாமல் கலந்திருக்கும் ஸ்வபாவம் ராம க்ருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் ஶபரீ, இடையர்கள், முதலியவர்களின் சரித்திரங்களினால் இது ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது அந்தச் சரித்திரங்களினாலேயே மேன்மையும் சொல்லப்படுகிறது 'ரூபம்' ஆவது 'ஸூர்யனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடையவனாயும் தமஸ்ஸுக்கு மேற்பட்ட லோகத்திலிருப்பவனாயுமிருக்கிறான்' என்றும், 'அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷனுடைய ரூபம் சாயம் ஏற்றப்பட்ட துணி முதலியவைகளைப்போலிருக்கிறது' என்று மற்றுமுள்ள ஶ்ருதி முதலியவைகளிலும் அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயம் முதலியவைகளிலும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றதென்றும், கர்மங்களைக் காரணமாகவுடையதல்லவென்றும், ப்ரபஞ்சத்திற் காதாரமென்றும், ஶுபாஶ்ரயமென்றும், ப்ரஸித்தமாக இருக்கிற ரூபம் இவ்விடத்தில் பகவானுடைய ஸ்வரூபமே அல்லது அந்த ஸ்வரூபத்திற்குக் குணங்களாகிய ஜ்ஞானம், பலம், முதலியவைகளே, பரம், வ்யூஹம், முதலிய ரூபங்களாகப் ப்ரகாசிக்கின்றன என்று சிலர் சொல்லுகிற பக்ஷம் அநந்த இடங்களில் ரூபத்தைத் தனித்துச் சொல்லி இருப்பதற்கு பாதகம் ஒன்றுமில்லாமையினாலும், 'விகாரங்களற்றது, அவயவங்களில்லாதது' என்று சொல்லியிருக்கிற ஶ்ருதி வாக்யங்களுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால் 'பஞ்சோபநிஷந் மந்த்ரங்களைச் ஶரீரமாகவுடையவன்' என்றும், 'ஆறு குணங்களைச் ஶரீரமாகவுடைய தேவன்' என்றும் சொல்லி இருக்கிற ஒன்றோடொன்றுசேர்க்கத்தகாத பதங்களின் சேர்க்கையாகிய ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு வேறுவிதமாக அர்த்தம் சொல்லுவது பொருந்துமாகையினாலும், நிராகரிக்கப்பட்டது சரித்திரங்கள் ஆவது 'கஶ்ஶ்ரீ' என்றாரம்பித்த முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளும் அதில் சொல்லப்படாதவைகளுமான ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் முழுகின பூமியை உத்தரணம் செய்ததும், அம்ருதத்தைக் கடைந்தெடுத்தது முதலாகிய மனுஷ்யர்கள், தேவர்கள், இவர்களினால் செய்ய முடியாத வ்யாபாரங்கள் 'பரமப்ரக்ருஷ்டஸத்த்வேந' என்பதற்கு

மிகவும் அதிகமான ஸத்த்வகுணத்தினால் என்றர்த்தம். பருமமாதி களுக்குள்ளேயே ஸத்த்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, இவைகள் ஒவ்வொன்றும் உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்கிற வ்யத்யாஸத்தினால் ஒன்பதுவிதமான பிரிவையுடையதாக மனுவினால் சொல்லப்பட்டது பகவானுக்கோவெனில் 1 'ஸத்வாதயோ ந ஸந்தீஶே யத்ர ச ப்ராக்ருதா குணா:' என்று ஸத்த்வ குணமும் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்க அதைச் சொல்லி இருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னில் இவ்விதமாகப் பொருந்தும். ஜீவர்களுக்கு மிகுந்த ஸத்த்வ குணமுண்டாவது பகவானுடைய கடாக்ஷத்தினாலென்று முன்பே நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் தன்னால் உண்டாக்கப்படுகிற மோக்ஷத்திற்குபயோகமான மிகுந்த ஸத்த்வகுணத்தினால் என்றர்த்தம் (அதாவது மோக்ஷத்திற்குபயோகமுள்ள மிகுந்த ஸத்த்வகுணத்தை உண்டாக்குவதினால் என்று தாத்பர்யம்) ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத ஶுத்த ஸத்த்வத்திற்காதாரமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். தாமஸ புராணம் முதலியவைகளுக்குத் தத்த்வ ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கும் தன்மை, இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸாத்விகதயா' என்றாரம்பித்து. புருஷர்களினால் சொல்லப்படுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு அவைகளுக்குக் காரணங்களாகிய புருஷர்களின் குணங்களுடைய வ்யத்யாஸத்தினால் ஸாத்விகம் முதலிய பெயர்களுண்டாகிறது. ஸத்த்வம் முதலிய குணங்களினுடைய கார்யங்களின் வ்யத்யாஸம் பகவானாலேயே கீதையில் 2 'ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச । ப்ரமாதமோஹௌ தமஸோ பவதோऽஜ்ஞாநமேவ ச ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸாத்விகமும் ராஜஸமும், தாமஸமுமாகிய புத்திகளின் வ்யத்யாஸமும் 3 'ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே ।

---

1 யத்ர - எந்த, ஈஶே - பகவானிடத்தில், ஸத்வாதய:-ஸத்த்வம் முதலிய, ப்ராக்ருதா:-ப்ரக்ருதியைச் சேர்ந்த, குணா:-குணங்கள், நஸந்தி - இல்லையோ

2 ஸத்வாத் - ஸத்வகுணத்தினால், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானம், ஸஞ்ஜாயதே - உண்டாகிறது, ரஜஸோ - ரஜோகுணத்தினால், லோப: - ஆசை (உண்டாகிறது), தமஸ: - தமோகுணத்தினால், ப்ரமாதமோஹௌ - அஜாக்கிரதை, மோஹம், இவைகள், பவத: -உண்டாகின்றன, அஜ்ஞானமேவச - அஜ்ஞானமும் (உண்டாகிறது)

3 பார்த்த - அர்ஜுந, யா - எந்தப்புத்தி, ப்ரவ்ருத்திஞ்ச — ப்ரவ்ருத்தி தர்மத்தையும், நிவ்ருத்திஞ்ச - நிவ்ருத்தி தர்மத்தையும், கார்யாகார்யே - செய்யத் தகுந்ததையும், செய்யத்தகாததையும், பயாபயே - பயத்தையும் பயமில்லாமையை.

பந்த⁴ம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி பு³த்³தி⁴ஸ்ஸா பார்த² ஸாத்த்விகீ॥ யயா த⁴ர்மம் அத⁴ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச। அயதா²வத் ப்ரஜாநாதி பு³த்³தி⁴ஸ்ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥ அத⁴ர்மம் த⁴ர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா। ஸர்வார்தா²ந் விபரீதாம்ஶ்ச பு³த்³தி⁴ஸ்ஸா பார்த² தாமஸீ ॥' எனகிற மூன்று ஶ்லோகங்களிலும் அந்தக் கீதையிலேயே சொல்லப்பட்டது. மனுவும் 1 'யா வேத³பா³ஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யாஶ்ச காஶ்ச குத்³ருஷ்டய:। ஸர்வாஸ்தா நிஷ்ப²லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா² ஹி தா: ஸ்ம்ருதா: ॥' என்று சொல்லியிருக்கிறார். புராணங்களிலும் ஸாத்விகம் முதலிய பிரிவுகள் மாத்ஸ்ய புராணத்தில் 2 'ஸங்கீர்ணாஸ் தாமஸாஶ்சைவ ராஜஸா ஸாத்த்விகா ததா²। கல்பாஶ்சதுர்விதா⁴: ப்ரோக்தா: ப்³ரஹ்மணோ தி³வஸா ஹி தே॥ யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்³ரஹ்மணா புரா। தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே॥ அக்³நேஶ்ஶிவஸ்ய

யும், பந்தம் - ஸம்ஸாரபந்தத்தையும், மோக்ஷம்ச - மோக்ஷத்தையும், வேத்தி - அறிகிறதோ, ஸா - அந்த, புத்தி - புத்தியானது, ஸாத்விகீ - ஸத்வகுணத்தினாலுண்டாகிறது. பார்த்த - அர்ஜுந, யயா - எந்தப்புத்தியினாலே, தர்மம் - தர்மத்தைபும், அதர்மம் - அதர்மத்தையும், கார்யம்ச - கார்யத்தையும், அகார்யம்ச - செய்யத்தகாத கார்யத்தையும், அயதாவத - உள்ளபடியல்லாமல், ப்ரஜாநாதி - அறிகிறானோ, ஸா - அந்த, புத்தி - புத்தியானது, ராஜஸீ - ரஜோகுணத்தினாலுண்டாகியது. பார்த்த - அர்ஜுந, யா - எந்தப் புத்தியானது, தமஸா - தமோகுணத்தினாலே, ஆவ்ருதா - மறைக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, அதர்மம் - அதர்மத்தை, தர்மமிதி - தர்மமென்றும், ஸர்வார்த்தாந் - எல்லா வஸ்துக்களையும், விபரீதாம்ஶ்ச - விருத்தமான ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாகவும், மந்யதே - அறிகிறதோ, ஸா - அந்தப் புத்தியானது, தாமஸீ - தமோகுணத்தினாலுண்டானது.

1 யா - எந்த, ஸ்ம்ருதய: - ஸம்ருதிகள், வேதபாஹ்யா: - வேதத்திற்குப் புறம்பானதுகளோ, யாஶ்சகாஶ்ச - எவைகள், குத்ருஷ்டய: - கெட்ட ஜ்ஞானத்தினாலே உண்டானவைகளோ, தா - அவைகள், ஸர்வா - எல்லாம், ப்ரேத்ய - மரணமடைந்தபிறகு, நிஷ்பலா: - ப்ரயோஜனமற்றவைகள், தா: - அவைகள், தமோநிஷ்டா: - தமோகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவைகளாக, ஸ்ம்ருதாஹி - சொல்லப்பட்டவைகளல்லவா.

2 ஸங்கீர்ணா: - கலந்ததுகளென்றும், தாமஸா: - தமோகுணம் மேலிட்டவைகளென்றும், ராஜஸா - ரஜோகுணம் மேலிட்டவைகளென்றும், ஸாத்விகா: - ஸத்துவகுணம் மேலிட்டவைகளென்றும், கல்பா: - கல்பங்கள், சதுர்விதா: - நான்கு விதங்களாக, ப்ரோக்தா: - சொல்லப்பட்டதுகள், தே - அவைகள், ப்ரும்மண: - ப்ரும்மாவின், திவஸாஹி - தினங்களல்லவா, யஸ்மிந - எந்த, கல்பே - கல்பத்

மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ஹீகீர்த்யதே । ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யம் அதிகம் ப்ரஹ்மணோ விது: ॥ ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ரூணாஞ்ச நிகத்யதே ॥ ஸாத்த்விகேஷ்வத கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரே: । தேஷ்வேவ யோக ஸம்ஸித்தா: கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதிலேயே மற்றோரிடத்திலும் 1 'ஸங்கீர்ணா ஸாத்த்விகாஸ்சைவ ராஜஸாஸ்தாமஸாஸ்ததா: கல்பாஸ்சதுர்விதா: ப்ரோக்தா:' என்றாரம்பித்து 'ராஜஸேஷு மயா ஸத்த்வஸ்தத்யஸ்ய மாஹாத்ம்யதா:। ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ரூணாம் ப்ரகீர்த்யதே ॥ அக்நேஸ்ஸிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகாஸ்யதே । ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யம் அதிகம் ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்ம்ருதம் ॥ ஸாத்த்விகேஷ்வதிகம் தத்வத் விஷ்ணோர் மாஹாத்ம்யமுச்யதே । தேஷ்வேவ யோக ஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கூர்ம புராணத்தில் 2 'அஸங்க்யாதா: ததா கல்பா: ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மகா: । கதிதா

தில், யத்-எந்த, புராணம் - புராணமானது, புரா - முன்பு, ப்ருமமணு - பருமமா வினுல், ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, தத்ஸவரூபேண - அந்தப் புராணங் களின் ஸவரூபங்களுக்குத் தக்கபடி, தஸ்யதஸ்ய - அந்தந்த தேவதையினுடைய மாஹாத்ம்யம் - மஹிமை, வர்ண்யதே - சொல்லப்படுகிறது, தாமஸேஷு - தாமஸபுராணங்களில், அக்னே -அக்னியுடையவும், ஶிவஸ்ய - ஶிவனுடையவும், மாஹாத்மயம் - மஹிமை, பரகீர்த்யதே - சொல்லப்படுகிறது, ராஜஸேஷு ச - ராஜஸபுராணங்களில், ப்ருமமண -ப்ருமமாவிற்கு, அதிகம் - அதிகமான, மாஹாத்ம்யம் - மஹிமை (சொல்லப்படுகிறது என்று), விது -அறிந்துகொள்ளுகிறா கள், ஸங்கீர்ணேஷு - எல்லாம கலந்ததாகிய புராணங்களில், ஸரஸ்வத்யா - ஸரஸ்வதியினுடையவும், பித்ரூணாம்ச - பிதருக்களினுடையவும் (மஹிமை), நிகத்யதே - சொல்லப்படுகிறது அத -பிறகு, ஸாத்விகேஷு - ஸத்துவகுணம் மேலிட்ட, கல்பேஷு - கல்பங்களில், ஹரே -விஷ்ணுவிற்கு, அதிகம் - அதிகமான, மாஹாத்ம்யம்- மஹிமை சொல்லப்படுகிறது), தேஷ்வேவ - அந்தப் புராணங்களி லேயே (சொல்லப்படுகிற), யோகஸம்ஸித்தா - யோகத்தில் ஸித்தியடைந்தவா கள், பராம் - மேலான, கதிம் - கதியை, கமிஷ்யந்தி - அடையப்போகிறார்கள்

1 முன் புடனோட்டைப் பாரக்க.

2 ப்ரும்மாவிஷ்ணு ஶிவாத்மகா: - ப்ருமமாவிஷ்ணு ஶிவன் இவர்கள் ஸ்வ ரூபங்களான, கல்பா, - கல்பங்கள், அஸங்க்யாதா: - எண்ணிறந்தவைகளாக, கால சிந்தகை: - காலத்தை விசாரிக்கிற, முனிபி - ருஷிகளினுல், புராணேஷு - புராணங்களில், கதிதா - சொல்லப்பட்டதுகள், ஸாத்விகேஷு - ஸாத்விகங்க ளான, கல்பேஷு - கல்பங்களில், ஹரே - விஷ்ணுவிற்கு, மாஹாத்ம்யம் - மஹிமையானது, அதிகம் - அதிகமாக (சொல்லப்பட்டது),தாமஸேஷு -தாமஸ

ஹி வாராஹேஷு பூரிஷு காலவித்தமை: ॥ ஸாத்விகேஷு ச கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரே: । தாமஸேஷு ஶிவஸ்யோக்தம் ராஜஸேஷு ப்ரஜாபதே: ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸாத்விகமான புராணங்கள் ஸத்வ குணமொன்றையே காரணமாகவுடையவைகளாகையினாலே முழுமையும் ஒருவிதத் தோஷமுமில்லாத ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களாகையினால் அவைகள் ப்ரபலங்கள். வேதத்திற்கு விருத்தங்களாகிய தாமஸ ராஜஸ தரங்களினால் பரதத்துவத்தை அபலாபம் செய்வதும் உயர்ந்தத் தத்துவம் தாழ்ந்தத் தத்துவம் இவைகளை மாற்றிச் சொல்லுவதும் தர்க்கபாதத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த ஸாத்விகபுராணம் முதலியவைகளைப் பிரித்து நிரூபிக்கிற ஸந்தாபம் எதுவோ அது ஸாத்விகமாகவே நினைக்கத் தக்கது, வேறொரு பாதகமில்லாமையினாலும், குணங்களின் ஸ்வபாவம் விசித்ரங்களாகையினாலும், ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற புராணங்களில் பலாபலங்களைப் பிரித்தறிய வேண்டுமென்கிற அபேக்ஷை உண்டாகும்பொழுது அதை ஸ்தாபிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டபடியினாலும். இப்படியே தாமஸமாகிய இதிஹாஸத்திலும் தாமஸபுராணங்களில் சொல்லி இருக்கிற நியாயம் நிரூபித்துக்கொள்ளத் தகுந்தது. இவ்விடத்தில் 'ப்ரபலமேஷாம் ஸாமர்த்யாத்ரூ:' என்று ப்ரபலமென்று சொல்லி இருப்பதினாலும் பன்மையாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும் வேறொரு அர்த்தத்தையும் சொல்லாத ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இவைகளும், பாரதம், ராமாயணம், முதலிய இதிஹாஸங்களும், அதை அனுஸரித்ததான பாத்மம், விஷ்ணுபுராணம், பாகவதம், நாரதீய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், வராஹபுராணம், விஷ்ணு புராணம், மத்ஸ்ய புராணம், கருடபுராணம், ப்ருஹ்மாண்ட புராணம், நாரஸிம்ஹ புராணம், முதலிய புராணங்களும் ஒன்றோடொன்றோரே தாத்பர்யத்தை உடையவைகளென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. 1 'அஷ்டா ஹி: கத்யதே விஷ்ணு: தஶபி: கத்யதே ஶிவ:' என்கிற வசனம் மோவெனில் நம்பக்கூடியதல்ல, ப்ரத்யக்ஷமாக விரோதம் காணப்படுகிறபடியினாலும், ப்ருஹ்மா முதலியவர்களை நிரூபிக்கிற புராணங்களைப் பிரித்திருக்கிற வசனங்களுக்கு விருத்தமாகையினாலும். இவையெல்லாம்

புராணங்களில், ஶிவஸ்ய - ஶிவனுக்கு (மஹிமை), உக்தம் - சொல்லப்பட்டது, ராஜஸேஷு - ராஜஸங்களான கல்பங்களில், ப்ரஜாபதே: - ப்ருமாவிற்கு (மஹிமை சொல்லப்பட்டது).

1 எட்டுப் புராணங்களினால் விஷ்ணு சொல்லப்படுகிறார். பத்துப்புராணங்களினால் ருத்திரன் சொல்லப்படுகிறார்.

இருக்கட்டும் 1 'மஹாஜநோ யேந கத: ஸ பந்தா:' என்று சொல்லப்பட்டது அதிக ப்ரயத்தனமில்லாமல் நிஶ்சயம் செய்வதற்குக் காரணம். அது பகவான் பரதேவதை என்று சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் ஸுத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஆப்தா:' என்று 'ஆப்தைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:' என்பதினாலேயே இந்த அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்தந்த ஶாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளடங்கிய தங்கள் தங்கள் அபிப்ராயங்களோடு கூடிய சிலவாக்யங்கள் மாத்திரத்தினாலும் பரத்தத்துவம் இன்னதென்று நிஶ்சயம் ஸுலபமாய்ச் செய்யமுடியும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் மஹருஷிகளின் மதத்தைத் தனித்தெடுத்திருக்கிறது ப்ரஸித்தர்களாயிருக்கிற தேவதையின் உண்மையைத் தெரிந்த என்று ஸமாஸம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் 'ஆப்தா:' என்னும் பதத்தினால் வேதம் வைதிகர்கள் இவர்கள் அதிகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியினால் இவர்கள் உண்மையைச் சொல்லுகிறவர்களென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தேவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேவதையைச் சொல்லுகிறது, 'நதேவம் கேஶவாத் பரம்' என்கிற இடத்திலேபோல. 'ப்ரவாதிந:' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உண்மையைச் சொல்லுகிறது, 'தேவதா ப்ரவாதிநஶ்ச' என்கிற வசனத்தை ஞாபகப் படுத்துவதற்காகச் சொல்லி இருக்கிறபடியினால். சொல்லுகிறவர்களும் அவர்களின் மதங்களும் அனேகங்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பன்மையாகச் சொல்லி இருக்கிறது அதில் முதலில் புத்திலிருந்து உண்டானவராயும், ப்ரும்மாவினால் வரம்கொடுக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற வால்மீகி 2 'ஸ ஹி தேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: | அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந: ||', 3 'அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும்', 4 'வ்யக்தமேஷ மஹாயோகீ பரமாத்மா ஸநாதந:' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார் 'எந்த விதத்தையினால் அழிவில்லாத ஸத்ய

---

1 பெரியோர்கள் எந்த வழியாகப் போனார்களோ அதுவே மார்க்கம்.

2 ஸநாதந:-அநாதியாகிய, விஷ்ணு:-எங்கும் வ்யாபித்தவரான, ஸ: - அந்த பகவான், உதீர்ணஸ்ய - கொழுப்படைந்தவனாகிய, ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய, வதார்த்திபி - வதத்தை விரும்புகிற, தேவை: - தேவர்களினால், அர்த்தித -ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு, மாநுஷேலோகே - மனுஷ்யலோகத்தில், ஜஜ்ஞே - உண்டானார்.

3 விஷ்ணுவை மேற்பட்டவராக எண்ணினார்கள்.

4 ஏஷ - இவர், மஹாயோகீ - அதிகமான கல்யாணகுணங்களையுடைய, ஸநாதந - அநாதியாகிய, பரமாத்மா - பரமாத்மா (என்று), வ்யக்தம் - ப்ரகாசம்

மான புருஷனைத் தெரிந்துகொள்ளுவானோ அப்படிப்பட்ட பரும்மவித்தையை உண்மையாகச் சொல்லவேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்படுகிற பரப்ரம்மம் நீரே என்று ராமாவதாரம் செய்திருக்கும் பகவானைக் குறித்து 1 'அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸத்யம்' என்றிவை முதலியதும் சொல்லப்படுகிறது பரம்மத்தின் லக்ஷணம் இவருக்கிருக்கிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 2 'த்வம் த்ரயாணாம் ஹி லோகாநாம் ஆதிகர்த்தா ஸ்வயம் ப்ரபு:' என்று சொல்லப்பட்டது 3 'ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே' என்பதினால் கடஶ்ருதிகளின் அர்த்தமும் தெரிவிக்கப்பட்டது 4 'அஹம் தே ஹ்ருதயம் ராம' என்கிற பரும்மாவின் வார்த்தை 'பிள்ளையே ஹ்ருதயம்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி அந்த பரும்மா பகவானுக்குப் புத்திரன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும் பகவானே முக்கியமான காரணமென்பதும் பரும்மாவை உண்டாக்கினவரென்பதும் சொல்லப்படுகிறதென்பது முன்னமேயே உதாஹரிக்கப்பட்டது. 5 'க்ருஷ்ண த்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் । கோ ஹ்யந்ய: புவி மைத்ரேய மஹாபாரதக்ருத் பவேத் ॥' என்று தன்னுடைய தகப்பனாராகிய பராசரரினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவராயும், ஐந்தாவது வேதமாகிய பாரதத்தைச் செய்தவராயும், ஶாரீரக ஸூத்ரத்தைச் செய்தவராயுமிருக்கிற வ்யாஸரும் 6 'காலஸ்ய ச ஹி ம்ருத்யோஶ்ச ஜங்கமஸ்தாவரஸ்ய ச । ஈஶதே

---

1 அழிவில்லாத, ஸத்யமாகிய பரும்மம் (நீரே)

2 த்வம் - நீர், த்ரயாணாம் - மூன்றாகிய, லோகாநாம் - லோகங்களுக்கு, ஆதிகர்த்தா - முதல்கர்த்தாவாகிய, ஸ்வயம்ப்ரபு: - ப்ரபுவாகியவர்

3 எல்லா லோகமும் உமக்குச் ஶரீரம்

4 ஓ! ராமனே உமக்கு நான் ஹ்ருதயம்

5 மைத்ரேய-ஓ! மைத்ரேயனே, க்ருஷ்ணத்வைபாயனம் - க்ருஷ்ணத்வைபாயனனென்கிற பெயருடைய, வ்யாஸம் - வ்யாஸரை, ப்ரபும் - ப்ரபுவாகிய, நாராயணம் - நாராயணனாக, வித்தி - அறி, அந்ய: - வேறு, க: - யார், புவி - இந்தப் பூலோகத்தில், மஹாபாரதக்ருத் - மஹாபாரதத்தைச் செய்தவராக, பவேத் - ஆவார்.

6 காலஸ்ய - காலத்திற்கும், ம்ருத்யோ:-ம்ருத்யுவிற்கும், ஜங்கமஸ்தாவரஸ்ய - ஜங்கமம், ஸ்தாவரம், இவைகளுக்கும், பகவான் — பகவானாகிய, ஏக:-ஒருவர், ஈஶதே - ஈஶ்வரனாகிறார், ஏதத் - இது, தே - உமக்கு, ஸத்யம் - ஸத்யமாக, ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன். லோகாநாம் - இந்த லோகங்களுக்கு, உத்பத்தி:-உத

ஶர்வாநேக ஸ்வத்வேதச்ச வீதிதே ||,' 'க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாம் உத்பத்திரபி சாப்யய: | க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதமிதம் விஶ்வம் சராசரம் ||', 'ஜ்யோதீம்ஷி ஶுக்ராணி ச யாநி லோகே த்ரயோ லோகா லோகபாலாஸ்த்ரயீ ச| த்ரயோऽக்நய ஆஹுதயஶ்ச பஞ்ச ஸர்வே தேவா தேவகீபுத்ர ஏவ ||,' 'தத்த்வம் ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுபி: ஸர்வதோமுகை: | தத்த்வமேகோ மஹாயோகீ ஹரிர்நாராயண: பர: ||', 'ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே | வேதாச்சாஸ்த்ரம் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஶவாத்பரம் ||', 'ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: | இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண ஸதா ||' என்றிவை முதலியது சொல்லியிருக்கிறார் பகவத்கீதை, அனுகீதை, மோக்ஷதர்மம், முதலிய இடங்களிலும் அநந்த ஸம்வாதங்களினால் இதிலேயே முக்யமான கருத்துடன் பகவானே மேலானவன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது ஸூத்ரகாரராகிய ஆஶ்வலாயனரால் 'நமோ ப்ரஹ்மணே' என்று ஆசார்யனுகையினால் நமஸ்காரம் செய்யப்

பத்தி ஸ்தானமும், அப்யய -லயிக்குமிடமும், க்ருஷ்ண ஏவஹி-ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே, க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதே - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்காக, இதம் - இந்த, சராசரம் - ஜங்கமும் ஸ்தாவரமுமாகிய, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சம், பூதம் - உண்டானது லோகே - லோகத்தில், யாநி - எவைகள், ஶுக்லாநி - ப்ரகாசமுடைய, ஜ்யோதீம்ஷி - தேஜஸ்ஸுக்களோ (அவைகளும்), த்ரய -மூன்று, லோகா:-லோகங்கள், லோகபாலா - திக்பாலகர்களும், த்ரயீ-மூன்று வேதங்களும், த்ரய -மூன்று, அக்நய:-அக்னிகளும், பஞ்ச-ஐந்து, ஆஹுதயஶ்ச-ஆஹுதிகளும், ஸர்வே-எல்லா, தேவா -தேவா.-தேவதைகளும், தேவகீபுத்ர ஏவ - தேவகியின் பிள்ளையாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தான் தத்வம் - உண்மையான வஸ்துவை, ஜிஜ்ஞாஸமானானும் - அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு, ஸர்வதோமுகை.-எல்லாவிதங்களுமான, ஹேதுபி: காரணங்களினால், மஹாயோகீ - அதிகமான கல்யாணகுணங்களையுடைய, பர - எல்லாரையும்விட மேற்பட்டவனாகிய, நாராயண.-நாராயணனென்று பெயருடைய, ஏக:-ஒரு, ஹரி.-விஷ்ணுவே, தத்வம் - உண்மையான வஸ்து புஜம் - கையை, உத்ருத்ய - தூக்கிக்கொண்டு, ஸத்யம் ஸத்யம் புனஸ்ஸத்யம் - மூன்று தடவை ஸத்யமாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, வேதாத் - வேதத்தைவிட, பரம் - மேலான, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரமானது, நாஸ்தி - இல்லை, கேஶவாத் - பகவானைவிட, பரம் - மேலான, தைவம் - தைவமானது, நாஸ்தி - இல்லை ஸர்வஶாஸ்த்ராணி - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையும், ஆலோட்ய - அனேகம் தடவை வாசித்து, புன:-புன:-அடிக்கடி, விசார்யச - விசாரித்தும், நாராயண:-நாராயணன், ஸதா- எப்பொழுதும், த்யேய -த்யானம் செய்யத்தக்கவன், (என்கிற) இதம் - இந்த, ஏகம் - ஒன்று, ஸுநிஷ்பந்நம் - முடிவுபெற்றது.

பட்ட ஸ்ரீஶௌனகருமை விஷ்ணுதர்மத்தில் எல்லா இடத்திலும் பகவானே பரதேவதை என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார் மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தை விதிக்குமிடத்திலும், விடத்தக்குந்தவையும், அங்கீகரிக்கத்தக்குந்தவையும் 1 'ஆப்ரஹ்மஸ்தம்ப பர்யந்தா ஜகதந்தர் வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணின: கர்ம ஜநித ஸம்ஸார வஶவர்த்திந:॥ யதஸ்ததோ ந தே த்யானே த்யானிநாம் உபகாரகா:। அவித்யாந்தர்கதா: ஸர்வே தே ஹி ஸம்ஸாரகோசரா:॥ பஶ்சாத் உத்பூத போதா: ச த்யானே நைவோபகாரகா:। நைஸர்கிகோ ந வை போத: தேஷாம் அந்யத: யத:॥ தஸ்மாத் தத் அமலம் ப்ரஹ்ம நிஸர்காதேவ போதவத் । த்யேயம் த்யானவிதாம் ஸம்யக் தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்॥' என்று பிரித்துச்சொல்லி இருக்கிறார். அப்படியே 2 'ஶ்ரூயதாம் சாத்ர நரவ்யாக்ர வேதவேதாந்த நிஶ்சய:। யஜ்ஞேஶோ யஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷ ஸம்ஜ்ஞித:॥ ஸ விஷ்ணு: பரமம் ப்ரஹ்ம யதோ நாவர்த்ததே புந:॥'

---

1 ஆப்ரும்ம ஸதம்ப பர்யந்த ஜகதந்தர் வ்யவஸ்திதா -பருமமா முதல் புழு வரையிலுள்ள இந்த லோகத்திற்குள்ளிருக்கிற ப்ராணின:-பிராணிகள், யத - எந்தக்காரணத்தினால், கர்மஜனித ஸம்ஸாரவஶவர்த்தின:-காமங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரத்திற்கு வசப்பட்டவைகளோ, தத:-ஆகையினால், தே - அவைகள், த்யானே - த்யானம் செய்தால், த்யானிநாம் - த்யானம் செய்பவர்களுக்கு, ந உபகாரகா:-உபகாரம் செய்பவர்களல்ல, யத -எந்தக் காரணத்தினால், அவித்யாந்தர்கதா: -காமங்களுக்கு வசப்பட்ட, தே-அவர்கள், ஸர்வே-எல்லோரும், ஸம்ஸாரகோசரா: -ஸம்ஸாரத்திற்குள்ளடங்கினவர்களோ, பஶ்சாத் - பிறகு, உத்பூத போதா: -ப்ரகாசமாகிய ஜ்ஞானத்தையுடைய முக்தர்களும், த்யானே - த்யானத்தில், ந உபகாரகா:-உபகாரம் செய்பவர்களல்ல, யத:-எந்தக்காரணத்தினால், தேஷாம் - அவர்களுக்கு, போத:-ஜ்ஞானம், நைஸர்கிக:-ஸ்வபாவத்திலுண்டான தல்லவோ, அந்யத:-பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானதோ, தஸ்மாத் - ஆகையினால், அமலம் - பரிசுத்தமானதும், நிஸர்காதேவ - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, போதவத் - ஜ்ஞானத்தையுடையதும், ப்ரஹ்ம - எல்லாவற்றையும்விட மேலான தான, விஷ்ணோ: -பகவானுடைய, தத் - அந்த, பரமம்பதம் - ஸ்வரூபம், த்யானவிதாம் - த்யானத்தை அறிந்தவர்களுக்கு, ஸம்யக் - நன்றாக, த்யேயம் - த்யானம் செய்யத்தக்கது

2 நரவ்யாக்ர - ஓ! புருஷஶ்ரேஷ்டனே, வேதவேதாந்த நிஶ்சய:-வேதங்கள், வேதாந்தங்கள், இவைகளின் நிஶ்சயம், ஶ்ரூயதாம் - கேழ்க்கத்தக்கது, யஜ்ஞேஶ -யஜ்ஞங்களுக்கு ஈஶ்வரனும், யஜ்ஞபுருஷ -யஜ்ஞங்களினால் ஆராதிக்கப்படுகிறவனும், புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித:-புண்டரீகாக்ஷனென்று பெயருடைய, ஸ:-அந்த, விஷ்ணு:- விஷ்ணுவே, பரமம் - மேலான, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், யத:-எவ்விடத்திலிருந்து, புன:-மறுபடியும், நாவர்த்ததே - திரும்புகிறதில்லையோ.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். பகவானுடைய அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹிமையைப் பற்றியும் 1 ‘யாத்³ருஶே து மந: ஸ்தை²ர்யம் ரூபே பத்³யதி சக்ரிண:| ந்ருஸிம்ஹ வாமநாதீ³நாம் தாத்³ருஶம் காரயேத் பு³த⁴:|| ஸ்வரூபாம் ப்ரதிமாம் விஷ்ணோ: ப்ரஸந்ந வத³நேக்ஷணாம்| க்ருத்வாத்மந: ப்ரீதிகரீம் ஸுவர்ண ரஜதாதி³பி⁴:|| தஸ்யாம் ப்³ரஹ்ம ஸமாரோப்ய மநஸா தந்மயோ ப⁴வேத்| தாமர்சயேத் தாம் ப்ரணமேத் தாம் யஜேத் தாம் விசிந்தயேத்|| விஶத்யபாஸ்த தோ³ஷஸ்து தாமேவ ப்³ரஹ்மரூபிணீம்||’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விடத்தில் இந்த அர்ச்சாரூபம் ப்ரதிஷ்டை முதலியவைகளைச் செய்வதினால் முக்கியமான அவதாரமாய் விடுகிறது என்று தாத்பர்யம். அப்படியே பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் 2 ‘ஸர்வாதிஶாயி ஷாட்³கு³ண்யம் ஸம்ஸ்தி²தம் மந்த்ர பி³ம்ப³யோ:| தேநார்ச்யஸ்ஸர்வதா³ ஸாக்ஷாத் நோபசாரதயா க்வசித்||’ என்று சொல்லப்பட்டது. ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரத்தில் பகவானே லோகங்களுக்குக் காரணமென்பதும், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறானென்பது முதலியதும் நிரூபிக்கப்பட்டது. 3 ‘தே³வதா பாரமார்த்²யம் ச யதா²வத்³வே

1 ந்ருஸிம்ஹவாமநாதீ³நாம் - ந்ருஸிம்மன், வாமனன், முதலிய அவதாரங்களுக்குள், சக்ரிண - விஷ்ணுவினுடைய, யாத்³ருஶே - எப்படிப்பட்ட, ரூபே - ரூபத்தில், மன:- மனது, ஸ்தைர்யம் - ஸ்திரமாக இருப்பதை, பத்³யதி - அடைகிறதோ, தாத்ருஶம் — அப்படிப்பட்ட ரூபத்தை, புத -விரவான், காரயேத - செய்ய வேண்டும், ஸ்வரூபாம் - அழகான ரூபத்தையுடைய, ப்ரஸந்நவதனேக்ஷணாம் - ப்ரஸந்நமாகிய முகம், கண்கள், இவைகளையுடைய, ஆத்மன:- தனக்கு, ப்ரீதிகரீம்- ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய, விஷ்ணோ -விஷ்ணுவின், ப்ரதிமாம் - பிம்பத்தை, ஸ்வர்ணரஜதாதிபி:-தங்கம் வெள்ளி முதலியவைகளினால், க்ருத்வா - செய்து, தஸ்யாம் - அதினிடத்தில், மனஸா - மனதினால், ப்ரம்ம - பரப்ரம்மத்தை, ஸமாரோப்ய - ஆரோபணம் செய்து, தன்மய:-அதையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனாக, பவேத் - ஆகவேண்டும், தாம் — அந்த ரூபத்தை, அர்சயேத - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும், தாம் - அதையே, ப்ரணமேத - ஸேவிக்கவேண்டும், தாம் - அதைக் குறித்தே, யஜேத் - யாகம் செய்யவேண்டும், தாம் - அந்தரூபத்தையே, விசிந்தயேத - த்யானம் செய்யவேண்டும், அபாஸ்ததோஷ -போக்கடிக்கப்பட்ட தோஷத்தையுடையவனாய்க்கொண்டு, ப்ருமரூபிணீம் - ப்ரும்ம ஸ்வரூபியாகிய, தாமேவ- அந்தரூபத்தையே, விஶதி - ப்ரவேசிக்கிறான்

2 மந்த்ரபிம்பயோ -மந்திரத்திலும், பிம்பத்தினிடத்திலும், ஸர்வாதிஶாயி- எல்லாவற்றையும் விடமேலான, ஷாட்குண்யம் - ஆறுகுணங்கள், ஸம்ஸ்திதம் - இருக்கிறது, தேந - ஆகையினால், பகவான் - பகவான், ஸாக்ஷாத - நேரிலேயே, அர்ச்ய - ஆராதனம் செய்யத்தக்கவர், க்வசித் - எந்த இடத்திலும், உபசாரதயா - ஔபசாரிகமென்கிற புத்தியினால், ந - இல்லை

3 ஓ! குழந்தாய், பரதேவதையின் நிஶ்சயத்தை நீ உள்ளபடியே அறியப்போகிறாய்.

ஹ்யேத ஹவாநு ' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் புலஸ்த்யர் வஸிஷ்டர் முதலியவர்களினால் வரமளிக்கப்பட்டவரென்றும், லைங்க புராணத்தில் பருமமாவினால் வரமளிக்கப்பட்டவரென்றும் ப்ர ஸித்தராயிருக்கிற பராஶரரும் 1 ' விஷ்ணோ ஸகாஶா தூத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம் । ஸ்திதி ஸம்யம கர்த்தாஸௌ ஜகதோஸ்ய ஜகச்ச ஸ:॥' என்று முக்கியமாக நிரூபிக்கப்படுகிற விஷயத்தை சுருக்கிச் சொல்லி இதையே அனேகவிதமாக ஸ்தாபித்தார். 'மனு ——— ஒருவார்த்தையைச் சொன்னாரோ அது மருந்து' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ப்ரஸித்தராகிய மனு, ப்ருஹஸ்பதி, தக்ஷர், முதலியவர்களின் வசனங்களும் முன்னமேயே உதாஹரிக்கப்பட்டன. இந்த மதங்களுக்குள் ஒவ்வொன்றே தத்துவத்தை நிஶ்சயம் செய்வதற்குப் போதுமானது முன்பு சொல்லப்பட்ட ஶீலம், ரூபம், முதலியவைகளோடும், அவைகளில் அனேகங்களும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் பொழுது கேழ்க்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'தெய்வதஶ' என்று சொல்லப்பட்டது எவர்களுடைய ஸ்வபாவம் தமோகுணம் மேலிட்டதோ அவர்கள் ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள் தமோகுணம் மேலிட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்களாதலினால் அறிந்துகொள்ள ஶக்தியுள்ளவர்களல்ல என்றாத்தம் 'ஆஸுரா:' என்னும் பதத்தைச் சொல்லி இருப்பது 'ராக்ஷஸீமாஸுரீஞ்' என்று கூடச் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட ராக்ஷஸ ஸ்வபாவத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறது தெய்வப்ரக்ருதி, ஆஸுரப்ரக்ருதி இவைகளின் பிரிவும் பகவானால் 2 ' த்வௌ பூதஸர்கௌ லோகேஸ்மிந் தைவ ஆஸுர ஏவ ச' என்றாரம்பித்து நிரூபிக்கப்பட்டது பௌனகரினாலும் 3 ' த்வி விதோ பூதஸர்கோயம் தைவ ஆஸுர ஏவ ச । விஷ்ணு

---

1 ஜகத் - இந்தலோகமானது, விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாத - விஷ்ணுவினிடத்தி லிருந்து, உத்பூதம் - உண்டானது, தத்ரைவச - அவ்விடத்திலேயே, ஸ்திதம் - இருக்கிறது, அஸ்ய - இந்த, ஜகத:-லோகத்திற்கு, அஸௌ - இந்தப் பகவான், ஸ்திதிஸம்யம கர்த்தா - காப்பாற்றுவது, நியமனம் செய்வது, இவைகளைச்செய்ப வர், ஜகச்ச - இந்தலோகமும், ஸ:—அவரே.

2 அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - லோகத்தில், பூதஸர்கௌ - ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி, தைவ - தைவமென்றும், ஆஸுர ஏவச - ஆஸுரமென்றும, த்வௌ - இரண்டுவிதம்

3 அயம் - இந்த, பூதஸர்க:-ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி, தைவ - தைவமென்றும, ஆஸுர ஏவச - ஆஸுரமென்றும, த்விவித -இரண்டுவிதமானது, தைவ:- தேவப்ரக்ருதியையுடையவன், விஷ்ணு பக்தி பர:-விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தி செய்கிறவன், ததா - அப்படியே, விபரீத -விபரீதமான ஸ்வபாவமுடையவன், ஆஸுர:-ஆஸுரஸ்வபாவமுடையவன்.

ஹக்தி வரோ தெவோ விஷ்ணீத ஷயாஸுராஃ॥' என்றுசொல்லப்பட்டது ஆதித்யபுராணத்திலும் 1 'தெவாநாம் வ வரோ யஃ ஸ ஸதா யஜ்ஞாதாஃக்ரியாஃ। ஸ்வாத்யாய ஸ்தத்வவேதித்வம் விஷ்ணு பூஜாரதி ஸ்ததா॥ தைத்யாநாம் பஹுமாநித்வம் மாத்ஸர்யம் ஸத்ஸு ஸ்வஸக்ரியா। நிந்தநம் வேதஶாஸ்த்ராணாம் ஹர ஹக்திரநுத்தமா॥' என்று சொல்லப்பட்டது அப்படியே 2 'தஸ்மிந்நபி ஹரௌ விப்ர! ஸ்வயமேவ ந மோஹிதாஃ। கீர்த்தயிஷ்யந்தி தே தேவாஃ மந்தவ்யாஸ்த்விதரே ஸுராஃ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'வொரம்' என்கிற இடத்தில் மற்ற எல்லாரையும்விட உயர்ந்தவனுக என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'ந ஹவந்தி' என்பதினுல் தாமஸமான ஸ்வபாவத்திற்குப் பரவசர்களென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஜாது' என்பதினுல் மற்றக் காலங்களிலும் அறியவில்லை என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது' இதுவும் மனுவினுல் 3 'யம் து கர்மணி யஸ்மிந் ஸ ந்யயுங்க்த ப்ரதமம் விபுஃ। ஸ ததேவ ஸ்வயம் பேஜே ஸ்ருஜ்யமாநஃ புநஃபுநஃ॥' என்று சொல்லப்பட்டது மஹாபாரதத்திலும் 4 'காதா காயிநம்

---

1 தேவானுமச-தேவதைகளுக்கும், பர -மேலான, தாம -தாமமானது, ஸதா-எப்பொழுதும், யஜ்ஞாதா - யஜ்ஞத்திலேயே முடிவையுடைய, க்ரியா - க்ரியைகளும், ஸ்வாத்யாய -வேதாத்யயனம் செய்வதும், தத்வவேதித்வம் உண்மையை அறிவதும், ததா - அப்படியே, விஷ்ணுபூஜாரதி:- பகவானைப்பூஜை செய்வதில் ஆசையும், தைத்யானும-அஸுரர்களுக்கு (தாமம), பஹுமானித்வம் - அதிகமான அஹங்காரத்தை உடையவனுயிருக்கையும், மாத்ஸர்யம் - பொறுமையும், ஸத்ஸு.- பெரியோர்களிடங்களில், அஸத்க்ரியா - பஹுமானம் செய்யாமலிருத்தலும், வேதஶாஸ்த்ராணும - வேதம, ஶாஸ்த்ரம, இவைகளை, நிந்தனம் - நிந்தித்தலும், அநுத்தமா - அதிகமான, ஹரபக்தி - ருத்திரனிடத்தில் பக்தியும

2 விப்ர - ஓ! ப்ராமமணனே, தஸ்மிந்நபி - அந்த, ஹரௌ - விஷ்ணுவினிடத்தில், யே - எவர்கள், ஸ்வயம் - தானே அவன் என்கிறபுத்தியால், ந மோஹிதா:- மோகத்தை அடையாதவர்களாய், கீர்த்தயிஷ்யந்தி - அவனையே சொல்லப்போகிறார்களோ, தே - அவர்கள், தேவா - தேவதைகளாக, மந்தவ்யா - எண்ணத்தக்கவர்கள், இதரே - மற்றவர்கள், அஸுரா — அஸுரர்கள்

3 ஸ - அந்த, விபு - ப்ரபுவாகிய விஷ்ணு, யம் - எவனை, யஸ்மிந் - எந்த, கர்மணி - கர்மத்தில், ப்ரதமம் - முதலில், ந்யயுங்க்த - ஏவினுனே, புன: புன - அடிக்கடி, ஸ்ருஜ்யமான - ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற, ஸ - அவன், ததேவ - அந்தக் காரியத்தையே, புன. - மறுபடியும, பேஜே - அடைந்தான்.

4 காதா - ஶ்லோகமானது, பஹு - அதிகமாக, காயதி அபி - சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோதிலும், காயினம - சொல்லுகிறவனை, ந பாதி - காப்பாற்றுகிறதில்லை, பூதானி - ப்ராணிகள், குலிங்கஶகுனிர்யதா - குலிங்கபக்ஷியைப்போல, ப்ரக்ருதிம் - தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவத்தை, யாந்தி - அடைகின்றன.

ஶாஸ்த்ரே வஹ்வர்தவேதகம் ஶ்ராயதி। ஏகத்ரிம் யாத்தி ஹத்தாநி க்ஷயிம் ஸமஸ்தானி யஸ்யாம்॥' என்று சொல்லப்பட்டது [1] 'ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு யாபுத்தி ர்பாவிதா புரா। தாமேவ பஜதே ஜந்து ருபதேஶோ நிரர்த்தகः॥' என்றும் சொல்லப்பட்டது பெரியோர்களினாலே சாஸ்த்ரம் அநேகமாக உபதேசம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸத்வகுணத்தின் விருத்தியைக் காரணமாகவுடைய பகவானிடத்தில் பக்தியில்லாத ராவணன், துர்யோதனன், முதலியவர்களுக்குத் தத்துவஜ்ஞான முண்டாகவில்லையல்லவா அப்படியே ஸஞ்ஜயனும் [2] 'வித்யா ராஜந்! ந தே வித்யா மம வித்யா ந ஹீயதே। வித்யா ஹீநஸ்தமோத்வஸ்தோ நாபிஜாநாஸி கேஶவம்॥ மாயாம் ந ஸேவே பத்ரம் தே ந வ்ருதா தர்மமாசரே। ஶுத்தபாவம் கதோ பக்த்யா ஶாஸ்த்ராத்வேத்மி ஜநார்தநம்॥' என்று சொல்லியிருக்கிறார் லோகத்தில் தெரியாதவர்களிருக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்தினாலே பரமாணத்தி லேற்பட்ட அர்த்தம் இல்லாமற்போகாது, அதற்கு விரோதமாகவுமாய்விடாதல்லவா என்று தாத்பர்யம் 15

உல்லங்கித த்ரிவித ஸீம ஸமாதிஶாயி
ஸம்பாவநம் தவ பரிவ்ரடிம ஸ்வபாவம் ।
மாயா பலேந பவதாபி நிகூஹ்யமாநம்
பஶ்யந்தி கேசிதநிஶம் த்வதநந்ய பாவா: ॥ 16

உலலஙகித தரிவித ஸீம ஸமாதிஶாயி
ஸமபாவநம தவ பரிபரடிம ஸவபாவம |
மாயா பலேன பவதாபி நிகூஹயமாநம
பஶயநதி கேசிதநிஶம தவதநனய பாவா: || 16

1 ஜனமாநதர ஸஹஸ்ரேஷு - முன்புநடநத அனேகம் ஜன்மஙகளில, யா - எநத, புதகி: - பததியானது, புரா - முன்னால, பாவிதா - செயயப்படடதோ, ஜநது - பராணி, தாமேவ - அதையே, பஜதி - அடைகிறது, உபதேச. - உபதேசமானது, நிரர்த்தக: - ப்ரயோஜனமற்றது

2 ராஜந - ஓ! ராஜாவே, தே - உன்னுடைய, வித்யா - வித்தையானது, நவித்யா - வித்தையல்ல, மம - என்னுடைய, வித்யா - வித்தையானது, நஹீயதே - குறைவை யடைகிறதில்லை, வித்யாஹீந. - வித்தை யில்லாதவனாயும், தமோத்வஸ்த. - அஜ்ஞானத்தினால் வயாபிக்கப்பட்டிருக்கிற நீ, கேசவம் - பகவானை, நாபிஜானாஸி - அறியவில்லை, மாயாம - பரகருதியை, நஸேவே - நான அடைகிறதில்லை, தே - உனக்கு, பத்ரம - மஙகளம உணடாகவேணடும, வருதா-

ப-ரை] உஜ்ஜ்ருதித்ரிவிய ஸீமஸாதிஶாயிஸம்பாவநம்—உஜ்ஜ்ருத- தாண்டப்பட்டிருக்கிற த்ரிவி – மூன்று விதங்களான, ஸீம - எல்லைக ளென்ன, ஸம - ஸமமான வஸ்துவென்ன, அதிஶாயி - மேற்பட்டவஸ் துவென்ன, இவைகளினுடைய, ஸம்பாவநம் — ஸம்பவிப்பதை உடை த்தாயிருக்கிற, பவதா - உம்மாலும், மாயாவயுனா - ப்ரக்ருதியின் வசத்திலும், அல்லது விசித்திரமான ஶக்தியின்பலத்திலும், நிகூஹிதம் - மறைக்கப்பட்டிருக்கிற, தவ - உம்முடைய - பரிவ்ருடிமா ஸ்வபாவம் - எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டவனாயிருக்கும் ஸ்வபா வத்தை, அநந்யாஶயா: - உம்மைத்தவிர வேறுவஸ்துக்களில் அபி ப்ராயத்தைச் செலுத்தாத, கேசித் - சிலர், அநிஶம் -எப்பொழுதும், பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்கள். 16

பா] பிறகு ஒருவருமே அறியவில்லை என்பதைக் காரணமாக வுடைய ஆக்ஷேபத்தை அறிந்தவர்களிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லு வதினால் பரிஹரித்துக்கொண்டு அயலாருக்கு வரும் வ்ருத்தியையே தன்னுடைய ப்ரயோஜனமாக நினைக்கிறவராகையினால் ஸாத்விகர்களுக் குப் பகவானுடைய அனுபவம் கிடைக்கிறது என்பதினால் ஸந்தோஷப் படுகிறார்—'உஜ்ஜ்ருத' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே 1 'த்ரிபிர் குணமயைர் பாவைரேபி: ஸர்வமிதம் ஜகத் । மோஹிதம் நாபிஜாநாதி மாமேப்ய: பரமவ்யயம் ॥' என்று ஒருவராலும் அறியத்தகாததென்று பகவான் தன்னாலேயே சொல்லப்பட்ட பகவானைச் சிலர் எப்படி அறி வார்கள்? என்றாக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அவனை அறிவ தற்குக் காரணம் இவவிடத்தில் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். முன் ஶ்லோகத்தில் இவைகளைப் பரிஹரிக்கவேண்டும் என்கிற புத்தியை உண்டாக்குவதற்காக பகவானுடைய உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளா மலிருப்பதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகத்தில் இவைகளை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக அந்தப்

வீனாக, தர்மம் - தர்மத்தை, நாசரே - செய்கிறதில்லை, பக்த்யா - பக்தியினால், சுத்தபாவம்-பரிசுத்தமான மனதை, கத:-அடைந்தவனாக, ஶாஸ்த்ராத்-ஶாஸ்த்ரத்தி னால், ஜனார்த்தனம் - பகவானை, வேத்மி - அறிகிறேன்.

1 குணமயை:-ஸத்வராஜஸ் தமோகுணங்கள் நிறைந்த, த்ரிபி:-மூன்று வித மான, ஏபி:-இந்த, பாவை:-வஸ்துக்களினால், மோஹிதம் - மோஹத்தை யடை விக்கப்பட்ட, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகமும், ஏப்ய:-இவை களைவிட, பரம் - மேலானவனும், அவ்யயம் - அழிவில்லாதவனுயுமிருக்கிற, மாம் - என்னை, நாபிஜாநாதி - அறிகிறதில்லை.

பகவானை அறிவதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸீமா' என்பது அளவு, அதாவது இவ்விடத்தில் தேசத்தினாலும், காலத்தினாலும், விஷயத்தினாலும், மூன்றுவிதமாக இருக்கிறது அதாவது மூன்றுவித மான அளவுகளினுடையவும், ஸமமான வஸ்து, மேற்பட்ட வஸ்து, இவைகளினுடையவும் ஸம்பாவனை (இவை ஸம்பவிக்கக்கூடும் என்கிற எண்ணம்) எதினால் தாண்டப்பட்டதோ அது 'உஜ்ஜித த்ரிவித ஸீமா ஸாமாதிஶாயி ஸம்பாவநம்' என்னப்படுகிறது. மற்றவர்களினுடைய பரப்புவாயிருக்கும் தன்மை, இடம் முதலியவைகளினால் அளவிடப்பட்டது ஆகையினாலேயே ஸமமானதும் மேற்பட்டதுமாகிய வஸ்துக்க ளிருக்கக்கூடும் என்கிற எண்ணத்திற்கு இடமுண்டு 'தவ' என்ப தற்கு 'ஸத்யமாயும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமாயும், அளவில்லாததாயு மிருக் கிறது ப்ரம்மம்' என்றும், 'இதனுடன் ஸமமானது ஒன்றுமில்லை' என் றும், 'அவனுக்கு ஸமமானவஸ்துவும், மேற்பட்ட வஸ்துவும் காணப் படவில்லை' என்று மாத்ரமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களிலும் [1]'ந தவத்ஸம ஸாமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்ய:', 'நாஸ்தி நாராயண ஸம:' என்றி வைமுதலிய இடங்களிலும் ப்ரஸித்தமான உன்னுடைய என்றர்த்தம். 'பரிவ்ருடிமஸ்வபாவம்' என்பதற்கு பரப்புவாயிருக்கையாகிய, ஸ்வரூபம் உள்ளவரையிலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தை என்றர்த்தம். 'ப்ரபௌ பரிவ்ருடஃ ('பரிப்ருட' என்னும் பதம் ப்ரபு என்னும் அர்த்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது)' என்று வ்யாகரணத்தில் படிக்கப்படுகிறது. 'மாயா பலேந' என்பதற்கு மூன்று குணங்கள் நிறைந்த ப்ரக்ருதியின் ஶக் தியினால் என்றர்த்தம் ஶ்ருதியிலும் 'மாயையை உடையவன் இதிலிரு ந்து இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான், அதில் மற்றொருவன் மாயையினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான்' என்றும், 'மாயையை ப்ரக்ருதி என்றும், மாயையையுடையவனை ஸர்வேஶ்வரனென்றும் அறியவே ண்டும்' என்று மாத்ரமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன வல் லவா பகவான் தானும் [2]'தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மா யா துரத்யயா' என்று சொல்லி யிருக்கிறான். ஜிதந்தே ஸ்தோத்தி

---

1 தவத்ஸம:-உமக்கு ஸமனானவன், நாஸ்தி - இல்லை, அப்யதிக -மேற்பட்ட வனாகிய, அந்ய: - வேறொருவன், குத - எது? நாராயணனுக்கு ஸமமானவன் இல்லை

2 குணமயீ - ஸத்துவம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த, மம - என்னுடைய, மாயா - மாயையானது, துரத்யயா - தாண்டமுடியாது, ஹி - எந்தக்காரணத் தினால், ஏஷா:-இது, தைவீ - விளையாடுகிற என்னுடையதோ.

ரத்திலும் 1 'அத்யக்ஷ ஸ்ருஷ்டாநுமந்தா ச குணமாயா ஸமாவ்ருத:' என்று சொல்லப்பட்டது சது ஶ்லோகியிலும் 'யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா அன்றிக்கே இவ்விடத்தில் 'மாயா பல' என்னும் பதத்தினால் தனக்கு அஸாதாரணமாகிய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத திவ்ய விக்ரஹத்தில் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவைகளாகிய மத்ஸ்யம், கூர்மம், முதலியவைகளுக்கு ஸமமானது என்கிற ப்ரமத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய மிகுந்த ஶக்தி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அப்படியே 2 'அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் | பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஶ்வரம் ||' என்றும், 3 'ஈஶந்நபி மஹாயோகீ ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபு: | கர்மாண்யாரபதே கர்தும் கீநாஶ இவ துர்பல: || தேந வஞ்சயதே லோகாந் மாயாயோகேந கேஶவ: |' என்றும் சொல்லப்பட்டது 'பவதாऽபி (உம்மாலும்)' என்பதற்கு 4 'ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம்' என்றும், 5 'அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாத:' என்றிவை முதலிய உம்முடைய வார்த்தையினாலேயே ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கிற ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஶக்தனுமாயிருக்கிற உம்மாலும் என்று தாத்பர்யம் 'பவதாऽபி' என்கிற இட

---

1 குணமாயாஸமாவ்ருத -குணங்களையுடைய ப்ரக்ருதியினால் மறைக்கப்பட்டவனாய, அத்யக்ஷஶ்ச - இவைகளுக்கு யஜமானனாயும், அனுமந்தாச - அனுமதி செய்கிறவனாயும் (இருக்கிறான்)

2 மூடா:-மூடர்கள், மாநுஷீம் - மனுஷ்யர்களினுடையதான, தநும் - ஶரீரத்தை, ஆஶ்ரிதம் - அடைந்திருக்கிற, மாம் - என்னை, மம - என்னுடைய, பூதமஹேஶ்வரம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஈஶ்வரனாயிருப்பவனுக்கு அஸாதாரணமாகிய, பரம் - மேலான, பாவம் - ஸ்வபாவத்தை, அஜாநந்த -அறியாதவர்களாய்க்கொண்டு, அவஜாநந்தி - அவமதி செய்கிறார்கள்

3 மஹாயோகீ - அதிகமான கல்யாண குணங்களையுடைய, ப்ரபு -ப்ரபுவாகிய விஷ்ணு, ஸர்வஸ்ய - எல்லா, ஜகத:-லோகத்திற்கும், ஈஶந்நபி - ஈஶ்வரனாக இருந்தபோதிலும், துர்பல -பலமில்லாதவனாகிய கீநாஶஇவ - அல்ப ப்ராணியைப்போல, கர்மாணி - கார்யங்களை, கர்தும் - செய்வதற்கு, ஆரபதே - ஆரம்பிக்கிறான், தேந - அந்த, மாயாயோகேந - விசித்திரமான ஶக்தியின் ஸம்பந்தத்தினால், கேஶவ:-பகவான், லோகாந - லோகங்களை, வஞ்சயதே - வஞ்சனை செய்கிறான்.

4 ஆத்மானம் - என்னை, மாநுஷம் - மனுஷ்யனாகவும், தஶரதாத்மஜம் - தசரதருக்குப் பிள்ளையாகிய, ராமம் - ராமனாகவும், மன்யே - எண்ணுகிறேன்

5 அஹம் - நான், வ -உங்களுக்கு, பாந்தவ:-பந்துவாக, ஜாத:-பிறந்தேன்.

த்தில உமமுடைய பலத்தையே தஙகளுக்குப பலமாக அஙகீகரிததுக கொண்டு உமககுக கைஙகாயம செயவதில பரவருததிததவாகளாய் உமமையும தஙகளுககு வசமாககிககொண்டு உமமைவிட மிகுநத பல முடையவாகளாக ஆகிறாாகள் எனறு பகதாகளின் பரபாவததின் மேன்மையைத தெரிவிபபதறகாக 'ஈவி' எனனும பதம 'நிமஞூஹா ஊநம்' என்பதறகு மிகவும மறைககபபடுகிற எனறாததம. 'வஶ்ஙி (பாாககிறார்கள)' எனபதறகு முதலில ஶாஸ்தரததினால் விசதமாகத் தெரிநதுகொளளுகிறாாகள பிறகு யோகததின பலததினால பாதயக்ஷ மாகப பாாககிறாாகள எனறாததம அபபடியே ஸனதஸுஜாதரினால 1 "யொம் நஷ்ஸம வஶ்யஶ்ஙி ஹமவஷம ஸநாதநம்' என்று சொல லியிருககிறா. 'கெஷிக' எனபது இபபடிபபடடவாகள தூர்லபா கள எனபதைத தெரிவிபபதறகாக கீதையிலும 2 'ஸஹாதா ஸுஊ ஷுஹ:' எனறு சொலலபபடுகிறதல்லவா ஸ்ரீபௌஷ்கர ஸமஹிதையி லும 3 'ஊஷுஹா ஹமவக யொம ஹாவிநோ ஹுவி மாநவா:। தஷ் ஶநா தஷாஶாவாக ஸுஷம ஶாஶூதம வஷ:॥' எனறு சொலலப பட்டது 'கூநிஶம்' எனபதறகு எலலா ஜனஙகளையும மோஹிபபிக கக்கூடிய கலியுகததிலும எனறு தாதபாயம இபபடியே பகவானுகிய ஶௌனகரினால 4 'கஷள கூதயுஹம தஸ்ய கவிஹஸ்ய கூதெதயு ரெயஸ்ய வெதஸி ரொவிநொ ஹூஷெ யஸ்ய நாஜ்யுதஃ॥' என்று சொலலபபட்டது. 'க்ஷநந்யஶாவா:' எனபதறகு உமமொருவரைப பறறியே உணடாயிருககிற மனதின் வ்ருததியை யுடையவாகள இதர பரயோஜனஙகள, ஶரணமாக ஆஶ்ரயிகககூடிய மறறவாகள, இவை களை விடடவாகள எனறு தாதபாயம. ஶ்ருதியிலும 'எநத பரமம

---

1 யோகிந:-யோகிகள, ஸநாதனம - அநாதியாகிய, தம்-அநத, பகவநதம் - பகவானை, பரபஶயநதி - பாாககிறாாகள

2 அபபடிப்பட்ட மஹாத்மாவானவன மிகவும தூலபன்

3 புவி - பூமியில, பகவதயோகபாவிந:-பகவானைபபற்றிய யோகததைச செயதுகொண்டிருககிற, மானவா.-மனுஷயர்கள, தூலபா - ஃலபாகள, தத்தா ஶனேந - அவாகளைப் பாாப்பதினாலும, ததாலாபாத - அவாகளுடன் வாாததை சொல்லுவதினாலும, ஶாஶவதம் - அழிவிலலாத, பதம் - ஸதானமானது, ஸுலபம - ஸுலபமாய்க கிடைககக கூடியது.

4 யஸய – எவனுடைய, சேதஸி - மனதில, கோவிநத:-பகவான் (இருக் கிறாரோ), தஸய - அவனுககு கலௌ - கலியுகததில, கருதயுகம் - க்ருதயுகம, யஸய - எவனுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், அசயுத'-பகவான், ந - இல்லையோ, தஸய - அவனுக்கு, கருதேயுகே - கருதயுகததிலும், கலி:-கலியுகம்.

பார்க்கத்தகாதவோ அறியத்தகாதவோ' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக வாரம்பித்து 'எது ப்ராணிகளுக்குக் காரணமோ அதைப் புத்திமான்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்றும், 'ஜ்ஞானத்தின் தெளிவினால் பரிசுத்தமான ஸத்வகுணத்தை யுடையவர்கள் விகாரங்களில்லாத அந்தப் பகவானை த்யானம் செய்துகொண் டிருப்பவர்களாய் அவனைப் பார்க்கிறார்கள்' என்றும், 'இந்த ஆத்மா ப்ரவசனம் செய்வதினால் அடையத்தகுந்தவனல்ல' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக 'அவனுக்கு இந்தப் பரமாத்மா தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசம் செய்கிறான்' என்றும், 'ஒருவராலும் பார்க்கமுடியாதவனையும் மறைந்துகொண்டு அனுப்ரவேசித்திருப்பவனையும் ஸூக்ஷ்மமான இடத்திலிருப்பவனையும், ஒருவராலும் அறியமுடியாத இடத்திலிருப்பவனையும் அநாதியாயுமிருக்கிற தேவனைப் புத்திமான்கள் ஜீவாத்மாவைப்பற்றிய யோகத்தினாலுண்டாகிய ஸாக்ஷாத்காரத்தினால் தெரிந்துகொண்டு ஸந்தோஷம் துக்கம் இவைகளை விடுகிறார்கள்' என்றும், 'எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் மறைந்துகொண்டிருக்கிற இந்த ஆத்மா ப்ரகாசிக்கிறதில்லை, ஸூக்ஷ்மமாகப் பார்க்கும் ஶக்தியுடையவர்களினால் மிகவும் சிறந்த ஸூக்ஷ்மமான புத்தியினால் காணப்படுகிறான்' என்றும், 'இவனைப் பார்ப்பதற்காக வேதாத்யயனம் ஒருகண், யோகம் இரண்டாவது கண், வேதமோதுதல் யோகம் செய்தல் ஆகிய இரண்டு கண்களையுடையவன் அவனைப் பார்க்கிறான், மாம்ஸமயமாகிய கண் அவனைப் பார்க்கிறதில்லை' என்று மாத்தமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன ஸ்மருதிகளிலும் 1 'யே தமேவ ப்ரபத்யந்தே ந தே மோஹம் வ்ரஜந்தி மாநவா:', 'ஶக்யா த்வநந்யயா ஶக்த்யா ஹமேவம் விதோऽர்ஜுந ॥ ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப।' என்று சொல்லப்பட்டது 16

யத்ப்ரஹ்ம ருத்ர புருஹூத முகைர் மஹர்ஷி

ஜ்ஞாநேக்ஷணை ரபி ந வீக்ஷ்யத இத்யதீதம் ।

ஜ்ஞாந ரூப மஹிமா தவ தத் து நாம

ஜ்ஞாநாம்ருதம் பரம பக்த ஜந ப்ரியம் ச ॥ 17

1 யே - எவர்கள், தமேவ - அந்தப் பகவானையே, ப்ரபத்யந்தே-ஶரணமாக அடைகிறார்களோ, தே - அந்த, மானவா -மனிதர்கள், நமுஹ்யந்தி - மோஹத்தை யடைகிறதில்லை, பரந்தப - சத்ருக்களை நாசஞ் செய்யக்கூடிய, அர்ஜுந - அர்ஜுந, ஏவம்வித -இப்படிப்பட்ட நான, அநந்யயா - வேறொருவரிடத்திலும் செலுத்தாத, பக்த்யா - பக்தியினால், தத்வேந - உண்மையாக, ஜ்ஞாதும் - அறிவதற்கும், த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கும், ப்ரவேஷ்டுமச — ப்ரவேசிப்பதற்கும், ஶக்ய:-முடியும்

யதண்டமண்டாந்தரகோசரம் ச யத்
தஶோத்தராண்யாவரணாநி யாநி ச |
குணா: ப்ரதானம் புருஷ: பரம் பதம்
பராத்பரம் ப்ரஹ்ம ச தே விபூதய: || 17

ப - ரை] யத் - எது அண்டம் - ப்ரும்மாண்டமோ, அண்டாந்தர கோசரம் - அண்டங்களுக்குள்ளே இருக்கக்கூடியது, யத் - எதுவோ, தஶோத்தராணி - பத்து மடங்கதிகமாகிய, ஆவரணாநி - அண்டத்தின் ஆவரணங்கள், யாநி - எவைகளோ, குணா: - ஸத்த்வ ரஜஸ் தமோ குணங்கள், ப்ரதானம் - ப்ரக்ருதி, புருஷ: - ஜீவாத்மா, பரம் பதம் - பரமபதமும், பராத் - ப்ரக்ருதியைவிட மேலான பத்தசேதனர்களைவிட, பரம் - மேலான முக்தாத்மாவும், நித்யர்களும், ப்ரஹ்ம - திவ்யமங்கள விக்ரஹமும், தே - உம்முடைய, விபூதய: - விபூதிகள், அதாவது உம்மால் நியமிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள். 17

பா] கீழ்ச் சொல்லியவிதமான பரத்வமாயிருக்கும் தன்மையை மற்றவர்களுக்கு ஸாதாரணமல்லாத விபூதிகளின் பெருமையினாலும் உறுதிப்படுத்துகிறார்— 'யதண்டம்' என்றாரம்பித்து. 'யத்' என்பதற்கு ப்ரும்மாவிற்கு பதவி ஸ்தானமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற என்றர்த்தம். பதினாலுலோகங்களுக்கும் ஆவரணமாக இருக்கிற ஸ்வர்ணமயமான மூடியாயிருக்கிறது அண்டம். இவ்விடத்தில் ஒருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறது அவைகளின் கூட்டத்தை அபிப்ராயத்தில் கொண்டது, 1 'அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச | ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடி கோட்யயுதாநி ச ||' என்று புராணங்களில் சொல்லியிருப்பதினால் அண்டத்திற்குள்ளேயிருக்கும் இடத்தையே தனக்கிருப்பிடமாக வுடையது 'அண்டாந்தர கோசரம்' என்னப்படுகிறது. அன்றிக்கே அண்டத்திற்குள்ளேயே இருக்கும் வஸ்துக்களையே தன்னாலறியக்கூடிய வஸ்துவாகவுடையது என்றர்த்தமாகவுமாம். அத்திக்காயிலிருக்கும் கொசுக்களைப்போல வெளியிலிருக்கும் இடத்தைக் கண்டறியாதது என்றர்த்தம். அண்டத்திற்கு யஜமானனாகிய ப்ரும்மா முதலான நானாவிதங்களான ப்ராணிகளின் கூட்டமும் அவைகளுக்கு அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துவும் அனுபவிக்க ஒத்தா

1 ஈத்ருஶாநாம் - இப்படிப்பட்ட, அண்டாநாம் - அண்டங்களினுடைய, ஸஹஸ்ராணாம் - ஆயிரங்களினுடைய, ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும், அயுதாநி ச - பதினாயிரங்களும், ததா - அப்படி, கோடிகோட்யயுதாநி ச - அனேகமாயிரம் கோடிகளும், தத்ர - அந்தப் பகவானிடத்தி லிருக்கின்றன

சைக கருவிகளும அனுபவிககும இடஙகள முதலியதும என்றர்த்தம ஆவரணஙகளாவது ஜலம முதலியவைகள அபபடியே விஷ்ணு புராணத்தில 1 'தஶோத்தரேண பயஸா மைத்ரேயாண்டம் ச தத்வ்ருதம் । ஸர்வோऽம்புபரிதாநோऽஸௌ வஹ்நிநா வேஷ்டிதோ பஹி: ॥ வஹ்நிஶ்ச வாயுநா வாயுர்மைத்ரேய நபஸா வ்ருத: । பூதாதிநா நபஸ்ஸோऽபி மஹதா பரிவேஷ்டித: ॥ தஶோத்தராண்யஶேஷாணி மைத்ரேயைதாநி ஸப்த வை । மஹாந்தம் ச ஸமாவ்ருத்ய ப்ரதாநம் ஸமவஸ்திதம் ॥ அநந்தஸ்ய ந தஸ்யாந்த: ஸங்க்யாநம் சாபி வித்யதே । தத3நந்தமஸங்க்யாதப்ரமாணம் சாபி வை யத: ॥ ஹேதுபூதமஶேஷஸ்ய ப்ரக்ருதி: ஸா பரா முநே ।' என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ச்லோகத்தில 'யச்ச', 'யாநி', என்கிற பதஙகளுக்குப பதிலாக 'தச்ச', 'தாநி', (அதுவும், அவைகளும) என்று சோதத்துக்கொள்ளவும 'குணா:' என்பதினால ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக காரணஙகளாகக கீதையில பதினாலாவது அத்யாயத்தில சொல்லப்பட்ட ஸத்த்வம முதலியப்ரக்ருதியின ஸ்வபாவஙகள இவ்விடத்தில குணஙகளைத தனித்துச சொல்லியிருப்பதினால ஸமமான அவஸ்தைகளையுடைய இந்த மூன்று குணஙகளே ப்ரக்ருதி என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஸாங்க்யர்களின மதம நிராகரிக்கப்பட்டது 'ப்ரதாநம்' என்பது மஹதாதி முதலிய விகாரஙகளையடையாத ப்ரக்ருதியின பாகம 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ கோசரம்' என்று க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களாக இருக்கும தசையையுடைய ஜீவாத்மாக்கள சொல்லப்பட்ட படியினால

---

1 மைத்ரேய - ஓ! மைத்ரேயனே, தத - அந்த அண்டமானது, தஶோத்தரேண - பத்துமடங்கதிகமான, பயஸா - ஜலத்தினால, வ்ருதம - சுற்றப்பட்டிருக்கிறது, அஸௌ - இந்த, ஸர்வ:-எல்லா, அம்புபரிதான:-ஜலத்தைச சுற்றினுமுடைய அண்டம, பஹி: -அந்த ஜலத்திற்கு வெளியில, வஹ்நிநா - நெருப்பினால, வேஷ்டித -சுற்றப்பட்டிருக்கிறது, வஹ்நி -நெருப்பும, வாயுநா - காற்றினாலும, வாயு:-காற்று, நபஸா - ஆகாசத்தினாலும, வ்ருத சுற்றப்பட்டிருக்கிறது, நப - ஆகாசம, பூதாதிநா - அஹங்காரத்தினாலும, ஸ அந்த அஹங்காரம, மஹதா - மஹத்தினாலும, பரிவேஷ்டித,-சுற்றப்பட்டிருக்கிற து அஶேஷாணி - எல்லா, ஏதாநி - இந்த, ஸப்த - ஏழும, தஶோத்தராணி - பத்துமடங்கு மேற்பட்டிருக்கின்றன, மஹாந்தம - மஹத்தை, ஸமாவ்ருத்ய - சுற்றிக்கொண்டு, ப்ரதானம - ப்ரக்ருதி, ஸமவஸ்திதம - இருக்கிறது, அநந்தஸ்ய - அளவில்லாத, தஸ்ய - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, அந்த,-முடிவும, ஸங்க்யானம-கணக்கும, நவித்யதே - இல்லை, யத.-எந்தக்காரணத்தினால, தத - அந்த ப்ரக்ருதி, அநந்தம - முடிவில்லாததோ, அஸங்க்யாத ப்ரமாணம - கணக்கில்லாத அளவையுடையதோ, அஶேஷஸ்ய- எல்லா வஸ்துவிற்கும், ஹேதுபூதம் - காரணமாக இருக்கிறதோ, ஸா - அந்த, ப்ரக்ருதி -ப்ரக்ருதியானது, பரா - மேலானது.

‘பராவஷ:’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 1 ‘தாருண்யக்நிர்யதா திலே தைலம் யதா தத்வத் புமாநபி ப்ரதாநேऽவஸ்திதோ வ்யாபீ’ என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் ப்ரக்ருதியில் வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘பரம்ஸ்தானம்’ என்கிற இடத்தில் ‘ஸ்தீயதே (அடையப்படுகிறது)’ என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் ‘ஸ்தானம்’ என்பது அடையவேண்டிய இடம். ‘பரம்’ என்பதற்கு அப்படிப்பட்ட மற்ற இடங்களைவிட மேலானது என்றர்த்தம், அதாவது மறுபடியும் திரும்பிவருதலில்லாததும் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாததுமாகிய மோக்ஷத்தை அடையும் இடம் என்றர்த்தம். இது ச்ருதியில் ‘இந்த லோகத்திற்கு எவன் யஜமானனோ அவன் உயர்ந்த ஆகாயத்திலிருக்கிறான்’ என்றும், ‘ஸ்வர்ணமயமான மேலான லோகத்தில் ரஜோகுணமில்லாததும் அவயவங்களுமில்லாத ப்ரஹ்மமிருக்கிறது’ என்றும், ‘இவனுக்கு எல்லா ப்ராணிகளும் ஒருபாதம், அழிவில்லாத மூன்றுபாதம் ஆகாசத்திலிருக்கிறது. அந்தப் பெரியோர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறார்கள், எந்த இடத்தில் அநாதியான நித்யஸூரிகள் இருக்கிறார்களோ’ என்றும், ‘பாம்பு எப்படித் தோலால் விடப்படுகிறதோ அப்படியே அவன் இந்த லோகத்திலேயே பாபத்தினால் விடப்பட்டவனாய் ஸாமவேதபாராயணம் செய்துகொண்டிருக்கிற அல்லது ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஆதிவாஹகர்களினால் ப்ரஹ்மலோகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகப்படுகிறான்’ என்றும், ‘எந்த மனிதன் ஜ்ஞானத்தை ஸாரதியாகவுடையவனாயும் மனத்தைக் கடிவாளமாயுடையவனாயுமிருக்கிறானோ அவன் இந்த ஸம்ஸாரமார்க்கத்திற்கு அக்கரையாயிருக்கிற விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை அடைகிறான்’ என்றும், ‘அவன் ஆயுஸ்ஸு வரையிலும் இவ்விதமாக இருந்துகொண்டு ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைகிறான் திரும்பிவருகிறதில்லை’ என்றிவை முதலிய வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிறது. மஹாபாரதத்திலும் 2 ‘ரம்யாணி காமசா

1 தாருணி - மரத்தில், அக்நி - நெருப்பு, யதா - எப்படியோ, திலே - எள்ளில், தைலம் - எண்ணெய், யதா - எப்படியோ, தத்வத் - அதைப்போல, புமாநபி - ஜீவாத்மாவும், ப்ரதாநே - ப்ரக்ருதியில், வ்யாபீ - வ்யாபித்துக்கொண்டு, அவஸ்தித:- இருக்கிறான்.

2 ரம்யாணி - அழகான, காமசாராணி - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கிற, விமாநானி - விமானங்கள், ததா - அப்படியே, ஸபா - ஸபைகள், விவிதா - அநேக விதங்களான, ஆக்ரீடா:- விளையாடுகிற இடங்களும் ராஜந் - ஓ ராஜாவே, அமலோதகா - தெளிந்த ஜலங்களையுடைய, பத்மிந்ய: - தாமரை ஓடைகள், ஏதே வை - இவைகளெல்லாம், பரமாத்மன:- பரமாத்மாவின், ஸ்தாநஸ்ய - ஸ்தானத்திற்கு, நிரயா:- நரகங்கள்

ராணி விமாநாநி ஸஹஸ்ரஶ: । ஶுப்₄ரா விவிதா₄ ராஜந்தே ஸூர்யஜ்யோதிஷ்காஸ்ஸமா: । ஸர்வே தே நிஷ்ப்ரபா₄ஸா: ஸ்யு: ஸ்தா₂நஸ்ய ஸுதேஜஸ: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது அந்த இடம் திரும்பிவரக்கூடியதல்ல என்பதும் 1 'ஜ்ஞாந விஜ்ஞாநிந: கேசித் பரம் பாரம் திதீர்ஷவ: । க₃தீவ தத்ர: பரம் புண்யம் புண்யாபி₄ஜந ஸேவிதம் ॥ தத் ஸத் க₃த்வா ந ஶோசந்தி ந ச்யவந்தி வ்யத₂ந்தி ச ॥' என்றும், 2 'தே தத்ர ப்₃ரஹ்மண: ஸ்தா₂நம் ப்ராப்நுவந்தீஹ ஸாத்த்விகா: । நைவ தே ஸ்வர்க₃மிச்ச₂ந்தி ந யஜந்தி யஶோத₄நா: ॥ ஸதாம் வர்த்மாநுவர்த்தந்தே யதா₂ப₃லமஹிம்ஸயா ।' என்றும் சொல்லப்பட்டது பகவானைக் குறித்துத் தேவதைகளும் 3 'தி₃வ்யம் ஸ்தா₂ந அஜரம் சாப்ரமேயம் து₃ர்விஜ்ஞேயம் சாக₃மைர் க₃ம்யமாத்₃யம் । க₃ச்ச₂ ப்ரபோ₄ ரக்ஷ சாஸ்மாந் ப்ரபந்நாந் கல்பே கல்பே ஜாயமாந ஸ்வமூர்த்யா ॥' என்றும் சொன்னார்கள் ஆரண்யபாவ

---

1 ஜ்ஞானவிஜ்ஞானின - ஜ்ஞானம், விவேகம், இவைகளையுடைய, பரம பாரம - ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரையை, திதீர்ஷவ - தாண்டவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய, கேசித - சிலர், தத்ர அந்த லோகத்தில், பரம-மிகவும், புண்யம்- பரிசுத்தமாயிருக்கிற, புண்யாபிஜனஸேவிதம் - பரிசுத்தமான நித்ய ஸூரிகளினால் அடையப்பட்ட, தத்ஸத - அந்தப் பகவானுடைய ஸபையை, கத்வா - அடைந்து, நஶோசந்தி - துக்கிக்கிறதில்லை, நச்யவந்தி - அதைவிட்டு நழுவுகிறதில்லை, நவ்யதந்தி - ஒருவிதப் பீடையுமடைகிறதில்லை

2 தே - அந்த, ஸாத்விகா:- ஸத்துவகுணம் மேலிட்டவர்கள், ப்ரஹ்மண:- பரப்ருஹ்மத்தினுடைய, தத - அந்த, ஸ்தானம் - இடத்தை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், தே - அவர்கள், ஸ்வர்கம் - ஸ்வர்கலோகத்தை, நேச்சந்தி - ஆசைப்படுகிறதில்லை, யஶோதனா - கீர்த்தியையே விரும்பினவர்களாய்க்கொண்டு, நயஜந்தி- யாகம் செய்கிறதில்லை, அஹிம்ஸயா - ஒருவருக்கும் ஹிம்ஸை செய்யாமல், யதாபலம் - தங்கள் ஶக்திக்குத் தக்கபடி, ஸதாம் - பெரியோர்களினுடைய, வர்த்ம - வழியை, அனுவர்த்தந்தே-அனுஸரிக்கிறார்கள்

3 திவ்யம் - திவ்யமாயும், அஜரம் - கிழத்தனமில்லாததாயும், அப்ரமேயம் - அளவிடமுடியாததாயும், துர்விஜ்ஞேயம் - அறியமுடியாததாயும், ஆகமை:-வேதங்களினால், கம்யம் - அறியத் தகுந்ததாயுமிருக்கிற, ஆத்யம் - முதலாவதாகிய, ஸ்தானம்-இடத்தை, கச்ச - அடையும், ப்ரபோ - ப்ரபுவாகிய விஷ்ணுவே, கல்பே கல்பே-கல்பங்கள் தோறும், ஸ்வமூர்த்யா - உம்முடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துடன், ஜாயமான:-அவதாரம் செய்துகொண்டு, ப்ரபந்நாந - ஆஶ்ரயித்தவர்களாகிய, அஸ்மாந - எங்களை, ரக்ஷ - காப்பாற்றும்

த்தில் தாயபுத்திரரைக்குறித்து ஆர்ஷ்டிஷேணர் 1 'யமாஹு: ஸர்வ பூதாநாம் ப்ரக்ருதே: ப்ரக்ருதிம் த்ருவாம்। அநாதிநிதநம் தேவம் ப்ரபும் நாராயணம் ஹரிம்॥ ப்ரஹ்மண: ஸதநாத் தஸ்ய பரஸ்தாநம் ப்ரகாஶதே। தேவா ஹி யந்ந பஶ்யந்தி திவ்யம் தேஜோமயம் பதம்॥ அத்யர்காநலதீப்தம் தத் ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:। ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந்! துஷ்ப்ரேக்ஷம் தேவதாநவை:॥ யதயஸ்தத்ர கச்சந்தி தேவம் நாராயணம் ஹரிம்। பரேண தபஸா யுக்தா பாவிதா: கர்மபி: ஶுபை:॥ யோகஸித்தா மஹாத்மாந: தமோமோஹவிவர்ஜிதா:। தத்ர கத்வா புநர் நேமம் லோகமாயாந்தி பாரத!॥ ஸ்தாநமேதந் மஹாராஜ! த்ருவமக்ஷரமவ்யயம்। ஈஶ்வரஸ்ய ஸதா ஹ்யேதத் ப்ராணமாத்ரம் யுதிஷ்டிர!॥' என்று சொன்னார் சிலர் இது ப்ரக்ருதி

---

1 யம் - எந்த, அநாதிநிதநம் - ஆதியுமந்தமுமில்லா , தேவம் - தேவனையும், ப்ரபும் - ப்ரபுவாயுமிருக்கிற, நாராயணம் நாராயணனென்று பெயருடைய, ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஸர்வபூதானாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ப்ரக்ருதே: - காரணமாகிய மூல ப்ரக்ருதிக்கும், த்ருவாம் - அழியாததான, ப்ரக்ருதிம் - காரணமாக, ஆஹு:-சொன்னார்களோ, தஸ்ய - அந்த விஷ்ணுவினுடைய, பரஸ்தானம் - மேலான இடமானது, ப்ரஹ்மண: -ப்ருஹ்மாவினுடைய, ஸதநாத் - லோகத்திற்கு மேலே, ப்ரகாஶதே - ப்ரகாசிக்கிறது, யத்-எந்த, திவ்யம்-திவ்யமாயும், தேஜோமயம் -ப்ரகாசமயமாயுமிருக்கிற,பதம் - இடத்தை, தேவா: -தேவதைகள், நபஶ்யந்தி - பார்க்கவில்லையோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, மஹாத்மன:-மஹாத்மாவாகிய, விஷ்ணோ:-விஷ்ணுவினுடைய, ஸ்தானம் இடமானது, அத்யர்க்காநலதீப்தம் - ஸூர்யன், அக்னி, இவைகளைவிட மேலாக ப்ரகாசிக்கிறது ராஜந்- ஓ! ராஜாவே, ஸ்வயா - தன்னுடையதாகிய, ப்ரபயா ஏவ - ப்ரகாசத்தினாலேயே, தேவதானவை: -தேவதைகளினாலும் அஸுரர்களினாலும் துஷ்ப்ரேக்ஷம் - பார்க்கமுடியாதது, தத்ர - அவ்விடத்தில், யதய: -யதிகள், தேவம் - தேவனாகிய, நாராயணம் ஹரிம்-நாராயணனை, கச்சந்தி - அடைகிறார்கள், பரேண - மேலான, தபஸா - தபஸ்ஸுடன், யுக்தா: -கூடினவர்களாயும், ஶுபை: -புண்யங்களான, கர்மபி:-கர்மங்களினால், பாவிதா: -பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டவர்களாயும், யோகஸித்தா:-யோகத்தில் ஸித்தியடைந்தவர்களாயும், தமோமோஹவிவர்ஜிதா: -அஜ்ஞானம், மோகம், இவைகளில்லாதவர்களாயுமிருக்கிற, மஹாத்மான: -மஹாத்மாக்கள், தத்ர - அவ்விடத்திற்கு, கத்வா - போய், புன: -மறுபடியும், பாரத - ஓ, பரத வம்சத்தில் பிறந்தவனே, இமம் - இந்த லோகத்தை, நாயாந்தி - வருகிறதில்லை, மஹாராஜ- ஓ! ராஜாவே, ஏதத் - இந்த, ஸ்தானம் - இடமானது, த்ருவம் - அழிவில்லாதது, அக்ஷரம் - மாறுதலில்லாதது, அவ்யயம் - ஒருவிதத் துக்கமுமில்லாதது, ஏதத் - இது, ஸதா - எப்பொழுதும், ஈஶ்வரஸ்ய - பகவானுக்கு, ப்ராணமாத்ரம் - ப்ராணனுக்கு ஸமானம்.

மண்டலத்திற்குள்ளேயே இருக்கிற பகவானுடைய காயலோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். திரும்பிவரக் கூடாத இடம் என்றும், அழிவில்லாதது என்பவை முதலியவைகளையும் சொல்லி இருப்பதினால் பரமபதமே சொல்லப்படுகிறதென்று மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தாம்புத்திரர் முதலியவர்களுக்கு அதைக் காட்டிக் கொடுத்ததோவெனில் 'வ்யாஸ ப்ரஸாதாத் ச்ருதவான் (வ்யாஸருடைய அனுக்ரஹத்தினால் கேட்டேன்)' என்பதைப்போல் ருஷியினுடைய ப்ரபாவத்தினால் பொருந்தும். மற்றதும் இப்படியே விரோதமில்லாமல் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதியிலும் 1 'ஓங்கார ரதமாருஹ்ய மந: க்ருத்வா து ஸாரதிம் | ப்ரஹ்மலோகபதாந்வேஷீ யாதி விஷ்ணோ: பரம் பதம் |' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிற பதங்கள் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பதை நிராகரிப்பதற்காக ஷடர்த்தஸங்க்ஷேபமென்னும் க்ரந்தத்தில் 'வ்யதிரேகாதிகாரண நிவாஸ ஸம்பந்த: (பரமாத்மாவைவிட வேறுபட்டதாகவும் அவனுக்கு ஆதாரமாகவும் அவன் வஸிக்கும் இடமாகவும் சொல்லி இருக்கிறபடியினால்)' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடம் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாததென்பதும் 'இந்த ரஜோகுணத்திற்கு மேலான இடத்திலிருக்கிற' என்றும், 'தமோகுணத்திற்கு மேலான லோகத்திலிருக்கிற ஸூர்யனுடைய வர்ணம் போன்ற வர்ணத்தையுடையவனை' என்று மாத்ரமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களினால் ரஜோகுணம் தமோகுணம் நிறைந்த ப்ரக்ருதியின் எல்லை தாண்டி இருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், பாஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரங்களினாலும், ஏற்பட்டது. ப்ரக்ருதியினுடைய அக்ஷரம் என்று பெயருடைய ஒருவிதமான மாறுதல்தானே பகவானுக்கும் முக்தர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் போகத்தை அனுபவிக்கும் இடமாக இருக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதை நிராகரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் ப்ரக்ருதி ஜீவர்களுக்குப் பிறகு பரமபதத்தைத் தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறது. இந்தப் பக்ஷம் 2 'காலம் ஸ பசதே தத்ர ந கால: தத்ர வை ப்ரபு:'

1 ஓங்காரரதம் - ப்ரணவமாகிற தேரை, ஆருஹ்ய - ஏறி, மன - மனதை, ஸாரதிம - ஸாரதியாக, க்ருத்வா - செய்துகொண்டு, ப்ரும்மலோகபதாந்வேஷீ - ப்ரும்மலோகமாகிற பதத்தைத் தேடுகிறவன், விஷ்ணோ - விஷ்ணுவினுடைய, தத - அந்த, பரம்பதம் பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான்

2 தத்ர - அவ்விடத்தில், ஸ - அந்த பகவான், காலம - காலத்தை, பசதே - பக்குவம் செய்கிறான், தத்ர - அவ்விடத்தில், கால:-காலம், நப்ரபு:—ஸாமர்த்திய முடையதல்ல.

என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இன்னும் சிலர் பகவானுடைய ஸ்வரூபமேயோ அவனுடைய ஆறு குணங்களேயோ விசித்ரமான ப்ரக்ருதியின் வசத்தினால் திவ்யலோகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதுவும் ச்ருதி முதலியவைகளினால் தனித்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு ஒருவித பாதகமுமில்லையாகையினாலும், இப்படிச் சொல்லில் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் விகாரங்களில்லாததென்று சொல்லுகிற ச்ருதிகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினாலும் நிராகரிக்கப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'தே விபூதய:' என்று ப்ரக்ருதி முதலியவைகளுக்கு ஸமமாக விபூதியாகத் தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறது. சில இடங்களில் இதற்கு விரோதமாகச் சொல்லி இருப்பதும் அதற்குத் தகுந்தபடி ஔபசாரிகமாக அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 'பராத்பரம்' என்கிற இடத்தில் 'பராத்' என்னும் பதம் ப்ரக்ருதியைவிட மேலானதாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களின் ஸமூஹத்தை விட மேலான முக்தாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. முதல் வேற்றுமையுடைய 'பரம்' என்னும் பதமோவெனில் அநாதியாக ஸம்ஸாரபந்தமில்லாத நித்யஸூரிகளின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே 'பராத் (ப்ரக்ருதியைவிட மேலான க்ஷேத்ரஜ்ஞனைவிட)', 'பரம் (மேலானது)' என்று முக்தர்களையும் நித்யஸூரிகளையும் சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'ப்ரஹ்ம' என்னும் பதத்தினால் ஸுபாச்ரயமாயும் நித்யமுமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தால் விபூதி என்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாதாகையினால். இவ்விடத்தில் 1 'ஸாலம்பநோ மஹாயோக: ஸபீஜோ யத்ர ஸம்ஸ்தித: । மநஸ்யவ்யாஹதே ஸம்யக் யுஞ்ஜதாம் ஜாயதே முநே ॥ ஸ பர: ஸர்வசக்தீநாம் ப்ரஹ்மண: ஸமநந்தரம் । மூர்த்தம் ப்ரஹ்ம மஹாபாக ஸர்வப்ரஹ்மமயோ ஹரி: ॥' என்று விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது. சது:ச்லோகியிலும் 'மூர்த்தம்

---

1 யத்ர - எந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தில், மனஸி - மனது, அவ்யாஹதே - கெடுக்கப்படாமல், ஸமஸ்திதே - இருக்கும்பொழுது, ஸாலம்பன: - ஆலம்பனத்தோடுகூடிய, ஸபீஜ - ஸபீஜமென்று பெயருடைய, மஹாயோக - யோகமானது, ஸம்யக் - நன்றாக, யுஞ்ஜதாம் - யோகம் செய்தவர்களுக்கு, ஜாயதே - உண்டாகிறதோ, முனே - ஓ ருஷியே, ஸ: - அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது, ஸர்வ சக்தீனாம் - எல்லா சக்திகளுக்கும், பர - மேலானதாகிய, ப்ரும்மண: - ப்ரும்ம ஸ்வரூபத்திற்கு, ஸமனந்தரம் - அடுத்ததாகிய, மூர்த்தம் - மூர்த்தியோடுகூடிய, ப்ரும்ம - பரப்ரம்மம், மஹாபாக - ஓ! பாக்கியசாலியே, ஹரி - விஷ்ணுவானவர், ஸர்வ ப்ரும்மமய: - எல்லா விக்ரஹத்தையுமுடையவர்.

ப்ரஹ்ம தநோதி ஸகல்யதாம் ஸர்வம் யதத்ரஹ்மேதம்’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ‘ப்ரஹ்ம’ என்னும் பதத்தினால் உபசாரமாகச் சொல்லி இருப்பதற்குக் காரணம் எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேலான பெருமையை யுடையதா யிருக்கையும், பெருமையை யடைவிக்கக் காரணமாயிருக்கையும். ‘ச’ என்பதினால் திவ்யபூஷணங்களும் திவ்யாயுதங்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ‘தே’ என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும் மந்த்ரார்த்தமாவாயும் ப்ரபஞ்சத்திற்கு யஜமானனாயும் ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிற உனக்கு என்றர்த்தம். ‘விபூதய:’ என்பதற்கு நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களும் சேஷபூதங்களான வஸ்துக்களும் என்றர்த்தம். இவைகளில் கார்யங்கள் 1 ‘ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந் மயா பூதம் சராசரம்’ என்று சொல்லி இருக்கிறபடி தனித்துப் பிரிக்கமுடியாத விசேஷணமாக இருக்கிறபடியினால் சரீரமாக இருந்துகொண்டு விபூதிகளாயிருக்கின்றன. குணம் முதலியவைகளோவெனில் அந்தந்த த்ரவ்யங்களின் வழியாக விசேஷணமாக இருக்கிறது. ப்ரும்மா முதலியவர்கள் விசேஷித்து ஸ்ருஷ்டி முதலிய மூன்றுவித கார்யங்களுக்குபயோகமான விபூதிகள் என்பது தனித்து விஷ்ணுபுராணத்தில் 2 ‘ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: கால: ததைவாகில ஜந்தவ:। விபூதயோ ஹரேரேதா: ஜகத: ஸ்ருஷ்டி ஹேதவ:॥ விஷ்ணுர் மந்வாதய: கால: ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ। ஸ்திதேர் நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய:॥ ருத்ர: காலாந்தகாத்யாச்ச ஸமஸ்தாச்சைவ ஜந்தவ:।

---

1 யத் - எது, சராசரம் - ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமுமாகிய, பூதம் - ப்ராணி, மயாவிநா - என்னை இல்லாமல், ஸ்யாத் - இருக்குமோ, தத் - அப்படிப்பட்டது, நாஸ்தி - இல்லை

2 ப்ரும்மா - ப்ரும்மாவும், தக்ஷாதய - தக்ஷப்ரஜாபதி முதலியவர்களும், கால: - காலமும், ததைவ - அப்படியே, அகிலஜந்தவ: - எல்லா ப்ராணிகளும், ஏதா: - இவைகள், ஹரே: - பகவானுடைய, ஜகத - லோகத்தினுடைய, ஸ்ருஷ்டி ஹேதவ: - ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணங்களாகிய, விபூதய - விபூதிகள், விஷ்ணு - விஷ்ணு, மந்வாதய - மனு முதலியவர்கள், கால - காலம், ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகள், ஏதா - இவைகள், த்விஜ - ஓ! ப்ராம்மணனே, ஸ்திதே - ரக்ஷிப்பதற்கு, நிமித்த பூதஸ்ய - காரணமாகிய, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, பூதய: - விபூதிகள், ருத்ர: - ருத்திரன், காலாந்த காத்யாச்ச - ப்ரளய கால யமன் முதலியவர்கள், ஸமஸ்தா - எல்லா, ஜந்தவ - ப்ராணிகள், ஏதா: - இவைகள், சதுர்த்தா - நாலுவிதமாகிய, ப்ரளயாய - ப்ரளயத்திற்காக, ஜநார்த்தந விபூதய - பகவானுடைய விபூதிகள்

வ த ாய ர்ா ஷுவபாலெசதாஃஜநாஷந விஸூஷி தப: ॥ ' என்று சொல லபபட்டது இவவிடததில விஷ்ணுவையே விஷ்ணுவிறகு விபூதியாகச சொலலியிருபபது விபூதிகளுகரு ஸமமான தனனுடைய அவதாரத தை அபிபராயததிலுடை யது 'தெ விஸூஷி தப:' என்பதினுல உமககு விபூதிகளாக இருககை இவைகளுககு ஸ்வபாவத்திலேறபடடது உம மைததவிர மறறவாகளுக்கு விபூதிகளாக விருபபதோ வெனில உம முடைய ஸஙகலபததிஞலுண்டானது ஆகையிஞலும அவைகளின வழியாகவும உமககு விபூதியெனபது ஸிததம என்று தெரிவிககப படுகிறது 17

வஶீ வதாந்யோ குணவாந்ருஜு: ஶுசி
ம்ருதுர் தயாலுர் மதுர: ஸ்திர: ஸம: ।
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ் த்வமஸி ஸ்வபாவத:
ஸமஸ்த கல்யாண குணாம்ருதோததி: ॥ 18

வஶீ வதாநயோ குணவாந ருஜுஶ ஶுசிர்
ம்ருதுா தயாளுா மதுர: ஸ்திரஸ ஸம: |
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ தவமஸி ஸவபாவதஸ
ஸம ஸத கலயாண குணா ம்ருதோ ததி. || 18

ப - ரை] வஶீ-பரபுவாகிய, அன்றிககே தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களு க்கு வசப்பட்டவனாகிய, வதாந்ய: - உதாரத்தன்மையையுடைய, குண வாந்-ஸௌஶீல்யமென்கிற குணததைபுடைய, ருஜு: - சபடமில்லாத வனாகிய, ஶுசி: -பரிசுத்தனாகிய, ம்ருது:-மார்த்தவத்தையுடைய, தயா லு:-தயையையுடையவனாகிய, மதுர:-ஆநந்த ஸ்வரூபியாகிய, ஸ்திர:- உறுதியான ஸ்வபாவத்தையுடைய, ஸம: - எல்லா பராணிகளிடததிலும் ஸமமான அபிபராயததையுடைய, க்ருதீ - க்ருத க்ருத்யனாயிருக்கிற, க்ருதஜ்ஞ:-பண்ணின உபகாரததை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கோண்டிருக் கிற, த்வம் - நீ, ஸ்வபாவத: - ஸ்வபாவததிஞலேயே, ஸமஸ்தகல்யாண குணாம்ருதோததி: — எல்லாக கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த அம்ருத மயமான ஸமுத்திரம் 18

பா] இபபடிப பகவானே பரதேவதை என்பது நிரூபிக்கபபட் டது. பிறகு அவனை அடைவதறகுபயோகமான குணஙகளிஞல் ஸௌ லப்யம சொலலபபடுகிறது —'வஶீ' எனறாரமபித்து. அன்றிககே விபூ திகளிஞல் அளவிலலாதவன என்று முனபு சொலலபபடடது. பிறகு

இவ்விடத்தில் குணங்களினால் அளவில்லாதவன் என்பது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். 'வஶம்' என்பது ப்ரபுவாயிருக்கை, அல்லது வசப்பட்டிருக்கை யாகவுமாம். அதை உடையவன் 'வஶீ'. அப்படியே நிகண்டுவில் 'வஶோ ஜநஸ்ப்ருஹாயத்தேஷ்வாயத்தத்வ ப்ரபுத்வயோ:' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதில் ப்ரபுவாயிருக்கை என்னும் அர்த்தம் 'எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரபு, எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலும், 1 'ஜகத்3வஶே வர்த்ததேத3ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம்' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அப்பொழுது முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ரபுவாக இருக்கையே மற்றக் குணங்களை விதிப்பதற்காக அனுவாதம் செய்யப்படுகிறது. அதிருந்தாலல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிற குணங்கள் அதிகமாக ஶோபிக்கின்றன. வசப்பட்டிருக்கை என்று அர்த்தம் சொல்லும் பக்ஷத்திலோவென்னில் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்குத் தான் வசப்பட்டிருப்பதினால் அதிகமான ஸௌலப்யம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே பகவான் தானே 2 'யே ப4ஜந்தி து மாம் ப4க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம்' என்றும், 3 'இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ3ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி2தௌ' என்றும் சொன்னார். பாண்டவர்களுக்குத் தூதனுக்குப் போனது, அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாக இருந்தது, முதலிய வ்ருத்தாந்தங்கள் ப்ரஸித்தமாயிருக்கின்றன. 4 'ப்ரியவாக் தா3நஶீலஶ்ச வதா3ந்ய: பரிகீர்த்தித:' என்று சொல்லப்பட்ட யாசகர்கள் விஷயத்தில் ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லும் ஸ்வபாவம் இவனுக்

---

1 ஸசராசரம் - ஜங்கமம், ஸ்தாவரம், இவைகளோடு கூடிய, இதம் - இந்த, ஜகத் - லோகம், க்ருஷ்ணஸ்ய - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய, வஶே - வசத்தில், வர்த்ததே - இருக்கிறது.

2 யே - எவர்கள், மாம் - என்னை, பக்த்யா - பக்தியினால், பஜந்தி - ஆஶ்ரயிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், மயி - என்னிடத்தில் (இருக்கிறார்கள்), அஹம் நான், தேஷு ச - அவர்களிடத்தில் (இருக்கிறேன்).

3 முனிஶார்தூல - ருஷிஶ்ரேஷ்டராகிய விஶ்வாமித்ரரே, கிங்கரௌ - தாஸர்களாகிய, இமௌ - இந்த நாங்கள், ஸமுபஸ்தி2தௌ - வந்தவர்களாக, ஸ்ம - ஆகிறோம்.

4 ப்ரியவாக - ப்ரியமான வார்த்தை சொல்லுகிறவனாகவும், தானஶீல:- தானம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவன், வதாந்ய - வதாந்யன் என்று, பரிகீர்த்தித - சொல்லப்பட்டான்.

குணமென்பது 1 'உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே', 2 'ஸ ஸர்வாந் அர்த்திநோ த்ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்ய ச' என்றிவை முதலிய இடங்களில் கண்டறியப்பட்டது. தன்னுடைய ஆத்மாவரையிலான ஸர்வத்தையும் கொடுக்கும் ஸ்வபாவமும் 'எவன் ஆத்மாவைக் கொடுக்கிறவனோ அதை அனுபவிக்கக்கூடிய பலத்தையும் கொடுக்கிறவனோ' என்றும், 'ஒருவனாகிய எவன் அனேகர்களான ஜீவாத்மாக்களின் இஷ்டபலங்களைக் கொடுக்கிறானோ' என்றும், 'இந்த அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிற பரமாத்மாவை த்யானம் செய்துகொண்டு எவன் எதை ஆசைப்படுகிறானோ அவனுக்கு அது உண்டாகிறது' என்று மாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டது. நாரதரும் புண்டரீகனுக்கு 3 'தஸ்மாத்த்வமபி விப்ரேந்த்ர நாராயணபரோ பவ। தத்ஸ்ய: கோ மஹோதார: ப்ரார்த்திதம் தாதுமீஶ்வர:।' என்று சொன்னார். ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலும் 4 'ஸகலஃபலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு:' என்று சொல்லப்பட்டது. 5 'ரத்நபர்வதமாருஹ்ய யதா ரத்நம் நரோ முநே। ஸத்த்வாநுரூபமாதத்தே ததா க்ருஷ்ணாந் மநோரதாந்॥' என்று சொல்லப்பட்டது. மஹாபாரதத்திலும் 6 'யதா கல்பத்ருமாத் ஸர்வம் ப்ராப்யதே மநஸேப்ஸிதம்। ததா

1 ஏதே-இந்த, ஸர்வே - எல்லோரும், உதாரா:-உதாரர்கள்

2 ஸ - அந்த ராமன், அர்த்திந: -யாசகர்களாகிய, ஸர்வாந் - எல்லோரையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஸமேத்ய - அவர்களுடன் கலந்து, ப்ரதிநந்த்ய ச - அவர்களைக் கொண்டாடி

3 விப்ரேந்த்ர - ஓ! ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டரே, தஸ்மாத் - ஆகையினால், த்வமபி - நீயும், நாராயணபர: -பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவனாக, பவ - இரு, தத்ஸ்ய: -அந்த நாராயணனைவிட வேறு, க: -எவன் மஹோதார: -மிகுந்த ஔதார்யமுடையவன், ப்ரார்த்திதம் - இஷ்டத்தை, தாதும் - கொடுக்க, ஈஶ்வர:-ஸாமர்த்திய முடையவன்.

4 விஷ்ணுவானவர் எல்லா பலத்தையும் கொடுக்கிறவரல்லவா.

5 முநே - ஓ! ருஷியே, நர: மனிதன், ரத்நபர்வதம் - ரத்னமயமான மலையை, ஆருஹ்ய - ஏறி, ஸத்த்வாநுரூபம் - ஶக்திக்குத் தக்கபடி, ரத்நம் - ரத்னத்தை, யதா - எப்படி, ஆதத்தே - எடுத்துக்கொள்ளுகிறானோ, ததா - அப்படியே, க்ருஷ்ணாத் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்திலிருந்து, மநோரதாந் - அபீஷ்டங்களை (அடைகிறான்)

6 கல்பத்ருமாத் - கல்பக வ்ருக்ஷத்திலிருந்து, மநஸா - மனதினால், ஈப்ஸிதம் - இச்சிக்கப்பட்ட ஸர்வம் - எல்லாமும், யதா - எப்படி, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறதோ, ததா - அப்படி, விஷ்ணோரபி - விஷ்ணுவினிடத்திலிருந்

ஸம்ஸ்ராவ்யதே விஷ்ணுரவி ஸ்யாத்யாஹம் த்விஜ ॥' என்று சொல்லப்பட்டது பகவானதாலும் 1 'அஶ்வமேத ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரம் யஸ்ஸமாசரேத் । நாஸௌ தத் பதமாப்னோதி மத்பக்தைர் யதவாப்யதே ॥' என்று சொன்னார் 'ஶரண்யாய'—இவ்விடத்தில் 'ஶரண' என்னும் பதம் பொதுவாக எல்லாக் குணங்களையும் சொல்லுகிறதல்ல, விசேஷமான குணங்களின் நடுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும், 'ஸர்வே ஸௌஶீல்யகுணாதயோ குணாஃ' என்று நிகமனம் செய்திருப்பதோடு புனருக்திவருகிறபடியினாலும் ப்ரதானமில்லாத குணங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதும், பாரிபாஷிகமான குணங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதும், ஸத்த்வம் முதலிய குணங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதும், இவ்விடத்தில் பொருந்தாது, உசிதமுமல்ல ஆகையினால் இவ்விடத்தில் உசிதமாகிய ஒரு விசேஷமான குணம் சொல்லப்படுகிறது 'ஶரண்யதே (ஆவ்ருத்தி செய்யப்படுகிறது)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் எல்லோராலும் அப்யாஸம் செய்யத்தக்கது, அதாவது மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கிறபடியினால் அடிக்கடிப் பரிசயம் செய்யத்தக்கது என்றர்த்தம் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவம் மற்றக் குணங்களைவிட ஸௌஶீல்யத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது அதாவது மஹானாயிருக்கிறவன் தாழ்ந்தவர்களோடு வ்யத்யாஸமில்லாமல் கலப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயிருப்பது இது குஹன், ஶபரீ, இடையர்கள், முதலியவர்களின் வ்ருத்தாந்தங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது 'ஆர்ஜவ' என்பதற்கு ஆஶ்ரிதர்களின் விஷயங்களில் மனது, வாக்கு, ஶரீரம், இவைகளின் வ்யாபாரங்கள் ஒரேவிதமாக இருக்கிறபடியினால் கபடமில்லாதவன் என்றர்த்தம் இத்தால் விஶ்வாஸம் செய்யத்தக்கவன் என்பதேற்படுகிறது இதனையே 2 'அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம்

தும், துர்லபம் - அடையக்கூடாததாக, ஸ்யாதபி-இருந்தபோதிலும், ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது

1 ய -எவன், அஶ்வமேத ஸஹஸ்ராணாம் - ஆயிரம் அஶ்வமேத யாகங்களினுடைய, ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரத்தை, ஸமாசரேத் - செய்வனோ, அஸௌ - இவன், மத்பக்தை -என்னுடைய பக்தர்களினால், யத் - எது, அவாப்யதே - அடையப்படுகிறதோ, பதம் - அந்த ஸ்தானத்தை, ந அவாப்னோதி - அடைகிறதில்லை

2 அஹம் - நான், ஜீவிதம் - ப்ராணனை, அபிஜஹ்யாம்-விட்டு விடுவேன், ஸீதே - ஓ! ஸீதையே, ஸலக்ஷ்மணாம் - லக்ஷ்மணனோடு கூடின, த்வாம்வா - உன்னையாவது (விட்டுவிடுவேன்), விஶேஷத:-விசேஷமாக, ப்ராம்மணேப்ய:- ப்ராம்மணர்களின் பொருட்டு, ப்ரதிஜ்ஞாம் - ப்ரதிஜ்ஞையை, ஸம்ஶ்ருத்ய - செய்துவிட்டு, ந - விடமாட்டேன்.

வா வஸீதே! ஸத்க்ஷணாம்। ந தாம் பூதிஜ்ஞானாம் ஸம்ப்ராப்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விசேஷத:॥', என்றும், 1 'த்யௌ: பதேத் ப்ருதிவீ சீர்யேத் ஹிமவாந் சகலீபவேத்। சுஷ்யேத் தோயநிதி: க்ருஷ்ண! ந மே மோகம் வசோ பவேத்॥' என்றும் பகவான் தானே சொல்லியிருக்கிறார். அன்றிக்கே ஆச்ரயித்தவர்களின் இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடி இருக்கையாகவுமாம். 'ஶுசி:' என்பதற்கு, காமங்களுக்கு வசப்படாதவனாயிருக்கை முதலிய குணங்களையுடையவன் என்றாத்தம். அன்றிக்கே அபிப்ராயத்தின் சுத்தி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், அதாவது ஆச்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதில் ப்ரத்யுபகாரம் முதலியவைகளை அபேக்ஷியாமலிருக்கை அவர்களால் உபஹாரமாக ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களில் தாரதம்யத்தை அநாதரம் செய்யும் தன்மையாகவுமாம். எது 2 'பக்தைருபநீதம் ஹ்யண்வபி ப்ரேம்ணா மே பூர்யேவ பவேத்। பூர்யப்யபக்தோபஹ்ருதம் ந மே தோஷாய கல்பதே॥', 3 'ப்ருத்வீம் ரத்நஸம்பூர்ணாம் ய: க்ருஷ்ணாய ப்ரயச்சதி। தஸ்யாப்யந்யமநஸ்கஸ்ய ஸுலபோ ந ஜநார்தந:॥', 4 'அந்யத் பூர்ணாதபாம் கும்பாதந்யத் பாதாவநேஜநாத்। அந்யத் குசலஸம்ப்ரச்நாந் ந சேச்சதி ஜநார்தந:॥' என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே பரிசுத்தியை யுண்டாக்கக்கூடியவனாயிருக்கை 'ஶுசி:' என்னப்படுகிறதாகவுமாம். அப்படியே

---

1 த்யௌ - ஆகாசம், பதேத் - விழுந்துவிடும், ப்ருதிவீ - பூமியானது, சீர்யேத் - வெடித்துவிடும், ஹிமவாந் - ஹிமவத்பர்வதம், சகலீபவேத் - பொடியாய்விடும், தோயநிதி - ஸமுத்திரம், சுஷ்யேத் - உலர்ந்துவிடும், க்ருஷ்ண - ஓ! த்ரௌபதியே, மே - என்னுடைய, வச - வார்த்தை, மோகம் - வீணாக, ந பவேத் - ஆகாது

2 பக்தை - பக்தர்களினால், உபநீதம் - கொண்டுவரப்பட்டது, அண்வபி - அல்பமாக இருந்தபோதிலும், ப்ரேம்ணா - விச்வாஸத்தினால், மே - எனக்கு, பூர்யேவ - அதிகமாகத்தானே, பவேத் - ஆகும், பூர்யபி - அதிகமாயிருந்தபோதிலும், அபக்தோபஹ்ருதம் - பக்தி இல்லாதவர்களினால் கொண்டுவரப்பட்டது, மே - எனக்கு, தோஷாய - ஸந்தோஷத்திற்கு, ந கல்பதே - காரணமாகாது.

3 ய:- எவன், ரத்னஸம்பூர்ணாம் - ரத்னங்கள் நிறைந்த, ப்ருதிவீம் - பூமியை, க்ருஷ்ணாய - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, ப்ரயச்சதி - கொடுக்கிறானோ, அந்யமநஸ்கஸ்ய - வேறு இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதை உடைய, தஸ்யாபி - அவனுக்கும், ஜநார்த்தன: - பகவான், ந ஸுலப - ஸுலபரல்ல.

4 அபாம் - ஜலங்களினுடைய, பூர்ணாத்கும்பாத் - பூர்ணகும்பங்களைவிட, அந்யத் - வேறொன்றையும், பாதாவநேஜநாத் - திருவடிகளை அலம்புவதைவிட, அந்யத் - வேறொன்றையும், குசலஸம்ப்ரச்நாத் - குசலப்ரச்நத்தைவிட, அந்யத் - வேறொன்றையும், ஜநார்த்தந - பகவான், ந இச்சதி - ஆசைப்படுகிறதில்லை

1 'பாவந: ஸர்வபூதாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந' என்றும், 2 'பவித்ராணாம் ஹி கோவிந்த: பவித்ரம் பரமுச்யதே', என்றும், 3 'பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாம் ச மங்களம்' என்றும், 4 'ஶுசிர்பவதி ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸ்நாதோ பவதி தர்ஶநாத்। பூதாத்மா தேந ஸேவித்வா த்ரய: க்ருஷ்ணே மஹாகுணா:' என்றும், 5 'ஸ்நாதோ வாப்யதவாஸ்நாத: ஶுசிர்வா யதிவாஶுசி:। யஸ்ஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி:॥' என்றும் சொல்லப்படுகிறது 'ஶுசி:' என்பதற்கு அபராதம் செய்தவர்களினாலும் உடனே ஆஶ்ரயிக்கக்கூடியவன் என்றாத்தம் அப்படியே 6 'விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல:। தேந மைத்ரீ பவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி॥' என்றும் 7 'ராக்ஷஸம் இமம் லோகம் கர்தாஸ்மி நிஶிதைஶ்ஶரை:।

1 ரகுநந்தன - ஓ ! ஸ்ரீராமனே, த்வமேவ - நீரே, ஸர்வபூதானும் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், பாவன -பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறவா

2 கோவிந்த.-பகவான், பவித்ராணும் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிற வஸ்துக்களுக்கும், பரம - மேலான, பவித்ரம - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான்

3 ய -எந்தப்பகவான, பவித்ராணும் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிற வஸ்துக்களுக்கும், பவித்ரம - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறானோ, மங்களானும - மங்களமான வஸ்துக்களுக்கும், மங்களம - மங்களமோ

4 ஸம்ஸம்ருத்ய - நினைத்து, சுசி:-பரிசுத்தனாக, பவதி - ஆகிறான், தர்ஶனாத் - பார்ப்பதினால், ஸ்நாத:-ஸ்நானம் செய்தவனாக, பவதி - ஆகிறான் ஸேவிப்பதினால், பூதாத்மா - பரிசுத்தமான ஆத்மாவையுடையவனாகிறான், க்ருஷ்ணே - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் விஷயத்தில், த்ரய -மூன்றும், மஹாகுணா -பெரிய குணங்களையுடையது

5 ஸ்நாதோவா - ஸ்நானம் செய்தவனாயிருந்தபோதிலும், யதிவா அஸ்நாத - ஸ்நானம் செய்யாதவனாயிருந்தபோதிலும், ஶுசிர்வா - பரிசுத்தனாயிருந்தபோதிலும், யதிவா அஶுசி -அபரிசுத்தனாயிருந்தபோதிலும், ய.-எவன்,புண்டரீகாக்ஷம - பகவானை, ஸ்மரேத - நினைப்பனோ, ஸ:-அவன், பாஹ்யாப்யந்தா -உள்ளிலும் வெளியிலும், ஶுசி.-பரிசுத்தன

6 ஸ.-அந்தராமன், தர்மஜ்ஞ.-எல்லாத் தாமங்களும் தெரிந்தவரென்றும், ஶரணாகதவத்ஸல -ஶரணாகதி செய்தவர்களிடத்தில், மிகுந்த ப்ரீதி உடையவரென்றும், விதித:-பரவித்தனலலவா, ஜீவிதும - உயிரோடிருப்பதற்கு, இச்சஸி யதி - ஆசைப்படுகிறாயே யானால், தேந - அவனோடுகூட, தே - உனக்கு,மைத்ரீ-ஸ்னேகமானது, பவது - உண்டாகட்டும

7 மைதிலீம - ஸீதையை, உபாதாய - அழைத்துக்கொண்டு, மாம - என்னை, ஶரணம் - ஶரணமாக, நஅப்ரயச்சஸி சேத - அடையாமற போகிறாயேயானால், நிசிதை. - கூர்மையுள்ள, பாணை:-பாணங்களினால், இமம - இந்த, லோகம் - லோகத்தை, அராக்ஷஸம - ராக்ஷஸர்களில்லாததாக, கர்த்தாஸ்மி - செய்யப்போகிறேன்.

ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்॥' என்றும் சொல்லப்பட்டது ஆஶ்ரயித்தவர்களின் பிரிவை ஸஹிக்காத ஸ்வபாவமாகவுமாம் அதையும் 1 'க்ஷணேபி தே யத்விரஹோ(அ)திதுஸ்ஸஹ:' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார் சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பித்திருந்தபோதிலும் 2 'ஸாம்நைவ ஹிதயா வாசா' என்று சொல்லியிருக்கிற விதமாக நல்லவார்த்தையையே ப்ரதானமாகவுடையவனா யிருக்கையாகவுமாம் 'தயாளு:' என்பது தனக்கு வேறொரு ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராமலே அயலாருடைய துக்கத்தைப் போக்கடிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவன் இதுவும் 3 'ஆந்ருஶம்ஸ்யம் அநுக்ரோஶ: ஶ்ருதம் ஶீலம் தம: ஶம:। ராகவம் ஶோபயந்த்யேதே ஷட்குணா: புருஷோத்தமம்॥' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது மிகவும் துக்கம் நிறைந்ததும் வயத்பாஸமுள்ளதுமாகிய ஸ்ருஷ்டியைச் செய்ததினால் நைர்க்ருண்யம் முதலிய தோஷங்கள் உண்டாகாது என்று 4 'வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ததா ஹி தர்ஶயதி' என்று ஸூத்ரகாரனாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது ஆகையினாலேயே மோக்ஷமும் சிலருக்குச் சில காலங்களில் கிடைப்பதும் பொருந்தும் 'மதுர:' என்பது அவனே ரஸம்' என்றும், 'ஆனந்தமே ப்ருஹ்மம்' என்றும், 'ஸுகமே ப்ருஹ்மம் எங்கும் நிறைந்தது ப்ருஹ்மம்' என்று மாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமாகிய எல்லையில்லாத ஆனந்த ஸ்வரூபம். ஆகையினாலேயே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கும் தசையிலும் 'மதுரம்' என்பது 5 'ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோ(அ)த்யர்த்தம்

---

1 தே - உனக்கு, க்ஷணேபி – ஒருக்ஷணமும், யத்விரஹ - எவருடைய பிரிவு, அதிதுஸ்ஸஹ -மிகவும் பொறுக்கமுடியாததோ

2 நல்லவார்த்தையோடுகூடிய வார்த்தையினால்.

3 ஆந்ருஶம்ஸ்யம் - தயை, அநுக்ரோச:-அனுதாபம், ஶ்ருதம் - ஶாஸ்த்ரம், ஶீலம் - நல்ல நடத்தை, தம:-வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல், ஶம:-மனதை அடக்குதல், ஏதே - இந்த, ஷட்குண -ஆறுகுணங்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகிய, ராகவம் - ராமனை, சோபயந்தி - அலங்கரிக்கின்றன

4 வைஷம்யநைர்க்ருண்யே—வைஷம்ய - பக்ஷபாதம், நைர்க்ருண்ய - தயை இல்லாமை, இவைகள், ந - பகவானுக்கு இல்லை ஸாபேக்ஷத்வாத - ஜீவாத்மாக்கள் செய்த கர்மங்களை அபேக்ஷிக்கிறபடியினால், ததாஹி - அப்படியே, தர்ஶயதி- ஶ்ருதி சொல்லுகிறது.

5 ஜ்ஞாநின -ஜ்ஞானிக்கு, அஹம் - நான், அத்யர்த்தம்-மிகவும், ப்ரிய:-ப்ரியன், ஸச - அந்த ஜ்ஞானியும், மம—எனக்கு, ப்ரிய,-அப்படியே ப்ரியன்.

ஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:’ என்றும், 1 ‘கதயந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச’ என்றும் 2 ‘க்வ நாகப்ருஷ்டகமநம் புநராவ்ருத்தி லக்ஷணம் | க்வ ஜபோ வாஸுதேவேதி முக்திபீஜமநுத்தமம் ||’ என்றும் சொல்லப்படுகிறது வார்த்தையினாலும் ஸரீரத்தினாலும் ஆனந்தமாக இருக்கும் தன்மை சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் இதுவும் 3 ‘ப்ரியவாதீ ச பூதாநாம் ஸத்யவாதீ ச ராகவ:’ என்றும், 4 ‘ஸோமவத் ப்ரியதர்ஶந:’ என்றும், 5 ‘ரூபௌதார்ய குணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்’ என்றும், 6 ‘ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத:’ என்றுமிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினாலேயே கொல்லவந்த தசையிலும் ப்ரீதியையுடைய பீஷ்மருக்கும் கோபத்தையுடைய ஶிசுபாலனுக்கும் ஆனந்தமாக இருந்ததென்பது ப்ரஸித்தம் ‘ஸுமுக:’ என்பது தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களின் அபராதங்களினாலும் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறவர்களினாலும் கலக்கமுடியாதவன் ஸுக்ரீவன் முதலானவர்களைக் குறித்து இப்படியே 7 ‘மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந | தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்’ என்று தாமே சொல்லியிருக்கிறார் ‘ஸம:’ என்பது ஜாதி, குணம், நடத்தை, முதலியவைகளினால் வ்யத்யாஸத்தையுடையவர்களுக்கும் ஶரணமாக அடையத் தகுந்தவனாக இருப்பதில

---

1 மாம் - என்னை, நித்யம் - தினந்தோறும், கதயந்த: - சொல்லிக்கொண்டு, துஷ்யந்தி - ஸந்தோஷப்படுகிறார்கள், ரமந்தி ச - த்ருப்தியடைகிறார்கள்

2 புனராவ்ருத்தி லக்ஷணம் - திரும்பி வருவதை லக்ஷணமாகவுடைய, நாகப்ருஷ்டகமனம் - ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப் போவது, க்வ - எங்கே, வாஸுதேவேதி - வாஸுதேவா என்று, முக்திபீஜம் - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய, அனுத்தமம் - உயர்ந்த, ஜப: - ஜபமானது, க்வ - எங்கே

3 ராகவ:-ராமன், பூதானாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ப்ரியவாதீ-ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவன், ஸத்யவாதீ ச - ஸத்யமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவன்

4 ஸோமவத் - சந்திரனைப்போல, ப்ரியதர்ஶந:-மிகவும் ப்ரியமான-பார்வையுடையவன்

5 ரூப - ரூபம், ஔதார்ய - ஔதார்யம், இவைகளாகிற, குணை:-குணங்களினால், பும்ஸாம் - மனிதர்களினுடைய, த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் - கண், மனது இவைகளை அபஹரிக்கிற.

6 நேராக மன்மதனுக்கும் மன்மதனாகிய.

7 மித்ரபாவேந - மித்ரன் என்கிற எண்ணத்தினால், ஸம்ப்ராப்தம்-வந்தடைந்தவனை, கதஞ்சந - எப்படியும், நத்யஜேயம் - விடமாட்டேன், தஸ்ய - அவனுக்கு, தோஷ:- தோஷம், ஸ்யாத்யத்யபி-இருந்தாலுமிருக்கட்டும்.

வ்யத்யாஸமில்லாதவன் இது 'எல்லா ப்ராணிகளும் ஶரணம், ஸுஹ்ருத்' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது ஸ்ம்ருதியிலும் 1 'ஸர்வலோக ஶரண்யாய' என்றும், 2 'ஸுஹ்ருதம் ஸர்வ பூதானாம்' என்றும், 3 'ஸமோऽஹம் ஸர்வ பூதேஷு' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. 'க்ருதீ' என்பது தனக்காக ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லாதவன் இதைத் தானே 4 'நமே பார்தாஸ்தி கர்தவ்யம்' என்று சொன்னார் அன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதினால் தான் க்ருதக்ருத்யனாக இருக்கிறான் என்றாத்தமாகவுமாம் இதுவும் 5 'அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராம:' என்று சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே 'க்ருதம்' என்பது உபகாரம், 'க்ருதஜ்ஞ:' என்கிற இடத்தில் அப்படி அர்த்தம் சொல்லுவதைக் கண்டிருப்பதினால் அதை உடையவன் 'க்ருதீ', அதாவது தாமத்தை லோகத்தில் பரவச் செய்வதற்காகத்தான் அனுஷ்டானம் செய்கிறவன் என்றர்த்தம் எவ்விதத்திலும் ப்ரபஞ்சத்திற்குபகாரம் செய்வதையே வ்யாபாரமாகவுடையவன் என்றாத்தம் ஆஶ்ரிதர்களிடங்களில் இது விஶேஷமாக உண்டென்பது கீதையில் 6 'யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்', 7 'ததாமி புத்தியோகம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது. அயலாருபகாரம் செய்ததை அறிகிறவன் க்ருதஜ்ஞன், அதாவது அல்ப உபகாரத்தையும் பெரிதாக எண்ணுகிறவன் என்று

---

1 எல்லாலோகங்களுக்கும் ஶரணமாக அடையத்தகுந்தவனாகிய

2 எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருத்தாகிய

3 அஹம் - நான், ஸர்வபூதேஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஸம:- ஸமமானவன்.

4 பார்த்த - ஓ அர்ஜுந, மே - எனக்கு, கர்த்தவ்யம் - செய்யவேண்டியது, நாஸ்தி - இல்லை

5 ததா - அப்பொழுது, ராம -ராமன், விபீஷணம் - விபீஷணனை, லங்காயாம் - லங்காபட்டணத்தில், ராக்ஷஸேந்த்ரம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு ராஜாவாக, அபிஷிச்ய - பட்டாபிஷேகம் செய்து, க்ருதக்ருத்ய: - க்ருதக்ருத்யனாய் (ஸந்தோஷப்பட்டார்).

6 நான் புதிதான ஐஶ்வர்யத்தைக்கொடுப்பதையும், இருப்பதைக் காப்பாற்றுவதையும் செய்கிறேன்

7 தம் - அப்படிப்பட்ட, புத்தியோகம் - புத்தியின் ஸம்பந்தத்தை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்

நாதபாயம இது 1 'ந ஸ்மரத்யபகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா। கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி॥' என்று சொல்லப்படுகிறது தானும 2 'கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம். ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி॥' என்று சொல்லியிருக்கிறான் அன்றிக்கே எதாவது ஒரு ஸமயத்தில தன்னால செய்யப்பட்ட, தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களின் ப்ரார்த்தனைப்படி நடக்காததை அந்தந்த ஸமயங்களில் அவர்கள் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்று மிகுந்த அனுதாபத்துடன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் ஆகையினால 'க்ருதஜ்ஞ:' என்னப்படுகிறானாகவுமாம இப்படியே 3 'ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா' என்று தானே சொல்லியிருக்கிறான் இவ்விடத்தில 'அஸி (ஆகிறாய்)' என்று மத்யமபுருஷனாக (முன்னிலையாக)ச் சொல்லியிருப்பதினாலேயே நீ என்பதேற்பட்ட போதிலும அதிகமாகிய 'த்வம்' என்னும் பதத்தினால பொற்றாமரைப் பூவில வாஸனையைப்போலக் குணங்களுக்குத் தங்களுக்கு ஆதாரமான வஸ்துவினால பெருமையுண்டானதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இதுவும பெரியோர்களினால 4 'குணாஸ்ஸத்யஜ்ஞாநப்ரமுக உத த்வத்தயா ஶுபீயம் யாதா இதி ஹி நிர்ணேஷ்ம ஶ்ருதிவஶாத்' என்று சொல்லப்பட்டது 'அஸி (ஆகிறாய்)' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லியிருப்பது காலங்களின் மாறுதல்களினால இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களுக்கு

1 ஆத்மவத்தயா - நல்லஸ்வபாவமுடையவனாகையினால், அபகாராணாம்- அபகாரங்களின், ஶதமபி-அனேகத்தையும், நஸ்மரதி - நினைக்கிறதில்லை, கதம்சித - ஶ்ரமப்பட்டு, க்ருதேந-செய்யப்பட்ட, ஏகேந-ஒரு, உபகாரேண-உபகாரத்தினால, துஷ்யதி - ஸந்தோஷப்படுகிறான்

2 க்ருஷ்ணா - த்ரௌபதீ, தூரவாஸிநம - தூரத்திலிருக்கிற, மாம - என்னை, கோவிந்தேதி - கோவிந்தா என்று, ஆக்ரந்தத - கூப்பிட்டாள், யத - என்கிற எதுவோ, (அது) மே - எனக்கு, ப்ரவ்ருத்தம - மிகவும வருத்தியடைந்திருக்கிற, ருணமிவ - கடனைப்போல, ஹ்ருதயாத்-மனதிலிருந்து, நாபஸர்ப்பதி- போகிறதில்லை

3 ஶிரஸா - தலையினால், யாசத -யாசித்தவனாகிய, தஸ்ய - அந்தப் பரதனுடைய, வசனம் - வார்த்தை, மயா - என்னால், ந க்ருதம-செய்யப்படவில்லை

4 ஸத்யஜ்ஞாநப்ரமுகதய -ஸத்யம், ஜ்ஞானம், முதலிய, குணா -குணங்கள், த்வத்தத்தயா - உம்மை அடைந்திருப்பதினால், ஶுபீயம - ஶுபங்களாக இருக்கையை, யாதா -அடைந்தன, இதி - என்று, ஶ்ருதிவஶாத - ஶ்ருதி சொல்லி இருப்பதினால், நிர்ணேஷ்ம - நிஶ்சயம் செய்தோம,

மாறுதலுண்டாகுமோ என்கிற ஸந்தேஹத்தை நிராகரிப்பதற்காக 'ஸ்வாபாவிக:' என்பதற்குப் புண்யங்களின் மிகுதியினாலாவது மாறுதல்களினாலாவது அல்ல என்று தாத்பர்யம். நித்யஸூரிகள் முக்தர்கள் இவர்களுடைய குணங்கள் உமக்கு வசப்பட்டவைகள். உம்முடைய குணங்கள் மற்றவனுக்கு வசப்பட்டவைகளல்ல என்று தாத்பர்யம். 'ஜ்ஞானம், பலம், க்ரியை இவைகள் ஸ்வபாவத்தி லுண்டானவைகள்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவா. உம்மிடத்திலில்லாத கல்யாணகுணம் ஒன்றுமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பொதுவாகச் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடிக்கிறார்—'ஸமஸ்த கல்யாண குணாம்ருதோததி:' என்று. 1 'ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஸௌ', 2 'தேஜோபலைச்வர்ய மஹாவபோத' என்றிவை முதலியது இங்கே எண்ணத்தக்கது. இவ்விடத்தில் 'கல்யாண குண' என்னும் பதத்தினால் குணங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற ச்ருதிவாக்யங்கள் உத்ஸர்காபவாத நியாயத்தினால் கெட்ட குணங்களைச் சொல்லுகிறதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறபடியினாலும், கல்யாணகுணங்கள் முழுமையுமிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருப்பதினாலும், பரம்மம் குணமில்லாதது என்று சொல்லுகிறதும், சில குணங்களையுடையது என்று சொல்லுகிறதும் நிராகரிக்கப்பட்டது. 3 'யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக! । ததா குணா ஹ்யநந்தஸ்ய ஹ்யஸங்க்யேயா மஹாத்மந:॥' என்றிவை முதலியவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிற 'குணாம்ருதோததி:' என்கிற பதங்களினால் குணங்கள் அளவில்லாதவென்பதும் முழுமையும் போக்யங்கள் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைப்போல அவனுடைய குணங்களும் அனுபவிக்கத்தக்கவைகள் என்பது 'அவன் எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையும் எல்லா வஸ்துக்களையுமறிந்த பரம்மத்துடன் அனுபவிக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'எந்த ஜீவாத்மா இந்த லோகத்தில் பரமாத்மாவை அறிந்துகொண்டு அவனைச் சரண

1 அஸௌ - இந்தப் பகவான், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மக: - எல்லாக் கல்யாண குணங்களும் நிறைந்தவர்

2 தேஜஸ்ஸு, பலம், ஐச்வர்யம், ஜ்ஞானம் (முதலிய கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடம்).

3 புத்ரக - ஓ! குழந்தாய், ஜலதே: - ஸமுத்திரத்தினுடைய, ரத்னானி - ரத்னங்கள், யதா - எப்படி, அஸங்க்யேயானி - எண்ணிறந்தவைகளோ, ததா - அப்படியே, மஹாத்மன: - மஹாத்மாவாகிய, அனந்தஸ்ய - பகவானுடைய, குணா: - குணங்கள், அஸங்க்யேயா: - எண்ணிறந்தவைகள்

மாகவடைந்து இந்தக் கல்யாணகுணங்களையும் த்யானம் செய்கிறேன்' என்றாத்தமுள்ள தகரவித்யையில் சொல்லப்படுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லுகிற ந்யாயத்தினாலே இந்த ஶ்ருதி வாக்யத்திலிருக்கும் 'கார' என்னும் பதம் கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிறது 18

உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யனுக்ரமாத் ।
கிரஸ்த்வதேகைக குணாவதீப்ஸயா
ஸதா ஸ்திதா நோத்யமதோதிஶேரதே ॥ 19

உபர்யுபா யப்ஜ புவோபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶத மித்யனுக்ரமாத் ।
கிரஸ்தவ தேகைக குணா வதீப்ஸயா
ஸதா ஸ்திதா நோத்யமதோதி ஶேரதே ॥ 19

ப - ரை] அப்ஜபுவோபி - ப்ரும்மாக்களையும், பூருஷாந் - மனுஷ்யாகளாக, ப்ரகல்ப்ய - கல்பனைசெய்து, உபர்யுபரி - மேல மேலும், தே யே ஶதமித்யனுக்ரமாத்-'தேயேஶதம்' என்று சொல்லியிருக்கிற க்ரமத்தினால், ப்ரகல்ப்ய - கல்பனை செய்துகொண்டு, கிர꞉ - வேதவாக்யங்கள், த்வதேகைக குணாவதீப்ஸயா—த்வத்-உம்முடைய, ஏகைக - ஒவ்வொரு குணங்களின், அவதீப்ஸயா — எல்லையை அறிய வேண்டுமென்கிற ஆசையினால், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸ்திதா - இருந்த போதிலும, உத்யமத꞉ - ஆரம்பத்திலிருந்து, நாதிஶேரதே - தாண்ட வில்லை. 19

பா] கீழச் சொல்லப்பட்ட எண்ணிறந்த குணங்கள ஒவ்வொன்றும எல்லையில்லாத மேன்மையை யுடையவைகள் என்பதை அபிப்ராயத்தில வைத்துக்கொண்டு சொலலுகிறா—'உபர்யுபரி' என்றாரம்பித்து 1 'உபர்யுப்யஸ ஸூரீவே', 2 'உஹ ஸஹதயோ꞉

---

1 உபரி, அதி, அத, இவைகள ஸமீபம என்னுமாதததைச் சொல்லுகின்றன.

2 உபயத, ஸாவத', என்னும பதஙகளோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுதும்,திக, உபரி முதலிய பதஙகள இரட்டித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொழுதும் இரணடாம வேற்றுமை செய்யவேண்டியது, அதைவிட மற்ற இடத்திலும காணப்படுகிறது

காயஞ்ரா யிமாவயஞ்ராதிஷ்டா த்ரிஷ்டா । த்வீயாऽऽதெ ஶ்ருவிதாணெஷ்டா தகொ஽நூ த்ராவி ஊஶ்ஶ்ருதெ॥' என்று சொலலியிருபபதிலை 'ஜ்யை ஹாவ:' எனபது இவவிடததில இரணடாம வேறறுமையாகச சொலலி இருககிறது ஐநதாம வேறறுமை இவவிடததில 'தவ:' எனனும விகுதியின அாததததைச சொலலாத விகுதியையுடைய 'உவரி' எனனும பததேதாடு சோநதிருபபதிலை உசிதமலல ஆறுமவேறறு மையும இரடடிததுச சொலலபபடுகிற 'உவரி' எனனும பததேதாடு சோநதிருககுமிடததில விசேஷமாக இரண்டாம வேறறுமையே விதிக கபபடடிருபபதிலை இவவிடததில அஙகீகரிககததககதலல (ஆகவே ஜ்யைஹாவ: உவயஞ்ாவரி – பரஜாபதிககு மேலே, வஞ்ராஷாநு - மனுஷ்யாகளை, வ்ருகலூ) - கலபனை செய்துகொணடு, அதாவது 'அது ஒரு பரஜாபதியின ஆனநதம' எனறு சொலலியிருககும வாகயதது றகுமேல 'தெ யெ ஶதம்' என்று கீழே சொலலியிருபபதைப போல வாகயததை வைததுக்கொணடு அது ஒரு மனுஷ்யனுடைய ஆனநதம எனறு கலபனைசெயது அதறகுமேலே கீழச்சொலலிய விதமாகவே அப படிபபடட மனுஷ்யாகளினுடைய ஆனநதம நூறுகொணடது மனுஷ்ய கநதாவாகளின ஆனநதம எனறு பெருககிககொண்டு போனால எனறு தாதபாயம) அனறிககே 'ஜ்யைஹாவ: வஞ்ராஷாநு' எனறு ஒன்று சோதது அநத பரஜாபதியையே மறுபடியும மனுஷ்ய ஸ்தானததில கலபனைசெய்து எனறாததமாகவுமாம 'ஜ்யைஹாவ:' எனனும பததி லை 1 'வஜூஷ: வெதாவாவ ஸமவாநு ஜ்யெயாநி: விதாமஹ:' எனறிவை முதலிய இடஙகளில பரஸிததமாகிய ஜனமததிறு முண டான பரபாவம சொலலபபடுகிறது இததால ஆனநதவலலியில பரஜா பதி எனனும பததிலை சொலலபபடடது வயாகயானம செய்யப படடது 'ஜ்வரி' எனனும பதம இது அஸமபாவிதமா யிருநதபோதி லும இதைக கலபனை செயதுகொண்டு எனனும அாத்ததைக்காட்டு கிறது பருமமாவை ஸாாவபௌமனுகிய மனுஷ்யன ஸதானததில வைதது அது முதல ஸமபாவிதமிலலாம லிருநதபோதிலும பருமமா வரையிலுள்ள புருஷாகளை முனபு சொலலியவாகளைவிட மேனமையை யுடையவாகளாகக கலபனை செயதுகொணடுஎனறாததம 'தெ யெ ஶத மிதாநநதா:' எனபதறகு பாதயக்ஷமாயக கண்டறியபபடட ஶருதி

1 பகவான - பகவானுயும, அப்ஜயோநி; - தாமரைப்பூவில் உண்டானவராயு மிருககிற, பிதாமஹ - பருமமா, பருஷட - கேழககபபட்டவராய்க கொணடு, பரோவாச - சொன்னா

யில சொலலபபடுகிற கரமததினால ஶ்ருதியில இலலாத கணககிலலாத வரிசைகரமஙகளை ஊஹித்துககொண்டு எனறு தாதபாயம ‘ கிரஃ ’ எனபதினால உளளபடியே அாததததைச சொலலககூடிய ஶகதியை உடையதெனபது தெரிவிககபபடுகிறது ‘தெ யெ ஶதம்’ எனகிற பதங களைச சொலலி இருபபதினால வேதவாககுகள எனகிற விஶேஷம ஸிததிககிறது ஆனநதவலலியில ‘ஆனநதததின விசாரம இபபடிப படடது’ எனறாததமுளள வாககியம முதலாக ஆரமபிதது ஆனநதம எனறு பெயருடைய ஒரு குணம அளவிடமுடியாதெனறு சொலலபபட டது அபபடி யிருநதபோதிலும ‘யுவாவாக இருநதானேயானால’ எனறாததமுளள வாககியம முதலியவைகளினால குணம, விபூதி இவை களின் மேனமையைக காரணமாகவுடைய ஆனநதததின மேனமையின நிருபணம ஆரமபிககபபடடிருபபதினால பரமாதமாவினிடததிலும எணணிறநத குணஙகள, விபூதிகள இவைகளைக காரணமாகவுடைய அநத ஆனநதமே சொலலபபடுகிறபடியினால அதில உளளடஙகி இருப பதினால எலலாககுணஙகளும எலலை இலலாதவைகள எனபது ஏற படுகிறது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறாா—‘ஸ்வெஷ்வெகைக குணாவதீஷயா’ எனறு இவவிடததில குணஙகள, குணஙகளை யுடைய வஸ்து, இவைகளை வெவவேறாகச சொலலி இருபபதினால பக வானுடைய ஸ்வரூபததோடு பகவானுடைய குணஙகள ஒனறென்று சொலலுகிறவாகள நிராகரிககபபடடாாகள ஒனறுசோததுச சொலலி இருபபதோவெனில குணமாகவும குணததை உடையதாகவுமிருககிற ஸமபநதததினால பொருநதுகிறது அபபடிககிலலாவிடடால அவாகள மதததிலும தஙகளால நிராகரிககவேணடியதாக எணணபபடட நிர குணம எனனும வாதமே மிகுதியாக நிறகும ‘ஸதி’ எனனும பதம ‘ஸதாஷிதா’ எனகிற இடத்தில அநவயிககிறதாகவுமாம எபபொழு தும பாயததின தோடு கூடினவைகளாக இருநதபோதிலும எனறாத தம அனறிககே ‘ஸதாஷிதா கிரஃ’ எனறநவயிதது நிதயமாக இருக கிறபடியினால சொனனவாகளினுடைய தோஷம முதலியது இலலா தது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது. அபபொழுது ‘ஶ்ருஷ்ட்வாஸி நோத்யேதி ஶோகே’ எனறநவயம சொலலிககொளள வேண் டியது அடிககடி கலபனை செய்துகொணடிருநதபோதிலும மறுபடி யும ஆரமபததையே மிகுதியாகிறது எனறு தாதபாயம இவவிடததில ‘அவனுககு இநத எலலாப பூமியும பணததினால நிறைநதிருநததேயா னல்’ என்றாததமுளள வாககியததினால அஸமபாவிததததைக கலபனை செய்தே ஆரமபிததிருககிறது ஆகையினால அதைபபோனற நியாயத

தினுலே மேன்மேலும் புருஷர்களைக் கல்பனைசெய்து வாக்யங்களைத் திருப்பிச் சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனத் தாத்பர்யமுண்டென்று ஊஹிக்கப்பட்டது. முதலில் 'நாராயண' என்னும் பதத்தினுல் ஆனந்தவல்லியில் சொல்லப்பட்ட 'ப்ரும்ம' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாயிருப்பதினுல் 'ஸ:' என்னும் பதத்தினுல் சொல்லப்படுகிறன 'எந்த இந்தப் பரமாத்மா புருஷனிடத்தில் இருக்கிறுனே, எந்த இந்தப் பரமாத்மா ஸூர்யனிடத்தி லிருக்கிறுனே அவன் ஒருவன்' என்று ஜீவாத்மாக்களுக்குள்ளிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவும் ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடைய புருஷனும் ஒன்று என்று சொல்லியிருக்கிற படியினுல் இவ்விடத்தில் விஜ்ஞானமயனை ஆத்மாவைவிட வேறு வஸ்துவாகிய ஆனந்தமயன் ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்தராத்மாவாகிய நாராயணனே என்பதை வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறது. 19

த்வதாச்ரிதாநாம் ஜகதுத்பவஸ்திதி
ப்ரணாச ஸம்ஸார விமோசநாதய: |
பவந்தி லீலா விதயச்ச வைதிகா
த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண: || 20

த்வதாச்ரிதாநாம் ஜகதுத்பவ ஸ்திதி
ப்ரணாச ஸம்ஸார விமோசநாதய |
பவந்தி லீலா விதயச்ச வைதிகாஸ
த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண || 20

ப - ரை] த்வதாச்ரிதாநாம் — உம்மை ஆச்ரயித்தவர்களுக்காக, ஜகதுத்பவஸ்திதி ப்ரணாச ஸம்ஸார விமோசநாதய:— ஜகத் - லோகங்களினுடைய, உத்பவ - உத்பத்தி, ஸ்திதி - காப்பாற்றுதல், ப்ரணாச- நாசம், ஸம்ஸாரவிமோசந - மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல், ஆதய: - முதலிய, லீலா: - விளையாட்டுக்களும், வைதிகா: - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட, விதயச்ச - விதிகளும், த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண: - உம்முடையதாகிய மிகவும் கம்பீரமான மனதை அனுஸரித்தவைகளாக, பவந்தி — உண்டாகின்றன. அன்றிக்கே த்வதாச்ரிதாநாம் - உம்மை ஆச்ரயித்தவர்களாகிய, ப்ரும்மருத்ராதிகளுக்கு, ஜகதுத்பவஸ்திதி ப்ரணாசஸம்ஸாரவிமோசநாதய:-ஜீவாத்மாக்களின் உத்பத்தி, ஸ்திதி, நாசம், மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் முதலியவைகளை, லீலா: - விளையாட்

கேகளாகவும், வைதிகா: - வேதத்தில் சொல்லபபடுகிற, விதய: - விதிகள, த்வதீய கம்பீரமநோநுஸாரிண: - உம்மை ஆஶ்ரயித்தவர்களின கம்பீரமாகிய மனதை அனுஸரித்தவைகளாகவும், ஸந்தி - ஆகின்றன, என்றாத்தமாகவுமாம் 20

பா] இபபடிபபட்ட எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தையுடைய பகவானுக்கு லோகங்களின வயாபாரம தன்னுடைய ப்ரயோஜனததிற்காக வலல, பரிபூர்ணனில்லாமல போகவேண்டி வருவதினால, அயலாருடைய ப்ரயோஜனததிற்காகவுமல்ல, ஸம்ஸாரம துக்கரூபமாயிருக்கிற படியினால; என்ற ஆக்ஷேபம வரில சில ஆகாரங்களினால இரண்டுவிதமாகவும இருக்கிறது என்பதையும ப்ரபஞ்சததிற்குபகாரமாகிய வயாபாரஙகள இவன் செய்வது கணக்கில்லாதது என்பதையும சொல்லிக்கொண்டு முனபு சொல்லபபட்ட குணஙகளின மேன்மையையே உறுதிபபடுததுகிறார—'த்வதாஶ்ரிதாநாம்' என்று ஆரமபிததது உன்னை ஆஶ்ரயிததவர்களுக்காக அதாவது உன்னை ஆஶ்ரயிததவர்களுக்கு இஷ்டபலம ஸித்திபபதற்காகவும, அவர்களுக்குப போகயமாவதற்காகவும என்று தாதபரயம இததால முன்பு சொல்லபபட்ட எண்ணிறந்த குணங்கள், விபூதிகள இவைகளின பெருமை இதை அனுபவிக்கக்கூடியவர்களில்லாமையினால காட்டிலே காய்ந்த நிலவாகுமே என்கிற ஆக்ஷேபமும நிராகரிக்கபபட்டது லோகததை ஸ்ருஷ்டிததது பகவானிடததில பக்தியுடையவர்களுக்காக என்பது 'எல்லாத்தேவதைகளும இவனுக்குக் காணிக்கை கொண்டுவருகிறார்கள' என்றும, 'ஸர்வஜ்ஞனாகிய இவன எல்லாவற்றையும பார்க்கிறான, எல்லாவற்றையும எல்லாவிதததினாலு மடைகிறான' என்று மாததமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யஙகளினால தெரிவிக்கபபடுகிறது 'ஜந்ம ஸ்தேமபங்கலீலஸ்ய' என்னும பதஙகள 'ஜிஜ்ஞாஸா' என்னும ப்ரதயயததின் அர்தத்தை உளளே வைததது இவைகளைச் செய்கிறவனுடைய வயாபாரஙகளைச சொல்லுகிற ப்ரபஞ்சததிற்குப்ரதான காரணமாயும எல்லாவற்றிற்கு மந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பகவானே இந்த லோகஙகளைச ஶரீரமாகவுடையவனாகப பிறக்கிறான் என்று சொல்லபபடுகிறதாகவுமாம ஆகையினால தன ஶரீரங்களை நீட்டுவது முடக்குவதாகிற நாட்டியததைபபோல லீலை என்பதும பொருந்துகிறது இததால தன்னுடைய ப்ரயோஜனததிற்காக என்பது மேற்பட்டது 'ஜந்ம:' என்னும பதததினால அந்தர்யாமியாயிருந்து நியமனம செயவதும, அவதாரம செயவது முதலியதும சேர்ததுக்கொளளபபடுகிறது 'ஸந்தி' என்பதினால அபபடிபபட்ட லீலை

பொருத்தமுடைய தென்பதும கல்பங்களதோறும் தொடர்ந்துவருகிற தென்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகவுமாம. இவ்விடத்தில் 'தவ (உம்முடைய)' என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'ஸகல' என்னும் பதத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு நிமித்தகாரணமாயும உபாதான காரணமாயும இருக்கிற உம்மிடத்திலிருந்து உண்டாகின்றன என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாகவுமாம 'வைதிகா: விதய:' என்பதற்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிவாக்யங்கள் என்றாத்தம 'த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண:' என்பதற்கு உம்முடையதாயும, உம்மைத்தவிர மற்றவர்களினுல அறியமுடியாததாயும கலக்கமுடியாததாயுமிருக்கிற ஸங்கல்பத்தை அனுஸரித்தவைகள என்றாத்தம. அப்படியே 1 'ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதி ர்மமைவாஜ்ஞா' என்று சொல்லியிருக்கிறுர். இவைகளெல்லாம உன்னை ஆஶ்ரயித்தவாகளுக்காகவே. அன்றிக்கே இப்படிச சொல்லிக்கொள்ளவுமாம், 'த்வதாஶ்ரிதாநாம்' உம்மை ஆஶ்ரயித்தவர்களாகிய, 'ப்ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக:' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட ப்ருமமா, ருத்திரன் முதலியவர்களினுடைய என்றாத்தம. இவ்விடத்தில 'ஜகத்' என்னும பதம அதற்குத் தக்கபடி அண்டத்திற்குள்ளே இருக்கிற காரியவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. இவர்கள ஸம்ஸாரத்தை விடுவிக்கிறுர்கள என்பதும 2 'ஶங்கரஸ்ய து யோ பக்த: ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: । தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந விஷ்ணுபக்த: ப்ரஜாயதே ॥', 3 'த்ரிபி: ப்ரஜாபதே: பக்த: ஸப்தபி: ஶங்கரஸ்ய து । விம்ஶத்யாக்நீந்த்ர ஸூர்யாதே: விஷ்ணுபக்த: ப்ரஜாயதே ॥' என்றிவை முதலியவைகளில சொல்லிய நியாயத்தினுல அனுக்ரஹம செய்வது, உபதேஶம செய்வது, தாமத்தில பரவருத்திக்கும்படி செய்வது முதலியவைகளின் வழியாக இருக்கக்கூடும.

---

1 ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இவைகள் என்னுடைய உத்திரவுகள்.

2 ய:-எந்த, நர -மனிதன், ஸப்தஜன்மாந்தரம - ஏழு ஜன்மம, ஶங்கரஸ்ய ருத்திரனுக்கு, பக்த:-பக்தனே, (அவன) தஸ்யைவ-அந்த ருத்திரனுடைய,ப்ரஸா-தேந - அனுக்ரஹத்தினுல், விஷ்ணுபக்த:-விஷ்ணுவிற்குப் பக்தனுக,ப்ரஜாயதே-ஆகிறுன்.

3 த்ரிபி:-மூன்று ஜன்மங்களினுல், ப்ரஜாபதே:-ப்ரும்மாவிற்கு, பக்த:-பக்தனுயிருப்பவனும, ஸப்தபி:-ஏழு ஜன்மங்களினுல், ஶங்கரஸ்ய - ருத்திரனுக்கு (பக்தனுயிருப்பவனும்), விம்ஶத்யா-இருபது ஜன்மங்களினுல், அக்னீந்த்ர ஸூர்யாதே:-அக்னி, இந்திரன், ஸூர்யன் முதலியவர்களுக்கு (பக்தனுயிருப்பவனும), விஷ்ணுபக்த.-விஷ்ணுவிற்குப் பக்தனுக, ப்ராஜாயதே - ஆகிறுன்.

'ஶ்ரீமா:' என்று சொல்லியிருப்பது இவ்விடத்தில் அவர்களுக்குப் பக வானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகள் ஸுலபமாக வும், ஸ்வல்பமாயச் செய்யக்கூடியதாயு மிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. உம்மை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கே இப்படியாகிறதா னால் உமக்குக் கேழக்கவேண்டியதில்லை என்பது இவ்விடத்தில் அபிப் ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிகள் பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களினுடைய மனதை அனுஸரித்திருக்கின்றன என்பதும் 'பிறகு உனக்குக் கர்மங்களில் ஸந்தேஹமாவது நடவடிக் கையில் ஸந்தேஹமாவ திருந்ததேயானால் அந்த விஷயத்தில் விசாரம் செய்கிறவர்களாயும், பரமத்தை அறிந்துகொண்டவர்களாயும், அப்படி விசாரம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை யுடையவர்களாயும், ஓரிடத்தில் பக்ஷபாத மில்லாதவர்களாயும், க்ரூரமான ஸ்வபாவமில்லாதவர்களாயும், தர்மத்தையே விரும்பினவர்களாயும் எவர்கள் இருப்பார்களோ அவர் கள் அந்த விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படி நடக்கக்கட வாய், பிறகு இப்பொழுது கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களிலும் விசாரம் செய்கிறவர்களாயும், பரமத்தை அறிந்து கொண்டவர்களா யும் அப்படி விசாரம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை யுடையவர்களா யும், ஓரிடத்தில் பக்ஷபாதமில்லாதவர்களாயும், க்ரூரமான ஸ்வபாவம் இல்லாதவர்களாயும், தர்மத்தையே விரும்பினவர்களாயும் எவர்கள் இருப் பார்களோ அவர்கள் அந்த விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படி நடக்கக்கடவாய், இது உனக்கு ஶாஸ்த்ரம், இதுவே உபதே சம்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களி லேற்பட்டிருக்கிறது ஸ்ம ருதியிலும் 1 'ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதி: ஸதாசார:' 2 'வேதோऽகிலோ தர்ம மூலம் ஸ்ம்ருதிஶீலே ச தத்விதாம்' என்று சொல்லப்பட்டது 'விதி' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் வைதிகங்களான தர்மங்களின் அனுஷ் டானத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் முதலாவது யோசனையில் பகவா னால் தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன இவ்விடத் தில் பகவானோடு மிகுந்த ஸாம்யத்தை யடைந்தவர்களாகிய முக்தர்கள் லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளைச்செய்கிறார்கள் என்கிற அர்த

---

1 வேதம், ஸ்ம்ருதி, பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம் (இவைகள் ப்ரமா ணங்கள்)

2 அகில - எல்லா, வேத:- வேதமும், தத்விதாம் - அந்த வேதத்தை அறிந்த வர்களினுடைய, ஸ்ம்ருதிஶீலே ச - ஸ்ம்ருதியும், அனுஷ்டானமும், தர்மமூலம் - தர்மத்திற்கு ப்ரமாணம்

த்தம் ஏன் சொல்லப்படவில்லை? இது பரமஸம்ஹிதையில் 1 'கேந ரூபேண ஹி த்ருஶ்யந்தே முக்தாஸ்தவ ஶரீரிண: | ஏதத் ஆசக்ஷ்வ தேவேஶ குஹ்யாத் குஹ்யதரம் பரம் ||' என்று பருமமாவினால் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது பகவானால் 2 'முக்தா ஏவ பவந்த்யேதே ந பேதோஸ்தி தத்ர கஶ்சந | யதாஹம் விஹராம்யேவம் ததா முக்தாஶ்ச தேஹிந: ||' என்று சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் முக்தன் பகவானோடு ஒன்றாகையினால் ஜகத்தின் வ்யாபாரம் அவனுக்கு மிருக்கலாமே என்னில் இது உசிதமல்ல, அவ்விடத்திலும் 'தவ ஶரீரிண: (எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடைய உம்மோடு)' என்று அனுவதிக்கப்படுகிற எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடையவனாக இருப்பதற்கு அனுகுணமாகவே ஒன்றென்று சொல்லியிருப்பது ஶ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் மேற்பட்ட மிகுந்த ஸாம்யமாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் சொல்லவேண்டு மாகையினாலும், 'ஸாம்யஸார்ஷ்ட்யவியோகைக்யம்' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினாலும் அப்படிக்கில்லாவிட்டால் 'யதாஹம் விஹராமி' என்றாரம்பித்து மேலே த்ருஷ்டாந்தமாயும் தார்ஷ்டாந்திகமாயும் வெவ்வேறாகச் சொல்லியிருப்பது பொருந்தாது. ஆகையினாலிவ்விடத்தில் முக்தர்கள் விளையாடுகிறது, பகவானோடு ஸமமென்று சொல்லியிருப்பது, 'சாப்பிட்டுக்கொண்டும் விளையாடிக்கொண்டும்' என்றும், 'இவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பித்ருக்கள் உண்டாகிறார்கள்' என்று மாத்திரமுள்ள உபநிஷத் வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட சில வ்யாபாரங்களைப்பற்றியது இதுவே அந்த ஸம்ஹிதையில் கடைசிப் படலத்தில் 3 'ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ்தபஸ்விந: | கிங்கரா

1 ஶரீரிண. - எல்லா வஸ்துக்களையும் ஶரீரமாகவுடைய, தவ - உமக்கு, முக்தா: - முக்தர்கள், கேந - எந்த, ரூபேண - ஆகாரத்தினால், த்ருஶ்யந்தே - வ்யத்யாஸப்படுகிறார்கள், தேவ - ஓ! தேவனே, குஹ்யாத - எல்லா ரஹஸ்யங்களையும்விட, பரம - மேலான, குஹ்யதரம - ரஹஸ்யமான, ஏதத - இதை, மே - எனக்கு, ஆசக்ஷ்வ - சொல்லும்

2 ஏதே - இந்த முக்தர்கள், அஹமேவ - நானாகவே, பவந்தி - ஆகிறார்கள், தத்ர - இந்த விஷயத்தில், கஶ்சித - ஒரு, பேத - பேதமும், ந - இல்லை, அஹம - நான், யதா - எப்படி, விஹராமி - விளையாடுகிறேனோ, ததா - அப்படியே, முக்தா: - முக்தர்களான, தேஹின. - ப்ராணிகளும.

3 தீவ்ரபக்தா: - மிகுந்த பக்தியை யுடையவர்களாய், தபஸ்வின - தபஸ்ஸை செய்துகொண்டிருக்கிற, யே - எவர்கள், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ப்ரதிபந்நா: -

ததா நித்யம் ஸவந்தி நிருபத்ரவா:॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே முக்தர்களுக்கு லோகங்களின் வ்யாபாரத்தில் ஶக்தி இருக்கிறது ப்ராப்தி இல்லை என்று சொல்லுகிறபக்ஷத்திலும் விசாரிக்கு நிற்காது முக்தர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடையவர்களா யிருக்கை இல்லையல்லவா, ஶ்ருதியில் சொல்லப்படாமையினாலும், உசிதமல்லவாகையினாலும். அதில்லாமல்போனால் 'நானே பஹுவாகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்யக்கூடிய ஶக்தி எப்படி உண்டு? அப்படிப்பட்ட ஶக்தி இருந்தால் ப்ராப்தி இல்லை என்று சொல்லுவதும் உசிதமல்ல. இப்படியே நித்யஸூரிகளுக்கும் இதுவும் பாஷ்யத்தில் ஶ்ருதியிலிருக்கும் 'அநந்த' என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் 'தனக்கு மேற்பட்ட எல்லையையுடைய ஸ்வரூபங்களையுடைய நித்யஸூரிகள் விலக்கப்பட்டார்கள்' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் கீழ்ச் சொன்னதே அர்த்தம். 20

> நமோ நமோ வாங்மநஸாதி பூமயே
> நமோ நமோ வாங்மநஸைக பூமயே ।
> நமோ நமோऽநந்த மஹா விபூதயே
> நமோ நமோऽநந்த தயைக ஸிந்தவே ॥ 21

> நமோ நமோ வாங்மனஸாதி பூமயே
> நமோ நமோ வாங் மனஸைக பூமயே ।
> நமோ நமோநந்த மஹா விபூதயே
> நமோ நமோநந்த தயைக ஸிந்தவே ॥ 21

ப-ரை] வாங்மநஸாதி பூமயே - வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாதவராகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நம: - ஸேவிக்கிறேன், வாங்மநஸைக பூமயே - வாக்கு, மனது இவைகளுக்கு ஒரேவிஷயமாகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நம:-ஸேவிக்கிறேன், அநந்தமஹாவிபூதயே - அளவில்லாத பெரிய விபூதிகளை யுடைய (உம்மின் பொருட்டு), நமோ நம: - ஸேவிக்கிறேன், அநந்ததயைகஸிந்தவே - அளவில்லாத தயைக்கு ஒரே ஸமுத்திரமாகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நம: - ஸேவிக்கிறேன். 21

அடைந்தவர்களோ, தே, அவர்கள், மம - எனக்கு, நித்யம் - எப்பொழுதும், கிங்கரா: - தாஸர்களாகவும், நிருபத்ரவா: - உபத்திரவங்களில்லாதவர்களாகவும், பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

பா] இப்படிக் கீழ்ச் சொல்லியவிதமாக ஸ்வபாவத்திலேயே ஸ்வாமியாயும் வேறொன்றையு மபேக்ஷிக்காமல் ஸ்வதந்திரனாயும் எல்லையில்லாத ஸௌலப்யத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிற பகவானிடத்தில் தனக்கு ஸ்வரூபத்தினாலேற்பட்டதும் குணங்களினா லுண்டாக்கப்பட்டதுமா யிருக்கிற தாஸனாயிருக்கும் தன்மையைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குத் தகுந்ததான வ்யாபாரத்தைச் செய்கிறார்—'நமோ நம:' என்றாரம்பித்து நமஸ்காரத்தை நிரூபிக்கும் ஸந்தாபத்தில் 'நம:' என்னும் பதம் இவ்விதமாக அர்த்தம் செய்யப்படுகிறது. 1 'பகவதி .... நமஇதி!' இவ்வர்த்தத்தையே அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு மஹாபாரதத்தில் 2 '........ நமேதி ச ஶாஶ்வதம்||' என்று சொல்லப்பட்டது. நமஸ்காரத்தின் பரபாவம் விஷ்ணு தர்மம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. எங்கேயென்னில் 'புழுதியையுடைய பூமியில் யோசிக்காமல் பகவானை நமஸ்காரம் செய்து அந்தப் புழுதிகள் நெற்றியில் ஒட்டிக்கொள்ளுவதினால் அப்பொழுதே பாபங்க ளற்றவனாகிறான் ஒருவராலும் நடக்கக்கூடாததும் கரையில்லாததுமான ஸம்ஸாரமான காட்டில் ஓடுகிறவர்களுக்குப் பகவானை நமஸ்காரம் செய்வதொன்றே மோக்ஷமாகிற கரையைக் காட்டுகிறது ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடத்தில் செய்யப்படுகிற ஸக்ருத்ப்ரணாமம் ஒன்றே பத்து அஶ்வமேதங்களின் அவப்ருத ஸ்நானத்திற்கு ஸமா

---

1 பகவதி - பகவானை விஷயத்தில், மம - எனக்கு, யா:-காசன - ஏதாவதொரு, க்ருதய - காரியங்களோ, தா: - அவைகளில், மம - எனக்கு, மமதா - என்னுடையவைகளென்பது, நாஸ்தி - இல்லை, தா - அவைகள், பகவத்ஏவ - பகவானுடைய (காரியங்கள்), பகவதி - பகவான் விஷயத்தில், அஹம் - நான், அமம: - என்னுடையதென்பதில்லாதவன், அஹமபி -நானும், நமம-என்னுடையவனல்ல, அஹம - நான, பகவதஏவ - பகவானுக்கே, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதயேவ - என்று, மமதாம் - மமகாரத்தை, ய - எது, ஜயதி - ஜயிக்கிறதோ, அத:- ஆகையினால், நமஇதி - நம, என்று சொல்லப்படுகிறது

2 த்வயக்ஷர: - இரண்டெழுத்துடைய பதம், ம்ருத்யு :- ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாக, பவேத - ஆகும், த்ர்யக்ஷரம் - மூன்றெழுத்துக்களையுடைய பதம், ப்ருமமண - பரப்ரம்மத்தின், பதம் - ஸ்தானம், மமஇதி - மம என்கிற, த்வயக்ஷர. - இரண்டெழுத்துடைய பதம், ம்ருத்யு: - ம்ருத்யு, நமமஇதி-நமம என்கிற பதம், ஶாஶ்வதம் - அழிவில்லாத பதம்.

னம பத்து அஶ்வமேதஙகளைக செயதவன மறுபடியும ஜனமததை யடைகிறுன. ஸ்ரீ கருஷ்ணனை நமஸ்காரம செயதவன் மறுபடியும பிறபபதிலலை. காசாமபூஙகொததிறகு ஸமானமானவனுயும பீதாம பரததைத தரித்தவனுயுமிருககிற கோவிநதனை எவாகள் ஸேவிககிறுா களோ அவாகளுககுபபயமிலலை. யஜஞஸ்வரூபியாகிய பகவானிடததில செயயப்படுகிற நமஸ்காரமானது எலலா யஜஞஙகளையுமவிட உயாநத தாக எண்ணபபடடது மஹா யஜஞஸவரூபமாகிய பகவானை நமஸகா ரம செய்தால அஶ்வமேதததின் பலததை அடைவான் பூமியில தடி போலக கீழே விழுநது நமஸ்காரம செயவதினுல எவன பகவானை ஆரா தனம் செயவானேஅவன எபபடிபபடட கதியை அடைவானே அநதக கதியை அனேகம யஜஞஙகளினுலு மடையமாட்டான. ஓ' நாரதமுனி யே, எனனிடததில பகதியுடையவனுயும ஶ்ரததையோடு கூடினவனுயு மிருக்கிற எவன 'நமஃ' எனறு சொலலுவானே அவன சண்டாளனுக இருநதபோதிலும அவனுககு அழிவிலலாத லோகமுணடாகிறது தேவதைகளின கூட்டஙகளினுல அாசசனை செயயபபட்ட திருவடித தாமரைகளையுடைய விஷ்ணுவை எநத மனுஷ்யன உண்மையாக நமஸ் கரிககிறுனே அபபடிபபடட ஸகலபாபஙகளின பநததைப போககடிக் தவனுகிய அவனை நெய்யினுல ஆஹுதி செயயபபட்ட அகனியைப போல தூரததில பரிஹரிததுவிடு. சகரபாணியாகிய பகவானிடததில பகதியினுல செய்யபபடட ஒரு நமஸ்காரம ஒருவராலும தாணடமுடி யாத அனேகபாபங்களைப போக்கடிககிறது' எனறிவை முதலிய வச னஙகளினுல சொலலபபடுகிறது. இவவிடததில 'நமஃ' எனனுமபதத தை இரட்டிததுச சொலலி இருபபதும அதை அடிககடி திருபபிச சொலலி இருபபதும 1 'நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா: நம இதி ஏவ வாதிந:' எனறு சொலலியிருபபதைபபோல பரததுவம, ஸௌலப யம, இவைகளை ச சோநத குணஙகள, விபூதிகள, இவைகள எண்ணிறந திருப்பதை அனுபவிபபதினுலுணடாகிய பகதியின மிகுதியைக காட்டு கிறது. ஶ்ருதி முதலியவைகளிலும இபபடி இரட்டிததுச சொலலி யிருபபது முதலியவை காணபபடுகிறது. ஸ்தோததிரம செயயுமபொ ழுதும, பாதிஜஞை செய்யுமபொழுதும, அழுமபொழுதும, மிரட்டும பொழுதும, பயத்தைச சொலலுமபொழுதும, ஜயததைச சொல்லும

---

1 நித்யாஞ்ஜலிபுடா: - எபபொழுதும் கையைக்கூப்பிககொண்டவர்களாயும், ஹ்ருஷ்டா:- ஸந்தோஷத்தை யுடையவாகளாயும, நம இதயேவ — நம: என்றே, வாதின: - சொல்லிககொண்டிருப்பவாகளாயும் (இருககிறுாகள்.)

பொழுதும், அடிக்கடி சொல்லுவ தலங்காரமாகவே இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்களல்லவா 'வாஜ்ஞநஸாதி ஹஷ்டயே'; என்பது முதலிய நாலுபதங்களிலும் முன்பின முன்னிலையில் சொல்லியிருப்பதை யனுஸரித்து 'தாஸ்யம் (உம்மின பொருட்டு)' என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது 'அதிஹஷ்டயே' என்பதற்குத் தாண்டிய விஷயமாயிருக்கிற என்றர்த்தம் 'எவனிடத்திலிருந்து வாக்குகள் மனதுடன் கூட அவனை அடையாமல் திரும்புகின்றனவோ, எது வாயினால் சொல்லப்படாததோ' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட மேலான யோகிகளினுடையவும் வாக்கினும், மனதினும், அளவிடமுடியாம லிருக்கை இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது குதருஷ்டிகளினால் சொல்லப்படுகிறபடி முழுமையும் வாக்குமுதலியவைகளுக்கு விஷயமாகாதது என்றர்த்தம் சொல்லில மற்ற ஶ்ருதிகள் தன்னுடைய வார்த்தை முதலியவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறதென்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'வாஜ்ஞ நவைக ஹஷ்டயே' என்று ஶ்ருதியிலும் 'எல்லாவேதங்களும் எந்தப் பகவானைச் சொல்லுகின்றனவோ, எல்லாவேதங்களும் எந்த இடத்தில் ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையதாகின்றனவோ' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப் படுகின்றன ஸ்ம்ருதியிலும் 1 'வேதைஶ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:', 2 'நதாஃஸ்ம ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர ஶாஶ்வதீ' என்றும் சொல்லப்படுகிறது அதுவுமன்றிக்கே தன்னுடைய அநுக்ரஹத்தை அடைந்தவர்களாகிய இடையர்கள், இடைப்பெண்கள், முதலியவர்களுக்கும் வாக்கு, மனது,இவைகளுக்கு ஒரேவிஷயமாக என்றர்த்தமாகவுமாம். வேறுவிஷயங்களில் பராங்முகனாக இருப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஏக' என்னும் பதம் கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட மனதிற்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத விஷயமாக இருக்கையை ஸ்தாபிக்கிறார்—'அநந்த மஹா விபூதயே' என்று 'அநந்த (அளவில்லாத)' என்பது ஆகையினாலேயே பரமமா முதலியவர்களின் விபூதிகளைவிடப் பெரியதாகிய விபூதியையுடையவன் 'அநந்த மஹா விபூதி:' என்னப்படுகிறான் 'இப்படியில்லை' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் மறுத்திருப்பதும் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட

---

1 எல்லா வேதங்களினாலும் நானே அறியத்தகுந்தவன்.

2 ஸர்வவசஸாம் - எல்லா வாக்குக்களுக்கும், ப்ரதிஷ்டா - இருப்பதானது, யத்ர - எந்த இடத்தில, ஶாஶ்வதீ - அழிவில்லாமலிருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்டவனை), நதா:- வணங்கினவர்களாக, ஸ்ம - ஆகிறோம்.

இவ்வளவு மாத்திரமென்பதை மறுக்கிறது என்றது ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டது. விபூதி அதிகம் என்று சொல்லி இருப்பது குணங்களின் மிகுதியையும் குறிக்கிறது 'அநந்த தயைகஸிந்தவே' என பதினுல் எல்லாக் குணங்களின் மேன்மை குறிக்கப்படுகிறதாகவுமாம். தயை அளவில்லாமலிருப்பது தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு வாக்குக்கும் மனதிற்கும் ஒரே விஷயமாக இருப்பதற்குக் காரணம் கலக்கமுடியாமை முதலியவைகளை தாத்பர்யத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஸிந்து' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவத்தினுலோவெனில் தயைக்கே இவன் ஆதாரம். இவன் அஸுரா முதலியவர்களிடங்களில் நிக்ரஹம் செய்வது முதலியதும் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில் அதிகமான தயையினுல் அவர்களை ரக்ஷிப்பதில் முடிவுபெறுகிறதென்று தாத்பர்யம். ஆக இவ்விடத்தில் நான்காம் வேற்றுமையை யுடைய பதங்களினுல் முன்பு சொல்லிய மேன்மை, ஸௌலப்யம், இவைகள் உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுகின்றன. அடையத்தகுந்தவனுக யிருக்கை, ப்ராப்யனுக இருக்கை, இவைகள் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன வாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'நம:' என்னும் பதத்தினுல் மேலே சொல்லப்போகிற வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையு மாசைப்படாதவனுயும், ப்ரபத்தியி லதிகாரியுமாகிய பகவானுக்குச் சேஷமாக இருப்பதிலொன்றிலேயே ஆசையுடையவனுயு மிருக்கிற ஜீவாத்மாவினுடைய, அவனுக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபம் முதலியவைகளைப்பற்றிய நிரூபணமும் ஏற்படுகிறது.

அதிகாரே ப்ரபித்ஸூநாம் உபாயோத்தர க்ருத்யயோ: ।
ஃபலே ச பாரதந்த்ர்யாதி போத்யம் அத்ர நமோக்திகே ॥

ப — ரை] அத்ர - இந்த ஶ்லோகத்தில், நமோக்திகே - எட்டுநமஸ்ஸப்தங்களினுலும், ப்ரபித்ஸூநாம் - ப்ரபத்தி செய்யவேண்டு மென்கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு, அதிகாரே - அதிகாரத்திலும், உபாயோத்தரக்ருத்யயோ: - உபாயம், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களிலும், ஃபலே ச - ப்ரயோஜனத்திலும், பாரதந்த்ர்யாதி - பாரதந்திரனு யிருக்கை முதலியது, போத்யம் - அறியத்தக்கது

மேலும் இந்த எல்லா இடங்களிலும் நிவ்ருத்தி தர்மங்களெல்லாவற்றிற்கும்பொதுவாக அவஶ்யம்வேண்டியதாகிய தத்துவஜ்ஞானமும் அஹங்கார மில்லாமலிருக்கையும் நான்காம் வேற்றுமையுடைய பதங்களினுலும், 'நம:' என்கிற பதங்களினுலும் உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது. அனுகூலமாக இருக்கவேண்டு மென்கிற எண்ணமும், ப்ராதி கூலத்தைத்

தவிர வேண்டுமென்கிற எண்ணமும், காணப்படுகிற படியினால் அவைகளின் வழியாக அவைகளை அங்கமாக வுடைய ஶரணாகதியும் ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்டதாகிறது. அதுவுமல்லாமல் ப்ரயாஸரூபமாகிய ப்ரபத்தியே இவ்விடத்தில் 'நமஃ' என்று சுருக்கமாக ப்ரஸ்தாவிக்கப் படுகிறதாகவுமாம். அடிக்கடி திருப்பிச் சொல்லி இருப்பதும் இவ்விடத்தில் 1 'ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்ருத்ய புஜமுச்யதே' என்றிவை முதலிய இடங்களிலே போலக் கீழ்ச் சொன்னதை உறுதிப் படுத்துவதற்காக 'நமஃ' என்னும் பதம் ஶரணாகதியைச் சொல்லுகிறதென்பதும் தமயந்தியின் சரித்திரத்தில் வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. 2 'ஶரணம் ப்ரதி தேவாநாம் ப்ராப்தகாலமமந்யத' என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில் 3 'ஸா வாசா மநஸா சைவ நமஸ்காரம் ப்ரயுஜ்ய ஸா' என்று சொல்லியிருப்பதினால். அப்படியே 4 'ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ: | கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா: ||' என்று மார்க்கண்டேயரினால் சொல்லப்பட்ட ஶரணாகதியைப் பற்றி 'நமஃ' என்னும் பதம் 5 'ஏவமுக்தா: த்ரய: பார்த்தா யமௌ ச புருஷர்ஷபா: | த்ரௌபத்யா ஸஹிதா: ஸர்வே நமஶ்சக்ருர் ஜநார்த்தநம் ||' என்று ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதின் மஹிமையும் யஜுஸ்ஸாகையில் 'எவன் இந்தப் பகவானின் பொருட்டு ஸமித்துக்களையும் ஆஜ்யாஹுதிகளையும் வேதமந்த்ரத்தினால் கொடுக்கிறானோ அவனைவிட எந்த மனிதன் நமஸ்காரத்தினால் தன்னை ஸமர்ப்

---

1 கையைத்தூக்கிக்கொண்டு மூன்று தடவை ஸத்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது

2 தேவாநாம்ப்ரதி - தேவதைகளைக்குறித்து, ஶரணம் - ஶரணமாக அடைவதையே, ப்ராப்தகாலம் - காலத்திற்குத் தகுந்ததாக, அமந்யத - எண்ணினாள்

3 ஸா - அந்தத் தமயந்தீ, வாசா - வாக்கினாலும், மநஸா சைவ - மனதினாலும், நமஸ்காரம் - நமஸ்காரத்தை, ப்ரயுஜ்ய - செய்துவிட்டு.

4 ஸர்வேஷாம் - எல்லா, லோகாநாம் - லோகங்களுக்கும், பிதா - தகப்பனாரும், மாதா ச - தாயாரும், மாதவ: - பகவான்.

5 புருஷர்ஷபா - புருஷ ஶ்ரேஷ்டர்களே, ஶரண்யம் - ஶரணமாக அடையத் தகுந்தவனாகிய, ஏனம் - இந்தப் பகவானை, ஶரணம் - ஶரணமாக, கச்சத்வம் - அடையுங்கள், ஏவம் - இப்படி, உக்தா: - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, த்ரய - மூன்று பேர்களாகிய, பார்த்தா: - குந்தியின் பிள்ளைகளும், யமௌ ச - நகுல ஸஹதேவர்களும், புருஷர்ஷபா: - பரதவம்ஶத்தில் சிறந்தவர்களாகிய, ஸர்வே - இந்த எல்லோரும், த்ரௌபத்யா ஸஹிதா: - த்ரௌபதியோடே கூடினவர்களாய்க்கொண்டு, ஜநார்த்தநம் - பகவானை, நமஶ்சக்ரு - நமஸ்காரம் செய்தார்கள்

பிக்கிருனே அவன் நல்ல யாகத்தைச் செய்தவன்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது அபிப்ராயத்தால் இதின் ஆத்தம 1 'ஸமித்ஸாதா⁴நகாதீ³நாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மந:। நமஸா யோऽகரோத்³தே³வே ஸ ஸ்வத்⁴வர இதீரித:॥' என்று விவரணம் செய்யப்பட்டது அன்றிக்கே தனக்கு வசப்பட்டவையும் தனக்காக ஏற்பட்டதாயிருக்கிற கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், இவைகளைப் பற்றிய ப்ரமம் இல்லாமல் மேலே ப்ரார்த்திக்கப் படுகிற முக்யமான ப்ரயோஜனத்தைப் ப்ரஸ்தாவிப்பதற்காக இந்த 'நம:' என்னும் பதமாகவுமாம் இவ்விடத்தில் 'ப⁴வது (உண்டாகட்டும்)' என்கிற பதம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் உபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்கு முன்பாகவே பலத்தைப் ப்ரார்த்திக்க வேண்டுமல்லவா இதை வைத்துக்கொண்டு அடுத்த ஶ்லோகத்தில் பலம் சொல்லப்படவில்லை இவ்விடத்தி லடிக்கடி சொல்லி யிருப்பது அதிகமான பக்தியினால் அவஸரத்தின் மிகுதியையும் நிதயமாகத் துடாந்திருக்கவேண்டு மென்பதையும் ப்ரகாசம் செய்கிறது. 21

ந த⁴ர்மநிஷ்டோ²ऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ³
ந ப⁴க்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே³ ।
அகிஞ்சநோऽநந்யக³தி: ஶரண்ய
த்வத்பாத³மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥ 22

நதாம நிஷ்டோஸமி நசாதம வேதீ
நபகதி மாமஸ த்வச சரணார விநதே |
அகிஞ்சனோநநய கதிஶ ஶரணய!
தவத பாதமூலம ஶரணம ப்ரபதயே ‖ 22

ப - ரை] (நான்) த⁴ர்மநிஷ்ட²: - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையவனாகவும், நாஸ்மி - இல்லை, ஆத்மவேதீ³ - ஆத்ம ஜ்ஞானமுடையவனாகவும், ந - இல்லை, த்வச்சரணாரவிந்தே³ - தாமரைப்பூவைப்போன்ற உம்முடைய திருவடியில், ந ப⁴க்திமாந் – பக்தியையுடையவனுமில்லை, அகிஞ்சந:-ஒரு உபாயமுமில்லாத, அநந்யக³தி:-வேறொரு கதியுமில்லாத

1 ஸமித்ஸாதநகாதீனாம - ஸமித்தைத் த்ரவ்யமாகவுடையது முதலிய, யஜ்ஞானாம்-யஜ்ஞங்களுக்குள், ஆத்மன: - தன்னுடைய, ந்யாஸம் - ப்ரந்யாஸத்தை, ய:- எவன், நமஸா - நம: என்னும பதத்தினால், அகரோத - செய்தானோ, ஸ:- அவன், ஸ்வத்வர: - நல்ல யாகத்தைச் செய்தவன், இதி - என்று, ஈரித - சொல்லப்பட்டான.

நான், ஶரண்ய - ஓ! ஶரணமாக அடையத்தகுந்த பகவானே, த்வத்பாத மூலம் - உம்முடைய திருவடியை, ஶரணம்-ஶரணமாக. ப்ரபத்யே- அடைகிறேன். 22

பா] இப்படி அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாயும், ஶரணமாக அடையத்தகுந்தவனாயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், அவனை அடைகிறவனாயும், ஶரணமாக அடைய விரும்புகிறவனாயு மிருக்கிற ஜீவாத்மாவினுடையவும் ஸ்வரூபம் முதலியவைகள் பகவானால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட பிறகு அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பிரிவை ஸஹிக்காதவராய அந்தப் பகவானிடத்திலேயே தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த ப்ரயோஜனத்தை அடைவதற்கு விரோதியாகிய காமங்களை நிவ்ருத்திப்பதற்காகத் தன்னதிகாரத்திற்குத் தகுந்ததாகிய ப்ரபத்தியை விசதமாக அனுஷ்டிக்கிறார்—'நதர்ம' என்றாரம்பித்து. எவனுக்குத் தர்மத்தில் நிஷ்டை இருக்கிறதோ அவன் 'தர்மநிஷ்ட:' என்னப்படுகிறான் தர்மமாகிற நிஷ்டையையுடையவன் என்றுமாம். தர்மத்தில், 'நிதிஷ்டதி (நிற்கிறான்)' என்றர்த்தமாகவுமாம், அதாவது நான் உள்ளபடியே இருக்கிற கர்மயோகம், அதின் அங்கங்கள், இவைகளில் யோக்யதை இல்லாதவன் என்றர்த்தம் ஆகையினாலேயே 'நசாத்மவேதீ' என்பதற்குப் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை அறிவதை ஸ்வபாவமாக வுடையவனு மல்ல ஜ்ஞானயோகமாயும் அதற்கங்கமாயு மிருக்கிற பூர்ணமான ஜ்ஞானமெனக்கில்லை என்றர்த்தம் இவை இரண்டுமில்லாமையினாலேயே 'ந பக்திமாந், 1 'பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொன்ன பக்தி எனக்கில்லை. இவ்விடத்தில் 2 'ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நா யே த்யாநயோக விவர்ஜிதா: । தேபி ம்ருத்யு மதிக்ரம்ய யாந்தி தத் வைஷ்ணவம் பதம் ॥' என்கிற ப்ரஹ்மாவின் வசனம் நினைக்கத்தக்கது 'த்வச்சரணாரவிந்தே' என்பதினால் பரிசுத்த மென்பதும் போக்ய மென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் வரிசை க்ரமம் இப்படி—ஶாஸ்த்ரங்களின் அர்த்தங்களைப் பற்றிய தத்த்வஜ்ஞானத்தினால் கர்மயோக முண்டாகிறது அதினால் ஜயிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவனுக்குப் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை த்யானம் செய்வதாகிய ஜ்ஞான

---

1 வேறொரு இடத்திலும் செல்லாத பக்தியினால் என்னை அறிய முடியும்

2 யே - எவர்கள், த்யான யோக விவர்ஜிதா: - பக்தியோக மில்லாதவர்களாய், த்வாம் - உம்மை, ஶரணம் - ஶரணமாக, ப்ரபந்நா: - அடைந்தார்களோ, தேபி - அவர்களும், ம்ருத்யும் - ஸம்ஸாரத்தை, அதிக்ரம்ய - தாண்டி, தத் - அந்த, வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுவினுடைய, பதம் - ஸ்தானத்தை, யாந்தி - அடைகிறார்கள்

யோகமுண்டாகிறது. அதின் வழியாகவாவது நேராகக் கர்மயோகத்தின் வழியாகவாவது ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறது. அதினால் அடையப்பட்ட அதிகாரத்தை யுடையவனுக்குப் பக்தி யோகமுண்டாகிறது. அதினால் பகவானை அடைவதுண்டாகிறது—என்பது இந்த ஜன்மத்தில் கர்மயோக மில்லாமற் போனபோதிலும் முன் ஜன்மத்தில் செய்த கர்மயோகத்தினால் ஜ்ஞானயோக முண்டாகலாமே. இந்த ஜன்மத்தில் கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோக மிரண்டுமில்லாமற்போனபோதிலும் 'ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லிய விதமாகப் பக்தி யோகமுண்டாகலாமே என்று நினைத்து மேல் மேல் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறது என்று மாத்ரம் சொல்லலாம். இப்படி நான் வேறு ஒருவித உபாயமு மில்லாதவன் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அகிஞ்சந:' என்று. அன்றிக்கே கர்மயோகம் முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களாகிய குணம் காமம், முதலியவைகளையும் ஸம்பாதிப்பதுமுடியாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அகிஞ்சந:' என்றுசொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட உனக்கு என்னால் என்ன ப்ரயோஜனம்? வேறொரு ஶரண்யனையாவது வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையாவது அங்கீகரிக்கலாமே? என்னில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அநந்யகதி:' என்று. வேறொரு ஶரண்யரும் வேறொரு ப்ரயோஜனமும் இல்லாதவன் என்றர்த்தம். இவை இரண்டிலும் காரணத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஶரண்ய' 'த்வத்பாதமூலம்' என்று 'ஶரண்ய' என்று அழைத்ததினால் 1 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ', 2 'மாமேகமேவ ஶரணமாத்மாநம் ஸர்வதேஹிநாம் । யாஹி ஸர்வாத்மபாவேந யாஸ்யஸி ஹ்யகுதோபயம் ॥' என்கிற அவனுடைய வார்த்தைகளை தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அப்படியே 3 'ஸர்வலோக ஶரண்யாய', 4 'ஶரண்யம்

---

1 என்னொருவனையே ஶரணமாக அடை.

2 ஸர்வ தேஹிநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஆத்மாநம் - ஆத்மாவாகிய, மாம் ஏகமேவ - என்னொருவனையே, ஸர்வாத்மபாவேந - எல்லாவற்றிற்கு மிவன் ஆத்மா என்கிற அபிப்ராயத்தினால், ஶரணம் - ஶரணமாக, யாஹி - அடை, அகுதோபயம் - ஒருவனிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாத ஸ்தானத்தை, யாஸ்யஸி - அடையப்போகிறாய்.

3 எல்லா லோகத்திற்கும் ஶரண்யனாகிய.

4 திவ்யா: - உயர்ந்த, மஹர்ஷய: - மஹருஷிகள், த்வாம் - உன்னை, ஶரண்யம் - ஶரண்யனாகவும், ஶரணம்-ரக்ஷகனாகவும், ஆஹு: - சொன்னார்கள்.

ஶரணம் ச காமோஹந் ஜீவாநாம் ஸுஹ்ருதப:’ என்றிவை முதலியதும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. அப்படியே லைங்க புராணத்திலும் 1 ‘ய ஏக: புருஷஶ்ரேஷ்ட: பரமாத்மா ஸநாதந: । யஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ததஸ் ஸர்வம் தமாஶ்ரித்யைவ முச்யதே ॥’ என்றும், புராண ஸார ஸமுச்சயத்தில் 2 ‘நாந்யம் தேவம் உபாஸீத விஷ்ணோ: பரமகாரணாத் । மாயாம் உத்தர்தும் காமோ வை மாயீயோ தேவதாகண: ॥ நவாந்யஜ்ஞாந காமாப்யாம் நாந்யபக்த்யா பரம் பதம் । ப்ராப்நோதி புருஷ: தஸ்மாத் தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத் ॥’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஸங்கர்ஷண ஸம்ஹிதையிலும் 3 ‘ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத் । பகவந்தம் வாஸுதேவம் பராநந்த விபூதிதம்’ என்றும், ஜயாக்ய ஸம்ஹிதையில் 4 ‘தமேவ ஸர்வபாவேந ப்ரயாஹி த்வம் மஹாமுநே । அந்யத் ஸர்வம் பரி

1 ய: - எந்த, ஏக: - ஒருவனாகிய, ஸநாதந - அநாதியாகிய, பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன், புருஷஶ்ரேஷ்ட - புருஷர்களுக்குள் சிறந்தவனோ, யஸ்மாத் - எவனிடத்திலிருந்து, ப்ருமமா - ப்ருமமா, தத: - அவனிடத்திலிருந்து, ஸர்வம்-எல்லா வஸ்துக்களும் (உண்டானதோ), தம் - அவனை, ஆஶ்ரித்யைவ - அடைந்தே, முச்யதே - மோக்ஷத்தை அடைகிறான்

2 மாயாம் - ப்ரக்ருதியை, உத்தர்த்துகாம: - தாண்டவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவன், பரமகாரணாத் - முதல் காரணமாகிய, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவைவிட, அந்யம் - வேறு, தேவம் - தேவதையை, நோபாஸீத - உபாஸிக்கக் கூடாது, தேவதாகண: - மற்றத் தேவதைகளின் கூட்டம், மாயீய -மாயீயான பகவானிடத்திலிருந்து உண்டானது அந்யதஜ்ஞானகாமப்யாம் - வேறொருவனைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், காமம், இவைகளினால், பரம்பதம் - பரம்பதத்தை, நப்ராபநோதி - அடைவதில்லை, அந்யபக்த்யா - வேறொருவரிடத்தில் பக்தியினாலும், ந - அடைகிறதில்லை, தஸ்மாத் - ஆகையினால், புருஷ: - புருஷன், தமேவ - அந்தப் பகவானையே, ஶரணம் - ஶரணமாக, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்

3 ஸர்வதர்மாந் - எல்லாத் தர்மங்களையும், பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு, தமேவ- அந்த, பராநந்தவிபூதிதம் - மேலான ஆனந்த மயமாகிய விபூதியைக் கொடுக்கிற, பகவந்தம் - பகவானாகிய, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, ஶரணம்- ஶரணமாக, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்

4 மஹாமுநே - ஓ! மஹருஷியே, த்வம் - நீ, தமேவ-அந்தப் பகவானையே, ஸர்வ பாவேந - எல்லாம் இவனே எனகிற அபிப்ராயத்தினால், ப்ரயாஹி - ஶரண மடை, அந்யத்ஸர்வம் - மற்ற எல்லாவற்றையும், பரித்யஜ்ய - விட்டு, தமேவ - அந்தப் பகவானையே, ஶரணம் - ஶரணமாக, வ்ரஜேத - அடையவேண்டும்.

த்யஜ்ய தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத்॥' என்றும், விஷ்வக்ஸேன ஸம்ஹிதையில் 1 'ஸர்வாந் தர்மாந் ஸர்வாந் காமாந் ஐஹிகாமுஷ்மிகாநபி। ஸந்த்யஜ்ய விதிநா நித்யம் ஷட்விதாம் ஶரணாகதிம்॥ ஆசார்யாநுஜ்ஞயா குர்யாத் ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந வர்த்மநா॥ காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷு' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அதைத் தவிர மற்ற எல்லா இடத்திலும் அதிகமான பயமுண்டு என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸர்வத்ராதிபயம்' என்று சொல்லப்பட்டது. அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய உம்முடைய பாதமூலத்தை யடைந்தவர்களுக்கு மறுபடி திரும்பிவராமலிருத்தலுண்டு. ஆகையினால் அதைத் தரிப்பது எனக்கு மிகுந்த ப்ரயோஜனம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'அநந்யகதி:' என்பதின் ஶக்தியினாலும் இது ஏற்படுகிறது. மோக்ஷத்திலாசை யுடையவனாகிய நான் ஶரணமாக அடைகிறேன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் — 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று. இவ்வளவு தூரம் தன்னுடைய நிஷ்டையைச் சொல்லியிருப்பதினால் த்வயமந்த்ரத்தில் முதல் கண்டம் ஶப்தத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ப்ரபத்தியைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்திலிருக்கிற 'ஶரண' என்னும் பதம் உபாயம் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது என்று அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் 2 'உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம்। வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசக:॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரபத்தியின் ப்ர

---

1 ஐஹிகாமுஷ்மிகாநபி - இந்த லோகத்திலுண்டானவைகளும், பரலோகத்திலுண்டானவைகளுமாகிய, ஸர்வதர்மாந் - எல்லா தர்மங்களையும், ஸர்வகாமாந் - எல்லா ஆசைகளையும், ஸந்த்யஜ்ய - விட்டு, விதிநா - ஶாஸ்த்ர விதியினால், நித்யம் - எப்பொழுதும், ஆசார்யாநுஜ்ஞயா - ஆசார்யர்களின் அனுமதியினால், ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந - ஶாஸ்த்ரத்தில் அறியப்படுகிற, வர்த்மநா - வழியினால், ஸர்வேஷு - எல்லா, காலேஷு - காலங்களிலும், ஷட்விதாம் - ஆறு விதமான, ஶரணாகதிம் - ஶரணாகதியை, குர்யாத் - செய்யவேண்டும்

2 அயம் - இந்த, ஶரணம் இதி - ஶரணம் என்கிற, ஶப்த: - பதம், உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹரக்ஷித்ரோ: - வீடு, ரக்ஷகன், இவர்களிடத்திலும், வர்த்ததே - ப்ரயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏஷ: - இந்தப் பதம், ஸாம்ப்ரதம் து - இப்பொழுதோவெனில், அதாவது ஶரணாகதியைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில், உபாயார்த்தைகவாசக: - உபாயம் என்கிற அர்த்தம் ஒன்றையே சொல்லுகிறது.

யோகமும் 1 'அஹமஸ்ம்யபராதாநாம் ஆலயோऽகிஞ்சநோऽகதி: । த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: । சரணாகதிரித்யுக்தா ஸா தேவேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ।' என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த ப்ரபத்தியின் மஹிமையும் 2 'அநேநைவம் ப்ரபந்நஸ்ய பகவந்தம் ஸநாதநம் । தஸ்யாநுபந்தா: பாப்மாந: ஸர்வே நச்யந்தி தத்க்ஷணாத் ॥ க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபோதந । ஸர்வ தீர்த்தா: ஸர்வ யஜ்ஞா: ஸர்வ தாநாநி தத்க்ஷணாத் ॥ க்ருதாந்யநேந மோக்ஷச்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்சய: ।' என்று ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது. அந்த ப்ரபத்தி எல்லாப் பலங்களுக்கும் ஸாதனமென்பதும் 3 'யந்ந காமகாமேந ந ஸாத்யம் ஸாதநாந்தரை: ।

1 அஹம் - நான், அபராதாநாம் - குற்றங்களுக்கு, ஆலய: - இருப்பிடமாகவும், அகிஞ்சன: - வேறு உபாயங்களில்லாதவனாயும், அகதி: - வேறு கதியில்லாதவனாயும், அஸ்மி - ஆகிறேன், த்வமேவ - நீரே, மே - எனக்கு, உபாயபூத - உபாயமாக, பவ - ஆகவேண்டும், இதி - என்று, ப்ரார்த்தநாமதி: - ப்ரார்த்தனையாகிய புத்தி, சரணாகதி: - சரணாகதி, இதி - என்று, உக்தா - சொல்லப்பட்டது, ஸா - அது, அஸ்மிந் - இந்த, தேவே - பகவானிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - ப்ரயோகிக்கத்தக்கது.

2 அநேந - இந்த மந்திரத்தினால், ஸநாதநம் - அநாதியாகிய, பகவந்தம் - பகவானை, ஏவம் - இவ்விதமாக, ப்ரபந்நஸ்ய - ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு, ஸர்வே - எல்லா, பாப்மாந: - பாபங்களும், தஸ்ய - அந்தப் பாபத்திற்கு, அனுபந்தா: - தொடர்ந்துவருகிற பலங்களும், தத்க்ஷணாத் - அந்த க்ஷணத்திலேயே, நச்யந்தி - நாசமடைகின்றன, தபோதந - தபஸ்ஸு செய்தவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டராகிய ருஷியே, அநேந - இவனால், ஸர்வாணி - எல்லா, தபாம்ஸி - தபஸ்ஸுக்களும், க்ருதாநி - செய்யப்பட்டதுகள், ஸர்வதீர்த்தா: - எல்லாத் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானங்களும், ஸர்வ யஜ்ஞா: - எல்லா யாகங்களும், ஸர்வ தாநாநி - எல்லாத் தானங்களும், தத்க்ஷணாத் - அந்த க்ஷணத்திலேயே, அநேந - இவனால், க்ருதாநி - செய்யப்பட்டன, மோக்ஷச்ச - மோக்ஷமும், தஸ்ய - அவனுடைய, ஹஸ்தே - கையில் (இருக்கிறது), நஸம்சய - ஸந்தேஹமில்லை

3 யத் - எந்தப்பலம், காமகாமேந - காம்யபலங்களிலாசையுடைய, யேந - எவனால், ஸாதநாந்தரை: - மற்ற உபாயங்களினால், நஸாத்யம் - ஸாதிக்கமுடியாததோ, முமுக்ஷுணா - மோக்ஷத்திலாசையுடையவனால், யத் - எந்த மோக்ஷத்திலிருந்து, யதி: - யோகம் செய்பவன், நாவர்த்ததே - திரும்புவதில்லையோ (அப்படிப்பட்ட), பரமம் தாம - பரமபதம், பக்த்யா - பக்தியினால், நப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறதில்லையோ, யத் - எந்தப்பலம், ஸாங்க்யேந - ஜ்ஞான யோகத்தினாலும், யோகேந - கர்மயோகத்தினாலும், ந - அடையப்படவில்லையோ, மஹாமுநே - ஓ! மஹாருஷியே, தத்தத் - அந்தந்தப் பலம், தேநதேந - அந்தந்த மனு

ஷடங்கலக்ஷணா யச்சாஸ்த்ரேஷு யோகேஷு ச லக்ஷித: । ப்ரபத்தே பரமம் யாதி யதோ நாத்வநே யதி: தேந தேநாப்யதே தத்தத் ந்யாஸேநைவ மஹாமுநே । பரிபூர்ணம் தேநைவ ஸாத்யதே ஸர்வம் ஷாட்குண்ய: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் 1 'அநந்ய ஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் । ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாகதி: ॥' என்று பரதமுனியினால் செய்யப்பட்ட லக்ஷணமும் பொருத்தமுடையது இவ்விடத்தில் 'அநந்ய ஸாத்யே' என்பதினால் ஶரணமாக அடையப் படுகிறவனைத் தவிர வேறு எவனாலும் தன்னாலும் ஸாதிக்க முடியாதென்பதும் அவனால் ஸாதிக்கக் கூடுமென்பதும் சொல்லப் படுகிறது 'ஸ்வாபீஷ்டே' என்பதினால் ஸுகமும், துக்கம் நிவ்ருத்திப்பதும், அதின் உபாயங்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்விடத்தில் ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தமானதுபலமாகாது ஶரணயனான பகவானுடைய அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமாயிருப்பதும் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கத்தோடு சேராது தன்னுடைய அனுகூலத்திற்கு விரோதமாயிருப்பதும் விவேகியாகிய இவனுக்கு 'ஸ்வாபீஷ்டே' என்பதினாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது உபாயம் லகுவானது என்பது முதலிய காரணங்களினால் அசைக்கமுடியாத விஶ்வாஸம் மஹாவிஶ்வாஸம் 'ததேகோபாயதா' எனனும் பதத்தினால் பரபத்தி செய்த பிறகு தன்னுடைய யத்தினத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டியதில்லை என்பதும் தெரிவிக்கப் படுகிறது. 'ப்ரபத்தி: ஶரணாகதி: ' என்று ஒரே அர்த்தங்களைச் சொல்லக்கூடிய பதங்களைச் சொல்லி இருக்கிறது 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரபத்தி ஆறுவிதமென்று சொல்லி இருப்பது அங்கம், அங்கி, இவைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லுவதை அபிப்ராயத்திலுடையது 'ஷடங்கம் தத்வாயனு' என்கிற இடத்திலும் ஆறங்கத்தை உடையது என்று சொல்லி இருப்பது அஷ்டாங்கயோக மென்று சொல்லி இருப்பதைப் போல. அப

ஷ்யனால, நயாஸேனைவ - ஶரணாகதியினாலேயே, ஆப்யதே - அடையப்படுகிறது, புருஷோத்தம: - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனாகிய, பரமாத்மாச - பரமாத்மாவும், தேனைவ - அந்தப்ப்ராயாஸத்தினாலேயே, ஸாத்யதே - அடையப்படுகிறான்.

1 ஸ்வாபீஷ்டே - தனது விசசிக்கப்பட்ட பலம், அநந்யஸாத்யே- வேறொன்றினாலும் ஸாதிக்கமுடியாம லிருக்கும்பொழுது, மஹா விஶ்வாஸ பூர்வகம் - மஹா விஶ்வாஸத்தை முனனிட்டுக்கொண்டு, ததேகோபாயதா யாசனு - அவனொருவனே உபாயமாக இருக்கவேண்டுமென்று யாசிப்பது, ப்ரபத்தி - ப்ரபத்தியென்பதும், ஶரணாகதி - ஶரணாகதி யென்பதும

படிக்கில்லாவிடில் 1 ‘நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்க ஸம்யுத: ।’, 2 ‘ப்ரபத்திம் தாம் ப்ரயுஞ்ஜீத ஸ்வாங்கை: பஞ்சபிராவ்ருதாம் ॥’ என்றிவை முதலிய வசனங்களோடு விரோதம் வரும். 3 ‘ஶாஶ்வதீ மம ஸம்ஸித்திரியம் ப்ரஹ்வீபவாமி யத் ॥ புருஷம் பரமுத்திஶ்ய ந மே ஸித்திரிதோந்யதா । இத்யங்கம் உதிதம் ஷஷ்டம் பலேப்ஸா தத்விரோதினீ ॥’ என்று அஹிர்புத்ந்யனால் சொல்லப்பட்ட மற்றொரு அங்கம் மோக்ஷத்திற்காகப் பண்ணுகிற ப்ரபத்தியில் மாத்திரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது. இவ்விடத்தில் அங்கி பரந்யாஸமென்பதும் 4 ‘ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸோ ஹ்யாத்ம நிக்ஷேப உச்யதே’ என்று நிஶ்சயம் செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் முன் ஶ்லோகத்தில் ‘நம:’ என்னும் பதத்தை ப்ரயோகித்திருப்பதினால் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமும் நிரூபிக்கப்பட்டன. ‘ந தர்மநிஷ்ட:’ என்பது முதலியவைகளினால் ஶக்தி இல்லாதவனுக்கு அதிலதிகாரமென்பதும் கார்பண்யமாகிற அங்கமும் நிரூபிக்கப்பட்டது. நம்மை ரக்ஷிக்கப்போகிறான் என்கிற விஶ்வாஸமோவெனில் ‘ஶரண்ய’ என்றழைத்ததினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ரக்ஷிப்பதில் ஸாமர்த்திய முடையவனும் கருணையை யுடையவனுமா யிருப்பவன் ஶரண்யன் என்னப்படுகிறான். அவனே தன்னை ஆஶ்ரயித்தவனாகிய என்னை ரக்ஷிக்கப்போகிறான் என்று நம்பத்தகுந்தவன். ‘ப்ர’ என்னும் உபஸர்க்கத்தோடு சேர்ந்த ‘பத்யே’ என்னும் க்ரியாபதமும் நிஶ்சயம் விஶேஷமாயிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. ‘க்ஷுத்ராஶ்ரயம்

1 நிக்ஷேபாபரபர்யாய: - நிக்ஷேபமென்கிற மற்றொரு பெயருடைய, ந்யாஸ - பரந்யாஸம், பஞ்சாங்க ஸம்யுத - ஐந்தங்கங்களை யுடையது

2 பஞ்சபி:-ஐந்தாகிய, ஸ்வாங்கை: - தன்னுடைய அங்கங்களுடன், ஆவ்ருதாம் - சேர்ந்திருக்கிற, தாம - அந்த, ப்ரபத்திம் - ப்ரபத்தியை, ப்ரயுஞ்ஜீத - செய்யவேண்டும்

3 பரமபுருஷம உத்திஶ்ய - பரம புருஷனைக் குறித்து, ப்ரஹ்வீபவாமி- வணங்குகிறேன், யத - என்கிற எதுவோ, இயம் - இது, மம - எனக்கு, ஶாஶ்வதீ - அழிவில்லாத, ஸம்ஸித்தி - ஸித்தி, மே - எனக்கு, இதோந்யதா - இதைவிட வேறு, ஸித்தி - ஸித்தி, ந - இல்லை, இதி - என்பது, ஷஷ்டம் - ஆறாவது, அங்கம - அங்கமாக, உதிதம் - சொல்லப்பட்டது, பலேப்ஸா - பலத்தி லாசை, தத்விரோதினீ - அதற்கு விரோதியானது.

4 ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ - தன்னையும், தனக்குச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையும் பரந்யாஸம் செய்வது, ஆத்மநிக்ஷேப:-ஆத்ம நிக்ஷேப மென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்பதிலே கோபத்ருத்வ வரணமும் ந்யா ஸமும் ஏற்பட்டது பராத்தத்தோடு சேர்ந்த ந்யாஸமல்லவோ ப்ரபத்தி என்னப்படுகிறது, பிக்ஷை முதலியவைகளை மாத்திரம் பரார்த்திப்பதிலும், ஆஜ்ஞை முதலியவைகளிலே ந்யாஸம் செய்வதிலும், ப்ரபத்தி என்னும் பதம் காணப்படாமையிலே இவ்விடத்தில் பெரிய உபாயத்தையும் லகுவான உபாயத்தையும் அதையாவது இதையாவ தனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று விகல்பமாகச் சொல்லுவது பொருந்தா தாகையிலே ப்ரபத்தி பக்திக்கு அங்கம் என்று ஸந்தேஹிக்கவேண்டிய தில்லை, ஸ்நானம் முதலியவைகளின் விகல்பங்களைப் போலவே வெவ் வேறு அதிகாரிகளுக்கு இது சொல்லப்பட்டதென்பது ஸ்தாபிக்கப்பட் டிருப்பதிலே

ப்ரணவாதி ந்யாயத: அத்ர ப்ரபத்தேஸ் தத்வவேதிபி: ।
யதாதிகாரம் அங்கத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ச தர்ஶிதம் ॥

ப - ரை] அத்ர - இவ்விடத்தில், தத்வவேதிபி: — தத்துவத்தை அறிந்தவர்களிலே, ப்ரணவாதிந்யாயத: - ப்ரணவம் முதலியவைகளின் நியாயத்திலே, யதாதிகாரம் - அவரவர் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி, ப்ரபத்தே: - ப்ரபத்திக்கு, அங்கத்வம் - அங்கமாக இருக்கையும், ஸ்வாதந்த்ர்யம் ச - ஸ்வதந்திரமா யிருக்கையும் (உண்டென்று), தர்ஶிதம் - காட்டப்பட்டது.

இவ்விடத்தில் 'ப்ரபத்யே' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பதும் 'தேவதைகளுக்குக் கிருபபிடாகிய தாபத்தை அறுக்கி றேன்' என்றாற்றமுள்ள மந்திரத்திலே போல அனுஷ்டிக்கிற காலத்தை அபிப்ராயத்தில் கொண்டது. 22

ந நிந்திதம் கர்ம தத் அஸ்தி லோகே
ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வ்யதாயி ।
ஸோऽஹம் விபாகாவஸரே முகுந்த!
க்ரந்தாமி ஸம்ப்ரதி அகதிஸ் தவாக்ரே ॥ 23

ந நிந்திதம் காம தத்ஸ்தி லோகே
ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வயதாயி ।
ஸோஹம விபாகாவஸரே முகுந்த!
காந்தாமி ஸம்ப்ரத யகதிஸ தவாகரே ॥ 23

ப - ரை] யச் - எந்த (நிஷித்தகாரியம்), ந்யா - என்றால், ஸஹஸ்ரஶ: - அநேகம் தடவைகள், ந வ்யதாயி - செய்யப்படவில்லையோ, தச் - அப்படிப்பட்ட, நிந்திதம் - ஶாஸ்த்ரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட, கர்ம - காமம், லோகே - லோகத்தில, நாஸ்தி - இல்லை, ஸோऽஹம் - அப்படிப்பட்ட நான், முகுந்த - ஓ! பகவானே, விபாககாலஸமயே - அவைகளின் பரிபாகம் வரும் ஸமயத்தில், தவாக்ரே - உம்மெதிரில், ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது, அகதி: - வேறுகதி இல்லாதவனாய், க்ரந்தாமி - கூப்பிடுகிறேன 23

பா] பிறகு ஏழு ஶ்லோகங்கள் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட உபாயத்தின் அனுஷ்டானத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்படுகின்றன அவைகளுக்குள் க்ரமமாகப் பரமாத்மா எல்லா விரோதிகளையும் போக்குவதற்குத் தகுந்த குண விஶேஷங்களை யுடையவனென்பதும், ரக்ஷிக்கப்படுகிறவன் ரக்ஷிக்கிறவன் இவர்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர் கிடைத்தது லாபமென்றும், தன்னை விட்டுவிட்டால் பரமாத்மாவிற்கு அனிஷ்டம் வருமென்பதும், தான் வேறுகதியையுடையவனல்லாமையினால் அவனால் விடத்தகாதவனென்பதும், ரக்ஷிக்கிறவனாகிய பரமாத்மா மிகவும் போக்யனாகையினால் மற்ற ப்ரயோஜனங்களில் தனக்கு ஆசை இல்லை என்பதும், இந்த உபாயம் ஸுலபமாகச்செய்யக்கூடிய தென்பதும், மிகவும் போக்யமானதென்பதும், தாத்பர்யத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது அதில் முதல் ஶ்லோகத்தில் கீழ்ச் சொல்லியபடி உபாயங்களின் வரிசைகளில்லாமற் போனபோதிலும் தோஷங்களில்லாமலிருந்தாலதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு க்ரமமாகக் கர்மயோகம் முதலியவைகளை யுண்டாக்கி மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்தை அடையலாமே; அதற்காக ப்ரபத்திசெய்வதினாலென்ன ப்ரயோஜனம்" என்று க்ஷேபம் வரில அதற்கு ஸமாதானமாகத்தான் அகிஞ்சனனென்பதையே உறுதிப்படுத்துகிறார்— 'ந நிந்திதம்' என்கிற பாதி ஶ்லோகத்தினால். 'நிந்திதம்' என்பதற்கு நிந்திக்கப்பட்ட காரியம் என்றர்த்தம் 1 'யதார்யா: க்ரியமாணம் ஹி ஶம்ஸந்தி ஸ தர்ம:, யம் கர்ஹந்தே ஸோऽதர்ம:' என்றுபஸ்தம்பர் சொன்னார் இவ்விடத்தில் 'நிந்தித' என்னும் பதத்தினால் காம்ய காம

1 ஆர்யா - பெரியோர்கள், க்ரியமாணம - செய்யப்படுகிற, யத - எந்தக் காரியத்தை, ப்ரஶம்ஸந்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களோ, ஸ. - அது, தர்ம - தர்மம், யத - எந்தக் காரியத்தை, கர்ஹந்தே - நிந்திக்கிறார்களோ, ஸ. - அது, அதர்ம: — அதர்மம்.

மும் சொத்துச் சொல்லப்படுகிறது, முமுக்ஷுவைக் குறித்து அதுவும் நிந்திக்கப்பட்டதாகையினால் 'லோகே' என்பதற்கு ஸம்ஸாரிகளாகிய ஜனங்களெல்லாவற்றிலும் என்றர்த்தம் அன்றிக்கே 'லோக்யந்தே அநேந (இதினால் வஸ்துக்களறியப்படுகின்றன)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் 'லோக:' என்பது ப்ரமாணம் அதில் இல்லை என்பதினால் அப்படிப்பட்ட காம்ய ப்ரமாணத்தில் மேற்படவில்லை என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரமாகிய ப்ரமாணம் சொல்லப்படுகிறது 'ஸஹஸ்ரஶ:' என்பது கணக்கில்லாத ஆவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது 1 'ஶதம் ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்ய வாசகம்' என்றல்லவோ சொல்லுகிறார்கள் 'யஜ்' என்பதற்குச் ஶரணாகதனை விட்டுவிடுவது முதலியது என்றர்த்தம். அதுவும் வேதங்களினால் நிந்திக்கப்பட்டது. அப்படியே மநு 2 'ஶரணாகதம் பரித்யஜ்ய வேதம் விப்லாவ்ய ச த்விஜ:। ஸம்வத்ஸரம் யவாஹாரஸ்தத் பாபமபஸேதி॥' என்றும், 3 'பாலக்நாம்ஶ்ச க்ருதக்நாம்ஶ்ச விஶுத்தாநபி தர்மத:। ஶரணாகதஹந்த்ரூம்ஶ்ச ஸ்த்ரீஹந்த்ரூம்ஶ்ச ந ஸம்வஸேத்॥' என்றும் சொல்லி இருக்கிறார் ரகுவும் ராக்ஷஸனைக்குறித்து 4 'ஶக்தோऽபி ரக்ஷணே யோ லோபாத் பயாத்வா ஶரணா

---

1 ஶதம், ஸஹஸ்ரம், அயுதம், என்கிற பதங்கள் எண்ணிறந்தவைகளென்பதைச் சொல்லுகின்றன.

2 ஶரணாகதம் - ஶரணமாக அடைந்தவனை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, த்விஜ - ப்ராம்மணனாயிருந்து, வேதம் - வேதத்தை, விப்லாவ்ய - அத்யயனம் செய்யாமலிருந்து, தத்பாபம் - அதினாலுண்டான பாபத்தை, ஸம்வத்ஸரம் - ஒரு வருஷம், யவாஹார: - யவதான்யத்தை ஆகாரமாகச் செய்து கொண்டு, அபஸேதி - போக்குகிறான்

3 பாலக்நாந் - ஶிசுக்களைக் கொன்றவர்களையும், க்ருதக்நாந் - உபகாரத்தை மறந்தவர்களையும், ஶரணாகதஹந்த்ரூந் - ஶரணாகதர்களைக் கொன்றவர்களையும், ஸ்த்ரீஹந்த்ரூந் - ஸ்திரீகளைக் கொன்றவர்களையும், தர்மத: - தர்மத்தினால், விஶுத்தாநபி - பரிசுத்தர்களானபோதிலும், நஸம்வஸேத் - சேரக்கூடாது

4 ரக்ஷணே - காப்பாற்றுவதில், ஶக்தோऽபி - சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும், லோபாத் - ஆசையினாலாவது, பயாத்வா - பயத்தினாலாவது, ய: - எந்த, புருஷ: - மனிதன், லோகே - லோகத்தில், ஶரணாகதம் - ஶரணமாக அடைந்தவனை, த்யஜேத் - விடுவனோ, ஸ: - அவன், ப்ருமஹத்யாம் - ப்ரும்மஹத்தி தோஷத்தை, விந்ததி - அடைகிறான், யே - எவர்கள், மஹாபாதகிந: - மஹாபாதகிகளோ (அவர்களும்), ப்ராயஶ்சித்தேந - ப்ராயஶ்சித்தத்தினால், ஶுத்யந்தி - ஶுத்தியடைகிறார்கள், ஶரணாகத ஹந்த்ரூணாம் - ஶரணாகதர்களைக் கொன்றவர்களுக்கு, க்வாபி - ஒரு கார்யத்திலும், ஶுத்தி - பரிசுத்தி, நவித்யதே - இல்லை, மஹாபாதகிநோபி - மஹாபாதகிகளும், ஹயமேதேந - அஶ்வமேதயாகத்தினால், பூயந்தே - பரிசுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள், ரஜனீசர - ஓ! ராக்ஷஸனே, ஶரணாகத ஹந்தார: - ஶரணாகதர்களைக் கொன்றவர்கள், நதேவ - பரிசுத்தம் செய்யப்படுகிறதில்லை.

மதம்। யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ஸோ ஹரிவோப்ரதோ ஸ ஹஸ்த்யம் ஸவித்ருதி॥ ஶரணாகதம் ஹந்யாத் ஶரணாகதஹிம்ஸகா ஹிதே। ஶரணாகத ஹந்தாரம் ஶாஸ்த்ர: ஶாஸ்த்ரேண விந்ததே॥ ... ஶரணாகத ஹந்தாரோ நகேவல ராஜநீவ ர॥’ என்று சொல்லியிருக்கிறார் 1‘ஸுதுராசாரோ(அ)பி சேத் புமாந் கோபி நாகாத் உத்தாரோ। முச்யதே ந து பாபாத்மா ஶரணாகதஹிம்ஸக:॥’ என்றிவை முதலியது பரமமாவிஞல் சொல்லப்பட்டது. ப்ருஹஸ்பதியும் 2 ‘நாஸ்ய பீஜம் ரோஹதி ரோஹகாலே நாஸ்ய வர்ஷம் வர்ஷதி வர்ஷகாலே। பீதம் ப்ரபந்நம் ப்ரததாதி ஶத்ரவே ந ஸோ(அ)ந்தரம் லபதே த்ராணமிச்சந்। மோகமந்நம் விந்ததே அப்ரசேதா: ஸ்வர்காத் லோகாத் ப்ரஶ்யதி நஷ்டசேஷ்ட:॥ பீதம் ப்ரபந்நம் ப்ரததாதி ஶத்ரவே ஸேந்த்ரா தேவா: ப்ரஹரந்த்யஸ்ய வஜ்ரம்॥’ என்று சொன்னார் இப்படியே 3 ‘ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்க்ருதி

---

1 ஸுதுராசார அபிசேத - மிகவும் கெட்ட நடவடிக்கை யுடையவனாக இருந்தபோதிலும், புமாந் - மனிதன், கோபி - ஒரு உபாயத்தினால், நாகாத் - நரகத்தி லிருந்தும், முச்யதே - விடப்படுகிறான், பாபாத்மா - பாபிஷ்டனாகிய, ஶரணாகத ஹிம்ஸக -ஶரணாகதனைக் கொன்றவன், நது -விடப்படுகிறதில்லை

2 பீதம் - பயந்தவனையும், ப்ரபந்நம் - ஶரணமாக அடைந்தவனை (எவன்), ஶத்ரவே - சத்துருவின் பொருட்டு, ப்ரததாதி - கொடுக்கிறானோ, அஸ்ய – இவனுக்கு, ரோஹகாலே - முளைக்கவேண்டிய காலத்தில், பீஜம் - விரை,நரோஹதி- முளைக்கிறதில்லை, வர்ஷகாலே - மழைபெய்ய வேண்டியகாலத்தில், வர்ஷம் - மழை, நவர்ஷதி - பெய்கிறதில்லை, ஸ -அவன், த்ராணம - ரக்ஷிப்பதை, இச்சந் இச்சித்துக்கொண்டு, அந்தரம - இடத்தை, நலபதே - அடைகிற தில்லை, பீதம் - பயந்தவனை, ப்ரபந்நம - ஶரணமாக அடைந்தவனே, ஶத்ரவே - சத்துருவின் பொருட்டு, ய – எவன், ப்ரததாதி – கொடுப்பானோ, அப்ரசேதா - புத்தியில்லாதவனாகிய அவன, மோகம-வீணாக, அன்னம-ஆஹாரத்தை, விந்ததே - அடைகிறான், அதாவது ஸாப்பிடுகிறான, நஷ்ட - பாபத்தோடு கூடிய, சேஷ்ட - வியாபாரத்தை யுடைய (அவன்), ஸ்வர்க்காத் லோகாத் - ஸ்வர்க்க லோகத்தி லிருந்து, ப்ரஶ்யதி - நாசமடைகிறான், ஸேந்த்ரா. - இந்திரனோடு கூடிய, தேவா: - தேவதைகள், தஸ்ய அவனுக்கு, வஜ்ரம - வஜ்ராயுதத்தை, ப்ரஹரந்தி - அடிக்கிறார்கள், அதாவது அவனே வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கிறார்கள் என்றர்த்தம்.

3 மஹாபாதகிநாமபி - மஹாபாதகிகளுக்கும், ஶாஸ்த்ரேஷு - ஶாஸ்த்ரங்களில், நிஷ்க்ருதி, - ப்ராயஶ்சித்தம, த்ருஷ்ட - பார்க்கப்பட் டிருக்கிறது, ஶரணாகத ஹந்துஸ்து:-ஶரணாகதனைக் கொன்றவனுக்கோவெனில், க்வசித - ஒருஶாஸ்த்ரத்திலும, நிஷ்க்ருதி, - ப்ராயஶ்சித்தம, நத்ருஷ்டா - காணப்படவில்லை, லோபாத்- ஆசையினுலாவது, த்வேஷாத - த்வேஷத்தினுலாவது, பயாத்வாபி -

த்ருஷ்டா ப்ரஹ்மாவதகினா ஹ்யபி | ஶரணாகத ஹந்துஸ்து ந த்ருஷ்டா நிஷ்க்ருதி: க்வசித் | மோஹாச் சேஷாத் பயாத்வாபி யஸ்த்யஜேச் சரணாகதம் | ப்ரஹ்மஹத்யா ஸமம் தஸ்ய பாபமாஹுர் மனீஷிண:॥" என்றிவை முதலியது மறியத்தக்கது. அபய ப்ரதான ப்ரகரணத்தில் ஸ்ரீராமனும் 1 'ருஷே: கண்வஸ்ய புத்ரேண கண்டுனா பரமர்ஷிணா | ஶ்ருணு காதாம் புரா கீதாம் தர்மிஷ்டாம் ஸத்யவாதினா ॥ பத்தாஞ்ஜலிபுடம் தீனம் யாசந்தம் ஶரணாகதம் ॥ ந ஹந்யாதாந்ருஶம்ஸ்யார்த்தமபி ஶத்ரும் பரந்தப | ஆர்த்தோ வா

பயத்தினாலாவது, ஶரணாகதம் - ஶரணமாக அடைந்தவனை, ய:-எவன், த்யஜேத் - விட்டு விடுவானோ, மனீஷிண: - புத்திமான்கள், தஸ்ய - அவனுடைய, பாபம் - பாபத்தை, ப்ரஹ்மஹத்யா ஸமம் ப்ரஹ்மஹத்திக்கு ஸமமாக, ஆஹு: - சொன்னார்கள்.

1 கண்வஸ்ய - கண்வரென்கிற, ருஷே: - ருஷியினுடைய, புத்ரஸ்ய - புத்ரனாகிய, கண்டுனா - கண்டுவென்கிற, ஸத்யவாதினா - உண்மையைச்சொல்லுகிற, பரமர்ஷிணா - மஹருஷியினால், புரா - முன்னால், கீதாம் - சொல்லப்பட்ட, தர்மிஷ்டாம் - தர்மத்தில் நிலையை யுடைய, காதாம் - ஶ்லோகத்தை, ஶ்ருணு - கேள், பத்தாஞ்ஜலிபுடம் - கையைக் கூப்பிக்கொண்டவனையும், தீனம் - துக்கப்பட்டுக்கொண்டும், யாசந்தம் - ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டும், ஶரணாகதம் - ஶரண மாக அடைந்திருக்கிறவனை, ஶத்ருமபி - அவன் ஶத்துருவா யிருந்த போதிலும், பரந்தப - சத்துருக்களைக் கொல்லும் ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸுக்ரீவ, ஆந்ருஶம்ஸ்யார்த்தம் - இவன் தயையில்லாதவன் என்கிற தோஷம் வராம லிருப்பதற் காக, ந ஹந்யாத - கொல்லக் கூடாது, பரேஷாம் - சத்துருக்களுக்குள், ஶரணாகத: - ஶரணாகதிசெய்தவனாகிய, அரி - சத்துரு, ஆர்த்தோவா - அதிகத் துக்கத்தை யுடையவனாக இருந்தபோதிலும், யதிவா த்ருப்த:, - த்ருப்தனா யிருந்த போதிலும், க்ருதாத்மனா-புத்திமானா யிருப்பவனால், ப்ராணான் - ப்ராணன்களை, பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு, ரக்ஷிதவ்ய - ரக்ஷிக்கத் தக்கவன், ஸ - அவன், பயாத்-பயத்தினாலாவது, லோபாத்வா - லோபத்தினாலாவது, காமாத்வா - காமத்தினாலா வது, யதாஸத்யம் - ஸத்யப்படிக்கு, ஸ்வயா - தன்னுடைய, ஶக்த்யா - ஶக்தியி னால், ந ரக்ஷித: சேத் - காப்பாற்றப்படாமல் போனானே யானால், தத்வத்- அதினா லுண்டாகிய பாபம், லோககர்ஹிதம் - லோகத்தினால் நிந்திக்கப்பட்டதாகும், தஸ்ய- அந்த, ரக்ஷிண - காப்பாற்றுகிறவன், பஶ்யத: - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொ ழுது, விநஷ்ட: - நாசமடைந்திருக்கிற, ஶரணாகத - ஶரணாகதன், அரக்ஷித: - கா ப்பாற்றப் படாதவனாகக் கொண்டு, தஸ்ய - அவனுடைய, ஸர்வம் - எல்லா,ஸுக்ரு தம் - புண்யத்தையும், ஆதாய - க்ரஹித்துக்கொண்டு, கச்சேத் - போவானே, (அந்தப் பாபம்) அஸ்வர்க்யம் - ஸ்வர்க்கத்திற்குத் தடையா யிருக்கும், அயஶஸ்யம்- அபகீர்த்தியைக் கொடுக்கும்,பலவீர்யவிநாஶனம்-பலம், பராக்ரமம், இவைகளைநாசம் செய்து விடும்.

யதி வா த்ருப்த꞉ பரேஷாம் ஶரணாகத꞉ ॥ அரி꞉ ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய꞉ க்ருதாத்மநா ॥ ஸசேத் பயாத்வா மோஹாத்வா காமாத்வாபி ந ரக்ஷதி । ஸ்வயா ஶக்த்யா யதா ஸத்த்வம் தத் பாபம் லோககர்ஹிதம் ॥ விநஷ்ட꞉ பஶ்யதஸ்தஸ்ய அரக்ஷிண꞉ ஶரணாகத꞉ । ஆதாய ஸுக்ருதம் தஸ்ய ஸர்வம் கச்சேதரக்ஷித꞉ ॥ ஏவம் தோஷோ மஹாநத்ர ப்ரபந்நாநாமரக்ஷணே । அஸ்வர்க்யம் சாயஶஸ்யம் ச பலவீர்யவிநாஶநம் ।' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஶரணாகதனை விட்டுவிடுவது முதலியதும் எது என்னால் செய்யப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்டதில்லை 'மயா' என்பதற்கு ஆசை முதலியவைகளினால் கெடுக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனும் போகமாகிற பாலைவனத்தில் வழி நடப்பவனுமிருக்கிற என்னால் என்று தாத்பர்யம். இப்படி எண்ணிறந்த பாபங்களினால் வ்யாபரிக்கப்பட்ட தன்னுடைய தசையை அநுவாதம் செய்துகொண்டு பகவான் வேறொரு ஶரண்யனில்லாதவர்களுக்குக் காப்பாற்றுகிறவன் என்று தன்னுடைய நிஶ்சயத்தையும் மேல்பாதி ஶ்லோகத்தினால் ப்ரகாசம் செய்கிறார்— 'ஸோऽஹம்' என்று இப்பொழுதும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய் அவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டிய ஸமயத்தில் உன்னால் விதிக்கப்பட்ட அந்தந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களில் ப்ரவ்ருத்தியாதவனாய் அதில் ஆசை, அதில் அதிகாரம், ஶக்தி, அநுதாபம் முதலியவைகளை அறியாத நான் என்று தாத்பர்யம் 'ஸம்ப்ரதி விபாகாவஸரே' என்றநுவதித்துக் கொள்ளவேண்டியது ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டிய காலம் தாண்டிப்போன பிறகு தடுக்கமுடியாத உத்பத்தியையுடைய அந்தந்தப் பாபங்களின் பலங்களை அநுபவித்தல்லது நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாத ஸமயத்தில் என்றர்த்தம் 'முகுந்த' என்பதற்கு ஶரணமாக அடைந்தவர்களினுடைய அநாதியாக உண்டாகிய அபராதங்களின் கூட்டத்தை அநாதரவு செய்துவிட்டு மோக்ஷத்தை அடையும் இடத்தைக்கொடுப்பவனே என்றர்த்தம் அப்படியே ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதையில் 1 'துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக꞉ புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி ॥ நிர்தோ

---

1 புரா - முன்னால், துராசாரோபி - கெட்ட நடத்தை யுடையவனாகவும், ஸர்வாஶீ - எல்லாவற்றையும் ஸாப்பிடுகிறவனாயும், க்ருதக்ந - செய்த உபகாரத்தை மறந்தவனாகவும், நாஸ்திக - நாஸ்திகனாகவும், அபி-இருந்தபோதிலும், ஶ்ரத்தயா - விஶ்வாஸத்தினால், ஆதிதேவம் - பகவானை, ஶரணம் - ஶரணமாக, ஸமாஶ்ரயேத்யதி - அடைந்தானே யானால், தம - அந்த, ஜந்தும்-ப்ராணியை, பரமாத்மந꞉-பரமாத்மாவினுடைய, ப்ரபாவாத் - மஹிமையினால், நிர்தோஷம் - தோஷமில்லாதவனாக, வித்யாத்-அறியவேண்டும்.

ஷ்டம் விஜிதம் ஜந்தூம் ஶ்ருண்வாந்தரேணாந்தரஸ்॥' என்று சொல்லப்பட்டது புண்டரீகனுடைய சரித்திரத்திலும் 1 'அஶ்வமேத ஶதைரிஷ்ட்வா வாஜபேய ஶதைஸ்ததா। ந ப்ராப்னுவந்தி ஸத்கதிம் நாராயண பராங்முகா:। யே நருஶம்ஸா துராத்மாந: பாபாசார ரதாஸ்ததா॥ தேஅபி யாந்தி பரம் தாம நாராயணாஶ்ரயா:।' என்று சொல்லப்பட்டது 'க்ருதாகஸ:' என்பதற்குக் கூப்பிடுகிறேன் என்றாத்தம். இத்தால் 2 'ஶரணாகதம் யதா க்ருத்ஸ்னம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஶீலம் உபேக்ஷ்ய விஸ்ருஜ்ய। ஶ்ரண்ம் ப்ரபத்யஸ்வ ஸர்வ ஸாதுப்யோ ஶரணாகத வத்ஸலஃ॥' என்று ஶரண்யனுடைய வார்த்தை தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'க்ருதாகஸ:' என்பதற்குப் புண்யங்களின் பலத்திலிருந்தும் மிகவும் பயந்தவனாகையினால் கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியபடி வேறொருகதி இல்லாதவன் ஆகையினால் கொல்லத்தக்கவனாயிருந்தபோதிலும் ஶரணமாக அடைந்தவனை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று எல்லாச ஶரண்யர்களுக்கும் பொதுவாகவுறப்பட்டது 3 'விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதி வா ராவண: ஸ்வயம்' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிற உமக்குண்டென்பதைப் பற்றிக் கேழ்க்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — 'தவ' என்று 'அக்ரே' என்பதற்கு எல்லா ப்ரபஞ்சத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிகிற உமக்கு எல்லா இடங்களிலும் நேராகப் பார்ப்பதுண்டாகையினால் அப்படிப்பட்ட இடத்திலென்றாத்தம் அன்றிக்கே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடுகூடினவனாகிய ஶரண்யனுடைய எதிரிலென்று இவ்விடத்தில் அபிப்ராயமாகவுமாம் ஶக்தி இல்லாதவர்களும் கருணை இல்லாதவர்களுமாயிருப்பவர்களின் எதிரில் ஆபத்தை அடைந்தவர்கள் கூப்பிடத்தகாததல்லவா என்று தாத்பர்யம் அதுவுமன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தையும்

---

1 அஶ்வமேத ஶதை: - நூறு அஶ்வமேத யாகங்களினாலும், வாஜபேயஶதை: - நூறு வாஜபேயயாகங்களினாலும், இஷ்ட்வா - யாகஞ்செய்தும், நாராயண பராங்முகா: - பகவானிடத்தில் பக்தி இல்லாதவர்கள், ஸத்கதிம் - நல்ல கதியை, ந ப்ராப்னுவந்தி - அடைகிற தில்லை, யே - எவர்கள், நருஶம்ஸா: - தயையில்லாதவர்களோ, துராத்மான: - கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்களோ, ததா - அப்படியே, பாபாசார ரதா: பாபத்தைச் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களோ, தே - அந்த, நராஅபி - மனிதர்களும், நாராயணாஶ்ரயா: - நாராயணனை ஆஶ்ரயித்தவர்களாய், பரம் தாம - பரமபதத்தை, யாந்தி - அடைகிறார்கள்.

2 226-ம் பக்கம், 2-ம் புட்குறிப்பு பார்க்க

3 ஸுக்ரீவ - ஓ ! ஸுக்ரீவனே, விபீஷணோவா - விபீஷணனாயிருந்த போதிலும், ராவண - ராவணன், ஸ்வயம்வா - தானாகவே இருந்தபோதிலும் (அழைத்துக்கொண்டுவா)

நடத்துகிறவனாகையினால் புண்யம் பாபம் இவைகளின் பலத்தைக் கொடுக்கிறவராயிருக்கிற உம்மிடத்திலிருந்து பயந்த நான் உம்முடைய எதிரிலேயே கூப்பிடுகிறேனென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். ஆசை முதலியவைகளைத் தொடர்ந்துவருகிறதற்குக் காரணமாகிய புண்யங்களின் பலத்திலிருந்து பயம் இவ்விடத்தில் அதிகமாகக் கூப்பிடுவதற்குக் காரணம். அன்றிக்கே பக்தியோகத்தை அனுஷ்டித்து அதின் பலத்தை அடையாதவனைப்போலக் காமங்களுக்குத் தகுந்த சிக்ஷையைச் செய்கிற உம்மெதிரில் கூப்பிடுகிறதினால் மபராதம் செய்கிறேன் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இப்படி முன் ஶ்லோகத்தில் அங்கங்களோடு கூடிய தான் வேறொரு உபாயமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகத்திலோ அதற்குக் காரணமாகிய பாபங்கள் அதிகம் என்பது அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டது. கீழ் ஶ்லோகத்தில் 'ஶரண்ய' என்று சொன்னது இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ஶரணாகத' என்பதினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் பொறுக்கமுடியாத ஸம்ஸாரத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு உபாயங்களில் ஆசை இல்லாமையினால் உண்டாக்கப்பட்ட துக்கத்தினால் வருத்தத்தை அடைந்தவனும் ஶரண்யனுடைய குணங்களைப்பற்றிய நிஶ்சயத்தை யுடையவனுமிருப்பவன் மோக்ஷத்திற்காக ப்ரபத்தி செய்வதற்கதிகாரி என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியே 1 'அஹம் ஸ்மி தேவ தேவேஶ ஸம்ஸாரே ஸ்மிந் பயாவஹே । த்ராஹி மாம் புண்டரீகாக்ஷ! நஜாநே ஶரணம் பரம் ॥' என்றும், 2 'வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்ம ஸந்ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ ॥

---

1 தேவேஶ - ஓ! தேவதைகளுக்கு ஈஶ்வரனாகிய பகவானே, அஹம்-நான், பயாவஹே - பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற, அஸ்மிந் - இந்த, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில், பீத: - பயந்தவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், புண்டரீகாக்ஷ - தாமரைப் பூவைப்போன்ற கண்களை யுடையவனே, மாம் - என்னை, த்ராஹி - காப்பாற்றும், பரம் - உம்மைத்தவிர வேறு, ஶரணம் - காப்பாற்றுகிறவனை, நஜாநே-நான் அறியவில்லை.

2 பவத: - உமக்கு, பூயஸீ - அனேகமான, ஜந்மஸந்ததி: - ஜன்மங்களின் வரிசை, வ்ருதைவ - வீணாகவே, யாதா - கழிந்தது, தஸ்யாம்-அதில், அந்யதமம் - ஒரு, ஜந்ம - ஜன்மமாக, ஸஞ்சிந்த்ய - (இந்த ஜன்மத்தையும்) நினைத்து, ஶரணம் வ்ரஜ - ஶரணாகதியைச்செய், பாரத - பாரதவம்ஶத்தில் பிறந்தவனே, அத - பிறகு, பாதகபீத: - பாபங்களிலிருந்து பயந்திருக்கிற, த்வம் - நீ, ஸர்வபாவேந - அவனே எல்லாம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால், விமுக்தாந்யஸமாரம்ப: - வேறுகார்யத்தின் ஆரம்பங்களை விட்டவனாய், நாராயணபர: - நாராயணனிடத்திலேயே ஆசையுடையவனாக, பவ - ஆய்விடு.

ஈய வாதக்க ஸீதஸூம ஸவஷு ஸாவெந ஸாரத ! | விஶ்ஷூகா நூ ஸஊ
ரம்ஸெஸா நாராயண வரொ ஸவ ॥' என்றும், 1 'ஸவஷுயொஹூ ஊநா
யாஸ ஊஹூஊத ஊநஙஙவஊம் | ஹூணதாதிஷு ஹாரம் விஷ்ணும் ஶரணம்
மஹூஊஸஷுஸி॥' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது 23

நிஊஜ்ஜதொஃநஞ ஸவாணஷுவாஞ
ஸூராய ஜெஊ கூலஙுஶிவாஸி ஙூஃ |
கூயாஃவி ஙூம் ஸஶவநிஃாநீ
ஊநாதூஊம் வாதூஶிஃம் ஃயாயாஃ ॥ 24

நிமஜ்ஜதோநந்த பவார்ணவாந்தஶ்
சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த: |
த்வயாபி லப்தம பகவந் நிதாநீ
மனுத்தமம் பாத்ர மிதம் தயாயா: || 24

ப - ரை] ஈநஞ - ஓ! பகவானே, ஸவாணஷுவாஞஃ - ஸம்ஸார மாகிற ஸமுத்திரத்தின நடுவில், அனறிககே ஈநஞ ஸவாணஷுவாஞஃ - அளவில்லாத ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின நடுவில் என்றாததமாகவுமாம், நிஊஜ்ஜதஃ - முழுகிக்கோண்டிருககிற, ஜெ - எனககு, ஸிராய - வெகுகாலம் கழிதது, கூலஙிவ - கரைபோல, ஙூஃ - அடையபபட்டவனுக, ஈஸி - ஆகிறுய், ஸஶவநு - ஓ! பகவானே, கூயாஃவி - உம்மாலும், ஊஃம்- இநத, ஃயாயாஃ - தயைககு, ஈநாதூஊம் - இதறகு மேற்படடதிலலாத, வாதூம் - பாத்ரம், ஙூம் — அடையபபடடது. 24

பா] ஸமஸாரம அனுதியாக இருக்க இபபொழுது எவவிதமான விசேஷத்தினுல கூபபிடபபடுகிறது என்று க்ஷேபம் வரில அதறகு ஸமாதானமாக 'ஈநநூஹிஃ', 'ஶரணூ', என்கிற இரணடு பதஙகளினுலும் தெரிவிககபபட்ட ரக்ஷிககததகுநதவன ரக்ஷிககிறவன் இவாகளுக்கு ஒருவாககொருவா கிடைபபது லாபம எனகிற ஜஞானமிப்பொழுதுண்டானது என்பதைச சொலலுகிறுா—'நிஊஜ்ஜதஃ' என்றுரமபி தது அனுதியாக நடநதுகொண் டிருககிற முழுகுவது இபபொழுது

---

1 ஸர்வயோகயம் - எலலோராலும ஆஶ்ரயிககததகுநதவனையும், அனுயாஸமஶரமமிலலாதவனையும், அப்ரமாதம - அஜாககிரதை இல்லாதவனையும், அநுபமமதனககு ஸமமில்லாதவனையும, பாணதாரததிஹாம - தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களின் துககததைப் போக்குகிறவனைபு மிருககிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, ஶரணம் - ஶரணமாக, கநதும் - அடைவதற்கு, அாஹஸி - தககவனுகிறுய்.

யில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நிகழ் காலமாகச் சொல்லியிருக்கிறது 'அநந்த' என்பதற்கு ரூபம், ஸ்வரூபம், குணம், விபூதி, இவைகளினால் அளவிட முடியாதவனே என்றர்த்தம் எல்லா இடத்திலும் எப்பொழுதும் ஸமீபத்திலிருக்கிற உம்மிடத்தில் 'இந்த நான் க்ரீஷ்மகாலத்தில் குளிர்ந்த தடாகத்தைப்போல் பரப்ரம்மத்தை ப்ரவேசித்தவனாகிறேன், மிகுந்த மேலான ஸுகத்தை யடைந்து சாந்தியை அடைகிறேன், ஸுகமாகவு மிருக்கிறேன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தில் முழுகுதல் வேறொருவரையும் ஶரணமாக வடையாத மற்றெல்லோருக்கும் ஏற்பட்டது நானோவெனில் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகுகிறேன் என்றர்த்தம் அன்றிக்கே 'அநந்த' என்பது ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திற்கு விஶேஷணமாகவுமாம் நிவ்ருத்தி செய்கிறவனாகிய உன்னுடைய மஹிமையைப் போலவே நிவ்ருத்திக்கத் தகுந்த என்னுடைய ஸம்ஸாரமும் அளவில்லாதது என்று தாத்பர்யம் ஸம்ஸாரத்தை ஸமுத்திரமாக நிரூபித்ததினால் 1 'ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்। விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்॥', 2 'ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஸனகாமுதலியவர்களைப்போலக் கரைக்கு ஸமீபமான இடத்தில் நான் இருக்கவில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நடுவில் என்று சொல்லியிருக்கிறது இதற்கு முன்பு அனாதியான காலத்திலடையப்படவில்லை என்று துக்கத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டாவது இப்பொழுது கிடைத்த லாபத்தினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டாவது 'சிராய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'மே' என்பதற்குக் காமங்களின் ப்ரவாஹங்களினால் இதற்கு முன் இதைத் தாண்டுவதற்குபாயத்தை அறியாதவனாகிய எனக்கு என்று தாத்பர்யம். 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ (என்னொருவனையே ஶரணமாக அடை)' என்று சொல்லுகிற உம்மை உபேக்ஷித்துக் கொண்டும் இப்பொழுதும் முழுவதற்குக் காரணங்களையே ஸம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறவனையும் உம்மாலேயே உம்மை ஆஶ்ரயிப்பதற்கு ஸங்கல்பிக்கப் பட்டவனாயு மிருக்கிற எனக்கு என்று தாத்பர்யம்.

---

1 ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாயும், விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் - விஷயங்களினால் வ்யாபிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களுக்கு, விஷ்ணுபோதம்விநா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைவிட, அந்யத்கிஞ்சித - வேறொரு, பராயணம் - கதி, நாஸ்தி - இல்லை

2 ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரம் மிகவும் பயங்கரம்.

இவ்விடத்தில் 'ஶ்ரேஷ்டம்' என்கிற இடத்தில் ஆறாம்வேற்றுமை பொதுவான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே 'ஶ்ரேயஸே' என்றநவயித்துக் கொள்ளவுமாம் அதாவது ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் முழுகுகிறவனுக்குக் கரை கிடைத்ததுபோல் ஆஸ்ரயத்தைக் காட்டுகிறது அவன் எங்கும் வ்யாபரித்தவனாகையினால் அவ்விடத்திலும் எனக்குக் கிட்டினான் என்று ப்ராணயனுடைய ஸௌலப்யத்தையும் தெரிவிக்கிறது 'ஶ்ரேஷ்டம் கவி' என்பதற்கு உபாயமாக இனி அடையவேண்டியதில் மிகுதி ஒன்றுமில்லை, அடைந்ததற்கு நழுவுதலுமில்லை என்று தாத்பர்யம். எனக்கு மாத்திரம் லாபம் என்பதில்லை பின்னை எப்படி என்னில் உன்னாலும் லாபமடையப்பட்டது அதாவது எல்லாரிடத்திலும் ஸமமானவன் என்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஸதாசார்யர்களின் கடாக்ஷம் முதலிய வ்யாஜத்தை எதிர்பார்த்தவனும் அது நேரிட்டதினால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனுமாயிருக்கிற உன்னாலும் லாபம் அடையப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'ஹரவது' என்றழைத்திருப்பதினால் அந்தப் பகவான் ஒருவனுக்கே எல்லா ப்ராணிகளினுடையவும் நன்மையை அறியுந்தன்மையும் அதைப் பூர்த்தி செய்விக்கக்கூடிய ஶக்தி முதலியவைகளும் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜ்ஞானம் பலம் முதலிய கல்யாணகுணங்கள் நிறைந்தவனாகிய உனக்கும் இது பெரிய நன்மையான லாபம் இதை நீயே அறிவாய், உன்னால் மறுக்கமுடியாதென்றும் தாத்பர்யம் 'ஊஷாநீம்' என்பதற்கு ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான ஸதாசார்யர்களின் கடாக்ஷ முண்டாயிருக்கும்பொழுது என்றாத்தம் இதுவும் ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாத அநாதியாகிய காரணங்களின் வரிசைகளுக்குத் தக்கபடி உம்மாலேயே ஸங்கல்பிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் ஒருமையாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும், 'ஶநாதம்' என்கிற பக்ஷமிருப்பதினாலும், தயை செய்யக்கூடிய பாத்திரம் தனக்கு ஸமமும் மேற்பட்டது மில்லாதது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸமமானதிருந்தபோதிலும் மேற்பட்டதில்லை என்பதில் மாத்திரம் தாத்பர்யமாகவுமாம். 'வாக்யம்' என்பது விஷயம் வாக்கினாலும் மனதினாலும் அளவிடமுடியாத எண்ணிறந்த அபராதங்களையுடைய தன்னை 'ஊஷம்' என்று விரலால் தொட்டுக் காட்டுகிறார் இதை விட்டுவிட்டால் வேறு எந்த விஷயத்தில் உம்முடைய கருணை முதலிய குணங்களின் கூட்டம் ப்ரயோஜனத்தோடு கூடினதாகும் இதற்கு மேற்பட்ட தயைசெய்யக்கூடிய விஷயம் இல்லையல்லவா 1 'கவி க்ஷுந்ந'

1 ஏகஸித - ஒருவன், முமுக்ஷு: - மோக்ஷத்தி லாசையுடையவனுக, அபிஸயாத் - ஆவான்

'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்பதாலேயோ உம்முடைய கருணை லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறது ஆகையினால் உம்மிடத்தில் பரபக்தியைத் தவிர வேறொன்றும் எனக்குச் செய்யவேண்டியதில்லை இப்பொழுது கூப்பிடுகிறதும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்பு மாத்திரத்தினாலுண்டானது. என்னுடைய பாரத்தை ஒப்புக் கொண்டவனாகிய உமக்கோவெனில் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று உமக்கு மேலேயே சொல்லப்பட்ட செய்யவேண்டிய காரியம் மிகுதி இருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் 24

அபூத பூர்வம் மம பாவி கிம் வா
ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி து:கம் |
கிந்து த்வதக்ரே ஶரணாகதாநாம்
பராபவோ நாத! ந தேऽநுரூப: ‖ 25

அபூத பூர்வம் மம பாவி கிம் வா?
ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி துக்கம் |
கிந்து த்வதக்ரே ஶரணாகதாநாம்
பராபவோ நாத! நதேநுரூப ‖ 25

ப-ரை] மம - எனக்கு, அபூதபூர்வம் - இதற்கு முன்புண்டாகாததாகிய, கிம் - எப்படிப்பட்ட துக்கம், பாவி - வரப்போகிறது, ஸர்வம் — எல்லாவற்றையும், ஸஹே - பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன், மே - எனக்கு து:கம் - துக்கமானது, ஸஹஜம் ஹி - ஸஹஜமாக ஏற்பட்டதல்லவா, கிந்து - ஆனல், த்வதக்ரே - உமமெதிரில், ஶரணாகதாநாம் - உம்மைச் ஶரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு, பராபவ: - அவமானம், நாத - ஓ! இவர்களுக்கு யஜமானனாகிய பகவானே, தே - உமக்கு, அநநுரூப: - தகுந்ததல்ல 25

பா] இப்படி இருந்த போதிலும் பராதீனனாயும் ஶேஷபூதனாயுமிருப்பவர்களுக்கு ஸ்வதந்திரனாயிருக்கிற யஜமானனுடைய இஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவது பொறுக்கவேண்டியது தான் அப்படி இல்லாமற் போன போதிலும் தடுக்கமுடியாது மேலும் 1 'ஹரி: து:கா

1 ஹரி: - பகவான், பக்தேப்ய - தன்னுடைய பக்தர்களின் பொருட்டு, துக்கானி - துக்கங்களை, பிதா - தகப்பன், ஸ்வபுத்ராய - தன்னுடைய பிள்ளையின் பொருட்டு, ஶஸ்த்ரக்ஷாரக்நிகர்மாணியதா - ஆயுதம், காரம், நெருப்பு, இவைகளினால் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்போல, ஹிதபுத்யா - இது நன்மை என்கிற புத்தியினால், கரோதி - செய்கிறான், அதருடசேதஸாம் - உறுதியில்லாத மனதை

வாநி ஸந்த்ருஷ்ட்வா ஹிதம் ப்ராஜ்ஞா கரோதி ஹி। ஸம்ரக்ஷாமி கர்மா-ணி ஸர்வாண்யாய யதா விதா ॥ பரீக்ஷாம் ச ஜகந்நாத: கரோத்யுச்சாவசாம் ஸதா॥', 1 'யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராமி அஹம்', 2 'பாந்தவைஸ்ச வியோகேந ஸதா பவதி து:கித:। தேந து:கேந ஸந்தப்தோ யதி மாம் ந பரித்யஜேத் ॥ தம் ப்ரஸாதம் கரிஷ்யாமி யஸ்ஸுரைரபி துர்லப:', என்று ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் தங்கள் தங்கள் காமங்களின் பலம் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது, கூப்பிடுவதினால் என்ன ப்ரயோஜனம்? என்னில் அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்— 'ஸுக-து:க வஞ்சகம்' என்றாரம்பித்து இதற்கு முன்பு உண்டானவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது என்றாத்தம் 'ஈச'என்பதற்கு 3 'அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஸோயமாத்மந: ஸுகது:கயோ:। ஈஸ்வரப்ரேரிதோ கச்சேத் ஸ்வர்க்கம் வா ஸ்வப்ரமேவ வா।' என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனும் காப்பம், ஜன்மம், கிழத்தனம், மரணம், நாசம் முதலிய துக்கங்களின் சக்கரத்தின் நடுவிலகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற எனக்கு என்றாத்தம் 'ஹாவி' என்பதற்கு இனி வரப்போகிறது என்றாத்தம் 'கிம்' என்பது அப்படிப்பட்டது இல்லை என்கிற தாத்பாயத்தை உடையது 'வா' என்பது தன்னுலொப்புக்கொள்ளப் படாததாகிய அவைகள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டியது என்கிற பக்ஷத்தை ஆரோபித்துக்கொண்டார்

யுடையவர்களுக்கு, ஜகந்நாத. - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய பகவான், பரீக்ஷாமச - பரீக்ஷையையும் (செய்கிறார்)

1 யஸ்ய - எவனுக்கு, அனுக்ரஹம் - அனுக்ரஹத்தை, இச்சாமி - (செய்ய வேண்டுமென்று) ஆசைப்படுகிறேனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, வித்தம் - பணத்தை, அஹம் - நான், ஹராமி - அபஹரிக்கிறேன்.

2 பாந்தவை - பந்துக்களுடன், வியோகேந - பிரிவினால், ஸதா - எப்பொழுதும், துக்கித. - துக்கத்தை அடைந்தவனாக, பவதி - ஆகிறான், தேந - அந்த, துக்கேந - துக்கத்தினால், ஸந்தப்த - தபிக்கப்பட்டவனாய், மாம - என்னை, நபரித்யஜேத்யதி - விடாமற்போவானேயானால், ய: - எந்த அனுக்ரஹம், ஸுரைரபி - தேவதைகளினாலும், துர்லப - அடையமுடியாதோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, ப்ரஸாதம - அனுக்ரஹத்தை, கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.

3 அயம - இந்த, ஜந்து - ப்ராணி, ஆத்மன - தன்னுடைய, ஸுகதுக்கயோ: - ஸுகம், துக்கம், இவைகளைப் பற்றி, அஜ்ஞ: - தெரியாதவன், அநீஸ - ஸக்தி இல்லாதவன், ஈஸ்வரப்ரேரித: - பகவானால் லேவப்பட்டவனாய், ஸ்வர்க்கம் வா - ஸ்வர்க்கத்தையாவது, ஸ்வப்ரமேவ வா - பாதாளத்தையாவது, கச்சேத - அடையவேண்டும்.

எனகிற அர்த்தத்தைக காட்டுகிறது அதினால அது பொறுககமுடியா தெனகிற அபிபராயததை உளளே வைததுககொண்டு சொலலுகிறார்—'ஸர்வம் ஸஹே' என்று காமஙகளுககு வசபபட்டிருபபதினால முன போலவே முனபு அனுபவிக்கபபட்ட ஸகல துககங்களுககு ஸமானமாகிய எலலாத துககததையு மனுபவிககபபோகிறேன 'மே ஸஹஜம் ஹி து:க்கம்' எனபதறகு அநிஷ்டததை முடிவிலுளள பரயோஜனமிலலாத வஸ்துவில ஆசையையுடைய எனககுக கர்மஙகளின பரவாஹஙகளினால ஜீவாதமாவின ஸ்வரூபததோடு சேரநதவைகளைப போலப பரிஹரிககமுடியாதென்று தாதபாயம அபபடி இருநதபோதிலும இதைவிடப பொறுககமுடியாத மறறொனறு வரபபோகிறது எனகிற அபிபராயததில் சொலலுகிறார்—'கிந்து' என்றாரமபிதது 'த்வதக்ரே' எனபதறகுக கரையிலலாத கருணையையுடையவராயும், எலலா இடஙகளிலும வயாபிததிருககிறவராயும், எலலாவறறிறகும ஸ்வாமியாயும், எலலா ஶகதியை யுடையவராயு மிருககிற உமமுடைய முனனிலையில என்றாததம 'ஶரணாகதாநாம்' என்று பனமையாகச சொலலி இருபபது மறற பரபன்னாகளிடததிலும இதே நியாயம என்று தெரிவிபபதறகாக அனறிககே என்னை அவமானம செயவது உமமிடததில ஒரே நிஶசயததையுடைய மறறெலலாருடையவும மனதிறகுக் கலககததை உண்டாககும் எனறபிபராயமாகவுமாம 'பராபவ:' எனபது காமங்களினாலும, காமம, க்ரோதம, முதலியவைகளினாலும், இந்திரியஙகளினாலும், பயஙகரஙகளான விஷயஙகளினாலும், உமமிடததிலபராஙமுகமாகச செயவது 'நாத' எனறழைததிருப்பது பகவான நமமுடைய பரததை அங்கீகரிககத் தகுநதவன் என்பதையும் தான நாதனையுடையவனாகையினால நிரப்பரன என்பதையும பரகாசம செயகிறது தாமபுத்திருடைய காாயததை உததேஶிததுப பலராமனைககுறிதது ஸாத்யகியினால 1 'லோகே நாதவந்தோ ஹி பவந்தி யே தே ந நாத்ம காமாணி ஸமாரபந்தே । காயேஷு தேஷாம் ப்ரபவந்தி நாதா ஶைப்யாதயோ ராம யதா யதாதே: ॥' என்று சொலலபபட்டது பாஞ்சராத்

---

1 லோகே - இந்த லோகத்தில, யே - எவாகள, நாதவந்த. - நாதர்களை யுடையவாகளாக, பவநதி-ஆகிறாாகளோ, தே - அவாகள், ஆதம காமாணி - தஙகளுடைய காமஙகளை, நஸமாரபந்தே - ஆரம்பிககிறதிலலை, தேஷாம - அவாகளினுடைய, காாயேஷு - காாயஙகளில, ராம - ஓ் பலராமனே, யபாதே. யயாதிககு, ஶைப்யாதயோயதா - ஶைப்யா முதலியவர்களைப் போல, நாதா: - அவரவர்களின் நாதர்கள், ப்ரபவநதி - கடமைப்பட்டவாகளாகிறார்கள்-

திர ஶாஸ்திரத்திலும் 1 'ப்ரபந்ந ஶாதகோயதவத்கபோதவத்வ்ஃஸகவோ தவஸ । ரக்ஷ்ய ரக்ஷகயோ ரேதல்லக்ஷ்யம் லக்ஷணமேதயோ: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்வாதீனனும் காமங்களுக்கு வசப்படாதவனுமிருக்கிற எனக்குச் ஶரணமாக அடைந்தவர்களை விட்டபோதிலும் என்ன தோஷமுண்டாகும்? என்று க்ஷேபம் வரில் சொல்லுகிறார்—'ந மே ந்ருபாவீ:' என்று 'மே' என்பதற்கு 'ஸ்ருதி ஸமஸ்', 'ஸ க்ருஷ்ண', 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொன்ன உனக்கு என்றாத்தம் 'நாந்ருதம்வத:' யுக்தமல்ல, 2 'ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே', 3 'அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசந' என்றிவை முதலிய உம்முடைய வார்த்தைகளுக்கே விரோதம் வருமாகையினால் ஆகையினால் 'அவனுடைய கீதை பெரியதல்லவா' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டதற்கு விரோதம்வரும் ஆகையினால் ஸ்வபாவத்திலேயே துக்கத்திற்கிருப்பிடமாகிய என்னால் எல்லாத துக்கமும் பொறுக்க முடியும் எப்பொழுதும் ஒருவிதத் தோஷமுமில்லாத உம்மாலோ வெனில் தோஷத்தின் பரஸ்தாவம் கூடப்பொறுக்கமுடியாது உனக்கு என்னைவிட அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகிடைப்பது அதிகமான லாபம் எனக்கும் ஸ்வாமியாகிய உமக்குத் தோஷம் வருவது மிகவும் அநிஷ்டம். ஆகையினால் என்னை ரக்ஷிப்பதினால் நம்மிருவர்களுக்கும் அநிஷ்டத்தைப் பரிஹாரம் செய்வது உம்மாலேயே செய்யத்தக்கது என்று தாத்பர்யம் இது கேவலம் வ்யாஜத்தைக் கொண்டே தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ரக்ஷிக்கப்போகிறானென்கிற விஶ்வாஸத்தின் உறுதியைத் தெரிவிக்கிறதற்காக மோக்ஷபூதனுக இருப்பவன் தன்னுடைய லாபத்தைச் சொல்லுவதும் தன் ப்ரயோஜனத்தை ப்ரார்த்திப்பதும் யுக்தமல்ல என்கிற ஆக்ஷேப

---

1 ப்ரபந்ந - ஶரணமாக அடைந்தவன், சாதகோயதவத் - சாதகபக்ஷியைப்போல, ப்ரபத்தவ்ய: - ஶரணமாக அடையப்படுகிறவன், கபோதவத் - புறாவைப்போல, ரக்ஷ்யரக்ஷகயோ: - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவன், ரக்ஷிக்கிறவன், இவர்களுக்கு, ஏதத் - இது, லக்ஷ்யம் - உதாஹரணம், ஏதயோ - இவர்களுக்கு (இது) லக்ஷணம் அடையாளம்

2 ராமன் இரண்டாவது வார்த்தை சொல்லுகிற தில்லை, அதாவது ஒருதரம் சொல்லியதை மறுபடி இல்லையென்று சொல்லுவதில்லை

3 மே - எனக்கு, அதாவது என்னால், அந்ருதம் - பொய், நோக்த பூர்வம் - இதுவரையில் சொல்லப்பட வில்லை, கதாசந-இனி ஒரு பொழுதும், நசவக்ஷ்யே-சொல்லவும் போகிறதில்லை

மும், ப்ரதானமாகிய பரமாத்மாவின் லாபத்தைச் சொல்லுவதினாலும், பரமாத்மாவிற்குத் தோஷத்தின் ஸம்பந்தத்தைப் பரிஹரிப்பதே ப்ரதானம் என்கையினாலும் கிரஹிக்கப்பட்டது. 25

𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇
𑌮𑌹𑍇𑌶 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋
𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑌿 ॥ 26

நிராஸ கஸ்யாபி நதாவதுத்ஸஹே
மஹேஶ ஹாதும் தவ பாத பங்கஜம் |
ருஷா நிரஸ்தோபி ஶிஶு: ஸ்தநந்தயோ
ந ஜாது மாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி || 26

ப - ரை] 𑌮𑌹𑍇𑌶 - ஸர்வேஶ்வரனாகிய பகவானே, 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿-என்னைத் தள்ளுகிறவனாயிருந்தபோதிலும், 𑌤𑌵 - உம்முடைய, 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 — தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடியை, 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 - விடுவதற்கு, 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 தாவத் - (நான்) ஶக்தி உடையவனல்ல, 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 - முலையுண்கிற, 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃 - குழந்தை, 𑌰𑍁𑌷𑌾 - கோபத்தினால், 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 - தள்ளப்பட்டிருந்தபோதும், 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 - தாயாருடைய, 𑌚𑌰𑌣𑍌 - கால்களை, 𑌜𑌾𑌤𑍁 - ஒருபோழுதும், 𑌨 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑌿 - விடவேண்டுமென்றுசைப்படுகிறதில்லை 26

பா] இப்படித் தெரிந்துகொண்டவனாகிய நீ என்னை ஆஶ்ரயிப்பது இருக்கட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் என்னால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட உன்னால், எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ப்ரதிபதம் என்னும் க்ரந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தங்கள் செய்யப்படட்டும். புண்யம் நாசமடைவதற்காக ஸுகங்களும் அனுபவிக்கப்படட்டும். என்னுடைய ஸ்வபாவமும் 1 ‘𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃॥’

1 நித்யம் - எப்பொழுதும், அபவர்கப்ரத: - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற, ஹரி: - விஷ்ணு, த்யாயினாம் - தன்னை த்யானம் செய்பவர்களுக்கு, ஶரீராரோக்யம் - தேகத்தின் ஆரோக்யத்தையும் அர்த்தாம்ஶ்ச- ப்ரயோஜனங்களையும், ஆனுஷங்கிகாந் - நடுவில் வரக்கூடிய, போகாம்ஶ்ச - போகங்களையும், ததாதி - கொடுக்கிறார்.

என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினால் 1 ‘ஹோ கூ ஹா ஹோரா நிவா ஸூரா’ என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லி இருக்கிறபடி மோக்ஷத்தை அடையப்போகிறாய் என்று பகவானுடைய அபிப்ராயம் இருப்பதாக ஸந்தேஹித்துக்கொண்டு முன்பு சொல்லப்பட்ட வேறொரு உபாயத்தையும் உடையவனாகாமலிருக்கையையும், வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் உடையவனாகாமலிருக்கையும் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் தான் பகவானுடைய திருவடிகளை அடைவதில் தாமதத்தைப்பொறுக்காதவர் என்பதை விஜ்ஞாபனம்செய்கிறார்—‘நிராஸகஸ்ய’ என்றாரம்பித்து முன்ஶ்லோகத்தில் துக்கம் ஸ்வபாவத்திலேயே அநிஷ்டமாகையினால் பொறுக்க முடியாததாகையினாலே நிவ்ருத்திக்கத் தகுந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகங்களிலோ வெனில்மேலான புருஷார்த்தத்திற்கு விரோதியாகையினால் ஸுகமும் நிவ்ருத்திக்கத் தக்கது என்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற வ்யத்யாஸம் அறியத்தக்கது ‘நிராஸகஸ்ய’ என்பதற்கு ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸ்வாதந்திரியத்தை உடையவனாகையினால் தன்னுடைய தோஷத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டாவது அல்பங்களாகிய ப்ரீதியை யுண்டாக்கக் கூடிய வார்த்தைகளினாலென்னை வஞ்சனை செய்து என்னுடைய இஷ்ட பலத்தைக் கொடாமல் வேறு சில ப்ரயோஜனங்களைக்கொடுக்க வேண்டுமென்றுரைசையையுடைய என்று தாத்பர்யம் ‘க்ஷமீ’ என்னும்பதத்தினால் தயைக்குப்பரவசனாகிய நீ தீனனாகிய என்னை நிராகரிப்பதில் எப்படி ஶக்தியுடையவனாவாய் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘தாயஸ’ என்னும் பதம் நிஶ்சயத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘நொது ஹெ’ என்பதற்கு ஶக்தி யுடையவனாக வில்லை என்றர்த்தம் ‘ஈஹெஹ’ என்பதற்குத் தங்களுடைய ஸ்தானத்தி லிருந்து தங்களுக்கு நழுவுதல் உண்டாகுமோ என்றெண்ண முள்ளவர்களாயும் பூரணர்களல்லாதவர்களாயும் இருக்கிற உம்மைத் தவிர மற்றவர்களுக்கல்லவோ, இந்திரன் முதலியவர்களுக்கு யயாதி முதலியவர்களிடங்களில் உண்டானதைப் போல பொறாமை, உபேக்ஷை, முதலியவைகள் உண்டாகும் வேறு காரணத்தினா லுண்டாகாத ஸ்வாமியாக இருக்கை, ஸ்வதந்திரனாக இருக்கை, இவைகளை யுடையவனும், எல்லை யில்லாத தயைக்கு ஸமுத்திரமாயும் என்னை இப்படிப் பட்ட அவஸ்தையை அடைவித்தவனு மிருக்கிற நீ என்னை நிராகரிப்பதற்குக் காரணமொன்று மில்லையென்று தாத்பர்யம் நீர் ஒருவரே எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வர னென்று அறிந்த நான்

1 விபுலாந - விசாலங்களான, போகாந - ஸுகங்களை, புக்த்வா - அனுபவித்து

உம்மை விடுவதற்குக் காரணமுமில்லை என்று தாத்பர்யம். 'க்ஷாந்தா:' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பதத்திற்குப் பதிலாக இவ்விடத்தில் 'ஸஹஸ' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 'நாராயணனே தாயார், தகப்பனார் உடன் பிறந்தவன்', என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் ப்ரஸித்தங்களான ஸ்வபாவங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. 'ஹாதம்' என்கிற இடத்தில் உபாயமாகவும் ப்ரயோஜனமாகவும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. இவையிரண்டும் 'தவபாத பங்கஜம்' என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. எல்லாப் ப்ராணிகளுக்கும் 'ஸுஹ்ருத்'தாயும் ஸம்ஸாரத்தை நிவ்ருத்திப்பதற்குபாயமாகவுமிருக்கிற உம்முடைய தேவதைகள் 'அஸுரா'கள் இவர்களுக்குப் பொதுவான தேவதையாயும் எல்லை இல்லாத போக்யமாயுமிருக்கிற தாமரைப் பூவைப் போன்ற திருவடியை என்று தாத்பர்யம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை எல்லா லோகங்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மற்றொரு அர்த்தத்தை உதாஹரணமாகக்காட்டி ஸ்தாபிக்கிறார்—'பருஷா' என்றாரம்பித்து. 'அபி' எனும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவத்திலேயே அப்படி நிராகரிக்கத் தகாததென்பதையும் ஸ்தனங்களைக் கடிப்பது முதலியவைகளினாலுண்டாக்கப்பட்ட அல்ப கோபத்தினால் சில ஸமயம் அது ஸம்பவிக்கக் கூடும் என்பதையும் தெரிவிக்கிறது. 'ஶிஶு:' 'ஸ்தநந்தய:' என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதில் தான் ஶக்தி இல்லாத குழந்தை அவளாலே ரக்ஷிக்கத் தகுந்ததென்பதும், அவளுக்கடங்கிய ஜீவனத்தையுடையதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஜாது' என்பதற்குக் கோபமுண்டாகும் பொழுதும், அனுக்ரஹமுண்டாகும் பொழுதும் என்று தாத்பர்யம். 'க்ஷாந்தா:' என்பதினால் எல்லாத் தோஷங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தகுந்த ஶக்தி தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வத்ஸலா' என்பதினால் தன்னை நிராகரிப்பதற்காக நீட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும் என்று தாத்பர்யம். அறியவேண்டியது விடவேண்டுமென்கிற ஆசையே ஸம்பவிக்கிறதில்லை, விடுவதைப்பற்றிக் கேழ்க்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸது' என்னும் விகுதி ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 26

தவாம்ருத ஸ்யந்திநி பாத பங்கஜே
நிவேஶிதாத்மா கதமந்யதிச்சதி? |

ஸ்தி தெऽரவிதெ உகாநூ நிஹ-ரெ
உயூ வ்ரதொ நெக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதெ ‖ 27

தவாம்ருத ஸ்யந்தினி பாத பங்கஜே
நிவேசிதாத்மா கதமந்ய திச்சதி? |
ஸ்திதேரவிந்த மகரந்த நிர்பரே
மதுவ்ரதோ நேக்ஷுரகம ஹி வீக்ஷதே ‖ 27

ப - ரை] அம்ருதஸ்யந்தி - அமருததததைப பெருக்குகிற, அதாவது அம்ருதம்போல் மிகவும் போகயமாகிய, அன்றிக்கே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற என்றாததமாகவுமாம், தவ — உமமுடைய, பாதபங்கஜெ - தாமரைப பூவைப்போன்ற திருவடியில், நிவெஶித - வைக்கப்பட்டிருககிற, ஆத்மா - மனதையுடையவன், அந்யத் - வேறொன்றை, கதம் - எப்படி, இச்சதி - ஆசைபபடுகிறான், மகரந்த நிர்பரெ-தேன்நிறைந்த. அரவிந்தெ-தாமரைப்பூ, ஸ்திதெ - இருககும்பொழுது, மதுவ்ரதஃ - வண்டு, இக்ஷுரகம் - முள்ளிப பூவை, நவீக்ஷதெஹி - பாாககிறதில்லை யல்லவா. 27

பா] *பருமமா முதலியவாகளினுடைய போகஙகளைவிட மேறபடட போகங்களைக் கொடுபபது நிராகரிபபதாகாது. மேலு ம கேவலம போகததில மாததிரம ஆசையுடையவனுக யிருககவேண்டியதிலலை இபபொழுது என்னுல கொடுககபபடட போகஙகளை அனுபவி பிறகு மோக்ஷத்தையும கொடுககபபோகிறேன என்று பகவானுடைய அபிபராயமிருபபதாக ஊஹிததுககொணடு தாமததைப பொறுககாதவரால அடையவேணடிய பரயோஜனமாகையினுல விடமுடியாதெனபதை விவரிககிருா—'தவாம்ருத' என்றுாமபிதது 'தவ' என்பதறகு 'அவனே ஸுகம்', என்றும, 'எலலா வாஸனைகளை யு முடையவன் எலலா ரஸததையும உடையவன' எனறு மாததமுளள ஶ்ருதிவாகயம முதலியவைகளில எலலாவிதததாலும் எலலையிலலாத போகயமாக பரஸிததனுயும எலலாவறறிறகும ஸ்வாமியாயுமிருககிற உனககு எனறாததம 'அம்ருதஸ்யந்தி' என்பதறகு மோக்ஷததைக கொடுககிற, மிகவும போக்யமாக ஶ்ருதி ஸம்ருதிகளில் பரஸிததமாயுமிருககிற எனறாததம 'நிவெஶிதாத்மா' என்பதறகு ரக்ஷிபபதில ஆசையுடையவரும 1 'ததாமி புத்தியோகம் தம்' எனறிவை முதலியவைகளைச சொன்னவருமாகிய உமமாலேயே உறுதியாக வைககபபடடிருககிற புததியை*

1 தம் - அப்படிப்பட்ட, புததியோகம் - புததியை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்.

யுடைய என்றாத்தம் ஆகையினால் இனி மற்றொரு புருஷார்த்தங்களில் மனத்தைச் செலுத்த முடியாதென்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பது உம்முடைய அனுக்ரஹத்திற்கு விஷயமாயிருக்கிற என்னைப்போன்ற மற்றெல்லாருக்கும் இந்த ஸ்வபாவம் பொது என்று தெரிவிப்பதற்காக தாமரைப்பூவைப் போன்ற உம்முடைய திருவடியில் என் மனத்தைச் செலுத்தும்படியாகச் செய்தவராகிய நீரே இந்த விஷயத்தில் கேழ்க்கத்தக்கவர் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கதம்' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது 'அந்யத்' என்பதற்கு அல்பமாயும், அஸ்திரமாயும், ஸுகமில்லாததாயு மிருக்கிற மற்றொன்றை என்றாத்தம் 'இச்சதி' என்று இச்சையே உண்டாகாதென்று சொல்லுவதினால் அதற்காகப் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதும் இவ்விடத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது கீழ்ச் சொன்ன அர்த்தத்தை உதாஹரணத்தைக்கொண்டு மெய்ப்பிக்கிறார்—'ஸ்திதே ரவிந்தே' என்றாரம்பித்து அனுபவிக்கிறவர்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் மிகவும் போக்யமாக ஸமீபத்திலிருக்கும்பொழுது என்றபிப்ராயம் 'அரவிந்த' என்னும் பதம் நல்ல வாஸனையை யுடையது, ஸுகமான ஸ்பர்சத்தை உடையது என்பவை முதலியவைகளைத் தெரிவிக்கிறது முதல் முதலில் மலர்ந்த தசையையுடையது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'மகரந்த நிர்ப்பரே' சொல்லியிருக்கிறது 'மதுவ்ரத:' என்னும் பதத்தினால் அதை ஒன்றையே ஜீவனமாகயுடையது என்பதும், அதிலும் மிகவும் ஸாரமுள்ளதை க்ரஹிக்கக்கூடியதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது தன்னுடைய இஷ்டத்திற்கு விரோதங்களாகிய பரியமான வார்த்தைகளினாலும் உபதேசம் செய்வதினாலும், மிரட்டுவது முதலியவைகளினாலும் தடுக்க முடியாதென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக த்ரயக்கு உதாஹரணமாகச் சொல்லப்பட்டது 'இக்ஷுரகம்' என்பதற்கு முள்ளுகளினால் சூழப்பட்டதும், அஸ்திரமாயும், அல்பமுமான ரஸத்தை உடையதும், வண்டு தொட்டபோதிலும் வாட்டத்தை அடையக்கூடியதும், பகவானுக்கு அர்ச்சனை முதலியவைகளைச் செய்யத்தகாததும், வாஸனை இல்லாததுமாகிய ஒரு அல்பமான முள்ளிப் புஷ்பத்தை என்றார்த்தம். அதை 'நவீக்ஷதே' என்பதற்கு மிகவும் ஸமீபத்திலிருந்தபோதிலும் தேனில் ஆசையினால் அதை ஆதரிக்கிறதில்லை. அதின் ஸமீபத்தில் போவது முதலியதோ மிகவும் தூரத்திலேயே தள்ளப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் 27

தவாங்க்ரிமுத்திஶ்ய கதாபி கேநசித்
யதா ததா வாபி ஸக்ருத் க்ருதோஞ்ஜலி: |
ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:
ஶுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே || 28

தவதங்க்ரி முத்திஶ்ய கதாபி கேநசித்
யதா ததா வாபி ஸக்ருத் க்ருதோஞ்ஜலி |
ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷதஶ்
ஶுபாநி புஷ்ணாதி நஜாது ஹீயதே || 28

[ப - ரை] தவ அங்க்ரிம் உத்திஶ்ய - உம்முடைய திருவடியைக் குறித்து, கதாபி - எப்பொழுதாவது, கேநசித் - எவனாலாவது, யதா ததா வாபி - எப்படியாவது, ஸக்ருத் - ஒருதடவை, க்ருத: - செய்யப்பட்ட, அஞ்ஜலி: - கைகளைக்கூப்புதலானது, ததைவ - அப்பொழுதே, அஶுபாநி - பாபங்களை, அஶேஷத: - மிகுதியில்லாமல், முஷ்ணாதி - போக்கடிக்கிறது, ஶுபாநி - மங்களங்களை, புஷ்ணாதி - விருத்திசெய்கிறது, ஜாது - எப்பொழுதும், ந ஹீயதே - குறைகிறதில்லை 28

பா] பிறகு மிகவும் பெரிதாகிய உபாயத்தினால் அடைய வேண்டியதாகிய ப்ரயோஜனத்தை மிகவும் அல்பமாகிய உபாயத்தினால் எப்படி அடையப்போகிறீர்? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதைவிட மிகவும் அல்பமாகிய நிவ்ருத்தி தாமங்களின் வரிசையில் சேர்ந்த அஞ்ஜலி முதலியதின் மஹிமையை 'தவாங்க்ரிம்' என்று ஆரம்பித்து இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் நிரூபித்துக்கொண்டு ஆஶ்ரயிப்பதில் ஸுலபமாக இருப்பதினாலும் (அந்த திருவடி) விட முடியாதென்பதையே ஸ்தாபிக்கிறார். அதில் இந்த முதல் ஶ்லோகத்தினால் ஶரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற மிகவும் அல்பமாகிய வ்யாபாரத்தின் மஹிமை சொல்லப்படுகிறது—'தவாங்க்ரிம்' என்று ஆரம்பித்து 'தவாங்க்ரி' என்பதற்கு எல்லா லோகங்களுக்கும் ஶரண்யமாகிய உம்முடைய திருவடித் தாமரையை என்றர்த்தம். நேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க அதிகாரமில்லாத ப்ரும்மா முதலியவர்களினுடையதல்ல என்று தாத்பர்யம் இதுவும் மோக்ஷதர்மத்தில் 1 'ப்ரஹ்மாணம் ஶி

1 ப்ரும்மாணம் - ப்ரும்மாவையும், ஶிதிகண்டம் ச - ருத்திரனையும், யாஶ்ச - எவர்கள், அந்யா: - வேறு, தேவதா: - தேவதைகளாக, ஸம்ருதா: - சொல்லப்பட்டார்களோ (அவர்களையும்), ப்ரதிபுத்தா: - தெரிந்தவர்கள், ந ஸேவந்தே - ஸேவிக்கிற

திக்ஷணம் ச யாஸ்யாந்த்ய தைவதா: ஸம்ஸ்ருதா: । ப்ரதிபந்தா ந சைவ ஹி யஸ்யாஸ்ய விஹிதம் பலம்॥' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் (பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடிய தாகையினால்) ஸுகமாக இருந்தபோதிலும் ஸமாதி முடிவுபெறாதவர்களுக்கு முதலில் த்யானம் செய்யமுடியாதாகையினால் அவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹமே ஶுபாஶ்ரயம் அதிலும் திருவடியைப் பிடித்தால் தாண்டமுடியாது என்கிற ந்யாயத்தினால் 1 'ஸ ப்ராது: சரணௌ காடம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களிருப்பதினாலும் திருவடி உத்தேஶ்யமென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'உத்திஶ்ய' என்பதற்கு உபாயமாகவும் கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஶ்யமாகவும் நினைத்துக்கொண்டு என்றர்த்தம் இப்படி வேறொரு தேவதையையு முடைத்தானவரல்ல என்பதும் வேறொரு ப்ரயோஜனத்தை ஆசைப்பட்டவரல்ல என்பதும் சொல்லப்பட்டதாகிறது இப்படிப்பட்ட அதிகாரிக்கு கையைக்கூப்புவதாகிற ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடிய பகவானுடைய அனுக்ரஹத்திற்குக் காரணமாகிய கார்யத்தில் தர்ஶபூர்ணமாஸம் முதலியவைகளைப்போல திதி, நக்ஷத்திரம், பக்ஷம், மாஸம், ருது, அயனம், வருஷம், முதலிய காலங்களின் நியமம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்— 'கதா வா' என்று தனக்கு ஸ்வாதீனமாகிய கைகளுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படுகிற வேறொரு வ்யாபாரங்களுமில்லாத காலம் எல்லாவற்றிலும் என்றர்த்தம் இதனால் சில காலங்களை எதிர்பார்க்கவேண்டிய தாமதமில்லாமையினால் எப்பொழுது நினைக்கிறானோ அப்பொழுதே சீக்கிரமாகச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கையினால் ஸுலபமாய்ச் செய்ய முடியும் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது காலநியமமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறது, 'பிள்ளைப் பெற்றவனாய் கறுத்த மயிர்களையுடையவன் அக்னிகளை ஆதானம் செய்யவேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட கறுத்த மயிரையுடையவனாயிருக்கை முதலிய தஶைகளின் நியமம் இல்லை என்பதையும் இடங்களின் நியமம் இல்லை என்பதையும் குறிக்கிறது இப்படியே வர்ணம் ஆஶ்ரமம், வேதம், வேதங்களினங்கங்கள் இவைகளை உடையவனாயிருக்கவேண்டும் என்பவை முதலிய நியமங்களில்லாமையினாலே பொதுவான தர்மமாகையினால் உண்மை சொல்லுவது முதலியவைகளைப்போல எல்லோ

திலலை, யஸ்மாத - எந்தக் காரணத்தினால், பலம் - (அவர்களினாலுண்டாகிற) ப்ரயோஜனம், பரிமிதம் - அல்பமோ.

1 ஸ - அந்த லக்ஷ்மணன், ப்ராது: - தமையனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய, சரணௌ - திருவடிகளை, காடம் - கெட்டியாக (பிடித்துக்கொண்டு ப்rார்த்தித்தார்)

ராலும் செய்யக் கூடியது என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'ஸக்ருதபி' என்று ஸ்திரீகள், பாலர்கள், பண்டிதர்கள் வரையிலும், பருமமா முதல் சண்டாளன் வரையிலும் ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடிய தென்பதும் அப்படிச் ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதென்பதும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது மற்றக் காமங்களைப்போல ஸுலபமாய்ச் செய்யமுடியாத அங்கங்களின் ஏற்பாடும் இதில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்—'யதா ததா வாபி' என்று இவ்விடத்தில் விகல்பத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதையும் சொல்லுகிற இரண்டு அவயவங்களுக்கு அபிப்ராயம் இது—உயர்ந்த தத்துவம், தாழ்ந்த தத்துவம், ஹிதம், ப்ரயோஜனம், இவைகளைப்பற்றி விஶதமான ஜ்ஞானம் இருந்தாலு இருக்கட்டும் இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும், மஸ்திஷ்கம் ஸம்புடம் முதலியவைகளுக்குள் தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரம் செய்யட்டும். தனக்கு ஸ்வாதீனமான கைகளில்லாதவனுக்கு வாயினாலும் மனதினாலு மிருக்கட்டும் கையைக்கூப்புவதில் சில குறைகள் இருந்தாலு மிருக்கட்டும் எவ்விதத்திலும் இது ப்ரயோஜனத்தோடுகூடியதே—என்பது 1 'ஸகேந பாணிநா யஸ்து க்ருணோதி ப்ரணாமம் புருஷோத்தமம். ந்யாயஸ்து கரச்சேத இதி வேதவிதோ விது: ॥ ஏகஹஸ்த ப்ரணாமஶ்ச ஏகம் வாபி ப்ரதக்ஷிணம்।' என்று ஶக்தியை யுடையவனைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிற ஒருகையினால் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரத்தை மறுப்பது இவ்விடத்தில் தடுக்கப்படுகிறதில்லை 2 'யுதௌ தாவஞ்ஜலி: பும்ஸி' என்று நிகண்டுவில் சொல்லுகிறார்கள் வேறுகதியில்லாமல் போனாலோவெனில் எல்லாத தர்மங்களிலும் ஶக்திக்குத் தகுந்தபடி அனுஷ்டிப்பது அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது 3 'ஸக்ருத் க்ருதஶாஸ்த்ரார்த்த:' என்று பொதுவாக ஏற்பட்டதற்கு இவ்விடத்தில்

---

1 ய:-எவன், ஏகேன - ஒரு, பாணிநா-கையினால், புருஷோத்தமம்-பகவானை, ப்ரணமேத - நமஸ்காரம் செய்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுடைய, கரச்சேத:-கையை வெட்டுவது, ந்யாய்ய:-நியாயமானது, இதி - என்று, வேதவித: - வேதத்தை அறிந்தவர்கள், விது:-தெரிந்துகொண்டார்கள், ஏகஹஸ்த ப்ரணாமஶ்ச - ஒருகையினால் ஸேவிப்பதும் ஏகம் - ஒரு, ப்ரதக்ஷிணமச - ப்ரதக்ஷிணமும் (செய்யக்கூடாது)

2 யுதௌ - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற, தௌ - அந்தக் கைகள், அஞ்ஜலி:-அஞ்ஜலி என்னப்படுகிறது, இந்தப்பதம் பும்ஸி - புல்லிங்கம் (ஆண்பால்).

3 ஸக்ருத் - ஒருதரம், க்ருத:-செய்யப்பட்டது, ஶாஸ்த்ரார்த்த: -ஶாஸ்த்ரத்தின் அர்த்தம்.

ஒருவித விரோதமுமில்லாமையினால் 'ஒவ்வொரு வஸந்த ருதுவிலும் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகம் செய்யவேண்டும்' என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காம்யங்களிலே போல இவ்விடத்தில் ஆவ்ருத்தி செய்யவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையுமில்லை என்று சொல்லுகிறார்—'ஸக்ருத் க்ருதஃ' என்று. ஆனாலும் ப்ரீதி முதலியவைகள் அதிகமாக இருப்பதினால் இதற்கு ஆவ்ருத்தி உண்டாகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த த்ரமத்தில் ஒருதரம் செய்ததற்கே பலம் இல்லாமல் போகாது என்பதினால் அதிக மஹிமையைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யம். 1 'ஸக்ருத் ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்ம ஶதைஶ் சிதம் | பாபராஶிம் தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநலஃ||' என்றும், 2 'ஸக்ருதுச்சரிதம் யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம் | பத்தஃ பரிகரஸ்தேந மோக்ஷாய கமநம் ப்ரதி ||' என்றும், 3 'ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி யோऽதீதே ஸக்ருதஞ்ஜஸா | ஸக்ரு

---

1 கோவிந்த:-பகவான், ஸக்ருத் - ஒருதடவை, ஸ்ம்ருதோபி - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, ஜந்மஶதை: -அநேக ஜன்மங்களினால், சிதம் - சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற, பாபராஶிம் - பாபங்களின் கும்பலை, அநல:-நெருப்பு, தூலராஶிமிவ - பஞ்சுகளின் கூட்டத்தைப்போல, ஆஶு - சீக்கிரமாக, தஹதி - கொளுத்துகிறது.

2 யேந - எவனால், ஹரி:இதி - ஹரி என்கிற, அக்ஷரத்வயம் - இரண்டக்ஷரங்கள், ஸக்ருத்-ஒருதடவை, உச்சரிதம் - சொல்லப்பட்டதோ, தேந — அவனால், மோக்ஷாய - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, கமநம் ப்ரதி - போவதற்கு, பரிகர:-துணி முதலிய வஸ்துக்கள், பத்த:-கட்டப்பட்டது.

3 ய: - எவன், ருச:-ருக்வேதங்களையும், யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்களையும், ஸாமாநி - ஸாமவேதங்களையும், ஸக்ருத் - ஒரே தடவையில், அஞ்ஜஸா - பூர்த்தியாக, அதீதே - ஓதுகிறானோ, ஸக்ருத் - ஒருதடவை, அஷ்டாக்ஷரம் - திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தை, ஜப்த்வா - ஜபஞ்செய்து, தஸ்ய - அதின், பலம் - ப்ரயோஜனத்தை, ஸமஶ்நுதே - அடைகிறான், நித்யம் — நித்யமாக, திநே திநே — தினந்தோறும், ஸாயம்ப்ராத:-ஸாயங்காலத்திலும் காலையிலும், விஷ்ணோ:- பகவானுடைய, ஆயதனம் - கோவிலை, ப்ரதக்ஷிணத்வயம் - இரண்டு ப்ரதக்ஷிணங்களை, குர்யாத் - செய்வானேயானால், அஶ்வமேத பலம் - அஶ்வமேதயாக பலத்தை, லபேத - அடைவான், உத்ஸவே - உத்ஸவகாலத்திலும், பலிதானே ச - பலி ஸாதிக்கும் பொழுதும், ததா - அப்படியே, ப்ரதக்ஷிணம் - ப்ரதக்ஷிணத்தை, குர்வந் - செய்துகொண்டு (இருந்தால்), பதே பதே — ஒவ்வொரு அடிகள்தோறும், அஶ்வமேதஸ்ய - அஶ்வமேத யாகத்தினுடைய, பலம் — ப்ரயோஜனம், தஶ குணம் - பத்துமடங்கதிகமாக, பவேத் - ஆகும், யாநிகாநி ச - எந்த, பாபாநி - பாபங்கள், ஜந்மாந்தர க்ருதாநி - முன் ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்டவைகளோ, தாநிதாநி - அவைகளெல்லாம், ப்ரதக்ஷிண பதே பதே - ப்ரதக்ஷிணத்தின் ஒவ்வொரு அடிகள்தோறும், ப்ரணஶ்யந்தி - நாசமடைகின்றன.

உத்தாரகம் ஜன்ம ஸஹஸ்ரம் தஸ்ய ஸம்ஶயோ ந ஹி ॥ விஷ்ணோராராதனம் நித்யம் பாபம் ஸமஸ்த விநஶ்யதி ॥ ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகாரா ஜயே ஸஹஸ்ரம் வஸேத்॥ உத்க்ருஷ்ட ஜனானாம் கரோதி ப்ரதக்ஷிணம் ; பதே பதே ஶ்வமேதஸ்ய ஸஹஸ்ரம் ஸமவாப்னுயாத் । யானி யானிச பாபானி ஜன்மாந்தர க்ருதானி ச । தானி தானி ப்ரணஶ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதே பதே॥ ' என்றிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்ட ஒருதடவை ஸமர்ப்பது, திருநாமங்களைச்சொல்லு வது முதலியவைகளின் ப்ரபாவத்தையும் குறிக்கிறது இது 1 'ஸர்வேஷாமேவ யஜ்ஞானாம் உத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி: । ரக்ஷதே பகவான் விஷ்ணு: பக்தானாத்ம ஶரீரவத்॥' என்று எல்லாத் தாமங்களையும் விட மேற்பட்டவைகளாகச் சொல்லப்படுகிற திருவலகு சேய்ப்பது, மெழுகுவது, துடைப்பது, மாலைகள் தொடுப்பது, தீபங்களேற்றுவது முதலிய பகவானுடைய அனுக்ரஹத்திற்குக் காரணங்களாகிய தாமங்களை விட மேற்பட்டதும் அதிகப் பணச்செலவு, ப்ரயாஸம், முதலியவைக ளில்லாததுமாகிய இப்பொழுது சொல்லப்படுகிற தாமத்தினுடைய ஸௌலப்யமாயச் செய்யக்கூடிய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அஞ்ஜலி:' என்று 2 'அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா' என்றல்லவோ சொல்லப்படுகிறது ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் 3 'க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நான்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதனாத்॥' என்று சொல்லப்பட்டது. நாராயணாஸ்த்ரத்தின் கதையும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 4 'க்ஷிப்ரம் தேவ ப்ரஸாதினீ' என்று சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்—'தேவ' என்று 'ஸக்ருத்' என்பதினால் வேறு ப்ரமம், மற்றொரு ஸமயம், இவைகளிலுண்டாகப் போகிற ப்ரயோஜனங்களுக்கு ஸாதகங்களாகிய தாமங்களைவிட வ்யத

1 ஸர்வேஷாம் - எல்லா, தாமானும் - தாமங்களுக்குள், வைஷ்ணவ:-பக வானைச் சேர்ந்ததாகிய, விதி:-தாமானுஷ்டானம், உத்தம:-உயர்ந்தது, பகவான் - பகவானாகிய, விஷ்ணு -விஷ்ணு, பக்தாந் - தன்னுடைய பக்தர்களை, ஆத்மஶரீர வத்-தன்னுடைய தேஹத்தைப்போல, ரக்ஷதே - காப்பாற்றுகிறான்.

2 கையைக் கூப்புவதானது உயர்ந்த சின்னம்

3 க்ருதாபராதஸ்ய - செய்யப்பட்ட அபராதத்தை உடைய, தே - உனக்கு, அஞ்ஜலிம் - கையைக்கூப்புவதை, பத்வா-செய்துகொண்டு, லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ் மணனை, ப்ரஸாதனாத் அந்தரேண - அனுக்ரஹம் செய்யும்படி செய்வதைத் தவிர, அந்யத் - வேறொன்றையும், அஹம் - நான், க்ஷமம் - தகுந்ததாக, நபஶ்யாமி-பார்க்கவில்லை.

4 சீக்கிரத்தில் பகவானுக்கு அனுக்ரஹத்தை உண்டாக்கக் கூடியது

யாஸம் சொல்லப்பட்டது அநாதியாகிய வாஸனையின் வசத்தினால் ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய புண்யங்களாகிய விலங்கை வெட்டிவிடுவது ஜீவாத்மாவிற்கு கஷ்டமாக இருக்கும் அப்படி இருந்தபோதிலும் குழந்தைக்கு அபத்யத்தைப் பரிஹரிக்கிற நியாயத்தினால் அவைகளையு மபஹரித்துவிடுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சேஷாகி' என்று சொல்லப்பட்டது 'ஶ்ரேயஸாம்' என்பதற்கு ஶ்ரேயஸத்திற்கு விரோதமான காமங்களை என்றர்த்தம் அதாவது மோக்ஷத்திற்காவது அதின் உபாயத்திற்காவது விரோதங்களான காமங்களை என்று தாத்பர்யம் 'அஶேஷதஃ' என்பதற்கு முழுமையும் என்றர்த்தம் இத்தால் கருசாம், சாந்த்ராயணம், முதலியவைகளைப்போல பாபங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்கிறதென்பது நிராகரிக்கப்படுகிறது அநிஷ்டத்தைப் போக்கடிக்கிறது என்பது மாத்திரமில்லை 1 'தஸ்மிந் த்ருஷ்டே கிமிஹாஸ்த்யஸ்யம்' என்று சொல்லி இருக்கிற நியாயத்தினால் இந்த லோகத்திலுண்டாகிற பகவானுடைய அனுபவம் முதலாக பரிபூர்ணமான கைங்கர்யம் வரையிலுள்ள எல்லா இஷ்டபலங்களையும் உண்டாக்கும் தன்மையும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார் — 'ஶ்ரேயஸாம் வர்ஷாகி' என்று இந்தத் தர்மத்தைச் செய்தவன் ஒருவனிடத்தில் தன்னால் செய்யப்பட்ட உபகாரத்தைப் போராததாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அப்படியே உபகாரம் செய்வதற்குக் காரணமாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—' ந ஜாது ஹீயதே' என்று 2 'யஜ்ஞோऽந்ருதேந க்ஷரதி' என்றிவை முதலியவைகளைப்போல வேறொன்றினாலும் இதற்குக் குறைவு நேரிடாது என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதங்களைப்போல இதினாலுண்டாக்கப்படுகிற உத்தமமான பலத்திற்கு ஒரு பொழுதும் நாசமில்லை என்றபிப்ராயமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே பலத்தை யனுபவிக்கும் தசையிலும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகிய அஞ்ஜலியாக இதுவே தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படுகிறது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அப்படியே 3 'நித்யாஞ்ஜலி புடா ஹ்ருஷ்டாஃ' என்று கீழே சொல்லி

---

1 அவன் அனுக்ரஹம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இந்த லோகத்தில் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடாததென்ன இருக்கிறது

2 யாகம் பொய்யினால் நாசமடைகிறது

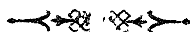
3 எப்பொழுதும் கையைக் கூப்பிக்கொண்டவர்களாயும் ஸந்தோஷத்தையுடையவர்களாயும் (இருக்கிறார்கள்)

அதற்குமேல் 1 'யே த்வா த்³ருʼக்ஷா ஹவந்தீஹ நரா ஸாரதஸஸ்தே!। தேஷாம் லக்ஷணம் ஹேதத் யச்ச ப்ரவர்த்தயே வாஸிநாம்॥' என்கிற வசனம் காணப்படுகிறது. அவரவர்களதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி பரபக்தி, பக்தி, இவைகளாகிய இரண்டுவித மோக்ஷோபாயங்கள் ஶாஸ்த்ரங்களில் நிஶ்சயம் செய்யப்பட்டன. அப்படி இருக்க இவ்விடத்தில் கையைக் கூப்புவது மாத்திரம் அந்த மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? எனில் இவ்விதமாகச் சொல்லவேண்டியது. இந்த அஞ்ஜலி அகிஞ்சனுக இருக்கிறபடியினால் பரபக்தியிலதிகாரியான புருஷனுக்குத் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னால் செய்யக் கூடிய வ்யாபாரம் வேறொன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அடையாளமாக இருக்கும்பக்ஷத்தில் அப்பொழுது அதினால் குறிக்கப்படுகிற பரபக்தி முன்பு சொல்லிய எல்லாப் பலங்களுக்கும் ஸாதனம் என்கிற அந்த பரபக்தியின் ப்ராபவத்தை நிரூபிப்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் விரோதமில்லை. அப்படிக்கில்லாமல் ப்ரதக்ஷிணம் செய்வது, நமஸ்காரம் செய்வது, முதலியவைகளைப் போல பக்திக்கங்கமான ஒரு காமவிஶேஷமாக இருந்தால் அப்பொழுது 2 'நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி' என்று சொல்லி இருக்கிற ந்யாயத்தினால் பாபத்தைப் போக்குவது, ஸத்த்வ குணத்தை வ்ருத்தி செய்வது, நல்ல ஜ்ஞானம், பக்தி, இவைகளை உண்டாக்குவது முதலிய வரிசைக் க்ரமத்தினால் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமென்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற இந்த ராஜமார்க்கம் ஒருவித விரோதமுமில்லாதது அதிவாதமாகச் சொல்லி இருக்கிறதென்னும் பக்ஷம் வேறு கதி ஸம்பவிக்கும்பொழுது உசிதமல்ல. சில அதிகாரிகளைப்பற்றி அஞ்ஜலியாகிய மிகவும் அல்பமாகிய கார்யம் மாத்திரமும் நேரில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்று சொல்லில் மற்ற காமங்களுக்கும் அப்படியே சொல்ல வேண்டிவரும். அப்படி ஒப்புக்கொள்ளுவது எல்லா ப்ரமாணங்களுக்கும் அனுகுணமல்ல. பாஷ்யம் முதலியவைகளுக்கு விருத்தமானது இந்த ஸ்ரீ ஆளவந்தாரினாலேயே முன்பு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகிய மிகவும் கஷ்டமான மஹா விஶ்வாஸம் முதலியவைகளை அங்கமாகவுடைய

1 பாரதஸத்தம - ஓ! தர்மபுத்திரரே, யே - எந்த, நரா:-மனிதர்கள், முக்தா:- மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, யத - எது, ப்ரவேதத்வீபவாஸிநாம்-ஶ்வேதத்வீபத்தில் வஸிக்கிறவர்களுக்கு (அடையாளமோ), ஏதத்தி - இதுவே, லக்ஷணம் - அடையாளம்.

2 இந்த தாமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு நாசமில்லை.

பரபக்தி வ்யாத்தமாக வேண்டிவரும். 1 'த்யாயந் க்ருதே யஜந் யஜ்ஞை: த்ரேதாயாம் த்வாபரேऽர்சயந் । யதாப்நோதி ததாப்நோதி கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேஶவம்॥', 2 'கலேர்தோஷநிதே ராஜந்! அஸ்தி ஹ்யேகோ மஹாந் குண:। கீர்த்தநாதேவ க்ருஷ்ணஸ்ய முக்தஸங்க: பரம் வ்ரஜேத்॥'' என்று சில கால விசேஷத்தில் திருநாமத்தைச் சொல்லுவது மாத்திரம் நேரில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்பது சொல்லப்படுகிறதே என்னில் உண்மையே. அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்தக் காலத்தில் வேறு தர்மங்களை எதிர்பாராமல் திருநாமங்களைச் சொல்லுவது மாத்திரம் மோக்ஷத்திற்குபாயமாகிய தர்மத்தைப் பூர்த்தி செய்விக்கும் என்பதில் தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டியது. அப்படிக்கில்லாவிடில் கலியுகத்தில் பரபக்தியும் வேண்டியதில்லாமல் போகவேண்டிவரும். ஆகையினால் இந்த அஞ்ஜலி பக்தியைப்போலவும் பரபக்தியைப் போலவும் வேறு ப்ரயோஜனங்களில் ஆசையுடையவர்களுக்கு அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி அவரவர்களின் இஷ்டபலத்திற்கு ஸாதனமாகும். வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையு மாசைப்படாதவர்களுக்கோ வென்னில் கீழ்ச் சொல்லியவிதமாகவே மோக்ஷத்தில் முடிவுபெறும் என்றறிய வேண்டியது. 28

உதீர்ண ஸம்ஸார தவாஶுஶுக்ஷணிம்
க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம்।
ப்ரயச்சதி த்வச்சரணாருணாம்புஜ
த்வயாநுராகாம்ருத ஸிந்து ஶீகர:॥ 29

1 க்ருதே - க்ருதயுகத்தில், த்யாயந் - த்யானம் செய்துகொண்டிருந்தும், த்ரேதாயாம் - த்ரேதாயுகத்தில், யஜ்ஞை: யஜந் - யஜ்ஞங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தும், த்வாபரே - த்வாபர யுகத்தில், அர்ச்சயந் - ஆராதனங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தும், யத் - எந்த பலத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறானோ, தத் - அதை, கலௌ - கலியுகத்தில், கேசவம் - பகவானை, ஸங்கீர்த்ய - சொல்லி, அதாவது அவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி, ஆப்நோதி - அடைகிறான்.

2 ராஜந் - ஓ! ராஜாவே, தோஷநிதே - தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, கலே:-கலியுகத்திற்கு, ஏக:-ஒரு, மஹாந்-பெரிய, குண:-குணம், அஸ்தி ஹி-இருக்கிறதல்லவா, க்ருஷ்ணஸ்ய - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, கீர்த்தநாதேவ - திருநாமங்களைச் சொல்லுவதினாலே, முக்தபந்த:-விடப்பட்ட ஸம்ஸாரபந்தத்தை உடையவனாகி, பரம் - பரமபதத்தை, வ்ரஜேத் - அடைவான்.

உதீர்ண ஸம்ஸார தவாஶுஶுக்ஷணிம்
க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம் |
ப்ரயச்சதி த்வச்சரணாருணாம்புஜ
த்வயாநுராகாம்ருத ஸிந்து ஶீகர: || 29

ப - ரை] உதீர்ண - விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஸம்ஸார - ஸம்ஸாரமாகிற, தவாஶுஶுக்ஷணிம் - காட்டுத்தீயை, க்ஷணேந - க்ஷணகாலத்திற்குள், நிர்வாப்ய - தணித்து, பராம் - மேலான, நிர்வ்ருதிம் - ஸுகத்தையும், த்வச் - உன்னுடைய, சரண - திருவடிகளாகிற, அருணாம்புஜ - செந்தாமரைப்புஷ்பங்களின், த்வய - இரண்டுகளில் உண்டாகிய, அநுராக - ப்ரீதியாகிற, அம்ருதஸிந்து - அம்ருத ஸமுத்திரத்தின், ஶீகர: - திவலை, ப்ரயச்சதி - கொடுக்கிறது 29

பா] பிறகு கையைக் கூப்புவது மாத்திரத்தைச் செய்யச் சக்தி இல்லாதவர்களுக்கும் 1 'விஷயே தே மஹாராஜ! ராம வ்யஸந கர்ஶிதா:। அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸ புஷ்பாங்குர கோரகா:॥' என்று சொல்லப்பட்ட கோஸலதேசத்திலிருந்த மரங்களைப்போலவே ப்ரீதியின் அல்ப பாகம் மாத்திரத்தினாலும் பகவானுடைய திருவுள்ளத்திற்கு கருணை உண்டாகிறபடியினால் உசிதமான காலத்தில் மேலான ப்ரயோஜனம் ஸித்திக்கும் என்று சொல்லுகிறார்—'உதீர்ண' என்றாரம்பித்து 'உதீர்ண' என்பதற்கு நித்யமாக இருந்தபோதிலும் ஆதமாவை இல்லாததைப்போலவே செய்வதற்காக ஓயாமலெரிந்துகொண்டிருக்கிறதென்றாதம் ஸம்ஸாரமாவது கர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட புருஷனுடைய முன்பிருந்த தேஹங்களைவிட்டு மேன்மேல் வருகிற தேஹங்களுடன் சேர்ந்து இடைவிடாமல் தொடர்ந்து வருகிற அவஸ்தைகளின் வரிசை காட்டுத் தீயென்று நிரூபித்திருப்பதினால் தாபத்ரயங்களினால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே பொறுக்கமுடியாதென்பதும் மற்றவர்களினால் தணிக்கமுடியாதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது பூர்ணமான ஆர்த்தியையுடையவர்களாய் ப்ரபத்தி செய்தவர்களுக்குத் தாமதமில்லாமல் எல்லா அநிஷ்டங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்கிறதென்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'க்ஷணேந நிர்வாப்ய' என்று. அநிஷ்டத்தைப்போக்குவது மாத்திரமில்லை என்று சொல்லுகிறார்—'பராஞ்ச

1 மஹாராஜ - ஓ! தசரதமஹாராஜாவே, தே - உம்முடைய, விஷயே - ராஜ்யத்தில், ராம வ்யஸந கர்ஶிதா: - ராமனைப்பிரிந்த வ்யஸனத்தினால் துக்கத்தை யடைந்த, வ்ருக்ஷா அபி - மரங்களும், ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா: - பூக்கள், மொக்குகள், முளைகள், இவைகளுடன், பரிம்லாநா: - வாடிப்போயின

நிவ்ருத்திம்' என்று நிவ்ருத்தியாவது ஸுகம இந்த லோகத்திலுண்டாகிற ஸுகம முகததாகளின அனுபவிததிறகு ஸமமானது என்பதையும, முகதிதசையில பரிபூரணானுபவம உண்டாகிறதெனபதையும அபிபராயததில வைததுககொணடு 'உராம' என்று சொலலபபடடது. 'ஸுக' எனனும பதததிலை 'இநதப பகவானே யலலவோ ஆனநதததை உணடுபணணுகிறான, இவன ஆனநதமயமாகிய பகவானை அடைநது ஆனநததததை உடையவனுகிறான' என்றாதத முளள ஶ்ருதிவாகயஙகளில சொலலபபடுகிற இரணடாகாரஙகளையும அபிபராயததில கொளளுகிறார ஸூததிரததிலும 1 'தத்ஹேது வ்யபதேஶாச்ச',2 'அஸ்மிந் அஸ்ய ச தத்யோகம் ஶாஸ்தி' என்று சொலலபபடடது திருவடியைசசெநதாமரைப புஷ்பமாக நிரூபிததிருபபதிலை திருமேனி கறுதத நிறமுடையதாகைபினுலே வாணததின பரகாச மிகுதியாய அதினுலுண்டான ஶோபை தெரிவிக்கபபடுகிறது ஒனறுககொனறு சேரநதிருபபதிலை உணடாககபபடுகிற ஶோபையினுலும மிகுநத பரீதி உண்டாவதறகுக காரணம எனபதை அபிபராயததில வைததுககொணடு 'அப' என்று சொலலியிருககிறது 'உதாரம்' ஆவது 3 'நாத யோநி ஸஹஸ்ரேஷு', 4 'யா ப்ரீதி ரவிவேகாநாம்' என்றிவை முதலிய இடஙகளில சொலலபபடட விஷயததின ஸவபாவததினுலுணடாகிய எலலை இலலாத பரீதி அமருத ஸமுததிரமெனறு நிரூபிததிருபபதிலை உஜஜீவிககச செய்விககககூடிய தென்பதும, தானே பரயோஜனமாக இருககிறதெனபதும், அழிவிலலாததெனபதும தெரிவிககபபடுகிறது மிகுநத பாகயததிலை பகவானிடததில ஸ்வபாவததினுலேயே உண்டாகிய போகயதை பரகாசிககிறபடியிலை இதுவே பரயோஜனமாக இருககிற அலபமான பகதியும் பரமபகதிதசையை யடைநது நிதய கைஙகாயம வரையிலும முடிவுபெறும எனகிற அபிபராயததிலை 'ஶீகர' எனனும பதம சொலலபபடுகிறது 29

1 அநத ஆனநததததிறகுக காரணமிவன என்று சொலலியிருபபதிலும

2 அஸ்மிந - இநதப் பகவானிடததில, அஸ்ய - இநத ஜீவாதமாவிறகு, தத் யோகம - அநத ஆனநதததின் ஸமபந்தத்தை, ஶாஸ்தி - ஶாஸ்தரமசொல்லுகிறது.

3 நாத - பகவானே, யோநிஸஹஸ்ரேஷு - (எநதெநத) அனேகவிதயோனிகளில் (நான பிறநதபோதிலும உமமிடததில் ப்ரீதி நழுவாம லிருககவேண்டும்)

4 அவிவேகானும் - விவேகமிலலாதவர்களுககு, (விஷயஙகளில) யாப்ரீதி - எவவிதபரீதி (இருககிறதோ அது உம்மிடததி லிருககவேண்டும்).

விலாஸ விக்ராந்த பராவராலயம்
நமஸ்யதார்த்தி க்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் |
தனம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம்
கதா நு ஸாக்ஷாத் கரவாணி சக்ஷுஷா ? || 30

விலாஸ விக்ராந்த பரா வராலயம்
நமஸ்யதார்த்தி க்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் |
தனம் மதீயம் தவ பாத பங்கஜம்
கதா நு ஸாக்ஷாத் கரவாணி சக்ஷுஷா? || 30

ப — ரை] விலாஸ விக்ராந்த பராவராலயம்—விலாஸ- விளையாட்டினாலேயே, விக்ராந்த - அளக்கப்பட்ட, பர - உயர்ந்தவர்கள், அவர- தாழ்ந்தவர்கள் இவர்களினுடைய ஆலயம் - இருப்பிடங்களையுடைய, நமஸ்யதார்த்தி க்ஷபணே— நமஸ்யத்-நமஸ்காரம்செய்பவர்களின், ஆர்த்தி- துக்கத்தின், க்ஷபணே - போக்கடிப்பதில், க்ருதக்ஷணம்— க்ருத — செய்யப்பட்ட, க்ஷணம் - ஸாவகாசத்தையுடைய, அல்லது அதற்காக வேறொரு வ்யாபாரத்தையும் செய்யாத, மதீயம் - என்னுடையதாகிய, தனம் - தனமாகிய, தவ - உம்முடைய, பாதபங்கஜம் — தாமரைப் பூவைப் போன்ற திருவடியை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணினால், ஸாக்ஷாத்கரவாணி - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்போகிறேன். 30

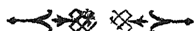
பா] இப்படி இவ்விடத்தில் தத்த்வஜ்ஞானம் முதலியவைகளை முன்னிட்டு மோக்ஷத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தி செய்துகொண்டிருப்பவனுக்கு ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்தினுடைய அதிகாரத்தில் 'ந நிந்திதம்' என்று ஆரம்பித்து ஏழு ஶ்லோகங்களினால் ஸாமாந்யம் என்னும்பாகம் நிருபிக்கப்பட்டது 'விலாஸ' என்பது முதல் த்வயத்தின் இரண்டாவது கண்டத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபிக்கிற பதினேழு ஶ்லோகங்களினால் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனத்தின் மேன்மையை நிரூபித்துக்கொண்டு அதின்மூலமாக 'ஆஸ்திக்யம் (பலத்திலாசையுடையவனாயிருக்கை)' என்னும் பாகம் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது அதில் முதல் ஶ்லோகத்தினால் தன்னைப்பற்றிய பக்தியின் மஹிமையை நிரூபித்திருப்பதினால் ப்ரீதி அடைந்திருக்கிற பகவானால் உன்னிஷ்டப்படி எல்லாவற்றையும் செய்யப்போகிறேன் என்று சொன்ன பிறகு அந்தப் பகவானால் உண்டாக்கப்பட்ட தீவ்ரமான பக்தியையுடைய தான் அவனுடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பார்ப்பதில் காலதாமதத்தைப் பொறுக்காதவர் என்பதை ப்ரகாசம் செய்கிறார்—'விலாஸ' என்றாரம்பித்தது. 'பர',

'ஈஶ்வர' என்னும் பதங்களினால் ப்ரும்மா முதலியவர்களும் மனுஷ்யர் முதலியவர்களும் சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களின் ஆலயங்களாவது பூமி முதலாக ஸத்யலோகம் வரையிலுள்ள லோகங்கள். அவைகள் விளையாட்டினாலேயே எந்தத் திருவடியினால் அளக்கப்பட்டதுகளோ அது 'விலாஸ விக்ராந்த பராவராலயம்' என்னப்படுகிறது. 'எந்த பகவானுடைய மூன்று அடி வைப்புகளுக்குள் எல்லா லோகங்களும் அடங்கி இருக்கின்றனவோ' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினாலும், 1 'க்ராந்த்வா தரித்ரீம் மம தம் ததா திவம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினாலும் இது ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அப்படி அளந்தது ப்ரயாஸமாகவல்லாமல் விளையாட்டாகவே இருந்தது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'விலாஸ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் எல்லோருக்கும் ஸுலபம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி ஸுலபமானவன் ப்ரயத்தினமில்லாமல் ஆஶ்ரயிக்கத்தக்கவன் என்பதையும் அநிஷ்டத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியவன் என்பதையும் சொல்லுகிறார்— 'நமஸ்யதார்த்தி' என்றாரம்பித்து. நமஸ்காரம் செய்பவர்களுக்கு அப்பொழுதே எல்லாத் துக்கங்களையும் நாசம் செய்வதில் கொடுக்கப்பட்ட காலதாமதத்தை யுடைய என்றர்த்தம். அன்றிக்கே அதற்காக மற்ற வ்யாபாரங்களை நிவ்ருத்தி செய்திருக்கிற என்றர்த்தமாகவுமாம். 'க்ஷணோ வ்யாபார வைகல்யே காலபேதோத் ஸவேபி ச' என்று நிகண்டுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'யதம் ஶரணம்' என்பதற்கு வேறொரு உபாயமுமில்லாதவனாகிய எனக்கு என்னிஷ்ட ஸாதனமாயும் ப்ரயோஜனமாயுமிருக்கிற உம்முடைய திருவடித் தாமரையை என்றர்த்தம். ஸ்வரூபம் முதலியவைகளினால் எல்லை இல்லாத போக்யமாயும் ஆஶ்ரிதர்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாயும் இருக்கிற உம்முடைய, மோக்ஷத்திலாசையுடையவர்களினால் த்யானம் செய்யத் தக்கதும் முக்தி அடைந்தவர்களினால் அனுபவிக்கத் தக்கதுமாகிய பாதாரவிந்தத்தை என்றர்த்தம். 'கதா' என்பது முதலியதற்கு 'ஒருவனும் இவனைக் கண்ணால் பார்த்ததில்லை' என்றும், 'இவனைப் பார்ப்பதற்காக வேதம் ஒரு கண், யோகம் இரண்டாவது கண்' என்றும், 'வேதமோதுதலையும் மனனம் செய்வதையும் கண்களாகவுடையவன் இவனைப் பார்ப்பவன், மாம்ஸமயமான கண்களையுடையவன் அவனைப் பார்க்கிறதில்லை' என்றுமர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களினாலும், 2 'ந தே ரூபம் சக்ஷுஷா த்ரஷ்டும் ப்ரு

1 தரித்ரீம் - பூமியை, க்ராந்த்வா - அளந்து, ததா - அப்படியே, திவம் - ஆகாசத்தையும் (அளந்து)

2 பரம்மபூத: - பரப்ரம்மமாகிய, ஸ: - அவன், மாம்ஸ சக்ஷுஷா - மாம்ஸ மயமான கண்ணினால், த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, நஶக்யதே - முடியாதவன்.

ஸூஹ்ருத ஸுஸக்ருதே 1 'ப்ரத்யக்ஷாவஸி ந கஸ்ய' விஸ் என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களிலும் என்னைப்போன்றவர்களினால் பார்க்கத் தகாதவனாக ப்ரஸித்தனாக இருக்கிற உம்மை இப்பொழுதே இந்தக் கண்ணினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாயப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகிறேன் என்ற பிப்ராயம் இததால 'தாஸா ஶரவிரஹ்ரு வளரிः' என்கிற ந்யாயத்தினாலும் அர்ஜுனன் முதலியவர்களுக்குத் திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்த ந்யாயத்தினாலும் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அப்பொழுதே பார்க்கத்தகுந்தவனாகிறான் என்று ப்ரகாசப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் மோக்ஷத்தசையைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் 'அந்த இப்படிப்பட்ட பரமாத்மா மனதாகிற திவ்யமான கண்ணினால்' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலே போல ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாகிய ஜ்ஞானமாகிய கண்ணினால் என்றர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 30

கதா புந: ஶங்க ரதாங்க கல்பக
 த்வஜாரவிந்தாங்குஶ வஜ்ர லாஞ்சனம் |
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம்
 மதீய மூர்த்தாநம் அலங்கரிஷ்யதி? ‖ 31

கதா புநஶ் ஶங்க ரதாங்க கல்பக
 த்வஜாரவிந்தாங்குஶ வஜ்ர லாஞ்சனம |
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம
 மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி? 31

ப - ரை] த்ரிவிக்ரம - ஓ! த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த பகவானே, ஶங்க ரதாங்க கல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குஶ வஜ்ர லாஞ்சனம்—ஶங்க - சங்கு, ரதாங்க - சக்கரம், கல்பக - கல்பக வ்ருக்ஷம், த்வஜ - கொடி, அரவிந்த - தாமரைப்பூ, அங்குஶ - மாவட்டி, வஜ்ர - வஜ்ராயுதம், இவைகளை, லாஞ்சனம் - அடையாளமாகவுடைய, அதாவது இந்த ரேகைகளையுடைய, த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம்—த்வத் - உம்முடைய, சரணாம்புஜ - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடிகளின், த்வயம் - இரண்டு, மதீய மூர்த்தாநம் - என்னுடைய தலையை, கதா புந:-எப்பொழுது, அலங்கரிஷ்யதி - அலங்காரம் செய்யப்போகிறது? 31

---

1 கஸ்யசித - ஒருவனுக்கும, ப்ரத்யக்ஷ - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடியவனாக, நாஸி - ஆகிறதில்லை

பா] பிறகு ‘திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:’ என்பதுபோல் உடம்பால் பார்த்திக்கப்பட்ட ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று பகவானால் பதில் சொல்லப்பட்ட பிறகு தூரத்திலிருக்கிற எனக்கு அந்த ஸாக்ஷாத்காரம் மற்றொரு காலத்தில் ஸம்பவிக்கும் என்று ஸந்தேஹப்பட்டுக்கொண்டு சீக்கிரத்தில் தனக்கு நேரிடக்கூடிய விசேஷமான ஸம்பந்தத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறார்—‘கதா புந:’ என்று ‘புந:’ என்னும் பதம் ஸந்தேஹத்தோடு கூடியதைப் ப்ரகாசம் செய்கிறது ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பது மாத்திரத்தைவிட விசேஷத்தைக் காட்டுகிறதாகவுமாம் 1 ‘ஶங்க சக்ர கதா பத்ம ரேகாங்கிதம் பாதபங்கஜம் । ஶரச்சந்த்ர ப்ரதீகாஶ நகராஜி விராஜிதம் ॥ ஸுராஸுரைர் வந்த்யமானம் ருஷிபி: சிந்திதம் ஸதா । மூர்த்தானம் மாமகம் தேவ தாவகம் மண்டயிஷ்யதி ॥’, 2 ‘ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யைஷ பகவத் ஸ்மரணார்த்த விக்ரஹம் வஜ்ராங்குஶ த்வஜ ஸரோருஹ லாஞ்சனாஸ்யம் ॥’ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமான ஆகாரங்களை நினைக்கிறார்—‘ஶங்க ரதாங்க’ என்றாரம்பித்து ‘இந்த பரமமாகிய நம்மால் அநுபவிக்கத் தகுந்த வஸ்து ஸம்ராட் என்று சொன்னார்’ என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலும், 3 ‘ராஜாதிராஜ ஸர்வேஷாம்’ என்கிற ஸ்ம்ருதியிலும் ப்ரஸித்தமான ஸம்ராட்டாயிருப்பதற்கு இவை அடையாளங்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘லாஞ்சந’ என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே நாரதீய புராணத்தில் 4 ‘ப்ருங்காராஸந வாஜி குஞ்ஜர

1 தேவ - ஓ! தேவனே, சங்கசக்ரகதா பத்மை ரங்கிதம - சங்கம், சக்ரம், கதை, தாமரைப்பூ, இவைகளினால் அடையாளஞ் செய்யப்பட்ட, ஶரச்சந்த்ர ப்ரதீகாச நகராஜி விராஜிதம் - சரத்காலத்திலிருக்கிற சந்திரனுக்கு ஸமானங்களாகிய நகங்களின் வரிசைகளினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ஸுராஸுரை - தேவதைகள், அஸுரர்கள் இவர்களினால், வந்த்யமானம - ஸேவிக்கப்படுகிற, ருஷிபி - ருஷிகளினால், ஸதா - எப்பொழுதும், சிந்திதம - த்யானிக்கப்படுகிற, தாவகம - உம்முடையதாகிய, பாதபங்கஜம - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடி, மாமகம - என்னுடையதாகிய, மூர்த்தானம - தலையை, மண்டயிஷ்யதி - அலங்கரிக்கப்போகிறது

2 - ம் பக்கம் புடகோட்டு பார்க்க (ஶ்லோகம - 13).

3 எல்லா ராஜாக்களுக்கும் மேற்பட்ட ராஜா

4 ப்ருங்கார - கலசம், ஆஸனம - ஆஸனம், வாஜி - குதிரை, குஞ்ஜர - யானை, ரத - தேர், ஸ்ரீவத்ஸ - ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மரு, சாப - தனுஸ்ஸு, இஷுபி: - பாணங்கள், இவைகளினாலும், மாலா - மாலை, குண்டல - கடுக்கன், சாமர - சாமரம், அங்குச - மாவட்டி, யவ - யவதான்யம், இவைகளினாலும்,

[illegible] ஶைல த்வஜ தோமரை: । மத்ஸ்ய ஸ்வஸ்திக வேதிகா யஜந ஶங்காதபத்ராம்புஜை: பாதே பாணிதலே ச யே நரா ந்ருபதித்வம் யாந்தி ஸ்த்ரியோ ராஜ்ஞீத்வம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது 'த்ரிவிக்ரம' என்று அழைத்திருப்பதினால் தாழ்ந்தவன், உயர்ந்தவன், மேடு, பள்ளம், முதலிய வ்யத்யாஸங்களை யோசிக்காமல் எல்லாருடைய வும் தலையில் திருவடிகளை வைத்தவன் என்பதும் தனக்கு அது கிடை யாமையினால் துக்கமும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அப்ராப்ய ஜ யம்' என்பதற்கு 1 'அப்ராப்ய: கேஶவோ ராஜந்! இந்த்ரியைரஜி தை நரை:' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவர்களுக்கு அடையத்தகாதவனாக ப்ரஸித்தனாகிய உம்முடைய லக்ஷ்மீ, பூமி, இவர்களுக்கு விளையாட்டிற்காக ஏற்பட்ட தாமரைப் பூவாயும், ஶங்கம் முதலிய ரேகைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதி னால் ஆபரணம் போன்ற இரண்டு திருவடிகளும் என்றாத்தம் 'அதீவ தே பதாம்பு' என்பதற்கு மிகவும் தாழ்ந்தவனுயும் உம்முடைய திருவடிகளைத் தொடத்தகாதவனுயும்,மிகவும்துஷ்டனுகையினால் காளியனைப்போலதிரு வடித்தாமரைகளினால் அடக்கக்கூடியவனுயுமிருக்கிற என்னுடைய, வெகுநாளாய் 'ந நதம் (வணங்கமாட்டேன)' என்று உம்மை நமஸ்கா ரம் செய்யாமையினால் தோஷத்துடன் கூடிய தலையை, 'அலங்கரிஷ்யதி' பார்க்கிற ஸாத்விகர்களுக்குப் பார்க்கத்தகுந்ததாகச் செய்யப்போகிறது என்றாத்தம். இததால் கலியுகத்தினுலுண்டாகிய தோஷத்தை நிவ ருத்தி செய்வதும் பராத்திக்கப்பட்டதாகிறது மஹாபாரதத்திலும் இப்படியே 2 'பாதத்வாஜ வக்ராந்த: ஸமஸ்தாம் வஸுந்த

சைல - மலை, த்வஜ-கொடி, தோமரை: - தோமராயுதங்கள், இவைகளினு லும், மத்ஸ்ய - மீன், ஸ்வஸ்திக - ஸ்வஸ்திகம், வேதிகா - வேதி, யஜனம - விசிறி, இவைகளினுலும், ஶங்க - சங்கு, ஆதபத்ர - குடை, அம்புஜ - தாமரைப்பூ, இவைகளினால், அதாவது இந்த ரேகைகளினால், பாதே - காலிலும், பாணிதலே - உள்ளங் கையிலும (அடையாளம் செய்யப்பட்ட), நரா: - புருஷர் கள், ந்ருபதித்வம - ராஜாவாக இருக்கையையும், ஸ்திரிய:-ஸ்திரீகள், ராஜ்ஞீத்வம - ராஜஸ்திரீகளாக இருப்பதையும், யாந்தி - அடைகிறூர்கள்

1 ராஜந - ஓ! ராஜாவே, அஜிதை: - தங்களால் ஜயிக்கப்படாத, இந்த்ரியை:- இந்திரியங்களோடுகூடிய, நரை: -மனிதர்களினால், கேஶவ:-பகவான், அப்ராப்ய:- அடையத் தகாதவன்.

2 ஸ -அந்தப் பகவான், யாவத - எதுவரையிலும, வஸுந்தராம் - பூமியாக என்னை, பாதபத்மாப்யாம் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடிகளினால், பஸ்பர்

ஶே। தாவத் க்ஷம: ப்ருத்வீ ஸ்பர்ஶநே நாபவத் க்ஷம: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸம்ஸாரமாகிய அக்னியினால் கொளுத்தப்பட்ட நான் உம்முடைய திருவடியின் ஸ்பர்ஶத்தினால் பரீக்ஷித்தைப்போல உயிருடன் கூடினவனாகப் போகிறேன் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 1 'யாவந்ந சரணௌ ப்ராது: பார்த்திவ வ்யஞ்ஜநாந்விதௌ। ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி ந மே ஶாந்திர் பவிஷ்யதி॥' என்று பரதனுடைய வார்த்தையும், 2 'தஸ்ய தாம்ரதலௌ தாத! சரணௌ ஸுப்ரதிஷ்டிதௌ। ஸுஜாத ம்ருதுரக்தாபி: அங்குளீபி: அலங்க்ருதௌ॥ ப்ரயத்நேந மயா மூர்த்நா க்ருஹீத்வா அபிவந்திதௌ।' என்று மார்க்கண்டேயருடைய வார்த்தையுமறியத்தக்கது. அன்றிக்கே முகத்திலுள்ள பரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஶரீரத்தை அடைந்திருக்கிற தனக்குப் பரமபதத்தில் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருக்கிற பகவானுடைய பாதமூலத்தில் ப்ரவேசிப்பதில் அதிகதவரை இருக்கிறதென்று இவ்விடத்தில் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறதாகவுமாம். 31

விராஜமாநோஜ்ஜ்வல பீதவாஸஸம்
ஸ்மிதாதஸீ ஸூந ஸமாமலச்சவிம் ।
நிமக்ந நாபிம் தநுமத்யமுந்நதம்
விஶால வக்ஷஸ்ஸ்தல ஶோபி லக்ஷணம் ॥ 32

ஶே - தொட்டாரோ, தாவத் - அதுவரையிலும், க்ஷம:-க்ஷமன், ப்ருதவீஸ்பர்ஶநே- பூமியைத் தொடுவதில் ஶக்தியை யுடையவனாக, நாபவத் - ஆகவில்லை

1 யாவத் - எதுவரையிலும், பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ - ராஜாக்களின் அடையாளங்களோடு கூடிய, ப்ராது:- தமையனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய, சரணௌ- திருவடிகளை, ஶிரஸா - தலையினால், தாரயிஷ்யாமி - தரிக்கப்போகிறேனோ, (அதுவரையிலும்) மே - எனக்கு, ஶாந்தி:-ஶாந்தி, நபவிஷ்யதி - உண்டாகப் போகிறதில்லை

2 தஸ்ய:-அந்தப் பகவானுடைய, தாம்ர தலௌ - சிவந்த உள்ளங்கால்களை யுடைய, ஸுப்ரதிஷ்டிதௌ-நன்றாகப் பூமியிலமர்ந்திருக்கிற, ஸுஜாதம்ருது ரக்தாபி:-நன்றாக உண்டானதும், ம்ருதுவாயும், சிவந்ததாயுமிருக்கிற, அங்குளீபி:- விரல்களினால் அலங்க்ருதௌ - அலங்கரிக்கப்பட்ட, சரணௌ - திருவடிகள், மயா - என்னால், ப்ரயத்னேன - ப்ரயத்தினத்தினால், மூர்த்நா - தலையினால், க்ருஹீத்வா - பிடித்துக்கொண்டு, அபிவந்திதௌ - ஸேவிக்கப்பட்டன.

விராஜ மாநோஜ்வல பீத வாஸஸம்
ஸ்மிதாதஸீ ஸூந ஸமாமலச்சவிம் ।
நிமக்ந நாபிம் தநுமத்யம் உந்நதம்
விஶால வக்ஷஸ்தல ஶோபி லக்ஷணம் ॥ 32

ப - ரை] விராஜமாநோஜ்வல பீதவாஸஸம்—விராஜமாந-விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற, உஜ்வல - மிகவும் ப்ரகாசமான, பீதவாஸஸம் - பீதாம்பரத்தை உடையவராயும், ஸ்மிதாதஸீஸூநஸமாமலச்சவிம்—ஸ்மித – மலர்ந்திருக்கிற, அதஸீஸூந - காயாம்பூவிற்கு, ஸம – ஸமமான, அமல - நிர்மலமான, சவிம் - காந்தியை யுடையவராயும், நிமக்ந நாபிம் - பள்ளமாகிய தொப்பூளையுடையவராயும், தநுமத்யம் – மெல்லிய இடையை யுடையவராயும், உந்நதம் - உயரமானவராயும், விஶால வக்ஷஸ்தல ஶோபி லக்ஷணம்—விஶால-அகன்ற, வக்ஷஸ்தல - மார்பு ப்ரதேசத்தில், ஶோபி – ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, லக்ஷணம் - ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மருவையுடையவராயு மிருக்கிற 32

[இதுவும், பின் ஶ்லோகங்களும், 46 - வது ஶ்லோகத்திலிருக்கிற 'ஈத்ருஶம் (உம்மை)' என்கிற பதத்தோடு அந்வயிக்கின்றன]

பா] கீழ்ச்சொல்லியபடி ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து அவனுடன் சேர்ந்த பிறகு வரப்போகிற எல்லாவிதமான கைங்கர்யங்களுக்கும் உத்தேஶ்யனான பகவானை எல்லாக் கல்யாண குணங்கள், திவ்யமங்கள விக்ரஹம் முதலியவைகளோடு சேர்ந்தவனாக அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனமென்று பதினாலு ஶ்லோகங்களினால் விவரமாக அநுஸந்தானம் செய்கிறார் அதில் முதல் ஶ்லோகத்தின் முன்பாதியினால் பீதாம்பரத்தினுடைய வர்ணவிஶேஷத்தினால் விசித்ரமாக இருக்கிற 1 'அதஸீ புஷ்ப ஸங்காஶ: பீதவாஸா ஜநார்த்தந: । வ்யப்ராஜத ஸபாமத்யே ஹேம்நீவோபஹிதோ மணி: ॥' என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்ட திவ்யரூபத்தின் மொத்தமான சோபையை அநுபவிக்கிறார்—'விராஜமாந' என்றாரம்பித்து பீதாம்பரம் கறுத்த வர்ணத்தையுடைய திருமேனியோடு சேர்ந்திருப்பதினாலும் ஸ்வபாவத்தினாலும் விளங்குகிறதென்பதும் ப்ரகாசிக்கிறதென்பதும் காந்தியோடு கூடியதென்பதும் உசிதமாகிறது 'ஸ்மித' என்னும்பதம்

1 அதஸீ புஷ்பஸங்காஶ - காயாம்பூவிற்கு ஸமானமாகிய, பீதவாஸ - பீதாம்பரத்தையுடைய, ஜநார்த்தன ! - பகவான ஸபாமத்யே - ஸபைநடுவில், ஹேம்நி - தங்கத்தில், உபஹித - இழைக்கப்பட்டிருக்கிற, மணி, - நீலரத்னம் போல, வ்யப்ராஜத - விளங்கினார்.

இவ்விடத்தில் மலர்ச்சியைச் சொல்லுகிறது 'அதஸீஸூந' என்பது காயாம்பூ. கறுத்த நிறமுடையதாயும் அழகாயுமிருப்பதினால் திருமேனி அதற்கு ஸமமாக இருக்கிறது. 'ஸமாமலச்சவிம்' என்பதற்கு பரகாசமான காந்தியையுடைய என்றர்த்தம். அதாவது த்யானம் செய்பவர்களுக்குத் தோஷங்களுக்கு விரோதமான காந்தியையுடையவன் என்றர்த்தம். அவயவங்களுக்குள் முதலில் 'அஜஸ்ய நாபாவத்யேகமர்ப்பிதம்' என்று முன்பு சொல்லியபடி இவன் பரதேவதை என்பதைப் பரகாசம் செய்கிற ப்ருமமாவின் உத்பத்தி ஸ்தானத்தைக் குறிக்கிறார் — 'நிமக்நநாபிம்' என்று பள்ளமான தொப்பிளையுடையவரென்றர்த்தம். திருவயிறு எல்லாலோகங்களையும் உள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இளைத்திருப்பதினால் ஆச்சர்யம் என்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார் — 'தநுமத்யம்' என்று. அப்படியே கூரத்தாழ்வான் 1 'அண்டாநாம் வரத வதந்தி ஸந்த: ஸ்தானம் த்வது3ரமுத3ரம் கத2ம் நு கார்ஶ்யமஸ்ய। மாஹாத்ம்யம் ஸ்வத இஹ யேஷு நைதரேஷாம் ருத்3தி4ர்மஹிமகரீ நஹீதரேஷாம் ॥' என்று சொல்லியிருக்கிறார். 'உந்நதம்' என்பதற்கு அதிகத்துள்ளமாயிருக்கை முதலிய தோஷங்களில்லாமல் எல்லாரையும்விட மேற்பட்டவன் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவர் என்றர்த்தம். 'விசால' என்பது முதலியதற்கு மிகவும் விசாலமாகிய திருமார்பில் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ரக்ருதி தத்துவ ஸ்வரூபமாகிய லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமான ஸ்ரீவத்ஸமாகிற அடையாளத்தை உடையவர் என்றர்த்தம். இவ்விடத்தில் இரண்டாம்வேற்றுமையை யுடைய எல்லாப் பதங்களுக்கும் மேலே சொல்லப்போகிற 'ஸ்வாமிநம்' என்னும் பதத்தோடு அந்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 32

1 வரத - ஓ! வரதனே, ஸந்த: - பெரியோர்கள், தவதுதரம் - உம்முடைய திருவயிற்றை, அண்டாநாம் - அண்டங்களுக்கு, ஸ்தானம் - இடமாக, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள். அஸ்ய - இந்தவயிற்றிற்கு, கார்ஶ்யம் - இளைப்பு, கதம் - எப்படி உண்டானது, யேஷு - எந்த வஸ்துக்களில், ஸ்வத: - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, மாஹாத்ம்யம் - மஹிமை (இருக்கிறதோ), ஏஷாம் - இவைகளுக்கு, இதரேஷாம் - மற்ற வஸ்துக்களின், ருத்தி: - பெருமை, மஹிமகரீ - மஹிமை உண்டாக்குவதாக, ந ஸ்யாத் ஹி - ஆகாதல்லவா.

ஶகாஸ்தம் ஜ்யாகிண கர்கஶைஶ் ஶுபைஶ்
சதுர்பிராஜாநு விலம்பிபிர் புஜை: |
ப்ரியாவதம்ஸோத்பல கர்ண பூஷண
ஶ்லதாலகா பந்த விமர்த ஶம்ஸிபி: || 33

சகாஸதம ஜயாகிண காகமைஶ ஶுபைஶ
சதுாபி ராஜாநு விலமபிபி புஜை |
ப்ரியாவதம ஸோதபல காண பூஷண
ஶலதா லகா பநத விமாதத ஶமஸிபி. || 33

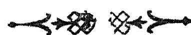
ப - ரை] ப்ரியாவதம்ஸோத்பல கர்ணபூஷண ஶ்லதாலகாபந்த விமர்த ஶம்ஸிபி:—ப்ரியா - பத்னிகளினுடைய, அவதம்ஸ - காதிறகுப் பூஷணமாகிய, உத்பல - கருநீதல புஷ்பங்கள, கர்ணபூஷண - காதிறகுப் பூஷணஙகள, ஶ்லத - அவிழந்திருக்கிற, அலகாபந்த - மயிா முடிச்சுக்கள், இவைகளினுடைய, விமர்த-அழுத்துவதினல், ஶம்ஸிபி:- தெரிவிக்கிற, ஆஜாநு விலம்பிபி:-முழங்கால் பாயநதம் தொங்குகிற, ஜ்யா கிண கர்கஶை:—ஜ்யா - நாண கயிற்றினுடைய கிண-காயபபினு லே, கர்கஶை: - காரணமாயிருக்கிற, ஶுபை: - அழகான, சதுர்பி: - நான்கு, புஜை: - கைகளினல், ஶகாஸ்தம் - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற. 33

பா] திருமாாபின் சோபை அனுஸநதானம செயயபபடடது. பிறகு வீர ரஸம, ஶ்ருங்கார ரஸம இவைகளோடு சோநதிருககிற திருக கைகளினசோபையை அனுஸநதானம செயகிறா—'ஶகாஸதம்' எனறு ரமபிதது அவதார தசையில சததுருககளை நிராகரிபபதறகாகச செயத வயாபாரங்களை பரகாசம செய்கிற நாண்கயிறறின காய்பபுகளினலை அடையாளததோடு கூடினதாயிருககை பரவிகரஹததின திருககை களிலும அநத அவதார விகரஹங்களோடு ஒன்றென்கிற அனுஸநதா னததினலநிரூபிககிறா—'கர்கஶை:' எனறு 'ஶுபை:'எனபதறகு ஔதார்யம, வீரயம, ஸௌநதாயம முதலியவைகளையுடைய எனறாத் தம பரரூபததிலும நான்கு கைகளையுடையவனயிருககை பரமாணததி லேறபடடதெனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறா—'சதுர்பி:' எனறு. அபபடியே விஷ்வக்ஸேன ஸமஹிதையில 'வைகுண்ட மெனகிற மேலான லோகததில லக்ஷ்மியோடு கூடினவராக மறற இர ண்டு பூமி, நீளை இவாகளினலை அடையபபடடவராய எலலா வறறிறகு மீஶவரனய எலலாவறறையும ஸ்ருஷ்டிபபவனகிய பகவான

பஞ்சோபநிஷன மந்தரமயமாகிய திவ்யமங்கள விக்ரஹததையுடையவ ருயும, பரக்ருதி ஸமபந்தமில்லாத ஶரீரங்களைத தரித்துக்கொண்டவா களாயும பாபங்களில்லாமலும உபதரவமில்லாமலும கைங்கைர்யத்தை எதிர்பார்த்துக கொண்டவர்களாயும ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களுமாயிருக்கிற நித்ய ஸூரிகளினுலும முக்தர்களினுலும ஸேவிக்கப்பட்டவராயும, நான்கு கைகளையுடையவராயும்,கறுத்த ஶரீரத்தை யுடையவராயும்,நித்யங்களாயும தோஷமில்லாததுமான ஆபரணங்களினுல எப்பொழுதும அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும, ஶங்கம, சக்கரம, முதலிய ஐந்து ஆயுதங்களினுல அடையப்பட்டவராயும, அநேகம தூண்களோடு கூடிய திவ்ய மண்டபத்தில திவ்யமான மேல்பரப்போடு கூடியதும, ஆதிஶேஷனுடைய படங்களினுல அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய திவ்யஸிம்மாஸனத்தின்பேரில இடதுகையை ஆஸனத்தில இடப்பக்கத்தி லூன்றிக்கொண்டு வலது முழங்காலில மற்றொரு கையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிருர்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே பாஷ்யகாரரினுல நித்யத்தில த்யானம சொல்லப்பட்டது பல பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையிலும 'தேவனுகிய வைகுண்டநாதன் ஆதிஶேஷனுகிய ஆஸனத்தில உட்கார்ந்து கொண்டு லக்ஷ்மீ, பூமி, நீளை, இவர்களினுல ஸேவிக்கப்பட்டவராய மற்றெல்லா அவதாரங்களோடும கூட ஶங்க சக்கரங்களைத தரித்துக கொண்டு அபயம கொடுக்கும முத்திரையை யுடைய மற்றொரு கையை யுடையவராய் கறுத்த மேகத்திற்கு ஸமமான நிறத்தை யுடையவராயும ஐஶ்வர்யம, மோக்ஷம, இவைகளாகிற பலத்தைக் கொடுக்கிறவராயும நித்ய லோகத்திலிருப்பவராயும த்யானம செய்யத்தக்கவர்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில அபய ப்ரதானம செய்யும முத்திரையோடுகூடிய கையை யுடையவனுயிருக்கை முதலிய வ்யாக்யானம சில சில தசைகளின வ்யாக்யானத்தினுல பொருந்துகிறது. சிலர் 'அவனுக்கு முகம எது, கைகள எது' என்றும, 'ராஜா கைகளாகச் செய்யப்பட்டான' என்றுமாத்தமுள்ள புருஷ ஸூக்த வாக்யங்களினுலும, 'இவனுக்குக் கைகளில முளைத்த விரல்கள பத்து, கால்களிலுண்டாகிய விரல்கள பத்து, இரண்டு தொடைகள, இரண்டு கால்கள, அவனுடைய ஶரீரமே இருபத்தைந்தாவது தத்துவம' என்றாத்தமுள்ள ஐதரேயோபநிஷத்தின வாக்யத்தினுலும, 'இரண்டு கைகளினுலும் வேதத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிருர்' என்று மாத்தமுள்ள வாக்யம ரஹஸ்யாம்நாயத்தில சொல்லியிருப்பதினுலும பரமாத்மா இரண்டு கைகளை யுடையவரென்ப தேற்படுகிறது என்று சொல்லுகிருர்கள. அது உசிதமல்ல, இந்த வாக்யங்கள் அந்த ஸந்தாபம முதலியவைகளினுல வேறு

தாதபாயஙகளை யுடையவைக ளாகையினுலே பரமாதமா நாலுகைகளை யுடையவன எனபதை மறுககாதாகையினுல ஸாதவத ஸமஹிதையில 'நாதம முடியுமபொழுது ஆகாசததில அளவிலலாதவருமம அநாதியு மாகிய பராநதனுயும ஜஞான ஸவரூபனுயு மிருககிற பகவான பகதாக ளுககு அனுகரஹம செயயவேணடு மெனகிற ஆசையினுல ரூபமிலலா தவராக இருநதபோதிலும தனககு ஸமானமிலலாத பரீரததினுல ரூபததை உடையவரா யிருககையை அடைநது பதினுயிரம பூாணசநதி ராகளுககு ஸமானமாகிய காநதியினுல பரபஞசததைத திருபதிசெயது வைததுககொணடு வரததைக கொடுபபதும அபயததைக கொடுககி றதுமாயு மிருககிற பஙக சககர அடையாளஙகளோடு கூடிய மூனறு லோகஙகளையும தூககுவதில ஸாமாததியததை உடைய இரணடுகைக ளோடும கூடினவராக இருககிருா' எனறு சொலலபபடடது அதுவும அநத இடததில சொலலபபடுகிற ஹருதயாகததை விதிககவநதது பௌஷ்கர ஸமஹிதையிலும 'புருஷனுடைய ஆகாரம போனற ஆகா ரததை யுடையவராயும இரண்டுகைகளை யுடையவராயும ஸூர்யனு ககு ஸமானஙகளாகிய தவஜஙகள, ஆபரணஙகள, பஙகம, சககரம, எனறு பெயருடைய அடையாளஙகள இவைகளோடு கூடியிருககிற பக வானை' எனறும, ஸோமநதவத ஸமஹிதையில 'ஆயுதஙகளொனறு மிலலாததும இரணடு கைகளையுடையதாயும ஸௌமயமாயும பஙகம, சககரம இவைகளையுடைய கைகளோடு கூடியதாயும மஹா புருஷனு டைய ரூபம போனற ரூபததையுடையதாயும மிகவும பரஸநநமாயு மிருககிறது அவனுடைய ரூபம' எனறும, பரதவாஜ ஸமஹிதையில 'பரமாதமா இரணடு கைகளுககுள ஒரு கையில சக்கரததையும மற ெருரு வலககையில பஙகததைத தரிததுககொணடவராயு மிருககிருா. மோக்ஷததை விருமபுகிறவன உடகாநதிருபபவராயும ஐபவாயத தை விருமபுகிறவன நிறகிறவராயும தயானம செயயவேணடும' என றும, ஸஙகாஷ்ண ஸமஹிதையில 'பரிசுததனுயும, ஸ்படிகததின காநதி போனற காநதியையுடையவனுயும ஸமமான திருவடிகளை யுடையவ னுயு மிருககிற புருஷோததமனுகிய தேவனுககுத தாமரைபபூவின மேலபாகததிலிருபபு ஒருமுகததையுடைய அநதப பகவானுககு வரத தைக கொடுபபதாயும அபயததைக கொடுககிறதாயும இருககிற இர ண்டு கைகளிருககினறன' எனறும சொலலியிருககிற இநத வாகயங களும, இதைபபோன்ற மறற வாகயஙகளெல்லாமுமஇபபடிபபடடரூபங களும் உண்டு எனபதை மாததிரம சொலலுகினறன ஆனநத ஸம ஹிதையில ஸதூலமெனகிற ரூபம எடடுககைகளையுடையதாகச சொல லபபடடது ஆகையினுல அதை ஆராதனம செயயவேண்டும எனறு

சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. அதுவும் பரரூபத்தைக் குறித்தே. அநேக ஸம்ஹிதைகளில் நான்கு கைகளையுடையவனென்று சொல்லியிருப்பதினா லும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும், தனக்கு மிகவும் இஷ்டமானதும், பெரியதாயுமிருக்கிற அநேக தேஹங்களை யுடைய பகவானை விகல்பமாக எப்படிப்பாவது த்யானம் செய்யலாம் என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் பொருத்தமுடையது. ந்ருஸிம் ஹன், க்ருஷ்ணன், முதலிய ஒவ்வொரு அவதார தசைகளிலேயே இரண்டுகைகளை யுடையவனாயிருக்கை, அநேகம் கைகளையுடையவனா யிருக்கை, வெவ்வேறு ரூபங்களின் வ்யத்யாஸங்கள் முதலிய உட்பிரிவு கள் அநேகம் காணப்படுகின்றன. பரரூபத்திலும் நிகமோதிதம், ஸாங்கேதிதம் முதலிய வ்யத்யாஸம் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட் டது. ஆகையினால் எல்லாம் பொருத்த முடையவைகளே. இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ஜ்யாகிண' என்றாரம்பிக்கும் பதத்தினால் தன்னுடைய பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தான் மஹாவீரனாயிருக்குந் தன் மையும், 'ஶ்ரியாவதம்ஸா' என்றாரம்பிக்கும் பதத்தினால் தனக்குத் தகுந்த வீரபத்னியோடு சேர்ந்திருப்பதும், அவளை முன்னிட்டுக் கொள்ளுவதினால் எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுந் தன்மையும் தெரி விக்கப்படுகின்றன. 33

உதக்³ர பீநாம்ஸ விலம்பி³ குண்ட³லா
லகாவலீ ப³ந்து⁴ர கம்பு³ கந்த⁴ரம் |
முக² ஶ்ரியா ந்யக்க்ருத பூர்ண நிர்மலா
ம்ருதாம்ஶு பி³ம்பா³ம்பு³ருஹோஜ்ஜ்வல ஶ்ரியம் || 34

உதக்ர பீநாம்ஸ விலம்பி குண்டலா
லகாவலீ பந்துர கம்பு கந்தரம் |
முக ஶ்ரியா ந்யக்ருத பூர்ண நிர்மலா
ம்ருதாம்ஶு பிம்பாம்புருஹோஜ்ஜ்வல ஶ்ரியம் || 34

ப - ரை] உதக்ர - உயர்ந்திருக்கிற, பீந - பெருத்த, அம்ஸ - தோள்களில், விலம்பி - தொங்குகிற, குண்டல - மகர குண்டலங்களில், அலக - மயிர்களின், ஆவலீ - வரிசைகள், இவைகளினால், பந்துர - அழகான, கம்பு - சங்கத்தைப்போன்ற, கந்தரம் - கழுத்தையுடையவ னையும், முகஶ்ரியா - முகத்தின் ஶோபையினால், ந்யக்க்ருத - திரஸ்கரி க்கப்பட்ட, பூர்ண - நிறைந்த, நிர்மல - களங்கமில்லாத, அம்ருதாம்

ஶசிபிம்ப - சந்திரமண்டலம், ஸரோருஹ - தாமரைப்பூ, இவைகளினுடைய, ஜய - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஶ்ரியம் - ஶோபையை யுடைத்தாயிருக்கிற 34

பா] இப்படிப் பீதாம்பரம் முதலாக மேல் உயரப்போகிற வரிசை க்ரமத்தினலே கைகளை அனுபவித்த பிறகு கழுத்தின் ஶோபையையும் முகத்தின் ஶோபையையும் அனுபவிக்கிறார்—'உதக்ர' என்றாரம்பித்து உதக்ர - உயர்ந்த, பீந - பெருத்த - என்றர்த்தம் உயர்ந்தும் பெருத்துமிருக்கிற தோள்களில் தொங்குகிற குண்டலங்கள், மயிர்களின் வரிசைகள், இவைகளினலே ஸுந்தரமான சங்கம்போலே அழகிய மூன்று கோடுகளினலலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்தை யுடையவன் என்றர்த்தம் 1 'ரேகாத்ரயாங்கிதா க்ரீவா கம்புக்ரீவேதி கத்யதே' என்று சொல்லப்பட்டது குண்டலங்களையும் மயிர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பது ஒன்றுக்கொன்று வர்ண விசேஷமாக பரகாசிக்கிறபடியினலே உண்டாகிய காந்தியைத் தெரிவிப்பதற்காக 2 'பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் ஸங்கல்பமயம் । தத் புண்டரீக நயநம் விஷ்ணோர் த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் முகம் ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயும் பரிசுத்தமாயும் மனோஜ்ஞமாயுமிருக்கிற முகத்தின் ஶோபையை யனுபவிக்கிறார்—'முகஶ்ரியா' என்றாரம்பித்து முகத்தின் காந்தியினலே என்றர்த்தம் எவனுடைய முககாந்தியினலே பூர்ணமாயும் களங்கமில்லாமலு மிருக்கிற சந்திரபிம்பமும் தாமரைப்பூவின் பரகாசமான ஶோபையும் திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவனும் என்றர்த்தம் தாமரைப்பூவின் ஶோபை பரகாசமாக இருக்கையாவது புதியதான மலர்ச்சி, காந்தி, மருதுவாயிருக்கை, முதலியவை அன்றிக்கே சந்திரபிம்பம், தாமரைப்பூ, இவைகளினுடைய பரகாசமான ஶோபை என்றர்த்த மாகவுமாம். 34

1 ரேகாத்ரயாங்கிதா - மூன்று கோடுகளினல் அடையாளம் செய்யப்பட்ட, க்ரீவா - கழுத்து, கம்புக்ரீவேதி-கம்புக்ரீவமென்று, கத்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

2 யத் - எந்த முகம், ஸ்ம்ருதம் - நினைக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, பும்ஸாம் - புருஷர்களினுடைய, ஸங்கல்பமயம் - ஸங்கல்பரூபமாகிய, அதாவது மனதினலே நினைக்கப்பட்ட, பாபம் - பாபத்தை, ஹரதி - போக்கடிக்கிறதோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, புண்டரீகநயநம் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய, விஷ்ணோ - விஷ்ணுவினுடைய, முகம் - முகத்தை, அஹம் - நான், த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப்போகிறேன்

𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂
𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤 𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌚𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌗𑌣𑍍𑌡 𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂
𑌲𑌲𑌾𑌟 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿 𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ 35

ப்ரபுத்த முக்தாம்புஜ சாரு லோசனம்
ஸவிப்ரம ப்ரூலத முஜ்ஜ்வலாதரம் |
ஶுசி ஸ்மிதம் கோமல கண்ட முந்நஸம்
லலாட பர்யந்த விலம்பி தாலகம் || 35

ப - ரை] 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂—𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 - மலர்ந்த, 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧 - புதிய, 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 - தாமரைப்பூவைப் போல, 𑌚𑌾𑌰𑍁 - அழகான, 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 - கண்களையுடையவராயும், 𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌂— 𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮 - விளையாட்டோடுகூடிய, 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌂 - கொடியைப்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌧𑌰𑌂 - ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற உதட்டை உடையவராயும், 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 - வெளுத்த காந்தியையுடைய சிரிப்பையுடையவராயும் 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌗𑌣𑍍𑌡𑌂 - ம்ருதுவான தாடைகளையுடையவராயும், 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂 - உயர்ந்த மூக்கையுடையவராயும், 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌾𑌲𑌕𑌂. 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 - நெற்றிவரையில், 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤 - தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற, 𑌅𑌲𑌕𑌂 - மயிரையுடையவராயுமிருக்கிற 35

பா] *கீழ்ச் சொல்லிய விதமாக முகத்தின் ஶோபையைத் தனித்தனியான அவயவங்களை நிரூபிப்பதினால் மறுபடியு மனுபவிக்கிறார்— '𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧' என்றாரம்பித்து '𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 - மலர்ந்திருக்கிற, 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧 - புதிதாகிய, அல்லது அழகான என்றர்த்தம் அப்படியே நிகண்டுவில் '𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 𑌮𑍂𑌢𑍇' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாமரைப்பூவைப்போல கண்கள் அழகாயிருப்பதாவது ஆஶ்ரயித்தவர்களைப் பார்த்ததினாலுண்டான ப்ரீதியினால் மலர்ந்திருக்கிறபடியினாலும் அவர்களை அனுக்ரஹம் செய்வதற்குத் தகுந்தபடி ப்ரஸந்நமாயிருக்கிறபடியினாலும் காந்தியின் மிகுதியினாலும். '𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌂' என்பதினால் தன்னுடைய பக்தர்களை அடைவதினாலுண்டாக்கப்பட்ட மலர்ச்சியின் மிகுதி தெரிவிக்கப்படுகிறது. '𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌧𑌰𑌂' என்பதற்குப் பவழம் முதலியவைகளைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற உதட்டையுடையவன் என்றர்த்தம். பவழமும் முத்தும் கலந்திருப்பதைப்போல உதட்டின் காந்தியினால் விஶேஷமாகிய சிரிப்பின் ஶோபையைச் சொல்லுகிறார்—'𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂' என்று. வெண்மை*

யான சிரிப்பை யுடையவன் என்றாத்தம் அன்றிக்கே 1 'ஹஸதிவ ந்ருபோ ஹஸதி' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல விரோதமான எண்ணத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில 'ஸ்மித' என்று சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் இப்படியே ஸ்ரீ பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில 2 'பூர்வ காமாநலாதப்தாம் யேஷாம் ப்ராப்தயே ... ஸ்வதந்தே நது சயோத்தேந ஹ்லாதயந் தோ ஷணே ந த...' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'கோமல பாஹு' என்பதற்கு மருதுவான தாடைகளையுடையவராயும் என்றும், 'உன்னஸம்' என்பதற்கு உயர்ந்த மூக்கை யுடையவராயும் என்றுமாத்தம் மயிர்கள் பின்பக்கத்தில் தோள்வரையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன வென்பது முன்பு சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்திலோ வெனில் முன்பக்கத்தில் நெற்றியின் மேல்பாகத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லுகிறார் — 'உதக்ர பீந' என்றாரம்பித்து 35

ஸ்புரத் கிரீடாங்கத ஹார கண்டிகா
மணீந்த்ர காஞ்சீ குண நூபுராதிபி: |
ரதாங்க சங்காஸி கதா தநுர்வரை
லஸத் துலஸ்யா வனமாலயோஜ்வலம் || 36

ஸ்புரத் கிரீடாங்கத ஹார கண்டிகா
மணீந்த்ர காஞ்சீ குண நூபு ராதிபி |
ரதாங்க சங்காஸிகதா தநுர்வரை
லஸத் துலஸ்யா வனமால யோஜ்வலம் || 36

ப — ரை] ஸ்புரத் - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, கிரீட - கிரீடம், அங்கத - தோள்வளைகள், ஹார - ஹாரங்கள், கண்டிகா - கழுத்திலணியக்கூடிய ஆபரணங்கள், மணீந்த்ர — கௌஸ்துபம், காஞ்சீகுணம்- அரநூண்மாலை, நூபுராதிபி:-சிலம்புதண்டை, இவை முதலியவை

1 அரசன் சிரிக்கிறவனைப் போலிருந்துகொண்டே சொல்லுகிறான்

2 பூர்வ காமாநலாதப்தாம் - முன்பு செய்த காமங்களாகிய நெருப்பின் தாக்கத்தினால் வருத்தத்தை அடைந்தவர்களாயும், யேஷாம் ப்ராப்தயே-அது ப்ராப்தியடைவதற்காக, த்யாயதாம் - த்யானம் செய்கிறவர்களினுடைய (மனதை), ஸ்வதந்தே ந்து சயோத்தேன - தன்னுடைய பற்களாகிற சந்திரன்களின் கூட்டத்திலிருந்துண்டாகிற, கோகணேந - காந்திகளின் ஸமூஹத்தினால், ஹ்லாதயந் - ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற (பகவான்)

களினாலும், ரதாங்க - சக்கரம், ஶங்க - சங்கம், அஸி - கத்தி, கதா - கதை, தந்வ வரைஃ - சிறந்த தனுஸ்ஸு, லஸத்துளஸ்யா - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற துளஸியினாலும், வநமாலயா - வனமாலையினாலும், அன்றிக்கே லஸத்துளஸ்யா - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற துளஸியையுடைத்தாயிருக்கிற, வநமாலயா - வனமாலையினாலும், உஜ்ஜ்வலம் - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற. 36

பா] ஈஶ்வரர்களென்று ஸந்தேஹிக்கக்கூடியவர்களாகிய ப்ரும்மா, ருத்திரன், இவர்களினுடைய முக்கியமான ரூபம் ருஷிகளின் வேஷத்தினால் இவர்கள் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் என்பதை ப்ரகாசப்படுத்துகிறது பகவானுடைய ரூபம் ஸ்வபாவமாக கிரீடம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினாலே ஸர்வேஶ்வரனென்பதைத் தெரிவிக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே சொல்லுகிறார் — 'ஹாரக' என்றாரம்பித்து 'கண்டிகா' என்பது கழுத்தில் அணியக்கூடிய ஆபரணம் 'கௌஸ்துப:' என்பது கௌஸ்துபம் அது ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானி தேவதை 'ஶ்ரீ' என்னும் பதத்தினாலே அளவில்லாத மற்றத் திவ்யாபரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன சக்கரம் முதலிய ஐந்தாயுதங்களும் மனது, தாமஸாஹங்காரம், நல்ல ஜ்ஞானம், புத்தி (அதாவது மஹான்), ஸாத்விகாஹங்காரம், இவைகளுக்கு அபிமானி தேவதைகளாக ப்ரஸித்தங்களாயிருக்கின்றன ஸ்பர்ஶம், ரூபம், வாஸனை முதலியவைகள் விஶேஷமாக இருக்கிறபடியினாலே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற துளஸியினாலே என்றர்த்தம் அன்றிக்கே எந்த வனமாலையில் துளஸி ப்ரகாசிக்கிறதோ அப்படிப்பட்டதென்று வனமாலைக்கே விஶேஷணமாகவுமாம் 'ஹாரக', 'உஜ்ஜ்வல' என்கிற பதங்களினாலே ஆபரணங்களும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருப்பதினாலே விஶேஷமான ஶோபையையுடையதாயிருக்கின்றன என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் [1] 'ஸ்வஸ்வாஸாதாரணையுக்தம் ஸ்வாநுரூபைஸ்ஸ்வபாவநுகுணைஃ। திவ்யைஸ் ஸ்வப்ரகாஶமயைஃ', [2] 'அந்யோந்ய ஶோபி ஶோபிதைஃ' என்றிவை முதலியது அறியத்தக்கது 'திவ்யைஃ' என்பதற்கு ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்பந்தமில்லாத அந்தந்த தேவரூபங்களாகிய என்றர்த்தம் 36

* * *

1 ஸ்வாநுரூபை: - தனக்குத் தகுந்தவைகளாயும், அநுபமை:- ஸமானமில்லாதவைகளாயும், சின்மயை: - சேதனங்களாகிய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபிகளாயும், ஸ்வப்ரகாஶமயை: - ஸ்வயம் ப்ரகாசங்களாயுமிருக்கிற, ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணை: - மாலைகள், வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், இவைகளோடு சேர்ந்திருக்கிற.

2 ஒன்றுக்கொன்றினுடைய காந்திகளினாலே ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிற (திவ்யமங்கள விக்ரஹம், ஆபரணம், இவைகளையுடையவனாகிய).

𑌚𑌕𑌰𑍍𑌥 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌟𑍍
𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌯𑌦𑍀𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌥𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌚 ॥ 37

சகர்தத யஸயா பவநம புஜாநதரம
தவ பரியம தாம யதீய ஜநம பூ. |
ஜகத ஸமஸதம யதபாஙக ஸமஶ்ரயம
யதாதத மமபோதி ரமநத யபநதிச | 37

ப-ரை] 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌟𑍍 - திருமாராபை, 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 - எவளுக்கு, 𑌭𑌵𑌨𑌂 - இருப்பிடமாக, 𑌚𑌕𑌰𑍍𑌥 - செய்தீரோ, 𑌯𑌦𑍀𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 - எந்த லக்ஷ்மீ பிறந்த க்ஷீரஸமுத்திரம், 𑌤𑌵 - உமக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - இஷ்டமான, 𑌧𑌾𑌮 - இருப்பிடமோ, 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍-எல்லா லோகமும், 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 - எந்த லக்ஷ்மியின் கடைக்கண் பார்வையை ஆதாரமாகவுடையதோ, 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 - எந்த லக்ஷ்மிக்காக, 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌃 - ஸமுத்திரம், 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌥𑌿 - கடையப்பட்டதோ, 𑌅𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌚 - அணையும் கட்டப்பட்டதோ 37

பா] இப்படிப்பட்ட கிரீடம் முதலியவைகளினால் எல்லாவற்றிற்கு ஈஶ்வரனென்று ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட பகவானுடைய எல்லாவற்றிற்கும் ராஜாவாயிருக்கும் தன்மை லக்ஷ்மியோடு கூடியவனுக்கே என்று மூன்று ஶ்லோகங்களினால் காரணங்களுடன் அனுஸந்தானம் செய்கிறார் அதில் 1 '𑌤𑍍𑌵𑌦𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾', 2 '𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂', 3 '𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃। 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍃𑌤𑌃 ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்க

---

1 தத - பிறபாடு, ஹரிவக்ஷஸதலஸதயா - விஷ்ணுவின மாாபிலிருககிற லக்ஷமியினால், அவலோகிதா - பாாககப்பட்டிருககிற, தேவா - தேவதைகள

2 உநநிதரபதமாக்ஷீம - மலாநத தாமரைப் பூவைபபோனற கணகளையுடைய, விஷ்ணுவக்ஷஸதலே - விஷ்ணுவின திருமாாபில, ஸதிதாம - இருககிற, ஶ்ரியம - லக்ஷமியை

3 தேவி - ஓ! லக்ஷமியே, தவாமருதே - உனனைவிட்டு, அநயா - வேறு, கா - எவள், தேவதேவஸய - தேவதைகளுககெலலாம தேவனாகிய, கதாப்ருத - கதையைத தரிததவனாகிய பகவானுடைய, யோகிசிநதயம - யோகிகளினால தயானம செய்யக்கூடிய, ஸாவயஜ்ஞமயம - எலலா யஜ்ஞஸவரூபமாகிய, வபு - ஶரீரததில, அதயாஸதே - வஸிககிறாள

ளில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘வக்ஷ்யதி’ என்று ஆரம்பித்து 1 ‘ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந: । நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥’ என்றிவை முதலிய வசனங்களில் ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘தவ ஸ்ரியம் யாஸ யதீய ஜந்மஸு:’ என்று. ப்ருஹ்மா முதலிய எல்லோரும் அவளுடைய கடாக்ஷத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட வைபவத்தை யுடையவர்கள் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—‘ஜகத் ஸமஸ்தம் யதபாங்க ஸம்ஸ்ரயம்’ என்று. அப்படியே 2 ‘த்வயா தேவி! பரித்யக்தம் ஸகலம் புவநத்ரயம்।விநஷ்டப்ராயமபவத் த்வயேதாநீம் ஸமேதிதம்॥ த்வயாவலோகிதாஸ்ஸத்ய: ஸீலாத்யைரகிலைர்குணை:।தநைஸ்வர்யைஸ்ச யுஜ்யந்தே புருஷா நிர்குணா அபி॥ ஸ்லாக்ய: ஸ குணீ தந்ய: ஸ குலீந: ஸ புத்திமாந்। ஸ ஸூர: ஸ ச விக்ராந்தோ யம் த்வம் தேவி! நிரீக்ஷஸே॥’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீமகாபாரதத்திலும் தேவேந்திர ஸம்வாதத்தில் லக்ஷ்மியினால் தன்னுடைய வைபவம் ‘புண்யங்களான மூன்று லோகங்களிலுமிருக்கிற ஸ்தாவரஜங்கமமாகிய எல்லா வஸ்துக்களும் பரமாத்மாவோடு கூடிய என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடையவேண்டுமென்று ஆசையுடையவர்களாய் யோ

---

1 ஏஷ - இந்த, க்ஷீரார்ணவ நிகேதன: - க்ஷீரஸமுத்திரத்தை இருப்பிடமாகவுடைய, ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடிய, நாராயண: - நாராயணன், நாகபர்யங்கம - ஆதிஶேஷனென்கிற படுக்கையை, உத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டு, மதுராம்புரீம் - மதுரா பட்டணத்தைக் குறித்து, ஆகத: - வந்தார்

2 தேவி - ஓ! லக்ஷ்மியே, த்வயா - உன்னால், பரித்யக்தம் - விடப்பட்டிருக்கிற, ஸகலம் - எல்லா, புவனத்ரயம் - மூன்று லோகங்களும், விநஷ்ட ப்ராயம் - நாசமடைந்ததற்கு ஸமானமாக, அபவத் - ஆச்சுது, இதானீம் - இப்பொழுது, த்வயா - உன்னால், ஸமேதிதம் - வ்ருத்தி செய்யப்பட்டது, நிர்குணா அபி - குணமில்லாதவர்களாயிருந்தபோதிலும், புருஷா - புருஷர்கள், த்வயா - உன்னால், அவலோகிதா: - பார்க்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, ஸத்ய: - அப்பொழுதே, ஶீலாத்யை: - நன்னடக்கை முதலிய, ஸகலை: - எல்லா, குணை: - குணங்களோடும், தனைஶ்வர்யைஶ்ச - தனம், ஐஶ்வர்யம், இவைகளோடும், யுஜ்யந்தே - சேருகிறார்கள், தேவி - ஓ! லக்ஷ்மியே, யம் - எவனை, த்வம் - நீ, நிரீக்ஷஸே - கடாக்ஷிக்கிறாயே, ஸ: - அவன், ஶ்லாக்ய: - கொண்டாடத்தக்கவன், ஸ: - அவன், குணீ - குணங்களையுடையவன், ஸ: - அவன், தந்ய - க்ருதார்த்தன், ஸ: - அவன், குலீந: - நல்ல குலத்தில் பிறந்தவன், ஸ - அவன், புத்திமாந் - நல்ல புத்தியையுடையவன், ஸ: - அவன், ஶூர: - ஶூரன், ஸ: - அவன், விக்ராந்த: - பராக்கிரமத்தை உடையவன்.

கம செயகிறார்கள அபபடிபபடட நான ஸூாயனுடைய வெயயிலி
னல மலரச செயயபபடட தாமரைபபூவில ஸாவபராணிகளுககும
ஐஶவாய முணடாவதறகாகத தாமரைபபூ மாலையை யணிநதவளாயக
கொணடு தாமரைபபூவில உணடானேன ஓ! தேவேநதிரனே, லக்ஷ்மி
யும் நானே, பூமியும நானே, ஸ்ரீயும நானே, ஶரததையும நானே,
மேதையும நானே, வினயமும நானே, ஜயமும நானே, ஸ்மருதியும
நானே, தைாயமும, நானே, ஸிததியும நானே, உனனுடைய ஸமபத
தும நானே, ஸவாஹா எனபவளும நானே, ஸவதா எனபவளும
நானே, வணககமும நானே, அடககமும நானே, பாயததினமும்
நானே நான ஜயததை அடைகிற ராஜாககளினுடைய ஸேனையின
முனபாகததிலும, அவாகள கொடிகளிலும தாமம செயவதையே ஸ்வ
பாவமாக வுடையவாகளின இருபபிடஙகளிலும, அவாகளுடைய பட
டணஙகளிலும எபபொழுதும ஜயிபபதையே ஸவபாவமாகவுடையவனு
யும யுததததில திருமபாதவனுயுமிருககிற ஶூரனிடததிலும எபபொ
ழுதும வஸிககிறேன மனுஷ்யாகளுககுள தாமததை எபபொழுதும
செயதுகொணடிருபபவாகளிடததிலும மஹா புததிமானிடததிலும
பராமமணாகளைத தேவதையாகப பாவிபபவனிடததிலும உணமை
சொலலுகிறவனிடததிலும வணககமுடையவனிடததிலும தானம
செயபவனிடததிலும எபபொழுதும நான வஸிககிறேன. நான எநத
இடததில வஸிககிறேனே அநத இடததிலேயே எனககு பரிய ஸகிக
ளாயும எனனைவிட மேறபடடவாகளாயும எனனிடததிலேயே தஙகள
ஸவரூபததை ஸமாபபிததவாகளாயு மிருககிற மறற ஏழு தேவிகளும
வஸிககிறாகள நானுளபட எட்டுபேரகளும வஸிககிறோம அதாவது
ஆசை, ஶரததை, தைாயம பொறுமை, ஐஶவாயம, வணககம, பூமி,
ஆக ஏழுபோகள எனனை அவாகள எலலோருககும முனனே போ
கிறவளான எடடாவதாக நினை' எனறு சொலலபபடடிருககிறது
விஷ்ணு ஸமருதியில கடைசியிலும, பருமம புராணததிலும, லக்ஷ்மீ
ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோததிரததிலும, பாஞசராததிர ஶாஸ்தரததிலும,
பருமமா, காஶயபா, மஙகணா, குபேரன முதலியவாகளின ஸம்ஹிதை
யிலும பருமமா, ருததிரன, இநதிரன முதலியவாகளும லக்ஷ்மிககு
வசபபடட ஐஶவாயததை உடையவாகளெனபது விஸதாரமாய அறியத
தககது. '[illegible]' எனபதறகு எவளை அடைவதறகாக எனறாததம
ஒருவாக்கொருவா பிரிவெனகிற பரஸதாவமே இலலாத லக்ஷ்மீ, அவ
ளுடைய பர்ததா, இவாகளுககுப பிரிவை அபிநயம செய்து மறுபடி
யும சோநதது சொலலபபடுகிறது தனனுடைய ஸஙகலபததிறகு வசப
படடதாகிய ஸ்வதநதிரமான லீலை ஆக்ஷேபிககததககதலல '[illegible]

எனபதறகு விஷ்ணுவாகிய அவதார தசையில கடைபபடடது எனறா ததம ராமாவதார தசையில அணைகடடபபடடது அபபடியே 1 ‘ததஃ ஸ்புரத்காந்திமதீ விகாஸி கமலே ஸ்திதா। ஶ்ரீர்தேவீ பயஸஸ்தஸ்மாதுத்திதா த்ருதபங்கஜா ॥’ எனறாரமபிதது 2 ‘திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா। பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஃஸ்தலம் ஹரேஃ ॥’ எனறும, 3 ‘அயமேஷ ஸேதுர் மயா பத்தஃ ஸாகரே மகராலயே। தவ ஹேதோர் விஶாலாக்ஷி நளஸேதுஃ ஸுதுஷ்கரஃ ॥’ எனறும சொலலபபடடது இநத ஶ்லோகததில ‘ஜந்ம ஸஹஸ்ரம்’ எனகிற பதததினுல அனுஷ்டையா யிருககிறுளெனபதும, மறறப பாதஙகளினுல பகவானுல பஹுமானம செயயபபடடவளெனபதும பரகாசம செயயபபடுகிறது 37

ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதாऽநுபூதயா
ப்யபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா ।
குணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஃ
ஸதா தவைவோசிதயா தவ ஶ்ரியா ॥ 38

ஸவ வைஶவாய ரூப்யேண ஸதாநுபூதயாப்
யபூாவவத விஸமய மாத தாநயா |
குணேந ரூபேண விலாஸ சேஷடிதை
ஸதா தவை வோசிதயா தவ ஶரியா || 38

---

1 தத - பிறபாடு, ஸபுரதகாநதிமதி - பரகாசமான காநதியையுடைய, விகாஸிகமலே - மலாநத தாமரைப்பூவில, ஸதிதா - இருககிற, ஸ்ரீ - லக்ஷ்மியாகிய, தேவி - தேவியானவள, தஸமாத - அநத, பயஸ - பாலிலிருநது, தருதபஙகஜா - தரிககபபடட தாமரைப்பூவை உடையவளாய்க கொணடு, உததிதா - உணடானுள்

2 திவயமால்யாமபரதரா - உததமமான மாலை, வஸதிரம் இவைகளைத தரித்துககொண்டவளாயும, ஸநாதா - ஸநானம் செய்தவளாயும், பூஷணபூஷிதா - ஆபரணஙகளினுல் அலஙகரிககபபட்டவளாயுமிருககிற லக்ஷ்மீ, ஸர்வதேவானும - எல்லாத தேவதைகளும, பஶயதாம - பாாததுககொணடிருககுமபொழுது, ஹரே - விஷணுவினுடைய, வக்ஷ ஸதலம-திருமாாபை, யயௌ-அடைநதாள்

3 விஶாலாக்ஷி - ஓ! கண்களையுடைய ஸீதையே, தவஹேதோ -உனககாக, ஏஷ -இநத, ஸேது - அணை, மயா - என்னுல, மகராலயே-மதஸயஙகளுககு இருபபிடமாகிய, ஸாகரே, ஸமுததிரததில, பதத:-கட்டப்படடது, நளஸேது - நளனுல கட்டப்படட இநத அணை,ஸுதுஷகர -வேறெருவராலும் செய்ய முடியாதது.

ப-ரை] ஸ்வைஶ்வர்ய ரூபேண-தன்னுடைய ப்ரபஞ்சத்தைச் ஶரீரமாக வுடைததாயிருக்கும் தன்மையினால், ஸதா - எபபோழுதும், அநுபூதயாபி - அனுபவிககபபடடிருந்தபோதிலும், அபூர்வவத்- புதிதானவளைப்போல, விஸ்மயம் - ஆஶ்சர்யத்தை, ஆததாநயா - செயகிற, குணேந - குணத்தினாலும், ரூபேண - ரூபததினாலும், விலாஸசேஷ்டிதை: - விளையாட்டு, வ்யாபாரம், இவைகளினாலும், ஸதா - எப்போழுதும், தவைவ - உனககே, உசிதயா - தகுநதவளா யிருக்கிற, தவ - உனக்கு, ஶ்ரியா - ஸம்பத்தாயிருக்கிற 38

பா] கீழே சொலலபபட்ட பஹுமானம செய்யபபடடவளாயும அதறகுத் தகுநதவளாயு மிருபபதையே அடுதத ஶலோகததில விவரிக கிறார்—'ஸ்வைஶ்வர்ய ரூபேண' எனறாரமபிதது. தனனுடைய பரபஞசததைச ஶரீரமாக வுடைததாயிருககும தன்மையினால என்றாத தம 'ஸதாநுபூதயா' எனபதறகு 1 'யோவேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:' எனறு சொலலபபடட ஸ்வபாவததிலேற படட பரதயக்ஷததினால எபபொழுதும நேராகப பாரககபபடடவளா யிருநதபோதிலும எனறாததம இதைச சொலலுவதிலபிபராயத தினால் இததோடு சோநததாகிய பரபஞசததைச ஶரீரமாக வுடைததா யிருககும தனமையைக காரணமாகச சொலலி இருககிறது அனறிக கே ஸ்வரூபம முதலிய எலலா விதஙகளினாலும 'ஶாஶ்வதே' எனகிற ஶலோகததில சொலலபபடடிருககும விதமாக எபபொழுதும கெட்டி யாக ஒன்று சோநதிருநதனுபவிபபது சொலலபபடுகிறதாகவுமாம 'அபூர்வவத்' எனபதறகு இதறகுமுன் பாரககபபடாதவளைப் போல என்றர்ததம. அனறிக்கே இதறகு முன இபபடி இருககலாமென்று யோசிககாதவருக்குபபோல எனறாததமாகவுமாம 'விஸ்மயம்' என்பதறகு 'அதபுத ரஸததிறகுக காரணமாகிய அபிபரா யததை, அதாவது எலலையிலலாத பரீதி விஶேஷத்தை எனறாததம. 'ஆததாநயா' என்கிற இடததிலும 'ஸதா (எப்பொழுதும)' எனபது அபிப்ராயத்தில கொளளபபடுகிறது. இததால ஸ்வபாவததிலேயே ஏற படடதாகிய பஹுமானம் செயயபபடடவளாய இருககை விவரிககப படுகிறதாகவுமாம 'குணேந' எனறாரமபிககிறதோவெனில எலலா விதததினாலும் தகுநதவள் எனபது சொல்லபபடுகிறது 'குண' என

1 ய: - எந்தப் பகவான், ஸர்வம - எல்லா வஸ்துவையும, யுகபத - ஒரேகால த்தில், ஸதா - எப்பொழுதும, ஸ்வத: - ஸ்வபாவததினாலேயே, ப்ரதயக்ஷேண - ப்ரத்யக்ஷததினால், வேத்தி - அறிகிறாரோ.

னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜ்ஞானம், கருணை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது 'ஶக்திவேண' என்பதற்கு ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் இல்லாததாகிய எல்லாலோகங்களுக்கும் தாயாரிவள் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய திவ்ய விக்ரஹத்தினால் என்றர்த்தம் 'விலாஸ' என்பதற்குப் பகவானுக்கு இடங்களாகிய லீலைகளினால் என்றர்த்தம் 'வெஷ்டிதைஃ' என்பதற்கு ஆஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவதாரம் செய்வது முதலியதினால் என்றர்த்தம் 'தவெவொசிதயா' என்பதினால் 1 'துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்', 2 'தெவத்வே தெவதேஹயம்', 3 'தெவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அனுரூபமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது 'தவஶ்ரியா' என்பதினால் 4 'விஷ்ணோஃ ஶ்ரீரநபாயிநீ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாகிய எப்பொழுதும் ஸ்திரமாக இருக்கிற பாதத்தாவிற்குப் பராதீனையாயிருப்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது மூன்றாம் வேற்றுமையையுடைய பதங்களுக்கு மேல் ஶ்லோகத்திலிருக்கும் 'தயா' என்னும் பதத்தோடு அந்வயம் சொல்லவேண்டியது 38

தயா ஸஹாஸீந மநந்தபோகிநி
ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந பலைக தாமநி ।
பணா மணி வ்ராத மயூக மண்டல
ப்ரகாஶ மாநோதர திவ்ய தாமநி ॥ 39

தயா ஸஹாஸீந மநந்த போகிநி
ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞான பலைக தாமநி |
பணா மணி வ்ராத மயூக மண்டல
ப்ரகாச மாநோதர திவ்ய தாமநி || 39

---

1 ஸமமாகிய சீலம், வயது, நடத்தை, இவைகளையுடைய (ஸீதையை அடைய ஸ்ரீராமனைத் தகுந்தவர்)

2 பகவான் தேவதையாக அவதரிக்கும்பொழுது இந்த லக்ஷ்மியும் தேவதையின் ஶரீரத்தை யுடையவளாகிறாள்

3 தேவதைகள், திர்யக்குகள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களுக்குள் (புருஷனாயிருப்பதெல்லாம் பகவானுடைய விபூதிகள், ஸ்திரீயாயிருப்பதெல்லாம் லக்ஷ்மியின் விபூதிகள்).

4 ஶ்ரீ: - லக்ஷ்மீ, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவிற்கு, அநபாயினீ - விட்டுப் பிரியாதவள்.

ப – ரை] ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந பலைக தாமநி—ப்ரக்ருஷ்ட மிகவும் அதிசயமான, விஜ்ஞாந - ஜ்ஞானம், பல - பலம், இவைகளுக்கு, ஏக - முக்யமான, தாமநி – இருப்பிடமாகிய பணாமணி வ்ராத மயூக மண்டல ப்ரகாஶமாநோதர திவ்யதாமநி—பணா - படங்களினுடைய, மணி - ரத்னங்களினுடைய, வ்ராத - ஸமூகங்களினுடைய, மயூக - கிரணங்களின், மண்டல - ஸமூஹத்தினால், ப்ரகாஶமாந - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, உதர - நடுவையுடைய, திவ்ய தாமநி - பரமபதத்தை உடைத்தாயிருக்கிற, அநந்தபோகிநி – ஆதிஶேஷனுகிற ஸாபபத்தில், தயா ஸஹ - அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மியோடு கூட, ஆஸீநம் - உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற 39

பா] 1'வைகுண்டேது பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா' என்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'தயா ஸஹ' என்று ஆரம்பித்து பூமி முதலிய மற்ற பத்னிகளைவிட லக்ஷ்மீ ப்ரதானமானவளாகையினால் இவ்விடத்தில் அவளைச் சொல்லி இருக்கிறது அவளைவிடவும் பகவான் ப்ரதானமென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஸஹ' என்னும் பதம் 'ஆஸீநம்' என்பதினால் 'அநேகம் தூண்களை யுடையதும் உறுதியாகச் செய்யப்பட்டதும் மிகவும் உறுதியானதும் மிகுந்த ப்ரகாசத்தை உடையதுமாகிய எந்த மண்டபத்தில் தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனுகிய பகவானிருக்கிறானே' என்றர்த்தமுள்ள தைத்திரீயோபநிஷத் வாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இந்த உபநிஷத் வாக்யம் பெரியோர்களினாலும் 2 'ஸர்வாத்ம ஸாதாரண நாதகோஷ்டீ பூர்த்தாவபி துஷ்பூரமஹாவகாஶம் । ஆம்நாத ஸஹஸ்ர ஸ்தூணாதி ஶப்தைராஸ்தானம் தத்வா ப்ரபத்யே

1 வைகுண்டேது - வைகுண்டமென்று பெயருடைய, பரே - மேலான, லோகே - லோகத்தில், ஜகத்பதி: - லோகங்களுக்கு யஜமானனுகிய, அசிந்த்யாத்மா - நம்மால் நினைக்கமுடியாத ஸ்வரூபத்தையுடைய, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ஶ்ரியா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடுகூட, ஆஸ்தே - இருக்கிறார்

2 ஸர்வாத்ம ஸாதாரணநாத கோஷ்டீபூர்த்தாவபி - எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும் பொதுவாகிய பகவானுடைய கோஷ்டியின் மிகுதியிலும், துஷ்பூரமஹாவகாஶம் - நிறைக்கமுடியாத பெரிய இடத்தையுடைய, ஆநந்தமயம் - ஆநந்த ஸ்வரூபமான, ஸஹஸ்ர ஸ்தூணாதி - 'ஸஹஸ்ரஸ்தூணம்' என்று ஆரம்பிக்கும் ஶ்ருதிவாக்யத்தினால், ஆம்நாதம் - சொல்லப்பட்ட, ஆஸ்தானம் - மண்டபத்தை, அவாப்நவானி அடையக்கடவேன்

பி॥' என்று எடுக்கப்பட்டது 'சநஞ்சைஷாபிபி' என்பதற்கு 1 'கந்தர்வாப்ஸரஸ: ஸித்தா: ஸகிந்நரமஹோரகா:| நாந்தம் குணாநாம் கச்சந்தி தேநாநந்தோயமுச்யதே ॥' என்று மிகவும் ப்ரஸித்தமான அநந்தனென்று பெயருடையவராயும், பூமியைத் தரிப்பதில் ஏவப்பட்டவராயுமிருக்கிற பெரிய ஸர்ப்பத்தின்மேல் என்றாத்தம் 'ப்ருக்ஷ விஜ்ஞாந பலைகபாத்மநி' என்பதற்கு மிகவு மதிகமான ஜ்ஞானம், பலம் இவைகளுக்கு ஒரே இருப்பிடமாயு மிருக்கிற என்றாத்தம் இந்த ஆதிஶேஷனுக்கு ஸங்கர்ஷணனென்று பெயருடைய வ்யூஹாவதாரத்தில் விஶேஷமான அபிமான மிருப்பதினால் அதற்குத் தகுந்த குணங்கள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன ஐந்துவிதங்களாகிய ஜ்யோதிஷ ஶாஸ்த்ரத்தின் ஸித்தாந்தங்களை உண்டு பண்ணினவராகையினால் இவருடைய ஜ்ஞானத்தின் மிகுதியும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாகிய பகவானுடைய திருமேனியைத் தாங்குவதினால் பலத்தின் மிகுதியும் ப்ரகாசமாயிருக்கிறது. 2 'இயம் மஹீ தேந நாகவர்யேண ஶிரஸா விஸ்ருதா ஸஹ। பிபர்த்தி மாலாம் லோகாநாம் ஸதேவாஸுரமாநுஷாம்॥' என்றிவை முதலியவைகளினாலும் இவருடைய பலம் ப்ரகாசமாயிருக்கிறது எந்த ஆதிஶேஷனுடைய படங்களிலிருக்கிற மாணிக்கங்களின் ஸமூஹங்களிலுண்டாகிய காந்தியின் ஸமூஹத்தினால் பரமபதம் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற மத்யதேஶத்தையுடையதோ அப்படிப்பட்ட ஆதிஶேஷன் இப்படிப்பட்ட ஆஶ்சர்யமான ஆகாரத்தை யுடையவரென்று மேல்பாதியினால் சொல்லப்பட்டார 'திவ்யாத்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வைகுண்டமென்று பெயருடைய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத நித்யமாகிய திவ்யமான பகவானுடைய விமானத்தைச் சொல்லுகிறது. 39

---

1 கந்தர்வாப்ஸரஸ: - கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுக்கள், ஸித்தா: - ஸித்தர்கள், ஸகிந்நரமஹோரகா - கிந்நரர்களோடு கூடிய ஸர்ப்பங்கள், குணாநாம் - குணங்களினுடைய, அந்தம் - முடிவை, நகச்சந்தி - அறிவதில்லை, தேந - ஆகையினால், அயம் - இந்த, ஆதிஶேஷன், அநந்த: - அனந்தனென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறார்

2 இயம் - இந்த, மஹீ - பூமி, தேந - அந்த, நாகவர்யேண - ஆதிஶேஷனால், ஶிரஸா - தலையினால், விஸ்ருதா - தரிக்கப்பட்டதாயக் கொண்டு, ஸதேவாஸுரமாநுஷாந - தேவதைகள், அஸுரர்கள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களோடு கூடிய, லோகாநாம் - லோகங்களின், மாலாம் - வரிசையை, பிபர்த்தி - தரிக்கிறது

𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑍋
𑌪𑌧𑌾𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌪 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌭𑍇𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍈
𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍈𑌃 ॥ 40

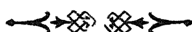
நிவாஸ ஶய்யாஸந பாதுகாமஶுகோ
பதாந வாஷாதப வாரணாதிபி |
ஶரீர பேதைஸ தவ ஶேஷதாம கதை
யதோசிதம ஶேஷ இதீரிதே ஜனை || 40

ப - ரை] 𑌤𑌵 - உமக்கு, 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾𑌂 - ஶேஷமாக இருக்கையை, 𑌗𑌤𑍈𑌃-அடைந்திருக்கிற, 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌪 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃—𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸-இருப்பிடம், 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 - படுக்கை, 𑌆𑌸𑌨𑌂 - உட்காரும் ஆஸனம், 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾 - பாதுகைகள், 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌕 - வஸ்திரம், 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌨 - தலையணை, 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌪 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 - மழை வெய்யில் இவைகளைத் தடுக்கும் குடைகள் முதலிய, 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 - வெவ்வேறு விகாரஹங்களினால், 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 - அவர் செய்யும் கார்யத்திற்குத் தக்கபடி, 𑌜𑌨𑍈𑌃 - ஜனங்களினால். 𑌶𑍇𑌷𑌃𑌇𑌤𑌿 - ஶேஷன் என்று, 𑌜𑌨𑍈𑌃 - ஜனங்களினால், 𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிற (முன் ஶ்லோகத்தில் 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌿 என்னும் பதத்தோடு அந்வயித்துக்கொள்ளவும்) 40

பா] *கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரபாவத்தையுடைய ஆஸனமாகிய ஆதிசேஷனை அவர் செய்யும் கைங்கர்ய விசேஷங்களுக்குத் தகுந்த மற்றொரு பெயரினாலும் விசேஷித்து நிரூபிக்கிறார்—'நிவாஸ' என்றாரம்பித்து 'நிவாஸ' என்பது பகவானுடைய ஸந்நிதி 'ஶய்யா' என்பது யோக நித்திரை செய்யும் தசையில் படுக்கை. 'ஆஸந' என்பது பாயங்க வித்யை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட திவ்ய ஸிம்ஹாஸனம் 'பாதுகா' என்பது* [1]'𑌅𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌹𑍇𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾

1 *ஆர்ய - ஓ! தலைமையாகிய ஸ்ரீராமனே, ஹேமபூஷிதே - ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாதுகே - பாதுகைகளே, பாதாப்யாம் - திருவடிகளினால், அதிரோஹ - ஏறும், ஏதே - இந்தப் பாதுகைகள், ஸர்வலோகஸ்ய - எல்லா லோகத்தினுடையவும், யோகக்ஷேமம் - யோகக்ஷேமங்களை, விதாஸ்யதா - செய்யப்போகின்றன.*

ஷ்யதே॥’ என்று அவதாரம் செய்திருக்கும் தசையில் பரஸித்தமான ப்ரபாவத்தை யுடையது ‘ஸம்ஸாக’ என்பது பீதாம்பரம் முதலிய பகவான் அணிந்துகொள்ளும் வஸ்திரம் ‘உபதானம்’ என்பது தலைக்கு ஆதாரமாகவும் திருவடிகளுக்கு ஆதாரமாகவும் இருக்கும் அணைகள் ‘வாரண’ என்னும் பதம் த்வந்த்வ ஸமாஸத்தையுடைய பதங்களுக்குக் கடைசியிலிருப்பதினால் ‘வஷ்டுவாரணம்’, ‘சத்ரவாரணம்’ என்றிரண்டிலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. ‘ஆதி’ என்னும் பதத்தினால் பாதபீடம் முதலியவைகளும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. ‘ஶரீர பேதைஃ’என்பதினால் ‘அவன் அளவில்லாத ரூபத்தையுடையவனாகிறான்’ என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற நியாயமும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது ‘தவ’ என்பதற்குக் கைங்கர்யம் செய்ய உத்தேஶ்யமாகிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு கூடிய உமக்கு என்றாத்தம் ‘ஶேஷதாம்’ என்பதற்குத் தன்னுடைய உபகாரமே ப்ரதானம் என்பதை அநாதரித்துவிட்டு அயலாருக்கு உபகாரம் செய்யக்கூடியதா யிருக்கையை என்றாத்தம் 1 ‘ஶேஷஃ பரார்த்தத்வாத்’ என்கிற ஸூத்ரத்தில் அபிப்ராயத்திலேற்பட்ட ஆத்தம் வேதாந்த ஸங்க்ரஹத்தில் ‘அயலாருக்கு மேன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததாயிருக்கையே எதற்கு ஸ்வரூபமோ அது ஶேஷம்’ என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. ‘யதோசிதம்’ என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லிய ஆத்தத்திற்குத் தகுந்தபடி என்றாத்தம் ‘ஜநைஃ’ என்பது பாமரன், விவேகி முதலிய எல்லா ஜனங்களுக்கும் இது பரஸித்தம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 40

தாஸஸ் ஸகா வாஹன மாஸனம் த்வஜோ
யஸ்தே விதானம் வ்யஜனம் த்ரயீமயஃ ।
உபஸ்திதம் தேந புரோ கருத்மதா
த்வதங்க்ரி ஸம்மர்த்த கிணாங்க ஶோபினா ॥ 41

தாஸஸ் ஸகா வாஹன மாஸனம த்வஜோ
யஸ்தே விதானம வ்யஜனம த்ரயீமயஃ ।
உபஸ்திதம தேந புரோ கருதமதா
த்வதங்க்ரி ஸம்மர்த்த கிணாங்க ஶோபிநா ॥ 41

1 பரார்த்தத்வாத் - அயலானுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தன்னுடைய ப்ரயோஜனமாக உடைத்தானதாகையினால், ஶேஷஃ - ஶேஷனென்று சொல்லப்படுகிறது.

ப - ரை] த்ரயீமய:-வேதஸ்வரூபியாகிய, ய: எந்த கருடன், தே-உமக்கு, தாஸ: - தாஸனே, ஸகா — ஸ்நேகிதனே, வாஹநம் - வாஹனமோ, ஆஸநம் — ஆஸனமோ, த்வஜ: - கொடியோ, விதாநம் - மேல் கட்டியோ, வ்யஜநம் - விசிறியோ, சேதந - அப்படிப்பட்ட, ஸ்வத்ஸ்வ ஸம்ஜ்ஞ கிணாங்க ஶோபிநா—ஸ்வத் - உம்முடைய, பத்ஸு - திருவடிகளின், ஸம்ஜ்ஞ - உராய்வதினாலுண்டான, கிண - காய்ப்பாகிற, அங்க - அடையாளத்தினால், ஶோபிநா - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, கருத்மதா: - கருடனால், வபு: - எதிரில, உபஸ்திதம் - ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிற 41

பா] இப்படி ஆதிஶேஷனைப்போலவே அந்தந்த ஸமயங்களுக்குத் தக்கபடி கைங்கர்யம் செய்வதற்காக அநேக விதங்களான ரூபங்களைக் கொண்டு கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருக்கிற கருடனால் ஸேவிக்கப் பட்டிருக்கிறீர் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'தாஸ:' என்றாரம்பித்து முன் ஶ்லோகத்தில் 'ஶேஷ:' என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஶ்லோகத்தில் 'தாஸ:' என்னும் பதத்தினால் அதுவே விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது ஶேஷமாக இருக்கை அசேதனத்தைக் குறித்து அசேதனத்திற்கு முண்டாகலாம் தாஸனாக இருக்கையோவெனில் சேதனனைக் குறித்துச் சேதனனுக்கே உண்டாகக்கூடியது, அப்படியே லோகத்தில் வ்யவஹரிக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் முதலில் 'தாஸ:' என்று சொல்லி இருப்பது தான் ஸ்நேகிதனாக இருக்கை முதலிய தசைகளிலும் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட தாஸனாக இருக்கை நீங்குவதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக இதுவும் 1 'லோகநாதஸ்ய ராமஸ்ய ஸகா தாஸோஸ்மி ராவண' என்று சொல்லப்பட்டது கருடனுக்கு அப்படி ஸ்நேகிதனாயிருக்கையும் சில ஸமயங்களில் அப்படி அபிநயிப்பதினால் உண்டானது அன்றிக்கே 2 'ஸமாநசித்த வ்ருத்திஸ்வம் ஸகித்வமிதி தர்ஶிதம்' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட அபிப்ராயம் ஸமமாக இருக்கை இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் வாஹனமாயிருக்கை முதலியதோவெனில் பகவான் போய்க்கொண்டிருக்கும் தசை முதலியவைகளில் அதற்குத் தகுந்தபடி அறியத்தக்கது

---

1 ராவண - ஓ! ராவணனே, லோகநாதஸ்ய - லோகங்களுக்கெல்லாம் நாதனான, ராமஸ்ய - ராமனுக்கு, ஸகா - ஸ்நேகிதனாகவும், தாஸ - தாஸனாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன்

2 ஸமானசித்த வ்ருத்தித்வம் - ஸமமான அபிப்ராயத்தை உடையவனாயிருக்கை, ஸகித்வம் - ஸ்நேகிதனாயிருக்கை என்று, தர்ஶிதம் - நிரூபிக்கப்பட்டது

'த்ரயீமய:' என்பதற்கு எல்லா வேதப்ரதிபாத்யதையுமுடையவர் என்றர்த்தம். இவ்வும் ஸ்ருதியில் 'அழகான இறகுகளையுடைய கருடனாகிறீர், உமக்குத் தலை த்ரிவ்ருத், காயத்ரம் கண்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலான ஸ்ருதிவாக்யமும், அப்படியே 'அவனுக்குக் காயத்ரீ ஜகதீ, என்னும் சந்தஸ்ஸுக்கள் இறக்கைகள் ஆயின, உஷ்ணிக், த்ரிஷ்டுப், என்கிற இரண்டு சந்தஸ்ஸுக்களுடைய பின்பக்கத்திலிருக்கும் இறகுகளாயின, அநுஷ்டுப், பங்க்தி, இரண்டும் சுமைகளை எடுக்கக்கூடிய பாகங்களாயின, ப்ருஹதீ என்னும் சந்தஸ்ஸு வாலதையாயிற்று அந்த பகவான் இந்தச் சந்தஸ்ஸுக்களாகிற தேரிலேறிக்கொண்டு இந்த வழியில் ஸஞ்சரிக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமும் சொல்லப்படுகின்றன. 'பக்ஷ: உபஸ்திதம்' என்பதற்கு முன்பக்கத்தில் எதிர்முகமாக நின்றுகொண்டு ஸேவிக்கப்படுகிற என்றர்த்தம். 'த்வதீய புக்தோஜ்ஜித ஶேஷ போஜிநா' என்கிற இது முன்பு சொல்லப்பட்ட நாண்கயிற்றின் காப்பைப்பற்றிச் சொல்லிய ந்யாயத்தை அநுஸரித்தாக காமங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கையை அபிநயஞ் செய்யும்பொழுது என்றறியத்தக்கது. 41

த்வதீய புக்தோஜ்ஜித ஶேஷ போஜிநா
த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்ம பரேண யத்யதா |
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி
தத்ததாநுஜாநந்தம் உதார வீக்ஷணை: ‖ 42

தவதீய புகதோஜசித ஶேஷ போஜிநா
த்வயா நிஸருஷடாதம பரேண யத யதா |
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா நயவேதி
தததததாநுஜாநநத முதார வீக்ஷணை. ‖ 42

ப - ரை] த்வதீய புக்தோஜ்ஜித ஶேஷ போஜிநா-த்வதீய - உம்முடையதாகிய, புக்தோஜ்ஜித ஶேஷ - ஸாப்பிடப்பட்டுத் தள்ளப்பட்ட மிகுதியை, போஜிநா - ஸாப்பிடுகிறவராயும், த்வயா - உம்மால், நிஸ்ருஷ்டாத்மபரேண — நிஸ்ருஷ்ட-வைக்கப்பட்டிருக்கிற, ஆத்ம — தன்னுடைய, பரேண - பாரத்தையுடையவராயும், ப்ரியேண - இஷ்டராயுமிருக்கிற, ஸேநாபதிநா - ஸேனாதிபதியாயிருக்கிற விஷ்வக்ஸேனரினால், யத் - எது, யதா - எப்படி, ந்யவேதி - அறிவிக்கப்பட்டதோ, தத் - அதை, ததா-அப்படியே, உதாரவீக்ஷணை: - கம்பீரமான பார்வைகளினால், அநுஜாநந்தம் - அனுமதி செய்துகொண்டிருக்கிற 42

பா] பிறகு பகவானுக்குத் தன்னுடைய விபவத்திற்குத் தக்கபடி தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட நித்யமான அதிகாரத்தையுடைய ஸேனாபதி கைங்கர்யம் செய்யும் விதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு 1 'த்வதீய புக்தோஜ்ஜித ஶேஷ ஜீவந:' என்று அவருடைய மந்திரத்தில் சொல்லி இருப்பதைச் சொல்லுகிறார்—'த்வதீய' என்றாரம்பித்து 'த்வதீய புக்தம்' என்பதற்கு உம்மால் சாப்பிடப்பட்டது என்றர்த்தம் சாப்பிடவேண்டியதாக போஜன பாத்திரத்தில் பரிமாறப்பட்டிருப்பதில் சாப்பிடப்படாமல் மிகுதியாயிருப்பது எதுவோ அது 'உஜ்ஜிதம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவே இவ்விடத்தில் சாப்பிடப்பட்டதின் மிகுதியாகையினால் 'ஶேஷ' என்னும் பதத்திற்குமர்த்தம். அன்றிக்கே சாப்பிடப்பட்டு நீக்கப்பட்டதில் ஒரு பாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், இந்த 'ஶேஷ' என்னும்பதம், மற்றபாகங்கள் மற்றவர்களுக்காகப் பிரிக்கவேண்டியதென்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் 'த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மபரேண' என்பதற்கு உம்முடைய இஷ்டப்படி நடக்கிற உம்மால் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட உம்முடைய எல்லாப் பாரத்தையுமுடைய என்றர்த்தம் அஸுரர்களை நிராகரிப்பது முதலிய காரியங்களில் ஸேனையை நிர்வஹிப்பது முதலிய பாரம் ஸேனாபதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த விஷ்வக்ஸேனரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது ஆகையினால் இவருடைய உத்திரவை முன்னிட்டு மற்றவர்கள் ப்ரவர்த்திக்கிறார்கள் லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது முதலிய பாரமும் விஷ்வக்ஸேனரிடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சிலர் வ்யாக்யானஞ் செய்ததும், பகவானுக்கு வசப்பட்டதாகிய இவருடைய மஹிமையின் மிகுதியை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக எல்லா வஸ்துக்களையும் ஶரீரமாகவுடைய ஒருவனுக்கேயல்லவோ 'நான் பகுவாகக் கடவேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்யக்கூடிய யோக்யதை உண்டு என்று முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆகையினாலேயே 2 'ஶ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்த ஸமஸ்தாத்மைஶ்வர்யம்' என்று ஸ்ரீ வைகுண்டகத்யத்திலருளிச் செய்திருப்பதும் பக்தர்களுக்குப் பகவானை ஸேவிப்பதில் உண்டாகிய விக்னங்களைப் போக்கடிப்பதிலும் மற்றப் பரிஜனங்களைக் கைங்கர்யங்களில் உபயோகப் படுத்துவதிலும் என்றறியத்தக்கது விஷ்

1 பகவானால் சாப்பிடப்பட்டுத் தள்ளப்பட்ட மிகுதியையே ஜீவனமாக வுடையவர்

2 ஶ்ரீமதி - ஸ்ரீமானாகிய, விஷ்வக்ஸேநே - விஷ்வக்ஸேனரிடத்தில், ந்யஸ்த - ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட, ஸமஸ்த - எல்லா, ஆத்ம - தன்னுடைய, ஐஶ்வர்யம் - விபவத்தையுடைய.

வக்ஸேனருடைய மந்திரத்தில் 'விஶ்வஸ்ருஜே' என்னும் பதம் முகத்தா களைப்போல (தங்களுடைய ஸங்கல்பமாத்திரத்தினாலேயே) ஸ்ருஷ்டிப்பது மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது அன்றிக்கே அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா வரையிலும் அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். நித்ய ஸூரிகளின் ஜ்ஞானம், ஸுகம், இவைகளுக்கு ஈஶ்வரனுடைய ஜ்ஞான ஸுகங்களோடும் தங்கள் ஒருவர்க்கொருவருடைய ஜ்ஞான ஸ்வரூபங்களோடும் மிகவும் ஸாம்யமுண்டாயிருந்தபோதிலும் விக்ரஹங்கள் அதிகாரங்கள் இவைகளில் வ்யத்யாஸம் பகவானுடைய நித்ய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்பட்டது 'ப்ரியேண' என்பது ஆதிஶேஷன், கருடன் இவர் முதலியவர்களிடங்களிலும் ஸமானம் இவ்விடத்திலோவெனில் தெரிவிக்கவேண்டிய அதிகாரியாகிய விஷ்வக்ஸேனரிடத்தில் அவர் வார்த்தையைத் தாண்டாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது 'நிவேதிதம்' என்று பாடமானால் 'யத்' என்று முன்னே சொல்லி இருப்பதற்கு எதிராக 'தத்' என்னும் பதம் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் 'ந்யவேதி தத்' என்கிற பாடமே ஸரியான பாடம் 'யத்' என்னும் பதம் முன்னே ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது பிறகு தத்' என்னும் பதம் அவஶ்யமாய் ப்ரயோகிக்க வேண்டியது என்று சொல்லுகிறார்களல்லவா விஷ்வக்ஸேனரால் தெரிவிக்கப்பட்டது பகவானுக்கு மிகவும் இஷ்டமதான் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'தத் ததா' என்றாரம்பித்து பகவானும் அவனுடைய பரிஜனங்களும் எல்லாந் தெரிந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் தெரிவிப்பதும், ஒருவர்க்கொருவர் கடாக்ஷங்களைச் செய்வது முதலிய வ்யாபாரங்களும் ஸ்வதந்திரனான பகவானுடைய லீலையினாலுண்டானவைகள். 'யத் யதா தத் ததா' என்று சொல்லியிருப்பது வஸ்துவின் ஸ்வரூபம், அதின் ஸ்வபாவம், இவைகளொன்றிலும் வேறபிப்ராயமில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக பார்வைகள் கம்பீரமாக இருக்கையாவது ஐஶ்வர்யத்தை ப்ரகாஶம் செய்வதினாலும் ஸௌந்தர்யம் முதலிய விஶேஷ குணங்களின் மிகுதியினாலும் அதை உத்திரவு செய்வதில் அபிப்ராயத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருப்பதினாலும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறபடியினாலும் 42

ஹதாகில க்லேஶ மலை: ஸ்வபாவத:
த்வதாநுகூல்யைகரஸை: தவோசிதை: |
க்ருஹீத தத்தத்பரிசார ஸாதநை:
நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவை: யதோசிதம் || 43

ஹதாகில கலேஶ மலை ஸவபாவதஸ
தவதாநுகூலயைக ரஸைஸ தவோசிதை |
கருஹீத தததத பரிசார ஸாதனைர
நிஷேவயமாணம ஸசிவை யதோசிதம || 43

ப - ரை] ஹதாகில க்லேஶ மலை:— ஹத - போககடிககப பட்ட, அகில - எல்லா, க்லேஶ - கலேசங்களாகிற, மலை: - அழுககுகளை யுடைய, ஸ்வபாவத: - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, த்வதாநுகூல்யைக ரஸை: - உமககு அனுகூலமாக இருபபதொன்றிலேயே ஆசையை யுடைய, தவ - உமக்கு, உசிதை: - தகுந்தவாகளாகிய, க்ருஹீத தத்தத் பரிசார ஸாதனை:— க்ருஹீத — கையில வைததுககோள் ளபபட்ட, தத்தத் பரிசார ஸாதனை: - அவரவாகளினுடைய கைங் காயங்களைச் செயவதறகுரிய கருவிகளையுடைய ஸசிவை: - கிங்கராக ளாகிய நித்ய ஸூரிகளினால், யதோசிதம் - தககபடி, நிஷேவ்யமாணம் - ஸேவிக்கடபட்டிருககிற 43

பா] *நிதய ஸூரிகளுககுள முககியாகளான இநத மூனறு பேர களும சொலலபபட்டாாகள பிறகு இவாகளைபபோலவே எண்ணிற நத நிதய ஸூரிகள கைஙகாயம செயயும விததலதை அதுவே தனககு அடையவேணடிய பரயோஜனமாக எணணிககொண்டு சொலலுகிறா— 'ஹதாகில' என்றாரமபிதது அவிதயை, அஹஙகாரம, ஆசை, தவே ஷம, பிடிவாதம, முதலியவைகள கலேஶஙகள, இவைகளே அழுககுக கள எனறு சொலலபபடுகினறன இவைகளை விடடுப பிரியாத மூனறு குணஙகளையுடைய பரகருதி ஸமபநதமாகவுமாம ஜஞானமிலலாதவாக ளெலலோரும கலேஶததை யடைநதவாகள ஜஞானமுளளவாகள சில கலேஶஙகளிலலாதவாகள ஒரு உபாயததினால எலலா கலேஶங களையும நிவருததி செயதவாகள முகதாகள நிதய ஸூரிகளோ வெனில அநாதியாகவே எலலா கலேஶஙகளையும போககடிததவாகள எனகிற அபிபராயததினால 'ஸ்வபாவத:' எனறு சொலலபபடடது ஶருதியிலும 'விஷ்ணுவினுடைய அநதப பரமபததலதை ஸூரிகள எப பொழுதும பாாததுககொணடிருககிறாாகள' எனறாததமுளள வாகயம சொலலபபடுகிறது இது முகதாகளின பரபாவததைப பறறியலல, எபபொழுதும பாாததுககொணடிருககிற அனேகம போகளைச சொ லலி இருப்பதினால. நிதயமாகவே எலலாவறறையும அறிநதவாகளா கையினால அவாகளுககு கலேஶம முதலியவைகள உணடாவதறகு இடமில்லை இவாகள் 'அநதப் பகவானை ஸூரிகள ஸதோததிரம*

செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் ஜாகரூகர்களாக இருக்கிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பகவானை அனுபவிக்கும் விதத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— 'ஸதா நாத ஶ்ருத்யைக ஸம்பதஃ' என்று உனக்குச் ஶேஷபூதர்களாயிருப்பதற்குத் தகுந்தவும் பரதந்த்ரர்களாக இருப்பதற்குத் தகுந்ததுமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தைச் செய்வது ஒன்றிலேயே ஆசையுடையவர்களாகிய என்றாத்தம். 'ஸதா நாத ஶ்ருத்ய' என்கிற பாடத்திலேயும் இதுவே அர்த்தம் (அதாவது ஸதா – எப்பொழுதும், நாத ஶ்ருத்யைக ஸம்பதஃ - உமக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்கள் என்றர்த்தம்) 'தவோபதேஶதஃ' என்பதற்கு அநாதியாக எல்லாம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கை, கர்மப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத விக்ரஹத்தை யுடையவர்களாக இருக்கை முதலியவைகளினால் உமக்குத் தகுந்தவர்களாகிய என்றாத்தம் இந்த மூன்று விஶேஷணங்களும் இவர்களுக்குப் பகவானால் உண்டானது இது ஆதிஶேஷன், கருடன் முதலியவர்களுக்கும் ஸமம் பரிசார ஸாதனங்களாவது குடை, சாமரம் முதலிய கைங்கர்யம் செய்யும் கருவிகள் 'ஸவிதேஃ' என்பதற்குக் கிட்டி இருந்து கைங்கர்யம் செய்வதிலும் அந்தந்த விபூதி விஶேஷங்களை நிர்வஹிப்பதிலும் ஆஜ்ஞை செய்யப்பட்டிருக்கிற நித்ய ஸூரிகளினால் என்றாத்தம். 'யதோசிதம்' என்பதற்கு அந்தந்த அதிகாரத்தில் செய்த உத்திரவிற்கும் பகவானுடைய அபிப்ராயத்திற்கும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே தாஸர்களாக இருக்கைக்கும் தகுந்தபடி என்றாத்தம் 43

अपूर्व नाना रस भाव निर्भर
प्रबद्धया मुग्ध विदग्ध लीलया ।
क्षणाणुवत् क्षिप्त परादि कालया
प्रहर्षयन्तं महिषीं महाभुजम् ॥ 44

அபூர்வ நாநா ரஸ பாவ நிர்பர
ப்ரபுத்தயா முக்த விதக்த லீலயா |
க்ஷணாணுவத் க்ஷிப்த பராதி காலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம் மஹாபுஜம் || 44

ப - ரை] अपूर्व नाना रस भाव निर्भर प्रबद्धया— अपूर्व - புதிதாயிருக்கிற, नाना — அனேகவிதங்களான, रस - ஶ்ருங்காராதி ரஸங்கள், भाव - அவைகளுக்குத் தகுந்த பாவங்கள்,

இவைகளினால், நிரூட்ஹ - நிறைந்திருக்கும்படி, ப்ரவாஹயா - வ்ருத்தி யடைந்துகொண்டு வருகிற, க்ஷணாணுவத் - க்ஷணத்தின் பரமாணுவைப்போல, க்ஷிப்த பராதிகாலயா — க்ஷிப்த-போக்கப்பட்ட, பராதி - ப்ரும்மாவின் ஆயுஸ்ஸு முதலிய, காலயா - காலங்களை யுடைத்தா யிருக்கிற, உதக்ர விதக்த லீலயா — உதக்ர-மூடர்களினுடையவும், விதக்த-ஸமர்த்தர்களினுடையதாகவு மிருக்கிற, லீலயா-விளையாடலினால், தேவீம் - ப்ரதான மஹிஷியான லக்ஷ்மியை, ப்ரஹர்ஷயந்தம் - ஸந்தோஷப் படுத்துகிற, தீர்காஜம் - நீண்ட கைகளையுடைய 44

பா] இப்படிப்பட்ட பகவானுக்கு எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் லக்ஷ்மியுடன் ஸமரஸமாக இருக்கும் தன்மையுண்டு என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ரஸபாவ' என்றாரம்பித்து கூரத்தாழ்வானாலும் இது 1 'க்ரீடேயம் ந கில நாதாந்யதாரஸ்ய ரஸதா ஸ்யாதேகரஸ்யா தயா' என்று சொல்லப்பட்டது 'ரஸபாவ' என்னும் பதத்தினால் ரஸம் பாவம் இவைகளினவரிசையில் மேலே உண்டாகிறது முன் உண்டானவைகளை விட விசேஷமானது என்பதாவது இதற்குமுன் அனுபவிக்கப் படாததைப்போல ஆஶ்சர்யமாக இருக்கிறதென்பதாவது சொல்லப்படுகிறது ரஸம், பாவம், இவைகளாவது காந்தர்வ வேதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட வீர ரஸம், ஶ்ருங்கார ரஸம் முதலியவைகளும் உத்ஸாஹம் முதலியவைகளும் அவைகளினால் நிறைந்ததாயும் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து வருகிறதாயு மிருக்கிற என்றர்த்தம் மூடர்களாக இருக்கை ஸமர்த்தர்களாக இருக்கை இரண்டும் கலந்திருப்பதினால் ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதென்று அபிப்ராயத்திலவைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'உதக்ர விதக்த லீலயா' என்று லீலை எப்பொழுதும் தனக்கு மேற்பட்ட எல்லை இல்லாததென்பதை ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்— 'க்ஷணாணுவத்' என்றாரம்பித்து க்ஷணத்தையே மலையின ஸ்தானத்திலிருப்பதாக ஆரோபித்துக்கொண்டு அதினுடைய அணுவாவது மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகிய ஒருபாகம் என்று இந்த உதாஹரணம் கல்பனை செய்யப்பட்டது அதைப்போல பரம் முதலிய காலம் போக்கடிக்கப் பட்டதென்று அதிஶயோக்தியாகச் சொல்லி இருக்கிறது ப்ருஹ்மாவினுடைய ஆயுஸ்ஸு பரம் என்று சொல்லப்படுகிற காலம் 'க்ஷிப்த' என

1 இயம் - இது, க்ரீடாகலு - விளையாட்டல்லவா, அந்யதா - கீழ்ச்சொல்லியபடி லக்ஷ்மியோடு ஸமரஸ்யம் இல்லாத பக்ஷத்தில, தயா - அவளுடன், ஏகரஸ்யாத - ஒரே அபிப்ராயத்தை உடைத்தாயிருக்கையினால, அஸ்ய - இந்த பகவானுக்கு, ரஸதா - ப்ரீதியைக் கொடுக்கிறதாக, ந ஸ்யாத - ஆகாது

னும் பத்தினால் எண்ணிறந்த ப்ரும்மாக்கள் கழிந்திருக்கிற காலம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்ம்ருதியில் 1 'கங்காயாஸ் ஸிகதா தாரா யதா வர்ஷதி வாஸவே। ஶக்யா கணயிதும் லோகே ந வ்யதீதா: பிதாமஹா:॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'மஹிஷீம்' என்பதற்கு ப்ரதான பத்னியாகிய லக்ஷ்மியை என்றர்த்தம். இவள் மிகவும் ப்ரதானம் என்னும் வ்யத்யாஸம் ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவத்தில் 2 'ஶேஷ ஶேஷாஶநாதி ஸர்வம் பரிஜநம் பகவதஸ்தத்ததவஸ்தோசித பரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்தீம்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ப்ரஹர்ஷயஸே' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லியிருப்பது இப்படியே எப்பொழுதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்னும் அபிப்ராயத்தை உடையது. இவ்விதமாக ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிற பத்னீ 3 'ஹ்ருஷ்டா பபூவ வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே' என்று சொல்லியிருக்கும் விதமாக ஸர்வஸ்வமாகிய தன்னுடைய ஆலிங்கனத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த பர்த்தாவின் கைகளின் பெருமையைச் சொல்லுகிறார்— 'மஹா புஜம்' என்று. இந்தக் கைகளின் பெருமை அவதார தசையில் 4 'பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:' என்று சொல்லப்பட்டது. 44

அசிந்த்ய திவ்யாத்புத நித்யயௌவந
ஸ்வபாவ லாவண்யமயாம்ருதோததிம் ।
ஶ்ரிய: ஶ்ரியம் பக்தஜநைகஜீவிதம்
ஸமர்த்தமாபத்ஸகமர்த்திகல்பகம் ॥ 45

1 கங்காயா - கங்கையின், ஸிகதா: - மணல்களும், வாஸவே - இந்திரன், வர்ஷதி - மழை பெய்யும்பொழுது, தாரா - தாரைகளும், யதா - ஸரியாக, கணயிதும் - எண்ண, ஶக்யா - முடியும், வ்யதீதா - கழிந்த, பிதாமஹா - ப்ரும்மாக்கள், கணயிதும் - எண்ண, நஶக்யா: - முடியாது

2 ஆதிஶேஷன், விஷ்வக்ஸேனர், முதலிய எல்லாப் பரிஜனங்களையும் பகவானுடைய அந்தந்த அவஸ்தைகளுக்குத் தகுந்த கைங்கர்யம் செய்வதில் உத்தரவு செய்துகொண்டிருக்கிற (லக்ஷ்மீ).

3 வைதேஹீ - ஸீதை, ஹ்ருஷ்டா - ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவளாக, பபூவ - ஆனாள், பர்த்தாரம் - பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமனை, பரிஷஸ்வஜே - ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள்.

4 லோக - லோகமானது, மஹாத்மன - மஹாத்மாவாயிருக்கிற, யஸ்ய - எந்தப் பகவானுடைய, பாஹுச்சாயாம் - கைகளின் நிழலை, அவஷ்டப்த: - ஆதாரமாகவுடையதோ.

அசிநதய திவயாதபுத நிதய யளவந
ஸவபாவ லாவணய மயா மருதோததிம |
ஶ்ரிய. ஶ்ரியம பகத ஜனைக ஜீவிதம
ஸமாதத மாபதஸக மாததி கலபகம || 45

ப — ரை] அசிந்த்யம் - எண்ணமுடியாததும், திவ்யம் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமில்லாததும், அத்புத - ஆஶ்சர்யமுமாயிருக்கிற, நித்ய - நித்யமாகிய, யௌவந - யௌவனத்தையே, ஸ்வபாவ - ஸ்வபாவமாகவுடைய, லாவண்ய-லாவண்யம் நிறைந்த, அம்ருதோததிம் - அம்ருத ஸமுத்திரமாக இருக்கிற, ஶ்ரிய: - லக்ஷ்மிக்கும், ஶ்ரியம் - லக்ஷ்மியாயிருக்கிற, பக்தஜநைக ஜீவிதம் - பக்தர்களாகிய ஜனங்களுக்கு முக்கியமான ஜீவனமாயிருக்கிற, ஸமர்த்தம் - ஸாமர்த்திய முடையவனுயும், ஆபத்ஸகம் - ஆபத்தில் தோழனுயுமிருக்கிற, அர்த்திகல்பகம் - யாசசம் செய்தவர்களுக்கு கல்பக வ்ருக்ஷம் போலிருக்கிற. 45

பா] பிறகு முதலில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதும் யௌவனத்தோடு சேர்ந்ததாயுமிருக்கிற எல்லா ஜனங்களின் மனதை இழுக்கக்கூடிய மோத்தமான ஶோபையையும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனுயிருக்கை, அனுபவிக்கத்தகுந்தவனு யிருக்கை, இவைகளுக்குக் காரணமாகிய குண விஶேஷங்களையும் சேர்த்தனுபவிக்கிறார்—'அசிந்த்ய' என்றாரம்பித்து. 'அசிந்த்ய' என்பதற்குப் பரமயோகிகளுக்கும் அளவிட முடியாமலிருக்கையும், குயுக்திகளினால் இது அஸம்பாவிதம் என்று நிராகரிக்கமுடியாமையும் அர்த்தம். 'திவ்யம்' என்பதற்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத என்றர்த்தம் 'அத்புத' என்பதற்கு எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இதற்கு முன்பு பார்க்கப்படாததைப்போல ஆஶ்சர்யத்தைக் கொடுக்கிறது என்றர்த்தம் 'நித்ய' என்பதற்கு கௌமாரம், கிழத்தனமென்கிற அவஸ்தைகளினால் அளவில்லாதது என்றர்த்தம் யௌவனமாவது லோகத்தில் பால்யத்திற்குப் பிறகு உண்டாக்கக்கூடியதாய் அழகான அமைப்புக்களையுடைய ஒருவித அவஸ்தை அதையே தனக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவமாக உடையதாகிய என்றர்த்தம் இது 'அம்ருதோததிம்' என்னும் பதத்திற்கு விஶேஷணமாகச்சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்டதாயும் லாவண்யமயமாயுமிருக்கிற என்றர்த்தம்,என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. 'லாவண்ய' என்பதற்கு லாவண்யம் நிறைந்த என்றர்த்தம் லாவண்யமாவது மோத்தமான ஶோபை. இதற்கு லக்ஷணமும் [1] 'ஹ்ருதயிஷ்டம் தேஜ ஊலாஹ்லா

1 பஹூனாபி -அதிகங்களான, அதபி:-ஜலங்களினால், பருதாகருதம - மருதுவாகச் செய்யப்பட்டதும, சக்ஷுரானந்த ஜநநம்-கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறதுமான,பூயிஷ்டம-அதிகமான, தேஜஸ்-தேஜஸ்ஸே,லாவணயமிதி - லாவண்யமென்று, கத்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

ஹா-ஜாஸி உ-ஜ்ரு-ஜ்கருதம் । வக்ஷ்-ராந்து ஜநநம் ஜாவண்ய்திதி கய்ரு தெ ॥' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லை இல்லாத போகயமாயும் மிகவும் பெரிய ஆகாரமாயும் இருப்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு அம்ருத ஸமுத்திரமென்று உபசாரமாகச் சொல்லி இருக்கிறது. ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத அம்ருதம் என்று சொல்லப்படுகிற சுத்த ஸத்வமாகிய த்ரவ்யமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். 'கஃ ஸ்ரீஃ ஸ்ரியஃ' என்று மேன்மையை ஸ்தாபிக்கிறதற்காகச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்திலே வெனில் கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஶ்யமாயும் எல்லை இல்லாத போகயமாயுமிருக்கிற ரூபம் பதனியோடு கூடியதென்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஸ்ரியஃஸ்ரியம்' என்று. 'ஹக்தஜநைக ஜீவிதம்' என்பதற்குப் பக்தர்களாகிய ஜனங்களுக்கு முக்கியமான ப்ராணனாயிருக்கிற என்றர்த்தம். 1 'மச்சித்தாஃ மத்கதப்ராணாஃ' என்றிவை முதலியது இங்கே நினைக்கத்தக்கது. அன்றிக்கே பக்தர்களாகிய ஜனங்களே எவனுக்கு ப்ராணனோ, அப்படிப்பட்டவன் என்றர்த்தமாகவுமாம். அப்படிப்பட்ட மிருந்த ப்ரீதியினாலல்லவோ தானே 2 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்றும், 3 'மம ப்ராணாஹி பாண்டவாஃ' என்றும் சொன்னார். 'ஸமர்த்தம்' என்பதற்கு லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது முதலியவைகளிலேபோல தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்குத் தன்னோடு ஸமமாக இருக்கையாகிற போகத்தைக் கொடுப்பதிலும் அதற்கு விரோதிகளைப் போக்குவதிலும் எந்தத் தடங்கல்களினாலும் தடுக்க முடியாதவன் என்று தாத்பர்யம். அப்படியே கீதையில் 4 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. 'ஆபத்ஸகம்' என்பதற்குத் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஆபத்து நேரிட்டால் பரிவுள்ள ஸ்நேகிதனைப்போல ஸமமான ஸுகதுக்கங்களையுடையவனாயிருக்கிற என்றர்த்தம். 'காமிகல்பகம்' என்கிற இடத்தில் 'க' என்பது விக்ருதி. தன்னை யாசித்தவர்களுக்குக் கல்பகவ்ருக்ஷம்போல எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கிறவனென்று தாத்பர்யம். அப்படியே

---

1 என்னிடத்திலே வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாயும் என்னிடத்திலே வைக்கப்பட்ட ப்ராணன்களை உடையவர்களாயும் (இருக்கிறார்கள் நித்ய ஸூரிகள்)

2 ஜ்ஞானியோவெனில் எனக்கு ஆத்மா என்றே என்னுடைய கொள்கை

3 பாண்டவர்கள் என்னுடைய ப்ராணன்களல்லவா

4 ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக (நான் அவதாரம் செய்கிறேன்)

1 'ஸர்வதே உபபத்தேஃ' என்று ஸூத்ரத்திலே சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே எவனுக்குத் தன்னை யாசித்தவர்கள் கல்பகவ்ருக்ஷமாக இருக்கிறார்களோ அவன் 'க்ஷிதிகல்பவ்ருக்ஷஃ' இதைத்தானே 2 'உதாரா ஸர்வ ஏவைதே' என்று சொன்னா அன்றிக்கே தன்னை யாசிப்பவர்களைத் தானே உண்டாக்குகிறார் என்றாத்தமாகவுமாம் அதாவது ஜீவாத்மாக்களுக்கு அநந்த ப்ரயோஜனங்களை விரும்புகிற தசையும் பகவானாலே உண்டாக்கப்பட்ட தல்லவா 45

𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷 𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌕𑌦𑌾𑌹𑌮𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌨𑌾𑌥 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 46

பவந்த மேவானுசரந் நிரந்தர
ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மனோ ரதாந்தர. |
கதாஹ மைகாந்திக நித்ய கிங்கர.
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத ஜீவித ? || 46

ப - ரை] அஹம் - நான், பவந்தமேவ - உம்மையே, நிரந்தரம் - இடைவிடாமல், அநுசரந் - பின்தொடர்ந்துகொண்டுமே, ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மநோரதாந்தரஃ—ப்ரஶாந்த - ஓய்வை அடைந்த, நிஶ்ஶேஷ - மிகுதி இல்லாத, மநோரதாந்தரஃ - வேறு ஆசையையுடையவனாய்க் கொண்டும், ஐகாந்திகநித்யகிங்கரஃ — ஐகாந்திக - ஒரே இடத்தில் நிஶ்சயத்தையுடையவனாய், நித்யகிங்கரஃ - எப்பொழுதும் தாஸனாக இருந்து கொண்டும், ஸநாதஜீவிதஃ-நாதனோடுகூடிய ப்ராணனை யுடையவனாய்க் கொண்டும், கதா - எப்பொழுது, ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி - ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன். 46

பா] இப்படி அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய பகவானை உள்ளபடியே அனுஸந்தானம் செய்து அதினாலுண்டாக்கப்பட்ட அதிக ஸந்தோஷத்தினாலே பரமபுருஷார்த்தத்தின் கடைசியாகிய ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்—'பவந்தம்' என்று ஆரம்பித்து அடையவேண்டியவனாயிருக்கை, அடைவிக்கிறவனாயிருக்கை, இவைகளுக்குத் தகுந்ததும் கீழ்ச் சொல்லப்பட்டவைகளுமாகிய

1 அத - இந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து, பலம் - எல்லாப்பலமும் உண்டாகிறது, உபபத்தே - அப்படியே யுக்தி இருக்கிறபடியினால்.

2 இவர்கள் எல்லோருமே உதாரர்கள்

எல்லா ஆகாரங்களுடன் நிறைந்த என்றாத்தம் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களாயும், ஸேவிக்கத்தகுந்தவர்களாயு மிருக்கிற மற்றவர்களை விலக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஏவ' என்னும் பதம் இத்தால் 1'ஶ்ரீகிஜேர யதி பொமெந நாவொ்தி வரம் வடி:ரா ஹ ஷராநரவெரா ஷதேகாா தெனெவ ஷஹ வொழுதெ ॥' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரன் முதலியவர்களைப் பின் தொடருவது விலக்கப்பட்டது அன்றிக்கே மோக்ஷத்தை அடைந்தவன் தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் பகவானுடைய பரிஜனங்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதும் அவர்களுக்குச் சேஷியாகிய பகவான் வரையிலும் இது தருபதிகரமாகிறது என்கிற புத்தியை முன்னிட்டு என்றபிப்ராயமாகவுமாம் 'அநுசர' என்பதற்கு அந்தந்த அவஸ்தைகளுக்குத் தகுந்த வ்யாபாரத்தினால் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு என்றாத்தம் இவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டுக் கைங்கர்யம் செய்வதை விலக்குவதற்காக 'நிரதம்' என்று சொல்லப்பட்டது மேல் எல்லை இல்லை யென்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருக்கிறது 'இந்த ஆநந்தமயமாகிய ஆத்மாவை அடைந்து பகவானுடைய கல்யாண குணங்களையே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவனுயத் தனனிஷ்ட பரகாரம் ரூபத்தை யடைந்து இந்த எல்லா லோகங்களிலும் அந்தப் பகவானைப் பின் தொடர்ந்து ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமும் இங்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இவ்விடத்தில் 2 'கஂரஷெு உரஙஉரந ஹவாம் ஷத ஷஹ வெஹெஷஹுாமிரிஷாநஷ ரமஷுதெ । அஹம் ஷவஂ கரிஷ்யாமி ஜாகுந் ஷவதஶுதெ॥', என்றும் 3 'தவாநஷூதி

1 கீதிஜஞ -பாடத்தெரிந்தவன, யோகேன - யோகத்தினால், பரமம் பதம்-பரமபதத்தை, நாபனோதியதி - அடையாமல்போவானேயானால், ருதாலய - ருத்திரனுக்கு, அனுசர-கிங்கரனுக, பூதவா - ஆகி, தேனைவஸஹ - அந்தருத்திரனோடேயே, மோததே - ஸந்தோஷப்படுகிறான.

2 மாம - என்னை, அனுசரம - கிங்கரனுக, குருஷவ - செய்துகொள்ளும், பவாமஸது - நீரோவெனில், வைதேஹயாஸஹ - ஸீதையோடுகூட, கிரிஸாநுஷு - மலைகளின தாழவரைகளில், ரமஸயதே - விளையாடப்போகிறீர, அஹம்-நான், ஜாகரத-விழித்துக்கொண்டும, ஸவபதஶ்ச - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, தே - உமக்கு, ஸாவம் - எல்லாக கைங்காயத்தையும, கரிஷயாமி - செய்யப்போகிறேன.

3 தே - உமமுடைய, அனுபூதி - அனுபவத்தினால், ஸமபூத - உண்டான, ப்ரீதி - ப்ரீதியினால், காரித - செயவிக்கப்பட்ட, தாஸதாம - கைங்காயத்தை, தேவ - ஓ! தேவனே, மே - எனக்கு,கருபயா - கருணையினால், தேஹி - கொடும, அநயதா - வேறு, கதிம-கதியை, நஜாநே - நான் அறியவில்லை

ஸம்ஹ்ருத வ்ருத்திகாரிக உபாஸகாம் । தேஹி மே க்ருபயா தேவ ! நஜானே மதி மன்யதா ||', என்றும், ¹ 'ஸர்வாவஸ்தோசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிஸ் தவ । பவேயம் புண்டரீகாக்ஷ ! த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம் ||' என்றிவை முதலியதும் நினைக்கத்தக்கது இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யம் கிடைப்பதற்காக இதர ப்ரயோஜனங்களில் எனக்கு உண்டாகிய ஆசைமுன்னாலேயே நிவ்ருத்தி செய்யத்தக்கது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ப்ரஶாந்த' என்றாரம்பித்து 'ஐகாந்திக' என்பதற்கு ஒரே இடத்தில் நிஶ்சயத்தையுடைய என்றர்த்தம் ப்ரம்மா ருத்திரன், முதலியவர்கள் அடைந்தபோதிலும் திரும்பிவருகிறதில்லையென்று சில ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்படுகிறது அப்படி இருந்தபோதிலும் ² 'ப்ரஹ்மணா ஸஹ தே ஸர்வே ஸம்ப்ராப்தே ப்ரதிஸஞ்சரே । பரஸ்யாந்தே க்ருதாத்மாந: ப்ரவிஶந்தி பரம் பதம் ||' என்று சொல்லி இருக்கிற ந்யாயமாக க்ரமமாக மோக்ஷமவரையிலும் முடிவுபெறுகிறதென்பது அவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'நித்ய' என்னும் பதத்தினால் இதரதேவதைகளினுடைய கைங்கர்யம் விலக்கப்படுகிறது இது ³ 'க்வாஹமத்யந்த துர்புத்தி:' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொன்ன புண்டரீகனைக் குறித்துப் பகவானால் ⁴ 'மஹாமதே வத்ஸ ஸத்புண்டரீக ஆகச்ச தே । மத்ரூபதாரீ நித்யாத்மா மம பாதபரிக்ரஹ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்பதற்கு உமக்குத் தாஸனாகிய என்

---

1 தவ - உமக்கு, ஸர்வாவஸ்தோசித - எல்லா அவஸ்தைகளுக்கும் தகுந்த, அஶேஷஶேஷதைகரதி - எல்லாக் கைங்கர்யங்களிலும் ஆசையுடையவனாக, பவேயம் - ஆக்கடவேன், புண்டரீகாக்ஷ - தாமரைப் பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய பகவானே, த்வமேவ - நீரே, மாம் - என்னை, ஏவம் - இப்படிப்பட்டவனாக, குருஷ்வ - செய்யும்

2 க்ருதாத்மான - ரக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, தே ஸர்வே - அவர்கள் எல்லோரும், பரஸ்ய - பரமமாகின ஆயுஸ்ஸின், அந்தே - கடைசியில், ப்ரதிஸஞ்சரே - ப்ரளயகாலம் ஸம்ப்ராப்தே - வரும்பொழுது, ப்ரஹ்மணாஸஹ - ப்ரம்மாவுடன் கூட, பரமபதம் - பரமபதத்தை, ப்ரவிஶந்தி - அடைகிறார்கள்

3 மிகவும் கெட்டபுத்தியை யுடைய நான் எங்கே

4 மஹாமதே - அதிகப் புத்தியையுடைய, வத்ஸ — குழந்தையாகிய, புண்டரீக - புண்டரீகனே, ஆகச்ச - இங்கேவா, தே - உனக்கு, க்ஷேமம் (உண்டாகவேண்டும்), மத்ரூபதாரீ — என்னுடைய ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, நித்யாத்மா - நித்யமான ஸ்வபாவத்தையுடையவனாய், மம - என்னுடைய, பாதபரிக்ரஹ:- திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டவனாய (இருக்கக்கடவாய்)

க்கு உம்முடைய ஸந்தோஷமே முக்கியமான ப்ரயோஜனம் என்றுதாத்பர்யம் இப்படித் தனக்கு வசப்பட்டதாயும் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டதாயுமிருக்கிற கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், இவைகளினுடைய பரமமில்லாத கைங்கர்யத்தைப்பற்றிய ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டதாகிறது இதற்கு முன்பு நீர் உபேக்ஷை செய்ததினால் நீராகிய நாதனையுடையவனாயிருந்தபோதிலும் நான் நாதனில்லாதவனைப்போலிருந்தேன் இப்படிப்பட்ட தீனதசை உம்முடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே எனக்கு நிவ்ருத்தியடையப்போகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸநாத ஜீவிதः' என்று 46

அஶுசிம் அவிநீதம் நிர்தயம் மாமலஜ்ஜம்
பரமபுருஷ! யோऽஹம் யோகிவர்யாக்ரகண்யை:।
விதிஶிவஸநகாத்யைர் த்யாதும் அத்யந்த தூரம்
தவ பரிஜநபாவம் காமயே காமவ்ருத்த:॥ 47

திக ஶுசிம விநீதம நிர்தயம மாமலஜ்ஜம
பரமபுருஷ! யோஹம யோகிவர்யாக்ர கண்யை. |
விதி ஶிவ ஸனகாத்யைர், த்யாதுமத்யந்த தூரம
தவ பரிஜன பாவம காமயே காமவ்ருத்த. ‖ 47

ப - ரை] அஶுசிம் - அபரிசுத்தனையும், அவிநீதம் - விநய மில்லாதவனையும், நிர்பயம்-பயமில்லாதவனையும், நிர்தயம் என்று பாடமானால் தயை யில்லாதவனையும் என்றர்த்தம், அலஜ்ஜம் - லஜ்ஜை யில்லாதவனையும் இருக்கிற, மாம் - என்னை, திக் - நிந்திக்கவேண்டும், காமவ்ருத்த: - இஷ்டப்படி நடக்கிற, ய: - எந்த, அஹம் - நான், பரமபுருஷ - ஓ! பரமாத்மாவே, யோகிவர்யாக்ரகண்யை:—யோகிவர்ய - (பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாகையினால்) மற்ற யோகிகளை விடச் சிறந்தவர்களுக்குள், அக்ரகண்யை:—முதலில் எண்ணத்தக்கவர்களாகிய, விதி ஶிவ ஸநகாத்யை:—விதி - ப்ரும்மா ஶிவ - ருத்திரன், ஸநக - ஸநகர், ஆத்யை: - இவர்கள் முதலியவர்களினால், த்யாதும் - த்யானம் செய்ய, அத்யந்த தூரம் - மிகவும் தூரமாகிய, அதாவது எட்டாததாகிய, தவ - உம்முடைய, பரிஜநபாவம் - கிங்கரனாக இருக்கையை, காமயே — ஆசைப்படுகிறேனே 47

பா] இப்படி மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனாயிருக்கும் தசையை என்னால் அடைவிக்கப்பட்டவரா நீர்? இதுவும் என்னுடைய குண

பவத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற படியினலே மோக்ஷ தசைக்கு ஸமானம், ஸனகர் முதலியவர்களைப் போல இந்தத் தசை உம்மாலும் சில காலம் அனுபவிக்கத் தக்கது என்று பகவானுடைய அபிப்ராயம் இருப்பதாக ஸந்தேஹித்துக் கொண்டு, தனக்கு முன்பு நிரூபிக்கப்பட்ட கார்பண்ய மிருக்கிற தென்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக தாமத்தைப் பொறுக்காதவனு கையினலே அதிக த்வரை இருக்கிற தென்பதை காட்டுவதற்காகவும், கிடைக்கத் தகாதவஸ்துவை விரும்புகிற தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளு கிறார்—'धिगशुचिम्' என்று 'धिक्' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருப்ப தினலே இங்கு இரண்டாம் வேற்றுமையாகச்சொல்லி இருக்கிறது 1 'ஆத்மநிந்தாத்மபூஜா' என்று தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளுவதும் ஶாஸ்த்ரங்களில் தடுக்கப்பட் டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் அது எல்லாவிடத்திலும் இல்லை. எப்படி ஹநூமான் முதலியவர்கள் தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்து கொள்ளுவதும் சில இடங்களில் குணமாகவே கொள்ளப்பட் டிருக்கிறதோ அப்படியே இவர் தம்மை நிந்தித்துக்கொ ள்ளுவதும் தன்னுடைய கார்ப்பண்யத்தைத் தெரிவிக்க கூடிய இந்த இடத்திலும் குணமாகவே கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது 'अशुचिम्' என்பதற்கு உம்முடைய கைங்கர்யம் செய்வதற்கு விரோதியாகிய ப்ரக்ருதி யோடு சேர்ந்தவனுயும், அத்துடன் சேர்ந்த க்லேசம், காமம் இவை முதலியவைகளினல் கெடுக்கப்பட்டவனுயும் அபிப்ராயத்தில் சுத்தி இல்லாம லிருந்த போதிலும் அது உடையவனென்பதைப் பாவித்துக் கொண்டவனுயு மிருக்கிற என்றார்த்தம். எப்பொழுதும் பரிசுத்தர்களா கிய நித்யஸூரிகளும் தோஷம் நிவ்ருத்தித்த முக்தர்களும் உமக் குக்கைங்கர்யம் செய்யத் தகுந்தவர்கள். அவர்களுக்குள் நான் எப்படிப் பட்டவன் என்று தாத்பர்யம். ஆசார்யர்களை ஆஶ்ரயி த்திருக்கும் உம்மை ஏன் இப்படி நிந்தித்துக் கொள்ளுகிறீர்? என்ருக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'अवि नीतम्' என்று ஆசார்யனுடைய உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நானி ருந்தேனேயாகில் அப்பொழுது க்ஷத்திர பந்துவைப்போல க்ரம மாக மோக்ஷத்தை அடைந்தவனுவேன். எனக்கு ஆசார்ய ஸம்பந்தமிரு ப்பதும் வினயமில்லாததினலே ஸாத்விகர்களைப் பரிகாஸம் செய்வதற்குக் காரணமாகவே ஆனது என்று தாத்பர்யம். தகாதவன் கிடைக்கத்த

---

1 தன்னை நிந்தித்துக்கொள்ளுவதும் தன்னைப் பூஜித்துக் கொள்ளுவதும் செய்யக்கூடாது

காத வஸ்துவில ஆசைபபடுவது 1 'பரத்ரவ்யேஷு அபித்யாநம் மநஸா அநிஷ்ட சிந்தநம்। விததாபிநிவேஶஶ்ச த்ரிவிதம் மாநஸம் ஸ்ம்ருதம் ॥' என்று ஸமருதியில சொலலி இருபபதிலை அபசாரமே ஆகும ஆகையிலை புரோடாசததை விருமபுகிறநாயககுபபோலஎனககுத தடியிலை அடிப பதே கிடைககும எனகிற பயமிலலாதவன நான என்று சொலலுகிறா- 'நிஸ்த்ரபம்' என்று 'நிர்த்தயம்' என்று சில புஸ்தகஙகளில பாடம அப் பொழுது பரமபாகவதாகளிலை அனுபவிககததகுந்த உததமமான அம ருததில விஷததைககலநதவனுகிய என்றாததம, என்று வயாகயானம செயதாாகள இவவிடததிலும எனனுடைய அபராதததிலை என்னைச சோநதவாகளுககும தோஷம உண்டாகும என்று தெரிநது கொணடும இபபடி பரவருததி செயவதிலை அவாகளிடததில தயை இலலாதவன நான என்று வயாகயானம செய்வது யுகதம 'ஶாம்' எனபதறகு அஹங காரம முதலியவைகளை உடையா என்று தாதபாயம தண்ணீாககுட மெடுககும வேலைககாாி சகரவாததியோடு சேருவதறகு ஆசைபபடுவ தைபபோல இவருடைய ஆசை அனுசிதமான விஷயததைபபறறியது என்று பெரியோாகளிலை பாிஹாஸம செயயததகுநதவன் நான் என்ப தை நினைததுககொண்டு சொலலுகிறா—'ஶஜ்ஜம்' என்று நிதய ஸூரி களிலை ஸேவிககததகுந்த பகவான் தன்னேடு சேருவதறகுததகாத வன எனகிற பாததுவததை பரகாசபபடுததுகிறா—'ஸவாஸநாஷ' என்று தான மிகவும தாழ்நதவன எனகிற பரஸிததியையும இபபொழு தும தோஷம தொடாநதுவருகிறது எனபதையும அபிபராயததில வைத துக்கொணடு சொலலுகிறா—'யோகீ' என்று 'யோகிவர்ய'ாகளா வது யோகிகளுககுள சிறநதவாகளாகிய பகவானிடத்தில பகதி செயது கொணடிருபபவாகள அப்படியே கீதையில 2'யோகிநாமபி ஸர்வே ஷாம்' என்றாரமபிததுச சொலலபபடுகிறது அவர்களுககுள அகாகண் யராவது முதலில எண்ணததககவாகள விபிஶ்சிதஸ்ஸநகாத்யை:' என்பதிலை உபய பாவனையை யுடையவாகளாயும பரும்மபாவனையை யுடையவாகளாயு மிருககிற எலலாரையும சேர்ததுசசொலலி இருககி

1 பரத்ரவ்யேஷு - அயலாருடைய வஸ்துக்களில, அபித்யானம - தனனு டைய தென்கிற எணணமும், மனஸா - மனதிலை, அநிஷ்ட சிநதனம்-அயலா ருககு அநிஷடம உண்டாகவேணடு மென்று எணணுவதும, விததாபிநிவேஶ — வீணை பிடிவாதமு மாகிய, த்ரிவிதம-இநத மூனறு விதமும், மாநஸம -மனஸ்ஸி லை செயயபபடுகிற அபசாரஙகளாக, ஸ்ம்ருதம - சொல்லப்பட்டது

2 யோகிநும - யோகிகளுககுளளும, ஸர்வேஷாமபி-மற்ற எலலோருககுள் ளும, என்னை எவன் தயானம செயகிருனே அவன் சிறநதவன்

றது. 'த்யாதுமத்யந்ததூரம்' என்பதினால் அடையவேண்டியதைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டியதில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தவபரிஜநபாவம்' என்பதற்கு உமக்குத் தகுந்தவர்களாகிய ஆதிசேஷன், கருடன் முதலியவர்களைக் கிலலாத பரிஜனங்களையுடையவராகையினால் மற்றொருவரைப் பற்றி அபேக்ஷை இல்லாத உமக்குத் தாஸனாக இருக்கையை என்றாத்தம் அன்றிக்கே பரிஜனங்கள் செய்யும் காரியமாகிற கைங்கர்யத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம். 'காமயே' என்பதற்கு எனக்குக் கேவலம் ஆசைமாத்திரம் இல்லை. பின்னை எதுவென்னில் தாமதத்தைப் பொறுக்க முடியாத மிகவும் தீவ்ரமான ஆசையுடையவனாக இருக்கிறேன் என்று தாத்பர்யம். எவனுடைய நடத்தை தனிஷ்டப்ரகாரமிருக்கிறதோ அவன் 'காமவ்ருத்த:' என்னப்படுகிறான். லோகம், ஶாஸ்த்ரங்கள் இவைகளை அநாதரித்தும் தான் யோசிக்காமலும் தனிஷ்டப்ரகாரம் செய்கிறவன் என்றர்த்தம். 1 'லோகயாத்ரா பயம் லஜ்ஜா தாக்ஷிண்யம் த்யாகஶீலதா | பஞ்ச யத்ர ந வித்யந்தே ந குர்யாத்தேந ஸங்கதிம்' || என்று எல்லோராலும் விடத்தகுந்த நான் எப்படி உம்மை அடையத் தகுந்தவனாவேன் என்று தாத்பர்யம். 47

அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்
பதிதம் பீமபவார்ணவோதரே |
அகதிம் ஶரணாகதம் ஹரே
க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு || 48

அபராத ஸஹஸ்ர பாஜனம்
பதிதம் பீம பவார்ண வோதரே |
அகதிம் ஶரணாகதம் ஹரே !
க்ருபயா கேவல மாத்மஸாத் குரு || 48

ப - ரை] அபராத ஸஹஸ்ரபாஜநம் - அனேகவிதமான அபராதங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், பீமபவார்ணவோதரே - பயங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் பதிதம் - விழுந்தவனையும், அகதிம் - வேறுகதி இல்லாதவனையும், ஶரணாகதம் - ஶரணமாக அடைந்தவனுமிருக்கிற என்னை, ஹரே - ஓ! பகவானே, க்ருபயா கேவலம்-

1 லோகயாத்ரா – லோகங்களின் நடவடிக்கை, பயம்-பயம், லஜ்ஜா - வெட்கம், தாக்ஷிண்யம்-ஸாமர்த்தியம், த்யாகஶீலதா-தாமதத்தைச் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாயிருக்கை, பஞ்ச-இவ்வைந்தும், யத்ர-எவனிடத்தில், நவித்யந்தே-இல்லையோ, தேந-அவனுடன், ஸங்கதிம் - சேருவதை, நகுர்யாத்-செய்யக்கூடாது.

க்ருபையினாலே மாத்திரம், ஶுத்த ஸாத்த்வ - உமக்கு கிங்கரனாகச் செய்து கொள்ளும் 48

பா] இப்படி உம்மாலேயே நிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடியவனாகிய நீர இப்பொழுதும் அபராதியாக இருக்கிறீரேயானால் அப்பொழுது சீக்கிரத்தில் என்னை அடைவதை எப்படிக் கொடுக்கப்போகிறேன்? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக நான் தகாதவனாக இருந்தபோதிலும் மிகவும் தயை செய்யக்கூடியவனாகையினால் உம்மை அடைவதற்குத் தகுந்தவனாகச்செய்து கொள்ளுவதையும் உமக்குக்கிங்கரனாக்கிக் கொள்ளுவதையும் க்ருபையினால் நீரே செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸுபராய' என்றாரம்பித்து 'நிந்திதம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்திலும் 'ஸுபராபஸஹஸ்ரஸஹ்ஜந:' என்று அநுவதிக்கப்பட்டது அதுவும் பொறுமை முதலிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய உம்மால் அதெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'விஜ்ஞத:' என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதே 'வதிதம்' என்றாரம்பித்து மறுபடியும் சொல்லப்படுகிறது ஜ்ஞானிகளுக்குப்புண்ய பலங்களை அனுபவிப்பதும் ஆசைதுடாந்துவருவதற்குக் காரணமாகையினால் மிகவும் பயத்திற்குக்காரணம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸீதே' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது இப்படி ஸம்ஸாரம் மிகவும் பயங்கரம் என்று சொல்லி இருப்பதினாலும் தனக்குப் பரமாத்மாவை அடைவதில் தாமதத்தைப் பொறுக்கக் கூடாத தன்மை உண்டென்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது 'ஶரணம்' என்பதினால் முன்பு சொல்லப்பட்ட வேறொரு உபாயத்தையும் உடைத்தாகாதவனாயிருக்கை தூண்நாட்டுவதைப்போல உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது 'ஶரணாகதம்' என்றும், முன்பு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ரக்ஷிப்பதற்கு வ்யாஜம் அநுவாதம் செய்யப்படுகிறது இதனால் 1 'ஶரணம் ச ப்ரபந்நாநாம் தவாஸ்மீதி ச யாசதாம் । ப்ரஸாதம் பித்ருஹந்த்ரூணாமபி குர்வந்தி ஸாதவ:॥' என்று பொதுவாக ஏற்பட்டது உன்னிடத்தில் கைமுதிக ந்யாயத்தினாலேற்பட்டதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஶரண்ய' என்று சொல்லப்பட்டது 'ஹரே' என்னும் பதத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது ஸாமர்த்தியமுடையவனாயும் கருணையுடையவனாயு மிருப்பவனல்லவோ

---

1 ஶரணம் - ஶரணமாக, ப்ரபந்நாநாம் - ஆஶ்ரயித்தவர்களாயும், தவ - உமக்கு (கிங்கரனாக), அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, யாசதாம் - யாசிக்கிறவர்களாயு மிருப்பவர்களுக்கு, ஸாதவ: பெரியோர்கள், பித்ருஹந்த்ரூணாமபி - அவர்கள் பித்ரு ஹத்தியைச் செய்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், ப்ரஸாதம் - அனுக்ரஹத்தை, குர்வந்தி - செய்கிறார்கள்.

சரணயன் அதில் மற்றொருவருக்கும் ஸாதாரணமல்லாத பகவானுடைய ஸாமர்த்தியம் 1 'யஸ்மாத் ப்ரஹ்மாணம் இந்த்ரம் ருத்ரம் ச யமம் வருணமேவ ச । ப்ரஸஹ்ய ஹரதே தஸ்மாத் ஹரிரிதீயதே ।।' என்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே கருணையுடையவனென்பதும் தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களினுடைய அநிஷ்டங்களைப் போக்குகிறான் என்று சொல்லுவதினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 2 'ஹரிர் ஹரதி பாபாநி', 3 'ப்ரபந்நார்த்திஹர' என்றிவை முதலியது ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவா? பரமஸம்ஹிதையிலும் 4 'யஸ்மாத் வ்யாப்தம் ஜகத் தேந தஸ்மாத் விஷ்ணுரிதி ஸ்ம்ருத:। ஹரணாதேவ து:காநாம் ஹரிரித்யபிதீயதே ।।' என்று சொல்லப்பட்டது. 5 'ஜ்ஞாதம் மயா வஸிஷ்டேந புரா கீதம் மஹாத்மநா । மஹதீம் ஆபதம் ப்ராப்ய ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந் ஹரி: ।।', 6 'பரமாபதமாபந்நோ மனஸா சிந்தயேத் ஹரிம்' என்றிவை முதலியதும் இதையே அபிப்ராயத்திலுடையது. 'க்ருபயா' என்பதினால் தனக்கு ஸமயத்தை அடைந்த கருணையினால் என்பது அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. 'கேவலம்' என்பதற்கு இனிமேல் என்னுடைய வ்யாபாரத்தை ஒன்றையும் எதிர்பாராமல் என்றர்த்தம். இத்தால் மற்றொரு உபாயத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்து அதின் வழி

1 யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினால், ப்ரஹ்மாணம் - ப்ரஹ்மாவையும், இந்த்ரம் - இந்திரனையும், ருத்ரம் - ருத்திரனையும், யமம் - யமனையும், வருணமேவச - வருணனையும், ப்ரஸஹ்ய - பலாத்காரம் செய்து, ஹரதே - ஸம்ஹாரம் செய்கிறானோ, தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஹரி இதி - ஹரி என்று, ஈயதே - சொல்லப்படுகிறான்.

2 ஹரி - விஷ்ணு, பாபாநி - பாபங்களை, ஹரதி - போக்குகிறான்

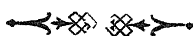
3 ப்ரபந்நார்த்திஹர - ஆச்ரயித்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகிற தேவ - தேவனே

4 யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினால், தேந - அந்த விஷ்ணுவினால், ஜகத் - லோகம், வ்யாப்தம் - வ்யாபிக்கப் பட்டதோ, தஸ்மாத் - ஆகையினால், விஷ்ணு:- இதி - விஷ்ணுவென்று, ஸ்ம்ருத:- எண்ணப்படுகிறான், து:காநாம் - துக்கங்களை, ஹரணாதேவ - போக்குவதினாலேயே, ஹரி' இதி - ஹரி ' என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான்

5 மஹாத்மநா - மஹாத்மாவாகிய, வஸிஷ்டேந - வஸிஷ்டரினால், புரா - முன்னால், கீதம் - சொல்லப்பட்ட, மஹதீம் - பெரிதான, ஆபதம் - ஆபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, பகவான் - பகவானாகிய, ஹரி:- விஷ்ணு, ஸ்மர்த்தவ்ய:- நினைக்கத்தக்கவர் என்பது, மயா - என்னால், ஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டது

6 பரமாபதம் - அதிகமான ஆபத்தை, ஆபந்ந:- அடைந்தவன், மனஸா - மனதினால், ஹரிம் - விஷ்ணுவை, சிந்தயேத - நினைக்கவேண்டும்.

யாக ரக்ஷிப்பது விலக்கப்படுகிறது 'த்ருதஸாத்ந்ய:' என்பதற்கு உன் கருத்த தாஸனுகிய என்னை வேறு உபாயங்கள் ப்ரயோஜனங்கள் இவைக ளில் ஆசை இல்லாதவனுக்கச் செய்து உம்முடைய கைங்கர்யம் ஒன்றி லேயே ஆசையுடையவனுக்கச்செய்யும் என்று தாத்பர்யம் 'யிமஸ்வி்ம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட தன்னைப் பற்றி நிந்தித்துக் கொள்ளு வது தொடர்ந்து வருகிற படியினால் தன்னிடத்தில் அநாதரவைத் தெரி விப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'மாம் (என்னை)' என்று சொல்லவில்லை 48

அவிவேக வ நாந்த தி்ங்முகே
  பஹுதா ஸந்தத து:க வர்ஷிணி ।
ஹ்மவந் ! ஹவது்திநே வத:
  ஸ்ரிதம் மாமவலோகயாச்யுத ! ॥ 49

அவிவேக கநாந்த திங்முகே
  பஹுதா ஸந்தத துக்கவர்ஷிணி ।
பகவந் - பவதுர்திநே பத :
  ஸ்கலிதம மாமவ லோக யாச்யுத' ॥

ப - ரை] அவிவேக வநாந்ததி்ங்முகே — அவிவேக - அவிவேக மாகிற, வந - மேகங்களினுல், அந்த - ப்ரகாசமில்லாத, திங்முகே - திக்குக்களையுடைய, பஹுதா - அனேக விதங்களான, ஸந்தத து:க வர்ஷிணி — ஸந்தத - இடைவிடாமல், து:கவர்ஷிணி - துக்கங்களை வாஷித்துக் கொண்டிருக்கிற, பவதுர்திநே — பவ - ஸம்ஸாரமாகிற, துர்திநே - துர்தினத்தில், பத: - நிவருத்திமார்க்கத்திலிருந்து, ஸ்கலி தம் - நழுவியிருக்கிற, மாம் - என்னை, பகவந் - பகவானுகிய, அச்யுத- அச்யுதனே, அவலோகய-க்ருபைசெய்யும், அதாவது அனுக்ரஹம் செய்ய யும் என்று தாத்யாயம் 49

பா] 'நய மு நிஷேவ்ஸி' என்றாரம்பித்து 'அகிஞ்சந:' என்கிற வரையிலும் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கிறார்— 'அவிவேக' என்றாரம்பித்து அவிவேகங்களாகிய மேகங்களினுல் ப்ரகாச மில்லாத திக்குக்களையுடைய என்றர்த்தம். 'பஹுதா' என்பதற்குத் தாபத்ரயங்களாகவும் ஶரீரத்திலுண்டானவைகள், மனதிலுண்டான வைகள். முதலிய உட்பிரிவுகளாகவும் அனேக விதங்களான என்றர்த தம். 'ஸந்தத து:கவர்ஷிணி' என்பதற்கு இடைவிடாமல் அனிஷ்டங் களின் கூட்டங்களை எல்லா இடத்திலும் உண்டுபண்ணுகிற என்றர்த்

த்தம் 'பகவந்' என்பதால் ஹேயகுணங்களுக்கு விரோதமாயும் கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயுமிருக்கிற நீரே என்னை விடுவிக்கத் தக்கவர் என்று தாத்பர்யம். ப்ராகாம்ய நல்லகத்தி இவைகளுக்கு விரோதியாகையினால் ஸம்ஸாரத்தை 'துர்திநம்' என்று நிரூபித்திருக்கிறது. 'துர்திநம்' ஆவது மேகங்களினால் ஸூர்யனுடைய ப்ரகாசமே இல்லாமல் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் தினம். 'பத:' என்பதற்குக் கர்மயோகம் முதலிய நிவ்ருத்தி தர்மங்களாகிய மோக்ஷத்தின் வழியிலிருந்து என்றர்த்தம். 'ஸ்கலிதம்' என்பதற்கு நழுவியிருக்கிற என்றர்த்தம். 'மாம்' என்பதற்கு 'அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம் பதிதம்' என்று சொல்லுகிற என்னை என்று தாத்பர்யம். 'அவலோகய' என்பதற்கு அனுக்ரஹம் செய்யும் என்றர்த்தம். 'அச்யுத' என்பதற்கு 1 'ந த்யஜேயம் கதஞ்சந' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொன்னவராகிய உம்மை ஆஸ்ரயித்தவன் நழுவினவனாக மாட்டான் என்றபிப்ராயம். 2'அயம் மூடோऽல்பமதிரல்பவிசேஷ்டிதோऽயம் । க்லிஷ்டம் மநோऽஸ்ய விஷயைர்ந மயி ப்ரஸங்கி । இத்தம் க்ருபாம் குரு மயி ப்ரணதேऽகிலேச! த்வாம் ஸ்தோதுமம்புஜபவோऽபி ஹி தேவ நேச: ॥' என்று க்ஷத்திரபந்துவினால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையும், 'ஹாஹந்த ஹந்த' என்றாரம்பித்துக் காளியனுடைய வார்த்தையையும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. 19

ந ம்ருஷா பரமார்த்தமேவ மே
ச்ருணு விஜ்ஞாபநமேகமக்ரத: ।
யதி மே ந தயிஷ்யஸே ததோ
தயநீயஸ்தவ நாத துர்லப: ॥ 50

---

1 (என்னை ஆஸ்ரயித்தவனை) எவ்விதத்திலும் விடமாட்டேன்.

2 அயம் - இவன், மூட - ஒன்றும் தெரியாதவன், அல்பமதி - அல்பபுத்தியை யுடையவன், அயம் - இவன், அல்பவிசேஷ்டித: - தாழ்ந்த நடத்தையையுடையவன், விஷயை: - விஷயங்களினால், க்லிஷ்டம் - கஷ்டத்தை யடைந்திருக்கிற, அஸ்ய - இவனுடைய, மன: - மனது, மயி - என்னிடத்தில், நப்ரஸங்கி - பக்தியை யுடையதல்ல, இத்தம் - இவ்விதமாக எண்ணி, அகிலேஸ - எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனாகிய பகவானே, ப்ரணதே - வணங்கி இருக்கிற, மயி - என்னிடத்தில், க்ருபாம் - தயையை, குரு - செய்யும், தேவ - ஓ! தேவனே த்வாம் - உம்மை. ஸ்தோதும் - ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு, அம்புஜபவோபி - ப்ரும்மாவும், நேஸ: - சக்தியுள்ளவனல்ல.

ந ம்ருஷா பரமார்த்த மேவ மே
ஶ்ருணு விஜ்ஞாபநமேக மக்ரத: |
யதிமே ந தயிஷ்யஸே ததோ
தயநீய ஸ்தவ நாத ! துர்லப: || 50

ப - ரை] ந ம்ருஷா - பொய்யல்ல, பரமார்த்தமேவ - உண்மையாகவே இருக்கிற, மே - என்னுடைய, ஏகம் - ஒரு, விஜ்ஞாபநம் - விண்ணப்பத்தை, அக்ரத: - நேரில், ஶ்ருணு - கேளும், மே - எனக்கு, ந தயிஷ்யஸே - தயைசெய்யப்போகிறீர் இல்லையேயானால், நாத - ஓ! நாதனாகிய பகவானே, தத: - பிறகு, தவ - உமக்கு, தயநீய: - தயை செய்யத்தகுந்தவன், துர்லப: - கிடைக்கத்தகாதவன் 50

பா] பிறகு ஸம்ஸாரிகள் எண்ணிறந்தவர்களாகையினாலே உன்னைவிட அதிகமான தயை செய்யக்கூடியவன் கிடைக்குமாகையினால் அவனிடத்திலேயே நான் அவஸரப்படவேண்டியது உசிதம் உம்மை அனுக்ரஹம் செய்வதினாலென்ன? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக 'க்ஷபாரவ ஹி ஸ்யம்', 'ஸர்வ தவ ப்ரியம்', என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட பகவானுக்கும் அநிஷ்டமுண்டாகும் என்பதை வேறொருவிதமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு உறுதிப்படுத்துகிறார்— 'ந ம்ருஷா' என்றாரம்பித்து தன்னுடைய வார்த்தை ஸத்யம் என்கிற உறுதியைத் தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் பொய்யல்லவென்றும் உண்மையென்றும் இரண்டுவிதமாகவும் சொல்லி இருக்கிறது. 'பரமார்த்தமேவ விஜ்ஞாபநம் ஶ்ருணு' என்கிற இடத்தில் இது என்னை ரக்ஷிப்பதில் உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாத்திரம் சொல்லப்பட்டதல்ல என்பது 'ஏகம்' என்பதின் தாத்பர்யம் 'விஜ்ஞாபநம்' என்பது எல்லாம் தெரிந்தவனாக இருந்தபோதிலும் ஸ்வாமியினிடத்தில் கிங்கரன் சொல்லவேண்டியதாகிய உசிதமான தன்னுடைய கார்யத்தை தெரிவிக்கும் வார்த்தை 'ஶ்ருணு' என்பதும் அநாதரவு செய்யாமலிருப்பதற்காக. 'ஏகம்' என்பதற்கு ரக்ஷிக்கப்படுகிறவன், ரக்ஷிக்கிறவன், இவ்விருவர்களுக்கும் லாபத்தை உண்டாக்குகிறபடியினால் ப்ரதானமாகியது என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே இது ஒன்றுதான் உம்மிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்யக்கூடிய வார்த்தை, மற்றது மேலே சொல்லப்போகிறதெல்லாம் இதற்கு அங்கங்கள் என்று தாத்பர்யம். 'அக்ரத:' என்பதற்கு நீர் தூரத்திலிருந்துகொண்டு வேறொருவன் முகமாக தெரிவிக்கப்படுகிறீரல்ல என்று தாத்பர்யம் 'மே' என்பதற்கு காமயோகம் முதலிய அல்ப ஸாதகருத்துமம் இல்லாதவனாயும் அனேகவிதமான அபராதங்களுக்கு இருப்பிடமாகையினால் எல்லாரையும்விட மேலான துக்கத்தை

யடைந்தவனுயிருக்கிற எனக்கு என்று தாத்பர்யம் 'தவ' என்பதற்கு, தயைசெய்யக்கூடிய இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் உமக்கு என்றர்த்தம். 'தவ தயநீய:' என்றநவயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 'தவ தாஸ்யைகரஸ:' என்று சொல்லில் 'தவ' என்கிற இடத்திலிருக்கும் ஆறும் வேற்றுமை பொதுவான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்றர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. தனக்கும் வேறு ஶரண்யன் கிடைக்கமாட்டான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'நாத' என்றழைத்திருக்கிறது. இதுவும் முன்னாலேயே 'விராஜ தே கஸ்ய சுகஸ்ய வைதுஷ:' என்று சொல்லப்பட்டது. 'பரா ஹரே நாத! நதேந்த்ரா:' என்று முன்னே சொல்லப்பட்டதும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது. 50

தத³ஹம் த்வத்³ருதே ந நாத²வாந்
மத்³ருதே த்வம் த³யநீய வாந் ந ச |
விதி⁴ நிர்மித மேதம் அந்வயம் ப⁴க³வந்
பாலய மா ஸ்ம ஜீஹப: || 51

தத்ஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந
மத்ருதே த்வம் தயநீய வாந ந ச |
விதி நிர்மித மேதம் நவயம் பகவாந'
பாலய மா ஸம ஜீஹப || 51

ப - ரை] தத் - ஆகையினால், அஹம் - நான், த்வத்ருதே - உம்மைத்தவிர வேறு, நாதவாந் - நாதனையுடையவனாக, ந - இல்லை, த்வம் - நீரும், மத்ருதே - என்னைத்தவிர வேறு, தயநீயவாந் - தயைசெய்யக்கூடிய பாத்திரத்தை உடையவனாகவும், ந - இல்லை, பகவந் - ஓ! பகவானே, விதி நிர்மிதம் - தைவத்தினால் செய்யப்பட்ட, ஏதம் - இந்த, அந்வயம் - ஸம்பந்தத்தை, பாலய - காப்பாற்றும், மா ஸ்ம ஜீஹப: - விடாதே இரும் 51

பா] இப்படியே வேறொரு தயை செய்யக்கூடிய பாத்திரம் எனக்குத் துர்லபமாகவே இருக்கட்டும் ஆனாலும் இப்பொழுது செய்ய வேண்டியதென்ன என்று கேக்ஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக எனக்கு மாத்திரம் லாபமாக இருந்தபோதிலும் நீர் அவஸரப்படவேண்டியது அவஶ்யம் உமக்கும் லாபமாயிருக்கும்பொழுது கேட்கவே வேண்டியதில்லை ஆகையினால் நம்மிருவருக்கும் இஷ்டத்தின் நாசம், அநிஷ்டம் வருவது, இவைகளைத் தடுப்பதற்காக உம்மாலேயே உண்

டாகக்கப்பட்டதாக ப்ரஸித்தமாகிய ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவனுயிருக்கை ரக்ஷிப்பவனுயிருக்கையாகிற ஸம்பந்தத்தைத் தடுப்பவரில்லாமையினால் ஒரு விரோதமுமில்லாத உம்முடைய ஸ்வாதந்த்ரியத்தினால் பரயோஜனமற்றதாகக்கத் தகுந்தவரல்ல என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தத் அஹம்' என்றாரம்பித்து 'தத்' என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லியது ஸத்யமாகையினால் என்றர்த்தம் 'அஹம்' என்பதற்கு மோக்ஷத்திலாசை யுடையவனும் ஆகிஞ்சந்யத்தையே முக்கியமான ஸாதனமாக வுடையவனுமிருக்கிற நான் என்றர்த்தம் 'த்வத்ருதே ந நாதவாந்' என்பதற்கு எல்லாவித ஶக்தியுடையவனும் மிகுந்த கருணையை யுடையவனுமிருக்கிற உம்மைத் தவிர வேறொருவனால் ஶரண்யனை யுடையவனாகவில்லை என்றர்த்தம். 'மத்ருதே' என்பது முதலிய வாக்யத்திற்கும் அளவிட முடியாத அபராதங்களுக்கு பரயோஜனமாகிய எண்ணிறந்த துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய என்னைத் தவிர மற்றொருவரால் நீரும் தயை செய்யக்கூடிய பாத்திரத்தை உடையவராகவில்லை என்னை விட்டுவிட்டால் என்னைப்போலிருக்கிற மற்றெல்லோரும் உம்மால் விடத்தகுந்தவர்களாவார்கள். இப்படியாகில் பாத்திரமில்லாமையினால் உம்முடைய தயை யென்கிற குணமே குறைந்து போய்விடும் என்று தாத்பர்யம். தன்னுடைய கார்யம் ஸித்திப்பதற்காக ஸம்ஸாரிகளின் கூட்டங்களெல்லாவற்றிலும் தனக்குத் தோஷம் அதிகம் என்பதை ஆரோபித்துக்கொண்டு 'மத்ருதே' என்று சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். 'விதிநிர்மிதம்' என்பதற்குத் தாண்ட முடியாத தைவத்தினால் செய்யப்பட்ட என்றர்த்தம். இவனாலறியப்படாத ஸுக்ருத விஶேஷமாகிற ஒரு வ்யாஜத்தை ஆதாரமாக வுடைய உம்முடைய கருணையினாலேயே ஸமயத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட என்று தாத்பர்யம் 'தயநீயவாந்' என்பதற்குத் தயையையுடையவன், தயை செய்யத்தக்கவன், என்கிற இந்த ஸம்பந்தத்தை என்றர்த்தம். 'தயநீயமான்' என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பாடத்திலும் அர்த்தம் இதுவே. இந்த இருவர்களினுடையவும் ஸம்பந்தத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம். 'பகவந்' என்பதினால் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவனாக இருக்கை, முக்தர்களினால் அடையத்தகுந்தவனாயிருக்கை, இவைகளுக்கு உபயோகமான இரண்டுவித அடையாளங்களை யுடையவனுயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது 'பாலய' என்பதற்கு பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகச் செய்யும் என்று தாத்பர்யம். 'மா ஸ்ம ஜீஹப:' என்பதற்கு நான் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாத கெட்ட கர்மங்களின் வசத்தினால் இந்த ஸம்பந்தத்தைவிட ஆசைப்பட்டபோதிலும் உம்மால் நான் அப்படி ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்யத்தகுந்தவனல்ல என்று தாத்பர்யம். 51

வவு॒ராதிஷு॒ யொ௨வி கொ௨வி வா
ஶு॒ணதொ௨ஸாநி யதா தயா விய:।
தகயம் தவ பாக பஜ்ரயொ ரஹ
ஈதெ௫ூவ ஈயா ஸம௨வி௩த:॥ 52

வபுராதிஷு யோபி கோபி வா
குணதோஸாநி யதா ததா வித: |
ததயம் தவ பாத பதம யோரஹ
மதையவ மயா ஸமாப்பித || 52

ப - ரை] (நான்) வவு॒ராதிஷு॒ - ஶரீரம் முதலியவைகளுக்குள், யொ௨வி கொ௨வி வா - ஏதாவதொன்ருகவும், ஶு॒ண த: - குணத்தினுல், யதா தயா விய: - எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனுகவாவது, ஸஸாநி - ஆகக்கடவேன், தஜ - ஆகையினுல, ஸயம - இந்த, ஸஹம - நான, தவ - உம்முடைய, பாகவஜ்ரயொ: - தாமரைபபூவைப் போன்ற திருவடிகளில், ஸதெ௫ூவ - இப்போழுதே, ஈயா - எனனுல், ஸம௨வி௩த: - ஸமாபபிவிக்கபபட்டேன். 52

பா] உமமால சொலலபபடட எலலாம நீா சொலலியபடிககே ஸத யமாகவும உசிதமாகவும இருககடடும அபபடி. இருநதபோதிலும 1 'ஜ்ஞாநாநந் ஈயஜ்ஞாத்மா ஶெஷொ ஹி வரமாத்மந:' எனறிவை முதலிய பரமாணஙகளில சொலலியபடிககு ஜீவாதமாவின ஸ்வரூபததைப பற்றிய ஜஞானமிலலாமல அநத ஸவரூபததிறகுத தகுநத பரயோஜன ததில் ஆசையை முனனிடடு அநத பரயோஜனததிறகாக ஏறபடட உபாயம உமககெபபடிப பூாததியானது? நீா ஸ்வபாவததிலேறபடட ஶேஷன, ஶேஷி எனகிற ஸமபநததததை விடடிருககுமபொழுது எனக்கும ரக்ஷிககததகுநதவன, ரக்ஷிபபவன, ஆகிய ஸமபநததததை விடடதினுல எவ்விதத தோஷமுணடாகும? 2 'ஸ்வம் மெ௨ஹம் மெ' என்று நமமிருவருககும அநாதியாக உணடான விவாதம இனனும ஓயவிலலை என்ருக்ஷேபம வரில இதறகு ஸமாதானமாக 'வபுராதிஷு' எனறிவை முதலிய பதஙகளினுல முனபு சுருககிசசொலலபபடடதாகிய 'அபபடிப

1 ஆதமா - ஜீவாதமாவானவன், ஜஞானனநதமய,-ஜஞானம, ஆநநதம் இவைகளை ஸவரூபமாகவுடையவன, பரமாதமன -பரமாதமாவிறகு, ஶேஷ.-ஶேஷபூதன்.

2 தவம் - நீ, மே - எனககுச ஶேஷபூதன் (என்று பகவான் சொல்லுகிருன்), அஹம் - நான், மே - எனக்குச ஶேஷபூதன (என்று ஜீவாதமா அதற்குப் பதில சொல்லுகிருன்).

படட இது அனுமதியைத தெரிவிககககூடிய எழுததது, எநத ஒரு காா யததைத அனுமதி செயகிருனே அதைபபறறி ஓமெனறே சொலலு கிருன்' எனறாததமுளள சாநதோகய ஶருதியில சொலலபபடட அனுமதியைத தெரிவிககககூடிய அகஷரததினல நிருபிககபபடட ஶேஷம எனபதை ஒபபுககொணடு ஸமாதானம சொலலுகிருா—'வவா ராஶிஷா' என்ருரமபிதது 'ஶ்ருதி' எனனும பதம இநதிரியம முத லியவைகளையும சோததுககொளளுகிறது அபபடியே ஆதமஸிததி யில 1 'தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராணதீப்யோऽந்யோऽநந்ய ஸாதந: நித்யோ வ்யாபீ ப்ரதி க்ஷேத்ரமாத்மா பிந்ந: ஸ்வத: ஸுகீ॥' எனறு சொல லபபடடது. 'யோऽஸி ஸோऽஸி வா' எனபதறகு நான ஶரீரம முத லியவைகளுககுள ஏதாவது ஒனருயிருபபேனுகவுமஎனறாததம பர மாணஙகளிலேறபடடதாகிய 'ஸோऽம்' எனனும பதததிறகு அாததமாகிய வஸ்துஉமககுசஶேஷபூதமஎனகிறஸாராமஶததில எனககுஸஶயமுண டு பொதுவாகத தனககுத தகுநதபடி ஸாராமஶததை அறியவேண்டும எனபதும 2 'யாவாநர்த்த உதபாநே', 3'அணுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்ய: குஶலோ நர: । ஸர்வத ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத:॥' எனறிவை முதலியவைகளினுல சொலலபபடடது. இவ விடததில தேஹமே ஆதமா எனகிற பரமம முதலியவைகள துடாந திருககடடும, இலலாமற போனுலும போகடடும் 'நானெனபபடிபபடடவ னுகிறேனே அபபடிப்பட்டவனுகவே இருநது யாகம செயகிறேன' எனறாததமுளள ஶ்ருதிவாகயததில சொலலி இருககும நியாயத

---

1 தேஹ - ஶரீரம, இநதரிய - இநதிரியஙகள், மன -மனது, பராண - பராணவாயு, தீ. - புததி, இவைகளைவிட, அநய.-வேறுபடடவனும், அநநயஸா தன -ஸவயம பரகாசமாயும, நிதய -நிதயனும, வயாபீ - ஶரீரததிறகுள வயா பிததவனும, ஸவத -ஸவபாவததிலேயே, ஸுகீ-ஸுகததை யுடையவனு மிருககிற, ஆதமா - ஜீவாதமா, ப்ரதிக்ஷேத்ரம - ஒவவொரு ஶரீரஙகள தோறும, பிநந -வேறுபட்டவன்

2 (ஜலம் நிறைநத) உதபானே - குளம் முதலிய ஜலாதாரததில, யாவாந - எவவளவு, அாதத -பரயோஜனமோ (அவவளவே எடுததுககொள்ளப்படுகிறது. அதைபபோலவே ஶாஸதரஙகளிலும்).

3 மதிமான்-புததிமானுகிய, நர.-மனிதன, பஹுப்ய.-அனேகங்களாயும், மஹதபய -பெரிதுகளாயுமிருககிற, ஶாஸதரேப்ய.-ஶாஸதரஙகளிலிருநது, ஸா வத.-எலலாப் பாகஙகளையும விட, ஸாரம - ஸாராம்ஶததை, ஷட்பத.-வண்டு, புஷ்பேப்ய, இவ - புஷபஙகளிலிருநது காஹிததுக்கொளளுவதைப்போல, ஆதத் யாத் - எடுததுககொள்ளவேணடும்.

தை நான் அனுஸரிக்கிறேன் என்று தாத்பர்யம். அப்படி இருந்த போதிலும் ஜ்ஞாதா, கர்த்தா, போக்தா, என்றிவைகளைப் பற்றிய விவேகமில்லாமற்போனால் உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதும் அது பலத்துடன் கூடினதாவதும் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ந ஜாநே தாஹமாத்மநம்' என்றாரம்பித்து அணு, விபு, நடுநிலையான அளவையுடையவன், ஜடன், ஸ்வயம் ப்ரகாசன், நித்யமான ஜ்ஞானத்தை யுடையவன், இந்திரியங்களினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடையவன் என்பவை முதலியவைகளைப் பற்றிய விவேகம் இந்த விஷயத்தில் அவஶ்யமாக வேண்டியதில்லை அப்படி வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளைப் பற்றிப் பூர்ணமாக அறிவதில் எனக்குசக்தியுமில்லை ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய நீர் இவன் யார் எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று எண்ணுகிறீரோ; நானும் அவன் அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று பொதுவாகத் தெரிந்துகொண்டேன் என்று தாத்பர்யம் 'தஸ்' என்பதற்கு இவ்வளவு தெரிந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு விரோதமில்லாமையினால் என்று தாத்பர்யம். 'ஸோஹம்' என்பதற்கு உன்னால் அறியப்பட்டபடி உள்ளபடியான ஆகாரங்களையும் உன்னைச் ஶரணமாக அடைவதற்குத் தகுந்ததாகிய அந்தச் ஶரணாகதியின் பலத்தில் ஆசையையும் அதை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஶக்தியையுமுடைய நான் என்றர்த்தம். இந்த ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கும்பொழுது 'ஸோஹம்' என்னும் பதத்தை ப்ரயோகித்திருப்பதினால் 'ஸோஹம்' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமே ஆத்மாவென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகிறது. 'தவ தாஸ்ய ஶேஷோ ஸமேத்ய' என்பதற்கு 'எவனுக்குச் ஶேஷபூதனாகிறேனோ அவனைவிட்டு வேறொருவனையுமடைகிறதில்லை' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லி இருக்கும் ந்யாயத்தினால் ஶேஷபூதனாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன் என்றர்த்தம் 'ஶேஷ' என்பதற்கு உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட இந்திரியங்கள் ஶரீரம், புத்தி, விஶ்வாஸம், காரபண்யம் முதலியவைகளையுடைய என்னால் என்றர்த்தம் 1 'விசித்ரா தேஹ ஸம்பத்தி ரீஶ்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந்! ஹஸ்த பாதாதி ஸம்யுதா॥' என்று

1 ப்ரமமந் - ஓ! ப்ராம்மணனே, விசித்ரா - விசித்ரமாகிய, ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா-கை கால் முதலியவைகளோடுகூடி இருக்கிற, தேஹஸம்பத்தி -தேஹத்தின் சேர்க்கை, பூர்வமேவ - முன்னமேயே, ஈஶ்வராய - ஈஶ்வரன் பொருட்டு, நிவேதிதும - ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, க்ருதா - செய்யப்பட்டது.

ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் உம்முடன் எனக்கு விவாதம் உண்டாகப்போகிறதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்:—'கூெஹெு)வ' என்று. இவ்விடத்தில் என்னுடைய ஸ்வரூபம் க்ஷணிகமேயாகிலும் இந்த க்ஷணத்திலேயே என்னால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்று சிலர் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பது கேவலம் அதிவாதம். இப்படி மோக்ஷத்தி லாசையுடையவர்களுக்குத் தானும் தன்னைச்சேர்ந்த எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சேஷமென்று அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டிய தவஸ்யமென்று நிவ்ருத்தி தர்மங்களின் ஸாரம்ஸம் நிஸ்சயிக்கப்பட்டது. இதுவும் உபரிசரவஸுவின் சரித்திரத்தில் 1 'ஆத்மா ராஜ்யம் தனம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச। ஏதத் பகவதே ஸர்வமிதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்த்வத்திலும் 2 'ஆத்மனி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்। உபயோரேஷ ஸம்பந்தோ ந பரோऽபிமதோ மம॥ தே ஸ்வோஜ்ஜீவனேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி। ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஃ ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர॥' என்றும் சொல்லப்பட்டது. எல்லா ஸந்தேஹங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியவராகிய நாரதரும் புண்டரீகனுக்கு 3 'அஹம் வாஸுதேவஸ்ய தேவ தேவஸ்ய

1 ஆத்மா - தானும், ராஜ்யம் - ராஜ்யமும், தனம் - பணமும், மித்ரம் - ஸ்னேகிதனும், களத்ரம் - பத்னியும், வாஹநாநிச - வாஹனங்களும், ஏதத - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாமும், பகவதே - பகவானுக்குச் சேஷபூதம், இதி - என்று, ஸதா - எப்பொழுதும், தத பரேக்ஷிதம் - அந்த உபரிசாருடைய ஜ்ஞானம்

2 ஆத்மனி - ஜீவாத்மாவினிடத்தில், ஸவத்வம் - சேஷபூதனாக இருக்கை, ஸஞ்ஜாதம் - உண்டானது, ஸ்வாமித்வம் - ஸ்வாமியாக இருக்கை, ப்ருமமணி - பரமாத்மாவினிடத்தில், ஸ்திதம் - எப்பொழுதுமிருக்கிறது, உபயோ: - இவ்விருவர்களுக்கும், ஏஷ - இது, ஸம்பந்த: - ஸம்பந்தம், பர: - வேறொன்று, மம - எனக்கு, நாபிமத: - இஷ்டமில்லை, தே - உனக்கு, ஸ்வோஜ்ஜீவனேச்சா - உம்மை உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதில் ஆசை, யதி - இருந்தேயானால், ஸ்வஸத்தாயாம் - உம்மைக் காப்பாற்றுவதில், ஸ்ப்ருஹா - ஆசை, யதி - இருந்தேயானால், ஆத்மதாஸ்யம் - ஜீவாத்மா தாஸன் என்பதையும், ஹரே: - பகவான், ஸ்வாம்யம் - ஸ்வாமி என்பதையும், ஸ்வபாவம் - ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாக, ஸதா - எப்பொழுதும், ஸ்மர - நினைத்துக்கொண்டிரு

3 அஹம் - நான், தேவ தேவஸ்ய - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனையும், ஶார்ங்கிண: - ஶார்ங்கத்தைத் தரித்தவராயும், ஶங்கசக்ரகதாபாணே: - சங்கம், சக்ரம், கதை, இவைகளைக் கையில் தரித்தவராயும், த்ரைலோக்யஸ்ய - மூன்று லோகத்திற்கும், ஏக சக்ஷு: - ஒரே கண்ணாயுமிருக்கிற, வாஸுதேவஸ்ய - வாஸுதேவனுக்கு, தாஸ: - தாஸன்.

ஶாஜ்ஹீ-ுணஃ। ஶம்வ வக்ஷு ஶ௨ா வாலெணா லெலுஷ்ரௌக்ஸ் லௌஸ்ஸ் வக்ஷாஷ்ஃ॥' என்று சொன்னார் ஶாவர ஸம்ஹிதையில் ருத்திரனும்
1 'ஊாவஸஹ்ஷதாஃ ஸத ஷலெ ஷாஜாநஃ வாமொகநஃ। கலெதாஸ ஹஂவி லெத ஊாவ ஊகி லஸா ந௫ாஸூமா॥' என்று சொன்னார் 52

—⊰✥✥⊱—

௨௨ நாய யதஸ்தி யொாஹஸ்
ஸகலஂ தஜி தவெவ ஜாயவ ! |
நியதஸ்விதி ஷாவ௩யீஶயவா
கிஞ ஸஜவயாமி தெ ? ॥ 53

மம நாத யதஸ்தி யோஸ்மயஹம
ஸகலம ததிதி தவைவ மாதவ! |
நியதஸ்வமிதி ப்ரபுதத தீரதவா
கிநது ஸமாப்பயாமி தே? ॥ 53

ப — ரை] மாயவ - ஶ்ரியபபதியாகிய, நாய - ஸ்வாமியாகிய பகவானே, யக - எது, ௨௨ - எனக்கு ஶேஷபூதமாக, கஸ்தி - இருககிறதோ, கஹம் - நான், யஃ-எபபடிபபட்டவனாக, கஸ்தி - ஆகிறேனோ, தக - அந்த, ஸகலம் - எல்லாம், தவெவ - உமககே, நியதஸ்வம் - எபபோழுதும் ஶேஷபூதம், ஊதி — என்று, ஷாவ௩யீஃ-நன்ருகத தெரிநது கோண்ட புத்தியை யுடைய நான், கிஞ - எதை, தெ - உமககு, ஸம வயாமி - ஸமாபபிவிக்கிறேன் 53

பா] 'யொஸமவிதஃ' என்கிற இடத்தில தான தனககுச ஶேஷபூதம என்ற எண்ணததுடனும தான, ஸ்வாதீனனுகிய காததா என்கிற புததியுடனும ஸமாபபிககிருயே யாகில 2 'லொந்யா ஸந்தநஂ கந்யா ஷதிவஷ்ஸெ। கிஂ தெந ந க்ஷதஂ வாவஂ லெசாரெணாத்மவஹாரிணா॥' என்று சொலலபபட்ட ஆதமாபஹாரம முதலிய தோஷம பரிஹரிககபபடடதாகாது என்ருக்ஷேபம வரில

1 ஸர்வே - எலலா, ஆதமான.-ஆதமாககள,பரமாதமன -பரமாதமாவிறகு, ஸ்வத.-ஸ்வபாவததினுலேயே, தாஸபூதா -தாஸபூதர்கள், அத:-ஆகையினுல, அஹமபி - நானும, தே - உமககு, தாஸ -தாஸன, இதி - என்று, மதவா - எணணிக கொணடு, அஹம - நான், நமாமி - ஸேவிககிறேன

2 ய. - எவன, அநயதா - வேறுவிதமாக, ஸநதம - இருககிற, ஆதமானம - ஜீவாதமாவை, அநயதா-வேறுவிதமாக, ப்ரதிபதயதே - அறிகிருனே, ஆதமாபஹாரிணு - ஆதமாவை அபஹரிததவனுகிய, சோரேண - திருடனுகிய, தேன - அவனுல, கிம - என்ன, பாபம் - பாபம, நகருதம - செயயப்படவில்லை.

அதற்கு ஸமாதானமாகத் தன்னால் சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தின் அபிப்ராயத்தை விவரிக்கிறார்—'ஜீ நாய' என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய ப்ரமாணங்களின் கூட்டம் இந்த இரண்டு பதங்களினாலும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டன. 'யதஸ்தி' என்பதினால் தன்னைச் சேர்ந்தவைகளாக ப்ரமாணங்களிலேற்பட்ட குணங்கள் ஶரீரங்கள் முதலிய எல்லாம் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது 'ஜீ' என்று பிரித்துச் சொல்லி இருப்பதினால் தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் முதலியது பரிஹரிக்கப்பட்டது. மூன்றெழுத்தை உடைய ப்ரணவத்தில் மூன்றாவது எழுத்தில் சொல்லப்படுகிற பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்—'பொzவஹூ ஹம' என்று. 'ஸகலம் தத்' என்பதற்கு நானும் என்னைச் சேர்ந்ததுமான அந்த எல்லா வஸ்துவும் என்றர்த்தம் 'ஹி' என்னும் பதத்தினால் ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது 'தவ' என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகவும் எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவனாயும் முதல் அக்ஷரத்தில் சொல்லப்பட்ட உமக்கு என்றர்த்தம். 'ஏவ' என்பதினால் நடு எழுத்திலேற்பட்டதாகிய வேறொருவனுக்குச் ஶேஷபூதனல்லவென்பது ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறது 'ஶ்ரிய:' என்பதற்கு லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானே என்றர்த்தம். இத்தால் ஸ்வபாவத்திலேயே ஒரு காரணமுமில்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும் ஶேஷி என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது நான்காம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்படுகிற ஆத்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'நிபதஸ்வ' என்று. எப்பொழுதும் ஶேஷபூதம் என்றர்த்தம் 'ஐதி ஶுப்வா ஙயீ:' என்பதற்கு இவ்விதமாக உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் ஓதத்தாசை செய்யப்பட்ட ஶாஸ்த்ரங்களினால் நன்றாகப் பரவிய புத்தியுடைய என்று தாத்பர்யம் கீழே ஆக்ஷேபிக்கப்பட்ட தோஷத்தை விலக்குவதில் அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கயவா' என்று 'கிஹ வாஜெ ப்யாஜி தெ' என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயும் எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரனாயு மிருக்கிற உமக்கு இதற்கு முன் ஶேஷமாக இல்லாமல் இப்பொழுது என்னால் நான் ஸ்வதந்திரன் நான் ஸ்வாமி என்கிற அபிமானத்தை முன்னிட்டு ஶேஷமாக ஸமர்ப்பிக்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை ஆகையினால் முன் ஶ்லோகத்திலசெய்யப்பட்ட ஸமர்ப்பணமாவது உமக்குச் ஶேஷபூதமென்பதை அனுஸந்தானம் செய்வது மாத்திரமேயல்லாமல் என்னுடைய வஸ்துவை உமக்குச் ஶேஷமாகச் செய்வதல்ல என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் முன்பு செய்த ஸ்வரூபத்தை ஸமர்ப்பித்ததில் அனுதாபத்தினால் அதுவே நிராகரிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிற பக்ஷம் இப்படி அறியாதவர்கள் செய்

யுமஷுதம ஸமாப்பணததை அபிபராயததில் வைத்துககொண்டு சொலலி இருக்கிறது இநத ஸ்ரீ ஆளவநதாா முனனமேயே பகவானுககுததான ஶேஷபூதனெனபதைதத தெரிநதுகொண்டவராகையிஞல நமமாலசொல லப்படட ஆததமே உசிதம ‘ஈ்ெஞ்வ ஃயா ஸ8ெஷி_தः’ எனறு சொன்ன பிறகு இவருககுத தததுவஜ்ஞான முண்டாகவிலலையலலவா இபபடியே பரஸமாபபணமாகிய பரபததியைச சொலலுகிறது முன ஶ்லோகம. இநத ஶ்லோகமோவெனில தததுவததை அறிநதவாகளி ஞல அநத பரபததி செய்யததககதலல எனறு ஸதாபிபபதறகாகச சொல்லபபடுகிறது எனறுசொலலுகிற பக்ஷமும ‘நியதஸ்வமிதி ப்ரபு த்தீ:’, ‘ஈவபொயிதவாநி8ாம யயா’ என்றிவை முதலியவைக ளோடு பொருநதாது. பரநயாஸத்தை விதிக்கும் ஶாஸ்தரஙகளுக்கும விரோதமாகும. ஸமபநததததை அறிவது மாததிரமே பரபத்தி என்று சொலலுவதும் இநதக் காரணததிஞலேயே நிராகரிக்கபபடடது, லோக த்திறகும விருததமானது

> ஈஹ்ருவ்நெZஷி ஸம்பஙு பொஜி ஊபு்ஸெ ஹி ஊ்ஶ்ய தெ ।
> ஈஜி்தெ்ரு ஶதிூஹாவெ ந ஹ்ருவஞெZஷி ந ஊாஸ்ய யீ:॥

ப - ரை] ஈஹ்ருவஞெZஷி-பரபத்தி செய்யாதவனுகிய, ஊாஸெ-தாஸனிடத்திலும், ஸம்பஙு பொஜி: - ஸமபந்தததைப பறறிய ஜ்ஞானம், ஊ்ஶ்யதெ ஹி - காணபபடுகிறதலலவா, ஶதிூஹாவெந - வேறு கதி இலலாமையிஞல, ஹ்ருவஞெ - பரபத்தி செய்தவனுயிருககிற. ஈஜிதெ்ருஷி - சத்துருவிடததிலும, ஊாஸ்யயீ: - தாஸன எனகிற புததி, ந — இலலை

அப்படிககிலலாவிடில 1 ‘தாம ஷாம ஊாஸ ஐதி ஹ்ருவஞ ஐதி வ’ என்றிவை முதலிய வாகயங்களோடும் விரோதிக்கும் ஆகையி ஞல மோக்ஷததி லாசையுடையவாகளுக்கு பரஸமாபபணமாகிய பரபத தியில இநத ஸமபநததததைப பறறிய ஜ்ஞானம் அதிகாரததிற்குளளட ங்கி நின்று பரபததியை அனுஷ்டானம செய்யும்பொழுதும் பலம் விங கம், காதருதவம, இவைகளை தயாகம் செய்வதைபபோலத தானும ஒருபாகமாக நிற்கிறது எணறெண்ணவேண்டியது.

> 8ஊ தா8ஷி கெஷாஹிஸ ஈதிவாஊா: வ்யயஹியா: ।
> தத்ஊயஷு ஹ்ரஶம்ஸாஜி தஸ வாக்ஷாஊவாயிதா: ॥ 53

---

1 ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ—2

ப - ரை] 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 - சில, 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 - பெரியோர்களினுடையவும், 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 - வெவ்வேறுவிதங்களான, 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌃 — அதிகமாகச் சொல்லி இருக்கும் வார்த்தைகள், 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 — அந்தந்த அர்த்தங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலியவற்றில் தாத்பர்யத்தை உடையவைகளாகையினால், 𑌅𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 - ஒரு விரோதமுமில்லாதவைகள்

𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾
𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑍈𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍇 ॥ 54

அவபோதிதவா நிமாம யதா
மயி நிதயாம பவதீயதாம ஸவயம ।
கருபயைவ மநநய போகயதாம
பகவந' பகதிமபி பரயசச மே ॥ 54

ப - ரை] 𑌮𑌯𑌿 - என்னிடத்திலிருக்கிற, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 - நித்யமாகிய, 𑌇𑌮𑌾𑌂 - இந்த, 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 - உமக்குச் ஶேஷபூதனுக இருக்கையை, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 - நீரே, 𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 - தெரியப்படுத்தினீரோ, 𑌏𑌵𑌂 - இப்படியே, 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 - க்ருபையினுல், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 - வேறொரு வஸ்துவையும் போகயமாக உடைத்தாகாதவனுக இருக்கையையும், 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 - பகதியையும், 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 - ஓ! பகவானே, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 - கொடும், 𑌏𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯 என்கிற பாடாந்தரத்தில் இந்த பகதியைத் தவிர வேருென்றிலும் போக்யதை இல்லாததாகிய என்றர்த்தம் 54

பா] இப்படி எனக்குச் ஶேஷபூதன் என்பதைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் உமக்கு உண்டாகி இருந்ததேயாகில் அதினுலேயே உமக்கு அதிகாரம் உண்டானபடியினுல் உபாயம் பூர்த்தியாகி முக்தனுகப் போகிறீர். இப்பொழுது தேஹம் விடுமளவும் உமக்குவேண்டியதென்ன? என்று பகவான் கேட்டதாக நினைத்து அதற்கு ஸமாதானமாக உம்மை அடைவதில் த்வரையை யுண்டாக்குகிற உம்மை ஒருவரையே அநுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துவாக உடையவனுயிருப்பதற்குத் தகுந்த பகதியைக்கொடும் என்று சொல்லுகிருர்—'𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍' என்றாரம்பித்தது. ஒன்றும் தெரியாதவனுகிய என்னை நீரேயல்லவோ ஜ்ஞானியாகச் செய்தீர் என்று தான் க்ருதஜ்ஞனுயிருப்பதை ப்ரகாசம் செய்கிறது இது.

'ஊரோ' என்பதற்கு உறுதியான ப்ரமாணங்களினால் அறியப்பட்டதும் இதற்குமுன் அறியப்படாமையினால் ஆஶ்சர்யமாகவும் போக்யமாகவும் அனுபவிக்கப்படுகிறதும், தானே வேறொருவரையும் எதிர்பாராமல் கர்த்தா என்கிற புத்தி முதலியவைகளினால் விடப்பட்டதாயுமிருக்கிற என்று தாத்பர்யம். 'மயி நித்யாம் ஸ்வீய தாம்' என்பதற்கு உமக்குச் ஶரீரமாகிய என்னிடத்திலிருக்கிற காலத்தினாலெல்லாத உமக்குச் ஶேஷபூதனாக இருக்கையை என்றர்த்தம் 'ஸ்வம்' என்பதற்கு க்ருபையோடு கூடிய நீரே என்று தாத்பர்யம் 'க்ருபயைவ' என்கிற பாடமே உசிதமானது,'யதா' என்று முன்னே சொல்லி இருப்பதற்கு எதிராக'ததா (அப்படி)' என்று சொல்லவேண்டியதவஶ்யமாகையினால். எவனுக்குப் பகவானைத் தவிர மற்றொன்று போக்யமோ அவன் அநந்ய போக்யன், அப்படிக்கல்லாதவன் அநந்யபோக்யன், அப்படிப்பட்டவனாயிருக்கையை என்றர்த்தம். பரமபக்திக்கு விஷயமாயிருக்கையும் அந்த பக்தியைக் கொடுக்கையும் உமக்கு யுக்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அழைக்கிறார்—'ஸ்வாமிந்' என்று 'ஸக்தைவ' என்பதற்கு மிகுந்த ப்ரீதியையும் என்றர்த்தம் அந்தப்ரீதி 1 'யஸ்ஸக்த பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி' என்று சொல்லப்படுகிறது 'க்ருபயைதஸ்' என்று பாடமானபொழுது 'ஸ்ஸ்த்தஸ்' என்னும் வரையில் ஒருவாக்யம். 'ஸக்த உதந்த்ரேஹ்ரதாம்' என்று ஒரே பதமாய் பக்திக்கு விஶேஷணமாக இருக்கிறதாகவுமாம். தன்னைத் தவிர மற்ற வஸ்துவினிடத்தில் போக்யதை இல்லாத என்றர்த்தம். 'ஸக்தைவ ஸம்யக்' என்கிற இடத்தில் 'பரத்வாந்திக்' என்றாரம்பிக்கும் இரண்டு ஶ்லோகங்கள் நினைக்கத்தக்கவைகள். பரமைகாந்திகளுக்குப் பகவானிடத்தில் யாசிப்பது ஶாஸ்த்ரங்களில் மறுக்கப்படுகிறது 2 'நிராஶீ: கர்ம ஸம்யுக்தம் ஸாத்வதம் ஶாஸ்த்ரமாஸ்ரயம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே எனனில் உண்மைதான் அவ்விடத்தில் தனக்கு ஹிதமல்லாத பலங்களைக் குறித்துப் பகவான் யாசிக்கத் தக்கவனல்ல என்றல்

---

1 ய - எவன், பரமாத்மனி - பரமாத்மாவினிடத்தில், ரக்த: - ஆசையுடையவனோ, அபரமாத்மனி-பரமாத்மா அல்லாத வஸ்துவினிடத்தில், விரக்த:-ஆசையில்லாதவனோ

2 நிராஶீ. கர்மஸம்யுக்தம் - பலங்களில் ஆசை இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கர்மங்களை நிரூபிக்கிற, ஸாத்வதம் - ஸாத்வத ஶாஸ்த்ரத்தை, அகல்பயம் - செய்தேன்.

லவோ தாத்பர்யம். இந்த அபிப்ராயத்தினாலேயே 1 'அந்நம் பாநம் தநம் வஸ்த்ரமாயுராரோக்யமாஸ்பதம் । ஆபத்யபி ந யாசேத பூஜகஃ புருஷோத்தமம் ॥ நாஹமேததப்ரபந்நேது ததாமி யாசிதோபி திநே திநே । அயாசிதோபி தத்ஸர்வம் ப்ரபந்நே விததாம்யஹம் ॥' என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே 2 'யாசிதோபி ஸதா பக்தைர் நாஹிதம் காரயேத் ஹரிஃ । பாலமக்நௌ பதந்தம் து மாதா கிம் ந நிவாரயேத் ॥' என்றும் சொல்லப்பட்டது. மற்றொரு ஸம்ஹிதையிலும் 3 'தத்பாதபக்திஜ்ஞாநாப்யாம் ஃபலமந்யத் கதாசந । ந யாசேத் புருஷோ விஷ்ணும் யாசநாந்நஶ்யதி த்ருவம் ॥' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் பக்தியையும் ஜ்ஞானத்தையும் சொல்லி இருக்கிறது மேலே சொல்லப்போகிற பாகவத அநுக்ரஹம் முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது. 'அவஶ்யமாகவேண்டியவைகளைப்பற்றியோவெனில் பகவானையே ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்' என்றும் நிர்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. 54

தவ தாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிநாம்
஭வநேஷ்வஸ்த்வபி கீட ஜந்ம மே ।
இதராவஸதேஷு மா ஸ்ம பூ-
தபி மே ஜந்ம சதுர்முகாத்மநா ॥ 55

---

1 அந்நம் - ஆஹாரத்தையும், பானம்-பருகும் தீர்த்தத்தையும், தனம் - பணத்தையும், வஸ்திரம் - துணியையும், ஆயு - ஆயுஸ்ஸையும், ஆரோக்யம் - ரோகமில்லாமையையும், ஆஸ்பதம் - குடியிருக்குமிடத்தையும், பூஜக - பூஜை செய்பவன், புருஷோத்தமம் - பகவானை, ஆபத்யபி - ஆபத்காலத்திலும், நயாசேத - யாசிக்கக் கூடாது, திநேதிநே - தினந்தோறும், யாசிதோபி - யாசிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், ஏதத் - இதை, அப்ரபந்நே - ப்ரபந்நனல்லாதவனிடத்தில், நததாமி - கொடுப்பதில்லை, அயாசிதோபி - யாசிக்கப்படாதவனாயிருந்தபோதிலும், அஹம் - நான், தத்ஸர்வம் -அவை எல்லாவற்றையும், ப்ரபந்நே - ப்ரபன்னனிடத்தில், விததாமி - செய்கிறேன்.

2 ஹரி - விஷ்ணுவானவர், பக்தைஃ - பக்தர்களினால், ஸதா - எப்பொழுதும், யாசிதோபி - யாசிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அஹிதம் - ஹிதமில்லாததை, நகாரயேத - செய்யமாட்டார், அக்நௌ - நெருப்பில், பதந்தம்-விழுகிற, பாலம்-குழந்தையை, மாதா-தாய், நிவாரயேத கில-தடுப்பாளல்லவா

3 புருஷஃ-புருஷன், விஷ்ணும்-பகவானை, தத்பாதபக்திஜ்ஞாநாப்யாம்-அவனுடைய திருவடிகளில் பக்தி,ஜ்ஞானம், இவைகளைத் தவிர,அந்யத்-வேறு,பலம்-பலத்தை, கதாசன - ஒரு பொழுதும், நயாசேத் - ப்ரார்த்திக்கக் கூடாது, யாசநாத்- யாசிப்பதினால், நஶ்யதி - நாசமடைகிறான், த்ருவம் - நிஶ்சயம்.

தவ தாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிநாம
பவநேஷ்வஸ்த்வபி கீட ஜந்ம மே |
இதராவஸதேஷு மா ஸ்ம பூதபி
மே ஜந்ம சதுர்முகாத்மநா || 55

ப - ரை] தவ - உம்முடைய, தாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிநாம்— தாஸ்ய - கைங்கர்யத்தினாலுண்டாகிய, ஸுகைக - ஸுகமொன்றிலேயே, ஸங்கிநாம் - ஆசையுடையவர்களினுடைய, பவநேஷு - வீடுகளில், மே - எனக்கு, கீடஜந்மாபி - புழுவாகிய ஜனமமும், அஸ்து-இருக்கட்டும், இதராவஸதேஷு - மற்றவர் க்ருஹங்களில், மே - எனக்கு, சதுர்முகாத்மநாபி - ப்ரும்மாவாகவும், ஜந்ம - ஜன்மமானது, மா ஸ்ம பூத் - உண்டாகவேண்டாம். 55

பா] உம்மிடத்தில பக்திமாத்திரம எனக்கு பார்த்திக்கவேண்டிய தில்லை அந்த பக்தி வந்ததியடைவதற்காகவும அப்படிப்பட்ட பக்தியின பலமாகவும உம்முடைய அடியார்களிடங்களில பக்தியும அவர்களுடைய சேர்க்கையும எனக்கு உண்டாகவேண்டும என்கிற அபிப்ராயத்தினால சொல்லுகிறார்—'தவ தாஸ்ய' என்றாரம்பித்து அந்த பக்தர்களோடு சேருவதின ப்ரயோஜனம சயவன நஹுஷ ஸம்வாதத்தில
1 'ஸம்பாஷா தர்சநம் ஸ்பர்ச: கீர்த்தநம் ஸ்மரணம் நதி: | பாவநாநி கிலைதாநி ஸாதூநாமிதி சுச்ரும: || ஸேவ்யா: ச்ரேயோர்த்திபி: ஸந்த: புண்யதீர்த்தபலோபமா: | க்ஷணோபாஸநயோகோபி ந தேஷாம் நிஷ்பலோ பவேத் || ஸாதூநாம் தர்சநம் புண்யம் தீர்த்தபூதா ஹி ஸாதவ: | காலேந பலதே தீர்த்தம் ஸத்ய:ஸா

1 ஸாதூநாம - ஸாதுக்களினுடைய, ஸம்பாஷா - வார்த்தை சொல்லுவதும, தர்சனம - பார்ப்பதும, ஸ்பர்ச: - தொடுவதும, கீர்த்தனம - அவர்கள பெயரை சொல்லுவதும, ஸ்மரணம - அவர்களை த்யானம செய்வதும், நதி - அவர்களை ஸேவிப்பதும, ஏதாநி - இவைகள, பாவநாநி கில - பரிசுத்தியை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளல்லவா, இதி - என்று, சுச்ரும - கேழ்வைப்படுகிறோம,புண்ய தீர்த்தபலோபமா -புண்ய தீர்த்தங்களின பலத்திற்கு ஸமமான, ஸந்த:-பெரியோர்கள, ச்ரேயோர்த்திபி -நன்மையை விரும்புகிறவர்களினுல், ஸேவ்யா:- ஆராயிக்கத் தக்கவர்கள, தேஷாம - அவர்களுக்கு, க்ஷணோபாஸநயோகோபி - ஒரு க்ஷணகாலம ஶுஶ்ரூஷை செய்வதும, நிஷ்பல - ப்ரயோஜனமில்லாததாக, நபவேத - ஆகாது, ஸாதூநாம - பெரியோர்களை, தர்சநம் - பார்ப்பது, புண்யம் - புண்யமானது, ஹி - எந்தக் காரணத்தினுல், ஸாதவ,-ஸாதுக்கள், தீர்த்த பூதா:-பரிசுத்தர்களோ, தீர்த்தம-தீர்த்தமானது, காலேன - வெகுகாலங் கழிந்தது, பலதம் - பலத்தைக்கொடுக்கிறது, ஸாதுஸமாகம:-ஸாதுக்களுடன் சேர்க்கை, ஸத்ய.-அப்பொழுதே (பலத்தைக் கொடுக்கிறது)

யா ஸமாஶ்ரய:॥' என்று சொல்லப்பட்டது 'பாகவதர்களுடனே இருக்க வேண்டும், அவர்களுடனே சேரவேண்டும். விவாதத்தையும் ஸ்னேகத்தையும் அவர்களிடத்திலேயே செய்யவேண்டும் அஸத்துக்களுடன் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது தாமதத்திற்குக் காரணம் தினந்தோறும் ஸாதுக்களுடன் சேருதல் மூடர்களுடனே சேருதல் அஜ்ஞானத்தின் கூட்டத்திற்குக் காரணம் வஸ்த்ரம் ஒன்றுடன் சேருவதால் எப்படி சாயத்தை அடைகிறதோ அப்படியே ஸாதுக்களுடன் சேருவதினால் இவன் அவர்களுக்கு வசப்படுகிறான் ஆகையினால் அந்த ஸாதுக்களினுடைய ஸமீபத்திலேயே இருக்கவேண்டும் அதிக ஜ்ஞானமுடையவர்கள் எப்பொழுதும் அடையத்தக்கவர்கள் மேருபாவத்தை அடைந்திருக்கிற கறுத்தபக்ஷி மேருபாவத்துடன் சேர்ந்திருப்பதினால் எப்படிச் ஸ்வர்ணமயமாக இருக்கையை அடைகிறதோ' என்றாத்தமுள்ள வசனங்கள் இவ்விடத்தில் அறியத்தக்கவைகள் 'தவதாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிநாம்' என்பதற்கு உம்முடைய கைங்கர்யத்தில் உண்டாகிய ப்ரீதி ஒன்றிலேயே ஆசையுடையவர்களாகிய என்றாத்தம். இதனால் 'ஒரே நிஶ்சயத்தோடுகூடிய ஸ்வபாவத்தையுடையவனும்,உறுதியான வ்ரதத்தையுடையவனும், ஐந்து இந்த்ரியங்களினால் உண்டாகிய ப்ரீதியை நிவ்ருத்திசெய்தவனும், ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலேயேஊன்றி இருக்கிற மனதையுடையவனும், எப்பொழுதும் ஹிம்ஸை செய்யாதவனுமிருப்பவனுக்கு மோக்ஷம் நிஶ்சயம்' என்றாத்தமுள்ள வசனங்களில் ப்ரஸித்தமாகிய விஷயங்களினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் தன்னாலும் மற்றவர்களினாலும் பஹுமானம் செய்யத்தக்கவர்கள் என்பது பகவானாலேயே 'என்னுடைய பக்தர்களினிடத்தில் ப்ரீதியும், என்னுடைய பூஜையில் ஸந்தோஷமும், தானே என்னை ஆராதனம் செய்வதும், என்னைப்பற்றி டம்பத்தை விட்டுவிடுவதும், என்னுடைய கதையைக் கேழ்ப்பதில் ப்ரீதியும், அப்படிக் கேழ்க்கும்பொழுது ஸ்வரம், கண், ஶரீரம், முதலியவைகளின் மாறுதல்களும், என்னை எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதும்,என்னைத் தன ஜீவனத்திற்கு ஸாதனமாக வைத்துக் கொள்ளாமலிருப்பதும், இப்படிப்பட்ட எட்டுவிதமாகிய பக்தி எந்த ம்லேச்சனிடத்திலாவது இருக்கிறதோ அவனே ப்ராம்மணர்களில் சிறந்தவன், அவனே ருஷி, அவனே ஸம்பத்தையுடையவன், அவனே ஸந்யாஸி, அவனே வித்வான், அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அவனிடமிருந்து வாங்கவேண்டும் என்னைப் போலவே அவன் பூஜிக்கத் தகுந்தவன்' என்று சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷ தாமத்திலும் 'ப்ரு

மமா முதலியவர்களினுல எது ஸமாபபிவிககபபடுகிறதோ அதெலலாம பகவானுடைய திருவடிகளை யடைகினறன’ என்று சொலலி ‘மேலே ஒரே நிஶசயததுடன கூடிய புததியை யுடையவாகளினுல எநத ஆராதனம செய்யபபடடதுகளோ அவை எலலாவறறையும பகவான தானே தலையினுலே அஙகீகரிககிருன பரமை காநதிகளாகிய எலலாரையும பகவானுகிய விஷ்ணு பரீதி செயவிககிருா ஆஶசர்யம, அவாகள ஶாஸ்தர விதிபபடிச செயத பூஜையைததான தலையினுல அஙகீகரிககிருா’ எனறு சொலலபபட்டது இபபடிபபடட பாகவதாகளின அபிமானததிறகுபபாததிரமாவதறகாக வேறிடததிறகுப போகததகாதவாகளாகையினுல வேறு கதி இலலை எனபதைதத தாதபாயததில வைததுக கொண்டு ‘கீடஜனமாவி’ எனறு சொலலபபடடது [1] ‘ஶுசீநாம ஶ்ரீமதாம கேஹே யோகப்ரஷ்டோ(அ)பிஜாயதே’ எனறு சொலலபபடட உயாநத ஜனமம இருககடடும [2]‘பஶவோ மநுஷ்யா: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥’ எனறிவை முதலிய வசனஙகளில சொலலபபடட தாழ்நத ஜன்மமும நீா உமமுடைய இஷ்டபபடி எனனை உபயோகிததுககொளளுவதினுல ஏறபடடபடியினுல ஶேஷமாக இருககையின விஶேஷததைதத தெரிநத எனககுப போதும, பாகவதாகளின அபிமானத்திறகுப பாததிரமான இடததில வஸிபபதும அவாகளுடைய கைஙகாயமும மாததிரம எனககு வேணடியது என்று தாதபாயம ‘கலி’ என்னும பதம் அதிலேயே பகவானுககு அதிக பரீதி இருககிறதெனபதைதத தெரிவிககிறது அபபடியே ‘எனககு என்னுடைய பகதாகளினிடததில பகதி பண்ணிககொணடிருபபவாகளிடஙகளில மிகவும அதிகமான பரீதி உண்டாகிறது ஆகையினுல என்னுடைய பகதாகளினிடத்தில பகதாகளும விஶேஷமாகப பூஜிககதத தகுநதவாகள’ எனறு சொலலபபடடது. இதிஹாஸ ஸமுசசயததிலும ‘ஆகையினுல பகவானுடைய அநுகராஹததை ஸமபாதிபபதறகாக வைஷ்ணவாகளை ஸநதோஷபபடுததவேணடும அதினுலேயே விஷ்ணு அனுகராஹததைச செய்

1 ஶுசீனும - பரிசுததாகளாயும, ஶ்ரீமதாம - ஸமபததையுடையவாகளாயும இருபபவர்களின, கேஹே - வீடடில, யோகப்ரஷ்ட:-யோகததிலிருநது நழுவினவன, அபிஜாயதே - பிறககிருன

2 பஶ.-பசு, மனுஷ்ய -மனிதன, பக்ஷீவா - பக்ஷி, யேச- மற்றெது, வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:-வைஷ்ணவாகளை ஆஶ்ரயிததிருககின்றனவோ, தே - அவைகள், தேநைவ - அதினுலேயே, விஷ்ணோ:-விஷ்ணுவினுடைய, தத - அநத, பரமம பதம்-பரமபதத்தை, ப்ரயாஸ்யநதி - அடையப்போகின்றன.

பவராக ஆவார இதில ஸந்தேஹமில்லை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதியிலும 'பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்குப் பல ஸித்தி உண்டாகுமோ இல்லையோ என்கிற ஸந்தேஹம்; அவனுடைய பக்தர்களுக்குக் கைங்கர்யம செய்வதில ஆசை யுடையவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில ஸந்தேஹமில்லை, எப்படி தினந்தோறும பகவானுடைய பக்தர்களின திருவடிகளைப் பூஜிப்பதினால மனது சுத்தமாகுமோ அப்படி கேவலம் பகவானுடைய திருவடியை ஆஶ்ரயிப்பதினால பரிசுத்தமாகாது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையிலும 'பகவானிடத்தில பக்திசெய்து கொண்டிருக்கிற மனிதர்கள இந்தப் பூமியில மிகவும் துர்லபர்கள அவர்களைப் பார்ப்பதினாலும அவர்களோடு வார்த்தை சொல்லுவதினாலும அழிவில்லாத பதம ஸுலபமாயக் கிடைக்கும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே மற்றெல்லாருடைய ஆராதனங்களைவிட விஷ்ணுவின் ஆராதனம மேலானது. அதைவிட மேலான பாகவதர்களின ஆராதனம மிகவும உயர்ந்ததென்று சொல்லப்பட்டது யஜ்ஞஸ்வரூபனை வராஹரூபாவதாரம செய்த அளவில்லாத தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த விஷ்ணுவிற்கு நமஸ்காரத்தை எவர்கள செய்கிறார்களோ அவர்களை ஸேவிக்கிறேன்' என்றிவை முதலிய வசனங்கள அறியத்தக்கது 'இதராவஸதேஷு' என்பதற்கு பாகவதர்களல்லாதவர்களின க்ருஹங்களில ப்ருமமாவாகவும ஜன்மமுண்டாகவேண்டாம மனுஷ்யன முதலானவைகளாக ஜன்மம வேண்டாமென்பதைப்பற்றிக் கேழ்க்கவே வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம உம்முடைய திருநாபிக்கமலத்தில ப்ருமமாவாகப் பிறப்பதும் என்னுடைய ஆசைக்கு விருத்தம என்கிற அபிப்ராயத்தினால மறுபடியும் 'மே' என்று சொல்லப்பட்டது இத்தால பாகவதர்களுக்கு பாகவதர்களல்லாதவர்களின் ஸம்பந்தம பரிஹரிக்கத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. அப்படியே பஹ்வருசசாகையில'இந்தவஸ்துவைத்தெரிந்துகொண்டவன் இதைத் தெரியாதவனுடன உட்காரக்கூடாது கூட ஸாப்பிடக்கூடாது. அவனுடன ஒருவீட்டில குடியிருக்கவும கூடாது' என்றார்த்தமுள்ளவாக்யம சொல்லப்படுகிறது ஸ்ம்ருதியிலும 'சைவர்களையும், பாசுபதர்களையும், சார்வாகர்களையும, நாஸ்திகர்களையும, வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விருத்தமான நடத்தையுடைய ப்ராம்மணர்களையும, சூத்திரர்களையும தொட்டானேயாகில அப்பொழுதே தரித்துக்கொண்டிருந்த வஸ்திரத்துடன் ஸ்நானம செய்யவேண்டும அஸத்துக்களைப் பார்ப்பதினாலும தொடுவதினாலும அவர்களோடு ஸம்பந்தத்தினாலும அவர்களுடன உட்காருவதினாலும ஜலத்துடன் சேருவதினால் மணல்கள்கரைந்துபோவதைப்போல

தாமானுஷ்டானங்கள் குறைந்துபோய்விடுகின்றன' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாண்டில்ய ஸ்மிருதியிலும் 'மூடர்களாயும், பாபத்திலேயே ஆசையுடையவர்களாயும் க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், நல்ல சாஸ்த்ரங்களில் பராங்முகமாயுமிருப்பவர்களுடன் ஸம்பந்தத்தைச் செய்யக்கூடாது. அவர்களுடன் சேருவதினால் பக்தி நாசமடைந்துவிடுகிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் 'வீணாக ஜடைவளர்ப்பது, மொட்டை அடித்துக்கொள்ளுவது, இவைகளையுடையவர்களாயும், பகவானுக்கு நிவேதனமில்லாமல் சாப்பிடுகிறவர்களாயும், எல்லாவித பரிசுத்தி இல்லாதவர்களாயும் தர்ப்பணம், பித்ருக்களின் ச்ராத்தம், முதலியவைகளைச் செய்யாதவர்களுமாயிருக்கிற மனுஷ்யர்களுடன் வார்த்தை சொல்லுவதினாலும் மனிதர்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றோரிடத்திலும் 'நெருப்பின் ஜ்வாலையினால் செய்யப்பட்ட கூட்டின் நடுவில் இருப்பது மேலானது. பகவானைப்பற்றி நினைப்பதில் பராங்முகர்களான ஜனங்களுடன் சேர்க்கையாகிய ஹிம்ஸை கெட்டது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 'ஓ! ஜனங்களே, இன்று முதல் நீங்கள் நீங்கள்தான், நாங்கள் நாங்கள்தான், நீங்கள் அர்த்தம், காமம் இவைகளில் ஆசையுடையவர்கள். நாங்கள் நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள். உங்களுக்கும் நமக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பந்தமில்லை. நாங்கள் பகவானுக்குக் கிங்கரர்கள், நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குக் கிங்கரர்கள்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பித்ருக்களினாலும் இப்படியே 'எவனுக்குப் பிறந்தது முதல் மரணம் வரையிலும் வாஸுதேவன் பூஜிக்கக்கூடிய தேவதையாக ஆகவில்லையோ அப்படிப்பட்டவன் நம்முடைய வம்சத்தில் பிறக்கவேண்டாம். பிறந்தாலும் உடனே மரணமடையவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஸாதாரணமான மனிதன் அவைத்யன் என்று சொல்லப்பட்டான். வைஷ்ணவன் வைத்யன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அவைத்யனான எந்த மனிதனுடனும் வைத்யன் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 55

ஸக்ருத் த்வதாகார விலோகநாஶயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தம புக்தி முக்திபி: ।
மஹாத்மபிர் மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணேऽபி தே யத்விரஹோऽதிது:ஸஹ: ॥ 56

ஸக்ருதவ தாகார விலோகநாஶயா
தருணீ க்ருதாநுத்தம புக்தி முக்திபி |
மஹாத்மபிர் மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணேபி தே யத் விரஹோதி துஸ்ஸஹ:? || 56

ப - ரை] ஸக்ருத் - ஒருதடவை, தவாகார விலோகநாஶயா - உம்முடைய ரூபத்தை ஸேவிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், த்ருணீ க்ருதாநுத்தம புக்தி முக்திபி: - த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட மிகவும் உத்தமமான ஐஶ்வர்யானுபவம், மோக்ஷம், இவைகளையுடைய, மஹாத்மபி: - மஹாத்மாக்களினால், மாம் - என்னை, அவலோக்யதாம் - கடாக்ஷம் செய்யத்தகுந்தவனாக இருக்கையை, நய - எனக்கு உண்டாக்கும், க்ஷணேபி - ஒரு க்ஷணகாலத்திலும், தே - உமக்கு, யத்விரஹ: - எந்த மஹாத்மாக்களின் பிரிவு, அதி துஸ்ஸஹ: - மிகவும் பொறுக்க முடியாததோ 56

பா] இப்படிப் பாகவதர்களல்லாதவர்களோடு சேர்க்கையை விட்டு பாகவதர்களோடு சேர்க்கை உனக்கு உண்டாகட்டும் அவர்களினால் உனக்கு என்ன ப்ரயோஜனமுண்டாகக் கூடியது? என்று கேக்ஷபம்வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸக்ருத்' என்று ஆரம்பித்தது எப்பொழுதும் பகவானைப் பார்ப்பது அவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் ஒருதரம் பார்ப்பதைச் சொல்லி இருக்கிறது அதுவே மேலான ப்ரயோஜனம் என்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படியே। அயோத்யா பட்டணத்தில் வஸிக்கும் ஜனங்களின் வார்த்தை 1 'அலமத்ய ஹி புக்தேந பரமார்த்தைரலம் ச ந:। யதா பஶ்யாம நிர்யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டிதம் ॥' என்றும், 2 'இச்சாமோ ஹி மஹாபாஹும் ரகுவீரம் மஹாபலம் | கஜேந மஹதா யாந்தம் ராமம் ச்சத்ராவ்ருதா

1 அத்ய - இப்பொழுது, புக்தேந - அனுபவிக்கப்பட்ட ஐஶ்வர்யத்தினால், அலம் - போதும், பரமார்த்தை:-மற்ற ப்ரயோஜனங்களினாலும், ந:-நமக்கு,அலம்- போதும், நிர்யாந்தம் - காட்டிற்குப்போகிற, ராமம் - ராமனை, ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் — ஸ்தாபிக்கப்பட்டவராக, யதா - எப்படி, பஶ்யாம - பார்ப்போமோ (அப்படி செய்யவேண்டும்)

2 மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவராயும், மஹாபலம் - மிகுந்த பலசாலியாயும், ரகுவீரம் - ரகுவம்ஶத்தில் சூரனுயுமிருக்கிற, ராமம் - ராமனை, சத்ராவருதானனம் - குடையினால் மறைக்கப்பட்ட முகத்தை யுடையவராய்க் கொண்டு, மஹதா - பெரிய, கஜேந - யானையினால், யாந்தம் - போகிறவராக, இச்சாமோ ஹி - பார்க்க விரும்புகிறோமல்லவா.

நம் ||' என்றும், அப்படியே 1 'மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸ்திரஸத்த்வம் த்ருடவ்ரதம் | கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜகத: ஶோகநாஶநம் || த்ருஷ்ட ஏவ ஹி நஶ்ஶோகம் அபநேஷ்யதி ராகவ: | தமஸ்ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸமுத்யந்நிவ பாஸ்கர: ||' என்றும், 2 'யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து யம் ச ராமோ ந பஶ்யதி | நிந்தித: ஸவஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே ||' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த போகமாவது ப்ரும்மா முதலியவர்களின் போகம். அதுவும் மோக்ஷமும் எவர்களால் அநாதரிக்கப்பட்டதோ அவர்கள் 'த்ருணீ க்ருதாந்ய தம புக்திமுக்திபி:' என்று சொல்லப்பட்டார்கள். 'அந்ய தம' என்னும் பதம் மோக்ஷத்தில் லக்ஷயித்த போதிலும் உத்தமமல்லாத மற்றொரு மோக்ஷமிருந்து அதை விலக்குவதற்காக இந்த விசேஷணம் சொல்லப்படவில்லை, மோக்ஷத்தில் வ்யத்யாஸமில்லையென்று முன்னமேயே நிரா கரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் பகவானை அநுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மற்றவைகளை அநாதரிக்கிறார்கள் என்பது, 'எவர்களுக்கு இந்த ஆத்மா இல்லையோ அப்படிப்பட்ட ப்ரஜைகளினால் என்ன செய்யப்போகிறோம்' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டது. புராணத்திலும் 3 'ந ப்ரஜாநாம் பத்யுர் ஐஶ்வர்யம் பஶுபதேர் வா ந காமயே | அஹம் கதம்போ குந்தோ வா யமுநாதடே ||' என்றும் சொல்லப

---

1 மேகஶ்யாமம் -மேகம்போலக் கறுத்தவராயும், மஹாபாஹும்-நீண்ட கைகளையுடையவராயும், ஸ்திரஸத்வம் - ஸ்திரமான தைர்யத்தை யுடையவராயும், த்ருட வ்ருதம் - த்ருடமான வ்ரதத்தை உடையவராயும், ஜகத -லோகத்தினுடைய, ஶோகநாசனம் - துக்கத்தைப் போக்குகிறவராயுமிருக்கிற, ராமம் - ராமனை, கதா - எப்பொழுது, த்ரக்ஷ்யாமஹே - பார்க்கப்போகிறோம், ராகவ -ராமன், த்ருஷ்ட ஏவ ஹி - பார்க்கப்பட்டவராயக் கொண்டு தானே, ந -நம்முடைய, ஶோகம் - துக்கத்தை, ஸமுத்யந் - உதித்துக்கொண்டிருக்கிற, பாஸ்கர -ஸூர்யன், ஸர்வஸ்ய - எல்லா, லோகஸ்ய - லோகத்தினுடைய, தம இவ - இருட்டைப்போல, அபநேஷ்யதி - போக்கடிக்கப்போகிறார்

2 ய - எவன், ராமம் - ராமனை, நபஶ்யதி - பார்க்கமாட்டானோ, யம் எவனை, ராம - ராமன், நபஶ்யதி - பார்க்கவில்லையோ, ஸ:-அவன், லோகே- இந்த லோகத்தில், நிந்தித -நிந்திக்கப்பட்டவனாக, பவேத - ஆவான், ஸ்வாத்மாபி- தன்னுடைய மனதும், ஏனம் - இவனை, விகர்ஹதே - நிந்திக்கிறது.

3 ப்ரஜாநாம்பத்யு:-ப்ருமமாவினுடைய, ஐஶ்வர்யம் - ஐஶ்வர்யத்தையாவது, பஶுநாம்(பத்யு)-ருத்திரனுடைய ஐஶ்வர்யத்தையாவது, அஹம் - நான், நகாமயே- விரும்பவில்லை, யமுநாதடே - யமுனா நதிக்கரையில், கதம்ப - கடப்பமரமாகவாவது, குந்தோவா — கொருக்கத்திமரமாகவாவது, பூயாஸம் - ஆக்கடவேன்.

பட்டது இதற்கு உதாஹரணத்தைச் சொல்லுவதற்காக 1 'த்ருணம் நாரீ விரக்தஸ்ய த்ருணம் ஶூரஸ்ய ஜீவிதம்। த்ருணம் ப்ரஹ்மவிதோ விஶ்வம் நிஸ்ப்ருஹஸ்ய த்ருணம் ஜகத் ॥' என்றும் சொல்லப்படுகிறது 2 'மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த' என்றும், 3 'ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:' என்றும் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்—'மஹாத்மபி:' என்று உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யும் தன்மையிலும் ப்ரயோஜனமா யிருக்கையிலும் பகவானைவிட அவர்கள் விசேஷமானவர்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பன்மையாகச் சொல்லி இருக்கிறது. 'மாம்' என்பதற்கு உம்முடைய கடாக்ஷத்திற்கு விஷயமாவதற்கு முன் ராஜஸர்களினுடையவும் தாமஸர்களினுடையவும் கடாக்ஷங்களுக்கு விஷயமாக இருப்பதினால் கெடுக்கப்பட்டவனையும் இப்பொழுது உம்முடைய கடாக்ஷத்தினால் தெரிந்துகொண்டவனையு மிருக்கிற என்னை என்று தாத்பர்யம் 'அவலோகய' என்பதற்கு அவர்கள் கடாக்ஷம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதையை என்றாத்தம் அவர்கள் வீட்டில் பிறப்பதிருக்கட்டும் அவர்கள் கடாக்ஷத்திற்கு விஷயமாவது மாத்திரமும் எனக்கு ப்ரயோஜனம் என்பதும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது பாகவதர்களின் கடாக்ஷத்தின் மஹிமையும் 4 'யஸ்யாநுபவபர்யந்தா புத்திஸ்தத்த்வே ப்ரதிஷ்டிதா । தத்த்ருஷ்டிகோசரா: ஸர்வே முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை: ॥' என்று ப்ரஸித்தமா யிருக்கிறது 'நய' என்பதற்கு இவ்வளவு தூரம் உபகாரம் செய்தவராகிய நீரே ஸ்ம்ருதியையும் பூர்த்திசெய்யும் என்று தாத்பர்யம் எப்படி அவர்களுடைய விரஹம் உம்மால் பொறுக்கமுடியாதோ அப்படியே என்னாலும் அவர்களுடைய கடாக்ஷம் பெறுமலிருப்பது மிகவும்பொறுக்கமுடியாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'க்ஷணேऽபி தே' என்

---

1 விரக்தஸ்ய - விரக்தனுக்கு, நாரீ- ஸ்திரீ, தருணம் - தருணத்திற்கு ஸமானம், ஶூரஸ்ய - ஶூரனுக்கு, ஜீவிதம் - ப்ராணன், தருணம் - புல்லுக்கு ஸமானம், ப்ருஹ்மவித:-பரமாத்மாவை அறிந்தவனுக்கு, விஶ்வம்-ப்ரபஞ்சம், தருணம்-தருணத்திற்கு ஸமானம், நிஸ்ப்ருஹஸ்ய - ஆசை இல்லாதவனுக்கு, ந்ருப -ராஜா, தருணம - தருணத்திற்கு ஸமானம

2 ஓ' அர்ஜுந, மஹாத்மாக்கள் என்னை ஆஶ்ரயித்து (க்ரமமாய மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள்)

3 அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் துர்லபன.

4 யஸ்ய - எவனுடைய, புத்தி -புத்தி, அநுபவ பர்யந்தா - அனுபவம் வரையிலும், தத்வே - பரமாத்மாவாகிற தத்துவத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா - நிலைநின்றிருக்கின்றதோ, தத்ருஷ்டிகோசரா:-அவனுடைய பார்வைக்கு விஷயமாகிய, ஸர்வே-எல்லாரும், ஸர்வகில்பிஷை:-எல்லாப் பாபங்களினுலும், முச்யந்தே - விடப்படுகிறார்கள்.

ஞரமபிததது இது தைததரீயசாகையில ‘இவன பரமாதமாவுடன் எநத ஸமபநததகதைச செயதாஞே அபபடி பபடடவன் கிழததனததை அடைநது படுததுககொண் டிருககுமபொழுதும அநதப பரமாதமாவினிடததிலேயே தருபதி அடைகிருஞே இவனை எநத நாளகளிலும அவனவிடுகிறதிலலை’ என்றாததமுளள வாகயததில சொல்லபபடுகிறது இதை 1 ‘நத்யஜேயம் கதாசந’ என்றும, 2 ‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்’ என்றும பகவானதானே சொனஞா ருஷிகளும 3 ‘பராங்முகா கோவிந்தே விஷயாஸக்தசேதஸாம்। தேஷாம் தத் பரமம் ப்ரஹ்ம தூராத்தூரதரே ஸ்திதம்॥ தந்மயத்வேந கோவிந்தே யே நரா ந்யஸ்தசேதஸ:। விஷயத்யாகிநஸ்தேஷாம் விஜ்ஞேயம் ச தந்திகே॥’ என்று சொனஞாகள. அபபடியே 4 ‘நாராயணேதி யஸ்யாஸ்யே வர்த்ததே நாம மங்களம்। நாராயணஸ்தம் ந்வேதி வத்ஸம் கௌரிவ வத்ஸலா॥’ என்றும சொலலபபடடிருககிறது 5 ‘வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:’ என்றும சொலலபபடடிருககிறது இவவிடததில ‘விரஹ’ என்னும பதததிஞல எலலா இடஙகளிலும வயாபிததவஞயும எலலாவறறையு மறிநதவஞயு மிருககிற பகவானுககுத தன பகதாகள் தனனுடைய திவயமஙகள விகரஹம முதலியவைகளை யனுபவிககாமல் நடுவில விடடுவிடுவது சொலலபபடுகிறது அபபடியலலாமல அவாகளை விடடுப பிரிவது எனபது ஆததமலல ‘உத்ஸஹ:’ எனனும பத

1 ஒருவிசுததாலும (ஶரணுகததனே) விடமாட்டேன்

2 ஜ்ஞானீ எனககு ஆதமாவென்றே என்னுடைய அபிப்ராயம

3 கோவிநதே-பகவானிடததில, பராஙமுகாஞம்-பராஙமுகாகளாயும, விஷயாஸகதசேதஸாம் - விஷயஙகளில ஆசையோடுகூடிய மனதை யுடையவாகளாயுமிருககிற, தேஷாம - அவர்களுககு, தத-அபபடிபபட்ட, பரமமப்ருமம - பரப்ரம்மமானது, தூராததூரதரே - மிகவும தூரததில, ஸ்திதம - இருககிறது, யே-எநத, நரா.-மனிதாகள், கோவிநதே - பகவானிடததில, தநமயதவேந - தநமயமாக, நயஸதசேதஸ -வைககப்பட்ட மனதை யுடையவாகளோ, விஷயத்யாகின.-விஷயஙகளை விடடவாகளோ, தேஷாம் - அவாகளுககு, தத - அநதப் பரப்ரம்மம, அநதிகே - ஸமீபததிலிருக்கிறதாக, விஜ்ஞேயம் - அறியததக்கது

4 யஸய - எவனுடைய, ஆஸயே - வாயில, மஙகளம் - மஙகளகரமான, நாராயணேதி - நாராயண என்கிற, நாம - பெயர், வாதததே - இருக்கிறதோ, தம-அவனை, நாராயண -நாராயணன், வத்ஸலா-ப்ரீதியோடுகூடிய, கௌ: - பசுமாடு, வதஸமிவ - கன்றைப்போல, அநவாஸ்தே - பின் தொடருகிருன்.

5 யதா - எநத இடததில், வைஷ்ணவா:-வைஷ்ணவாகள், வஸந்தி - இருக்கிருர்களோ ததர - அவவிடத்தில், ஹரி.-விஷ்ணு, ஸந்நிஹித:-ஸமீபததிலிருக்கிருர.

ததினாலும் அதினால் துக்கமுண்டாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறதல்ல, எல்லாவித ஶக்தியுடையவனும் கெட்ட குணங்களுக்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனுமிருக்கிற பகவானுக்குத் துக்கம் பொருந்தாதாகையினால் ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட அவஸ்தையை யுடையவர்களுக்குத் தன்னுடைய பிரிவை உண்டாக்குகிறதில்லை என்பதிலேயே தாத்பர்யம் என்தப் பக்தர்களினால் செய்யப்படுகிற பிரிவு உம்மால் நிராகரிக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்படுகிறதோ என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் 'ஊமெொயிதவாநு' என்றாரம்பித்து மூன்று ஶ்லோகங்களினால் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகிய உத்தர க்ருத்யத்தில் காம்ய காமங்கள், நிஷித்த காமங்கள், இவைகளினுடைய ஸம்பந்தமும் நிராகரிக்கப்பட்டது 56

நதேஹம் ந ப்ராணாந ச ஸுகம் அஶேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம் நாந்யத் கிமபி தவ ஶேஷத்வ விபவாத் |
பஹிர்பூதம் நாத! க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶததா
விநாஶம் தத் ஸத்யம் மதுமதந! விஜ்ஞாபநமிதம் || 57

ந தேஹம ந ப்ராணாந சஸுக மஶேஷாபிலஷிதம
ந சாதமாநம நாநயத் கிமபி தவ ஶேஷதவ விபவாத |
பஹிர்பூதம நாத! க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶததா
விநாஶம தத ஸதயம மதுமதந! விஜ்ஞாபந மிதம || 57

ப - ரை] நாத - ஓ! பகவானே, தவ - உம்முடைய, ஶேஷத்வ விபவாத் - தாஸனாக இருக்கையாகிற ஸம்பத்தைவிட, அதாவது கைங்கர்யத்திற்கு உபயோகமாக இருப்பதைத் தவிர, பஹிர்பூதம் - வேறுபட்டதாகிய, தேஹம் - தேஹத்தையும், க்ஷணமபி - ஒரு க்ஷணகாலமும், ந - (நான்) பொறுக்கமாட்டேன் ப்ராணாந் - ப்ராணன்களையும், ந-பொறுக்கமாட்டேன், அஶேஷாபிலஷிதம்-எல்லோராலுமாசைப்படப்பட்ட, ஸுகம் - ஸுகத்தையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், ஆத்மாநம்-என்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், அந்யத் - வேறு, கிமபி - ஒன்றையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், (அது) ஶததா-அனேகம்விதமாக, விநாஶம் - நாசத்தை, யாது - அடையட்டும், மதுமதந - மதுவைக்கொன்றவராகிய பகவானே, தத் இதம் - அந்த இந்த, விஜ்ஞாபநம் - விஜ்ஞாபனமானது, ஸத்யம் - ஸத்யமானது. 57

பா] இப்படி உமக்கு இஷ்டமான பலம் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கப்போகிறேன். ஆனாலும் இப்பொழுது உமக்கு என்னால் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய அநிஷ்டம் என்ன? என்று பகவான் கேட்பதற்கு ஸமா

தானம் சொல்லுகிறார்—'ந தேஹம்' என்றாரம்பித்து அன்றிக்கே பாக வதர்களின் கடாக்ஷத்தினால் அடையப்பட்ட பகவானிடத்திலுண்டான ஆசையின் விசேஷத்தினால் எல்லா விரோதிகளையும் சுருக்கமாகக் குறித்துக்காட்டி இப்பொழுதே இதை எல்லாம் நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறாராகவுமாம் 'அஶேஷா விஶேஷிதம்' என்கிற இந்தப்பதம் தேஹம் முதலிய எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் அன்வயிக்கிறது இவை எல்லாம் ஸுகத்தையே ப்ரயோஜனமாக வுடையதாகையினால் ப்ரதானமாகிய ஸுகம் மாத்திரத்தில் அந்வயிக்கிறதாகவுமாம் 'ஆத்மாநம்' என்பதற்கு ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை என்றர்த்தம். பிள்ளை, ஸ்னேகிதர்கள், வீடு, பூமி, முதலியவைகள் தூரத்திலேயே நிராகரிக்கப்பட்டன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'நாந்யத் கிமபி' என்று 'த்வச்சேஷத்வ விஶேஷாத் ருதே' என்பதற்கு நான் உமக்குத் தாஸனாக இருப்பதற்கு ப்ரயோஜனமாகிய கைங்கர்யமாகிற ஸம்பத்திற்குபயோகமில்லாதது என்றர்த்தம் ப்ரபஞ்சத்திற்கெல்லாம் யஜமானனாகிய பகவானுக்குச் சேஷமில்லாத வஸ்து ஒருபொழுதும் ஸம்பவிக்காதல்லவா 'நாத' என்னும் பதத்தினால் எல்லாவற்றிற்கும் சேஷி என்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறது. 'க்ஷணமபி ஸஹே' என்கிற இது தேஹம் முதலிய எல்லா இடத்திலும் அந்வயிக்கிறது. இதுவே ஆத்மாவென்றபிமானிக்கத் தகுந்ததாகையினால் விட முடியாத பரிக்ரஹமாகிய தேஹம் முதலியதும் ப்ருமமா முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள எல்லா ப்ராணிகளாலும் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற அதிகமாயும் அல்பமாயுமிருக்கிற ஸுகமும் அதை அனுபவிக்கிறவனும் 1 'ஆத்மார்த்தே ப்ருதிவீம் த்யஜேத்' என்று தன்னைத்தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட்டாவது ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவனுமாயிருக்கிற ஆத்மாவும் அவனைச் சேர்ந்ததாகிய ஐஶ்வர்யம் முதலியதும் தனித்தனியே பொறுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ந' என்னும் பதத்தை அடிக்கடி திருப்பி ப்ரயோகித்திருக்கிறது இவ்விடத்தில் 2 'யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்கோ நிரயோ யஸ்த்வயா விநா' என்றும், 3 'ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வம்

1 தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகப் பூமியை விட்டுவிடவேண்டும்

2 ய: - எது, த்வயாஸஹ - உம்மோடுகூட இருப்பதோ, ஸ - அது, ஸ்வர்க்க: - ஸ்வர்க்கம், ய: - எது, த்வயா விநா - உம்மை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதோ, (அது) நிரய. - நரகம்

3 அஹம் - நான், த்வயாவிநா - உம்மைவிட்டுப் பிரிந்து, தேவலோகாக்ரமணம் – தேவதைகளின் லோகத்தை அடைவதையும், அமரத்வம் - மரணமில்

ஈஹாம்ஶ்சைவம்ஸ்வராய ஸாராநபி மோக்ஷகாரம் ஸாதிச்சாமி॥' 1'நசஸீதா ஸ்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ। முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ॥' என்றும் 2'மஹார்த்தம் ஜீவிதேநார்த்தோ நார்த்தோ ந ச பூஷணை:। வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம்॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் எண்ணத்தக்கது இப்படிப் பொறுக்கத்தகாததாயிருக்கிறபடியினாலே யே அவைகள் எல்லாவற்றையும் முழுமையும் நிவருத்தி செய்யவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பாதகம் மதயா விநா ஶம்' என்று அவயவங்களில்லாததாயும் நித்யமாயுமிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அனேகவிதமாக நாசம் நேரிடுவது பொருந்தாதாகையினால் கைங்கர்யத்திற்கு விரோதமான தசையை நிவ்ருத்திப்பது மாத்திரம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் ஸம்பவிக்காத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடி பின்னால் இந்த வார்த்தை மனப்பூர்வமாகச் சொன்னதல்ல என்ற ஆக்ஷேபமவரில் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'தக்ஷஸ்த்வம்' என்று உம்மைத்தவிர மற்றொருவன் இப்படிப்பட்ட ப்ரபலங்களான விரோதிகளை நிவருத்தி செய்யத்தக்கவன் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார்—'ஶரணம்' என்று முன்பு 'ஶரண்யம் விஜ்ஞாபந ஶேஷம்' என்று சொல்லப்பட்டது அதைப்போலவே இதுவும் இவன் தயை செய்யத்தக்கவன் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய விஜ்ஞாபனம் என்று சொல்லுகிறார்—'விஜ்ஞாபநமிதம்' என்று 'ததிதம் விஜ்ஞாபநம் ஸத்யம்' என்றுசேர்த்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம் சிலர் 'விஜ்ஞாபிதம்' என்று சொல்லுகிறார்கள் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனால் பகவானுடைய கைங்கர்யத்திற்குபயோகமில்லாத வஸ்துக்கள் விடத்தக்கது என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 57

லாமலிருப்பதையும், நவருணே - விரும்பவில்லை, லோகநாம - லோகங்களுக்கு, ஐஶ்வர்யமவாபி - ஈஶ்வரனாக இருப்பதையும், நகாமயே-ஆசைப்படவில்லை

1 தவயாஹீநா-உம்மைவிட்டுப் பிரிந்து, ராகவ - ஓ ராமனே, ஸீதா-ஸீதையும், ந - இல்லை, அஹமபி-நானும், ந - இல்லை, முஹூர்த்தம் - க்ஷணகாலம், ஜீவாவ. அபி - உயிரோடிருந்தோமே யானால், ஜலாத் - ஜலத்திலிருந்து, உத்ருதௌ-உயரே எடுக்கப்பட்ட, மத்ஸ்யா விவ - மீனைப்போல (இருப்போம்)

2 மஹாரதம் — மஹாரதிகனாகிய, ராமம விநா - ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே - ராக்ஷஸிகளின் நடுவில், வஸந்த்யா: - இருக்கிற, மே - எனக்கு, ஜீவிதேந - ப்ராணனால், நார்த்த - ப்ரயோஜனமில்லை, அர்த்தை: - பணங்களினாலும், ந - (ப்ரயோஜனம்) இல்லை, பூஷணை - பூஷணங்களினாலும், ந - (ப்ரயோஜனம்) இல்லை

ஊர்ஜஸ்வலாநாதெ ரபரிஹரணீயஸ்ய மஹதொ
நிஹீநாசாரொஹம் நருபஶு ரஶுபஸ்யாஸ்பதமபி।
தயாஸிந்தொ! பந்தொ! நிரவதிக வாத்ஸல்ய ஜலதெ!
தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் குணகண மிதீச்சாமி கதபீ:॥ 58

துரந்தஸயாநாதே ரபரிஹரணீயஸய மஹதோ
நிஹீநாசா ரோஹம் நருபஶு ரஶுப பஸயாஸ்பதமபி |
தயாஸிநதோ' பநதோ' நிரவதிக வாதஸலய ஜலதே'
தவ ஸமாரம ஸமாரம குணகண மிதீச சாமி கதபீ || 58

ப - ரை] துரந்தஸ்ய - முடிவில்லாததாயும், அநாதே: - அநாதியாயும், அபரிஹரணீயஸ்ய - பரிஹரிக்கமுடியாததாயும், மஹத: - பெரியதாயுமிருக்கிற, அஶுபஸ்ய - பாபத்திறகு, நிஹீநாசார: - ரொம்பவும் தாழ்ந்த ஆசாரத்தையுடைய, அஹம் - நான், ஆஸ்பதமபி - இருப்பிடமா யிருந்தபோதிலும், தயாஸிந்தோ - தயைககு ஸமுத்திரமாயும், பந்தோ - பந்துவாயும், நிரவதிக வாத்ஸல்யஜலதே - எலலை இல்லாத பரீதிககு ஸமுத்திரமாயுமிருக்கிற பகவானே, தவ - உம்முடைய, குணகணம் - குணஙகளின ஸமூஹத்தை, ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் - நினைத்து நினைதது, கதபீ: - போயிருககிற பயத்தையுடையவனுயக கொணடு, இதி - இநத ப்ரகாரம், இச்சாமி - ஆசைபபடுகிறேன 58

பா] மிகவும தகாதவனுகிய நீர எதை ஆதாரமாக வைததுககொண்டு இவை எலலாவறறையும பாராததிககிறீர? எனறு மறுபடியும பகவானுல முனபு சொனனதை உறுதிபபடுததுவதறகாகக கேழ்ககபபடடவராயக கொணடு சொலலுகிறுா—'துரந்தஸ்ய' எனறாரமபித்து பராயஶ்சிததஙகள செயய இடமிலலாமல மிகவும பயஙகரமான பரிபாகததையுடைய எனறாததம 'அநாதே:' எனபதறகு இதறகு முதல ஆரமபம இலலாமல பரமபரையாய நடநதுவருகிற என்றாத்தம 'அபரிஹரணீயஸ்ய' எனபதறகு எலலாவித ஶகதியையும உடைய உமமுடைய ஸஙகலபததைத தவிர வேறொனறினுலும பரிஹரிககமுடியாத என்றாததம 'மஹத:' எனபதறகு மஹாபாதகம அதிபாதகம முதலியவைகளாகிய எனறாததம கணக்கிலலாதவைகளாகிய எனறாததமாகவுமாம கெடட ஆசாரமாகிய தோஷததினுலும அனுசாரமாகிய தோஷத்தினுலும நான் கெடுககபபடடிருககிறேன என்று சொலலுகிறுா—'நிஹீநாசார:' என்று. மிகவும தாழ்நத ஆசாரததை உடை

யவன் என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் 1 'ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர் நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு। யதந்யத் குருதே கர்ம ந தஸ்ய ப²லபா⁴க் ப⁴வேத் ॥', 2 'ஆசாரஹீநம் ந புநந்தி வேதா:' என்றிவை முதலியது அறியத்தக்கது 'அஹம்' என்பதற்கு என்னைத் தவிர மற்றியார் இப்படி இருக்கிறார்கள்? என்று தாத்பர்யம். 'நராத⁴ம:' என்பதற்கு மனுஷ்யஜாதியில் பிறந்திருக்கையினால் நாலுகாலை யுடைய ஜந்துக்களைவிட வேறுபட்டவனாய் நல்ல ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிக்கத்தக்குந்த ஜன்மம் கிடைத்திருந்தபோதிலும் 3 'ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி⁴: ஸமாந:' என்று சொல்லப்பட்டவன் என்றர்த்தம் 'அபராத⁴ஸஹஸ்ரபா⁴ஜநம்' என்பதற்கு உம்மிடத்தில் அபசாரம், உம்முடைய பக்தர்களிடத்தில் அபசாரம் முதலியவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே இருப்பிடமாகியவன் நான் பாபத்திற்கு இருப்பிடம், நீர் 4 'கு³ணாநாமாகரோ மஹாந்' என்று ப்ரஸித்தி அடைந்தவர் என்பது அபிப்ராயம். 'அஸி' என்னும் பதத்தினால் விரோதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது இப்படிப்பட்ட தன்னுடைய தோஷங்களைப் பரிஹரிப்பதற்கு உபயோகமான குணவிஶேஷங்களை யுடையவன் என்று அழைக்கிறார்-'ஶரண்ய' என்று. 'ஶரண்ய' என்பதற்கு 'தாயாரும் அவனே, தகப்பனாரும் அவனே' என்றாற்போன்ற ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினால் ஒருகாரணத்தினாலும் உண்டாகாத எல்லாவித பந்துவும் என்று ப்ரஸித்தமானவனே என்று தாத்பர்யம் 'நிரவதி⁴கவாத்ஸல்யஜலதே⁴' என்பதற்கு 5 'த்³விஷதாமபி வத்ஸல:' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் தயை, வாத்ஸல்யம் முதலியவைகளை ஸமுத்திரமென்று நிரூபித்திருப்பதினால் அதிகப் பெரிதாயிரு

1 ஸந்த்யாஹீந - ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாதவன், நித்யம் - எப்பொழுதும், அஶுசி - அபரிசுத்தன், ஸர்வகர்மஸு - எல்லாக கர்மங்களிலும், அநர்ஹ:-தகாதவன், அந்யத - வேறு, யத - எந்த, கர்ம - காமத்தை, குருதே - செய்கிறானோ, தஸ்ய - அதினுடைய, பலபாக - பலத்தை அடைந்தவனாக, நபவேத்-ஆகமாட்டான்

2 ஆசாரஹீநம் - ஆசாரமில்லாதவனை, வேதா:-வேதங்கள், நபுனந்தி - பரிசுத்தம் செய்யாது

3 ஜ்ஞாநேனஹீந -ஜ்ஞானமில்லாதவன், பசுபி:-பசுக்களுடன், ஸமான:-ஸமமானவன்.

4 குணாநாம - குணங்களுக்கு, மஹாந - பெரிய, ஆகர:-இருப்பிடம்

5 த்விஷதாமபி - சத்ருக்களினுடைய விஷயத்திலும, வத்ஸல:-ப்ரீதியுடையவன்.

நதபோதிலும தனனுடைய அபராதஙகள அதில முழுகிபபோய்விடும என்பது தெரிவிக்கபபடுகிறது ‘தவ’ என்பதறகு ஸ்வபாவததிலேயே எறபடடவைகளாகிய கணககில்லாத குணஙகளையுடையவன என்று ஶாஸ்த்ரஙகளில பரஸித்தனுகிய உம்முடைய என்றாததம ‘கு³ணகு³ணம்’ என்பதறகு ஜஞானம, ஶக்தி, காருணயம முதலியவைகளை என்றாததம ‘ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்’ என்பதறகு நினைதது நினைதது, ஒரு பரமாணஙகளினுலும இதறகு விரோதமிலலாமையினுல மறககமுடியாததாகையினுலும இடைவிடாமல நினைததுககொணடு என்று தாதபர்யம அதினுலேயே ‘ஹதகீ⁴:’ விரோதிகள அதிகமாக இருபபதைப பார்ப்பதினுலுண்டாகிய பயமிலலாதவனுய என்றாததம ‘ஜதிஜஹாஜீ’ என்பதறகு ‘விஶால விகாரண’ என்றிவை முதலிய ஶ்லோகஙகளினுலும ‘ஸ்வபோ⁴யிதவாங்கிரம் யதா²’ என்றிவை முதலிய ஶ்லோகங்களினுலும சொலலபபட்ட விதமாக இடைவிடாமல ஆசையுடையவனுகிறேன என்றாததம. 58

அநிச்ச²ந்நப்யேவம் யதி³ புநரிதீச்ச²ந்நிவ ரஜ-
ஸ்தமச்ச²ந்நச்ச²த்³ம ஸ்துதிவசநப⁴ங்கீ³மரசயம் ।
ததா²பீத்த²ம்ரூபம் வசநமவலம்ப்³யாபி க்ருபயா
த்வமேவைவம்பூ⁴தம் த⁴ரணித⁴ர மே ஶிக்ஷய மந: ॥

அநிச்சந நப்யேவம யதி புனரிதீசசநநிவ ரஜஸ
தமஶ சநநஶ சதம ஸ்துதி வசந பஙகீமரசயம |
ததா பீததம ரூபம வசந மவலம்ப்யாபி கருபயா
தவமேவைவம பூதம தரணிதர மே ஶிக்ஷய மந ‖ 59

ப - ரை] ரஜஸ்தமஶ்ச²ந்ந: - ரஜோகுணம், தமோகுணம் இவைகளினல் மறைக்கபபடடவனுய்ககோண்டு, ஏவம் - இவ்விதமாக, அநிச்ச²ந் - ஆசைப்படாதவனுக இருநதபோதிலும், இச்ச²ந்நிவ - ஆசைப்படுகிறவனைப் போல. இதி - இநத மாதிரியாக, ச²த்³மஸ்துதிவசநப⁴ங்கீ³ம்— ச²த்³மஸ்துதி - கபடமான ஸ்தோத்திரத்தினுடைய, வசநப⁴ங்கீ³ம் - சொல்லுகிற விதத்தை, அரசயம் யதி³ புந:-செயயவே செய்தேன், ததா²பி- அப்படி இருந்தபோதிலும், இத்த²ம்ரூபம் - இப்படிப்பட்ட, வசநம் - வார்த்தையை, அவலம்ப்³யாபி - அங்கீகரித்துக்கோண்டும், க்ருபயா- க்ருபையினுல் த⁴ரணித⁴ர - பூமியைத தரித்தவனுகிய பகவானே, த்வமேவ- நீரே, ஏவம்பூ⁴தம்- இப்படிபபட்டதாகிய, மே - என்னுடைய, மந: - மனதை, ஶிக்ஷய திருத்தும் 59

பா] நீர் இவ்விதமாக ஆசைப்படுகிறீரேயாகில் உம்முடைய இஷ்டமெல்லாம் பூர்த்தியாகப் போகிறது, அப்படிக்கில்லாமல் ஶாஸ்திரத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட அபரத்யக்ஷமாகிற ஜ்ஞானமமாத்திரத்தினால் தோஷங்களை உடையதென்று அறியப்பட்டிருந்தபோதிலும் ப்ரத்யக்ஷமாகிய வாஸனையின் வசத்தினால் வேறொரு இடத்தில் ஆசை தொடர்ந்து வந்ததேயானால் இல்லாததற்கு ஸமமாகிய மனப்பூர்வகமல்லாத ப்ரார்த்தனை மாத்திரத்தினால் நான் உமக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்போகிறேனேயானால் அப்பொழுது உமக்கு அநிஷ்டமே என்னால் செய்யப்பட்டதாகும் என்றாக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— ‘ஊநிவ்ருத்து’ என்றாரம்பித்து இந்த ஶ்லோகம் முதல் ஏழு ஶ்லோகங்களினால் திருத்தத் தகுந்தவனென்பதிலும் அதின் முகமாக ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவன் என்பதிலும் விஶேஷமான காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ‘யதி’ என்கிற இடத்தில் ‘யத்யபி’ என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும், ‘தயாஸ்பி’ என்று மேலே சொல்லி இருப்பதினால் ‘வா நா:’ என்னும் பதம் வேறொரு அபிப்ராயத்தை உடையவனாக இருந்தபோதிலும் நான் க்ரஹிக்கத் தக்கவன் என்கிற விஶேஷத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘ஊதி ஊவ்ருதிவ்’ என்பதினால் 1 ‘ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம் வா ஸ்தோபம் ஹேலநமேவ வா । வைகுண்ட நாம க்ரஹணம் அஶேஷாகவிநாஶநம் ॥’, 2 ‘ஹரிர் ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத: । அநிச்சயாபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹத்யேவ ஹி பாவக: ॥’, 3 ‘அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதக

1 ஸாங்கேத்யம் - ஸங்கேதத்தினாலாவது, பாரிஹாஸ்யம் - பரிஹாஸத்திற்காவது, ஸ்தோபம் - அர்த்தமில்லாத வெறும் ஶப்தமாகவாவது, ஹேலநமேவ வா - அயலாரைப் பரிஹாஸம் செய்வதற்காகவது, வைகுண்டநாம க்ரஹணம் - பகவானுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லுவது, அஶேஷாகவிநாசனம் - எல்லாப் பாபத்தையும் போக்குகிறது

2 ஹரி - விஷ்ணுவானவர், துஷ்டசித்தை - கெட்ட மனத்தை யுடையவர்களினால், ஸ்மருத: அபி - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், பாபாநி - பாபங்களை, ஹரதி - போக்குகிறார், அநிச்சயா - ஆசை இல்லாமல், ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோபி - தொடப்பட்டிருந்தபோதிலும், பாவக:-அக்னி, தஹத்யேவஹி - கொளுத்திவிடுகிறதல்லவா

3 அவஶேநாபி - பரவசனாயிருப்பவனாலும், யந்நாம்நி - எந்தப் பகவானுடைய நாமம், கீர்த்திதே - சொல்லப்பட்டிருக்கும்பொழுது, புமாந் - மனிதன், ஸத்ய: - அப்பொழுதே, ஸிம்ஹத்ரஸ்தை: - ஸிம்மத்தினிடத்திலிருந்து பயந்த, ம்ருகைரிவ - மான்களினாலேபோல, ஸர்வபாதகை: - எல்லாப் பாபங்களினாலும், விமுச்யதே - விடப்படுகிறான்.

கை: । புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ ॥', 1 'ஏதாவதாலமகநிர்ஹரணாய பும்ஸாம் ஸங்கீர்த்தநம் பகவதோ குணகர்மநாம்நாம் । விக்ருஶ்ய புத்ரமகவாந் யதஜாமிளோபி நாராயணேதி ம்ரியமாண உபைதி முக்திம் ॥', 2 'நாராயணேதி ஶப்தோऽஸ்தி வாகஸ்தி வஶவர்திநீ । ததாபி நரகே கோரே பதந்தீத்யேததத்புதம் ॥', 3 'ரோகாபத்பயது:கேப்யோ முச்யந்தே நாத்ர ஸம்ஶய: । ஏதந்நாராயணேத்யேதச்சப்தமாத்ரப்ரலாபிந: ॥' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்கள் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகின்றன. 'ரஜஸ்தமோகுணை:' என்பதற்குத் தன்னுடைய கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட ப்ரக்ருதியின் குணங்களாகிய ரஜஸ்தமோகுணங்களினால் மறைக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடையவனாகையினாலே உள்ளபடி தன்னுடைய ஸ்வரூபம், பரமாத்மா, இவர்களைப்பற்றிய ப்ரகாசமில்லாதவன் என்று தாத்பர்யம். 'ஸூக்திவசநஸ்ரஜம்' என்பதற்கு வஞ்சனையினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்திரமாகிய கட்டவார்த்தையின் ரீதியை என்றர்த்தம். 'ஜந்தும் ரக்ஷ வ்யாஜமவலம்ப்யாபி' என்பதற்கு த்வயத்தின் அர்த்தத்தைப்பற்றிய கட்டவார்த்தையாகிற வ்யாஜத்தையாவது அங்கீகரித்துக்கொண்டு என்று தாத்பர்யம். இப்படிப்பட்ட வார்த்தையைச் சொன்னமாத்திரத்தினாலும் யமனிடத்திலிருந்து பயம் நிவ்ருத்திக்கிறதென்று ஸ்ம்ருதியில் 4 'கமலநயந! வாஸுதேவ!

---

1 பும்ஸாம் - புருஷர்களினுடைய, அகநிர்ஹரணாய - பாபத்தைப் போக்குவதற்காக, பகவத -பகவானுடைய, குணகர்ம நாமநாம - குணங்கள், அவர் செய்த வ்யாபாரங்கள், திருநாமங்கள், இவைகளினுடைய, ஸங்கீர்த்தனம் - சொல்லுவது என்கிற, ஏதாவதா - என்கிற இதினால், அலம் - போதும், யத - எந்தக்காரணத்தினால், அகவாந - பாபங்களையுடையவனாகிய, அஜாமிளோபி - அஜாமிளனும், ம்ரியமாண:-மரணத்தை அடையும்பொழுது, புத்ரம - பிள்ளையை, நாராயண இதி - நாராயண என்று, ஆக்ருஶ்ய - அழைத்து, முக்திம-மோக்ஷத்தை, உபைதி-அடைகிறானே

2 நாராயண இதி - நாராயண என்கிற, ஶப்த:-பதம், அஸ்தி - இருக்கிறது, வஶவர்த்தினீ - தனக்கு வசப்பட்டதாகிய, வாக - வாக்கு, அஸ்தி - இருக்கிறது, ததாபி - அப்படி இருந்தபோதிலும், கோரே - பயங்கரமான, நரகே - நரகத்தில், பதந்தி - விழுகிறார்கள், இத்யேதத - என்கிற இது, அத்புதம் - ஆஶ்சர்யம்

3 நாராயண இதி - நாராயண என்கிற, ஏதத சப்தமாத்ர ப்ரலாபின:-இந்தப் பதத்தை மாத்திரம் சொன்னவர்களுங்கூட, ரோகாபத்பயதுக்கேப்ய:-ரோகம், ஆபத், பயம், துக்கம், இவைகளிலிருந்து, முச்யந்தே - விடப்படுகிறார்கள் அத்ர இந்த விஷயத்தில், நஸம்ஶய:-ஸம்ஶயமில்லை

4 கமலநயந, வாஸுதேவ, விஷ்ணோ, தரணிதர, அச்யுத, சங்கசக்ரபாணே, ஶரண - ஶரணமாக, பவ - ஆகும், இதி - என்று, யே - எவர்கள், ஈரயந்தி-சொல்லுகிறார்களோ, பட - ஓ! படனே, அபாபாந் - பாபமில்லாத, தாந - அவர்களை, தூரதரேண - பகுதூரத்தில், த்யஜ - விட்டுவிடு.

விஷ்ணோ! யாணிபாராவ்ருத! ஸம்வயகாவாணோ! ஹவஸாரணத்தீரய ஷீ பெலெ த்ஜ ஹட ஊ-ராதரேண தாநவாவாநு ॥' என்று சொல்லப்படுகிறதல்லவா. 'க்ருபயா' என்பதற்குத் தன்னாலேயே ஸங்கல்பித்து வைக்கப்பட்ட ஏதாவது ஒரு வ்யாஜம் மாத்திரத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற உம்முடைய க்ருபையினால் என்றபிப்ராயம். 'கேவ' என்பதற்கு 1 'ராவவம் ஶரணம்மத:' என்கிற தன்னாலே பரீக்ஷிக்கப்படாத வார்த்தையைவைத்துக்கொண்டு 2 'ந த்யஜேயம் கயம் வந'. 3 'தெஷோ யத்யபி தஸ்யஸ்யாக்' என்று உம்மாலேயே சொல்லப்பட்டதல்லவா என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே 4 'ஸுஹ்ரு தம் ஸவபூதானாம்', 5 'ததாமி புத்தி யோகம் தம்' என்றிவை முதலியவார்த்தைகளைச் சொன்னவராகிய நீர் என்றர்த்தம் 'கேவ' என்பதினால் மற்றொருவரை அபேக்ஷிக்கவேண்டியதில்லை என்பதும் மற்றவர்களினால் செய்ய முடியாதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸவம் ஹாதம்' என்பதற்கு ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய உம்மையும் வஞ்சனை செய்வதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிற என்றபிப்ராயம். 'யாணி யா' என்றழைத்திருப்பது எல்லா லோகங்களுக்கும் நன்மையை விரும்புகிறதும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவதுமாயிருக்கிற பொறுமையுடன் கூடியவன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இவ்விடத்தில் பூமியை உத்தரணம் செய்ததைக் குறித்திருப்பதினால் தன்னுடைய ஆத்மாவை உத்தரணம் செய்வதற்குத் தகுந்தவன் என்பதும் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகிறது பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்திலும் 6 'நகலகல்யாணதாயிநே வக வாணயே । விஷயாணவமக்நாநாம் ஸமுத்தரண ஹேதவே॥' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா. 'தெ' என்பதற்கு மற்றவர்களினால் திருத்தமுடியாத என்னுடைய என்றர்த்

---

1 ராகவனைச் ஶரணமாக அடைந்தேன்.

2 (ஶரணாகதனை) ஒருபொழுதும் விடமாட்டேன்

3 (அந்த ஶரணாகதனுக்கு) தோஷமிருந்தாலு மிருக்கட்டும்.

4 எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருத்தாகிய என்னை

5 (எதனால் என்னை அடைவார்களோ) அப்படிப்பட்ட புத்தியைக் கொடுக்கிறேன்

6 ஸகல கல்யாணதாயினே - எல்லா மங்களத்தையும் கொடுக்கிறவனாகிய, விஷயாணவமக்நாநாம் - விஷயங்களாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களை, ஸமுத்தரணஹேதவே - உத்தரணம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய, சக்ரபாணயே - சக்கரத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவானின் பொருட்டு, நம:- ஸேவிக்கிறேன்.

தம் அப்படியே 'ஒருவனே எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன் இரண்டாவது ஒருவனுமில்லை' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்திலும், 1 'ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய' என்கிற ஸ்ம்ருதிவாக்யத்திலும் சொல்லப்படுகிறது 'ஶிக்ஷ' என்பதற்குக் கபடமில்லாததாயும் நல்ல ஆசையுடையதாயும் செய்யும் என்றர்த்தம் 2 'ஸம்வஹ்நன்னேந ஸோபி ... ஜகத்பதிம் ... தத: ... நருபநந்தந: ... புஷ்டாவ ... ஸம்யுதம்' என்று சொல்லியிருக்கும் நியாயம் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 59

பிதா த்வம் மாதா த்வம் தயித தநயஸ்த்வம் ப்ரிய ஸுஹ்ருத்
த்வமேவ த்வம் மித்ரம் குருரஸி கதிஶ்சாஸி ஜகதாம் ।
த்வதீயஸ் த்வத்ப்ருத்யஸ் தவ பரிஜநஸ் த்வத்கதிரஹம்
ப்ரபந்நஶ் சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர: ॥ 60

பிதா தவம் மாதா தவம் தயித தநயஸ தவம ப்ரிய ஸுஹ்ருத
தவமேவ தவம மித்ரம குருரஸி கதிஶசாஸி ஜகதாம் |
தவதீயஸ தவத ப்ருத்யஸ தவ பரிஜநஸ தவத கதிரஹம
ப்ரபந்நஶ் சைவம ஸத்யஹமபி தவைவாஸமி ஹி பர || 60

ப-ரை] த்வம் - நீர், பிதா - தகப்பனார், த்வம் - நீர், மாதா - தாயார், த்வம் - நீர், தயித தநய:-ப்ரியனான பிள்ளை, த்வமேவ - நீரே, ப்ரியஸுஹ்ருத் - இஷ்டனான தோழன், த்வம் - நீர், மித்ரம் - ஒரே வயதோடுகூடிய தோழன, ஜகதாம் - லோகங்களுக்கு, குரு: - ஆசார்யனாகவும், அஸி - ஆகிறீர், கதி: - கதியாகவும், அஸி - ஆகிறீர், த்வதீய:- உமக்குச் ஶேஷபூதனாயும், த்வத்ப்ருத்ய: - உன்னால் ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவனாயும், தவ - உமக்கு, பரிஜந: - வேலைக்காரனாகவும், த்வத்கதி: -

1 அஶேஷஸ்ய - எல்லாவஸ்துவையும், விஷ்ணு:-பகவான், ஶாஸ்தா - நியமிக்கிறவர்

2 ஜகத்பதி -லோகங்களுக்குப் பதியாகிய, கோவிந்த:-கோவிந்தன, க்ருதாஞ்ஜலிம் - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு நிற்கிற, முனிவர்யம் - ருஷிகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய, உத்தானபாத தநயம்- உத்தான பாதரின் பிள்ளையாகிய, தம்- அந்த த்ருவனை, ஸங்கப்ராந்தேன - சங்கத்தின் நுனியினால், பஸ்பர்ஶ - தொட்டார், தத:- பிறகு, தத்க்ஷணாத் - அந்த நிமிஷத்திலேயே, ப்ரஸந்நவதந:-ப்ரஸந்நமான முகத்தையுடைய, ந்ருபநந்தந: - ராஜாவின் பிள்ளையாகிய த்ருவன் ப்ரணத: பூத்வா - ஸேவித்துவிட்டு, பூததாதாரம் - எல்லா ப்ராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தவராகிய, அச்யுதம்-பகவானை, துஷ்டாவ - ஸ்தோத்திரம் செய்தார்

உம்மையே கதியாகவுடையவனும் இருக்கிற, அஹம் - நான், ஏகவ ஶரண-பரபத்தி செய்தவனும் ஆனேன், ஏவம் ஸதி - இப்படியாகை யினால், அஹமபி - நானும், தவைவ - உமக்கே, பர: - பரமாக, அஸ்மி - ஆகிறேனல்லவா. 60

பா] இப்படித் தம்முடைய மனத்தைத் திருத்துவதில் பொதுவாக வும் விசேஷமாகவும் அனேகவிதங்களான மற்றும் சில காரணங்களை யும் சொல்லுகிறார்—'பிதா' என்றாரம்பித்து 'பிதாஸ்வம்' என்ப தற்கு உண்டாக்கினவரும் ஹிதத்தை நடத்துகிறவரும் நீர் என்றாத்தம 'மாதாஸ்வம்' என்பதற்கு தாயானவள் பிள்ளைக்காக அதிகமான காரியங் களைச் செய்கிறவளாயும், பிரியத்தையே நடத்துகிறவளாயு மிருக்கிறா ளல்லவா அப்படியே நீரும் எல்லாவற்றையும்விட மேலான பரீக்ஷை குப் பாத்திரமாகையினாலும் நரகத்தைத் தாண்டிவைப்பதினாலும் அந் தந்த ஸமயங்களில் ரக்ஷிக்கிறபடியினாலும் ப்ரியமான புத்திரன் நீர் பரியனாகிய ஸுஹ்ருத் 'ப்ரியஸுஹ்ருத்' என்னப்படுகிறான எல்லையில் லாத ஆனந்த ஸ்வரூபனாக இருக்கையும், எப்பொழுதும் நன்மையை யே விரும்புகிறவராயிருக்கையும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட எல்லாவித ஸ்வபாவங்களோடும் கூடியவன் உம்மைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக 'த்வம்' என்ப தை எல்லா இடத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது 'இருப்பி டம், ரக்ஷகன், ஸுஹ்ருத், எல்லாம் நாராயணன்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யம் ஸுபாலோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது அதேவாக்யம் கீதோபநிஷத்திலும் சொல்லப்படுகிறது 'ஸுஹ்ருத்' என்பதற்கு நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய கார்யங்களில் ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவனும் ஒரு ஸமமான வயதை யுடையவனும் ரஹஸ்யவார்த் தைகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லத்தகுந்தவனு மிருப்பவன் 'மித்ரம்' என்று சொல்லப்படுகிறான், நீரும் அப்படிப்பட்டவர் குஹன், அர்ஜு னன், கோபாலர்கள், முதலியவர்களிடங்களில் பகவான் அப்படிப்பட்டவ ரென்பது பிரகாசமாயிருக்கிறது. 1 'மித்ர ஔபயிகம் கர்தும்', 2 'மைத்ரீ ஸ்வதாஸ்து தே', 3 'அஹோ பாக்யமஹோ பா

1 ராமனை மித்திரனாக்கச் செய்வது உபயோகமானது

2 உனக்கு அந்தராமனுடன் ஸ்னேகம் உண்டாகட்டும்

3 நந்தகோப வ்ரஜௌகஸாம - நந்தகோபருடைய இடைச்சேரியி லிருப்பவர் களினுடைய, பாக்யம் - பாக்யமானது, அஹோ - ஆச்சர்யம், பரமாநந்தம் - மே லான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகிய, ஸநாதநம் - அநாதியாகிய, பூர்ணம் - பரிபூரண மான, ப்ருமம - ப்ருமமம், யந்மித்ரம - எவர்களுக்கு மித்திரனே.

ஹ்யாம் ! ந்ருணாம் பவ்யஜனகஸாரம் । ஸந்த்ரும் ஸம்ஸாரதாபம் ஸபர்ணம் ஸம்ஹாஸநாதநம் ॥' என்றிவை முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றதல்லவா. 'குருரஸி' என்பதற்கு எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி 1 'மந்மநா பவ மத்பக்த:', 2 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்றிவை முதலிய வாக்யங்களினால் தத்வம், ஹிதம், புருஷார்த்தம், இவைகளை உபதேசம் செய்கிறவரும் அதனாலேயே எல்லா அஜ்ஞானங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்பவருமாகிய என்றர்த்தம் அப்படியே 3 'குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதக:। அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே ॥' என்று நிர்வசனம் செய்யப்படுகிறது. 'கதிஶ்சாஸி' என்பதற்கு உபாயமாகவும் ப்ரயோஜனமாகவும் ஆகிறீர் என்றர்த்தம். ஶ்ருதியிலும் 'இவன் மோக்ஷத்தை அடைவிக்கிறவன்' என்றும் 'எவனை இவன் வரிக்கிறானோ அவனாலே இவன் அடையத்தக்கவன்' என்று மாத்ரமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 'ஜகதாம்' என்பதினால் 4 'பிதாஹமஸ்ய ஜகதோ மாதா தாதா பிதாமஹ:', 5 'பூதாநாம் யோ(அ)வ்யய: பிதா', 6 'சராசர குரும் ஹரிம்', 7 'குருரகிலலோகாநாம் நாராயணோ மமாபி குரு:', 8 'தமிமம் ஸர்வ

---

1 என்னிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனத்தை உடையவனாக இரு

2 என்னை ஒருவனையே ஶரணமாக அடை

3 குஶப்த -கு என்னும் பதம், அந்தகார:-இருட்டாக, ஸ்யாத் - ஆகும், ருஶப்த:-ரு என்னும் பதம், தந்நிரோதக:-அதைத் தடுக்கிறதாக ஆகும், அந்தகாரநிரோதித்வாத் - அஜ்ஞானத்தைத் தடுக்கிறபடியினால், குரு:-குருவென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான்.

4 அஹம் - நான், அஸ்ய - இந்த, ஜகத:-லோகத்திற்கு, பிதா - தகப்பனார், மாதா - தாயார், தாதா - ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர், பிதாமஹ -பாட்டனார்

5 ய:-எவன், பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, அவ்யய:-அழிவில்லாத, பிதா-தகப்பனாரோ.

6 சராசரகுரும் - ஜங்கமம், ஸ்தாவரம், இவைகளுக்குக் குருவாகிய, ஹரிம்-விஷ்ணுவை.

7 அகிலலோகாநாம் - எல்லா லோகங்களுக்கும், குரு:-குருவாகிய, நாராயண:-நாராயணன், மமாபி - எனக்கும், குரு:-குரு

8 ஸர்வ ஸம்பந்நம் - எல்லாக் குணங்களும் நிறைந்தவனும், ஆசார்யம் - ஆசார்யனும், பிதரம் - தகப்பனாரயும், குரும் - குருவாயும், அர்ச்யம் - பூஜிக்கத் தகுந்தவனுமாயிருக்கிற, தமிமம் - அந்த இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, அர்சிதும்-பூஜை செய்ய, இச்சாம:-விரும்புகிறோம், ஸர்வே - நீங்கள் எல்லோரும், ஸம்மந்தும் - அனுமதிசெய்ய, அர்ஹத - தக்கவர்களாகிறீர்கள்

ஸம்பந்நைஶ்வர்யபூர்வம் விதுரம் ஶரணம்। ஸர்வஸ்ய ஜகதோ திவ்யாதேவ ஸம்பந்நைஶ்வர்யா॥', 1 'பிதாऽஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச குருர் கரீயாந்' என்றிவைமுதலியஇடங்களிலசொலலபபட்ட தேவதைகள, அஸுராகள, முதலிய எலலாருக்கும பொதுவானவரெனறு தெரிவிககபபடுகிறது இதெலலாம முனபு 'ஶரண்ய', 'ஸுஹ்ருத்' எனனும பதஙகளிலை சுருககிச சொலலபபட்டிருக்கிறதை விவரமாயச சொலலி இருககிறது. பிறகு 'த்வதீய:' என்பது முதல தன்னிடததிலிருககிற காரயஙகளைச சொலலுகிறா நான் உனககுச ஶேஷபூதன் எனகிற ஜஞானத்தை உடையவனுகிறேன் எனறு தாதபாயம 'த்வத்ப்ருத்ய:' எனபதறகு உன்னுலேயே தரிககததகுநதவனும காபபாறறத தகுநதவனும எனறாததம. 'தவபரிஜந:' என்பதறகு ஸ்வபாவததிலேயே உனககுக கைஙகாயம செய்யததகுநதவன், ஸ்தோததிரமாகிய கைஙகாயததில உம்மால ஏவபபடடவன எனறு தாதபர்யம 'த்வத்கதி:' எனபதறகு, உமமொருவரையே ப்ரயோஜனமாகவுடையவன என்றர்ததம நான இபபடிபபடட தசையையும உமமாலேயே அடைவிககபபடடேன என்று தாதபாயம 'ப்ரபந்நஶ்ச' என்பதறகு 'த்வாமுபாயபூதம் ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று மனபூாவகமாகவோ அபபடிககலலாமலோ பாநயாஸததைப பாவிததவனுனேன் எனறாததம இததால 2 'ஸோऽஹம் த்வாம் ஶரணமபாரமப்ரமேயம் ஸம்ப்ராப்த: பரமபதம் யதோ ந கிஞ்சித்', 3 'அஹமாத்மா ந தேஹோऽஸ்மி விஷ்ணுஶேஷோऽபரிக்ரஹ:। தமேவ ஶரணம் ப்ராப்தஸ்தத்கைங்கர்யசிகீர்ஷயா॥' எனறிவை முதலிய இடஙகளிலேபோல தன்னுடைய நிஷ்டை தெரிவிககபபடுகிறது பகவானைக குறிதது பர

---

1 தவம - நீா, அஸ்ய - இநத, சராசரஸ்ய - ஸதாவர ஜஙகமஙகளாகிய, லோகஸய - லோகததிறகு, பிதா — தகப்பனாாயும், கரீயாந - உயர்நத, குரு:-குருவாயும, பூஜ்யஶச - பூஜிககசதகுநதவராயும, அஸி - ஆகிறீர்.

2 ஸோஹம் - அநத இநத நான, அபாரம - கரையில்லாதவனுயும, அப்ரமேயம்-அறியமுடியாதவனுயுமிருககிற, தவாம - உம்மை, ஶரணம் - ஶரணமாக, ஸம்பராபத அடைநதேன், யத:-எநதச ஶரணாகதியினுல், அபதம - அடையத்தகாததான, பரம - மேலான ப்ரயோஜனம, நகிஞசித - ஒன்றுமில்லையோ

3 அஹம - நான், ஆதமா - ஆதமா, தேஹ -தேஹமாக, நாஸமி - ஆகிறேனில்லை, விஷணுஶேஷ:-பகவானுககுச ஶேஷபூதன், அபரிக்ரஹ:-வேறொரு வஸ்துவை எனககுச ஶேஷமாக வுடையவனுமலலன, தத்கைஙகாய சிகீாஷயா-அநதப பகவானுக்குக கைங்காயம் செயயவேணடு மென்கிற ஆசையினுல,தமேவ-அநதப் பகவானையே, ஶரணம் - ஶரணமாக, ப்ராப்த: - அடைநதேன்

பதத்தி செய்தவனுடைய விசேஷமும் 1 'தேவர்ஷி-பூதாத்ம ந்ருணாம் பித்ரூணாம் ந கிங்கரோ நாயம் ருணீ ச ராஜந் । ஸர்வாத்மநா ய: ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோக குரும் ப்ரபந்ந:॥' என்று சொல்லப்படுகிறது. 'கஶ்மஶ்ரீமம் ப்ரபந்நா'என்கிற இரண்டு பதங்களினுமம பகவானைத்தவிர வேறு ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசிக்காதவனாய் பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு நரகம் முதலியவைகளில்லை என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது அப்படியே ரஹஸ்யாம்நாயத்தில் 'இவர்கள் யமலோகத்தை அடைகிறார்களா? யமன் இவர்களைத் தொந்திரவு செய்கிறானா? என்னில் அப்படிக்கில்லை என்று சொன்னார். பகவானிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் யமலோகம் போவதில்லை. பின்னை எதனாலெனில் இந்த லோகத்திலேயே அவர்களுக்குச் சில துக்கங்கள் உண்டாகின்றன அதாவது குருடர்களாகிறார்கள்' என்றாரத்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து 'அந்தத் துக்கங்களை ஸஹிக்கவேண்டும்' என்றாரத்தமுள்ள வாக்யம் வரையிலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுபுராணத்திலும் 2 'ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாஶஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே । பரிஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்ய ந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம்॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வாமன புராணத்திலும் 3 'யே ஶார்ங்கதரம் விஷ்ணும் ப்ரபந்நா: பராயணம்। ந தேஷாம் யமஸாலோக்யம் ந ச தே நரகௌகஸ:' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நரஸிம்ஹ புராணத்திலும்

---

1 ய:-எவன், ஶரண்யம்-ஶரணமாக அடையத்தகுந்தவனாகிய, லோககுரும்-லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸர்வாத்மநா - எல்லா விதத்தினாலும், ஶரணம் - ஶரணமாக, ப்ரபந்ந:- அடைந்தவனோ, அயம் - இவன், ராஜந் - ஓ ராஜாவே, தேவர்ஷி பூதாத்மந்ருணாம் - தேவதைகள், ருஷிகள், பூதங்கள், தான், மற்ற மனிதர்கள், இவர்களுக்கும், பித்ரூணாம் - பித்ருக்களுக்கும், ந கிங்கர: - வேலைக்காரனல்ல, ந ருணீ ச - கடன்காரனுமல்ல

2 யம:- யமன், பாஶஹஸ்தம் - பாசத்தைக்கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்வபுருஷம்- தன்னுடைய தூதனை, அபிவீக்ஷ்ய - பார்த்து, தஸ்ய — அவனுடைய, கர்ணமூலே - காதின் ஸமீபத்தில், மதுஸூதந ப்ரபந்நாந் - பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களை, பரிஹர - விட்டுவிடு, அஹம் - நான், அந்யந்ருணாம் - வேறு மனிதர்களுக்கு, ப்ரபு:-யஜமானன், வைஷ்ணவாநாம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, ந - யஜமானனல்ல என்று, வததி கில - சொல்லுகிறானல்லவா

3 யே - எவர்கள், ஶார்ங்கதரம் - சார்ங்கமென்கிற வில்லைத்தரித்தவனும், தேவம் - தேவதையாயு மிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, பராயணம் - முக்கியமான கதியாக, ப்ரபந்நா: - அடைந்தார்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, யமஸாலோக்யம் - யமனுடன் ஒரு லோகத்தில் வஸிப்பதும், ந - இல்லை, தே-அவர்கள், ந ச நரகௌகஸ:- நரகத்தில் வஸிப்பவர்களுமல்ல.

1 'புண்டரீகாக்ஷ ! தேவேஶ ! நரஸிம்ஹ ! த்ரிவிக்ரம ! ||த்வாமஹம் ஶரணம்ப்ராப்த இதி யஸ்தம் ஸமுத்தர ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில புராணங்களிலும் 2 'யஸ்மிங்கஸ்மிந் குலே ஜாதா யத்ரகுத்ர நிவாஸிந: । வாஸுதேவ ரதா நித்யம் யமலோகம் நயாந்தி தே ||' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஶகம்ஶதி' என்பதற்கு நீர் பாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்தவராயும் நான் பாரந்யாஸ வார்த்தையை ப்ரயோகித்தவனும் இருக்கும்பொழுது என்று தாத்பர்யம் 'கஹமபி' என்பதினால் முன்பு சொல்லிய எல்லாத் தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருந்தபோதிலும், கபடமாக ஸ்தோத்திரம் செய்தவனாக இருந்தபோதிலும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அன்றிக்கேக் எப்படி முன்பிருந்த பூரணமான பரபத்தியில் நிஷ்டையுடையவர்கள் உம்மால் பரமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டார்களோ அப்படியே நானும் என்று தாத்பர்யம் 'தவ' என்பதற்கு ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அதிகமான பாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவதில் கடமையை உடையவனும் ஸாமர்த்தியத்தை உடையவனுமிருக்கிற உமக்கு என்றர்த்தம் இப்படிப்பட்ட பாரத்தைத் தாங்கனாவது உம்மைத்தவிர மற்ற யாருமாவது ஸாமர்த்தியத்தை உடையவர்களல்ல என்பது 'ஶவ' என்பதின் அபிப்ராயம் 'ஹி' என்னும் பதத்தினால் 3 'மநீஷிணோ ஹி யே கேசித் யதயோ மோக்ஷகாங்க்ஷிண: । தேஷாம் வை சிந்த த்ருஷ்ணாநாம் யோகக்ஷேமவஹோ ஹரி: ||', 'ஸ்வீ தெய்நவி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அன்றிக்கே தன்னை அங்கீகரித்துக்கொண்டது ஸித்தமாக ஏற்பட்டது, என்பதாவது தெரிவிக்கப்படுகிறதாகவுமாம்

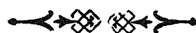
---

1 புண்டரீகாக்ஷ, தேவேஶ, நரஸிம்ஹ, த்ரிவிக்ரம, த்வாம - உம்மை, அஹம - நான், ஶரணம - ஶரணமாக, ப்ராபத :- அடைந்தேன், இதி - என்று, ய:- எவன் சொல்லுகிறானே, தம - அவனை, ஸமுத்தர - உத்தாரணம் செய்யும்.

2 யஸ்மிங்கஸ்மிந் குலேஜாதா - எதாவது ஒருகுலத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்த போதிலும், யத்ரகுத்ர நிவாஸிந :- எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், நித்யம்-எப்பொழுதும், வாஸுதேவரதா :- வாஸுதேவனிடத்தில் பக்தியுடைய, தே - அவர்கள், யமலோகம - யமனுடைய லோகத்தை, நயாந்தி - அடைவதில்லை

3 மநீஷிண : — புத்திமான்களாயும், யதய :- யோகம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களாயும், மோக்ஷகாங்க்ஷிண -மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களாயும், யேகேசித் எவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்களோ, சிந்தத்ருஷ்ணாநாம - போக்கடிக்கப்பட்ட ஆசையையுடைய, தேஷாம - அவர்களுக்கு, யோக க்ஷேமவஹ: - யோக க்ஷேமத்தைச் செய்கிறவர், ஹரி :- விஷ்ணு

'பர:' என்பதற்கு 1 'ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா ராஜந் ! கர்ப்பபூதாஸ்தபோதநா:' என்கிற மஹருஷியின் வார்த்தையின்படி என்னுடைய வ்யாபாரத்தை எதிர்பாராமல் ரக்ஷிக்கத்தக்குந்தவன் என்று தாத்பர்யம்.

ஜநித்வாஹம் வம்ஶே மஹதி ஜகதி க்யாதயஶஸாம்
ஶுசீநாம் யுக்தாநாம் குணபுருஷதத்த்வஸ்திதிவிதாம் |
நிஸர்காதேவ த்வச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம்
அதோ'த: பாபாத்மா ஶரணத ! நிமஜ்ஜாமி தமஸி || 61

ஜநித்வாஹம் வம்ஶே மஹதி ஜகதி க்யாத யஶஸாம்
ஶுசீநாம் யுக்தாநாம் குண புருஷ தத்வ ஸ்திதி விதாம் |
நிஸர்காதேவ த்வச் சரண கமலைகாந்த மநஸாம்
அதோ'த: பாபாத்மா ஶரணத' நிமஜ்ஜாமி தமஸி || 61

ப - தை] அஹம் - நான், ஜகதி - லோகத்தில், க்யாதயஶஸாம் - ப்ரஸித்தமான கீர்த்தியை யுடையவர்களையும், ஶுசீநாம் - பரிசுத்தர்களாயும், யுக்தாநாம் - யோகம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களாயும், அன்றிக்கே எப்பொழுதும் உம்முடன் சேர்ந்துகொண்டிருப்பவர்களாயும், குணபுருஷதத்வஸ்திதிவிதாம் — குண - குணமயமான ப்ரக்ருதி, புருஷ - ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய, தத்வ - உண்மையின், ஸ்திதி - இருப்பை, விதாம் - தெரிந்தவர்களாயும், அன்றிக்கே ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவைகளாகிய தத்துவங்களின் நிலைமையை யறிந்தவர்களாயும், நிஸர்காத் - ஸ்வபாவத்திலேயே, த்வச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம் - தாமரைப் பூவைப்போன்ற உம்முடைய திருவடிகளிலேயே ஒரேநிஶ்சயத்துடன் கூடியமனத்தையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களினுடைய, மஹதி - பெரிய, வம்ஶே - குலத்தில், ஜநித்வா - பிறந்து, பாபாத்மா - பாபத்தையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனுய்க் கொண்டு, ஶரணத - உபாயத்தைக்கொடுப்பவனாகிய பகவானே, தமஸி - அஜ்ஞானத்தில், அதோ'த: - கீழே, நிமஜ்ஜாமி - முழுகுகிறேன். 61

பா] 'அஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர:' என்று சொல்லப்பட்ட விஷயத்தில் பெரிய யோகிகளின் குலத்தில் பிறந்தவனுக இருக்கையாகிய ஆகாரமும் இருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்—

1 ராஜ்ந - ஓ! ராஜாவாகிய ஸ்ரீராமனே, கர்ப்பபூதா :- உம்முடைய சிசுக்களாகிய, தபோதநா :- ருஷிகள், த்வயா - உம்மால், ரக்ஷிதவ்யா :- காப்பாற்றத் தக்கவர்கள்.

'ஜநித்வா' என்றாரம்பித்து அன்றிக்கே யோகிகளின் வம்ஶத்தில் பிறந்தவனாகிய உம்மால் மிகவும் அகிஞ்சனன் என்பதை முன்னிட்டு என்னிடத்தில் ப்ரந்யாஸம் ஏன் செய்யப்படுகிறது? என்றாக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக முன்பு சொல்லப்பட்ட தான அகிஞ்சனனென்பதையே அஸமஞ்சஸனைப்போலத் தன்னுடைய நல்ல வம்ஶத்திலபிறந்திருப்பதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்பதைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறாராகவுமாம். 'ஜநித்வா' என்பதற்கு 1'ஏதஸ்மிந் ஜந்ம தத்ர தௌலப்யம் ஜந்ம யதீஹ தஸ்ய' என்று சொல்லப்பட்ட மிகவும் துர்லபமான ஜன்மத்தை அடைந்தும் என்று தாத்பர்யம் 'அஹம்' என்பதினால் இந்த வம்ஶத்தில் நானொருவனே விருத்தமான நடத்தையுடையவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வம்ஶே ஹ்யஹதி' என்பதற்கு அமாநித்வம் முதலிய ஆத்ம குணங்கள், நல்ல நடத்தை, வித்யை முதலியவைகளினால் நிறைந்த மஹாபாகவதர்களின் குலத்தில் என்றர்த்தம் 2'பூதலே ஶ்லாக்ய ஏதத் குலம் விஷ்ணு பரிக்ரஹம்' என்று சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட வம்ஶத்தில் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டத்தினால் அடையத்தக்கது என்பது வராஹபுராணத்தில் 'எந்த ப்ராம்மணன் ஏழு ஜன்மங்கள் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவன் ஏழு ஜன்மம் ஒரே நிஶ்சயத்துடன் ஸூர்யனிடத்தில் பக்தியுடையவனாக ஆகிறான் பிறகு அந்தப் புண்யத்தின் மஹிமையினால் ருத்திரனிடத்தில் பக்தியுடையவனாக ஆகப்போகிறான் அப்படியே ருத்திரனிடத்தில் ஏழு ஜன்மம் பக்தி செய்துகொண்டிருந்து அந்த விஶேஷமான புண்யத்தினால் வைஷ்ணவனாயிருக்கையை அடைகிறான் ஏழு ஜன்மம் விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டு ஒரே நிஶ்சயத்துடன் பகவானை யாராதனம் செய்து பாகவதர்களின் வம்ஶத்தில் தேவதைகளினாலும் அடையக்கூடாததான ஜன்மத்தை அடைகிறான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஜகதி ப்ரதிதம்' என்பதற்கு 3'யத்வம்ஶ்யா: அதீத்ய வேதாந்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லி இருக்கிறபடி அனுகூலர்களும் விரோதிகளுமாகிய எல்லா ஜனங்களுக்கும் ப்ரஸித்தியான கீர்த்தியையுடைய என்றர்த்தம் 'ஶு

1 ஏதருஶம - இப்படிப்பட்ட, ஜந்ம - ஜன்மமானது, யத - எதுவோ, ஏதத்- இது, இஹ - இந்த லோகத்தில், துர்லபதரம்ஹி - மிகவும் துர்லப மல்லவா

2 பூதலே - பூமியில், ஏதத - இந்த, விஷ்ணு பரிக்ரஹம் - பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, குலம - குலமானது, ஶ்லாக்யம்ஹி - கொண்டாடத்தக்கதல்லவா

3 யத்வம்ஶ்ய:-எந்த வம்ஶத்தில் பிறந்தவன், வேதாந் - வேதங்களை, அதீத்ய - அத்யயனம் செய்து.

ஶுசீநாம்' எனபதறகு 1 'யோऽர்தே ஶுசிஸ்ஸ ஹி ஶுசி: ந ம்ருத்வாரி ஶுசிஶ்ஶுசி:', 2 'க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வர ஜ்ஞாநாத் விஶுத்தி: பரமா மதா' என்றிவை முதலிய வசனஙகளில பரஸிததமான எலலாவிதமான சுததியையுமுடைய எனறாததம இததால இதர பரயோஜனங்களில ஆசையாகிய அசுததி இலலாமையும அபிபராயததில கொளளப்பட்டது 'யுக்தாநாம்' என்பதறகு ஆதமாவலோகனம செய்பவாகளினுடைய எனறர்ததம அனறிக்கே உனனோடுகூட எபபொழுதும சோநதிருபபதை ஆசைபபடுகிற எனறாததமாகவுமாம உமமுடைய அனுபவததிறகு ஒருநாளும பிரிவிலலாதவாகளாகிய எனறாததமாகவுமாம 'குணபுருஷதத்த்வஸ்திதிவிதாம்' எனபதறகு மூன்று குணங்கள நிறைநத பரகருதியினுடையவும ஜீவாதமாவினுடையவும உண்மையின நிலையைத தெரிநது கொணடவாகளாகிய எனறாததம. அன்றிககே பரகருதி, ஜீவாதமா, இவைகளாகிற தததுவஙகளினுடைய ஸ்வரூபம, ஸ்வபாவம, இவைகளின நிலைமையைத தெரிநது கொண்டவாகளாகிய எனறர்ததமாகவுமாம 'நிஸர்காத்' எனபது முதலியவைகளுக்குப பிறநதது முதல உமமுடைய சரணாரவிநதததிலேயே இடைவிடாத பக்தியுடையவாகளாயிருககிற எனறாததம இபபடிப பட்டவர்களைத தவிர மறறப பிளளைகள பிதருககளினால 'ஜநிஷ்ட' எனறாரமபிதது நிநதிககபபடுகிறார்களலலவா இவவிடததில 'யுக்தாநாம்' என்கிற மூனறு பதஙகளும தம முனனோாகளிடஙகளில அநதநதத தசைக்குத தககபடி கர்மயோகம,ஜஞானயோகம,பகதியோகம, இவை மூனறுமிருக்கினறன எனபதைச சொலலுகினறன எவனுடைய புதி பாபஙகளிலேயே இருககிறதோ அவன 'பாபாத்மா'. அன்றிககே எவனுககுப பாபமே ஸ்வபாவமோ அவன் பாபாதமா என்றாகவுமாம தனனை அதிகமாக நிநதிததுக கொளளுவதறகாக 'பாபாத்மா' என்று ஔபசாரிகமாக பரயோகிததிருககிறது ஸ்மருதியில 3 'ஸம்ஸா

---

1 ய:-எவன், அர்த்தே-பணததில, ஶுசி:-பரிசுததனோ,ஸஹி-அவனலலவா, ஶுசி -பரிசுததன, ம்ருத்வாரி ஶுசி:-மண்களினாலும் ஜலஙகளினாலும் பரிசுததனானவன், நஶுசி:-பரிசுததனலல.

2 க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய - ஜீவாதமாவிற்கு, ஈஶ்வரஜ்ஞாநாத் - பகவானைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால், பரமா-மேலான, விசுததி -பரிசுததி (உண்டு எனறு), மதா-எண்ணப்பட்டது.

3 அஸ்மிந் - இநத, லோகே - லோகததில, மாநுஷ்யம் - மனுஷ்ய ஜன்மத்தை,ப்ராப்ய-அடைநது, நமூக: - ஊமையாக அல்லாமலும, நபதிரோபிவா - செவிடனாக அலலாதவனாயுமிருநது, ஸம்ஸாராத் - ஸம்ஸாரததிலிருநது(எவன்), நாபக்ராமதி - தாண்டுகிறதில்லையோ, ஸகலு-அவனலலவோ, ப்ரம்மஹா - ப்ருமமஹத்திசெய்யதவனாக, பவேத - ஆவான்

[illegible] ॥' என்று சொல்ல ப்பட்டிருக்கிறது. வராஹபுராணத்திலும் 1 '[illegible] ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நரஸிம்ஹ புராணத்திலும் 2 '[illegible] ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னதிகாரத்திற்குத் தகுந்ததான உபாயத்தையும் நீரே கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அழைக்கிறார்—'ஶரண்ய!' என்று அன்றிக்கே என்னுடைய ஸ்வபாவத்தினால் இல்லாததற்கு ஸம மாகிய என்னை மஹாயோகிகளின் வம்ஶத்தில் பிறந்திருப்பதை பரஸ் தாவிக்கப்படுகிற விஷயத்தில் இருத்துவதற்கு வ்யாஜமாக உம்முடைய ஸ்வபாவத்தினால் நீரே அங்கீகரித்துக்கொண்டு உபாயத்தின் பூர்த்தி யையும் செய்துவைக்கவேண்டும் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் '[illegible]' என்றுவயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். 'தமஸி' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் நல்ல ப்ரகாஶத்திற்கு விருத்த மான அஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது. தமோகுணம் நிறைந்த ப்ரக்ரு தியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். தமஸ்ஸை ஸமுத்ரத்தின் ஸ்தானத்தி லிருப்பதாக எண்ணி முழுகுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இத னால் தன்னைப்பற்றியும் அயலானைப்பற்றியும் ப்ரகாஶமில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. என்னுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்த பெரியோர்கள் உம்மை அனுபவிப்பதில் உண்டான ஆனந்தத்தில் முழுகுகிறார்கள். நானோவெனில் அஜ்ஞானத்தில் முழுகுகிறேன் என்று அதிகத் துக்க

---

1 பஞ்சபூத ஸமந்விதம் - ஐந்து பூதங்களோடு சேர்ந்ததாகிய, மானுஷ்யம் - மனுஷ்யர்களினுடையதாகிய, தேஹம் - ஶரீரத்தை, லப்த்வா - அடைந்தும், மாமேவ - என்னையே ந ப்ரபத்யந்தே - ஆஶ்ரயிக்கிறதில்லை, தத: - அதைவிட, துக்க தரம் - மிகவும் துக்கமானது, கிம் - என்ன

2 ஸுக்ருதஶதேன - அநேகம் புண்யங்களினால், ஶுபம் - ஶுபமாகிய, இதம் - இந்த, மானுஷத்வம் - மனுஷ்யனாக இருக்கையை, உபலப்ய - அடைந்து, இந்த்ரியார்த்த ஹேதோ: - இந்த்ரியங்களின் விஷயங்களுக்காக, வ்ருதா - வீணாக, ரசயதி - கார்யங்களைச் செய்கிறான், மோக்ஷமார்க்கம் - மோக்ஷத்திற்கு உபாயத் தை, (எவன்) நகுருதே - செய்கிறதில்லையோ, ஸ: - அவன், பஸ்மஹேதோ: - சாம்ப லுக்காக, ஆஶு - சீக்கிரமாக சந்தனம் - சந்தனமரத்தை, தஹதி - கொளுத்து கிறான்.

மும தெரிவிககபபடுகிறது 1 'மஹதா புண்யபண்யேந க்ரீதேயம் காயநௌஸ்த்வயா । பாரம் து³꞉கோ²த³தே⁴꞉ ப்ராப்தும் தர யாவந்ந பி⁴த்³யதே ॥' எனறு ஸமஸாரததைதத தாண்டுவதறகுக காரணமாக உமமாலே கொடுக்கபபடட ஶரீரததைககொண்டே ஸமஸாரததில முழுகுகிறேன எனறு சொலலபபடடதாகிறது 'அயோக்³ய꞉' என்பதிலை தனனுலும பகவானைத தவிர மறறவாகளினுலும தனனை எடுக்க முடியாதெனபது அபிபராயததில கொளளபபடடது 'நிமஜ்ஜாமி' என்று நிகழ்காலமாகச சொலலி இருபபது பாபததின வசததினல அபபடிப படட அஜஞானம இனனும தடாநதிருககிறது எனபதைதத தெரிவிககிறது. இததால ஸ்வயமாக வேறு உபாயஙகளை அனுஷ்டிககச சகதி இல்லாதவனுகிய எனக்கு உமமை அடைவதறகு எல்லாவற்றையும் பொறுததுககொளளுகிற ஸ்வபாவததையுடையஉமமிடததில பரநயாஸததைப்பறறிய கபடமான ஸ்தோததிரததைச செயததும உமமாலேயே உளளபடி செயததாகச செயதுவிததுககொளள வேணடியது என்று விஜ்ஞாபனம செய்யபபடடதாகிறது 61

அமர்யாத³꞉ க்ஷுத்³ரஶ்சலமதிரஸூயாப்ரஸவபூ⁴꞉
க்ருதக்⁴நோ து³ர்மாநீ ஸ்மரபரவஶோ வஞ்சநபர꞉ ।
ந்ருஶம்ஸ꞉ பாபிஷ்ட²꞉ கத²மஹமிதோ து³꞉க²ஜலதே⁴
ரபாராது³த்தீர்ணஸ்தவ பரிசரேயம் சரணயோ꞉ ॥ 62

அமர்யாத: க்ஷுத்ரஶ சலமதி ரஸூயா ப்ரஸவ பூ:
க்ருதக்னோ துர்மாநீ ஸமர பரவஶோ வஞ்சநபர: |
ந்ருஶம்ஸ. பாபிஷ்ட' கதமஹமிதோ துக்க ஜலதே
ரபாரா துத்தீர்ணஸ தவ பரிசரேயம் சரணயோ: ? ‖ 62

ப — ரை] அமர்யாத³꞉ - மர்யாதை இல்லாதவனுயும், க்ஷுத்³ர꞉ - தரித்திரனுயும். அதாவது உபாயங்களில்லாதவனுயும், சலமதி꞉ - சஞ்சல புத்தியை யுடையவனுயும், அஸூயாப்ரஸவபூ⁴꞉ - பொருமைககு உத்பத்தி ஸ்தானமாயும், க்ருதக்⁴ந꞉ - அயலாா செய்த உபகாரத்தை மறந்தவனுயும், து³ர்மாநீ - கெடட அஹங்காரத்தை உடையவனுயும், ஸ்ம

1 *தவயா - உனனுல, துககோததே-துக்க ஸமுததிரததின், பாரம் - அக்கரையை, ப்ராப்தும — அடைவதறகாக, மஹதா - அதிகமான, புணயபணயேன - புண்யமாகிற விலையினல், கரீதா-வாஙகபபட்டிருக்கிற, இயம்-இநத, காயனௌ - ஶரீரமாகிற தெப்பம, யாவத - எதறகுள, நபிதயதே-உடைநதுபோகிறதில்லையோ, (அதறகுள்) தவர - அவஸரபபடு.*

பரவஶ: - தர்மத்திற்கு விருத்தங்களான காமங்களை அனுபவிப்பதி லாசையினால் பராதீனப்பட்டவனாயும், வஞ்சநபர: - வஞ்சனை செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாயும், ந்ருஶம்ஸ: - க்ரூரமான கார்யங்களைச் செய்பவனாயும், பாபிஷ்ட²: - பாபங்களைச் செய்பவனாயுமிருக்கிற, அஹம் - நான், அபாராத் - கரையில்லாத, இத: - இந்த, து:க²ஜலதே: - துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து, கத²ம் - எப்படி, உத்தீர்ண: - கரை ஏறினவனாய், தவ - உம்முடைய, சரணயோ: - திருவடிகளில், பரிசரேயம் - கைங்கர்யம் செய்யக்கடவேன். 62

பா] எல்லாவித ஶக்தியையுடையவனாயும் மிகுந்த கருணையையுடையவனாயுமிருக்கிற நீர் அகிஞ்சனனாயும் பரபக்தி வாக்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுமிருக்கிற என்னைத் திருத்துவதில் யத்தனம் செய்யாமல்போனால் அப்பொழுது மிகவும் அதிகமான விபரீதங்களான குணங்களினால் நிறைந்திருக்கிற நான் எப்படி ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி உம்முடைய திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை அடைவேன் என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட கார்பண்யத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும், தன்னுடைய தோஷங்களினால் பயந்தவன் ஶரண்யனுடைய குணங்களினால் ஸமாதானம் செய்துகொள்ளத் தக்கவன் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் முன் ஶ்லோகத்தில் 'பாபாத்மா' என்று சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டதையே விஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறார்— 'அமர்யாத³:' என்றாரம்பித்து 'அமர்யாத³:' என்பதற்கு [1] 'வயஸ: கர்மணோ(அ)ர்த²ஸ்ய ஶ்ருதஸ்யாபி⁴ஜநஸ்ய ச । வேஷ வாக்³வ்ருத்தி ஸாரூப்யமாசரந் விசரேதி³ஹ ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டதாகிய வேதம், ஸ்ம்ருதி, இவைகளிலேற்பட்ட மர்யாதைகளைத் தாண்டினவன் நான் என்றர்த்தம். 'க்ஷுத்³ர:' என்பதற்கு உபாயமில்லாமை, விடத்தகுந்த ப்ரயோஜனங்களில் ஆசை முதலியவைகளையுடையவன் என்றர்த்தம். 'க்ஷுத்³ரோ த³ரித்³ரே க்ருபணே ந்ருஶம்ஸே(அ)ல்ப நிக்ருஷ்டயோ:' என்று நிகண்டுவில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களில் 'ந்ருஶம்ஸ:' என்று தனித்துச் சொல்லப்பட்டபடியினால் மற்ற மிகுதி இவ்விடத்தில் உசிதப்படி அர்த்தமாய்க் கொள்ளப்பட்டது என்றர்த்தம்.

---

1 வயஸ -வயதுக்கும், கர்மண -கார்யத்திற்கும், அர்த்தஸ்ய-பணத்திற்கும், ஶ்ருதஸ்ய - ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞானத்திற்கும், அபிஜனஸ்ய-நல்ல வம்சத்தில் பிறந்ததற்கும், வேஷவாக் வ்ருத்தி ஸாரூப்யம - வேஷம், வார்த்தை, நடவடிக்கை, இவைகளின் ஒற்றுமையை, ஆசரந - செய்து கொண்டு, இஹ - இந்த லோகத்தில், விசரேத-ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்.

1 'பண்டிதை ரபிவார்த்தகாமபண்யாத்பண்யஸ்த்ரீபிரிவ ஸ்வயம். ஆத்மா ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய பரோபகரணீக்ருத:॥' என்றும் சொல்லப் பட்டது 'ஸக்ருச்ச்ருத:' என்பதற்கு அனேகம் பேர்களிடத்தில் அனேகம் தடவைகளில் கேழ்க்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஶாஸ்த்ரங்களில் நிலை யில்லாத புத்தியை யுடையவன் என்றாத்தம் கெட்ட அர்த்தங்களிலோ வெனில் 2 'த்ருட பூர்வஶ்ருதோ மூர்க்கோ தாமணோ வ்ருதாநரோ விதுராநஃ। அஸ்ருசஹாந் ஸ்வப்நோ நந்த இவ ஸர்ப்பம் ருசசதே॥' என்று சொல் லப்பட்ட ஸ்திரமான புத்தியையுடையவனாக இருக்கையும் தோஷமல்ல வா. 3 'வ்யவஸ்தித: ப்ரஶாந்தாத்மா குபிதோ(அ)ப்யபயங்கர:। அவ்ய வஸ்தித சித்தஸ்ய ப்ரஸாதோ(அ)பி பயங்கர:॥' என்றிவை முதலியதும் இங்கே நினைக்கத்தக்கது 'அஸூயா ப்ரஸவ பூ:' என்பதற்கு குணங்களையே தோஷமாகச் சொல்லுவது அஸூயை இதனை உடை யவனுடைய ஸ்வபாவத்தையும் 4 'ராஜந் ஸர்ஷபமாத்ராணி பரச் சித்ராணி பஶ்யஸி। ஆத்மநோ பில்வமாத்ராணி பஶ்யந்நபி ந பஶ்ய ஸி॥' என்றிவை முதலிவைகளினால் சொல்லுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட அஸூயைக்கு முதலாவதான உத்பத்திஸ்தானம் என்றாத்தம் 'பொரு

1 பண்டிதை -பண்டிதர்களினால், அர்த்த காமபண்யாத - பணத்தில் ஆசையி னால், பண்ய ஸ்திரீபிரிவ - தாஸிகளினாலே போல, ஸ்வயம்-தானே, ஆத்மா-தங் களுடைய ஆத்மாவானது, ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய-நன்றாகப் பரிஷ்கரிக்கப் பட்டு, பரோபகரணீக்ருத'-அயலாருக்குக் கருவி யாக்கப்பட்டது

2 த்ருட பூர்வஶ்ருத -முதலில் கேழ்க்கப்பட்டதையே உறுதியாக அங்கீ கரித்தவனும், மூர்க்க -மூர்க்கனும், தாமணோ - தாமங்களை, அவிசார்த,-நன்றாய் அறியாதவனும், வ்ருத்தான-பெரியோர்களை, ஸந்தேஹாந் - ஸம்ஶயங்களை, அப் ருச்சந-கேழ்க்காதவனு மிருப்பவன், அந்த இவ-குருடன்போல, ஸர்ப்பம் - பள் ளத்தை, ருச்சதே - அடைகிறான்.

3 வ்யவஸ்தித.-ஒரேநிஶ்சயத்தை உடையவனும், ப்ரஶாந்தாத்மா - ஶாந்த மான மனதை உடையவனு மிருப்பவன், குபிதோபி - கோபித்துக்கொண்டிரு ந்தபோதிலும், அபயங்கர -அபயத்தைச் செய்பவன், அவ்யவஸ்தித சித்தஸ்ய - உறுதியில்லாத மனதை உடையவனுடைய, ப்ரஸாதோபி - அனுக்ரஹமும், பயங் கர:-பயத்தைக் கொடுக்கும்

4 ராஜந - ஓ' ராஜாவே, ஸர்ஷபமாத்ராணி - கடுகளவாகிய, பரச்சித்ராணி- அயலாருடைய தோஷங்களை, பஶ்யஸி - பார்க்கிறாய், மேருமாத்ராணி - மேரு பர்வதம்போலளவுள்ள, ஆத்மன.-தன்னுடைய (தோஷங்களை), பஶ்யந்நபி - பார் த்துக்கொண்டிருந்தாலும், நபஶ்யஸி - தெரிந்துகொள்ளுகிறாயில்லை

மையுடையவனையும் கபடபுத்தியை யுடையவனையுமிருக்கும் மனிதனுக்கு என்னைச் சொல்லாதே' என்றும், 'பொறாமைக்காரனுக்கு என்னைக் கொடாதே' என்று மாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களிலும் 1 'ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் பொறாமையை யுடையவன் வித்யையை யுபதேசம் செய்வது முதலிய கார்யங்களில் பரிஹரிக்கத்தக்கவன் என்று சொல்லப்படுகிறது 'க்ருதக்ந:' என்பதற்கு உம்மைத்தவிர மற்றவர்களினாலும், மிகவும் உபகாரம் செய்த உம்மாலும் செய்த அளவில்லாத உபகாரத்தை மறந்துவிட்டு அவர்களுக்கு அபகாரம் செய்வதில் ஆரம்பித்தவன் என்று தாத்பர்யம் இப்படிப்பட்டவன் பாபம் செய்த மற்றெல்லாரையும்விட மேற்பட்டவனாக
2 'கோக்நே சைவ ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா | நிஷ்க்ரு
திர் விஹிதா ஸத்பி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: || ஸத்க்ருதாஶ்ச க்ருதா
ர்தாஶ்ச மித்ராணி ந பவந்தி யே | தாந் ம்ருதாநபி க்ரவ்யாதா: க்ருத
க்நாந் நோபபுஞ்ஜதே ||' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது. இவனுக்குத் தன்னுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுவதற்காக ப்ராயஶ்சித்தம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அயலாரால் சேர்த்தகாதவன் என்பதும் 3 'ஶரணாகத பால ஸ்த்ரீ ஹிம்ஸகாந் ஸம்வஸேந்ந தாந் | சீர்ணவ்ரதாநபி ஸத: க்ருதக்நஸஹிதாநிமாந் ||' என்று ஸ்ம்ருதி

---

1 எவன் என்னைக் குறித்துப் பொறாமைப்படுகிறானோ அவனுக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டாம்

2 கோக்நே - பசுவைக்கொன்றவன் விஷயத்திலும், ஸுராபே ச - கள்ளைக்குடித்த ப்ராம்மணன் விஷயத்திலும், ததா - அப்படியே, பக்நவ்ரதே - வ்ரதத்தைத் தவறினவன் விஷயத்திலும், ஸத்பி: - பெரியோர்களினால், நிஷ்க்ருதி: - ப்ராயஶ்சித்தம், விஹிதா - விதிக்கப்பட்டது, க்ருதக்நே - பண்ணின உபகாரத்தை மறந்தவன் விஷயத்தில், நிஷ்க்ருதி - ப்ராயஶ்சித்தம், நாஸ்தி - இல்லை, ஸத்க்ருதாஶ்ச - பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டும் க்ருதார்த்தாஶ்ச - நிறைவேற்றப்பட்ட கார்யத்தை உடையவர்களாய்க்கொண்டும், யே - எவர்கள், மித்ராணி - ஸ்னேகிதர்களாக, நபவந்தி - ஆகவில்லையோ, தாந் - அந்த, க்ருதக்நாந் - க்ருதக்நர்களை, ம்ருதாநபி - மரணமடைந்திருந்தபோதிலும், க்ரவ்யாதா: - பிசாசகணங்களும், நோபபுஞ்ஜதே - ஸாப்பிடுகிறதில்லை

3 ஶரணாகத பாலஸ்த்ரீஹிம்ஸகாந் - ஶரணாகதர்கள், குழந்தைகள், ஸ்த்ரீகள் இவர்களைக் கொன்றவர்களை, சீர்ணவ்ரதாநபி - செய்யப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை உடையவர்களாயிருந்தபோதிலும், க்ருதக்நஸஹிதாந் - க்ருதக்நர்களோடு சேர்ந்த, இமாந் - இவர்களுடன், நஸம்வஸேத - ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது.

யில் சொல்லப்படுகிறது 'ஈசுவரோஹம்' என்பதற்கு மிகவும் தாழ்ந்தவனா யிருந்தபோதிலும் தன்னை 1 'ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லி இருக்கிறபடி மிகவும் உயர்ந்தவனாக எண்ணிக்கொண் டிருக்கிறவன் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் உயர்ந்தவர்களை அவமானம் செய்வது முதலிய காரியத்தில் ஶிசுபாலன் முதலியவர்களைப்போல ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறேன் இப்படியே பாண்டியர் 2 'மூர்கா: பண்டிதமாநிந: ...' என்று சொன்னார். விதுரரும் 3 'அதிமானோதிவாதஶ்ச ... தேஹினாம் । ... மானவான் ... ந ம்ருத்யுர் ப⁴த்³ரமஸ்து தே ॥' என்று சொன்னார். 'ஸ்மரவஶ:' என்பதற்குத் தர்மங்களுக்கு விருத்தமான காமத்தை அனுபவிப்பதிலுண்டான ப்ரீதியினால் பராதீனப்பட்டவன் என்றர்த்தம் ஆகையினாலல்லவோ பராதீனனான தன்னை ஸ்வதந்திரனாக அபிமானிப்பதும் மூடர்களுடைய காரியம் 4 'அங்கார ஸத்ருஶீ நாரீ

---

1 நானே ஈசுவரன், நானே ஸுகத்தை அனுபவிப்பவன்

2 மூர்கா:-மூடர்களாயும், பண்டிதம்மந்யா:-பண்டிதனல்லாத தன்னைப் பண்டிதனாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களாயும் இருக்கிற, அதர்மா - அதார்மிஷ்டர்கள், தார்மிகா இவ - தார்மிஷ்டர்களைப்போல, ஸாதூனாம் - பெரியோர்களினுடைய, லிங்கம்-வேஷத்தை, ஆஸ்திதா:-அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, தாமயுக்தான் - தர்மிஷ்டர்களை, பரிபாதந்தே - மிகவும் பீடிக்கிறார்கள்

3 நராதிப - ஓ! ராஜாவே, அதிமாந:-அதிகக் கர்வமும் அதிவாதஶ்ச - அதிகவார்த்தையும், ததா - அப்படியே, அத்யாஶா - அதிக ஆசையும், க்ரோதஶ்ச - கோபமும், அதிவிவித்ஸா ச - அதிக ஸந்தேஹமும், மித்ரத்ரோஹஶ்ச - ஸ்னேஹிதனை த்ரோஹம் செய்வதும், தாநி - அந்தப் பாபங்கள், ஷட் - ஆறு, ஏதே - இவைகளாகிற, தீக்ஷ்ணா - கூர்மையுள்ள, அஸய:-கத்திகள், தேஹினாம் - ப்ராணிகளினுடைய, ஆயூம்ஷி - ஆயுஸ்ஸுக்களை, க்ருந்தந்தி - அறுக்கின்றன. ஏதாநி - இவைகளே, மாநவாந் - மனிதர்களை, க்நந்தி - கொல்லுகின்றன, ம்ருத்யு:- ம்ருத்யு, ந - கொல்லவில்லை, தே - உனக்கு, பத்ரம் - க்ஷேமமுண்டாகட்டும்

4 நாரீ - ஸ்திரீயானவள், அங்கார ஸத்ருஶா - தணலுக்கு ஸமமானவள், புமாந் — புருஷன், க்ருதகும்பஸம:-நெய்க்குடத்திற்கு ஸமமானவன், தஸ்மாத்-ஆகையினால், நாரீஷு - ஸ்திரீகளிடங்களில், ஸம்ஸர்க்கம் - ஸம்ஸர்க்கத்தை, தூரத: - தூரத்திலேயே, பரிவர்ஜயேத் - விட்டுவிடவேண்டும்.

வ்ருத்தகாம்ஸஸ்ச வாசாத: । தஸ்யாஷாஷ்ஷீ ஸம்ஸுக்ஷீர தஃ வரிவஜ்ஜ்யேகு॥', 1 'ராகாத்யபேதம் ஹ்ருதயம் வாகதுஷ்டா ந்ருதாதிநா । ஹிம்ஸாதிரஹிதஃ காயஃ கேஶவாராதநம் த்ரயம்॥', 2 'பரரந்த்ரேஷு ஜாத்யந்தாஃ பரதாரேஷு புமஸகாஃ । பரீவா தேஷு மூகாஃ தே ஸதீவ தயிதா மம ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்கள் இங்கே நினைக்கத் தக்கவைகள் 'வஞ்சநபர:' என்பதற்கு அயலாருடைய த்ரவ்யங்களை அபஹரிப்பதற்காக டம்பத்தினால் தன்னுடைய தோஷங்களை மறைத்து மற்றவர்களைப்போலவே ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய உண்மை வஞ்சனை செய்வதில் ஆசையுடையவன் என்றர்த்தம் இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாக் கார்யங்களிலும் விலக்கவேண்டுமென்பது 3 'பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தாந் வைடாலவ்ருதிகாந் ஶடாந் । ஹைதுகாந் பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத்॥', 4 'ஸதா தர்மத்வஜ லுப்த ஶாட்மிகோ லோகடாம்பிகஃ । வைடாலவ்ருதிகோ ஜ்ஞேயோ ஹிம்ஸ்ர ஸர்வாபிஸந்தக

---

1 ராகாத்யபேதம - ஆசை முதலியவைகளில்லாத, ஹ்ருதயம - மனதும், அந்ருதாதிநா - பொய் முதலியவைகளினால், அதுஷ்டா - கெடுக்கப்படாத, வாக- வாக்கும, ஹிம்ஸாதிரஹித - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்வது முதலியதில்லாத, காய - ஶரீரமும, த்ரயம் - இந்தமூன்றும, கேஶவாராதனம - பகவானை த்ருப்தி செய்விக்ககூடியவைகள்

2 யே - எவர்கள, பரரந்த்ரேஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில, ஜாத்யந்தா,-பிறவிக்குருடர்களோ, பரதாரேஷு - அயலாருடைய ஸ்திரீகளிடங்களில, புமஸகா:-நபும்ஸகர்களோ, பரீவாதேஷு - அயலாரை நிந்திப்பதில், மூக,-ஊமைகளோ, தே - அவர்கள, மம - எனக்கு, அதீவ - மிகவும், தயிதா:-ப்ரியமானவர்கள்

3 பாஷண்டிந -பாஷண்டிகளையும, விகர்மஸ்தாந - வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விருத்தமான நடவடிக்கையுடையவர்களையும், வைடாலவ்ரதிகாந - பூனையின வ்ரதத்தையுடையவர்களையும, சடாந - வஞ்சகர்களையும, ஹைதுகாந் - ஹேதுவாதம் செய்பவர்களையும், பகவ்ருத்தீமஶ - கொக்கின் நடத்தையுடையவர்களையும, வாங்மாத்ரேணாபி — வாய்மாத்திரத்தினாலும் கூட, நார்சயேத - பூஜிக்கக்கூடாது.

4 ஸதா - எப்பொழுதும், தர்மத்வஜ,-ப்ரஸித்திக்காக தர்மம செய்பவனையும, லுப்த.-ஆசை யுடையவனையும், ஶாத்மிக -கபட நடவடிக்கையுடையவனையும, லோகடாம்பிக: - லோகங்களுக்குள டாம்பிகனாகவும, ஹிம்ஸ்ர: - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்பவனையும, ஸர்வாபிஸந்தக:-எல்லாரையும் மோசம செய்பவனையுமிருப்பவன், வைடாலவ்ருதிக.-பூனையின் வ்ரதத்தையுடையவனாக, ஜ்ஞேய:-அறியத்தக்கவன்.

ஸாஹஸிக: ॥', 1 'அதோ த்ருஷ்டிர் நைக்ருதிக: ஸ்வார்த்த ஸாதந தத்பர: । சடோ மித்யா விநீதஸ்ச பகவ்ரதசரோ த்விஜ: ॥' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது 'ந்ருசம்ஸ:' என்பதற்கு ஸமீபத்திலிருப்பவர்களிடங்களில் புலி முதலியவைகளைப்போல க்ரூரமான காரியத்தைச் செய்பவன், 2 'ஆந்ருசம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:' என்று உம்மால் சொல்லப்பட்டதற்கு விபரீதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவன் என்றாத்தம் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களை யுடையவனாகையினால் எனக்கு முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட 'பாபாத்மா' என்பது மிகவும் பொருத்த முடையது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பாபிஷ்ட:' என்று அன்றிக்கே குறித்துக் காட்டுவதற்காக கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டது 3 'அந்ருதம் ச ஸமுத்கர்ஷே ராஜகாமி ச பைசுநம் । குரோஸ்சாலீக நிர்ப்பந்த: ஸமாநி ப்ரஹ்மஹத்யயா ॥', 4 'பிசுநோ யஸ்ச விப்ராணாம் ரந்த்ராந்வேஷண தத்பர: । மர்மாந்திகம் ஸோகம் தத்யாத் ஸோऽக்ஷயம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥', 5 'தஹ்யமாநா: ஸுதீவ்ரேண நீசா: பரபயோ

---

1 அதோத்ருஷ்டி -கீழ்பார்வையுள்ளவனும், நைக்ருதிக:-வஞ்சனை செய்பவனும், ஸ்வார்த்த ஸாதன தத்பர - தன்னுடைய காரியத்தை ஸாதிப்பதிலேயே ஆசையுடையவனும், சட -கெட்ட எண்ணத்தை மறைத்துக்கொண்டிருப்பவனும், மித்யாவிநீதஸ்ச - பொய்யான வினயத்தை யுடையவனுமிருப்பவன், த்விஜ - ஓ! ப்ராம்மணனே, பகவ்ரதசர: - கொக்கின வ்ரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன

2 ஆந்ருசம்ஸ்யம - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்யாமலிருப்பது, பர:-உயர்ந்த, தர்ம -தர்மம

3 ஸமுத்கர்ஷே - தன்னுடைய மேன்மையைப்பற்றி, அந்ருதம் - பொய்-சொல்லுவதும், ராஜகாமீ - ராஜாவைப்பற்றிய, பைசுனம - கோள்சொல்லுவதும, குரோ:-ஆசார்யனுக்கு, அலீகநிர்ப்பந்த:-பொய்யான நிர்ப்பந்தம செய்வதும், ப்ரும்மஹத்யயா - ப்ரும்மஹத்தியோடு, ஸமாநி - ஸமமானவைகள்

4 ய:-எவன், பிசுன -கோழ்சொல்லுகிறவனும, விப்ராணாம் - ப்ராம்மணர்களினுடைய, ரந்த்ரான்வேஷணதத்பர - தோஷத்தைத் தேடுவதிலேயே ஆசையுடையவனும், மர்மாந்திகம - மர்மத்தைத் தொடுகிற, ஸோகம் - ஸோகத்தை, தத்யாத - கொடுப்பனோ, ஸ -அவன், அக்ஷயம - அழிவில்லாத, நரகம் - நரகத்தை, வ்ரஜேத - அடைவான.

5 நீசா:-தாழ்ந்தவர்கள், ஸுதீவ்ரேண - மிகவும் உக்ரமாகிய, பரபயோத்நிநா - அயலாருடைய கீர்த்தியாகிற நெருப்பினுல், தஹ்யமானா:-கொளுத்தப்பட்டவர்களாயும, தத்பதம் — அவனுடைய ஸ்தானத்தை, கந்தும் - அடைய, அஸக்

ஶ்ருதா | அஶக்தாஸ்த்வப³ஹவஸ்ததோ நிந்தாம் ப்ரகுர்வதே ||', 1 'யோ ராஜ்ஞ: ப்ரதிக்³ருஹ்யைவ ஶோசிதவ்யே ப்ரஹ்ருஷ்யதி| ஸ ந ஜாநாதி மூடா⁴த்மா நரகாநேகவிம்ஶதிம்||', 2 'க்ருஷ்ணாஜிநப்ரதிக்³ராஹீ ரேதஸஶ்சைவ விக்ரயீ | க³ஜச்சா²யாஸு போ⁴க்தா ச ந பூ⁴ய: புருஷோ ப⁴வேத்||', 3 'வாதேந ப்³ராஹ்மணம் ஜித்வா ஹ்ருஷ்டோ ப⁴வதி யோ த்³விஜ: | ஶ்மஶாநே பாத³பஸ்ஸ்யாத்³க்³ருத்⁴ரகங்கநிஷேவித: ||', 4 'கு³ரும் த்வங்க்ருத்ய ஹுங்க்ருத்ய விப்ரம் நிர்ஜித்ய வாத³த: | அரண்யே நிர்ஜலே தே³ஶே ப⁴வதி ப்³ரஹ்மராக்ஷஸ:||', 5 'யோ மோஹாத³த²வாலஸ்யாத³க்ருத்வா தே³வதார்சநம்| பு⁴ங்க்தே ஸ யாதி நரகாந் ஸூகரேஷ்வபி ஜாயதே ||', 6 'பிதரம் மாதரம் வாபி ததா² த³த்தாப⁴யம் ஸு

தா.-ஶக்தி இல்லாதவர்களாயுமிருந்துகொண்டு, தத:-அதினாலே, நிந்தாம - நிந்தையை, ப்ரகுர்வதே - செய்கிறார்கள்.

1 ய - எவன், ராஜ்ஞ - ராஜாவினிடத்திலிருந்து, ப்ரதிக்ருஹ்ய - தானம் வாங்கி, ஶோசிதவ்யே - துக்கப்படவேண்டிய விஷயத்தில், ப்ரஹ்ருஷ்யதி - ஸந்தோஷப்படுகிறானோ, மூடாத்மா - மூடனாகிய, ஸ: - அவன், ஏகவிம்ஶதிம - இருபத்தொன்றாகிய, நரகாந - நரகங்களை, நஜாநாதி - அறியவில்லை

2 க்ருஷ்ணாஜிந ப்ரதிக்ராஹீ - க்ருஷ்ணாஜிந தானம வாங்குகிறவனும், ரேதஸ விக்ரயீ - ரேதஸ்ஸை விற்பவனும, கஜச்சாயாஸு - கஜச்சாயை என்று சொல்லப்படுகிற தினங்களில், போக்தாச - ஸாப்பிடுகிறவனும, பூய -மறுபடியும், புருஷ -மனிதனாக நபவேத - ஆகமாட்டான்

3 ய -எந்த, த்விஜ -ப்ராம்மணன், வாதேந - வாதத்தினால், ப்ராம்மணம - ப்ராம்மணனை, ஜித்வா - ஜயித்து, ஹ்ருஷ்ட -ஸந்தோஷத்தை யுடையவனாக, பவதி - ஆகிறானோ, ஸ -அவன, ஶ்மஶாநே - ஶ்மஶானத்தில், க்ருத்ரகங்கநிஷேவித -கழுகு, பருந்து, இவைகளினாலடையப்பட்ட, பாதப. - மரமாக, ஸ்யாத - ஆவான.

4 குரும - ஆசார்யனை, த்வங்க்ருத்ய - நீ என்று சொல்லி, ஹுங்க்ருத்ய - ஹும என்று பயமுறுத்தி, விப்ரம - ப்ராம்மணனை, வாதத -வாதத்தினால், நிர்ஜித்ய - ஜயித்து, அரண்யே - காட்டில், நிர்ஜலே - ஜலமில்லாத, தேஶே - இடத்தில, ப்ருமமராக்ஷஸ.-ப்ருமமராக்ஷஸனாக, பவதி - ஆகிறான்

5 ய -எவன், மோஹாத - அஜ்ஞானத்தினாலாவது, அதவா - இல்லாவிட்டால, ஆலஸ்யாத - சோம்பலினாலாவது, தேவதார்ச்சநம் - தேவதையின ஆராதனத்தை, அக்ருத்வா - செய்யாமல, புங்க்தே - ஸாப்பிடுகிறானோ, ஸ:-அவன், நரகாந - நரகங்களை, யாதி - அடைகிறான, ஸூகரேஷ்வபி - பன்றிஜாதிகளிலும, ஜாயதே - பிறக்கிறான்

6 பிதரம - தகப்பனாரையும, மாதரம் - தாயாரையும, ததா - அப்படியே, தத்தாபயம் - தன்னால அபயம் கொடுக்கப்பட்டவனையும, ஸுதம - பிள்ளையை

தம் । த்யஜேத் தருணீம் பார்யாம் தம் வித்யாத் ப்ரஹ்மகாதகம் ॥', 1 'ராக்ஷஸா: கலிமாஶ்ரித்ய ஜாயந்தே ப்ரஹ்மயோநிஷு । ப்ராஹ்மணாநேவ பாதந்தே விஷ்ணுபக்தாந்விஶேஷத: ॥', 2 'வித்யாசோரோ குருத்ரோஹீ வேதேஶ்வரவிதூஷக: । த ஏதே பஹுபாப்மாந: ஸத்யோ தண்ட்யா இதி ஶ்ருதி: ॥', 3 'பரத்ரவ்யேஷ்வபித்யாநம் மநஸாநிஷ்டசிந்தநம் । விததாபிநிவேஶஶ்ச த்ரிவிதம் மாநஸம் ஸ்ம்ருதம் ॥ பாருஷ்யமந்ருதம் சைவ பைஶுந்யம் சைவ ஸர்வஶ: । அஸம்பத்தப்ரலாபஶ்ச வாங்மயம் ஸ்யாச்சதுர்விதம் ॥ அதத்தாநாமுபாதாநம் ஹிம்ஸா சைவாவிதாநத: । பரதாரோபஸேவா ச ஶாரீரம் த்ரிவிதம் ஸ்ம்ருதம் ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்டவைகளாயும் மிகவும் பயங்கரங்களாயும் எண்ணிறந்தவைகளாயுமிருக்கிற பாப

யும், தருணீம் - சிறுபெண்ணான, பார்யாம் - பார்யையும், த்யஜேத - விடுவானேயானால், தம - அவனை, ப்ருமமாகாதுகம - ப்ருமமஹத்தி செய்தவனாக, வித்யாத - அறியவேண்டும்.

1 ரக்ஷஸா - ராக்ஷஸாகள், கலிம - கலியுகத்தை, ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து, ப்ரம்மயோநிஷு - ப்ராம்மண ஜாதிகளில், ஜாயந்தே — பிறக்கிறார்கள், விஶேஷத:- விஶேஷமாக, ப்ராமமணாந - ப்ராமமணாகளேயும், விஷ்ணுபக்தாந - பகவானிடத்தில பக்தி செய்துகொண்டிருப்பவாகளேயும, பாதந்தே - பீடிக்கிறார்கள்.

2 வித்யாசோர:-வித்யையைத திருடுகிறவனும், குருத்ரோஹீ - ஆசாரயனுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனும, வேதேஶ்வரவிதூஷக -வேதத்தையும், ஈஶ்வரனேயும தூஷிக்கிறவனும, யேதே - ஆகிய இவாகள், பஹுபாப்மான. - அதிகப் பாபத்தை உடையவாகள, ஸத்ய -அப்பொழுதே, தண்ட்யா:- தண்டிக்கத் தகுந்தவர்கள், இதி - என்று, ஶ்ருதி -வேதம சொல்லி இருக்கிறது

3 பரத்ரவயேஷு - அயலாருடைய த்ரவ்யங்களில், அபித்யானம - தன்னுடையதென்று எண்ணுவதும, மனஸா - மனஸினுல, அநிஷ்டசிந்தனம் - அநிஷ்டத்தை எண்ணுவதும, விததாபிநிவேஶஶ - வீணை பிடிவாதமும், த்ரிவிதம் - இந்த மூன்றுவிதமும, மானஸம் - மனதினுல செய்யப்பட்ட பாபமாக, ஸ்மருதம - சொல்லப்பட்டது, பாருஷ்யம - கரூரமான வாரத்தையும, அந்ருதம - பொய்யும், ஸாவஶ -எல்லா இடத்திலும, பைசுனயம் - கோழ்சொல்லுவதும், அஸம்பத்தப்ரலாபஶ்ச - ஸம்பந்தமில்லாமல் பிதற்றுவதும், சதுர்விதம் - இந்த நானகுவிதமும், வாஙமயம் - வாக்கினுல செய்யப்படுகிற பாபமாக, ஸ்யாத- ஆகும், அதத்தானாம்-அயலாரால் கொடுக்கப்படாதவைகளே, உபாதானம் - எடுத்துக்கொள்ளுவதும, அவிதானத:-ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாததான, ஹிம்ஸாச - ஹிம்ஸையும், பரதார உபஸேவாச - அயலாருடைய ஸதிரீகளே யடைவதும, த்ரிவிதம் - இந்த மூன்று விதங்களும, ஶாரீரம் - ஶரீரத்தினுல் செய்யப்படுகிற பாபமாக, ஸ்ம்ருதம் - சொல்லப்பட்டது

ங்களை எனக்கிருக்கின்றன என்றபிப்ராயம் ‘அஹம்’ என்பதற்கு முன்பு சொல்லியவிதமாக உம்முடைய கைங்கர்யத்தில் ஆசையுடையவனைப் போல பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற நான் என்றர்த்தம் அனாதிகாலே கீழ்ச் சொல்லப்பட்டதும் சொல்லப்படாததுமான அனேகம் தோஷங்கள் நிறைந்திருக்கிறபடியினால் 1 ‘ஸர்வபூதேஷு தயா க்ஷாந்தி ரநஸூயா ஶௌசம் அநாயாஸோ மங்களம் அகார்ப்பண்யம் அஸ்ப்ருஹா’ என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லி இருப்பதற்கு விருத்தமான ஆகாரத்தையுடையவன் என்று தாத்பர்யமாகவும் ‘அயம்’ என்பதற்கு ஒருவிதத்திலும் ப்ரயோஜனத்தை அடையப்போகிறதில்லை என்பது ஸாதாரணமான அர்த்தம் இப்படிப்பட்டவனாயிருந்தபோதிலும் ஶரணாகதர்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாகிய உம்மை ஆஶ்ரயித்து க்ஷத்ரபந்து, வ்ருத்ராஸுரன், முதலியவர்களைப்போல நாசத்தை அடையப்போகிறதில்லை என்பது உட்கருத்து அப்படியே ஶரண்யனாகிய பகவானே தானே 2 ‘அபி சேத் ஸுதுராசார:’ என்றாரம்பித்து 3 ‘ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி’ என்கிறவரையிலும் சொல்லி இருக்கிறார். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மஶாஸ்த்ரத்திலும் 4 ‘அபி பாபேஷ்வபிரதா மத்பக்தா: பாண்டுநந்தந! முச்யந்தே ஸர்வபாபேப்ய: பத்மபத்ரமிவாம்பஸா ॥’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புண்டரீக நாரதஸம்வாதத்திலும் 5 ‘அஶ்வமேதஸஹஸ்ரைஶ்ச வாஜபேய ஶதைஸ்ததா ।

---

1 ஸர்வபூதேஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், தயா - தயையும், க்ஷாந்தி - பொறுமையும், அநஸூயா - பொறாமை இல்லாமையும், ஶௌசம் - பரிசுத்தியும், அநாயாஸ - ஆயாஸமில்லாமையும், மங்களம் - மங்களமும், அகார்ப்பண்யம் - கார்ப்பண்யமில்லாமையும், அஸ்ப்ருஹா - ஆசை இல்லாமையும்

2 மிகவும் கெட்ட நடத்தையுடையவனாயிருந்தபோதிலும்

3 என்னுடைய பக்தன் நாசமடைகிறதில்லை

4 பாண்டுநந்தந — ஓ! அர்ஜுந, மத்பக்தா:-என்னுடைய பக்தர்கள், பாபேஷு-பாபங்களில், அபிரதா அபி - ஆசையுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும், பத்மபத்ரம் தாமரை இலை, அம்பஸா இவ - ஜலத்தினாலேபோல, ஸர்வை,-எல்லா, பாதகை,-பாபங்களினாலும், முச்யந்தே - விடப்படுகிறார்கள்

5 அஶ்வமேதஸஹஸ்ரை -அனேகம் அஶ்வமேத யாகங்களினாலும், வாஜபேய ஶதைஶ்ச-அனேகம் வாஜபேய யாகங்களினாலும், இஷ்ட்வா-யாகம் செய்தும், நாராயணபராங்முகா -பகவானிடத்தில் பராங்முகமாயிருப்பவர்கள், ஸத்கதிம் - நல்ல கதியை, நப்ராப்நுவந்தி - அடைவதில்லை, யே - எவர்கள், க்ரூரமனஸ:-க்ரூர ஸ்வபாவமுடையவர்களோ, துராத்மான,-கெட்ட மனதையுடையவர்களோ, ததா - அப்படி, பாபாசாரரதா:-பாபத்தைச் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களோ, தே - அந்த, நரா: அபி - மனிதர்களும், நாராயணாஶ்ரயா -பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களாய்க்கொண்டு, பரமதாம - பரமபதத்தை, யாந்தி - அடைகிறார்கள்.

நவத்ராபி பவதி ஸம்பதிம் நாராயண பராஞ்முகா:। யே நரஸம்ஸார ஜ்வாராதுரா: பாபபாமர ரதாஸ்ஸம்ஸார தேஷாமபி யாதி பரம் யாஸு நராம் நாராயணாஶ்ரயா:॥" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நரஸிம்ஹ புராணத்திலும் 1 'பகவதிவ ஹராவனந்யசேதா ப்ருஶமலினோபி விராஜதே மநுஷ்ய:। நஹி ஶஶ கலுஷச்சவி: கதாசித் திமிர பராபவதாமுபைதி சந்த்ர:॥' என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீஸாத்வத ஶாஸ்த்ரத்திலும் 2 'புராபாபரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்னோ நாஸ்திக: புரா। ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி॥ நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மன:' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே 3 'மேருமந்தரமாத்ரோபி ராஶி: பாபஸ்ய கர்மண:। கேஶவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஶ்யதி॥', 4 'ஸக்ருத் ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்மஶதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம் தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:॥'

---

1 பகவதி - பகவானுகிய, ஹரௌ - விஷ்ணுவினிடத்தில், அநந்யசேதா - வேறோரிடத்திலும் செலுத்தப்படாத மனதையுடைய, மநுஷ்ய:-மனிதன் ப்ருஶமலினோபி - மிகவும் தோஷத்தை உடையவனுயிருந்தபோதிலும், விராஜதே - ப்ரகாசிக்கிறுன, ஶஶகலுஷச்சவி:-தனக்கு அடையாளமாகிய முயலினுல் கறுத்த காந்தியையுடைய, சந்த்ர -சந்திரன், கதாசித - ஒருபொழுதும், திமிரபராபவதாம் - இருட்டினுல் அவமானம் செய்யப்பட்டவனுயிருக்கையை, நோபைதிஹி - அடைகிறதில்லை அல்லவா

2 புரா - முன்னுல, துராசாரோபி - கெட்ட ஆசாரத்தை உடையவனுயும், ஸாவாஶீ - எல்லாவற்றையும் ஸாப்பிடுகிறவனுயும், க்ருதக்ந:-க்ருதக்னனாயும், நாஸ்திக:-நாஸ்திகனுயுமிருந்தபோதிலும், ஆதிதேவம் - பகவானே, ஶ்ரத்தயா - விஶ்வாஸத்தினுல, ஶரணம் - ஶரணமாக, ஸமாஶ்ரயேதயதி - அடைவானேயானுல், தம் - அந்த, ஜந்தும் - ப்ராணியை, பரமாத்மன -பரமாத்மாவின, ப்ரபாவாத-ப்ரபாவத்தினுல, நிர்தோஷம் - தோஷமில்லாதவனுக, வித்தி - அறி

3 பாபஸ்யகர்மண -பாபகாமத்தினுடைய, ராஶி -குமபல, மேருமந்தரமாத்ரோபி - மேரு, மந்திரம்,. இவைகளேபபோலப பெரியதாயிருந்தாலும், கேசவம் - பகவானே, ஆஸாத்ய - அடைந்து, வைத்யம் - வைத்யனே, ஆஸாத்ய - அடைந்த, துர்வ்யாதிரிவ - கெட்ட வ்யாதிபோல, நஶ்யதி - நாசமடைகிறது

4 ஸக்ருத - ஒருதடவை, ஸ்ம்ருதோபி - நினைக்கபபட்டிருந்தபோதிலும், கோவிந்த - பகவான, ந்ருணாம் - மனிதாகளினுடைய, ஜந்மஶதை: - அனேகம ஜன்மங்களினுல, சிதம் - ஸம்பாதிக்கபபட்ட, பாபராஶிம் - பாபங்களின கும்பலே, அநல.-நெருப்பு, தூலராஶிமிவ - பஞ்சுகளின் கும்பலேபபோல, ஆசு - சீக்கிரமாக, தஹதி - கொளுத்துகிறுன

-நய:॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் நினைக்கத்தக்கவைகள் இவ்விடத்தில் இப்படி அபிப்ராயம் கொள்ளாத பொழுது ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமும், முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களுக்கு விரோதமும் வரும் 'ஊத்ஸ:' என்பதற்கு ஆறு ஊர்மிகளினால் வ்யாபரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மிகவும் பொறுக்கமுடியாததாக நம்மால் அறியப்படுகிற என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் 'ஊ‍ர்வே' என்னும் பதத்தினால் விஷம்கலந்த தேனைப் போலிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகமும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது துக்கத்தை ஸமுத்திரமாக நிரூபித்திருப்பது அது அளவில்லாததென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக தாண்டமுடியாததென்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அபாரம்' என்று சொல்லி யிருக்கிறது 'உத்தீர்ண:' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உபாதியினாலேற்பட்ட எல்லா ஸ்வபாவங்களும் முழுமையும் நிவ்ருத்தி அடைந்து என்பதைச் சொல்லுகிறது அநிஷ்டங்கள் நிவ்ருத்திப்பது இஷ்டங்களை யடைவதில் முடிவுபெறுகிறது என்பது 'தவ' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது பரிசுத்தர்களினால் அடையத்தகுந்த உம்முடைய திருவடிகளில் இப்படிப்பட்டவனாகிய நான் உம்முடைய கருணை இல்லாவிடில் எப்படிக் கைங்கர்யம் செய்வேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது இவ்விடத்தில் கைங்கர்யம் என்று சொல்லி இருப்பதினால் 'எந்தெந்த வழிகளினால் பகவான் போகிறாரோ அந்தந்த வழிகளினால் பகவானுடன் கூட இவன் போகிறான், எப்படி இளங்கன்றையுடைய மாடு கன்றுக்குட்டியையும், கன்றுக்குட்டித் தன் தாயாரையும் பின்தொடருகிறதோ, நிழல் ஜந்துவை எப்படிப் பின்தொடருகிறதோ அப்படி இவனும் தொடருகிறான்' என்றும், 'ஆநந்தமயனான இந்தப் பரமாத்மாவை அடைந்து அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு தன் இஷ்ட ப்ரகாரம் ரூபத்தை உடையவனாய் இந்த லோகங்களில் அந்தப் பகவானுடன் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றும், 'அவன் அவ்விடத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றுமாத்தமுள்ள முக்தர்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட எல்லா வ்யாபாரங்களும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரித்த கைங்கர்ய ரூபங்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டன. 62

ரவுவர! யதூஸத்வம் தாகருபோ வாயஸஸ்ய
ஶரணத இதி தயாளுர் யச்ச சைத்யஸ்ய க்ருஷ்ண |
ப்ரதிபவ மபராத்துர் முக்த! ஸாயுஜ்யதோ பூர்
வத கிமபத மாகஸ் தஸ்ய தேஸ்தி க்ஷமாயா: ?|| 63

ரகுவர' யதபூஸத்வம் தாகருபோ வாயஸஸய
பரணதஇதி தயாளுா யசச சைதயஸய கருஷண |
ப்ரதிபவ மபராததுா முகத' ஸாயுஜயதோ பூா
வத கிமபத மாகஸ் தஸய தேஸதி க்ஷமாயா:[2] || 63

ப - ரை] ரவுவர! - ஓ! ரகுவம்ஶத்தில் சிறந்தவனாகிய ஸ்ரீராம னே, த்வம் - நீா, தாத்ருஶ: - அபபடிபபட்டதாகிய, வாயஸஸ்ய - காக கைக்கு, ஶரணத இதி - ஆஶ்ரயித்தவன என்று, தயாளு: - தயை யையுடையவனாக, அபூ: - ஆனீரோ, யத் - எநதக காரணத்தினுல், க்ருஷ்ண: - ஸ்ரீகருஷ்ணனாய அவதாரம் செயது, முக்த - ஓ' மூடனாகிய பக வானே, ப்ரதிபவம் - ஜன்மங்கள தோறும், அபராத்து:-அபராதம் செய் தவனாகிய, சைத்யஸ்ய - ஶிஶுபாலனுக்கு, ஸாயுஜ்யத: - ஸாயுஜ் யததைக் சோடுததவனாக, யத் - எநதக் காரணததினுல், அபூ: - ஆனீரா, தஸ்ய - அப்படிப்பட்டவராகிய, தே - உம்முடைய, க்ஷமா யா: - பொறுமைக்கு, அவிஷயம் - விஷயமாகாத, கிம் - எபபடிப்பட்ட, ஆக: - அபராதம், அஸ்தி - இருக்கிறது, வத - சொல்லும். 63

பா] இபபடிபபட்டவனாகிய தமமுடைய எலலா அபராதஙகளும் ஒரு அலபமான வயாஜம மாததிரததினுல பொறுககததககவைகள எனபதில முனனுல நடநத நியாயததையும எடுததுககாட்டுகிறுா— 'ரவுவர' எனறுரமபிதது அனறிககே தன்னுடைய தோஷங்களி னுல பயநதிருநத இவா பகவானுல தனனுடைய குணங்களை பரகாசம் செயது ஸமாதானம செய்யபபட்டவராய் தனனுடைய தோஷங்களும காககை முதலியவைகளின தோஷஙகளைப போலப பொறுத்துககொள் ளத தககவைகள எனபதில ஆஶ்சாயமெனன என்று சொலலுகிறுரா இவவிடத்தில் 'ரவுவர' எனறழைததிருபபதினுல ஶரணு கதாகளை ரக்ஷிபபது முதலிய தாமஙகளைப பரவச செயவதறகாக அத றகுத தகுநத வமஶததில அவதாரம செயதாரெனபதும தெரிவிக்கப் படுகிறது விபீஷணனும இபபடியே 1 'ஸர்வலோக ஶரண்யாய ரா

---

1 ஸாவலோக ஶரண்யாய - எலலா லோகஙகளுககும் ஶரணமாக அடையத் தகுநதவராயும, மஹாதமனே - மஹாதமாவாயுமிருக்கிற, ராகவாய - ராமன் பொ ருட்டு (என்னை தெரிவியுஙகள்).

பவாய ஹோத்யதே’ என்று சொன்னார். இது தன்னுடைய தேசத்தில் வஸிக்கிற ப்ராணிகளின் கூட்டத்திற்கும், யுத்தமாகிற லீலைக்கு ஸஹாயமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட வானரர்களுக்கும், அவர்களின் ஜாதி, குணம், நடவடிக்கை முதலிய வ்யத்யாஸங்களைப் பாராமல் கொஞ்சம் அனுகூலமாக இருப்பது மாத்திரத்தினால் ரக்ஷித்ததில் ப்ரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கப்பட்டது ‘ஸ்வ’ என்பதற்கு 1 ‘ஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா। இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம்॥’, 2 ‘ஸதேவ கந்தர்வ மனுஷ்ய பன்னகம்’, 3 ‘பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந்’, 4 ‘சாபமாநய ஸௌமித்ரே’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமான ப்ரபாவத்தையுடைய நீர் என்றர்த்தம். ஶக்தி இல்லாதவன் பொறுக்கிறதில்லையல்லவா என்று தாத்பர்யம். ‘தாத்ருஶ:’ என்பதற்கு தேவியின் விஷயத்தில் பொறுக்க முடியாத அபராதத்தைச் செய்தாகிய என்றர்த்தம். ‘வாயஸஸ்ய’ என்பதினால் 5 ‘ஸ புத்ர: கில ஸ ஶக்ரஸ்ய வாயஸ: பதத்ராம் வர:। தராந்தரசர: ஶீக்ரம் பவனஸ்ய கதௌ ஸம:॥’ என்று சொல்லப்பட்டது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. தேவேந்திரனுடைய பிள்ளையாகிய ஜயந்தன் காகமாக இவ்விடத்தில் வந்தானென்று ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் சொல்லப்படவில்லை,

---

1 ஸ்வயம்பூ:-தானாகப் பிறந்தவராயும், சதுரானன:-நான்கு முகங்களையுடையவராயுமிருக்கிற, ப்ரும்மா - ப்ரும்மாவாவது, த்ரிபுராந்தக - திரிபுரங்களைக் கொன்றவராகிய, த்ரிநேத்ர:-மூன்று கண்களையுடைய, ருத்ர - ருத்திரனாவது, ஸுரநாயக:-தேவதைகளுக்கு ராஜாவாகிய, மஹேந்த்ர - மஹேந்திரனென்று பெயர் பெற்ற, இந்த்ர:-இந்திரனாவது, ராமவத்யம் - ராமனால் கொல்லத் தகுந்தவனை, யுதி - யுத்தத்தில், த்ராதும் - காப்பாற்ற, நஶக்தா: - ஶக்தியுள்ளவர்களல்ல.

2 தேவதைகள், கந்தர்வர்கள், மனுஷ்யர், ஸர்ப்பம், இவைகளோடுகூடிய (லோகத்தை திருப்பிவிடுவேன்)

3 பிசாசர்களையும், அஸுரர்களையும், யக்ஷர்களையும் (விரல் நுனியினால் நான் கொன்று விடுவேன்)

4 ஓ! லக்ஷ்மணனே, தனுஸ்ஸைக்கொண்டுவா (ஸமுத்திரத்தை வற்றடிக்கிறேன்)

5 பதத்ராம் - பறக்கிற வஸ்துக்களுக்குள், வர - சிறந்தவனாகிய, ஸ - அந்த, வாயஸ:-காக்கை, ஶக்ரஸ்ய - தேவேந்திரனுடைய, புத்ர: கில - புத்திரனல்லவா, தராந்தரசர - பூமிக்குள்ளே ஸஞ்சரிப்பவன், ஶீக்ரம் - சீக்ரமாக, கதௌ - போவதில், பவனஸ்ய - காற்றுக்கு, ஸம:-ஸமமானவன்.

1 'நவாஸ்வாஸதோ ரக்ஷா பக்ஷாதீ பலிபோஜன: । ஸக்ஷமஸ்யேந காகேந தாரிதம் ஸ்தநாந்தரம் ॥' என்றிவை முதலிய வசனங்களிருக்கிறபடியினால் ஆகையினால் வாலியைப்போல இந்திரனுக்குப் பிறந்தவனாகிய மிகவும் பலசாலியாகிய ஒரு காக்கை இது 2 'மத்க்ருதே காகமாத்ரே து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ஸமுதீரிதம்' என்றும் சொல்லப்பட்டது 'ஹந்த ஜதி' என்பதற்கு மூன்று லோகங்களையும் சுற்றித்திரிந்து பூமியில் விழுந்திருக்கிற காகத்தைத் தயையோடு கூடிய புத்தியினால் நமஸ்காரம் செய்ததென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டு, அன்றிக்கே ஒருதரம் நமஸ்காரம் செய்தது என்கிற இவ்வளவு மாத்திரத்தினால் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அப்பொழுது 'ஹந்த' என்னும் பதம் மிகவும் வணங்குவதாகிய பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது, 3 'ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய: ஶரணாகதம்' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால். பெரியோர்களினாலும் 4 'காகம் தம் ச விபீஷணம் ஶரணமித்யுக்தி க்ஷமௌ ரக்ஷத:' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 5 'வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்' என்று சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்—'தயாளு:' என்று வலதுகண்ணைப் போக்குவித்ததினால் ஶிக்ஷைசெய்தவர் தயாளு என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? 6 'ராஜபி ர்த்ருத தண்டாஸ்து' என்கிற நியாயத்

1 பக்ஷாததீ - மாடபிடவேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, பலிபோஜன:- காக்கை, மாமஸாத் - மாமஸத்திலிருந்து, நோபாரமத் - ஓயவில்லை, பக்ஷகருதநேன - ஸாப்பிடுவதில ஆசையுடைய, காகேன - காகத்தினால், ஸ்தனாந்தரம் - ஸ்தனங்களின் நடுவு, தாரிதம் - பிளக்கப்பட்டது

2 மத்கருதே - எனக்காக, காகமாத்ரே - அல்பமான காக்கையினிடத்தில், ப்ருமமாஸ்தரம் - ப்ருமமாஸ்திரமானது, ஸமுதீரிதம் - ப்ரயோகிக்கப்பட்டது

3 ஶரண்ய:-காப்பாற்றுகிறவராகிய, ஸ:-அந்த ஸ்ரீராமன், பூமௌ-பூமியில், நிபதிதம் - விழுந்திருக்கிற, ஶரணாகதம் - ஶரணாகதனாகிய, தம் - அந்தக் காக்கையை (கருணையினால் காப்பாற்றினார்)

4 ஶரணமிதி - ஶரணமென்று, உக்திக்ஷமௌ - சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவர்களாகிய, காகம் - காக்கையையும், தம் - அந்த, விபீஷணம் - விபீஷணனையும், ரக்ஷத: - காப்பாற்றின (ஸ்ரீராமனுடைய கோஷ்டிலகுவாகச்செய்யப்பட்டது)

5 காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராமன், வதார்ஹமபி - கொல்லத்தகுந்ததாயிருந்தாலும் (அந்த காக்கையை), க்ருபயா - க்ருபையினால், பர்யபாலயத் - காப்பாற்றினார்.

6 ராஜபி -ராஜாக்களினால், த்ருததண்டா: - ஶிக்ஷை செய்யப்பட்டவர்கள் (பரிசுத்தியை அடைகிறார்கள்).

திலை ஶிக்ஷையும தயையைக காரணமாகவுடையது எனனில அபபொழுது 'ஹரணத ஊதி' எனறு காரணததைச சொலலி இருக்கிறது பொருநதாது? எனபது உசிதமலல பராணனை விருமபிய காகத்திறகு பராணனைக காபபாறறினதிலை பரபததியின பலம பூரணமாயக கிடைத்தபடியிலைும, வீணபோகாத பரமமாஸ்தரததிறகு லக்ஷ்யததைச சோநத ஏதாவதொரு வஸ்துவை இரையாககவேணடிய தவஶயமாகச செய்பவேணடிய தாகையிலைும, அது காககை ஜாதிகளுககெலலாம துடாசசியா யிருககவேணடுமெனறு செயதனும எலலா இடததிலும எலலா ஜனஙகளுககும இநதச சரித்திரததை பரஸிததம செயயவேணடியதறகாகையிலைும, எனறு தாதபாயம இபபடிக தயை, பொறுமை, இவைகளுககு மறறொரு உதாஹரணமும சொலலுகிறா—'யஞ்சு' எனறாரமபிதது இவவிடததில 'க்ருஷ்ண' எனனும பதததிலை எலலா ஜனஙகளையும தனனிடததில இழுததுககொளளுவதறகாக அவதாரம செயதாரெனபதும 1 'க்ருஷிர் பூவாசக ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதி வாசக:। தயோரைக்யம் பரப்ரஹ்ம க்ருஷ்ண இத்யபிதீயதே ॥' எனறு நிருகதியும தெரிவிககபபடுகிறது 'ஹரதிஹவைராதா:' என பதிலை காககையைவிட இவன அதிக அபராதம செயதவன என்பது சொலலபபடுகிறது மூனறு ஜனமஙகளிலும எபபொழுதும அபராதம செயவதையே ஸவபாவமாகவுடைய எனறாததம 'அவிஜ்ஞாதா' என பதைபபோல அபராததைபபொறுத்துககொளளுகிறா எனகிற அபிபராயததிலை சொலலுகிறா—'ஊஷ்' எனறு மூடன அபராததை யும அபராத மிலலாததையும பகுததறிய ஶகதியுளளவனாக மாட டான இவனே வெனில தனிததனியாகப பாரததுககொண டிருநத போதிலும 2 'க்ஷமாபராயஸீஸதா:' எனறு சொல்லபபடட குணவி ஶேஷததிலை பாரககாதவனைப போல இருககிறான ஆகையிலை 'ஊஷ்' எனறு ஔபசாரிகமாகசசொலலி இருககிறது அநத ஸ்ரீக ருஷ்ணனிடத் திலேயே லயததை அடைநதான எனறு பராஶருடைய அபிபராயத தில கொளளபபடட அரததததைச சொலலுகிறா—'ஸாயுஜ்யமே வாஸ ஹ:' எனறு இவவிடத்தில 'ஶப' எனனும் பதததிலை ஜீவாதமாவி றகு நாசம சொலலபபடவிலலை, ஶருதி, ஸமருதி, ஸூததிரம, இவைக

1 க்ருஷி:-எனனும, ஶபத -பதம, பூவாசக -பூமியைச சொலலுகிறது, ணஶச - ண எனனும் பதம, நிரவருதிவாசக -ஸுகததைச சொலலுகிறது, தயோ - இவைகளுககு, ஐககயம - ஒனறுயிருககையை, பரகுரவீத - எவன செய வானே (அவன்), க்ருஷ்ண இதி - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன என்று, அபிதீயதே - சொல் லப்படுகிறான 2 பொறுமையிலைல் பூமிககு ஸமமானவன்

னினால் ஜீவாத்மா நித்ய மென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினால். ஐக்யத்தை அடைந்தான் என்பதும் சொல்லப்படவில்லை, 1 'பரமாத்மாத்மநோர் யோக: பரமார்த்த இதீஷ்யதே । மித்யைததந்யத் த்ரவ்யம் ஹி நைதி தத்த்ரவ்யதாம் யத: ॥' என்று மறுக்கப்பட்டிருப்பதினால். 'பரம்மத்தை அறிந்தானேயாகில் பரம்மமாகவே ஆகிறான்' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியதோ வெனில் மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிறானென்றே சொல்லுகின்றன, 'ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த மற்றவனாய மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிறான்' என்றும், 'எப்படி சுத்தமான ஜலத்தில் மற்றொரு சுத்தமான ஜலம் கலக்கப்பட்டதாய் அதைப்போலவே ஆகிறதோ அப்படியே பரமாத்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டவனாய் பக்தி செய்து கொண்டிருப்பவனுடைய ஆத்மா ஆகிறது' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களும், 2 'இதம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா:' என்கிற ஸ்ம்ருதிகளும் இதற்கு அனுகுணமாக இருக்கிறபடியினால். ஸூத்திரத்திலும் 3 'போக மாத்ர ஸாம்ய லிங்காச்ச' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் 'ஸாலோக்யம் ஸாரூப்யம்' முதலிய பதங்களைப் போல 'ஸாயுஜ்யம்' என்னும் பதமும் அனுபவிக்கிறவர்கள் ஸமம் என்பதைச் சொல்லுகிறது எல்லாம் பகவானாலும் முக்தர்களினாலும் அனுபவிக்கத்தகுந்தது என்பது யுக்தம், 'யோகம் செய்துகொண்டிருந்த புத்திமான்களாகிய அவர்கள் எல்லா இடத்திலும் எல்லாவற்றையும் மனுபவித்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்' என்றும், 'எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடிய ஶக்தியையுடைய முக்தன் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான், எல்லாவற்றையும் எல்லாவிடங்களிலும் அனுபவிக்கிறான்' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்கள் இருக்கிற படியினாலும், 'பரம்மத்தைத் தெரிந்து பரபரம்மத்தை அடைகிறான்' என்று அடையப்படுகிற வஸ்து அடைகிற வஸ்து என்று வெவ்வேறாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும் இவ்விடத்தில் பதங்கள், வாக்யங்கள், ப்ரமாணங்கள்,

---

1 பரமாத்மாத்மனோ - பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய, யோக:- ஸம்பந்தம், பரமார்த்த - ப்ரயோஜனம், இதி - என்று, இஷ்யதே - ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதேயானால், ஏதத் - இது, மித்யா-பொய், யத:-எந்தக் காரணத்தினால், அந்யத் - வேறு, த்ரவ்யம் - வஸ்துவானது, தத்ரவ்யதாம். மற்றொரு வஸ்துவாயிருக்கையை, நைதி - அடைகிறதில்லை அல்லவா.

2 இந்த ஜ்ஞானத்தை அடைந்து எனக்கு ஸமமாக இருக்கையை அடைந்தவர்கள் (பிறப்பு முதலிய ஒரு உபத்திரவத்தையும் அடைகிறதில்லை).

3 போகம் மாத்திரம் ஸமம் என்பதற்கு அடையாளங்களிருக்கிறபடியினாலும்.

இவைகளைத் தெரியாதவர்களினாலே ஸாயுஜ்யமாவது ஐக்யம் என்று அர்த்தம் கல்பிக்கப்பட்டது அது உசிதமல்ல, 'இந்தத்தேவதைகளினுடைய ஸாயுஜ்யத்தையும் ஸார்ஷ்டிதையையும் ஒரேலோகத்தில் வஸிப்பதையு மடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஒரே காலத்திலாவது க்ரமமாகவாவது அனேக தேவதைகளினுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடையும்பொழுது அவர்களுடன் ஐக்யத்தை அடைகிறான் என்பது பொருந்தாதாகையினாலே [1] 'ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ்தபஸ்விந: । கிங்கரா மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா: ॥' என்று பரமஸம்ஹிதையிலும் சொல்லப்பட்டது ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருதியிலும் [2] 'யாத்ருக் ரூபம் பகவதோ யத்ர யத்ராவதிஷ்டதே । தாத்ருக் ரூபம் ஸம்ஸ்ருஜ்ஜந்தே தாத்ருஶ்யம் ஸஹ மோததே ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஸாயுஜ்ய' என்னும் பதத்தினாலே 'பாணம்போலத் தன்மயனாக ஆவான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட விஶேஷமான ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறவர்கள் அர்த்தத்தில் விரோதமில்லாமையினாலே பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கவர்கள் 'க்ஷம:' என்னும் பதம் அபராதத்தைச் சொல்லுகிறது அப்படிப்பட்ட உம்முடைய பொறுமைக்கு விஷயமல்லாத அபராதம் ஒன்றுமில்லை. எல்லாந் தெரிந்தவனாகிய உம்மால் அறியப்பட்டது இருந்ததேயானாலே சொல்லும் உம்மாலும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாது என்று தாத்பர்யம் தயையும் பொறுமையும் ஒன்றுகொன்று பிரியாதாகையினாலே ஒன்றைச் சொல்லியபொழுது மற்றொன்றும் உள்ளடங்கியது தேஹம் விடுமளவும் இடைவிடாமல் அபராதம் செய்துகொண்டிருந்த ஶிஶுபாலனுக்கு எந்த வ்யாஜத்தினாலே மோக்ஷம் கிடைத்தது என்னில்? இவ்விடத்தில் முன்பே பகவானுடைய ஒருலோக விஶேஷத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து சாபத்தினாலே துரப்பட்ட இவனுக்குப் பகவானுக்கு விரோதமாக மூன்று ஜன்மங்கள் பிறந்து கடைசியில் மோக்ஷமுண்டாகப் போகிறதென்று பதில் பரிஹாரம் சொல்லி இருப்பது முக்கியமான காரணம் ஆகையினாலேயே சக்கரத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொல்ல ஆரம்பித்த பகவானிடத்தில் ஶிஶுபாலனுக்கு இத

---

1 235-ம் பக்கம், 3-ம் புட்நோட்டு பார்க்க

2 பகவாந் - பகவானுடைய, யாத்ருக்ரூப -எப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடையவராக, யத்ரயத்ர - எந்தெந்த இடங்களில், அவதிஷ்டதி - இருக்கிறாரோ, பஞ்சகாலஜ்ஞ. - ஐந்து காலங்களைத் தெரிந்தவர்களாகிய, முக்தர்ச - முக்தனும், தாத்ருஶ - அப்படிப்பட்டவனாகவே, ஸஹமோததே - பரமாத்மாவோடுகூடவே ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்

றகுமுன் த்வேஷத்தினால் உண்டாகிய ஸம்ஸ்காரம் அதிகமாக இருப்ப தினால் இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பரத்துவத் தை ப்ரகாசம் செய்துகொண்டிருக்கிற பகவானுடைய ரூபத்தைப் பார் த்து அனுகூலமாகிய அவஸ்தை உண்டானதென்பது [1] 'அயமத்ய த்வேஷாநுபந்தேநாபி ஸமஸ்தஸம்ஸாராக்ஷேபம் தாவத் ஸம்ஸ்மரந் க்ருஷ்ணாய வ்யாஹ்ருத꞉ தத்ஸ்மரணத்யாகாவிர்பாவ ஸஞ்சய꞉, பகவதா தேநைவாநீத ஸ்ஸத்ருஶமேவ லயமுபயயௌ॥' என்று சொல்லப்படுகிறது 63

நநு ப்ரபந்நஸ்ஸக்ருதேவ நாத!
தவாஹமஸ்மீதி ச யாசமாந꞉ ।
தவாநுகம்ப்ய꞉ ஸ்மரத꞉ ப்ரதிஜ்ஞாம்
மதேகவர்ஜம் கிமிதம் வ்ரதம் தே? ॥ 64

நநு ப்ரபந்ந ஸக்ருதேவ நாத!
தவாஹ மஸ்மீதி ச யாசமாந. |
தவாநுகம்ப்யஸ் ஸ்மரத ப்ரதிஜ்ஞாம
மதேகவர்ஜம கிமிதம வ்ரதம தே? || 64

ப - ரை] நாத - ஓ! ஸ்வாமியாகிய பகவானே, ஸக்ருதேவ - ஒரே தடவை, ப்ரபந்ந꞉ - ப்ரபத்தி செய்தவனாயும், அஹம் - நான், தவ - உம க்குத் தாஸனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, யாசமாந꞉ - ப்ரார்த் திக்கிறவனாயுமிருக்கிற, அதாவது உமக்கு தாஸனாகக் கடவேன் என்று கைங்கர்யமாகிற பலத்தைப் ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற (நான்), ப்ரதி ஜ்ஞாம் - (உம்முடைய) ப்ரதிஜ்ஞையை, ஸ்மரத꞉ - நினைத்துக்கொண்டிரு க்கிற, தவ - உமக்கு, அநுகம்ப்ய꞉ - க்ருபை செய்யத்தக்கவன். தவ - உம்முடைய, இதம் - இந்த, வ்ரதம் - வ்ரதமானது, அதாவது 'ஏதத் வ்ரதம் மம' என்று சொன்னது, மதேகவர்ஜம் கிம் - என்னொருவனை நீக்கியா? 64

பா] இப்படி உம்முடைய உண்மையின் விசேஷத்தைப் பார்த்ததி னால் நிர்பயனாக இருக்கிறேன் அப்படியே உம்முடைய வ்ரதத்தின

1 த்வேஷத்தின் தொடர்ச்சி நீங்கி பகவானைப் பார்த்தான், அப்பொழுதே பக வானுடைய சக்ரத்தினால் சீக்ரமாகக் கொல்லப்பட்டவனாய் அவரை நினைத்துக் கொண்டிருந்ததினால் கொளுத்தப்பட்ட எல்லாப் பாபங்களையுடையவனாய்க் கொண்டு பகவானால் மரணத்தை அடைவிக்கப்பட்டவனாய் அந்தப் பகவானிடத்தி லேயே லயத்தை அடைந்தான்.

விஶேஷத்தை நினைப்பதினால் நிரபராதனுமாக இருக்கிறேன் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 1 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது எனக்கும் பொதுஎன்று சொல்லுகிறார்—'நநு' என்றாரம்பித்தது 2 'ஸக்ருத் க்ருத ஶாஸ்த்ரார்த்த:' என்று பொதுவாக ஏற்பட்ட நியாயத்திற்கு மற்ற வித்யைகளில் சொல்லி இருப்பதைப் போல இங்கு அபவாதம் உண்டோ என்று ஸந்தேஹம் வரில் அதை நிராகரிப்பதற்காக 'ஸக்ருத்' என்று சொல்லி இருக்கிறது. 'ஸக்ருதேவ' என்பதற்கு அதிசீக்கிரமாகவே, அதாவது எல்லா அபராதங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச்செய்யாமல் என்று சிலரால் வ்யாக்யானம்செய்யப்பட்டது ஆவ்ருத்தி செய்யவேண்டிய தில்லைஎன்கிற அர்த்தத்தில் இந்தப் பதத்திற்கு அதிகமானப்ரஸித்தி இருக்கிறது, ப்ரயோஜனமும் அதிகமாக இருக்கிறது 3 'ஸக்ருத்க்ருத ஶாஸ்த்ரார்த்த:', 4 'மயி நிக்ஷிப்த கர்த்தவ்ய: க்ருத க்ருத்யோ பவிஷ்யதி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினுடைய ஒற்றுமையும் இருக்கிறது ஆகையினால் 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'ஸக்ருதேவ ததாமி (சீக்கிரத்தில் கொடுத்து விடுகிறேன்)' என்று வெகு தூரத்தில் அந்வயம் சொல்லுவது முசிதமல்ல.

ப்ரவ்ருத்தி க்ஷய த்வம்ஸ ப்ரத்யூஹ ரஹிதா ப்ரபோ ।
ப்ரபத்தி: க்ஷணமாத்ரே து ஸித்யதீதி ஸமீர்யதே ॥

ப - ரை] ப்ரவ்ருத்தி - வருத்தி யடைவது, க்ஷய - குறைவது த்வம்ஸ - நாசமடைவது, ப்ரத்யூஹ - விக்னங்கள் ஸம்பவிப்பது, ரஹிதா — இவைகள் இல்லாத, ப்ரபோ - பகவானிடத்தில், ப்ரபத்தி:- ஶரணாகதி, க்ஷணமாத்ரே - ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில், அதாவது நம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட காலத்தில், ஸித்யதி - பலத்தைக்கொடுக்கிறது, இதி - என்றும், ஸமீர்யதே - தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் 'நாத' என்னும் பதத்தினால் 5 'புரா லோகநாத:

---

1 ஒரு தடவை ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு (அபயம் கொடுக்கிறேன்)

2 ஒருதரம் செய்யப்பட்டது ஶாஸ்த்ரத்திற்கு அர்த்தம்

3 ஶாஸ்த்ரத்திற்கு அர்த்தமாவது ஒருதடவைதான்.

4 மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிப்த - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, கர்த்தவ்ய. - செய்யவேண்டிய கார்யத்தை உடையவனாய்க்கொண்டு, க்ருதக்ருத்ய -க்ருதக்ருத்யனாக, பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறான்

5 புரா - முன்னால், லோகநாத:-லோகங்களுக்கு நாதனாக, பூத்வா - ஆகி, (இப்பொழுது) ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை, நாதம் - யஜமானனாக, இச்சதி - விரும்புகிறார்

[illegible] நாயதிஷ்யதி', 1 'ஸர்வலோகஶரண்யா
ய', என்றிவை முதலியது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது ஶரண்ய
னாக இருக்கையும், கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஶ்யனாக இருக்கையும்,
உமக்கே தகுதியானது என்று தாத்பர்யம் 'தவாஸ்மீதி ச யாசத:' என்பதற்கு நான் உனக்குத் தாஸபூதன் என்றிப்படிப்பட்ட அனு
ஸந்தானத்தை முன்னிட்டுக் கைங்கர்யத்தைப் ப்ரபத்திக்குப் பலமாகப்
ப்ரார்த்திக்கிற என்றார்த்தம் 'ஸ்மர' என்பதற்கு ஆகவேண்டும் என்
றபிப்ராயமாகவுமாம் அப்படி இருந்தபோதிலும் உமக்கு நான் கிங்கர
னாகவேண்டுமென்று பலத்தையே ப்ரார்த்திக்கிறது இவ்விடத்தில்
கோப்த்ருத்வவரணமும், ஆத்ம நிக்ஷேபமும் தனித்துச் சொல்லப்படு
கின்றன என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் மனதினால் செய்யப்படுகிற
ப்ரபத்தியும் வாயினால் செய்யப்படுகிற ப்ரபத்தியும் என்று இன்னும்
சிலர் வ்யாக்யானம் செய்தார்கள் வேறு ஒரு ப்ரயோஜனங்களுக்காகச்
செய்யப்படுகிற ப்ரபத்தியும் கைங்கர்யமாகிற ப்ரயோஜனத்தையே உத்
தேஶித்துச் செய்யப்படுகிற ப்ரபத்தியும் என்று சிலர் சொன்னார்கள்
ப்ரபத்தியும் பக்தியும் சொல்லப்படுகின்றன என்று மற்றவர்கள் சொன்
னார்கள் 'த்வதநுகம்ப்ய:' என்றாரம்பித்து லோகங்களைக் காப்பாற்
றுவதற்காக அவதாரம் செய்த நீர் எதற்கு ஸமுத்திரக்கரையில் பெரிய
ஸபையின் நடுவில் மறைக்கமுடியாத ப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்திருக்கிறீர்
என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ப்ரதிஜ்ஞாம்' என்பதற்கு 2 'அபயம்
ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி' என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையை என்றார்த்தம்
இவ்விடத்தில் எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதாகிய எல்லா வஸ்துக்களையும்
பற்றிய ப்ரத்யக்ஷத்தை உடைய பகவானைக் குறித்து 'ஸ்மரத:' என்று
சொல்லி இருக்கிறது லோகத்திலிருக்கும் மனிதர்களின் புத்தியை யனு
ஸரித்து ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி இருக்கிறது 'அநுகம்ப்ய:' என்ப
தற்கு உன்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அழிவைப் பரிஹரிப்பதற்காக
உம்மாலேயே தயை செய்யத்தக்கது என்று தாத்பர்யம். எவர்களுக்
காக என்னால் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட விபீஷ
ணன் முதலியவர்களிடங்களில் என்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞை ஸபலமானது.
உன்னால் என்ன ப்ரயோஜனம்? என்றாக்ஷேபம் வரில் சொல்லுகிறார்—
'இதீத்ருஶம் கிமிதம் வ்ரதம் தே' என்று. 'ப்ரபந்நாய', 'யாசதே'
என்று பொதுவாக வல்லவோ உம்மால் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது.

---

1 எல்லா லோகங்களுக்கும் ஶரண்யனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு (என்னை ஸமர்ப்
பியுங்கள்).

2 எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அபயத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

1 'விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதி வா ராவண: ஸ்வயம். ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா ॥' என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது உம்மால் என்னைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று உமக்கு வரதமாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையினால் நானும் உம்முடைய வரதத்திற்குள்ளடங்கினவன் என்று வ்யக்தமாயேற்படுகிறது. எல்லாருக்கும் பொதுவான ஸ்வாமியாக இருக்கை, ஶரண்யனாக இருக்கை, இவைகள் உண்டென்பதையும் 2 'ராமோ த்விர் நாபிபாஷதே' என்றிவை முதலிய தன்னுடைய வார்த்தைக்கே விரோதம் வருகிறபடியினால், 'என்னுடைய வார்த்தை உன்னைத்தவிர' என்று ஒரு விசேஷணத்தைச் சேர்த்து மறுபடியும் நிராகரிக்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் மறுபடியும் 'தே' என்று சொல்லப்பட்டது. 64

அக்ருத்ரிம த்வச்சரணாரவிந்த
ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதிமாத்மவந்தம் ।
பிதாமஹம் நாதமுனிம் விலோக்ய
ப்ரஸீத மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ॥ 65

அக்ருத்ரிம த்வச் சரணாரவிந்த ப்ரேம ப்ரகர்ஷாவதி மாத்மவந்தம் ।
பிதாமஹம் நாதமுனிம் விலோக்ய ப்ரஸீத மத் வ்ருத்த மசிந்தயித்வா ॥ 65

ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம் முற்றிற்று

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்தின்னம் வினை யுடம்பொன்றி விழுந்துழலாது
ஆளவந்தாரென வென்றருள தந்து விளங்கிய சீர்
ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி அல்வழக்கே

॥ ஸ்ரீ யாமுந முநயே நம: ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்

---

1 ஸுக்ரீவ - ஓ ஸுக்ரீவனே, விபீஷணோவா - விபீஷணனாயிருந்த போதிலும், ஸ்வயம் - தானே, ராவணோ யதிவா - ராவணனாயிருந்த போதிலும், ஏனம் - இவனை, ஆநய - அழைத்துக்கொண்டுவா, ஹரிஶ்ரேஷ்ட- வானரர்களுக்குள் ஶ்ரேஷ்டனாகிய ஸுக்ரீவனே, அஸ்ய - இவனுக்கு, மயா - என்னால், அபயம் - அபயமானது, தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.

2 ராமன் இரண்டாவது வார்த்தை சொல்லுகிறதில்லை.

ப — ரை] அக்ருத்ரிம த்வச்சரணாரவிந்த ப்ரேம ப்ரகர்ஷாவதிம் — அக்ருத்ரிம - ஒன்றினால் உண்டாக்கப்படாததாகிய (இது 'ப்ரேம' என்னும் பதத்திற்கு விசேஷணம்), த்வத் - உம்முடைய, சரணாரவிந்த - தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடிகளில் உண்டாகிய, ப்ரேம - ப்ரீதியின, ப்ரகர்ஷ - மேன்மைக்கு, அவதிம் - எல்லையாயிருக்கிற, ஆத்மவந்தம் - ஜயிக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவராகிய பிதாமஹம் - எனக்குப் பாட்டனாராகிய, நாதமுநிம் - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை, விலோக்ய - பார்த்து, மதீயம் - என்னுடைய நடத்தையை, அவிசிந்த்ய - யோசிக்காமல், ப்ரஸீத - அனுக்ரஹம் செய்யும் 65

பா] காகைக்கு 1 'ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி:। த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத:॥ ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய: ஶரணாகதம்। பரித்யூநம் விஷண்ணஞ்ச' என்று சொல்லப்பட்ட அவஸ்தா விசேஷமிருக்கிறது ஶிஶுபாலனுக்கும் முன்னாலேற்பட்ட ஒரு நியமமும் தாயாருக்குக் கொடுத்த வரமும் இருக்கின்றன உன்னாலேயே சொல்லப்பட்டதாகிய மாயாதை இல்லாமை முதலிய ஸ்வபாவங்களை உடையவனாய், உபாயத்தின் அனுஷ்டானத்திலும், பலத்தை ப்ரார்த்திப்பதிலும் கபடமான ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்லுகிறவனாகிய உனக்கோவெனில் மறுக்கமுடியாத எந்தக் காரணத்தினால் அபராதங்களைப் பொறுக்கத்தக்குந்தவனாயிருக்கையும் திருத்தத்தக்குந்தவனாயிருக்கையும் ரக்ஷிக்கத்தக்குந்தவனாயிருக்கையும் உண்டு? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் 'பிதாமஹம் நாதமுநிம்', 'தயா ஸிந்தோ! பந்தோ', 'ரவாநவர', 'நாதமுநேர் ப்ரபந்ந:' என்றிவை முதலியவைகளினால் ஶரண்யனிடத்திலிருக்கிற தன்னை ரக்ஷிப்பதற்கு உபயோகமாயிருக்கிற எந்தக் குண விசேஷங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, 'அகிஞ்சனோ நந்ய கதி:', 'தய நீயஸ்ய நாத', 'க்ஷீயஸ்ஸஹ்ருதோ' என்றிவை முதலியவைகளினால் தன்னிடத்திலிருக்கிற எந்தக் குணங்கள்

---

1 ஸ - அந்த காகை, பித்ரா ச - தகப்பனாலும், ஸமஹர்ஷிபி: - மஹருஷிகளோடுகூடிய, ஸுரைஶ்ச - தேவதைகளினாலும், பரித்யக்த - விடப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்ரீந்லோகாந் - மூன்று லோகங்களையும், ஸம்பரிக்ரம்ய - சுற்றி, தமேவ - அந்த ராமனையே, ஶரணம் - ஶரணமாக, கத - அடைந்தது, ஶரண்ய: - ஶரண்யனாகிய, ஸ - அந்த ராமன், பூமௌ - பூமியில், நிபதிதம் - விழுந்ததாயும், ஶரணாகதம் - ஶரணாகதி செய்ததாயும், பரித்யூநம் - மிகவும் வாடினதாயும், விஷண்ணஞ்ச - வ்யஸனப்பட்டுக்கொண்டுமிருக்கிற (அந்தக் காகையைக் காப்பாற்றினார்).

காண்பிவிககபபட்டனவோ அவைகள எலலாவறறையும விட மேறபட்டதாய தடஙகலிலலாத ஸ்வாதநதாயததை உடைய எலலாவறறிறகு மீஶவராகிய பகவானாலும தாணடமுடியாததாயும, தனககே அஸாதாரணமுமாயிருககிற தனனை அஙகீகரிப்பதறகுககாரணததைச சொலலுகிறா—'ஸுக்ருதை:' எனறாரமபிதது ஒரு காரயததினாலுணடானது 'க்ருதி:' என்னபபடுகிறது அதிலலாதது 'ஸுக்ருதி:' எனனபபடுகிறது பகவானுடைய கடாக்ஷ விஶேஷததினாலே மஹாவமஶததில பிறநதபடியினாலே இநத ஜனமததில அதிக பரயததினததை எதிர்பாராத எனறாததம இவவிடததில 'ஸுக்ருதி:' எனபது 'ஹே:' எனபதறகு விஶேஷணம 'ஸ்வக:' எனனும பதததினால அடையவேணடிய பரயோஜனமாக இருககை, அடைவிககிற உபாயமாக இருககை, இவைகளுககு உபயோகமாகிய எலலா ஸ்வபாவஙகளோடும கூடியவன எனபது தெரிவிக்கபபடுகிறது 'ஶரணாரவிநு' எனனும பதததினாலோவெனில தாஸனாக இருபபவனுககு ஸ்வபாவததிலேயே ஏறபட்டதாகிய ஆஶ்ரயிகக வேண்டியதெனபதும, மிகவும பரிசுததியைக கொடுககககூடியதெனபதும, எலலை இலலாத போகயமாகையினாலே மிகுநத பரீதி செயபததகுநதது எனபதும தெரிவிககபபடுகினறன 'ஸுநதராம ஹிதா திஶாயாஞ ஸீதே' என்று முனபு சொலலபபட்டதையே வேறொனறை விதிபபதறகாக அனுவாதம செயகிறா—'ஹே: ஸ்வகஷூராவயிஂ' எனறு லோகததிலும ராஜா முதலியவாகள தனனுடைய பகதாகளைச சோநதவாகளையும காபபாறறுகிறாகளலலவா எனறு தாதபாயம 'ஜூதவஜே:' எனபதறகு ஜயிககபபட்ட மனததையுடையவா எனறாததம இதனால மறற பரயோஜனஙகளில பராஙமுகா எனபதும தெரிவிககபபட்டது அதுவும தகுநத விஷயத்தில பரீதி அதிகமாக உண்டாவதறகுக காரணம அபபடிபபட்ட பரீதியினால தான அஙகஙகளோடு கூடிய பகதியோகததைச செயய ஸாமாததியததை உடையவராயிருநதபோதிலும தாமததததைப பொறுககாதவராகையினாலே பரபத்தியில நிஷ்டையுடையவா எனபதும தெரிவிக்கபபடுகிறது. அனறிக்கே உளளபடியான பகவானிடததில உணடான விஶவாஸததினால உணடாககபபட்ட அநதப பகவானைபபறறிய தயானம முதலியவைகளினாலே அடையபபட்ட ஆதமஸவரூபததை உடையவா எனறிரண்டு பதஙகளுககு மபிபராயமாகவுமாம இபபடிபபட்ட ஸவபாவம கீதாதத ஸஙகரஹததிலும, 1 'ஜ்ஞாநீ த... வுாமெகாஞீ' எனறாரமபிதது

1 ஜ்ஞானியோவெனில பரமைகாநதி எனனபபடுகிறான.

1 'பகவத்த்யாந யோகோக்தி வந்தந ஸ்துதி கீர்த்தநை: । லப்தாத்மா தத்கதப்ராண மநோபுத்தீந்த்ரியக்ரிய: ॥' என்று சொல்லப்பட்டது 2 'வேதஸம்பந்நோ விஷ்ணுபக்தோ விமத்ஸர: । மந்த்ரஜ்ஞோ மந்த்ரபக்தஸ்ச ஸதா மந்த்ராச்ரய: சுசி: ॥ குருபக்தி ஸமாயுக்த: புராணஜ்ஞோ விசேஷத: । ஏவம் லக்ஷண ஸம்பந்நோ குருரித்யபிதீயதே ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனுடைய குணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாராம்சம் இங்கே சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. அவர் இவ்வளவு குணங்களையுடையவராயிருந்தபோதிலும் உமக்குக் கிடைத்ததென்ன? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பிதாமஹம்' என்று. இவ்விடத்தில் வித்யையினாலும் ஜன்மத்தினாலும் என்பதறியவேண்டியது. இதனால் 'இவனுடைய கீழ் மனிதர்கள் குறையை அடைகிறதில்லை இவனுடைய வம்சத்தில் பாமரன் வித்தில்லாதவன் பிறக்கிறதில்லை' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தின் தாத்பர்யம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'நாதமுனிம்' என்பதற்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் என்று உம்முடைய திருநாமத்தைத் தரித்தவராயும் உம்மொருவரை த்யானம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் என்று தாத்பர்யம். 'விலோக்ய' என்பதற்கு 3 'பசுர் மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினால் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் வரையிலும் அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும் என்று

---

1 பகவத்த்யான யோகோக்தி வந்தந ஸ்துதி கீர்த்தநை - பகவானைப்பற்றிய த்யானம், யோகம், அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுவது, ஸேவிப்பது, ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுகிறது, இவைகளினால், லப்தாத்மா - அடையப்பட்ட ஆத்மாவை உடையவனாயும், தத்கத ப்ராண மநோபுத்தீந்த்ரியக்ரிய - அவனையே அடைந்திருக்கிற ப்ராணன், மனது, புத்தி, இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்கள், இவைகளையுடையவனாயுமிருப்பவன்

2 வேதஸம்பந்ந-வேதாத்யயனம் செய்தவனாயும், விஷ்ணுபக்த -பகவானிடத்தில் பக்தி செய்தவனாயும், விமத்ஸர -ஒருவரிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனாயும், மந்த்ரஜ்ஞ -மந்திரம் தெரிந்தவனாயும், மந்த்ர பக்தஸ்ச — மந்திரத்தில் பக்தியுடையவனாயும், ஸதா - எப்பொழுதும், மந்த்ராச்ரய -மந்திரத்தையே ஆச்ரயித்தவனாயும், சுசி:-பரிசுத்தனாயும், குருபக்தி ஸமாயுக்த -ஆசார்யனிடத்தில் பக்தியோடு கூடினவனாயும், விசேஷத -விசேஷமாக, புராணஜ்ஞ:-புராணங்களைத் தெரிந்தவனாயும், ஏவம் லக்ஷணஸம்பந்ந - இப்படிப்பட்ட லக்ஷணங்கள் நிறைந்த, குரு -குருவானவன், ஆசார்ய, இதி - ஆசார்யன் என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான்

3 பசு, மனுஷ்யன், பக்ஷீ (இவை எவைகளாயிருந்தபோதிலும் வைஷ்ணவர்களை ஆச்ரயித்து மோக்ஷமடைந்து விடும்)

நினைத்து என்றார்த்தம் 1 'ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந மம ஸர்வமபீப்ஸிதம் । ப்ராப்நுயாமிதி யஸ்யாஸ்தி விஶ்வாஸ: ஸ ஸுகீ பவேத் ॥' என்று சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனுடைய அனுக்ரஹமும் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்திற்குக் காரணம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரஸீத' என்று ஆதியுமந்தமுமில்லாத என்னுடைய அபராதங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட கோபத்தைவிட்டு என்னை ஒரே நிஶ்சயத்துடன் கூடியதாயும் அழிவில்லாததுமாயிருக்கிற கைங்கர்யமாகிற ஸாம்ராஜ்யத்தினால் க்ருதார்த்தனாக்கச் செய்யும் என்றபிப்ராயம். 'மத் வ்ருத்தமசிந்தயித்வா' என்பதற்கு என்னுடையதாகிய மாயாதை இல்லாதவனாயிருக்கை முதலிய விரோதமான நடத்தையையும், உபாயம், ப்ரயோஜனம், இவைகளைப்பற்றிய கபடஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுவது முதலிய ஆபாஸமான அனுகூல நடத்தைகளையும் காரணமாகச்செய்யாமல் என்றர்த்தம் ஸ்ம்ருதியிலும் 2 'பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்யக்ருத் । ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாத் ஆசார்யவான் பவேத் ॥' என்று சொல்லப்படுகிறதல்லவா இவ்விடத்தில் முன்பு செய்த பரபக்தி முதலியதையும் அபராதங்களின் வரிசையில் சேர்த்து மற்றொரு பரபக்தி சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவதும் ஆசார்யனுடைய ஸம்பந்தம் ப்ரதானம் என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யத்தை யுடையது அப்படிக்கில்லாவிடில் எல்லா ஶாஸ்திரங்களுக்கும், ஸம்ப்ரதாயத்திற்கும், 'ஸ்வஶக்தி ஹானிஶ்ச' என்றிவை முதலிய தன்னுடைய வார்த்தைகளுக்கும் விரோதமவரும் தன்னால் செய்யப்பட்ட பரபக்தி பூர்ணமாகவில்லை என்று ஸந்தேஹித்துக்கொண்டு பூர்ணப்ரபத்தியில் நிஷ்டையுடையவராகிய ஆசார்யனைத் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக முன்னேகாட்டுகிறார் என்கிற பக்ஷத்திலும் என்னால் செய்யப்பட்ட பரபத்தி பூரணமல்லாததாக இருந்தபோதிலும் அதைப் பூரணமாகச்

1 ஆசார்யஸ்ய - ஆசார்யனுடைய, ப்ரஸாதேந - அனுக்ரஹத்தினால், மம - என்னுடைய, ஸர்வம் - எல்லா, அபீப்ஸிதம் - இஷ்டத்தை, ப்ராப்நுயாம் - அடைவேன், இதி - என்று, யஸ்ய - எவனுக்கு, விஶ்வாஸ:-விஶ்வாஸம்,அஸ்தி- இருக்கிறதோ, ஸ -அவன், ஸுகீ - ஸுகத்தை யுடையவனாக, பவேத் – ஆவான்.

2 பாபிஷ்ட:-மிகவும் பாபியாகிய, க்ஷத்ரபந்துஶ்ச - க்ஷத்திரபந்துவும், புண்யக்ருத் - புண்யங்களைச் செய்தவனாகிய, புண்டரீகஶ்ச - புண்டரீகனும், ஆசார்யவத்தயா - ஆசார்யனை ஆஶ்ரயித்தபடியினால், முக்தௌ - மோக்ஷத்தை அடைந்தார்கள், தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஆசார்யவான் - ஆசார்யனை அடைந்தவனாக, பவேத் - ஆகவேண்டும்.

செய்துகொள்ளும் என்று சொல்லுவதில தாத்பர்யம என்றறி யவேண்டும இவ்விடததில 'வ்ருத்த' என்னும பதததினுல விரோத மான நடததையை மாத்திரம சொனனுல ஒரு ஆக்ஷேபமுமிலலை. 65

ஆகவே இப்பொழுது இநத ஸ்ரீ ஆளவநதார வேதாநதங்களுக்கு ரஹஸ்யமாகிய தவயததின் அாத்ததததை உளளடககிக் கொண்டிருககிற ஸ்தோத்திரததைச செய்யவேண்டுமெனறாரமபித்தவராய் முதலில் ஐநது ஶ்லோகங்களினுல தான் க்ருதஜ்ஞன எனபதை பரகாசம செய்து கொண்டு ப்ரக்ருதமான ஸ்தோததிரததிறகுக காரணமாகிய நலல ஜ்ஞா னத்தைக் கொடுததவாகளை நமஸ்காரம செயதார ஆறுவது ஶ்லோகத திலை அடையவேண்டிய பரயோஜனம, அடைவிக்குமுபாயம், இவை களைச சுருககிச சொலலிககொண்டு ஸ்தோததிரததின் ஆரம்பததைப் பறறி ஸங்கல்பம செய்தார. ஏழாவது ஶ்லோகத்தினுல் ஸ்தோததிரத் தின் ஆரம்பததை ஆக்ஷேபிததுக்கொண்டு அதின் வழியாகப பகவான் எல்லாவறறையுமவிட மேலானவன் என்பதை அருளிசசெய்தார். எட் டாவது ஒன்பதாவது ஶ்லோகஙகளினுல் அநத ஆக்ஷேபத்திறகுஸமாதா னம் சொல்லுவதின மூலமாக பகவானுடைய ஸௌலபயததை பரகாசம் செய்தார். 'ஸ்வாபாவிக' என்றாரமபித்துப பனிரெண்டு ஶ்லோகங்க ளினுல நாராயண எனனும பதத்தினுல சொலலபபடுகிற பகவானுககே எலலாவறறையுமவிட மேனமையும்ஸௌலபயமுமுண்டெனறு விஸ்தார மாக நிரூபித்துககொண்டு வணஙகினர். இபபடி ஸர்வஶரண்யனென் பது நிரூபிககபபட்டபிறகு 'ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி' என்கிற ஶ்லோகத் தினுல அநதபபகவானைபபறறிய அதிகாரம, அஙகங்கள், இவைக ளோடுகூடின வேறொரு பரயோஜனததையு முத்தேசிக்காத ஶரணாக தியை ப்ரயோகித்தார. இவவளவினுல பதங்களினுலும் அர்த்தத்தினு லும் தவயததின பூாவகண்டமும ஜ்ஞாபகப்படுததபபட்டது 'ந நிந்திதம்' என்றாரம்பிதது ஐநது ஶ்லோகஙகளினுல் 'அகிஞ்சனோऽநந் யகதி:' எனறு சொல்லபபடடதையே விவரமாக அருளிச செய்தார். 'அமர்யாத: க்ஷுத்ர:' என்றாரமபிதது இரண்டு ஶ்லோகஙகளி

னுல பலத்தின்பெருமை, உபாயததின் எளிதாயிருக்கை, இவைகளினு லுண்டான ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதறகாக மிகவும் எளிதான பகவா னைப்பறறிய தர்மத்தின பரபாவத்தை எடுததுககாட்டி யருளினர். 'வி ராதா' என்றாரம்பித்து பதினேழு ஶ்லோகங்களினுல் த்வயத்தின் உத் தரகண்டத்திலிருக்கிற நான்காமவேற்றுமையையுடைய இரண்டு பதங் களின் அபிப்ராயத்திலேற்பட்ட அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாயருளிச செய்

தார். அதில ‘ [illegible] ’ என்று எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாககாலஙகளுககும தகுநத ஸஹஜமாகிய எல்லையில்லாத எல்லா விதக கைங்கர்யததிறகும முக்யமான பரயோஜனமாக ‘ [illegible] ’ என்னும் பதததில தாத்பாயததிலிருககுமர்தததையும காட்டியருளினார். ‘[illegible] ’ என்கிற ஶலோகத்தினால தன்னை நிநதிததுககொள்ளும வயாஜத்தினால தனனால பராாததிககபபடுகிற பரயோஜனம எலலாவறறையுமவிட மேலானது என்பதையும தனககுதில தவரையையும பரகாசம் செய்தார். ‘[illegible]’ என்றாரமபித்து நாலு ஶலோகஙகளினால் ஶரண்யனுடைய குணவிஶேஷததினால பரபததியினாலேயே எல்லாவிரோதிகளும நிவருததியடைகினறன எனறு காட்டியருளினார் ‘[illegible]’, ‘[illegible]’ எனகிற இரண்டு ஶலோகஙகளினால கைஙகாயம் புருஷாாததமாவதறகாக தனககு நிதயமாயும ஒருகாரணததினாலுமுண்டாகாததுமாகிய தான அநயாாஹ ஶேஷம என்பதைபபறறிய நிஶசயமிருககிறதென றருளிசசெயதார். ‘[illegible]’ என்றாரமபிதது நாலு ஶலோகஙகளினால அநயபரயோஜனனாகிய தனக்கு இநத லோகததில உண்டாகவேண்டிய இஷ்டபராபதியையும அநிஷ்டநிவருத்தியையும பராாததிததார். ‘[illegible]’ என்கிற ஶ்லோகத்தினால் தன்னை நிநதித்துககொள்ளுகிற வயாஜத்தினாலே தனனால பரார்த்திக்கபபடுகிற பரயோஜனம எலலாவறறையுமவிட மேலானதெனபதையும் தனககுதில தவரை உண்டென்பதையும தெரிவிததுக்கொண்டு ஶரணாகதனுக்கு பரபததிசெயயபபடுகிற பகவானுடைய குணவிஶேஷஙகளினாலேயே அவனால பராாததிககப்படுகிற எலலா இஷ்டமும ஸித்திக்கிறது என்று முனபுசொலலபபட்டதையே தூண்நாட்டுவதைபபோல உறுதிபபடுததினார். ‘[illegible]’ எனகிற ஶலோகததினால் அநயபரயோஜனனான தனனைக்காபபாறறுவதில யததனிததவராகிய பகவான் ‘[illegible] (இநத நிவருததிதாமத்தில் ஆரமபிக்கபபட்டதறகு அழிவிலலை)’ எனகிற நியாயத்தினால தானே மிகுதியையும பூர்ததிசெய்கிறார் என்றருளிசசெய்தார். அதில ‘[illegible]’ என்கிற இடத்தில அபிபராயததில கொளளபபட்ட அாத்தத்தையே ‘[illegible]’ என்கிற ஶ்லோகததினால் விவரித்துக்கொண்டு பகவானிடததிலிருப்பதும தன்னிடத்திலிருப்பதுமாகிய காரணத்தினால ஶரண்யன் தானே தனக்கு இஷ்டத்தைப பூாததிசெய்கிற பரத்தை ஒபபுக்கொள்ளுகிறபடியினாலேதான் நிரபரன் என்பதை நிர்ணயமசெயதார். ‘[illegible]’, ‘[illegible]’ எனகிற இரண்டு ஶலோகங்களினால் தனக்குவேறு உபாயங்களினால் பரமபுருஷார்த்ததை அடைவது ஸம்பவிக்காது என

று முன்பு சொன்னதையே மறுபடியும் ஸ்தாபித்தார் 'ரவிஷவர' என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஶரண்யன் முன்பு அனுஷ்டித்திருக்கிற நியாயத்திலே தன்னிடத்திலும் இருக்கிற எல்லா அபராதங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவது அவனுக்குக் கடமை தான் என்றருளிச்செய்தார். 'நநு ப்ரபந்ந:' என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஶரண்யனுடைய வரதவிஶேஷத்தின் ஸ்வபாவத்தினாலும் அதையே ஸ்தாபித்தார். பிறகு கடைசி ஶ்லோகத்திலே தன்னிடத்திலும் பகவானிடத்திலும் இருக்கிற தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய காரணங்களுக்குள் பகவானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே மிகவும் முக்யமானதென்று நிர்த்தாரணம் செய்து அதினாலுண்டாகிய பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினாலே பயங்கெட்டு ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவரானார்

> இதி கில நிகமாந்த ஸாரபேய ஸ்துதி
> பரிவாஹ ஸமீக்ஷயா ப்ரபத்த்யா ।
> அலபத பரமம் பதம் முராரே:
> அநவதோஷயுஷ மஹர்ஷி யாமுநேய: ॥

ப-ரை] இதி - இவ்விதமாக, அநவத்யதோஷ: - தோஷமில்லாத ஆசையுடைய, மஹர்ஷி: - இந்த, யாமுநேய: - ஸ்ரீ ஆளவந்தார், நிகமாந்த ஸாரபேய ஸ்துதி பரிவாஹ ஸமீக்ஷயா — நிகமாந்த - வேதாந்தங்களுக்கு, ஸாரபேய - பாக்யமாயிருக்கிற, ஸ்துதி - ஸ்தோத்திரமாகிய, பரிவாஹ-கடைப்போக்கினாலே, ஸமீக்ஷயா-பார்க்கத்தக்கதாயிருக்கிற, அன்றிக்கே வேதாந்தங்களின் பாக்யத்தினுடைய கடைப்போக்கு இப்படி ஸ்தோத்திரமாக உண்டானது என்றாத்தமாகவுமாம், ப்ரபத்த்யா - ப்ரபத்தியினாலே, முராரே: - பகவானுடைய, பரமம் பதம் - பரமபதத்தை, அலபத - அடைந்தார்.

இ-து] இவ்விடத்தில 'நிகமாந்த ஸாரபேய' என்பதினாலே அல்பம் தெரிந்தவர்கள் வேதாந்தங்களுக்கு விருத்தமான அர்த்தங்களை கல்பிக்க அதினாலே 'பிபேத்யல்பஶ்ருதாத்வேத:' என்று சொல்லுகிறபடியே வேதங்களுக்கு உண்டாகிற பயத்தை ஶமனம்செய்து 'நாராயணீயம் ஸநாதந ஶ்ருதி ஸமுத்ருத்ய வேத பூர்ணம்' என்று சொல்லுகிறபடியே அதினுடைய ஸகல துக்கங்களையும் போக்கினபடியினாலே இந்த ஸ்தோத்திரம் வேதாந்தங்களின் பாக்யமானது என்பது கருத்து. 'ஸ்துதி பரிவாஹ' என்கிற இடத்தில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் தாத்பர்யத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பதினாலே ப்ரபத்தி பலிதம் என்று திருவுள்ளம்.

அன்றிக்கே ஸ்தோத்திரமாகிற பரிவாஹத்தினால் என்றாத்தமாகும்பொழுது இந்த ஸ்தோத்திரமே வேதாந்தங்களின் பாக்யத்தின் கடைப்போக்கு, இதில் பரபக்தி ஏற்படுகிறது என்றாத்தமாகவுமாம் பாகதேயமாகிய ஸ்துதி, அதாகிற கடைப்போக்கினால் என்றாத்தமாகும் பொழுது தான் அனுஷ்டித்த பரபக்தி தன்னோடு மாத்திரம் முடிவு பெறாமல் அந்த பரபக்தியை அநுஸந்தானம் செய்ததினால் உண்டான ஆனந்தத்தினால் இந்த ஸ்தோத்திரரூபமாக வெளியில் புறப்பட்டு ஸர்வஜனங்களையும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்தது ஆகையினால் இப்படி ஸ்தோத்திர மருளிச்செய்தவர் தானனுஷ்டிக்காமல் அருளிச் செய்திருக்கமாட்டார் என்று ஊஹிக்கக்கூடிய பரபக்தி என்றாத்தமாகவுமாம் 'ஸ்வயம் ஏவ நாராயண:' என்பதினால் இவருடைய மனோரதத்திற்குத் தோஷமாவது பரயோஜனாந்தரங்கள், தேவதாந்தரங்களைப்பற்றி இருக்கையும் தான் ஸ்வதந்திரன், தான் கர்த்தா, தன்னுடைய ப்ரயோஜனம், என்றிப்படிப்பட்ட ஸ்வாதீன, ஸ்வார்த்த, கர்த்ருத்வ, போக்த்ருத்வங்களைப்பற்றிய பரமமாகிற தோஷங்களில்லாமையும் சொல்லப்படுகிறது.

> கதிதா கதிதே விஜ்ஞாய ஸத்பி: ஸத்
> ஸதஸதீ அத்ர ஸாவதானை: ।
> பலவத் ப்ரதித ப்ரமாண த்ருஷ்ட்யா
> பஹுமந்தவ்யம் இதம் யதஸ்மதுக்தம் ॥

ப-ரை] அத்ர - இந்த ஸ்தோத்திரத்தில், ஸதஸதீ - நல்லது, கெட்டது, இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டவர்களாகிய, ஸத்பி: - பெரியோர்களினால், ஸாவதானை: - ஜாக்கிரதையோடு கூடியவர்களாக, கதிதாகதிதே-சொல்லப்பட்டதும் சொல்லப்படாததுமாகிய அர்த்தங்களை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, பலவத் ப்ரதித ப்ரமாண த்ருஷ்ட்யா - பலவத் - மிகவும் பலமுள்ள, ப்ரதித - ப்ரஸித்தங்களாகிய, ப்ரமாண த்ருஷ்ட்யா - ப்ரமாணங்களைப் பார்ப்பதினால், அஸ்மதுக்தம் - நம்மால் சொல்லப்பட்டது, யத் - எதுவோ, இதம் - இது, பஹுமந்தவ்யம் - பஹுமதி செய்யத்தக்கது.

இ-து] இந்த ஸ்தோத்திர பாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களை விவேகிகளான பெரியோர்கள் ஸாவதானத்துடன் யோசித்து, இதற்கு மூலங்களான ப்ரமாணங்களையும் பார்த்து ப்ரமாணங்களை அனுஸரித்து இது என்று பஹுமதி செய்யத்தக்கது.

உபநிஷதுபமேய ஸ்தோத்ர தாத்பர்யமேதத்
யதிபதிரவயந்தே யாமுநார்ய: ஸ்வயம் வா |
அஹமிஹ து நியுக்த: ஸத்பிராசார்ய நிஷ்டை:
அயிமத ஶுகவ்ருத்திர் வ்யாக்ரியாமந்வபூவம் ||

ப - ரை] ஏதத் - இந்த, உபநிஷதுபமேய ஸ்தோத்ர தாத்பர்யம் - உபநிஷததுககளினால அனுஸரிககத தகுநததான ஸ்தோத்திரத்தினுடைய தாதபாயததை, யதிபதி: - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், அவயந்தே - அறிகிறார், யாமுநார்ய: - ஸ்ரீ ஆளவநதார், ஸ்வயம்வா - தானே (அறிகிறாராகவுமாம), அஹம் து - நானோவெனில, இஹ - இநத விஷயத்தில், ஆசார்ய நிஷ்டை: - ஆசாரியாகளுககு வசபபடடவர்களாகிய, ஸத்பி: - பெரியோாகளினால், நியுக்த: - ஏவபபடடவனாயககொண்டு, அயிமதஶுகவ்ருத்தி: - அயிமத - அடையபபடட, ஶுகவ்ருத்தி: - கிளியின் வ்யாபாரததை உடையவனாயககொண்டு, வ்யாக்ரியாம் - வ்யாக்யானததை, அந்வபூவம் - அனுபவிததேன

இ - து] 'உபநிஷதுபமேய ஸ்தோத்ர தாத்பர்யம் (இநத ஸ்தோததிரததினுடைய தாதபாயம உபநிஷததுககளினால அனுஸரிககததககது)' எனபதறகு உபநிஷததுககளின் அர்த்ததைபபறறி நமககு ஸநதேஹம வரில இநத ஸ்தோத்திரததின் தாத்பாயத்தைக கொண்டு நாம அதை அறியககூடியதாயிருககிறது என்று தாத்பர்யம அனறிக்கே 'உபமேய' என்பதறகு உபதானமாக வைத்துககொள்ளத் தகுநத என்றர்த்தம, அதாவது தலையணையாக வைததுக்கொளளத் தகுநத என்றாத்தமாகவுமாம இததால 'ஶ்ருதீநாம் விஶ்ரமணம்' என்கிறபடியே வேதஙகளினால செயயவேண்டிய காாயததை இநத ஸ்தோததிரமே செயது விடுகிறபடியினால அவைகள இளைப்பாறுகிற தற்கு இடமிது என்றும், உபநிஷத்துககளெல்லாம இதறகுளளேயே வைககபபடடிருக்கிறதெனபதும ஏறபடுகிறது 'யதிபதிரவயந்தே' எனபதினால ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா துரோணசாாயருககு ஏகலைவனைப்போல அவரிடததிலேயே நிரநதர பக்தியையுடையவராகையினால அவருடைய தாத்பர்யங்களை பரகாசமாய் தெரிநது கொணடாரெனறும, இநத ஸ்தோ திரம ஸ்ரீபாஷ்யகாருடைய திருவுள்ளத்தில் ஸிததாந்தத்தின் விஶேஷா ர்த்தங்கள படவேண்டும், மற்ற ஜனஙகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தினால் பால்ய ததிலேயே அவருடைய புததிக்கு ஒருவித மாறுதலுமுண்டாகக்கூடாது என்றே அவர் திறததிலக்ருபையினால அருளிசசெய்யப்பட்டபடியினாலும்,

அப்படியே ஒரு சிஷ்யனிடத்தில் கொடுத்தனுப்பி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கேட்கும்படி அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று நியமித்தருள, அப்படியே அவர் அனுஸந்தானம் செய்ததைக் கேட்டு இதைச் செய்தருளிய மஹான் யார் என்று கேட்க, அந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின திருநாமத்தைச் சொல்ல, அப்பொழுதே அவருடையை திருவடிகளில் ஆஸ்ரயிக்க வேண்டுமென்கிற த்வரையோடு இருந்தபடியினாலும், அவருக்கு இதினுடைய தாத்பர்யார்த்தங்கள் உள்ளபடியே பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. முழுமையும் ஸ்தோத்ர தாத்பர்யம் தெரியாமற் போனபோதிலும் சில அர்த்தங்கள் தெரிந்த மாத்திரத்தில் பக்தி உண்டாகலாமாகையினால் அதைக்கொண்டு 'பதிவ்ரதயத்ருதே' என்று சொன்னது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று நினைத்து 'யாமுநாயநீ ஸ்வயம்வா' என்றருளிச் செய்தார். இங்கு 'ஸ்வயம்வா' என்பதினால் 'தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்' என்பதைப்போல பக்தியின பரிவாஹமாய் வந்த சொல்லாகையினாலே இதினுடைய எல்லாத்தாத்பர்யங்களும் அவருக்கே தெரியுமோ தெரியாதோ என்று கருத்து. 'அஹம் து' என்பதினால் அந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீஆளவந்தார் இவர்களிற் காட்டில் தாம் தாழ்ந்தவர் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. நேரில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்தில் 'ஸ்ப்ருஹயா' என்கிற கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமாகாதவனும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப்போல நிரந்தரபக்தி செய்யாதவனுமாகிய நான் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'அஹம் து' என்பதினால் அவர்களைவிட தனக்கு இந்த பாஷ்யம் செய்தற்கு அதிகப் பலமுண்டு என்று காட்டுகிறாராகவுமாம். அதாவது ஆசார்யபக்தியில் சிறந்த பெரியோர்களினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கையாகிற அனுக்ரஹமே தனக்குப் பலம்என்பது. இங்கு 'ஸ்வாயத்தநிதெஷு:' என்பதினால் ஆசார்யோபதேசமில்லாமல் ஸ்வபுத்தியினாலேற்படுத்தப்பட்ட அர்த்தங்களில் விஸ்வாஸமில்லாமல் ஆசார்யன்சொன்ன அர்த்தத்திலேயே நிஸ்சயத்தையுடையவர்கள் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு இன்னும் சில வ்யாக்யானங்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அவைகள் ஆசார்யர்களருளிச் செய்த அர்த்தங்களுக்கு விருத்தங்களாக இருப்பதினால் அவைகளை அநாதரித்தார்கள் என்பது திருவுள்ளம். தங்களுக்கு ஆசார்யர்கள் உபதேசித்த அர்த்தத்தில் நிஸ்சயமிருந்தது அதற்கு விரோதமான அர்த்தங்களினால் மனது கலங்காமலிருந்ததேயாகில் காந்தமெழுதும்படி நியமிப்பானேன்? என்று கேஷபமவரில் அதற்கு ஸமாதானமாக இந்த அர்த்தங்களினால் ஸகல ஜனங்களுக்கும் உஜ்ஜீவப்பதுண்டாக வேண்டுமென்கிற பரோபகாரத்தில் தாத்பர்யத்தினால் என்னை நியமித்தார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸத்பி:' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டது. 'நியாந்த்ருபி:' என்பதினால் 'நியமே யதாமஸ்நாநம் நியமிதஸ்வாமிதைஷ்யாஸ்வாமி நிவர்த்தநாவிஷ்டிஷ...

யஃ' என்று தாமருளிச் செய்திருக்கிறபடியே இந்தப் பெரியவர்களின் நியமனத்தைப் பகவானுடைய நியமனத்தைப் போல் பாவித்தேனென்பது திருவுள்ளம் 'ஈத்ருஶஸூக்தி:' என்பதினால் 'ஆசார்யன்பக்கலிலே தாம் கேட்டருளினபடியே கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனைக் கிளியைப் பழக்கிவைக்குமாப்போலே பழக்கிவைக்க' என்று தாமே அருளிச்செய்தது இங்கு திருவுள்ளத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இங்கு 'நிபத்தஸம்ஹிதாவாய் நிதேஶாதீத்ருஶஸூக்தி:' என்கிற பதங்களின் சேர்க்கையினாலும், 'ஆசார்யன் பக்கலிலேதான் கேட்டருளினபடியே' என்கிற வாக்ய ஸந்தர்ப்பத்தினாலும் அப்புள்ளாரே இவரை நியமித்தருளினாரென்பது வ்யக்தமாகிறது. இத்தால் இவர் தத்தங்களைத் தாம் உள்ளபடியே கண்டறிந்ததற்கு 'வ்யாஸப்ரஸாதாச்ச்ருதவாந்' என்பதைப்போல ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலும் அவருடைய நியமனத்தினாலும் தமக்கு ஸாமர்த்யம் யதாவத்தாகப் ப்ரகாசித்தது என்று திருவுள்ளம். ஆகையினாலேயே மற்றவர்களைவிட இவர் விலக்ஷணமானவரென்பது 'த' என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யமாகவுமாம். 'வ்யாக்ருத்யார்த்த²ஸ்தவம்' என்பதற்கு இப்படித் தாம் வ்யாக்யானம் செய்ததும் தனக்கு ஸுகரூபமான அனுபவமாயிருந்தது என்பதும், இந்த வ்யாக்யானம் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலுண்டானது, தான் 'நிமித்தமாத்ரம் ப⁴வ ஸவ்யஸாசிந்', 'யஶோ லப⁴ஸ்வ' இத்யாதிகளிற் சொன்னபடியே வ்யாக்யானத்தினாலுண்டான ஸுகத்தை அனுபவித்தேன் என்பதும் தாத்பர்யம்.

ஸ்வஸ்த்யுக்திர் ஹரேருத்தம் யாமுநமுநே: ஸ்தோத்ரம் வ்யதாத்³ரோ
வ்யாவ்ருண்வந் நிக³மாந்தாசார்யகம் வேங்கடேஶ: ।
ஶமணீ ஸம்பதி ஸஶ்லி யத்ஸம்ஸஸ்ரோ ஸஹஸ்ர
கவி கத²க ப்ரேமந் ஸ்ஸவத்தம் த்ருப்த ஸ்வதஜ்ஞ: ॥

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த
ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர பாஷ்யம் முற்றிற்று.

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும் வாழ்வு

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

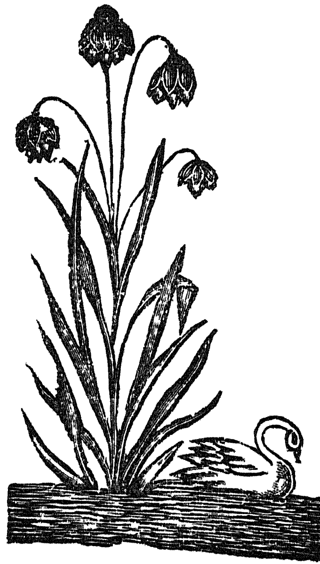
ப - ரை] வேங்கடேஶ: - வேங்கடேஶவரா என்று பெயருடைய இவா, ஸ்வகீயமிதி - தன்னுடையதென்று, ஹரிதத்தம் - பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட, நிகமாந்தாசார்யகம் - வேதாந்தாசாரியன் என்பதை, யாமுநமுனேஸ்துதிஷ்வஸ்ய - இந்த ஸ்ரீஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்தின வ்யாக்யானத்தினால், வ்யவ்ருணுத - ப்ரகாசம் செய்தார், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர: - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடைய, அதாவது எவருக்கு எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களும் ஸ்வாதீனப்பட்டதோ அப்படிப்பட்டவராகிய, ய: — எந்த ஆசார்யன், ஸதஸி — ஸபையில், ஸத்பி: - பெரியோர்களினால், ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ர கவிகதகவிகேஸரீ — ஆயிரம ஸமஸ்யைகளைப் பூர்த்தி செய்ததினால் கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமென்று, அமநி - நினைக்கப்பட்டாரோ

க - து] 'ஸ்வகீயமிதி ஹரிதத்தம்' என்பதினால் இந்த வேதாந்தாசார்யர் என்கிற திருநாமம் இதுவரையிலும் பகவானொருவனுக்கே அஸாதாரணமாயிருந்தது இப்பொழுது இவருக்கு அது கொடுக்கப்பட்டது என்று திருவுள்ளம் இதை நினைத்தே 'வேதாந்தாசார்ய ஸம்ஜ்ஞாமபி தவ ஜநயாமாஸ ஸம்பதே தாதஸஹஸ்த்ர:' என்று தொட்டயாசார்யராலும், 'யஸ்மின் நந்யா ஸாமாந்யா வேதாந்தாசார்ய தா மாரா | யயா வர்ணிதா விஷ்ணு தம் தேஶிகவரம் பஜே॥' என்று அண்ணனாலும் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அன்றிக்கே 'ஹரிதத்தம் ஸ்வகம் நிகமாந்தா சார்யகம் இதி யாமுநமுனேஸ்துதிஷ்வஸ்ய வ்யவ்ருணுத' என்றந்வயமாய் பகவானால் கொடுக்கப்பட்டதாய் தனக்கே அஸாதாரணமான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தை இப்படி ஸர்வோபநிஷத்துக்களுக்கும் அனுகுணமாக அர்த்தம் செய்ததினால் லோகங்களுக்கு ப்ரகாசமாகச் செய்தேன் என்று திருவுள்ளமாகவுமாம். இந்த யோஜனையில் தான புருஷத்வம் எப்படி மற்றவர்களுக்கு ஸாதாரணமில்லாமல் 'ஏக ஏவ நித்ய புருஷ: பரமேஶ்வரோ யதா ஸர்வே ஜீவா: ஸ்த்ரீப்ராயா இதரே ஸுராதய:' என்கிற ப்ரமாணத்தின்படி பகவானுக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமோ அப்படியே வேதாந்தாசார்யத்வம் இவருக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணம் என்றாத்தமுள்ள 'யஸ்மின் நந்யா ஸாமாந்யா'என்கிற அண்ணனுடைய ஶ்லோகம் அனுகுணமாகும் 'ஹரிதத்தம்' என்பதினால் 'ஸர்வ ஸ்வேஷ்டப்ரதோ தேவ: ஸ்வேஷ்டம் தாஸ்யதி ஸம்ஶய: | யோ ஜ்ஞாதா ஸ்வயமேவ ததாதி ஸாஹஸ:॥' என்கிறபடியே இவர் அபேக்ஷிக்காமலிருக்கப் பகவானே தானே தன் பேறாக இந்தத

திருநாமத்தை அளிததாரென்பது ஏறபடுகிறது. 'வ்யாஸ்ர' என்பதினல் 'உஷெமக்ஷதூ: ஸூரய: சூஷிநு வதூதெ' எனகிற வயுத்பததியினல காரந்தம செய்தவரின அபிபராயம் இதில் அடஙகி இருககிறது என்றர்த்தமாகையினல ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய தாதபர்யம் இதில் உள்ள படியே பரதிபாதிககபபடுகிறது எனறு தாதபாயம. 'ஊரணீஸஷஸி ஸஜீ:' இதயாதியினல் இவவாசார்யனுக்குச சில எதிரிகள் வநது கவி தாாக்கிக ஸிம்ஹம் என்கிற பெயரை ஸஹிககாதவரகளாய் அது இவருக் குத தகாது என்றுஆக்ஷேபிக்க அபபொழுது ஸபையிலிருநத பெரியோர் கள் ஏககாலததில ஆயிரம ஸமஸ்யைகளைப பூர்த்தி செய்தவர்களுககு இநதப பெயா தகும எனறு நிஷ்காஷம செய்து அபபடிக் கொடுத்த ஸமஸ்யைகளைப பூாததி செயதபடியினல இவருக்கே அநதத் திருநாமம் தகும என்பதை நிாததாரணம செய்தாாகள் என்கிற கதை ஸூசிப பிககபபடுகிறது. 'ஸவதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர:' என்பதறகு இப்பொழு திருக்கும சில அஸூயாளுககள ஸ்வபுததியினல எல்லா பாஸ்தரங் களிலும ஸ்வாதநதாயததை யுடையவா, பாஸ்த்ரஙகளின் ஸமபரதா யஙகளிலலாமலே தனனிஷ்டபரகாரம அாத்தம் சொல்லுகிறவர் என்று தப்பாதததம சொலலுகிருாகள, அது மிகவும அனுபபன்னம். இவருககு வேதாநதாசாாயா,கவிதாாக்கிகஸிம்ஹம், என்னும மறற திரு நாமஙகளை அனுஸரிதது இதறகும அாததம் சொலலவேண்டுமாகையி னலும், அபபடித் தர்க்கம வயாகரணம முதலிய அயலார் செய்த க்ரந் தங்களுககு வ்யாகயானம தன்னிஷ்டப்படி செய்ததாகக் காணுமையின லும், ஸேஶ்வர மீமாமஸை, மீமாமஸா பாதுகை, ஸ்ரீநயாய ஸித்தாஞ் ஜநம, ஸ்ரீநயாய பரிசுதது, முதலிய க்ரநதஙகளில் மீமாம்ஸகர்கள், நையாயிகர்கள், இவாகள மதங்களுக்கு விரோதமாக அர்ததமருளிச செய்திருந்தபோதிலும அவைகளெலலாம 'ஸம்ஹிதமேதச்சாரீரகம் ஜைமினீயேந ஷோடஶலக்ஷணேந' எனகிற போதாயன வருததியை யும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரா, பருத பரகாசிகாசார்யர், இவர்கள, பூர்வமீமாம்ஸா ஸூத்ர வ்யாகயாதாக்களின குறறமேயொழிய ஜைமினிக்குத தேவதை இல்லை என்று நிராகரிபபதில் தாதபாயமிலலை இது 'ஸாக்ஷாதப்யவி ரோதம் ஜைமினி:' இதயாதி பாரீரக ஸூதரங்களில் பரமாத்மாவை பபற்றிய அபிப்ராயம ஜைமினிக்கும் இருபபதாகச சொல்லபபடுகிறபடி யினல்' என்றருளிச செயதிருபபதினலும, ஸூத்ரகாரரே மஹாத் தீர்க்காதிகரணத்தில் தாாக்கிகாகளை நிராகரித்திருப்பதினலும் அவர்க ளின் அபிப்ராயத்தை விவரணபபடுத்தினதே ஒழிய இவர் ஸ்வபுத்தி யினல் கல்பித்தது ஒன்றுமிலலாமையினலும், இதுவே தோஷமென்

ணில இது ஸ்ரீபாஷ்யகாரா, ஸ்ரீஆளவநதார் முதலிய எலலா பூர்வாசாா
யாகளுககும துடருகிறபடியினாலும, ஆகையினால விஶவாமித்திரர் உப
தேசிதத உடனே அஸ்தாவிதயைகளெலலாம கையைக கூபபிககொணடு
நாஙகள கிஙகராகளாக இருககிறோம எனறு பராாததிதததைபபோல
ஹயகரீவனுடைய கடாக்ஷம பெறறவுடனே ஸாவவிதயைகளும கை
யைககூபபி நினறுகொணடு தஙகளை அஙகீகரிகக வேணடுமெனறு பராா
ாததிததினால எலலா ஶாஸ்திரஙகளும இவருககு ஸ்வாதீனம எனறு
சொலலுவதே ஸரியான அாததம.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில்

சில ஆக்ஷேப ஸமாதானங்கள்.

இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளை மணி ப்ரவாள ரூபமாக ஒரு வ்யாக்யானம் செய்தருளி இருக்கிறார். அந்த வ்யாக்யானத்திற்கும் இதற்கும் சிற்சில இடங்களில் அபிப்ராய பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவையாவன:—

'தவாம்ருத' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'ஹோமாவகமம்' என்கிற இடத்தில் 'அவமம்' எனனும பதத்திற்கு கைவல்யத்தைச் சோதது அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இந்த பாஷ்யகாரரோ 'ஸவபுருஷவிநிவேதனேச்சா' என்கிற ஒரு பதயத்தினால் அதை மறுதளித்து 'ஹோம' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக அருளிச்செய்திருக்கிறார். 'ஸ்வாபாவிகா நா' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'நித்யஸூரிகள் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் ப்ராப்தி இல்லாமை போக்கி ஶக்தி இல்லாமையினாலே தவருகிறாரல்லர்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாஷ்யத்திலோவெனில் 'முக்தர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடையவர்களாயிருக்கை இல்லையல்லவா, ஶ்ருதியில் சொல்லப்படாமையினாலும் உசிதமல்லவாகையினாலும், அதில்லாமல்போனால் 'நானே பஹுவாகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்யக்கூடிய ஶக்தி எப்படி உண்டு? அப்படிப்பட்ட ஶக்தி இருந்தால் ப்ராப்தி இல்லை என்று சொல்லுவது முசிதமல்ல. இப்படியே நித்யஸூரிகளுக்கும்' என்று அதை மறுதளிக்கிறார். 'தவாத்ரு தஸ்ய' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'நிவேஶிதாத்மா' என்கிற பதத்திற்கு நிவேஶிக்கப்பட்ட மனதானது என்று மனதையே காத்தாவாக அந்த வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாஷ்யத்தில் அதில் ஏகதேஶாந்வயம் முதலிய அஸ்வாரஸ்யங்களை நினைத்து வைக்கப்பட்ட புத்தியை யுடைய நான் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'க்ஷுத்ரம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'மனோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் பண்ணின ப்ரபத்தி எல்லாம் வேணுமோ, 'ஸக்ருதேவ ப்ரபன்னாய'

புடம் தீநம் யாசந்தம் ஶரணாகதம்' என்கிறவதில காயிகமான அஞ்ஜலி ஒனறுமே அமையாதோ எனகிறா' என்றருளிச செய்திருககிறா. இநத வயாககயாதா இநத அஞ்ஜலி மோக்ஷம வரையிலுள்ள பலததைக் கொடுககும எனறு சொன்னது பரமபரையாகவே ஒழிய நேரில இலலை இபபடிசசொலலாவிடடில முனபின ஸநதாபபஙகளுககும, தான் பரபததி செயததறகும, மறற ஶாஸ்திரஙகளுககும விரோதம வருமாகையினுல எனறருளிச செய்திருககிறா மேல 'ஊநாய' எனகிற ஶ்லோகததின் அவதாரிகையில 'இவரை பரமததோடே விடுகிறதென எனறு பாாததருளி நீா யாாததை யாருககு ஸமாபபிததீா எனன நிரூபிததவிடதது 'எனதாவியாவியு நீ', 'எனதாவியாாயானா' என்கிறபடியே உமமதை நீரே ஸ்வீகரிததீரிததனே' எனறாரமபிதது பண்ணின 'ஆதம ஸமாபபணமும ஆதமாபஹாாரததோடொககும' எனனுமளவாக அருளிசசெயதிருககிறார். இவருக்கு முன்னமேயே தததுவ தாயங்களைபபறறிய ஜஞானம 'யஜ்ஞேஶாஜ்ஞாரா ஹொவரம் வ யக', 'கை:கெநமெவெஷ ஶாவாநிதி ஶக்யஶம்க:', 'நாவெக்ஷவெ யதி' இதயாதிகளிலே எலலா வஸ்துககளும பகவானுக்குச ஶேஷம, பாதநதிரஙகள, எனகிற ஜஞானமுண்டாயிருகக இவருககு 'வபுராதிஷு' எனகிற ஶ்லோகததில ப்ரமததை ஒன்றைக் கலபிபபதும, 'ஊநாய' எனகிற ஶலோகததினுல 'ஶரணம் வ்ரஜ', 'ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்' எனறு விதிககபபடுகிறதும, ஶருதிகளிலும எல்லாத தபஸ்ஸுககளையுமவிட மேலானது நயாஸம் எனறும, 'ஸாயுஜ்யத்ருஷ்டி ஸாஹஸ்ரீ ஶாரஸ்வஸ்யாவளி ஹவிபவஸீ,' 'ஸத்யாயநகாஞ்சநம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸோத்தம:। நஸோயொகரொஜெவெ ஸஸ்யா உதீயதெ' இதயாதிகளில எல்லா வைதிக கா்மஙகளையுமவிட மேறபடடதாகச் சொலலபபடடதுமாகிய ஶரணாகதியை 'கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா', 'யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநம் அந்யதா ப்ரதிபத்யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில சொலலப்பட்ட ஆத்மாபஹாரமாகிய பெரிய பாபததிறகு ஸத்ருஶமாககுவதும் அனுசிதம், அபபடி ஆதமஸமாபபணமும ஆதமாபஹாாரததிற்கு ஸமமாயிருநதால இபபொழுது ஆதமஸமர்ப்பணததிறகாகப பலம கொடுக்கிறவன ஆத்மாபஹாரததிறகும பலம் கொ்டுக்கும்படிவரும,

ஸாவஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதமவரும, என்று திருவுள்ளம்பற்றி 'இந்த ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஆத்மாபஹாரதோஷகரும்' என்கிற வாக்யத்திற்கே தன்னதாகிய ஆத்மாவை உபகாரபுத்தியாக ஸமர்ப்பித்தால் அது ஆத்மாபஹாரதுல்யம். ராஜாவின் வஸ்து தன்கையில் அகப்பட்டிருந்ததை இது உன்னுடைய வஸ்துவென்று கொடுத்தால் சௌர்ய தோஷம் நிவ்ருத்தமாம அப்படிக்கல்லாமல் 'இது என்னுடைய வஸ்து உனக்கு நான் இதைக் கொடுக்கிறேன் என்றால் சௌர்யதோஷமே ஸ்திரப்படும் என்று தாத்பர்யத்தை விவரித்து ஆகையினால் இப்பொழுது கீழ 'வபுராதிஷு' என்கிற ஶ்லோகத்தில பண்ணின ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாவது ஆத்மாவின உள்ளபடியான பகவானுக்கு சேஷபூதம என்கிற ஆகாரத்தை அனுஸந்தானம செய்துகொண்டு ஆத்மாவை அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கை. ஆகையினால் இவருக்கு ஒரு பரமதசையும், ஶாஸ்த்ரீயமாக விதிக்கப்பட்ட கார்யத்திற்கு ஒரு அனுதாபமும கலபிக்கவேண்டியதில்லை என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்த தாத்பர்யத்தையே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் 'முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு இவ்வுபாயத்தில அங்கிஸ்வரூபமாவது ஆபரணத்தை உடையவனுக்கு அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணக் கொடுக்குமாபோலே யதாவஸ்திதமான ஆத்மநிக்ஷேபம்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட யதாவஸ்திதமான ஆகாரத்தை அனுஸந்திக்கும்பொழுது அஜ்ஞானமும அதற்குப்பின் அனுதாபமும வேண்டாமல்லவா. அப்படி அனுதாபம வரக்கூடியதான உள்ளபடியில்லாத ஆகாரத்தை அனுஸந்தானம செய்வதினால் மோக்ஷமும கிடைக்காதல்லவா. ஆகையினால் கீழ் ஶ்லோகத்தில் பண்ணின ஸமர்ப்பணமாவது அவனுடைய வஸ்துவை அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கை என்கிற உள்ளபடியான ஆகாரத்தை விவரிப்பதில் தாத்பர்யம என்றருளிச் செய்திருக்கிறார். இதே தாத்பர்யத்தை 'எனதாவியுள் கலந்த' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானங்களிலும ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'நநு ப்ரபவஸ:' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'ஸக்ருதேவ' என்பதற்குச் சீக்கிரத்தில என்று அர்த்தம் அந்த வ்யாக்யாதா அருளிச் செய்திருக்கிறார். இந்த பாஷ்யகாரர் அப்படி அர்த்தம் சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தம ஒருதரம் அனு

ஷ்டிக்கவேண்டும் என்று இவ்விடத்தில் அவஶ்யம தெரியப்படுதத வேண்டுமாகையினாலும ஒரு தடவை எனகிற அர்ததமே ஸ்வாரஸ்யத்தோடு கூடியது என்றருளிச செயதிருககிறார இபபடி இனனும சில வயாகயானஙகளிலிருககிற அஸ்வாரஸ்யமுள்ள அாததங்களையும இநத பாஷ்யகாரரே ஆஙகாங்கு நிரூபிதது பரமாணஙகளை யனுஸரிதது ஸரியான அர்ததத்தை அருளிசசெயதிருக்கிறார

ஶ்ரீமச்ச்ரீவாஸராமாநுஜமுநி
காருண்யாவாஸ்தஸ்தாகஸந்த
த்ராதா ஸத்வேந பாண்ட்யே மஹதி
ஜநிமவி வ்யாப்ய ரேகா ந்ருஸிம்ஹ: ।
ஊர்ஜம் ஶ்ரீஶ்ரீஶ தத்வ ஸ்ம்ருதி யதிகுரு
விஹவ்யாகரோத்கர்ஷ ஹோத
ஸத்வாஷாயாம் தேவநாத ஸ்வஸ்வய விஹ
ரசயா வ்ரீயதாம் ஸர்வ ஸம்பத் ॥

